

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 00034382 6

Εκδόσεις
Office for the Ministry
ΜΗΝΑΙΟΝ

of the Ministry of
ΤΟΥ

December
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

Βασιλεὺς ἡμεῶν Κωνσταντῖνος (ὁ Στ')
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

127
+
Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριδῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΞ

1889

4598

M H N

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ναοῦμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Η χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν,
ἐν σοὶ Θεοῦ Προφήτα, καὶ τῆς ἰδίας, αἰ-
γλῆς ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην,
καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει τὰ μέλλοντα, Νινευὶ τῇ
μεγάλῃ.

Νεφέλῃ φωτοβόλος ὥφθης ἀποσάζουσα, Ναὺμ
Θεοῦ Προφήτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ
πότισας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας (*), Νινευι-
τῶν τὴν πόλιν, ἀσέβειαν, ὠδινήσασαν αὐθις.

Εὐκλείας ἀκηράτη μέτοχος γενόμενος, Ναὺμ
Θεοῦ Προφήτα, καὶ ἀπορρήτη δόξης, καὶ
χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, ὑ-
πὲρ ὑμῶν δυσώπει, Θεόπνευστε, τὸν τῶν ὅλων
Δεσπότην. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγάλῃς διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἀχραντε, τυ-
χόντες σὺν Προφήταις, γεραίρομεν τὸν
τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας
σου τεχθῆναι, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀ-
ναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε,
κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἄπνουν πικρῶς ἐ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τὸ νᾶμα τῆς θεηγορίας.

βόας· Ποθεινότατόν μου Τέκνον, πῶς ἔδου τὸ
τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἐκὼν κρυβέν, τῇ σκιᾷ
τοῦ θανάτου;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοῦμ τὴν μνήμην, Κύ-
ριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν·
Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου. καὶ τῆ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ναοῦμ τὸ λῆμμα συντόνως ἐπαινέσω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Ναὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς
ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε,
καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες,
μακαρίζομέν σε Πανάριστε.

Ανωθεν ἐνηχοῦσα, Προφήτα σου τῇ ψυχῇ,
ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέρ-
γειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσ-
σάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Οργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τῆ
Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν
ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου
κρίσεως, τὸ ἀδέκαστον Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σέ
πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σε-

πτὴν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μεθέξει Θεοποιού τε καὶ Θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερώς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ Θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης Θεόπνευστε.

Τὸ κρίμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας Μάκαρ Θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, Θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Θεοτοκίον.

Ο παῖλαι ἐξ οὐδενός, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἀγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἀγνή, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ Φιλάνθρωπος, ἵνα τῆς ἀνθρώπους λυτρώσῃται. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σε, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αμιγῇ χαρακτηρῶν τῶν κάτω ἐνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ Θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοῦμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωπῶμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνή ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδωλῶν ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ δ'. Τὴν Θείαν ἐννοήσας σου.

Λαμπόμενος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, Νινευιτῶν τὴν ἀπειλήν, τῆς ἐρημίας προήγειλας, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφαίνων Θεοφάντορ τὸ ἄφικτον.

Η κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος, καταψηφίζεται δεινὴν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, Ναοῦμ Θεοῦ Προφήτα πανόλβιε.

Μετρίω κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχὴ, πρὸς Θεοπτίαν τὴν σὴν Ἀγαθὲ, ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη, καὶ Θείας Θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ Κυρία τῆς κτίσεως, ὡς Βασιλέα τοῦ παντός, τεκοῦσα μόνη πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλεύθερόν με δείξον πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς.

Αμωμον καὶ ἄληπτον, βίον κτησάμενος, τῆς ἐνεργείας καὶ φωταυγίας, τῇ Ἀγίῃ Πνεύματος, Ναὸμ ἡξιώθης, Προφήτα θαυμαστότατε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι νοῦ προθύμως, τὰς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ δέμενος· ὅθεν ἐμφανείας, Θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητεῖα τετιμημένων· δι' αὐτῶν γὰρ φθέγγεται, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐδὲ ἐράνιος, ὄντως δυνήσεται, σὲ Θεοτόκε ὑμνεῖν ἀξίως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

ᾠδὴ ς'. Μαινομένην κλυδωνι.

Τὸν τῆς Θείας χάριτος, πεφηνότα, τέμενος πιστοί, καὶ δοχεῖον ἄχραντον γενόμενον, τῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοφανείας ὑμνήσωμεν.

Ο τοῦ Θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἄδυτον αὐγὴν, καὶ τὸν νῆν Θεϊότερον κτησάμενος, τῆς εὐσεβεῖς, πρὸς ὑμνωδίαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γενεαί, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξαῖζουσι, διαπαντός, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχροθόρῳ Δέσποτα
» Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Μὴν Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιε'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ.

Στίχοι.

Ναούμ τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἐλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνη λόγου.

Πρώτῃ ἐκ βιότοιο Δεκεμβρίου ὥχeto Ναήμ.
Οὗς λέγεται, Παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, ἡ φρόνη-
μα, ἡ ὑπόληψις. Οὗτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσείμ, πέραν
εἰς Βατταρεῖμ, ἐκ φυλῆς Συμεὼν· ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰω-
νᾶν τῇ Νινευὶ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκείων καὶ
πυρὸς ὑπογείου ἀπολείται, ὃ καὶ γέγονεν· ἡ γὰρ περὶ αὐ-
τὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ· καὶ πῦρ, ἐκ
τῆς ἐρήμου ἐπελθὼν, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρη-
σεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου
τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
Πάτερ φιλήσας, τὸν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰ-
ρήνης, Παφλαγόνων χώρας ὀρμώμενος, υἱὸς Γεωρ-
γίου καὶ Ἀννης, παρ' ὧν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικί-
τινι σεμνῇ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργίᾳ δὲ σχολάζων, καίκεθεν
τάς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτώμενος, πολὺς ἦν ῥέων τὴν ἐλεη-
μοσύνην· ὅθεν εἰς τοσαύτην πενίαν κατήντησεν, ὥς στε-
ρεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Ἀλλ' ὁ Θεὸς οὐ πα-
ρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρυχεῖσθαι τῇ ἐνδείᾳ· τὴν γὰρ
ἐγγόνην αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐπρεπείας οὖσαν ἀνάπλεων,
τὸν τῆς Βασιλείσης υἱὸν Κωνσταντῖνον, ἀγαγέσθαι εἰς γυ-
ναῖκα ὠκονέμνησε, καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ Ἰσίδρου ἀξίᾳ τιμη-
θῆναι, καὶ πολλῶν χρημάτων κύριον γενέσθαι, ἃ τοῖς πέ-
νησιν ἀφθόνηος παρέειχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς
Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγνώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος
αὐτῷ διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἅπαντα τὰ μέλλοντα
συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε, προσθεὶς καὶ ταῦτα· Τῆς φι-
λοξενίας, τεκνία, μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοὺς νοσοῦντας καὶ
τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε· χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πρό-
σσητε· ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμεῖτε· τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
συνάξεων μὴ ἀπολιμπάνεσθε· καὶ ἵνα τὰ πάντα συνελὼν
εἴπω, ὡς ἐμὲ εἶδετε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες
μὴ παύσηθε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀνανίας σὰρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
Αἴσθησιν ὡς σὰρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Οὗς ἦν ἐκ πόλεως Ἀρβήλ τῆς Περσίδος, τῷ σχήματι
λαϊκός, Χριστιανὸς δὲ· καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρ-
χοντος, ὠμολόγησε τὸν Χριστόν· καὶ μετὰ πολλὰς βασά-
νους, κείμενος νεκρὸς, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶπε· Ποιή-
σατε εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ὁρῶ γὰρ κλίμακα φθάνουσιν
εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ πυροειδεῖς ἄνδρας λέγοντάς μοι· Ἐλ-
θε μεθ' ἡμῶν, καὶ εἰσάξομέν σε εἰς πόλιν, πλήρη φωτός
καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ωὗς Θεοπτικώτατον, τὸν Προφήτην ἔχοντες,
χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἐορτάζομεν,
ἐνθέως μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ πνευματοκίνητον, ἐπιγνόντες ὄργανον, καὶ
λύραν Θεόπνευστον, καλοῦμεν συλλήπτο-

ρα, τῶν ὕμνων μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Εστεφέ σε Κύριος, ὡς Προφήτην ἔνθεον, καὶ
χάριν σοι δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα,
ὥς πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε,
Παρθένε πανάχραντε, ἦν μόνος διώδευσεν,
ὥς πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Αὐλον αὐγὴν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφῆ-
τα θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος· Πάντα
τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γεροπρεπῶς, τὴν ἱεράν σου μνήμην, Προφῆτα
θεσπέσιε, τιμῶντες ψάλλομεν· Πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον Ἀγνή, τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον,
λυθέντα τοῖς πταίσμασι, καὶ τοῖς παθή-
μασιν· ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον,
καὶ ὑπερυψῶ σε, τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ Εἰρμός.

• Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
• παγκόσμιον πλέξαντες, χορείας ἔμελ-
• πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Επὶ γῆς ἰσάγγελον, πολιτείαν ἔσχευ ἀληθῶς·
καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σὺν Ἀγγελικαῖς,
χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς τὸ τρισοφεγγές·
οὗ ἐμφορέμενος, ἐποπτεύοις τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Σὲ Θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ κόσμου, Μάκαρ
πρεσβευτήν· δυσώπησον ἐκτενῶς τῇ προ-
φητικῇ, παρρήσίᾳ χρώμενος, δοῦναι πιστοῖς
ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσιν, αἰώνιαν ἀπο-
λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωὗς Θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ
προσφυῶς, καλοῦμέν σε οἱ πιστοί, Σηγο-
ρικῶς, Θεοτόκον ἄχραντον, παναληθεῖ κλήσει
τὸν σεπτὸν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μη-
τροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχευ ἐν γαστρὶ,
• καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε
• καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
• γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αββακούμ ὁ θαυμασίος, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὅλος ἐν-θεος· καὶ τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς γνώμης εὐθύτητα, ἐνδεικνύμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότης φιλοθέως, καὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ὡς δυσχεραίνων καθαίπτεται.

Επὶ θείας ἰσάμενος, φυλακῆς ὁ σεβάσμιος, Ἀββακούμ ἀκήκοε τὸ μυστήριον, τῆς πρὸς ἡμᾶς παρουσίας σου, Χριστέ τὸ ἀπόρρητον· καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν, προφητεύει σαφέστατα, προορώμενος, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ὥσπερ ἵππους, τῶν Ἑθνῶν τῶν πολυσπόρων, διαταράσσοντας θάλασσαν.

Εν Κυρίῳ γηθόμενος, ἐν Θεῷ τῷ Σωτηρί σθ, Θεορρήμον ἐνδοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος, τὴν αἴγλην δεχόμενος, καὶ φωτὶ Θεουργικῷ, νοερῶς φωτιζόμενος, τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν πανίερὸν πίστει ἐκτελοῦντας, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ μετὰ θρήνων σοι ἔλεγε· Βαβαὶ τῆς ἀπείρου σου, Πλαστουργέ μου ἀνοχῆς! πῶς ἐκὼν ὡς κατάκριτος, κρίσιν ἄδικον, κατακρίνη θανάτου, παρὰ δήμου, κατακρίτου καὶ φρικώδη, καθυποφέρεις παθήματα;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακούμ τὴν μνήμην, Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀββακούμ μέλπω Μάκαρ.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσوماί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν Προφήτην Ἀββακούμ, ὑμνῆσαι τὸν Θεῖον, καὶ χάριτί σου λάμπρυνον, ἀγαθὴ τὴν καρδίαν μου.

Εως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσομαι πρὸς σέ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας, τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφήτα, τοὺς ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ο Θεός ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν καιρὸν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδοσίαις, ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, Θεοφάντορ τὴν προτύπωσιν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας, ἐβδελύξω Παμμακάριστε.

Ρήσεις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, σὺ ὡς καθαρὸς ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων, τὰς ἐκβάσεις Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ορος ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, δαλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δαλείας ἐλευθερώσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὥφθης Πάναγνε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες, περιεζώσαντα δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ἔστης Μάκαρ, καὶ κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφητικοῖς ἐν ὁμμασι θεόπνευστε· ὅθεν καὶ ἐβόησας, Ἀββακούμ μετὰ φόβου· Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρικτὴν ἔλευσίν σου, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν, ἐκ τῆς Παρθένου φορέσαι θελήσαντα.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, κα-
ταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων,

ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιζάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστακτῶ πίστει σε αἰεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένε παν-ὑμνητε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε καθορῶσα Χριστέ μου, ἡ ἀπειράνδρος σὲ τεκοῦσα ἐβόα, σπαρασσομένη ὅψιν τε καὶ σπλάγχνα μητρικῶς· Οἶμοι ὦ παμφίλτατε! πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου, καὶ δεινῆς μοι ῥομφαίας, τραῦμα πικρὸν διέδραμε σαφῶς· ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον Κύριε.

Ῥδὴ δ'. Τοὺς οὐρανούς ἡ ἀρετὴ σου.

Φωτοειδὴς δι' ἀρετῆς ὥφθης, Θεόπνευστε, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἐμήνυσας, ὧ νῦν ἐν πίστει κρίζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ητὴ παντὸς φωτισικὴ χάρις τῷ Πνεύματος, δαψιλῶς ἐνοικήσασά σοι Πάνσοφε, Προφήτην ἀπετέλεσε, πᾶσι τὸν Σωτῆρα μηνύοντα.

Τὴν ἀκοὴν ἐνηχηθεὶς τοῦ Παντοκράτορος, εὐλαβῶς ἐφοβήθης Θαυμάσιε· κατανοήσας ἔργα δὲ τούτου, ἐν ἐκστάσει γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

ΗΚιβωτὸς τῷ μαρτυρίᾳ σε Πανάμωμε διαγράφει, τὸν ἄρτον τῆς ὄντως ζωῆς, τὴν δεξαμένην Ἀχραντε, Λόγον τῷ Πατρὶ συναΐδιον.

Ῥδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νῦν ἐπαρθέντα ὄρα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τὸν ἥλιον ἐν· ξυλῶ, ὡς προεθέσπισας, Ἀββακούμ ἱερώτατε.

Αναπτέρῶσας τὸν νοῦν, ἐπὶ τῆς φυλακῆς σου Πανόλβιε παρέστης, καὶ ἀπεσκόπευσας, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Μεγαλοφώνως σοφὲ, ἐπὶ Θεῷ Σωτῆρι, χαρήσομαι ἐβόας, καὶ εὐφρανθήσομαι, Ἀββακούμ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένος σειραῖς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, σῶσόν με Δέσποινα, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ῥδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Απὸ Θαιμάν, ὁ Θεὸς σαρκωθείς ἐπεδήμησεν, ὡς προέφης, παρ' αὐτοῦ τηλαυγῶς φωτιζόμενος, Ἀββακούμ τρισμάκαρ, καὶ τὸν κόσμον φωτὶ κατελάμπρυνε.

Καταύγασον, ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, ταῖς πρεσβείαις, Ἀββακούμ τοῦ σεπτοῦ καὶ θεόφρονος, ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ, καταλάμψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.

Οφθόγγος σου, καὶ ῥημάτων τῶν θείων ἡ δύναμις, Θεηγόρε, διελήλυθε πάντα τὰ πέρατα, τὴν τοῦ Λόγου θείαν, παρουσίαν ἡμῖν προθεσπίζοντα. Θεοτοκίον.

Υπάρχοντα, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ ἀνάρχως, τῷ τεκόντι σαφῶς, συννοούμενον, ἐπ' ἐσχάτων σάρκα, γεγονότα Παρθένη γεγέννηκας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως ἵππους ἐώρακας, τοὺς ἱερούς Μαθητάς, θαλάσσας ταρασσοντας, τῆς ἀγνωσίας σαφῶς, καὶ πλάνην βυθίζοντας, δόγμασιν εὐσεβείας, Ἀββακούμ Θεηγόρε· ὅθεν σε ὡς Προφήτην, ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχοι.

Τάττει Θεός σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,
Εἰς συντέλειαν, Ἀββακούμ, καθὼς ἔφης.

Δευτερίῃ Ἀββακούμ ἀνεβήσατο εἰς Θεῷ ἄγῳ.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Συμεὼν, υἱὸς Σαφάτ. Εἶδε δὲ, πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, περὶ τῆς αἰλώσεως τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπένθησε σφόδρα· καὶ ὅτε ἦλθε Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἔφυγεν εἰς τὴν ἐν Ἀραβίᾳ Ὀστρακίνην, καὶ ἦν παροικῶν εἰς γῆν Ἰσμαὴλ. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν εἰς Βαβυλῶνα οἱ Χαλδαῖοι, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καταλειφθέντες Ἰσραηλιταὶ ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Γοδολίου (Δ'. Βασ. κβ'. 26), τότε καὶ οὗτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐλειτούργει τοῖς θέρμασι τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔθισμα, εἶπε τοῖς ἰδίοις· Πορεύομαι εἰς γῆν μακράν, καὶ ταχέως ἐπανελεύσομαι· εἰάν δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε τὸ ἄριστον τοῖς θέρμασι. Ὡς τις ἀρπαγὴς ἐν ῥοπῇ εἰς Βαβυλῶνα, τὴν τροφὴν τῷ Προφῆτῃ Δανιὴλ κατέμικεν, ὅντι ἐν τῷ λάκκῳ· εἶτα ἐπέστη τοῖς θέρμασι ἐσθίουσι, καὶ οὐδενὶ εἶπε τὸ γινόμενον· συνῆκε δὲ, ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος· καὶ πρὸ δύνῃ τῶν τῆς ὑποστροφῆς ἀπεθνήσκει, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ.

Οὗτος τέρας ἔδωκεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι ἔφονται ἐν τῷ Ναῷ φῶς, καὶ ἔφονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ Ναοῦ προεῖπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνησιν δυτικῶν γενήσεται· τό, τι ἄπλωμα, φησὶ, τοῦ Δαβείρ εἰς μικρὰ ῥήγματα ῥαγήσεται· καὶ τὰ ἐπὶ κράνα τῶν δύο στύλων ἀραιεθήσονται, καὶ οὐδεὶς γνώσεται ποῦ εἰεν. Ταῦτα δὲ ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθήσονται ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλει Κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκόμενους ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐξ ἀρχῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου, καὶ Θεοφίλου.

Στίχ. Ἀνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Οὔτοι ὥρμητο ἐκ πόλεως λεγομένης Ὁξυρίχου, Χριστιανῶν γονίων ὑπάρχοντες τέκνα. Σχολάσαντες δὲ συχνὸν χρόνον ἐν τῇ τῶν Γραφῶν ἀναγνώσει, καὶ κατανοήσαντες, ἐπὶ τὴν ἐνδοτίραν ἔρημον γίνονται· ἐν ἣ, ἀνδρα περιτυχόντες Ἁγίου, καὶ εἰς γῆρας ἐληλακότα, ἔμειναν παρ' αὐτῷ χρόνον ἕνα. Κάκεινου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἔμειναν οὔτοι ἐν τῷ τόπῳ χρόνους ἐξήκοντα, σκληραγωγία καὶ νηστεία ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες. Ἦν δὲ ἡ βρωσις αὐτῶν ὀψώρα, καὶ τὸ ποτὸν ὕδωρ, ὧν δις τῆς ἐβδομάδος μετελάμβανον. Πάσας δὲ τὰς ἡμέρας αὐτῆς χωρίζομενοι, καὶ διαφόροις ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις περινοστούντες, καὶ κατὰ μόνας Θεῷ συγγινόμενοι, Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ εἰς ἓν συνήρχοντο· καὶ τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τελούντες, ὑπὸ Δείου Ἀγγέλου, ἐν μεθέξει τῶν ἁγιασμάτων ἔγιναντο. Ταῦτα διηγήσατο ἡμῖν ὁ μέγας ἐρημίτης Παφνούτιος, ὁ καὶ αὐτόπτης αὐτῶν γενόμενος, καὶ συγγραφεὺς τοῦ βίου αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχ. Ὄντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,
Σῶμα προδοῦσα διὰ τοῦτον βασιάνοις.

Η ἁγία αὕτη Μυρόπη ἐγεννηθῆ ἐν τῇ Ἐφεσίῳ πόλει. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀνήχθη παρὰ τῆς μητρός. Καὶ ἀναγεννηθεῖσα διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, ἦν σχολάζουσα ἡ παῖς εἰς τὸ μνημα τῆς Ἁγίας Ἐρμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, μύρον ἐκ τοῦ τάφου αὐτῆς ὑποδεχομένη, καὶ πᾶσιν ἀφθόνως χορηγοῦσα· ἐκείθεν γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς τετύχηκε. Τοῦ δὲ βασιλέως Δεκίου τότε κρατούντος, καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, ἡ Μήτηρ τὴν παῖδα λαβοῦσα, τὴν τῆς Χίου νῆσον κατέλαβε. Καὶ γονικὴν κληρονομίαν, ὡς ἐξ αὐτῆς γενομένη, ἔχουσα, ὑπῆρχον ἄμφω ἐν τῇ οἰκίᾳ προσημένους, καὶ τῷ Θεῷ κατ' ἑαυτὰς προσευχόμεναι.

Ποτὲ δὲ καταλαβόντος Ἀρχοντός τινος ἐν τῇ νήσῳ τῆς Χίου, ἐκρατηθῆ ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Ἰσίδωρος, ἀπο τοῦ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος ὧν, ἀνὴρ εὐλαβὴς καὶ θαυμασίος, ὃν καὶ ἐπειράτο ὁ Ἀρχὼν ἀποστῆσαι, τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δ' οὐκ ἐπέθετο, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους κατεδικάσθη θάνατον. Τοῦ δὲ Ἀγίου ἀπορρίφεντος ἐν τινι φάραγγι εἰς βεράν ὀρνέων, καὶ φυλάκων παρακαθημένων τῷ λειψάνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀρχοντος πρόσταξιν, ἡ ὁσία Μυρόπη, Δείῳ ζῆλῳ τρωθεῖσα, νυκτὸς μετὰ τῶν θραπαινίδων αὐτῆς προσελθοῦσα, τὸ ἄγκον ἀνελάβετο λείψανον· καὶ ἐντίμως μυρίσασα, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ ἀπέθετο. Μαθὼν δὲ ὁ Ἀρχὼν τὴν τοῦ λειψάνου κλοπὴν, τοὺς φύλακας σιδήροις καταδεσμήσας, προσέταξεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν νῆσον περιπολοῦντας ἐρευνᾶν, ἐπειπὼν, ὡς εἰμὶ εὐροίεν τὸ κλαπέν ἀναμίσειν τῆς δοθείσης αὐτοῖς προθεσμίας, κεφαλικῶς αὐτοὺς τιμωρηθῆναι.

Τότε ἡ Ἁγία, βλέπουσα καθ' ἑκάστην τοὺς στρατιώτας τλαιπωρία οὐ φορητῇ προσπαλαίοντας, ὑπὸ τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς σιδήρων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας, καὶ τῆς ἐπακολουθήσεως κεφαλικῆς τιμωρίας, ἔπαθε τὴν ψυχὴν, τοιαῦτα πρὸς ἑαυτὴν ὑποψιθυρίζουσα· Ἐάν οὐταί διὰ τὴν ἐμὴν κλοπὴν πάθωσιν, ἀνάγκη πάντως σπι-

λωθῆναί μου τὴν ψυχὴν, καὶ οὐαί μοι ἐν τῷ κρίνεσθαι. Καὶ παρευθὺς λέγει τοῖς στρατιώταις· Ὡ φίλοι, ὁ ἀπωλίσσατε λείψανον, ἐγὼ ἀνελαβόμεν, ὑμῶν κοιμωμένων. Οἱ γοῦν στρατιῶται, ταύτην συλλαβόντες, παρέστησαν τῷ Ἀρχοντι λέγοντες· Αὕτη ἐστὶ, κύριε, ἡ τὸν βιοθανῆ γέροντα κλίψασα. Ὁ δὲ Ἀρχὼν πρὸς τὴν Ἁγίαν· Ἀληθῆ εἰσι τὰ περὶ σοῦ λεγόμενα; Καὶ ἡ Ἁγία, Ἀληθῆ. Ὁ Ἀρχὼν εἶπε· Καὶ πῶς ἐτόλμησας, ἐπικατάρατον γύναιον, τοιαῦτα καταπράξαι; Ἡ Μάρτυς εἶπε· Καταφρονοῦσα καὶ καταπτύουσα τῆς σῆς τλαιπωρίας καὶ ἀθιότητος.

Ταῦτα οὐ μικρῶς ἐξέμηναν τὸν σοβαρὸν ἐκείνον Ἀρχοντα· καὶ εὐθέως προσέταξεν αὐτὴν ῥοπαλοῖς ἀφειδῶς τύπτεσθαι· εἴθ' οὕτως ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πλακάμων τῆς κεφαλῆς περιάγεσθαι, καὶ τύπτεσθαι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Καὶ τούτου γενομένου, ἡμειθανῆ τὴν Μάρτυρα ἐν τῇ φυλακῇ ἀπορρίψαντες, διὰ τῶν φυλάκων κατησφαλίσοντο. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, εὐχομένης τῆς Ἀγίας, φῶς μέγα περιέλαμψεν ἅπαν τὸ οἶκημα, καὶ χορὸς Ἀγγέλων ἐπίστη, καὶ μέσον τούτων ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος, αἰνούντων τὸν τρισάγιον ὕμνον. Καὶ ὁ Ἅγιος τῇ Μάρτυρι ἀτενίσας Μυρόπη, Εἰρήνη σοι, ἔφη· ἡγγικε γὰρ ἡ δέησίς σου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ νῦν ἔρχη μεθ' ἡμῶν, καὶ λήψῃ τὸν ἡτοιμασμένον σοι στέφανον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, παρίδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, καὶ γέγονε τὸ οἶκημα πλήρες ἀφάτου εὐωδίας, ὡς καὶ τοὺς φύλακας καταπλαγῆναι, καὶ ἐξεστηκότας σχεδὸν γενέσθαι.

Ταῦτα οὕτως ἡμῖν διηγήσατο ὁ ἐπαγρυπνῶν τότε, καὶ πάντα εἰδὼς καὶ ἀκούσας, καὶ διὰ τοῦτο προσελθὼν καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τὸ τῆς μαρτυρίας στέφος ἀναδησάμενος. Τὸ δὲ τῆς Ἀγίας λείψανον, Χριστιανοὶ λαβόντες τῇ τοῦ Ἀρχοντος προσταξί, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μεμνημένος Σοφὲ, τὴν ὑπὲρ λόγον γνῶσιν, καὶ προφητείας τὴν πολύφωτον, λαμπάδα κραυγάζεις νῦν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρμαρυγῆς τριλαμποῦς, καὶ ἀνεκφράστου δόξης, τὴν μετουσίαν σοι δεδώρηται, Θεὸς ὃν ἐδόξασας· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εν γενεαῖς γενεῶν, Μήτηρ Παρθένος ὦφθης, εὐλογημένη ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν Λόγον κυήσασα, σαρκαρῶμενον Θεόν, ὑπερφυῶς Παρθένη. ᾠδὴ ἡ. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Λελαμπρυσμένος τῷ φωτί, τῷ τρισηλίῳ ἡξιώθης Πανόλβιε, Δείων καὶ ὑπερφυῶν Θεαμάτων, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πίνων χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς αὐλου Θεωρίας πληρούμενος, δόξης τε προφητικῆς, καὶ προεδρίας μετέχων, χαίρων ἀνυμνεῖς, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας (*).

(*) Ἐν τισι τῶν τετυπωμένων Μηναίων, ἡ κατ' ἀρχὴν τοῦ Τροπαρίου τούτου μετοχὴ εὐρίσκεται εἰς ἀόριστον χρόνον.

Ο τῆς ἐνθέου καὶ σεπτῆς, τῆς τοῦ Προφήτου Ἀββακὺμ ὠραιότητος! οὗτος γὰρ Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων Δυναμέσι, χαίρων ἀνυμνεῖ, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐδείχθης ἀληθῶς, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντος· μόνη γὰρ ἀξιώτερα γεγένησαι, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, εὐλογημένη ἀγνή Παρθέने.

Ὁ Εἰρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἔδωρήσατο· ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 2'. Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη.

Αστράπτει ἡ μνήμη σου Προφήτα, λαμπρὰν ἀποπέμπουσα τὴν αἴγλην, τῆς σῆς Θεηγورίας, καὶ τῆς σῆς μυσαγωγίας καὶ προφητείας, τοῖς σὲ τιμῶσιν, Ἀββακὺμ μακαριώτατε.

Κηρύξας τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τούτου προειπὼν τὴν παρουσίαν, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, προφανῶς, γεγεννημένην καὶ δεδειγμένην, βλέπων εὐφραίνου, Ἀββακὺμ μακαριώτατε.

Αγάλλονται πάντες οἱ Προφῆται, ἐπὶ τῇ σῇ χαρμοσύνῃ ἡμέρα, γεγηθότες Θεόφρον, τῆς χαρᾶς σοι κοινωνοῦντες καὶ θείας δόξης· οἷς συμπρεσβεύων, τὴς ὑμνήντάς σε περισώζε.

Θεοτοκίον.

Ράνισιν Ἀγνή τῶν οἰκτιρμῶν σου, ψυχῆς μου ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον, καὶ κρουνοῦς μοι δακρύων ἀναβλύζειν, ἀεννάως ποίησον Κόρη, τὰς τῶν παθῶν μου, ἀναβλύσεις ἀναστέλλουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Πιὼν, ἀκαταλλήλως πρὸς τὴν ἐννοιαν. Ἐν ἄλλοις δὲ, κατὰ παράλειψιν αὐτῆς, ἀρχεται τὸ Τροπάριον, τῶν χειμάρρων τῆς τρυφῆς, ὅπερ διορθοῦσι τινὲς ἐνικῶς, τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς· διορθώσεις ὅμως, ἡτις, ἐνῷ φθείρει τὴν ἀκροστιχίδα, ἀπαιτοῦσαν ἐνταῦθα τὸ στοιχεῖον Π, ποιεῖ καὶ τὸν ῥυθμὸν χωλαίνοντα μίαν συλλαβὴν. Ἀλλ' ἀποκατέστη ἐκ τῶν χειρογράφων ἡ γνησίᾳ λέξις καὶ φράσις τοῦ Ὑμνωδοῦ, Πίνων, κατάλληλος καὶ εἰς τὴν ἐννοιαν καὶ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα. Ἦρανίσσατο δὲ ταύτην ὁ Ὑμνωδὸς ἐκ τοῦ Δαυϊτικοῦ Ψαλμοῦ. Καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς (λέ. 8).

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Σοφονίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην, ἔδειξας Ἀθάνατε, ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον, ἐξαποστείλας, τῆτον πλουσίως, καὶ χαρισάμενος, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον καὶ Ὁμοούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι· δι' οὗ προεῖπε τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἔθνεσι πᾶσι σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Ο τὴν ἀκτῖνα τῆς Θεαρχικωτάτης, αἴγλης εἰσδεξάμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ θείων λόγων προήγορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφῆτης θείος γενόμενος, στόμα Θεοκίνητον, ὥφθη τοῦ Πνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοι δεικνύμενα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων, τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι, δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεοπτία λαμπόμενος ἀξίως, καὶ προφητικῇ θεωρίᾳ καὶ χάριτι, τετιμημένος Θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐνθέου, ἡξιωμένος μακαριότητος, τῇ πρὸς τὸν Πανάγαθον, νῦν παρρησία σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ τῶν πίστει σε, ἀνευφημούντων καὶ τιμώντων σε, ὡς Θεηγόρον σεπτὸν καὶ Θεόληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ινα σοι πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος, ἀνακαλύψης Ἀγνή, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τῆς ἀμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Πανάμωμε, ὡς Μητὴρ οὕσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντας ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου σαφῶς κατοικοῦσα ἐν σοί, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀεννάως Παμμακάριστε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρῃ μου Μητὴρ καθορῶσα, ἀφθόρως ὃν ἔτεκες ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδά-

των κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλαίτος λόγῳ ταννύσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδᾶ βασιλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δουλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Σοφονίου τὴν μνήμην, Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροσιχίς· Σοφονίου με κύδος ἀγλαΐζέτω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρυστώτα βήματι, ἰκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν, ὕμνοῦσι μνήμην σου.

Οργανον θείον ἐδείχθης χωρητικόν, τῶν τῷ Θεοῦ Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, Σοφονία πάνσοφε· διὸ, γεγηθότες αἱ πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὃ ἐκλάμπας Ἥλιος, ἐξ Ἀγίας σου γαστροῦ, καταυγάζει Δέσποινα· δι' ὧν, φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστι Ἄγιος ὡς σύ.

Ο πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἰδησίν σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, Μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νευρώσας μάκαρ σὺ τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, τῷ Πνεύματι τῷ θείῳ, ὑπέκλινας σεαυτὸν, καὶ γέγονας δεκτικὸς, τῶν ἐκεῖθεν, θείων ἐπιλάμψεων.

Θεοτοκίον.

Γδού σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν διαμείνασαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστι Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὃ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν ἐκ τῷ Κυρίου, εἰσδεξάμενος τρανῶς κηρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιών ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγάζοντα κόσμου τοῖς πέρασι, φῶς αἰείζων· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσεν, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαψήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραυγάζεν· Οἶμοι Τέκνον με! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ο πάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν Μάκαρ τὴν σὴν, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἠλευθέρωσεν.

Υπὸ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγόν, ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν, τοὺς ἐλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ πείρασμῶν, ζάλην διασκεδάσον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ὡς τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Εξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με, Μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, Προφῆτα ἐνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας, ἔργα κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, ἐπιτηδεῖαν ἀνέδειξας, πρὸς τὰς λαμπηδόνας, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος· ἐξ ὧν καὶ προφητείας, χάριν ἐπλήτυσας.

Θεοτοκίον.

Υποφωνοῦσι προφητικαί, ῥήσεις Παναγία· Παρθένε, διὰ συμβόλων τὸν τόκον σου· ὧν νῦν ταῖς ἐκβάσεις, ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλομεν.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Δεχόμενος Ἐνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας

ἐνθέου μαρμαρυγᾶς, τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ο σὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς, χαῖρε Σιών, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἀσραπαῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθρίαμβευσεν.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῇ παχύτητι, ἐνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σε, εἰς ἐκ δύο προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶ σοι. Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Σοφονίου.

Στίχοι.

Ὁ πρὶν βοήσας τῇ Σιών, Χαῖρε σφόδρα,
Χαίρει, παρασταὶς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.

Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας, ἦτορ ἀφῆκεν.

Οὗτος ἐρμηνεύεται Σκοπία Κυρίου, ἡ Συνεὶς κρυπτά, υἱὸς ὧν Χουσί, ἐκ φυλῆς Συμεὼν τοῦ Πατριάρχου, υἱοῦ Ἰακώβ, ἐξ ἀγροῦ Σαβαραθᾶ· ὃς καὶ ἐδέξατο Προφητείας χάρισμα, καὶ προσητέυει περὶ τῆς ἀλώσεως καὶ ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὡς γενήσεται περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξ ἔθνων, καὶ ἴσται ἀίσχυνη μὲν τῶν ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων· καὶ γενήσεται Κριτὴς καὶ Βασιλεὺς πάσης πνοῆς, Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὅς, μετὰ τὸ εἰπεῖν ταῦτα πάντα, τελευτήσας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ, ἐκδεχόμενος τὴν τελευταίαν μεγάλην Ἀνάστασιν. Ἦν δὲ ὁμοίος κατὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ σώματος Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ, μικρὸν τὸ γένειον ἔχων στρογγυλότερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἐν Πατριαρχαῖς καὶ Θεόδωρος μέγας,
Κᾶν τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Ο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα Ἕλληνες καὶ ἄπιστοί, πικροὶ καὶ δύσκολοι καὶ ὧμοί ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἀγίους, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς Μάρτυρας ἀπειργάσαντο, ἐξ ὧν ἐγένετο καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος. Μαθόντες γὰρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρίων λαός, ὅτι ὁμολογεῖ τὸν Χριστὸν, καὶ λατρεῖ αὐτῷ, διδάσκει δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς αὐτὸν πιστεύειν, μετὰ πικρίας συνέδραμον ἐπ' αὐτόν· καὶ κρατήσαντες, πρῶτα μὲν ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς· ἐπειτα, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐστεφάνωσαν αὐτόν, καὶ ἐτυπτον εἰς τοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ ἐγέλατο, καὶ ἐνεπαίζετο. Εἶτα ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑγιὴς ἐξ αὐτῆς ἐξελθὼν, τῇ προσταξεί τοῦ Ἀρχόντος, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, τοῦ ἀπὸ Ἐπαρχῶν.

Στίχ. Ἐπαρχίαν γῆς οὐρανῶν ἐπαρχίας,
Ὁ Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Πατρίκιος καὶ Ἐπαρχος Πραιτωρίων· ὃς ἀνεπιλήπτως ζῶν, καὶ γυναικί συνεζευγμένος, καὶ ὁρῶν τὰς ἀρπαγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστευόντων, ἀπεβάλετο τὴν ἀρχήν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μετέστη τοῦ βίου, τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, πολλὴν οὖσαν, ὥσπερ χρυαῖον λιτρῶν πεντακοσίων πεντήκοντα, τοῖς πτωχοῖς διανείμας, τὴν ἑδίσσαν καταλαμβάνει· καὶ ἐπὶ τινος κίονος ἀναβὰς, τριακοντα χρόνους ἐν αὐτῷ διήρκεσε, τὸν μονήρη βίου ὑπελθὼν· ὅθεν καὶ θείων χαρισμάτων καταξιούται. Οὐκ ἔτι γὰρ μετελάμβανε τροφῆς παχυτέρας, ἀλλ' ἡ μόνον κατὰ Κυριακὴν, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἀγίας ἀναφορᾶς (δηλ. τοῦ Ἀντιδώρου).

Μετὰ ταῦτα ἐνωχλήθη ὑπὸ λογισμῶν, καὶ παρεκάλει, μαθεῖν, Τίνι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων παρεξισώθη· καὶ ἤκουσεν, ὅτι Κορνηλίῳ τῷ ἐκ μίμων ἴσον εἶναι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῷ τὴν Δαμασκὸν οἰκοῦντι, καὶ λεγομένῳ Πανδούρῳ. Εἰς ψυχικὴν σύγχυσιν τοῦτο τὸν Ὅσιον μικροῦ δεῖν κατηνάγκασεν· ἔργον πάντως τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὸ οὕτως αὐτὸν συγχυθῆναι. Καὶ δὴ τὴν Δαμασκὸν καταλαβὼν, καὶ εὐρὼν τὸν Κορνηλίον, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, τὸν τρόπον μαθεῖν ζητῶν τῆς αὐτοῦ πολιτείας. Ὁ δὲ, ἀμαρτωλὸν αὐτὸν εἶναι, ἔλεγε, μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντα. Ὡς δὲ ἐνέκειτο ὁ γέρων δακρύων καὶ δεόμενος, ἀναγκασθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, φησί, Πάτερ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ ἀγύρταις συναναστραφεὶς, πολὺν χρόνον ἐκείθεν ἐποριζόμεν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς. Ὅψι· δέποτε καὶ μόλις εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπὶ νοῦν λαβὼν, πάντα τῶν κακῶν ἀπεσχόμεν, τοῦ καθαροῦ βίου καὶ τῆς ἐλεημοσύνης κατὰ τὸ δυνατόν ἐπιμελούμενος.

Ὡς δὲ ἐνέκειτο καὶ πάλιν ὁ γέρων παρακαλῶν, καὶ ἐνορκῶν αὐτὸν εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξῆς, ἀπεκρίθη ἰκεῖνος· Πρὸ ἐλίγου καιροῦ, Πάτερ Ἄγιε, γυνὴ τις περιφανὴς, καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ σωφροσύνῃ περιλαμπομένη, ἀνδρὶ τινι ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς γάμον ἐξεδόθη. Ὅς, ἀκολάστου καὶ δαπανηρᾶς τυχὼν προαιρέσεως, οὐ μόνον τῆς γυναικὸς τὴν περιουσίαν κατηνάλωσε, καὶ τὴν ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα προσδανεισάμενος, κατέφαγε· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐνεκλείσθη παρὰ τῶν δανειστῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀπαραμύθητον τῇ γυναικί τὴν θλίψιν ἐπενεγκῶν· ἥτις, βλέπουσα τὸν ἐλεεινὸν ἰκεῖνον λιμαγχονούμενον ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο· ὁμῶς ἤρξατο προσαιτεῖν, ὡς ἐπὶ τρυτάνης σαλεύουσα τὴν ψυχὴν, καὶ φεβουμένη τὸν τῆς πορνείας ὄλισθον, διὰ τὸ εἶναι ταύτην εὐπρόσωπον. Ταύτην περιτυχὼν ἐγὼ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ἤλθισα τὴν ψυχὴν· καὶ δακρύσας, εἶπον αὐτῇ· Πρόσον σου τὸ χρέος, γύναι; Ἡ δὲ· Τετρακόσια νομίσματα, Κύριέ μου· Ἐγὼ δὲ ἀκριβολογήσας ἑμαυτὸν, εὐρέθην ἔχων νομίσματα διακόσια τριακοντα· καὶ μὴ ἀρκοῦντα πρὸς τὸ ποσόν, διαπωλήσας κινητὰ τινα εἶδη καὶ κόσμια, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ ποσὸν συναγαγὼν τῶν τετρακοσίων νομισμάτων, δέδωκα εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς, τοῦτο ἐπειπὼν· Λάβε ταῦτα, γύναι, καὶ ἀπελθε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸν ἄνδρα σου τῆς φυλακῆς ἐλευθέρωσον, δυσωποῦσα ἐξ ὅλης καρδίας τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ἵλεῖσθαι με ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεόδουλος, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, αὐτῇ τῷ κίονι ἐπιβάς, καὶ μικρὸν ἐπιβιώσας χρόνον, μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Κολωνίας, τῷ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οὐχ ἡσυχάζω· καὶ θανόντα γὰρ στέφω,
Τὸν ἡσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν γεννᾶται ἐν πόλει Νικοπολιτῶν τῆς Ἀρμενίας. Τὰ ἱερὰ δὲ γράμματα παιδευθεὶς τῶν γεννητόρων αὐτοῦ ἀποβεβιωκότων, καὶ διασκορπίσας τὰ προσόντα αὐτῷ τοῖς πένησιν, ὠκοδόμησε ναὸν τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ἦν μονάζων ἐν αὐτῷ, μετὰ καὶ ἐτέρων μοναχῶν δέκα. Περιβόητος οὖν τὴν ἀρετὴν γεγονώς, Ἐπίσκοπος Κολωνίας χειροτονεῖται. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἐννία εἰς σύστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀσχοληθεὶς, καὶ πάντα κατὰ σκοπὸν αὐτῷ ἐκτελέσας καλῶς, τὰ πρὸς Ἱεροσόλυμα μακρὰ πειλάγῃ διαπερᾶ· καὶ καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, ἀφίκετο εἰς τὴν τοῦ Ἀγίου Σάββα Λαύραν. Ὁ δὲ τοῦτον δεξάμενος, μὴ γνούς, ὡς τῷ Θεῷ ἔδοξεν, ὁποῖος ὁ προσελθὼν, διὰ τοῦ ξενοδοχείου, εἶτα καὶ τοῦ μαγειρείου, ἐζητεῖ τὸ ἀπὸ τούτου δοκίμιον. Ὡς δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροις καλῶς παρ' ἐλπίδα εἶδε τοῦτον διαπρέψαντα, ἡσυχάζειν ἀναχωρητικῶς κελλίῳ τὰς πέντε τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας ἐκέλευσε, μήτινος βρώσεως ἢ πόσεως μεταλαμβάνοντα. Σαββάτῳ δὲ καὶ Κυριακῇ ἐν ταῖς συνάξεσιν ἀφικνεῖσθαι, καὶ ψάλλειν καὶ ἐσθίειν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Τοῦτον ἰδὼν ὁ μακάριος Σάββας κατὰ Θεὸν προκόπτοντα, προσέφερε τῷ ἁγιωτάτῳ Ἡλίᾳ, Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἱερατικῶς τιμῆσαι χάρισματι. Ὁ δὲ Ὁσιος Ἰωάννης· Ἄνεις, ὦ Δέσποτα, μικρὸν πρότερον ἐν γνώσει δέοντως τῶν ἐπταισμένων μοι γενέσθαι με, καὶ τότε τὸ δοκοῦν διαπράξασθαι. Ὡς οὖν κατ' ἰδίαν γεγένησιν, ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ Ὁσιος εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θεοπεσίτου Ἡλίου, ὀρκίζων μὴ ἐκφράσαι τὸ δράμα τινί. Ὁ δὲ κατέθετο, ὡς ἀτόπημά τι ὑπολαβὼν ἐνωτίσασθαι. Ὡς δὲ, Κολωνίας ἐπίσκοπος, ἤκουσε, γέγονα, ἐξεπλάγῃ· καὶ πρὸς τὸν μακάριον Σάββαν φησί· Μὴ ἐχλήσης αὐτὸν ἕνεκεν τούτου· Πρεσβύτερος γὰρ ὁ Ἰωάννης οὐ γίνεται.

Οὗτος ποτὲ, ἐν ὁδῷ πορευόμενος, καὶ κοπιάσας, ἐλειποσύμησε μὲν, προσευξάμενος δὲ, καὶ ἀρπαγείς αἰθέριος, ἐν τῷ κελλίῳ εὐρέθη, ἀπέχοντι μίλια πέντε. Πέρσαι ποτὲ, τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Μοναχῶν κελλία καταστρέψαντες ἀφίκοντο καὶ ἐπὶ τὸ κελλίον τοῦ Ὁσίου, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι· λέων δὲ φανείς παρ' ἐλπίδα, καὶ τοὺς βαρβάρους διώξας, τὴν κελλίαν ἀβλαβῇ διατήρησεν. Ἀνῆρτις ὀρθόδοξος, πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἕτερον ἐτερόδοξον, τὴν εὐλογίαν ζητῶν ἀμφοτέροις δοθῆναι. Ὁ δὲ, Σοὶ μὲν, ὡς εὐσεβεῖ καὶ πιστῷ, τὴν εὐλογίαν δίδωμι· τούτῳ δὲ οὐδαμῶς, εἰμὴ ἐκ τῆς Σεθήρου ἐπιστρέψῃ αἰρέσεως. Τούτων ἀκούσας ὁ πιστὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐξεπλάγῃ ἐπὶ τῷ τοῦ Ὁσίου διορατικῷ· ὁ δὲγε ἐτερόδοξος, ἐξεστηκώς, καὶ ὥσπερ ἐξ ἄλλου γεγόμενος, ἀπέποτε εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Ὁσίου ἀψάμενος, ἠντιδόλει μαθεῖν τί πρακτικόν. Ὁ δὲ, τοῦτον ἀναστήσας, καὶ τὰ δέοντα κατηγήσας, πᾶσαν αἵρεσιν ἀναθεματίσαι παρεσκεύασε, καὶ τὴν τοῦ Σεβήρου, ἣ κατεῖχετο· κακῶςθεν τε τῇ καθολικῇ προσελθεῖν Ἐκκλησίᾳ καὶ παρρησίᾳ ἀπαρνήσασθαι, καὶ ἀναθεματίσαι τὴν τοῦ Σεβήρου, ὡς ἔφημεν, πρὸς ταῖς λοιπαῖς αἰρέσεις. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀμφοτέρους αὐτῆς εὐλόγησας, καὶ ἐπευξάμενος, καὶ τῷ Ἀγίῳ φιλήματι ἀσπασάμενος, ἀπέστειλεν εἰκαδὲ χαίροντας.

Τούτῳ τοῦ μακαρίου μία τῶν συγγενίδων γυναικῶν, ἀναμαθῶσα τὰ περὶ αὐτῆς, μετασχηματίσαι ἑαυτὴν ἐβλεψάτο, καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ λαβεῖν, καὶ θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ μακάριος, τῷ διορατικῷ χάρισματι τὸ μελετώμενον γνούς, δεδήλωκεν αὐτῇ λέξας οὕτως· Εἰ οὐκ ἀφίξη ἐνταῦθα, ὀφθήσομαί σοι, καὶ μαθήσῃ τὰ ἐκ Θεοῦ δηλωθέντα μοι. Καὶ μετ' ἃ πολὺ κατ' ὅναρ αὐτῇ ἐπιστάς, ὑπέθετο τὰ δέοντα, περὶ ὧν ἡδὴ ἀκείνη μαθεῖν ἐγλίχετο. Πυθομένη δὲ αὐτῇ, καὶ περὶ ἐτέρως, καὶ πάντα καλῶς ἀναδιδασχθεῖσα, αὐτῇ μὲν τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τούτοις ἐδίδου· ὁ δὲ μακάριος ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς γυναικὸς γέγονεν.

Οὗτος ποτὲ, ἀνίκῳ πέτρᾳ προσπελάσας ἰσχύαδα, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· Ἐάν ταύτη βλαστὸς γίνεταί, γνῶτε, ὅτι ὁ Θεὸς δωρεῖται μοι τόπον ἐκεῖ ἀναπαύσεως. Ἡ δὲ βλαστήσασα, καὶ καρπὸν ἔφερε, οὐκα τρία· καὶ λαβὼν αὐτὰ μετὰ δακρύων ὁ μακάριος, καταφιλήσας καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγε μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Οὗτος, εἰκοσιοκτὼ χρόνων ὧν, γέγονεν Ἐπίσκοπος, καὶ διέπρεψεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἔτη δέκα· εἰς τὸν Ρουβᾶν χρόνους ἕξ· ἐν τῇ Λαύρῳ δώδεκα· ἐν τῇ ἡσυχίᾳ χρόνους τεσσαράκοντα ἑκτῷ· ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, τέσσαρας πρὸς τοῖς ἑκατόν. Καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας ἐλθὼν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀγάπιος, Σέλευκος, καὶ Μάμας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἄνδρες, Ἀγάπιος, Σέλευκος, Μάμας,
Πόθῳ Πλάσαντος ἠγάπησαν καὶ ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ανατέταλκεν ἡ μνήμη σου Θεσπέσιε, κόσμῳ καθάπερ ἥλιος, καταυγάζουσα, Προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστοὺς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥονιμώτερος νεφέλης σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον Θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας, σωτηρίου Μάκαρ ἐκ πηγῶν, δι' ὧν φωτιζόμεθα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λόγος πάλαι ὁ τὸ εἶναι παρασχόμενος, πᾶσι Θεῷ βεβλήματι, ἀνακαλέσασθαι βεβηθεῖς τὸν ἄνθρωπον Ἀγνή, τῇ σῇ κατεσκήνωσε γαστρί· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς ταῖς Ὁσίοις.

Ανακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγωγῆσαι, οἰκονομικῶς, Ἐθνη νόμῳ παιδεύοντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Προφῆτα Θεηγόρε.

Ἰκετήριον ὕμνον Θεῷ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων Θεομακάριστε, καὶ τῶν πειρασμῶν, λῦσον ἄρτι τὸν τάραχον, ἵνα σε ὑμνώμεν, Προφῆτα Θεορρήμον. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκῆσα Θεὸν καὶ Κύριον, τῷ θανάτου τὴν ῥύμην τὴν ἀκατάσχετον, ἔστησας

Ἀγνή, ταύτην ἀπονεκρώσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
• παντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι·
• Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, ἐνθα τε-
λῶν, Ἀγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας,
Σοφονία πάνσοφε, Προφῆτα Θεοῦ, πρᾶος γεγε-
νημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὅθεν γεγηθότες οἱ
πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν προρρήσεων Παναοίδιμε, περιφα-
νῶς ὁρῶντες γενομένην τὴν ἐκθασιν, τὴν
δοθεῖσαν χάριν σοι θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς
διανοίας σου καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
θεοιδὲς καταπληττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ως σὺ οὐδεὶς ποτε κεχαρίτῳται, ἐκ γενεῶν,
ἀρχαίων Θεομήτορ πανάχραντε· σὺ γὰρ
μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιωσύνην,
καὶ καθαρότητα· ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεόν, ἐν
σοὶ σαρκούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
• τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
• τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
• γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Εἷξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, παρεστῶς ἐν ὑψί-
στοις, τῇ ἀπροσίτῳ Πάνσοφε, ἐν Τριάδι
ἀμέσως, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκείθεν, ἐλλαμ-
πόμενος νέμοις, φῶς νοητὸν πρεσβεΐαις σου,
τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι, σοῦ τὴν σεπτὴν, καὶ
φαιδρὰν πανήγυριν, καὶ σὲ μάκαρ, τοῖς ὕμνοις
καταστέφουσι Σοφονία Προφῆτα.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο ἄνω δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων,
κόλπων πατρῶν Ἀχραντε, μὴ ἐκσταῖς
ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ
ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἀ-
γνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἀγνή, ὑπὲρ λόγον
σάρκα δανεισαμένη· ὃν αἵτησαι τοῖς δούλοις
σου, λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας
καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Δαμασκηνοῦ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οτε, ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ Ἰουλιανῇ δι-
σκοπεί, ἡ παμμακάριστος, Μάρτυρα τὴν
ἐνδοξον, Βαρβάραν μάλιστα, ἐναθλοῦσαν βα-
σάνοις τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτό-
μενον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, Λόγε τοῦ Θεοῦ
ἀνεβόα· Ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρτι κα-
ταξίωσον φιλάνθρωπε.

Μίαν ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανῇ τε τὴν
γνώμην, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ
Ἀγίαι κατηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ· καὶ νική-
σασαι, αὐτὸν κατακράτος, δόξης ἠξιώθησαν,
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅθεν λοιμικῶν παθη-
μάτων, λῶθην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς
παρέχουσιν ἰάματα.

Οτε, ἀπεφάνθη κατὰ σθε, Μάρτυς σεμνοτά-
τη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρου-
σι καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἡνύσας· ἀσα-
βοῦς δὲ γεννήτορος, χερσὶ παρανόμοις, τέθυσαι
καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι· ὅθεν, ταῖς
φρονίμοις Παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέ-
πεις, Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σε τὴν ἐλλαμψιν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἅγιε; Θεολόγον Ἰωάννην,
ἢ Δαυτὶδ τὸν μελωδόν; πνευματέμφορον
Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκόην
γὰρ καὶ διάνοιαν· εὐφραίνεις Ἐκκλησίας τὰ
συστήματα· καὶ μελιρρύτοις σοῖς φθέγμασι,
καταγλαΐζεις τὰ πέρατα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Θεσπέσιε, Ἰωάννη γλυκορρή-
μον, φαινότατε ἀστήρ, ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς
Τριάδος, ἐλλαμφθεὶς τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυσ εἰς
τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος· τοῦ Θεοῦ, ἐ-
μυήθης τὰ ἀπόρρητα· ὡς Μωϋσῆς διεσάφη-
σας, τὴν μουσικὴν καλλιέπειαν. Ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Ἀοίδιμε; λαμπαδῶχον φασ-
φόρον, εὐκλεῆ ὑφηγητὴν, λειτουργόν, ἢ

Θεωρόν, τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα, Ἐκκλησίας ἀγλαΐζοντα; λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλάμπουσιν; ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; ἢ σάλπιγγα καλλικέλαδον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ὑπαρξιν, καταλιποῦσα Βαρβάρια, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας· ὧ ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ Δέσποινα· Μὴ παρίδῃς, τὸν πικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαίδρυνας ἄσμασιν, ἐνθεκτικώτατα, μελωδῶν παναοίδιμε, τῇ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν κινύραν ἀνακρούμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαυΐδ μιμούμενος· ἦν ἐνηχῶν, θείοις μελωδήμασι, πάντας κατέθελξας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ Πανόσιε· καὶ θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, Μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ἄσμασι, τὴν ἱεράν καὶ σεπτήν, τοῦ Ὁσίου πανηγυρίν, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε! δι' ἧς ἡμεῖς, ἐγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ος Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχῃ τὴν μετὰ πόθῃ τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, κτλ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτε ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγαῖς, δεσμὰ βασάνους φυλακὰς, Βαρβάρια παναοίδιμε. Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων τὰς μνήμας ἐπιτελῶντες πισῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίσωμεν, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὐάν δολερῶς, σερήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωπῆσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (*).

(*) Σημειωτέον, ὅτι τὸ μὲν κῶλον, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, προσετέθη, διὰ τὸ κεκηνὸς τοῦ ρυθμοῦ. Τὰ δὲ πρότερον δύο κῶλα, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν τὸν πάλαι δόλῳ τῇ Εὐάν, ὡς περιττεύοντος τῆ ἐνός, καὶ τὸν ρυθμὸν φθείροντος, ἠνώθησαν, εἰς ἓν, τὸν τὴν Εὐάν δολερῶς, κτλ.

(*) Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερα, ὅμοια μὲν τοῖς τῆς Μάρτυρος, κακόζηλα ὅμως, καὶ παράχρδα τὰ πολλά. Ἐλλείπουνσι δὲ ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ τὰ ἐφεξῆς Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου. Εἰς ταῦτα δὲ, δύο ὄντα πρότερον, ἀνὰ ἓν εἰς ἑκατέραν Στιχολογίαν, μετετέθησαν ἐκ τῶν τῆς τρίτης φθῆς καὶ ἕτερα δύο, τὸ μὲν τῆς Μάρτυρος, τὸ δὲ τοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε "Αγιον" Ορος καὶ Θεοβάδιστον. Χαῖρε ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μεταγούσα θνητῶς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀκήρα-
τε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρος τεκούσα, τὴν σωτη-
ρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Καθίσματα τοῦ 'Οσίου,
'Ηχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Η δ'ύφωνος Αὐλός, μεγαλόφωνος Σάλπιγξ, Κι-
θάρα μελωγὸς, λιγυρά θεία Λύρα, Κινύρα
παναρμόνιος, μυσικώτατον Ὀργανον, ἐμπνεόμε-
νον, τοῦ Παρακλητοῦ ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι,
ὦ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα, ὁμοιον.

Υμνεῖμεν τοὺς σεπτούς, καὶ ἀγίους ἀγῶνας,
οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας,
γεραίροντες ἐν ἄσμασι, τὰ σεπτὰ μελωδήματα,
ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνωδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε,
καὶ τῶν πιστῶν εὐπροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεῶ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθέ-
νον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ
πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα·
σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κε-
κτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
Πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἡ τῆς Θεοτόκου,
εἰς ε'. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ἡ.

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ω τριάς ὑπέρθεε σεπτῇ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν,
τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύσασα, φω-
τοφόρον ἐμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀ-
μάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι, Μάρτυρα Βαρβά-
ραν τὴν αἰοίδιμον.

Ε γκωμίων ἅπαντα θρασυμόν, ὄντως ὑπερβέ-
βληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάν-
θρωπε· ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν,
δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμποις, Δέ-
σποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Α κανθώδους ρίζης ἐκφυέν, ῥόδον ἱερώτατον,
τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ
ἐρυθθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινηχθεῖσα δι' αἵμα-
τος, ἔνδοξος Βαρβάρα, ἣν περ ἐπαξίως μακα-
ρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι
παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον
Ὅσιε, δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκ-

κλησίαν τοῖς ἄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἥτις σου
γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Ω σοφός, ἀγγίνους τε κριτὴς, τὴν τῶν ὄν-
των ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀσάτων
προέκρινας τὰ διακρινόμενα· τῶν προσκαίρων
γὰρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη·
ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον.

Ι σωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὅφρις ὁ παμπόνη-
ρος, τῷ πλασουργῷ ὡς αἰχμαλῶτον ἤρπα-
σε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς
ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομήτορ, τὸν ἐμὲ θεῶ-
σαντα γεγέννηκας.

Τῆς Ἀγίας. Ωδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίῳ Δέσπο-
τα, τῷ γλυκυτάτῳ, βέλει, ἡ Ἀθληφόρος Βαρ-
βάρα ἅπασαν, πατρικὴν ἀθείαν ἐβδελύξατο.

Ο ὑ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους
πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἐθελ-
ξάν σε Βαρβάρα ἐνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖ-
σα καλλιπάρθενε.

Πρὸς τελείῃς ἀγῶνας, ἠδὲν ἐδείχθη κώλυμα,
τὸ ἀσθενὲς τῷ θήλειος, οὐ τὸ νέον τῆς ἡλι-
κίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σε σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ε σκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων·
ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ἡντρέπισται, βασι-
λεῖα· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω
πολυπλάσιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πρά-
ξεις, κατακοσμεῖς αἰοίδιμε, Ἰωάννη τὴν
Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· ὁ πολυπλασιάζεις καὶ
τὸν βίον λιπῶν.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πά-
ναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφρίξαν, αἱ
καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον
πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἑθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου· ἐν ἧ ἑστερεώθη ἡ καρδίᾳ μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δ αμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ
σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος οὐράνιον, εὐπετῶς
ἀνέδραμες, ὅπῃ μέλη θείᾳ σοι, δίδονται, ἃ τρα-
νῶς ἐμελώθησας, τοῖς φίλοις Κυρίῳ Πάτερ Ὅσιε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν
λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρέπισσας, ταῖς

ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελεῖντας Βαρβάρα τὴν μνήμην σου. Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστῆς, φωστήρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώριται Ἀγνή ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλομένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας. Ὤδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ε'κ Παρθένου, γεννηθεὶς, ἐδώρήσω νεάνισι, Παρθένοις τὸ φρύαγμα, καταβαλεῖν τοῦ αἰλάστορος· ὅθεν ἡ καλλίνικος Βαρβάρα, τοῦτο τὸ θράσος κατεπάτησε.

Τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν ἔλυσας· ἐντεῦθεν τοῦ σώματος, Κόρη Χριστὲ ἀφειδήσασα, φέρει γενναιότατα, τοὺς αἰκισμοὺς ἡ Βαρβάρα στερότατῃ φρενί.

Η' προμήτωρ, μηχαναῖς τοῦ δολίου θελχθεῖσα τὸ πρὶν, τρυφῆς ἐξωστράκισται, τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρα δέ, τοῦτον ἐκφαυλίσασα, ἐν οὐρανίῳ νυμφῶνι νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Διατάξει, τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας κατέλιπες, τοῦ κόσμου τερπνότητα, πλοῦτον τρυφὴν περιφάνειαν· ὧς τινι ἀράμενος, τὸν σὸν σταυρὸν Ἰωάννη ἠκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι, Χριστῷ συνδεδόξασαι, ὥσπερ αὐτὸς ἐπηγγείλατο, καὶ συμβασιλεύεις δέ, τῷ εἰς αἰεὶ Ἰωάννη βασιλεύοντι. Θεοτοκίον.

Σέ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας. Ὤδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Θυρίσι τρισὶ, τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα, μυστικῶς διέγραψας, Βάπτισμα Βαρβάρα τῆς Τριάδος φωτὶ, τῶν ψυχῶν σελασφόρον, ὑπάρχων καθαρτήριο.

Μανίαν δεινὴν, τοῦ πατρὸς ἐκκλίνουσαν Βαρβάραν σχισθὲν, εὐθὺς ὑπεδέξατο, ὅρος, ὥσπερ πάλαι τὴν αἰοδιμον, πρωτομάρτυρα Θεοκλαν, Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ, πυρωθεῖσα ζήλῳ ψευδωνύμων θείων, εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσσε, πρόσωπα Βαρβάρα ἡ πανεύφημος, καταπαίζουσα Κόρη, τοῦ δῆθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ φόβῳ Χριστοῦ, Πάτερ στοιχειούμενος, πρὸς θείαν ζωὴν, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, ὅλον καθυπέταξας τῷ πνεύματι, τὰς σαυτοῦ Ἰωάννη, αἰσθήσεις καθαιρόμενος.

Καθάρας παντός, μολυσμοῦ τὸ σῶμα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ἐμμελῶς θεόσοφε, αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισήλιον, Ἰωάννη λαμπροῖς σε, πλουτίζουσιν χάρισμασιν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἄγνη αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἀγίας. Ὤδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ως ὑπέσχου σοφίαν δεδώρησαι, Σῶτερ θερὸν δίδακτον, τοῖς σὲ κηρύττουσι, δικαστικοῦ πρὸ βήματος, ἥς Βαρβάρα ἡ Μάρτυς ἐμπέπλησται.

Τῶν ἀθέων τὴν πλάνην διέλεγξε, λόγῳ θεοσόφῳ, Βαρβάρα ἡ ἐνδοξος· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δέ, τῶν Τυράννων τὰς φρένας ἐξέστησεν.

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς καταξάινεσθαι, ῥάκεσι τριχίνοις εὐτόνως τε τρίβεσθαι, διὰ Χριστὸν ἡ ἄμεμπτος, Ἀθληφόρος τὸ σῶμα προδίδωσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ε'λλαμφθεὶς τῇ τῆς Πνεύματος χάριτι, θείων ἀνθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς, πεπλουτηκῶς τοῖς χρήζουσιν, Ἰωάννη ἀφθόνως μετέδωκας.

Ε'φαμίλλως χοροῖς οὐρανίοις Σοφὲ, τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξων ἐρρύθμισας, χοροσασίας ἄσματα, προσφωνῶν τῷ Τριάδι θεόφθεγκτα.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διακωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφώνως μελπυσα αἰεὶ· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμήσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτὶ, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάσῃς, Σῶτερ, τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι.

Εἴφει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,
Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραάμ διαβόλου.

Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτῃ χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, θυγάτηρ Διοσκόρου τινός Ἑλλήνος, ἐν ὑψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλαττομένη, διὰ τὴν ἐπανθούσαν αὐτῇ σωματικὴν ὠραιότητα. Παρθένος δὲ οὖσα, καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, οὐ διέλαθε τὸν Πατέρα. Γινούς γὰρ τὰ κατ' αὐτὴν, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν, ἐπὶ τῷ οἰκοδομουμένῳ λουτρῷ παρ' αὐτοῦ, δύο θυρίδας εἶπε γενέσθαι, ἡ δὲ προσέταξε τρεῖς, καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα· Ἐπ' ὀνόματι, ἔφη, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ταῦτα ἀκούσας ἐκεῖνος, εὐθὺς ὤρμησε τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτήν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ εἰς διαιρέσεισαν πέτραν ὑπείσσελθούσης, ἐπεὶ καταδιώκων αὐτὴν ὁ πατὴρ εὔρε, τῶν τριχῶν ἀψάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν τῷ τῆς χώρας Ἡγεμόνι· οὐ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα καθυβρίσασα, τύπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ξίεται, τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παίεται· εἶτα τὴν πόλιν γυμνὴ περιάγεται, καὶ τύπτεται, καὶ τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, αὐτῷ τῷ ἰδίῳ πατρὸς ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἀνελόντος· ὅς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφαγὴν, ἐκ τοῦ ὄρους κατερχόμενος, κεραυνῷ βληθῆναι, καὶ τὴν ψυχὴν ἀπερρήξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, τοῦ Ἀμασκηνοῦ.

Στίχ. Πλήσας μελῶν γῆν ἠδέων Ἰωάννης,
Κἂν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκοῦ τῆς πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρίποντος πίστει. Τυχὼν δὲ καὶ φιλαρίτου πατρὸς ἐπαιδευθὴ πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν, καὶ τὸν βυθὸν τῆς Θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρεύνησε. Τὸν μονήρῃ δὲ βίῳ μετὰ Κοσμᾷ τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συναναστραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὑστερον Ἐπισκόπου Μαῖουμᾶ, ὑπῆλθεν. Οὗτοι οὖν ἀμφω παρ' ἐνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾷ κακείνου τοῦνομα, καὶ Ἀσηκρίτης ἐπιλεγόμενου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ καὶ ἐτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἑλληλακότες, τοιοῦτου διδασκάλου τυχόντες, εἶτα γενόμενοι Μοναχοί, ἐσχόλαζον ἀμφοτέρω τῷ Θεῷ.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, τῷ προεστῶτι τῆς Μονῆς τῷ Ἀγίῳ Σάβδᾳ ἰδίως παραδοθείς, τὴν μακαρίαν ὑπακοὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐδιδάσκετο· ὃ καὶ ἐμφανισθῆναι κατ' ἕναρ τὴν ὑπεράγίαν Θεοτόκον λέγεται, καὶ εἰπεῖν (ἐν ὧν εἰσέτι ὁ Ἰωάννης συνῆν τῷ διδασκάλῳ), ἢ μᾶλλον ἐντείλασθαι αὐτῷ, ἐπιτρέψαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννῃ ὕμνους συνθεῖναι, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπόρως, καὶ καύχημα τῶν ἐκ μέσης καρδίας ὀφειλόντων ταύτην γεραίρειν· ὃ δὲ καὶ πεποίηκε, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφία Σεμενος.

Ἐπίσης οὖν τὴν ἀσκησιν μετελθόντες, ὁ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ αἰοίδιμος Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ἔμμοια καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος, καὶ τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ δυνάμει, καὶ τῶν Γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεσι, πλεῖστα στηλιτεύσας τὴν δυσσεβῆ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλελοιπώς, δι' ὧν σχεδὸν παντὸς τοῦ ζητουμένου γνώσις ἐναργῆς εὐρίσκεται ἐν γῇ· πῶς καταλύει τὸν βίον ζήσας ἐτη ἐκατὸν πρὸς τοῖς τέσσαρα (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Πολυβότου, τῆς Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τρέπεται θεῷ.

Οὗτος νέος ὢν ἤδη, τρυφᾷς ἐμίσει καὶ ἡδοναῖς νηστεία δὲ μᾶλλον καὶ σωφροσύνῃ τὸν ἑαυτοῦ κατεκόσμη βίον. Ὄθεν καὶ Ἐπίσκοπος Πολυβότου χειροτονεῖται, πρότερον τοὺς Ἐκκλησιαστικὰς βαθμοὺς διελθὼν. Ἦδη δὲ προστασίαν λαοῦ ἐμπιστευθεὶς, ἀγῶνας ἀγῶνι προστίθει, κόποις τε κόπους. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρὸς ἀναξίως τῶν σκήπτρων τῆς Βασιλείας ἐδράξατο, καὶ κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων βλασφημεῖν ἐπεχείρησεν, οὗτος ὁ ἀνὴρ ἰσχυρῶς ἠλεγξεν αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, εἶτα πρὸς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐξηκριβώσατο· τοὺς δὲ Ἀγαρηνοὺς, τοὺς τὸ Ἀμόριον κατοικοῦντας, δεηλάτως πλήξας, τοὺς Χριστιανούς, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους, ἀποχαρίσασθαι αὐτῷ παρέσχευσε. Καὶ τὸ σῶμα τὸ ἰδίον εἰσέτι καὶ νῦν ἀφθαρτον διετήρησε· καὶ κατὰ τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν ἀνιστῶσιν αὐτὸν, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδύουσι, καὶ τῇ θείᾳ τραπέζῃ προσερίδουσι, καὶ οὕτως ἱσταται ὁρθός, καὶ ἐν τῷ Συνθρόνῳ ἀναβιβάζουσι, καὶ ὑπὸ δύο στηριζόμενος, διὰ πάσης ἁπλώσεως τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας ἱσταται. Τὰ δ' ἄλλα, ὅσους δαιμονῶντας θεραπεύει, καὶ νόσους ἐτέρας, ἀδύνατον ἐστὶν ἡμῖν γραφῇ παραδοῦναι.

(*) Ἄλλοι δὲ καταβιβάζουσι τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς ἑτη ὀγδοήκοντα τέσσαρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Ἰουλιανὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανὴν ὡς Περιστερὰν δέχου,

Εἰ μὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσιν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,

Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἀγίας. Ὤδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ο γῆν καταλήψεσθαι καὶ ἐξαλείφειν, τὴν θαλάσσαν Τύραννος, εἰκαίως φρυαττόμενος, ὡς παίγνιον πρόκειται, Βαρβάρᾳ κόρης ποσί· τοῦτον ἐκνευρίσας γὰρ Χριστὸς, ὥσπερ στρουθίον σαθρὸν ἐδέσμευσεν.

Πληγαῖς ἀφορήτοις σου καταξανθέντος, τοῦ σώματος ὅλου τε, βαφέντος ἐν αἱμάτων ῥοαῖς, λαμπάσιν ὑπέμεινας, φλογιζομένη πλευράς, Μάρτυς παναοίδιμε, Χριστῷ εὐχαριστοῦσα, Βαρβάρᾳ ἐνδοξε.

Ω τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ ἀναλγήτου, Τυράννων ὠμότητος, καὶ πλείστης ἀθεότητος! μαζοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ὡς ἐν μακέλλῳ δεινῶς, ξίφεσι κατέτεμνον, τὸν νοῦν προσερειδούσης, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ ζήλῳ πυρούμενος τῶν θεομάχων, αἰρέσεων ἅπασαν, κακόνοιαν ἀνέτρεψας, συντόνοις συγγράμμασι, λευκάνας πᾶσι τρανῶς, πάλαι τὰ σποράδην τοῖς σοφοῖς, ὧς Ἰωάννη συγγεγραμμένα ἰσχνῶς.

Θερμῶς ἐσηλίτευσας τῶν δυσσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, νοθεῦσαι πειράσασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὀρθοῖς, ὧς Ἰωάννη, οἷς περ συντέθεικας.

Θεοτοκίον.

Α γίων Ἀγίαν σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, παρθένε ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πισοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θεῷ τόκῳ σου.

Τῆς Ἀγίας. Ὤδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Ω φθη σοι Χριστὸς, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγκαθειργμένη ὧς Βαρβάρᾳ, φρουρᾷ, θάρρειν προτρεπόμενος, καὶ τοὺς μώλωπας ἰώμενος, καὶ χαρμονὴν δωρούμενος· ὅθεν ἀνεπτέρωθης. τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Αγγελος φαιδρὸς, στολὴν φωτοειδῆ σε, δια Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ Βαρβάρᾳ

ἡμφίασε, καὶ ὡς νύμφην περιήγαγε· τὰ πάθη τῇ ἐσθῇτι γὰρ, Μάρτυς συνεξεδύσω, θεῖαν ἐκστάσα ἀλλοίωσιν.

Δέδεικται σαφῶς, Χριστὲ ἡ πρόρρησίς σου, πεπληρωμένη· πατὴρ τέκνον γὰρ, εἰς φόνον προδίδωσιν· αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονώς, ὁ δεῖλαιος γεννήτωρ τῆς σῆς Μάρτυρος· οὐρανίῳ, ὅθεν πυρὶ κατηνάλωται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Η λέγξας σαφῶς, ἐγγράφως Ἰωάννη, τοῦ Νεστορίου τὴν διαίρεσιν, Σεβήρου τὴν σύγχυσιν, μονοθέλητον παράνοιαν, καὶ πίστιν μονενέργητον, φέγγος ὀρθοδοξίας, πᾶσιν ἀσράψας τοῖς πέρασιν.

Εσπειρεν ἐχθρὸς, ζιζάνια συνήθως, αἰρετικῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὴν τούτου προσκύνησιν, ἀθετεῖσθαι ἐν εἰκόσι σεπταῖς· ἀλλ' εὗρεν οὐ νυστάζοντα, πάντα δὲ Ἰωάννη, σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράζως ἀπεκύησας, Θεογεννήτορ Πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προσταγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ἀγίας. Ὤδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὴν ἐνδοξὸν μέλλουσα, κομίζεσθαι τελείωσιν, διὰ ξίφους Βαρβάρᾳ, τοῦ μαρτυρίου σου, σὺν Ἰουλιανῇ τῶν στεφάνων, μαρτυρικῶς, καταξιουμένη, φωνῆς θείας ἤκουσας, τελειούσης τὰς ἐντεύξεις σου.

Πληρῶν σου τὴν αἵτησιν, Βαρβάρᾳ ἀθληφόρε Χριστὸς, τὰς ἰάσεις βραβεύει, τοῖς ἐκτελοῦσί σου, πίστει τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς ἀληθῶς· θαλάσσης γὰρ ψάμμον, τὰ σὰ ὑπερβέβηκεν, εὐκλεῖ τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νῦν, παντάνακτι νυμφίῳ Χριστῷ, καὶ ἀσράπτουσα δόξη, Βαρβάρᾳ θεοῦ φωτός, ἐν ἐπερανίοις θαλάμοις, τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἀπαλλάττουσα, καὶ προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Εδίδαξας ἅπαντας, τοὺς Ἐκκλησίας ἄδειν υἱοὺς, ὀρθοδόξως Μονάδα τὴν ἐν Τριάδι σεπτὴν, σάρκωσιν τοῦ Λόγου τε θεῖαν, θεολο-

γεῖν, σαφῶς Ἰωάννη, τρανῶν τὰ δυσέφικτα, τοῖς πολλοῖς ἐν ἱεραῖς συγγραφαῖς.

Α γίων τὰ τάγματα, ὑμνολογήσας Ὅσιε, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, αὐθις Ἀποστόλους Προφήτας, σὺν Ἀσκηταῖς, σοφοῖς Διδασκάλους, Δικαίους καὶ Μάρτυρας, ἐν ταῖς τούτων νῦν αὐλίζῃ σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκύησας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνεῖς, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον καταγγέλλουσι.

Ὁ Εἰρμός.

▪ **Α** νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι ταῖς νόσους, τῶν πίσει προσρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσι, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ρῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Α νέτρεψας σοφία σου, τὰς αἱρέσεις παμμάκαρ, ὡς Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε κύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τῆτό σε πάντες ὑμνολογεῖμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσαν τέτω, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τῆς γεγραμμένης τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα, καὶ πατὴρ τὸν ὄλβον ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Βαρβάρα παναοίδιμε· τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισηλθες Παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκεις, τοὺς πιεζοὺς θεραπεύεις, ἐνεργεῖα τῆ Πνεύματος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Decembre. T. Φ.

3

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Η σχύνη ὁ βάσκανος ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς ἠττώμενος, ὅτι τὴν Προμήτορα ἔσχεν ὄργανον πρὸς ἀμαρτίαν· ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς Λόγος τῆ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, ὡς οἶδε μόνος αὐτός, τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὐας καὶ τοῦ Ἀδάμ, Χριστὸς ὁ στεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν τὴν Μάρτυρα, καὶ δι' αὐτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Η θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια, ὡς δικαστὰ, οὐ προκρίνω δὲ ὅλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτον τέμνετε, ξέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με· χαίρουσα ἀπίω πρὸς τὸν Νυμφίον μου Χριστόν. Ἦς ταῖς ἱκεσίαις Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου κατὰπεμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἀθλήσιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τοῦ πολυπλόκου βελίαιρ τὰ ἔνεδρα ἐτροπώσατο. Χριστὸν ἱκέτευε, Καλλιμάρτυς πανένδοξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α θλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθε, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θ εὐὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστὼς, Δοξολογία Μεγάλη. Εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. τῆς ὑμνωδίας.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη.

Ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἀγίου Σαβῆα· κατὰ τὴν αὐρίον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τυπικά· καὶ ἀπὸ τῆς Κανόνος, ὁσίων, καὶ 5'.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια,

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Θεωρὸς γεγέννησαι νοῦ, νοερῶν δυνάμεων, ὡς
πρακτικὸς Δεῖα λόγια, διατιθέμενος, ἐν
τῇ σῇ καρδίᾳ· ἐν ἣ καὶ ἀνάβασιν, ὡς κλίμακα
ἐξήριξας Ὅσιε, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρεσ-
βεύεις δωρηθῆναι ἡμῖν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος. Δίς.

Σάββα Ὁσιώτατε τὴν σὺν, ἐκ παιδὸς ἀνέθη-
κας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ' οὗ
σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑ-
πέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι·
διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν φωστήρ, καθωράθης
μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυ-
μάτων λάμπεισι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ
κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Οῖσι Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπι-
μελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν
θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἐπείσας τοὺς ἀνθρώ-
πους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· ἄνδρ' δὲ τῷ Δεῖῳ
φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ
ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ωφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε,
ἡγιασμένον σκεῦος, Πατὴρ ἡμῶν καὶ οἶ-
κος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φόβούμενος τὸν Κύριον.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Σάββα τοῦ Κυ-
ρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντά-
σματα τελείως, Πατὴρ ἡμῶν ἠφάνισας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύ-
σας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας
τὴν δόξαν, Χριστοῦ Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, ταῖς ἀγίαις σε χεῖρας, πρὸς
τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον Πλά-
στην, οἴκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν α΄. ζάσιν τῇ, Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ.

Σάββα Θεόφρον, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιε,
ὁμόσκηνε Ὁσίων, συνόμιλε Προφητῶν,
Μαρτύρων Ἀποστόλων συγκληρονόμε, φῶς τὸ
ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν, οὗ ταῖς φρυκτω-
ρίαις, λαμπόμενος ταῖς Δείαις, τῷ ἀκροτάτῳ
τῶν ἐφετῶν, ὁ παρεστῶς, παρρήσιᾳ λελαμπρυ-
σμένος, καὶ ἐνηδόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις,
καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ, τῷ κάλλει ἀνενδότης,
Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δω-
ρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμακάριε, ἐγκρατείας λύχνος ἁ-
σθεστος, φωστήρ τῶν Μοναζόντων ὁ διαυ-
γέστατος, ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμέ-
νος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα
καὶ σθένος, τῶν πίστει σε τιμώντων, τῶν ἰαμά-
των ὁ θησαυρὸς, ὁ πολιστής τῆς ἐρήμου ὡς
ἀληθῶς, ὁ ὡς Παραδεδεικὸν αὐτὴν ἐνθεὸν δείξας,
Δείους προσφέρουσιν, καρπὸς τῶν σωζομένων,
Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρη-
θῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ μέ-
γα ἔλεος.

Σάββα Θεόφρον, ἀρετῶν στῦλος ὁ πύρινος,
πυρρός ὁ ἐκ θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τῆς
λαῖς, λιμένας πρὸς τὸν Δεῖον καθοδηγῶν· πλά-
νης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλὼν, Πνεύματος Ἀ-
γίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν Μο-
ναζῶν, ἡκριθωμένητε στάθμη τῆς ἐγκρατείας,
τῆς ταπεινώσεως, περίθλεπτον τὸ ὕψος, κρήνη
ἢ βρύουσα, ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν ἰκέτευε,
Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ, ὁμόνοϊαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατόν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δαλῶσαι τῷ πνεύματι. Ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιτικῆς τῆς ἐρήμου, εὐδρομῆντων ἀλείπτῃς, κανῶν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσώπτρων λυθέντων Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σου τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινῶσιν Ἐθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλοῦς

ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτῆς, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παραφρονίας. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλουῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς· καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν ταῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ασκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Σάββα, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σε, πάσας ἀπήμβλυνας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου. Εὐσεβείας γὰρ καρποὺς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιζῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς

Κεφ. δ. 7.

Κεφ. β. 15.

Εἴως ἀστήρ χρυσαυγέστατος, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδῆς καὶ ποιμὴν. Χαίροις Ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τῷ κόσμῳ τὴν εὐκσμίαν, τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Σάββα τιμήσωμεν. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὥσει κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἴσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμασιῶν τὴν ἐνέργειαν, ἐπείσας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξάμενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ ὑπερεῖδες Θεόληπτε· ἐντεῦθεν γὰρ τῷ καρπῷ ἔχ' ἐάλως. καθ' ἵπερ Ἀδάμ· τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουσάμενος δι' ἐγκρατείας, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζῃ, ἐπαπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἱλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαιζήλον φρόνημα· ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλῶντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτέμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ανθραξ Θεοφεγγῆς τῷ πυρὶ, προσομιλήσας Θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης ἐν κό-

σμῳ Σάββα, καταλαμπρύνων ψυχὰς, τῶν πιστῶς Θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτοὺς τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε, ἐρημικοὺς δὲ, δροσιζόμενος ἄνωθεν, θεία χάριτι, κατεμάραντας ἀνθρακας. Ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδήλως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θείας, δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Χριστὸς· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου Θεόφρον γεγένηται, δι' ἧς περ πρὸς ὕψος ἦρθης, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμμάκαρ καταξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκείθεν ἐλλάμψεσι· μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσάγγελον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἰκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστῆναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναζῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σὲ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῷ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὅσιων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σὺ ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους γενναγμοῖς εἰς ἑκατὸν τῆς πόνης ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὠφθης,

φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας Μακάριε· ὅθεν αἰτῆσαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφὲ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέσρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ Θεόσοφε· ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφράδως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλας ἔσχες, τὸν πάντας συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου με. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχός· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης Θεράπων Μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσοῦντων, Θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὅρος, τὴν φωταυγὴ Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Πα-

ράδειςον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίσει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν, καὶ ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σκυ Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οἷσι Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας ταῖς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρήσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο' Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πανάριζον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν (*) ἔξοχα μέλπω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Τῇ φωταυγείᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Οἷον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἔφεσιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν ταῖς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα Θεοφόρε πανεύφημε.

Νενικηκὼς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὁφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους κήφως ὑπερβέβηκας, Θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ· ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μηνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σοι ὕστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

(*) Γράφεται τὸ Σάβαν ἐνταῦθα δι' ἐνός Β, οὐχ ὡς ἀμαρτημα, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου· ὅρα καὶ τὰ ἐφεξῆς τῆς Ἀκροστιχίδος Τροπάρια.

Θεοτοκίον.

Α'κατασχέςτοις καθ' ἡμῶν ὁ Θάνατος, ὁρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῶ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήρηται, Θεοτόκε Παρθένε· ζῶν γὰρ ὄντως αἰδίου, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Πανόλβιε καταστήσας, βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοῖνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Α'κολουθῆσαι διαγνοῦς, τοῖς ἔχνεσι τοῦ Δεσπότη, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Ρ'ωμαλεότητι φρενῶν, Παμμάκαρ ὠχυρομένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθρίαμβευσας σοφῇ, καὶ πᾶσιν ἐφανερώσας, καὶ τὴν ὀφρῦν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβηλες.

Γλαρωτάτη σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστήρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν Παμμάκαρ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτηριώδης δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου, καταλιπὼν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γεγόμενος, τοῦ Ἀγίου ἐγένου, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, Θεοφόρε Πατήρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ μιὰς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσά· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι (*), ἀλλ' οὐδ'

ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἠμάρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· εἰς σὲ γὰρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, εἰργάσω Θεομακάριζε· ἀφῇ δὲ τῶν χειρῶν σε, ἀσθενῆντας ἰάσω, μιμητὴς τοῦ Δεσπότη γεγόμενος.

Ο'κατὰ σοῦ, Πάτερ δεινῶς, θρασυνόμενος, κατεπόθη, ὡς Δαθὰν ὁ δαίλιος, ὡς Ἀβειρῶν, ἐξαφανισθεῖς· σὲ γὰρ ἀοράτως, ἡ θεία χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοουμένη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἐπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγήσας Θεσπέσιε, τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόησιν, τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέστησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνενδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Εὐεργετεῖν, τοὺς ὁμοφύλους προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ, πόλεις ὠκοδόμησας, θεοπρεπεῖς καὶ ψυχωφελεῖς, καὶ ἐν γῇ διψώσῃ, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· καὶ ὄμβρους οὐρανόθεν, παραδόξως Θεόφρον, ἐν ἀνύδροις χωρίοις κατήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νεοθαλῆς, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὠραῖος, ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθὲν, θαρραλινῶς, κυοφορῆσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποσάζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονούσί σε.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Α'κλινεῖ διανοία, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἀνατεινόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἀφθονον, ἐκομίσω Πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπαθῶς ἐθεράπευσας Ὅσιε.

Σαρκεῶν βαρρημάτων, ὄγκον ἀποθέμενος, σκεῦος θεότευκτον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ ἁγίου Θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῇ βρωμάτων, καὶ προσευχῇ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ κοσμούμενος.

(*) Τὰ δύο ταῦτα κῶλα, γραφόμενα πρότερον, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι, διορθοῦσι τινές· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδέ καταφύγιον, ἢ δέτεραν ἐλπίδα. Ἀλλ' ἐστὶν ἰσως περιττὴ ἢ τοιαυτὴ διορ-

θωσις· καθότι τὰ διαπορητικὰ φέρονται πρὸς ὑποτακτικὴν, ἢ πρὸς μέλλοντα ὀριστικὴν ἀνυπότακτον, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν Γραμματικῶν, καὶ ἀπαντῶνται παραδείγματα μυρία. Τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς τὴν Μεγ. Πράκλῃσιν, Ὡδὴ δ'. Τροπ. α.

Κήρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφρονότατος
κεχειροτόνησαι· τῶν Συνόδων Πάτερ, τῶν
Ἀγίων συνήγορος γέγονας, Βασιλεὺς σοφίζων,
οἷς ἐμφανῶς χάριτι θείᾳ, τειχιζόμενος ὥφθης
μακάριε.

Η· θεόθεν δοθεῖσα, χάρις σοι Θεόπνευστε
διαβεβόηται· διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς
οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖ ποιούσα, θεο-
πρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν
θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἡ προσταίς, τεῖχος ἀκατάλυ-
τον τῶν εὐφημούντων σε, ἡ παντὶ τῷ γέ-
νει, τῶν ἀνθρώπων φανείσα σωτήριος, ὡς Θεὸν
τεκούσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχὴν
μου διάσωσον Πάναγνε.

Ὡδὴ 5'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Αγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον
κτησάμενος, τῇ Νόμῃ καὶ Προφητῶν, πλη-
ροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσιν, πα-
σῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

Ισάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν διήνυσας·
ἰσάγγελον δὲ τιμὴν, Χριστὸν σοι δεδώρηται,
Ἀγίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῇ ψυ-
χῇ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὀφθεῖς, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθη-
σας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ· ὃ καὶ στοι-
χειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχο-
μένην, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ
Κύριε, τεκούσα διὰ σαρκὸς, ἡμῖν ὁμιλή-
σαντα, διάσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκαλουμέ-
νους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποιναν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος,
προσενεχθεῖς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε,
τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτι-
σας Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς
ἐρήμου ἀξιεπαινος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις
Πάτερ αἰοίδιμε. Ὁ Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα Ὀσιε,
παιδιόθεν ἐπόθησας Σοφίαν τὴν ἐνυπόστα-
τον· ἡ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε,
καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ αὐτῶν ἀνθέων πλέ-
ξασα στέφανον, καὶ τῇ σῇ ἐπιθεῖσα ἡγιασμένη
κάρᾳ, θεόφρον· ὃ περ κεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι
τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου ἐπα-
ξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν,
ἣν ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς
κράζομέν σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὀπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν πάλαι,
Ἐμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάββας.

Θεσπεσίῳ πολὺν πέμπτη Σάββας ἐντὸς ἐ-
σῆχθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, χώρας τῶν
Καππαδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης,
γονίῳ Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθύς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ
βίου πρὸς τὴν μονήρην κατέστασιν προσδραμὼν, ἐν Μονα-
στηρίῳ Φλαβιαναῖς προσαγορευμένῳ, τοσοῦτον γέγο-
νεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγκρατὴς, ὡς ἐν τῷ κήπῳ ἰδόν-
τα μῆλον, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐλθόντα, ἐπειπεῖν· Ὁ-
ραῖος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρώσιν ὁ
ἐμὲ θανατώσας καρπός· καὶ τοῦτο λαβεῖν μὲν ταῖς
χεροῖ, μὴ φαγεῖν δέ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπατῆσαι, καὶ ὁ-
ρον ἑαυτῷ δεῖσθαι μὴ φαγεῖν ποτὲ μῆλον. Ἀλλὰ καὶ, εἰς
κλίβανον πυρὸς εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν ἀβλαβής, μηδὲ τῶν ἱμά-
τιων αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἀφαιμένου.

Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἐμ-
φανῆς καθίσταται τῷ μεγάλῳ Εὐθυμίῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ
πρὸς τὸν Ὀσίον Θεόκτιστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται.
Τούτων ἀπάντων οἷς ἐνετύχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀ-
ρετὴν ἐκλαμβανόμενος ἦν καὶ ἀναμανθάνων. Ὁν ὁ μέγας
Εὐθύμιος ὁρῶν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πνευμα-
τικὴν κατάστασιν, Παιδαριόγειροντα ἐκάλει. Συμ-
προΐουσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐπνύξανε μᾶλλον τὴν ἀ-
ρετὴν. Ὄθεν καὶ πολλὰ θαύματα κατειργάσατο, καὶ ἐν
ἀνύδροις τόποις διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ
καὶ πολλῶν Μοναχῶν καθηγητής, καὶ διεπρεσβεύσατο θίς
ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἐλθὼν, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ
καιρὸν πατριαρχούντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρὸς τε τὸν Βασι-
λέα Ἀναστάσιον, καὶ Ἰουστινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀ-
κρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας ὡς ἐτῶν γενέσθαι
τισσάρων καὶ ἐννεήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τιμῶ ὡς σεβόμενον,

Τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος, ἰδὼν
ποτὲ τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀνε-
ρευνωμένους καὶ ἀνακρινόμενους, καὶ μελητὸν κατατεμνο-
μένους ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ ὁμολογίας, Χριστιανός ὢν, καὶ
μεμνημένος τὰ τούτοις ἐκ Θεοῦ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, ἐπε-
θύμει καὶ αὐτὸς τὸν ἴσον ἀγωνίσασθαι δρόμον. Καὶ δὴ,
ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐθερμάνθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ τῷ
σταυρῷ σημειωσάμενος ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ στά-
διον ἰδραμεν, καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τοῦ συνεδρίου μεγάλῃ φωνῇ
ἐξεβόησεν· Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῆσιν, ἐμ φα-
νῆς ἐγενόμην τοῖς μὴ ἐπερωτῶσι (Ἦσ. ξέ.).
Πάντων δὲ ἀτενισάντων εἰς αὐτόν, εἶπεν· Ἀκούσατε οἱ
ὑπηρεῖται πάντες τοῦ διαβόλου, ἀκούσατε. Ἐγὼ Χριστι-
ανός εἰμι, καὶ εἰς τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύω·
τὰ δὲ εἰδῶλα ὑμῶν, καὶ τοὺς ταῦτα προσκυνεῦντας, ἀνα-
θεματίζω καὶ ἀποστρέφωμαι. Οἱ δὲ, τὸ πεπαρρησιασμένον
αὐτοῦ θεωράμενοι, ἐξεπλάγησαν. Καὶ εὐθὺς ἀποδύσαντες
αὐτόν, ἐμάστιξαν σφοδρῶς, καὶ εἶπον· Ταῦτα μὲν εἰσι τῆς

προπετείας καὶ ἀναιδεύσεως· ὅτε δὲ τὸν Χριστὸν σείῃ
μὴ ἀρνούμενος αὐτὸν, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθεῖς, βορὰ
ἰχθύων, καὶ ἐρπετῶν, καὶ πετεινῶν ἐναλίω τῇ σήμερον
γενήσῃ. Ὅν περ εὐθέως οἱ δῆμιοι λαβόντες, ἀπέτεμον τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ μικρὸν τῆς γῆς ἀποδάντες, ἐν τῇ
θαλάσῃ ἀπέρριψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Διογένης, λι-
θοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ' ἀνδρῶν ἐνδιδύσκεται πλάνων,
Χιτῶνα Μάρτυς λαῖνον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβέρκιος ξί-
φει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπαθλον Ἀβέρκιε, σοὶ τομῆς μέγα·

Οὐ γὰρ κότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Στίχ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,
Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς χειρίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Α'πέθου τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰωνίων διαμει-
βόμενος· σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν
Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, με-
θ' ὧν καὶ συνέψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα καὶ
πάντιμος, οἰκιστὴν σε καὶ κτίστην, καὶ
πολιοῦχον προβαλλομένη Σοφὲ, καὶ καυχωμένη
κραυγάζει πρὸς Κύριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'παύστως ἱκέτευε, Σάββα Θεόφρον ὑπὲρ
τῆς ποιμένης σου· ἐκτενῶς τε δυσώπει,
τοὺς σοὺς καμάτους διαικονίζειν αἰεὶ, καρπο-
φοροῦντας, τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λό-
γου σαρκώσεως, καὶ Παστάδα καὶ Θρό-
νον, ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγη-
θότες, τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ε'ν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἀγίων τὰ τάγμα-
τα, τῆς καθαρωτάτης, σοῦ ψυχῆς προτρέ-
χουσιν, εἰς τόπον ἀνέσεως, εἰς φωτεινὰ σκηνώ-
ματα, ἐνθα τῶν Ἀγίων, οἱ χοροὶ ποδηγοῦντες·
μεθ' ὧν νῦν ἀναμελπεῖς· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐχὰς τὰς σαυμάσιας· τοὺς γὰρ θῆρας ἡ-
μέρωσας, προκατηρεμίσας, τῶν παθῶν τὰ
κύματα· προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῶ

χαρίσματι· στίφη τῶν δαιμόνων, φυγαδεύων
ἐλαύνεις, εὐτόνοις ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς καὶ
νηθείαις, Σταυρὸν τε τῇ ἀμάχῳ, δυνάμει Θεοφόρε.

Ο' Μωϋσῆ τὸ πρότερον, ἀπὸ στύλου φθεγ-
γόμενος, στύλον ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανούς
ὀλόφωτον, ἐκτείνας σοι ἔδειξεν, ἐνθα καὶ νῦν
κατάκειται, τὸ καρτερικόν σου, καὶ πολύαθλον
σῶμα· ὃ πίστει παρεσῶτες, εὐσεβῶς μελωδοῦ-
μεν· Λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρμονικῶς ἡ μνήμη σου, ἐκτελεῖται Πανεύ-
φημε· τὴν χαροποιὸν γὰρ ἀρετὴν ἐνδέδυ-
σαι, τὸ ὄντως ἱμάτιον, τῇ σωτηρίᾳ καὶ καθαρὸν,
καὶ φωτοειδῆ τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· ὃ νῦν
ῥαϊσμένος, μελωδεῖς ἀνενδότως· Λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως τέτοκας, καὶ Παρθένος διέ-
μεινας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου, συνῆψας
ἅπαντα, τὸν χρόνιον πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν
διάσασιν, λύσασα, Χριστὸν τὸν τῆς εἰρήνης δο-
τῆρα, βασιλεύουσα ἐν κόλποις· ὃν πισῶς εὐλο-
γῶντες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μυρίζει σου ἡ θῆκη πνευματικὴν, εὐωδίαν
πλουσίως εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς υἱούς,
σὲ περιστῶτας εἰλικρινῶς, ἐνθυμουμένους Ὅ-
σιε, τὴν Ἀγγελικὴν σου διαγωγὴν, καὶ τὴν σοὶ
δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν αἰ-
διον τερπνότητα.

Ε'ρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα
εἰς ἔλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετα-
σκευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σαῖς· ἀσκητικαὶ γὰρ
φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν· ἡ
χώρα Ἰορδάνου, ἐξήνθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευο-
μένη τοῖς σοῖς δάκρυσιν.

Λαμπρότης τῶν Ἀγίων ἐν οὐρανοῖς, ὡς δι-
καίῳ σου Πάτερ ἀνέτειλε· τὸν γὰρ Χρι-
στὸν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ, περιφανῶς
ἠγάπησας, οὐ τὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν, τὴν
τούτου ζωηφόρον, Παμμακάρε ἐμιμήσω, ὡς δυ-
νατὸν σοι ἀγιότητα.

Πλουσίως Θεοφόρε λάμπων φωτὶ, καὶ χο-
ρείας Ἀγγέλων θεώμενος, φωτοειδεῖς, πε-
ριπολευούσας τὸ τρισσὸν φῶς, καὶ δεχομένας
χάριτι, ταῖς τῆς Θεοπτίας ἐπιβολαῖς, μὴ παύσῃ
ἱκετεύων, ἀφέσεως πταισμάτων, ἀξιωθῆναι τῆς
ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ωράθης ὃ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-
γον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ἐν νῦν

καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποσειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας, τρόποις ἐν φιλοσόφοις, Πατέρων τὸ ἀγλαῖσμα, Σάββα Πάτερ Θεόφρον, καὶ ταύτην ἀπέτελεσας, νοητὸν Παράδεισον, κομῶσαν ἀνθεσι θείοις, μονοτρόπων τῷ πλήθει, τῶν ἀξίως τελούντων, τὴν σὴν σεβάσμιον μνήμην.

Ἔτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Η ἔρημος εὐφραινέσθω, καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα Θεόφρον· ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου, ἀγαλλιάσθω νῦν χαρμοσύνης, ἐν τῇ θείᾳ σε μνήμῃ. Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε Πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἡλιοσαλάκτε Θρόνε, Καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα! πῶς γαλοῦχῃς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ο ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστής τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ Θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἐορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιζῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσμιον. Δίς.

Εξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφέ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ, παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος, ἀπλοῦς ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἀνθρώπων ὦντος, καὶ αὐλὸς ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ καθωρά-θης πανάξιος, τὰς ἐξ αὐτῆς προϊούσας σοὶ δωρεάς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοις, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἰ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ 5'.

Τῇ 5' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰσώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μύρω θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυνόοις τε εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθῃ πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τελοῦμέν σου τὴν μνήμην, τὴν παναγίαν Νικόλαε. Δίς.

Ως λαμπτήρ σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ σερῳματι ἀναλάμπσαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ κόσμον φωτίζοντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθείας χειμῶνα καὶ γαλήνην, ἐργαζόμενον βαθεῖαν, χρεωσικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρῶν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύσης θερμότατος, ὡς προσταίτης ἀληθῆς, τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κληρονόμε Θεοῦ, συγκληρονόμε Χριστοῦ, λειτουργε Κυρίου, Ἅγιε Νικόλαε, κατὰ τὸ ὄνομά σε, οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σε. Συνεξέλαμψε γὰρ τῇ πολιᾷ ἡ σύνεσις· ἐμαρτύρει τὸ φαιδρὸν τοῦ προσώπου σου, τῆς ψυχῆς τὸ ἀνεξίκακον· ἐβεβαίου τὴν πραότητα, τοῦ λόγου τὸ ἡσυχον· ἡ ζωὴ σε ἐνδοξος, καὶ ἡ κοίμησις μετὰ Ἀγίων. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἰκτιρον, δέομαί σε, καὶ τὰ ὅμματα σοφέ, φωτίσον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Εχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἅγιε, ἐξελοῦ με, παρρησίαν πρὸς Θεόν, ὡς

ἔχων Ἱεράρχα, Νικόλαε παμμάκαρ, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσ. Ἀιμένα σε, ἀχεΐμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, σὲ κεκτῆμεθα πιστοὶ, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν ψυχῶν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποιμήνην σου Παν-
ἀχραντε, καθ' ἐκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονη-
ρὸς, κατὰ βρωμα ποιῆσαι· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε,
τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. γάσιν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς
ἀνεδείχθης, μύρῳ χρισθεὶς νουτῶ, Ἅγιε
Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστῆ· καὶ μυρίζεις τὰ
πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παν-
αοίδιμον, μνήμην τελούντων αἰεὶ, λύων συμφο-
ρῶν καὶ κινδύνων, τῆς καὶ τῶν θλίψεων Πά-
τερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ
ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιά, Ἅγιε
Νικόλαε, θανάτων ὄντως Χριστοῦ· πανταχοῦ
γὰρ καλούμενος, ὁξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς
προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ
ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σῶζεις,
ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ὡφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλα-
βίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλὼν,
οὕτως αὐτοῖς εἴρηκας· Αὐσατε δὴ ἐν σπουδῇ,
τῆς εἰρῆκῆς οὓς κατέχετε, δεσμίους ἀδίκως,
ἀθώους τυγχάνοντας, τῆς παρανόμου σφαγῆς·
ὅμως, ἀλλ' εἰάν παρακούσης, ἐντευξιν ποιήσομαι
Ἀναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμός, τοῖς ἐν τοῖς
κινδύνοις τελῶσιν, ὑπάρχεις ἐνδοξε, Ἅγιε
Νικόλαε, ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῇ καὶ
τοῖς πλέουσι, τοῖς πόρρῳ καὶ πέλας, οἷα συμ-
παθέστατος, καὶ πρεσβευτῆς κραταιός· ὅθεν
συνελθόντες βοῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον
ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως (*).

(*) Ταῦτα μόνα τὰ τέσσαρα Προσόμοια ὑπάρχουσιν ἐν τῷ
χειρογράφῳ, καὶ ταῦτα ὁμοίως ψάλλονται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκ-

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ' αὐτός.
Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν
Ἱεράρχην; τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχον-
τα, καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς
εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι· τὸ πάντων, τῶν
θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων, τῶν ἐν
κινδύνοις καταφύγιον· τῆς εὐσεβείας τὸν πύρ-
γον· τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον· τὸν δι' οὗ ὁ-
φρὺν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων
τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις μελωδικοῖς ᾠμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν
Ἱεράρχην; τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον,
καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τὸν τῆς Ἐκκλη-
σίας πρωτοστάτην· τὸν μέγαν, προασπιστὴν τε
καὶ διδάσκαλον· τὸν πάντας, τοὺς κακοδόξους
καταισχύνοντα· τὸν ὀλετῆρα Ἀρείου, καὶ θερ-
μὸν ἀντίμαχον· τὸν δι' οὗ τὴν τούτου ὁφρὺν,
Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις προφητικοῖς ᾠμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν
Ἱεράρχην; τὸν τὰ πόρρῳ ὄντα προβλέπον-
τα, καὶ ταῦτα σαφῶς, προαγγέλλοντα, προθε-
σπίζοντά τε ὡς παρόντα· τὸν πᾶσαν τὴν οἰκὴ-
μένην περιθέοντα, καὶ πάντας ἀδικημένους ἐκ-
λυτρούμενον· τὸν ἐν ὀνείροις ὀφθέντα, Βασιλεῖ
θεόφρονι, καὶ τῆς πρὶν δεσμῆς σφαγῆς, ἀδίκῃ
ρύσάμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων
κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν
πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὡς
φιλέορτοι, ᾠματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν
λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ
πρόεδρος σεπτός, καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος.
Χαίροις φωστήρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κό-
σμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαί-
ροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ
ἀδικουμένων θερμότατος προστατῆς. Καὶ νῦν
παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων
αἰεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος δ' αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρέπιζου· ἡ Ἀμναὶς γὰρ ἦκει,
ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτνη δὲ ὑπο-
δέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πρά-

κλησίᾳ. Τὰ δὲ ἐφεξῆς ἑτέρα τρία ἐλλείπουσι μὲν ἐκ τοῦ χει-
ρογράφου, σημειοῦνται δὲ καὶ ἐν τῷ νεοτυπῳτῳ Τυπικῷ τῆς Μ.
Ἐκκλησίας σελ. 41, ὡς ποίημα Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ, περὶ
οὗ ὅρα πλατύτερον εἰς τὰ Προλεγόμενα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦν-
τες, μαρτυρεῖτε θάυμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι
ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν,
τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ
Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλι-
κῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγατο
τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἡ
πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;
Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 7. 13. **Μ**ὴνῃ δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν· καὶ θνητός, ὃς εἶδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι,
ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέ-
ρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσε-
ται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι
τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτὴν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄ-
ξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς
ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐ-
πὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ με, ὦ
τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρω-
πος, ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξο-
δοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θύλησις
παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ
προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ
ἡ Σοφία κατεσκευάσα βουλήν· καὶ γινώσκιν καὶ
ἐννοιοῦν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή, καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ
τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦν-
τες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τρῖνυν ἄκακοι
πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν.
Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ·
καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναν-
τίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάν-
τα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐ-
τοῖς σκολιόν, ἔδε βραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα
ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκεισι γινώσκιν.
Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυ-
ρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 21. **Σ**τόμα δικαίου ἀποσταζει σοφίαν, γλῶσσα
δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων
ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν κατα-
στρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον
Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτόν αὐτῷ. Οὐ
ἐχὼν εἰσελθῆ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ
ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων

ὁδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετήτων
προνομεύσει αὐτοὺς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα
ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ
θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος, ἔλιπε μετὰ μελόν·
πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν
ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς,
ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀν-
δρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀβηλία ἀλί-
σκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δι-
καίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν
ἀσεβῶν ὀλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει,
ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στό-
ματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δι-
καίων εὐδοῖα. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθω-
ται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλία-
μα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, σό-
ματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει
πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυ-
χίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 8. 7. **Δ**ίκαιος, εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύ-
σει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
λυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πο-
λιά δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆ-
ρος, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γεγόμε-
νος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν
αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς. Βασκα-
νία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ
ρέμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.
Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ
λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες
ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ενατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως,
καὶ κατόπτευσας ἀδελῶς σοφίας τὸν βυ-
θόν, σαῖς διδασχαῖς κόσμον κατεπλήτισας, Πά-
τερ. Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ Χριστὸν δυσώπει, Ἱεράρχα
Νικόλαε. Ὁ αὐτός.

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θειάπον,
καὶ οἰκονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ
ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στηλὴ τε
ἔμψυχε, καὶ ἔμπνους εἰκὼν· ὡς θείον γὰρ θη-
σαυρόν σε, ἡ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία, ἀγαμένη
προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου Χριστὸς ὁ Θεός, Ἱεράρχα Νικόλαε· ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλαμπείς φαιδρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα· διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα πολιοῦχε· διὸ καὶ δεσμίους, ἀκρίτως κατακριθέντας, ἐν ὀνείρῳ Βασιλεῖ τῇ ὀπτασίᾳ σου φανείς ἡλευθέρωσας θανάτου δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ αἰεὶ, δι' ὀπτασίας σου φάνηθι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος, ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθείς, καὶ ἡ τοῦ Μύρου εὐωδία, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀνακραῖζει εὐφήμοις ὑμνωδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατακρίτοί. Σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βοῶμεν· Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Πάτερ Νικόλαε, τοῦ παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζεις εὐφρόσυνον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου· ὅθεν καὶ τοῖς πόρρῳ ὡς ἐγγὺς δι' ὀνείρων ὀπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτροῦσαι, τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκειν μέλλοντας, διασώζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν, τοὺς ἐπικαλούμενους σε. Διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν ἡλευθέρωσον, σαῖς πρεσβείαις, τοὺς αἰεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἦχος πλ. β'.

Εὐδοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ· εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι ταῖαντον ἐπνύξησας· καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἡνέφικται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἄγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ πρεσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτὸς σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπεβρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἰλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀταδησάμενος σέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηλεὲς ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φαίτνη· τὸ σπηλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρεδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θείας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδαμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κρίζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θείος, τῆς θειοτάτης ἱερωσύνης κανὼν· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος· πυρρὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλῶμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐτοιμότατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδεμον μνήμην σου· Χριστὸν καταπέμψαι, Παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα· ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· καταπονέμενων ἡ βοήθεια· ἀστήρ, ὁ ταῖς λάμπεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὁρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμiais τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστάσιᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου,

τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ Δεράπον,
λειτουργέ Κυρίου, ἀνερ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος
ἐκλογῆς, στύλε καὶ ἐδραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας,
Βασιλείας κληρονόμε, μὴ παρασιωπήσης, τοῦ
βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ τε-
κὼν σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν
Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης
τὴν νηδύν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρι-
κτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν
Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι
χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον· καὶ οὐρανὸν
αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα· καὶ Μάγοι
δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς εἰς
δυσμαῖς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν,
ὡς βρέφος γαλουχούμενον (*).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ
ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ
τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικό-
λαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε,
τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως,
ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας
τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀ-
κτίσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ κινεῖς πᾶσαν
γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἰνέσιν, τοῦ ἐν γῇ
σε δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης
ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίσει καὶ πόθῳ
τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βᾶθρ,

(*) Ἀλλαχοῦ ἀπαντᾶται, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον.

δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλί-
ψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία,
καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώ-
ζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν
τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως,
ἀπολυτρώμενος σαφῶς. Ἱεραρχῶν ὠραιότατον,
κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ
πρεσβεία ἑτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ
σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρί-
δης ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προσάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
σοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων,
διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ· καὶ κα-
νὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων
πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδα-
σκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λύσον τὰς περιστά-
σεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σύντριψον
μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζο-
μένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχον.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι.
Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Εὐδούλε ἀγαθέ, καὶ πιστέ· εὐ ἐργάτα τοῦ
ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς
ἡμέρας ἐβάξασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι ταλαν-
τον ἐπηνύξησας· καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθῆσιν οὐκ
ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέωκται·
εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἄγιε Νικόλαε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν.
εἰς 5. καὶ τοῦ Ἀγίου, εἰς 4.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
• ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι
• ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδο-
• ξασται.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἡ τετοκυῖα, σταγόνα
σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κα-
τάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ
πέλαγος.

Υμῶ σε Πανύμνητε, ἦν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγ-
γέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν,
τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι
δεδοξασται.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σαὶ Νικόλαε θεῖον ἐξάδω μέλος. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Ni-
κόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρα-
τεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγάζον-
τα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφη-
μήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν Πανήγυριν.

Οδοξάζων πάντας τῆς αὐτόν, Κύριος δοξά-
ζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδω-
κε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ
σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πί-
στει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ισωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὅφρις ὁ παμπόνη-
ρος, τῷ Πλαστοργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἤρ-
πασε· διὰ σὲ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεω-
θεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ
θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς
κατὰ ἀλφάβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ
τῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Απόρῳ γλώττῃ καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βρα-
χὺ καὶ παράκλησιν, προσάξει τῇ σῇ Ni-
κόλαε, ἥκω θεομητῷ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλε-
τοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἴλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσαγγελος ἐν γῇ
πεφανέρωσαι· χερῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος,
καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλι-
βομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑψηλὸς, Νικόλαε τρισμάκαρ
τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλα-
γος, πένητες τὸν Προστάτην, καὶ ὀρφανοί, χῆ-
ραι· τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, πάν-
τες τὸν πρόμαχον. Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ
Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἀπλήν

Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς
ταὺς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ κα-
θ' ὑπόστασιν. Θεοτοκίον.

Απόρως Λόγον συνείληφας τὸν ἕνα τῆς
Τριάδος Πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκὶ
γεγέννηκας, μέινασα μετὰ τόκον ὥσπερ τὸ
πρὶν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡ-
μῶν αἰεὶ ἰκέτευε. Καταβασία.

• **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ
• οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ
• γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
• καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δε-
• δοξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερεώθῃτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θελημα
• σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-
• νὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας
• ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, τὸ τοῦ Βασι-
λέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς,
καὶ εὐώδης Παραδείσος, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν,
ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ
πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν, παραγαγόντα λο-
γικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυ-
τρώμενον, βροτοὺς Παντευλόγητε.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος,
σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώζεις τοὺς
σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ
θανάτου πικροῦ.

Ιλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικόλαον
τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις
Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου
Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον,
Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη
ἡ καρδιά μου.

Ἔτερος τοῦ Ἀγίου. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος Θεόφρον πολ-
λῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ,
καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Ni-
κόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ, στάζεις
ἐν τοῖς λόγοις σου.

Εδείξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ
θαύματα· ἡ φαιδρὰ γὰρ σου πολιτεία,
ὧ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστε-
ρον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἰγλῇ
θεοῦ Πνεύματος.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ Ἀνακτι· Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἄνδρας, ἐπεὶ φθόνῳ διεβλήθησαν. Τριαδικόν.

Ιλέως γενοῦ μοι, Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ αἰεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως. Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν, βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονύμφευτε. Καταβασία.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν σιῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἱαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε θαυμαμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξας Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβυσσος· αἱ γὰρ βαρεῖαι νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεικνῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας ἀκεσώδυνον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφράδως Μήτηρ Θεῶ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίσιν τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβρααμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ εὐὰ τοῖς βροτοῖς, συμβουλία ὅφους, γεγένηται Ἀγνή· σὺ

δὲ Παρθένε τεκοῦσα λόγῳ τὸν Λόγον, ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὤφθης· ὅθεν ἀπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Εν πνεύματι Προφῆται, προεἰδόν σε Ἀγνή, Ὄρος Πύλιν Τράπεζαν, ἁγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, Στάμνον καὶ Κλίνην, Θεοῦ Μητέρα, ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἐκθασιν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ομιλήσας καθαρῶς ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σώζων, τοὺς πίσει σου προσρέχοντας.

Λυτροῦμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον, πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Απήστραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητὴς πανάριστος τοῦ σου Δεσπότη γενόμενος· σώζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πόθῳ σε δοξαζόντα. Θεοτοκίον.

Ελήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος, καὶ διασώσων ὡς εὐσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε Θεοτόκε Πανάμωμε.

Ἄλλος τοῦ Ἀγίου. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Η κλησίς σου μόνη ἀληθῶς, ἐν πάσαις τῶν ἐχθρῶν βουλαῖς προσκαλουμένη θᾶττον ῥύεται, τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, ἱερὲ Νικόλαε· Ὡς πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, πάσης ἐκ δεινῆς περιστάσεως.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφὲ, μὴ διαλίπης ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμασέ Νικόλαε· ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καὶ ἐξ ἐχθρῶν, γνώμης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Ιάματα βρῦεις πανταχῶ, τοῖς πίσει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας· διὸ τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μετέβαλε, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, Νικόλαε φαεινέ, θραύων τὴν ὄφρυν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ανάρχῃ Θεότητος ἀρχὴν, Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον, τὴν πάντων παντουργικὴν, ἐνιαίαν ἄτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διηρημένην αἰεὶ, μίαν Βασιλείαν ἀμέρισον. Θεοτοκίον.

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, Ἀγγέλων τε ὑπέρτιμος, Θεογεννήτορ Κόρη πέφηνας· τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν, ἐν γαστρὶ συνείληφας,

σάρκα υλικὴν ἠμφιεσμένον, τεκοῦσα δίχα σπο-
ρᾶς. Ὡ καينوπρεποῦς θεωρήματος.

Καταβασία.

» **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνε-
» βλάστησας· ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασκίου
» δασέος, ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» αὐλὸς καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀ-
» πρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρί-
» ματα, τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρω-
» πε, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

Ως Κιβωτός Σεμνὴ ἀγιάσματος, καὶ ὡς πυ-
ρίμορφος Θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον
ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν Παν-
τοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρου ἐν παρθένοις σύ, αὖθις
Παρθένος δέ, ἐν μητράσι μόνη Πάναγνε
ἀρρήτως ὥφθης· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύ-
σεις ἀμείβοντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτεία Τρισμάκαρ λελαμπρυ-
σμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ
θανατωθῆναι, παραξὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπό-
τῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· Ἔτερον ἐκτός σου,
Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Εν ἑρανοῖς, τὴν αἰδίδιον δόξαν νῦν ἐποπτεύων,
καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς
φανοτάταις ἐντροφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με
τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπον, Χριστοῦ
πανσεβάσμε.

Θεοτοκίον.

Ινα τὴν σὴν, ἐκζητήσης εἰκόνα συγκεχωσμέ-
νην, τοῖς πάθεσι Σῶτερ τὰς οὐρανίους, λα-
θῶν δυνάμεις, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἐπε-
φάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· Ἔτερον ἐκτός
σου, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Κηρύττει σου Πάτερ, τὰ θαύματα νῦν, ἡ
Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐ-
παρχία τε, καὶ πᾶσαι πατριαί, τὰς σὰς τερα-
τουργίας· δι' ὧν πάντας ἐκ πόνων, θλιβερῶν
ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Λιμὴν τῶν χηρῶν, καὶ Πατὴρ ὀρφανῶν,
βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, πεν-
θόντων παραμύθιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγός, πάν-
των τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ
ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπο-
λύτρωσαι.

Μετέσης ἐκ γῆς, πρὸς αὐλοὺς σικηνᾶς, ἐνθα
βλέπεις τὸ ἄφρασον κάλλος Χριστοῦ, Ἄγ-
γέλων τοῖς στρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δειχθείς·
διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χορεύων, ἐκ-
τενῶς τὸν Σωτῆρα, Πάτερ Νικόλαε ἱκέτευε.
Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία, ὁμόθρονα μὲν, ἀμερίστου
μιάς δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια,
τὰ πρόσωπα σαφῶς· δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος,
παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις κραυγά-
ζων· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βροτῶν σωτηρία, καὶ πάντων ἐλπίς, ἡ προ-
φθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτείρη-
σον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι Ἀγνή, τοὺς σὲ
προσκαλουμένους, αἰεὶ ἐν περιστάσει· προστα-
σίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Καταβασία.

» **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης βουλῆς σου τὸ Ἄγγελον, εἰρή-
» νην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
» γνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐν νυκτός
» ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρα-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Προστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμαύντων χαρ-
μονή, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἔμπλησον
πνευματικῆς, τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποιθό-
τας τῇ προστασίᾳ σου.

Οὐρανός ὁ λογικός, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἡ
ἀγία Κιβωτός, ὁ τερπνότατος Θεὸς, Πα-
ράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον, ζωῆς ὑμνεῖσθω μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο τῆς νίκης Νικόλαε στέφανον, σοῦ τῇ κο-
ρυφῇ ἀξίως ἐπιτίθεται· ὡς νικητὴς οὖν
ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ
ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίασι ποντούμενον,
ἐπιφανεῖς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου
θελήματος.

Θεοτοκίον.

Επί σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ αἰετάρ-
θενε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστατίν
τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονο-
γενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσπό-
τῃ σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων αἰεὶ.

κάντεῦθεν, εὐλαγήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ, καὶ
Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον θείον καὶ ἁμωμον.
Εἷνα καὶ φρικτὰ, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πά-
ση τῇ γῇ, καὶ ἐν θαλάσῃ μακρὰν, κιν-
δυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐφιστάμενος, ἀ-
σθενούντων ἰατρός, καὶ πτωχευόντων τροφεύς,
νίκῃς τε λαοῦ φερώνυμος, τοῦ πιστοῦ κατ' ἐχ-
θρῶν ἀναδέδειξαι.

Ομμάτι, κρὸς, προβλέπων, τὰ μέλλοντα,
δογματῶν ὀρθῶν, πάντας ἐνέπλησας,
ὁμσούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγείλας
ἡμῖν, καὶ Ἀρείου τὴν μαρτίαν ἐξωλόθρευσας,
στηλὴν ὀρθοδόξου πίστεως, τὰ σεπτά σε προ-
θεῖς κατορθώματα. Τριαδικόν.

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώ-
ποις, τρισὶ διακριτέον, αἰεὶ, ἐναυμένην
δὲ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸν
Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, πάντων
κράταιως δεσποζοῦσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦ-
σαν ὡς βούλεται.

Θεοτοκίον.

Κλίνας οὐρανούς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε,
Χριστὸς βουλευθείς, ὅλας ἐσκλήνωσεν· οὐ
γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστοῦργη-
μα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάστου τυραννόμενον,
ἤλθε δὲ ἐν δοῦλου σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον κέ-
κος λυτρώσασθαι.

Καταβασία.

Σπλάγχχνων Ἰωάν, ἐμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
λιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐ-
μνηστεύσας ὁ ἄγγελος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε
φυλάξας ἀδιάφθορόν· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύ-
σεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης·
τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον
πληρώσας, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου,
ἐσώσας τοὺς εὐθύνους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
ἀγαθὸς, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ανυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεραρχὴν ἁσμάσι, τὸν
ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον,
ἐν ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμπόμεν· ἰδού
γὰρ ὡφθῇ ὅλος καθαίρειας, ἀκέραιος πνεύματος,
Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἁμωμον, τὴν ἐκ-
κρινὴ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς ἱερεὺς κε-
καθαρμένος πρὸς ψυχὴν καὶ τῇ σαρκὶ· ὅθεν ὑ-
πάρχει ἀληθείας, τῆς Ἐκκλησίας προστατῆς,
καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ
τῆς χάριτος.

Συναξαριον.
Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύ-
ρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῇ μέγας,
Καὶ γῆς ἀπόστρας, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζεεῖ.

Ἐκτὴ Νικόλεω γε φάνη βιότοιο τελευτῇ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μα-
ξιμιανοῦ τῶν τυραννῶν, προτερον, τῇ μοναχικῇ πε-
λιτεῖᾳ διαπείρας· εἰτα, οἱ υπερβαλλούσαν ἀρετὴν, τὴν
ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπει δὲ τὰ Χριστιανῶν ἦν πρεσ-
βευων, καὶ τὴν εὐσεβειαν κηρύττων ἐλευθερὰ φωνῇ, συλ-
λαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πολεως, καὶ
πληγαῖς καὶ στρεβλώσει παρ' αὐτῶν υποδεδιχηται, τῇ εἰρη-
κτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Τοῦ
δε μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν
Ρωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑπερῶσαμένου, ἀφίεται αἱ κατά-
κλιστοι τῶν δεσμῶν, μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀ-
φθεῖς, τὰ Μύρα, κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ
ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ μεγα-
λοῦ Κωνσταντίνου, ἥς μέλος καὶ ὁ θαυμαστός Νικόλαος
γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ
κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· διεσωσε δὲ καὶ συγκοφαντηθέν-
τας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θύσασθαι. Ὡς γὰρ
τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐμελλόν οὗτοι ἀποτιμωθῆναι, ἐν φυλακῇ
ἦν ὄντις ἱμαθῶν, τὸν Ἄγγελον εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσάντο,
υπομνησάντες αὐτὸν, καὶ ὡς ἐποίησεν ἄλλων κτερεσιῶν,
καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναρεῖσθαι μέλλον-
τας διερώσας. Ταχέως οὖν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ θέρ-
μος εἰς ἀντίληψιν, ὁ Ἅγιος φημί Νικόλαος, ὅπτανται
ἕναρ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῷ Ἐπαρχῷ· καὶ τοῦ μὲν ἐπιτιμῇ,
διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλεῖα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολὴν, τὸν
δε Βασιλεῖα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομνησκαί, ὡς αὐεῖν οὐκ
εἰσι, καὶ διαφθάνον τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπε-
βλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτρουται τῆς ἐπικριμένης ἀναγ-
κῆς. Πρὸς τοῦτοις, δὲ, καὶ ἑτέρα πλείστα τεράστια ἐκτελέ-
σας, καὶ ἱερώς τὸν ὀρθοδόξον παμάνας λαόν, καὶ εἰς βα-
θὺ γῆρας ἐληλακώς, πρὸς Κυρίαν ἐξεδήμεσεν, οὐδὲ μετὰ
τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαβόμενος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην,
ὡς εἶπεν, ἡμέραν, τὰς εὐεργετίας αὐτοῦ ταῖς διαμένοντι,
πιδασκεύεσθαι, καὶ κινδύνων πανταίων καὶ περιστάσεων
ρυπαρῶν.

Καὶ νῦν δὲ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ, πλείστα
θαύματα, ἐμμελῶς, καὶ ἐκ πίστεως ἀδιστακτικῶς ἐξαίτου-
μενοι, οὐκ ἐλίγα, ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μέγιστα, καὶ οὕτως
ἔχοντα θαυματοποιήματα λαμβάνομεν· ὡς παρὰ καὶ νῦν
τρίτου τῆς γέγονε παρὰ τοῦ τριακακάρου, Πατρὸς ἡμῶν
Νικολάου.

Ἀπὸ τῆς εὐλαβείας ἐν ἐκ τῷ Βυζαντίῳ ἐκ Χρυσ-
πιάτος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ὑπερβα-
λόντως φίλων, καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτος περὶ πρεσ-
βείαν χώραν διὰ πλοῦς ἀφικέσθαι βουλομένος, δουλείας
αὐτὸν ἀναγκαίας κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ ναὶ
τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοῦ
οἰκείου προσγενοῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ
πλοίῳ. Περί δὲ ὥραν ἑνάτην τῆς νυκτὸς ἀνίστησαν με-
ταβαλεῖν τὰ ἱστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντες· συνανέ-

στη δὲ καὶ ὁ εὐλαβίστατος οὗτος ἀνὴρ πρὸς χρεῖαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἱστίων μεταβολὴν, συμποδισθεὶς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερρίφη εἰς τὸ πῖλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης· κἀκείνοι μὲν, σκοτίας οὖσης, καὶ τοῦ πνεύματος σφοδρτέρως ἐπὶ τὰ πρῶτα βιάζοντας, μὴ δυνάμενοι τι διαπραξαῖν, τὸν τῶν ἀνδρῶν ἀπώδυνον πικρότατον θάνατον· ὁ δὲ γὰρ, μεθ' ὧν ἐνδεύτο ἀπορρίφει τὴν θαλάσσην, καὶ γενομένων τούτων πληριστάτων τοῖς ὕδασι, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πηλαγους καταποντισθεὶς, Ἅγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακραζόντος, ὡς τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμασιὰ σου Κύριε! εὐρίθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἵσταναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤθοντο, ἀνέστησαν· ὡσαύτως καὶ εἰ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀναψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἐξώθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἑστῶτα καὶ κραζόντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσῃ, θαλάσσιον καταορίοντας ὕδωρ· καὶ ἐννεοὶ γεγονότες, ἐξίστησαν τε καὶ ἔφραξαν.

Ὁ δὲ· Ὁ ἀδελφοί, τί ἐστὶ τὸ ἐρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ἡμᾶς ἐφε, ἐννατὴ ὥρα, ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπεπλευσά· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλεῦν διήνυσάμεν. Περὶ δὲ δευτέρῃ φυλακῇ τῆς νυκτός, ἢ καὶ τρίτῃ, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεὶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερρίφην, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν Ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· πού δὲ νῦν εἰμι ἀγνωστὸν ὑμεῖς εἰπατέ μοι, ὅτι ἐξεστῆκώς εἰμι, καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δὲ, τῶν εἰρημένων νουεχῶς ἀκροασάμενοι, το, τὴν θαλάσσιον ὕδωρ καταρρίον ἐκ τῶν χιτῶνων ὀρῶντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ δὴν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ θαυμάζοντες, ἐπὶ πολὺ τὸ, Ἐσθίε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἰθ' οὕτως ἀποδυσάμενος, καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτός ἐκεῖσε διαβίβασε, πρόσπιπτον μετὰ θαυμάσιον, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὁρθροῦ δὲ ἦδη φθασάντος, καὶ τοῦ συνηθούς λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι καταδήλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυνῶν ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ἐλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐωραχέτες, ἐπὶν θάροντο, τίς ἢ αἴτια τοῦ δράματος; Καὶ μάθοιτες ἐξίστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες.

Τὸ ἐξαισιον τοῖνον τοῦτο καὶ ὑπερφυῆς οὕτως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου μεγαλειόπολιν διαδραμεν, εἰς ὅσα τε τοῦ κρατούντος τότε Βασιλέως φθάσῃ, καὶ τοῦ τὴν μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἄνδρα καλεσάσθαι. Παραστάντος οὖν τούτου, καὶ ἐπὶ παρρησίᾳ πολλῶν συνελθόντων διηγησάμενου, ὅπως, καὶ τινὰ τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξαισιον, καὶ ὁντως ἀκατανόητον τοῦτο τεραστουργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξίστησαν. Μετὰ τὸ ἐκείνην καὶ θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ σὺ δὲ εἰς λόγους ἐξαρχήσεις πρὸς ὅμους τῶν θαυμασιῶν σου! Αἰτῶν δὲ καὶ ἀχρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπήσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογούντες τὸν Θεόν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θαράσσοντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Βίος τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου,
Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Σοφὸν τι χρῆμα ζωγράφῳ χεῖρ, καὶ δεινὴ μὲν μιμήσασθαι τὴν ἀλήθειαν, δεινὴ δὲ τῶν πραγμάτων ἐναργῆ παραστήσαι τὰ σύμβολα. Σοφώτερον δὲ ἄρα λόγος, καὶ πολλῶν γραφικῆς ἐννοεώτερον, διῆξαι τε ὁ βούλεται, καὶ ὑπ' ὀφθαλμοῦς προθεῖναι τὸ πρᾶγμα, ὅσῳ καὶ πλεον διερεθίζειν οἶδε πρὸς μίμησιν, καὶ ζήλου τι κέντρον ταῖς ψυχαῖς ἐνίεναι, καὶ πρὸς τὰ ἴσα διανίσταν. Αὐτίκα γοῦν τὸν κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος βίον, τῷ λόγῳ διατυπώμενος, πολλοὺς ἀν' ἐφελκυσσεται, καὶ παρακαλεῖται πρὸς ἀρετὴν, καὶ ὅλως πρὸς τὸν ὁμοῖον διαθερμανεὶ ζήλον, ὡς περὶ δὴ καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Νικολάου, καὶ τούτῳ γε καλλὸν εἶπερ τινός, ὅσῳ καὶ ἀκοὴν πλεον ἡδύνει, καὶ ψυχὴν εὐφραίνει, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν διανίστα. Τὰ τούτου τοῖνον καὶ διηγησίαν ὑμῖν, καὶ περιληπτέον τῷ λόγῳ εἰς δυνάμειν, καὶ παλαι μὲν ὄντα γνώριμα τοῖς πολλοῖς, καὶ οὐδεμιᾶς δεόμενα ἱστορίας· πληθὺν ἄλλ' ἔσον ἀναλαβεῖν αὐτά, καὶ εἰς μνήμην εἰσενεγκεῖν, καὶ τὰς τῶν φιλαρέτων ἡδύνας ψυχᾶς.

Τῷ μεγάλῳ τοιγαροῦν καὶ θαυμασῷ τούτῳ Πατρί, Πάτερ μὲν ἡ πατρις, πόλις Λυκίας, καὶ τῶν ἐπιφανῶν προτέρων. Πατέρας δὲ, τὰ μὲν εἰς γένος, πῶν εὖ γεγονότων· οὐσίαν δὲ αὐτάρκειαν καὶ ὅσην μὴ περιστῆ, κερτιμένην, ἀγεύστοι κοσμητικῆς δόξης καὶ φαντασίας γενομένην, καὶ τῷ παιδί καλὸς τύπος πρὸς ἀκτῆσιαν ἐσόμενος, περὶ μόνον σφαλᾶντες τὸ ἀγαθόν, καὶ τοῦτο ἐκ παντός τρόπου μεταδιώκοντες. Οὗτοι παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὕδατων τῆς εὐσεβείας πεφυτευμένοι, ἐμοῦ τε καρπὸν ἐν καιρῷ διδοῦσι τὸν Θεὸν Νικόλαον, καὶ ὁμοῦ πεδεῖται τὰς ὁδούς, ἢ μήτηρ, ἄγνος ἐξ ἐκείνου καὶ ἀτεκνός τὸ λοιπὸν μείνασα, οἶονε τῆς φύσεως διομολογούσης, τὸ μὴ δύνασθαι τριούτου ἄλλον προσενεγκεῖν. Ἀλλὰ τοῦτον ὁ πρῶτον εἶμα καὶ τελευταῖον ἡ μήτηρ τὸν εὐγενῆ χλαδὸν εἰς φῶς ἀγαγοῦσα, πολυειδῆ εἰμὼς μετὰ τοῦ συζύγου τῷ πνεύματι δίδωκε τὸν καρπὸν, τὸν τῶν ἀρετῶν σωρὸν, τὴν τῶν ἀγαθῶν θαλάσσαν, τὴν καλὴν οὕτως εὐπαιδεύσαν πλετήσαντες, τὸν θαυμαστὸν τούτον, φημι, Νικόλαον. Ἐκ ταιούτων δὲ γεννηθεὶς, δείγμα τῆς πρὸς τὸν Βαπτιστὴν οικειότητος, τὴν τῆς γυναικὸς παρῆναι (·) ἰστέρωσιν. Ὅτι ἐμὴν, διαδύει μήτράς ὁδούς τεχνίς, οὕτως δὲ, κλείει τὸ ἔμπαιον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ θηλάζειν αὐτὸν κατὰ βρέφος ἐχρήσθη, καὶ τῷ μητρῷ παρακεισθαι μαζῷ, ἐπισημαίνεται καὶ ταῦτα Θεός, ἐπειδὴ τις ἐστὶ Νικόλαος, ἡδὴ φρονούσαν ἡλικίαν ἀπολαμβάνων. Ὅλως μὲν γὰρ ἐβδομάδος ὅσα καὶ βρέφος τῇ θήλῃ ἐχρήσθη· ἐπειδὴ δὲ π. ἑτερας τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ Παρθένος καταλαβὼν, ἀπὸ εἰς ἑκατὴρα τούτων γάλακτος μετελαμβάνει· καὶ ταῦτα, μετὰ τὸν τῆς ἐσπερας καιρὸν, ὑπὸ πάντων τελείω καὶ πρὸ τῆς παιδικῆς τιθνασόμενος ηλικίας, τὸ πρὸς ἐκτρέψαν οἰκίαν ἔχον, ἐποφαιμένων ἐκ προαιμίων.

Οὕτω τοιγαροῦν αναχρῆμος, καὶ τὰ χρῆματα τῶν ἡδῶν, τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐκείνων τῶν πατέρων ἀποματτόμενος, τὰ δὲ φῶν καὶ γιωργῶν αὐτὸς οἰκίδει, ὡς περὶ τις ἀγαθὴ γῆ καὶ γυναικα, ἡλικίας τε ἡδὴ ἤπειτο καὶ γαμμματα παριδίδοτο. Ὁ δὲ, μεγάλῃ χάριτι καὶ διακρίσει ἐξίστη.

(·) Ἰσως, παρῆναι εἶπε.

καὶ ἐπὶ κατ' ἄλλον αὐτῶ ἰσοσταλάντων διὰ τῆς θυρίδος ἀπέδιδουεν χρυσοῦ, λαθῶν ἅπαντας, νυκτὸς ἐπιπέμει.

Ὁρθρου, δι' ἀναστασις ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὸ χρυσοῦν ὁμοίως
εὐρών, τῇ ὁμοίᾳ εἶχετο καὶ αὐθις ἐκπληξεί· καὶ τῷ ἰδα-
φει τὸ μέτωπον προσορίσας, θερμότερος αὐτῷ δάκρυσιν
ἔβαλλε, Θεὶ, λίγων, καὶ Σελήτι, τοῦ ἐλείους, οἰ-
κονόμῃ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ καὶ πρότερον
διὰ τὴν ἐμὴν ἐνανθρωπήσας παρακοήν, καὶ
νῦν μετῆς παγίδος τοῦ ἀλλοτρίου μετὰ τῶν
παίδων ῥυόμενος, αὐτός μοι τὸν τῷ σῶ Σελή-
ματι διακενούμενον, τὸν ἐν ἀνθρώποις τῆς
σῆς χρηστότητος Ἀγγελόν τε καὶ μιμητὴν
ἀναδείξον· τίς ἔστος, ὁ καὶ τῆς πιεζούσης πε-
νίας ἡμᾶς ἐξελόμενος, καὶ τῶν ἀτόπων λύσας
ἐπινοίων. Ἰδοὺ γὰρ τῷ ἐλείει τῷ σῶ καὶ τὴν
ἐκτεράν τῶν παίδων ἀνδρὶ νομίμῳ ἐκδίδω-
μι, φυγοῦσαν ἤδη τὸ Σῆμα γενέσθαι, τῷ
Διαδόλῳ, καὶ κέρδος ἐμοὶ προσφέρειν, παλλῆς
εἶμαι! ζῆμίας βαρύτερον. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, καὶ τῇ
ἐκτερά τῶν θυγατέρων εὐθὺς ἔτελλε τοὺς γαίμας, μεταίω-
ρον ἤδη τὴν ψυχὴν ἔχων, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῆς τρίτης αὐ ἀπο-
ρήρης, τοῦ σὺνδικον αὐτὴν ἀγαπήσονται ἔχειν· καὶ τὴν
προῖκα γὰρ ἔτοιμον, καὶ διὰ χειρὸς ἔχον ἦτο, Σαρρῶν
ὡς εἰκός καὶ περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν προτέρων. Ἐκτερά τοι
καὶ προσεκτικὸς ἦν καὶ μιμεριμνημένος, καὶ νύκτας ὅλας
διατελὼν ἄγρυπνος, μὴ καὶ λάθῃ αὐτὸν ἱππασίας ὁ καλὸς
πλουτοδότης, ἀλλ' ὅπως, εἰ καὶ αὐθις ἀφίκοιτο, ἀμφοτέρως
πρὸς αὐτοῦ ἐκκλῖναιτο, καὶ παρ' αὐτοῦ μάθει τίς τε εἴη, καὶ
ἔδειν ὁ χρυσὸς αὐτῷ ἐπὶ ῥέει. Ὁ μὲν δὲ εὐθὺς πρὸς τὴν
ἐκτεράν ἔλευσιν διηγήσιν.

Ἐφίσταται δὲ τὸ τρίτον ὁ τοῦ Χριστοῦ Σαραπῶν Νικό-
λαος, βαθείας νυκτός, πούχῳ παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ τῷ συνήθει
τάτῳ γενόμενος, ἴσων χρυσοῦ καὶ πάλιν ἀπόδεσμον διὰ τῆς
αὐτῆς θυρίδος εἰσπίμπει. Καὶ παραχρῆμα οἰκᾶδε ἐπανήκει·
ὁ δὲ γε τῶν παίδων πατήρ, τοῦ εἰσπεσάντος χρυσοῦ τὴν
ψέφον αἰσθόμενος, καὶ τούτῳ παρῖναι πάλιν τὸν συνήθει
πλουτοδότην κατακοήσας, ἢ ποδῶν εἶχον, εὐθὺς ἐδίδωκε
καὶ καταλαβὼν, καὶ γνοὺς ὅστις εἴη (οὐδὲ γὰρ τῶν σ-
σημῶν οὗτος διὰ τὴν ἀρετὴν ἦν, καὶ πρὸ τοῦ γένους ἐπι-
φανές)· κίπτεται πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ λυτρωτὴν
ἐκείνου ἐκάλει καὶ βοήθην, καὶ σωτήρα ψυχῶν, εἰς ἴσχα-
τον ἀπωλείας, ἥδη καταγαμένων. Εἰμὴ γὰρ τοὺς σοὺς,
ἔλεγον, οἰκτιρμούς, ὁ μέγας ἐν ἐλείει δεινίστητος Κύριος,
παλαὶ αὖν ἀπώλειται πατήρ ἀθλῖος, μετὰ θυγατέρων οἰ-
μοί! τριῶν· ἀλλὰ νῦν οἰσωκὲν ἡμᾶς διὰ σοῦ, καὶ τοῦ πι-
πρεῦ τῆς ἀμαρτίας ἐρρύσατο σπώματος· ἡγίρι τε ἀπὸ κο-
πρίας πτωχοῦς, καὶ ἀπὸ γῆς ἀνίστησι πένητας. Ταῦτα
ἐκείνος μὲν σὺν δάκρυσιν εὐφροσύνης, καὶ θερμῷ πνεύμα-
τι πίστει, πρὸς αὐτὸν ἔλεγε, καὶ πόλως ἦν τοῖς μακα-
ρίαις παρῖν ἐκείνου προακείμενος. Ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἔγνω δῆ-
λος, ἥδη τῷ ἀνθρώπῳ γινόμενος, δεινίστητος τε αὐτῶν, καὶ
ὄρκως τὴν ἐκείνου καταλαμβάνει ψυχὴν, μὴ αὖ πρὸς ἐ-
τέρους παρῖν αὐτοῦ τὸν βίον ἐξενεγκεῖν τὰ γεγεννημένα,
μὴδὲ δημοσιεῦσαι τὸν ἔλεον.

Ἐν μὲν δὲ τοῦ ἀνδρός τοῦτο, καὶ αὐτῷ μέγιστόν τε
καὶ γνωριμώτατον. Τὰς δὲ καθ' ἑκάστην πρὸς τοὺς ἐν
χρεῖα διανομὰς, καὶ χορτάζειν πτωχοὺς ἐν ἄρτῳ, καὶ δια-
τρέφειν αὐτοὺς ἐν λιμῷ, καὶ ψυχὰς πεινῶσας ἀγαθῶν ἐμ-
πιπλᾶν, ἀλλὰ ταῦτά γε οὐδὲ μετρίως εἰπεῖν αὐτὸς ἔφα-
κείεν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τελειώσεως ἀρετῆς ἦρα, καὶ μείζονος
ἀπολαῦσαι τῆς παρὰ Θεῷ ρικαιώσεως, λαμβάνει μὲν αὐ-
τὸν πούχιας ἔρως, ὠδίνει δὲ τὴν ἀπεδημίαν, ὡς μὴ ὄν-
τος ἄλλως αὐτοῦ τοῦ ποθουμένου τυχεῖν. Ὡς ὅλῳ σατε
γὰρ φησι, καὶ γινώτῃ· διὸ καὶ μακρύνειν αὐτὸν ἔ-
γνω, καὶ, κατὰ τὸν Προφήτην, εἰς ἔρημον ἀλλισθῆναι
πρεσβέτο.

Καὶ ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν Παλαιστίνην λαβεῖν, ἐφ' ἣν
τὸς Ἀγίους τόπους ἰδεῖν, ἐν οἷς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύ-
ριος τὰς ἐν κόσμῳ διατριβὰς ἐπαιήσατο, πλοῦτον ἐπιδὰς εἰς
Αἴγυπτον, νῦν ἀναχθέντας, εἰς Παλαιστίνην καταίρει, ὅς
μοῦ μὲν τὴν ποθουμένην ζῆλῳ ἐρημίαν, ὁμοῦ δὲ καὶ εἰς
Σίαν, ὡς ἔφην, τῶν Ἀγίων τόπων φερόμενος. Ἀλλ' ὁ μὲν
παρὶ τούτου λόγος ἀναμεινάτω, ἡμεῖς δὲ τῷ πλὴν βραχὺ τὸ
προδιατρίψωμεν.

Ἐπλεῖ μὲν οὖν εὐθὺς τῆς Αἴγυπτου· τῶν δὲ ναυτῶν εὐ-
δὲν τῶν μελλόντων προορῶμένων, τρικημίαν αὐτοῖς
καὶ πνευμάτων ἀγριωτέρων ἐμβολὰς προσαγγέλλει. Αὐτὸς
γὰρ, ἔφην, τὸν πονηρὸν ἰδεῖν τῆς νεῆς ἐπιδάντα, ταῖς τοῦ
ἰστοῦ καὶ τὰ τῶν πηδαλίων καλωδία, μαχαίρᾳ διατεμὼν
τα, καὶ ὅλην περισχόντά τῃ ναὺν, καὶ περιδινύσαντα, καὶ
τῷ βρῦθῷ βυλόμενον αὐτάνδρῳ καταδύειν. Οὕτως ἔφην· καὶ
παραχρῆμα, ὡς περ ἔκτεινος ἀπόπτου συνθήματος, ἀφωδῶ
τις λαίλαψ τῶν νεφῶν διαπνεύσασα, εἰς κλύδωνα μέγ-
στον τὸ πείλαρος αἶρει, καὶ οἱ συμπλέοντες οὐδὲν ἥττοσ
ἐκυμαίνοντο τὰς ψυχὰς· καὶ παρὰ τὸ μέγαλῳ αὐτάντες,
νύχοντο μὲν τῷ Θεῷ, ἰδέαντο δὲ αὐτοῦ ἐπαμύναι· πικρῶς
κινδυνεύουσι, καὶ μηδεμίαν ἐλπίζουσι τοῦ κακοῦ λύσιν
ἀπὸ τοῦ προειπὼν αὐτὸν, ὡς περ καὶ δύνασθαι βοηθεῖν ἴ-
κανοι. Ὁ δὲ Σαρρῶν τε αὐτοῖς ἐκέλευε, καὶ παχέως
ἔσεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ παρηγγύα. Ἀμείλιχον
τὰ λυπούμενα πάντα ὅξως ἔλυετο, καὶ ἡ τε Σάλασσα ἡ
μερούτο, καὶ εἰς γαλήνην ἀκριβῆ μετεβάλλετο, καὶ αὐτοῖς
τῶν Σρήνων ἐπιλαθόμενοι, πρὸς εὐθυμίαν ἐτάραπτα, Θεὸς
τε καὶ τῷ αὐτοῦ Σαραπῶντι τὴν χάριν ὁμολογοῦντες, ἰκαί
διπλῇ τούτων θαυμαζόντες, τῷ τε προειπὼν ἄρα, καὶ τῷ
λύσαι τὰ ἀνθρώπα.

Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, πῶς τῶν ναυτῶν, ἐπὶ τῷ
ἄκρῳ ἀνελθὼν τῆς μέσης κεραίας, ὡς τὰς αὐτῶν τῆς νεῆς
ὅπλων καλῶν διαθεῖναι, ὡς ἤδη ἐκείθεν καὶ κατελθεῖν ἔ-
μελλε, διαλεσθῆσας ἀνθρώπων, ἐπὶ μέσῳ τὴν ναὺν κατέπι-
πτει. Καὶ ὁ μὲν ἄπνους ἔκειτο, καὶ ὠρᾶτο μακρὸς· ὁ δὲ
καὶ πρὶν κληθῆναι ἀμύνειν τὸν ἐπαρμόσποντος, προσευχῇ
τούτου ῥᾶν, ἢ τῶν ἄπνῳ κατεχομένων, δεινίστα, καὶ
ζῶντα πάλιν ἀπέσθωκε τοῖς πλωτῆρσιν. Ἐπειτα ἐοξία πάν-
τα πετάσαντες, καὶ δι' αὐρὰς λεπτῆς, καὶ ἡδίας τὰ εἶδος
τοῦ πλοῦ διαλθόντες, ὡς ἦδη τῇ γῇ προσφωμίσθησαν, κολ-
λας ὁ Κύριος διὰ Νικολάου ἐργάζετο τὰς ἰσσεις. Τυφλοῖ
τε γὰρ εὐθείας τὸ φίλον φῶς ἰδοῦντο, καὶ ἄλλα χαλεπῶς
πάσχοντες, τῶν ὧν εἶχον μακρῶν ἀπελύοντο· καὶ συνελόν-
τα φαναι, οὐδεὶς ἦν ὑπὸ τινος παθεῖν· ἢ κασμήματος κατε-
χόμενος, ἢ καὶ λύπη τινὶ βαρύνόμενος, ὡς ἐπεὶ Νικολάου
προσελθοι, οὐκ εὐθὺς ἴατο, καὶ τὸ λυκοῦν ἀπεβάλλετο. Οὕ-
τως οὖν, οὐ ραδίως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀμείσθω τῆς ἰσ-
σεως γινόμενης, τίνα εἶδει τῶν κακῶς πασχόντων ἀπολιμ-
πάνεσθαι; δίδωσιν ὁ λόγος σκαπεῖν. Ἐκ δὲ τούτου πάλιν,
πόσους εἶναι τοῖς ἰωμένους, εἴτα καὶ πίστην πρὸς Θεὸν
γίνεσθαι τὴν εὐχαριστίαν, πόσων τῶν δεξιολογούντων αὐτῶν
τὴν πανηγυρίν.

Ἐκείθεν οὖν ἀπάρας, πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφος,
καὶ παρὰ τὸν αἰθασμὸν αὐθις Γολγοθᾶ ἔρχεται· ἐνθα
καὶ ὁ σωτήριος ὑπὲρ ἡμῶν ἰσάγῃ Σταυρός. Ἐπειτα καὶ
τῷ Σίῳ τοῦ Σταυροῦ ἔνθω νυκτός προσπίπτει· καὶ αὐτὸς
μάτως μὲν αὐτῷ αἰ, τοῦ ἱεροῦ διανοίγονται πύλαι· Σαρ-
μὴν δὲ τὴν προσευχὴν καὶ πολλὴν ἐκείσε προσευγῶν καὶ
προσκύνησιν, πλεονα ποιεῖται καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος
τὴν ἐνέργειαν.

Ἐπὶ δὲ ἱκανῶς αὐτῷ εἶχε τῆς ἐν Παλαιστίνῃ διατρι-
βῆς, διαποντίῳ πάλιν πρὸς τὴν ἐνέγκωμένην χρεῖαν τῇ
ἐκτανύσῃ, ὡς αὐτῷ Σίῳ τοῦτα ἐντελεσμένης, ὡς τε μὴ
ἐπὶ πλέον σπεύσθαι τῆς γλυκείας ἐκείνου φωνῆς τὰ αὐ-
τῷ πράξασθαι. Καὶ ἐνταῦθα πάλιν, τοῦ πλοῦτον ἐπιδάντος

ταῦτα διαμαρτυροῦνται, ὅτι τῶν πλωτῶν ἐλέγχεται κακουργία, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος ἐπ' αὐτῷ θαυμαζομένη δύναμις. Ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὴν πατρίδα πλεῖν ἐμελλε· καὶ τοῦτο πρότερον τοῖς καλοῖς ναύταις συνθέμενος, οὕτω δὴ τῆς νεῶς ἐπέβη· οἱ δ' ἐπειδὴ ἀνείλυντο τὰς ἀγκυρας, οἰκου ἐμεμνηντο. Ταῦτις μέντοι οὐν ἐξαμύσαντες, καὶ τὴν ἐθούνην διαπετάσαντες, τοῦ πνεύματος αὐτοῖς ἐπιφόρου πνέοντες, πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπέπλεον· ἤμεινε δὲ οὐδαμῶς ἡ δέσπη, ἀλλὰ παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐπῆει· καὶ βίαιόν τι κατατῆς αὐτιπνεύσασα, τοὺς οἰκίας τε διήγαγε, καὶ τὰ πηδαλῖα παρήνευκε· καὶ αὐτοῖς μὲν ἰσχατον ἀπειλεῖ κίνδυνον, τὸν δὲ τοῖς τῆς πατρίδος προσαρμίζει λιμῆσι. Τί οὖν ἡ συμπαθὴς ἐκείνη καὶ μεγαλόφρων ψυχὴ; οὐδὲ πικρίας, οὐδὲ λόγων· τιμὴς πρὸς αὐτοὺς ἐδιδόθη στυφοντος, ἀλλ' ὁμοῦ τε μεταβαλλομένους εἶδε, καὶ πικρὸν οἶον τὸν μετὰ μελόν ποιούμενους, καὶ τῆς οἰκίας, ἡττήθη χρηστότητας, καὶ πάλιν αὐτοὺς δι' εὐπλοίας εἰς τὴν οἰκίαν ἀνέβηκεν. Αὐτὸς μὲν τοι τῇ τῆς Ἀγίας Σιών ἀποδοθείς ἡ δὴ Μονῇ, πρὸς τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ παλαι καλῶς οἰκοδομηθείσης, ὡς ὁ λόγος ἄρτι φθάσας ἐδήλωσεν, ἀσπασίως τε αὐτὸς ὤφθη, καὶ ἡδονῆς τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἐπλήρου, καὶ πολυπικρὰς τούτους εἰστία καὶ φιλοτιμῶ τῇ χάριτι. Σοφῶς δὲ ἄρα τὰ κατ' αὐτὸν ἀνωθεν ἡ πρόνοια διτίθει, καὶ τὸ μῆλ' αὐτοῦ τοῦ φῶς ἐπὶ μεγάλην ἐμελλε θήσειν τὴν λυχνίαν, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Πόλιν κατήγαγε, φιλοπονώως τὸ θεῖον μέλι τῆς ἀρετῆς ἐργαζόμενον. Οὕτω δὲ μετιὼν τὸν βίον, ὡς τε λαυθάνειν ἀνθρωπίνους ἅπαντας σφθαλμούς, πλείον αὐτὸν δῆλον ἐποίει τὸν τοῦ παντὸς ἄξιον· οὐτε ἐκρύπτε τὸν ἐργάτην ἡ ἀρετὴν, οὐχ ἥττον ἡ τὸ φῶς, τοὺς δὲ ἐκείνου πορευομένους· καὶ οἱ τῶν ἐκείνου δὲ πόνων καρποὶ ταχὺ τὸ δένδρον ἐμήνουν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ συνειδότες αὐτῷ τὰ κρύφια τῆς καρδίας Θεοῦ, μὴ ἐπὶ πλείον τοῦ οἰκίου θεραπευτὴν λαυθάνειν ἀνεχομένου, δῆλον τὸν ἄνδρα ποιεῖ· καὶ ὅπως, προσεκτικὸν τῷ διηγήματι.

Ἄρτι τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Μυρίων Προέδρου τὸν θρόνον ἄμφω καὶ τὸν βίον ἀπολίπόντος, καὶ τῆς πρὸς Θεοῦ ἀφαιμένου πορείας, ζῆλος εἰσῆλθε θεῖος τοὺς τε ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς λογάδας τοῦ κλήρου, τὸν ἄξιον ἀπαδοῦναι τῷ θρόνῳ. Καὶ δῆποτε πάντων ἐκκλησιασμένων, συνεβουλεύει τις αὐτῶν, (Θεοῦ δὲ τοῦτο, καὶ τῆς ἐκείνου σοφίας οἰκονομία)· εὐχὴ τὰ τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν. Ταῦτο πάντων, ὡς περ ἰδίαν ἐκάστου γνώμην, προσελομένων, ὁ τὸ δῆγμα τῶν φοβουμένων αὐτῶν παιῶν ἡρόως, καὶ τῆς ἐκείνων· δεήσειως εἰσακούων, ἐκ τούτων τὸν προσηλασμένον τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλύπτει.

Καὶ ἀπῆλθε τῷ ἀνδρὶ τῷ δὲ θεῖα τις ἐπιστάσα ὄψις, ἐπιστάται αὐτῷ ἐδόκει, παρὰ τὰς τοῦ Ναοῦ εἰσόδους ἐλθόντι· στήναι· καὶ ὅς περ ἂν πρῶτος τὸν Ναὸν καταλάβοι, αὐτὸς ἔστιν ὁ ἱεὺς ἐμὸς κινούμενος Πνεύματι· καὶ λαβόμενος αὐτοῦ, Νικόλαος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὄνομα, Ἐπίσκοπον προκηρύσσας· τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ πρῶρισται.

Οὕτως ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ μυηθεὶς, τῇ Συνόδῳ ταῦτα καὶ τῷ κλήρῳ κηρύττει. Καὶ δὴ φιλοπονώτερον ἅπαντων τῆς προσευχῆς ἔχοντων, ὁ τὸν μέγαν ἐκκαλύφθεις, ἐνθα δὴ κεκλειστος· ἀρκεννύται. Ἦδη δὲ περὶ ὁρθροῦ, Πνεύματι θεῷ κινηθεὶς ὁ μέγας Νικόλαος, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ αὐτὸς καταλαμβάνει. Ἐπὶ δὲ ἐν τῷ προκίβῳ γένοιτο, λαβόμενος αὐτοῦ ὁ τῆς ὕψους ἡξιωμένος, Πῶς ἄρα ὡς τέκνον, καλῶς ἐπιμελῶς ἤρετο. Ὁ δὲ, πρῶτος οὕτω καὶ ἀφελῶς, Νικόλαος ἀμαρτωλός, Δέσποτα, ἐφ' ἣς τῆς ἀγιότητος δούλος τῆς σῆς.

Ὁ θεῖος τοίνυν ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐπειδὴ τὰ μέγιστα ταῦτα καὶ ταπεινὰ παρὰ τοῦ μεγάλου ἡκούσα· ῥήματα, τοῦτο μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ Νικόλαου κλήσεως, ἦν· καὶ ἡ φαντασία ὅψις αὐτῷ κρηρῆκε· τούτο δὲ, καὶ ἀπὸ τῶν μεγάλων

τῆς μετριοφροσύνης, (οὐκ ἠγύκει γὰρ ἐπὶ τίνα ἐπιθλίπει Θεός, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὸν πρῶτον δηλαδὴ καὶ ἡσύχιον), τοῦτον ἐκείθεν εἶναι τὸν ὑπὸ Θεοῦ δηλούμενον ἐγνωκώς, ἡδονῆς εὐθὺς ὑποπιμπλάται, καθάπερ τινὶ κεκρυμμένῳ περιτυχῶν θησαυρῷ· καὶ ἔρμαιον εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρός εὐρεσιν λογισάμενος, Ἀκολουθεῖ μοι, τέκνον, φησὶ πρὸς αὐτόν. Εἰτα καὶ παραλαβὼν, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους. Οἱ δὲ συμβάλλουσιν αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, εἰρημένον αὐτοῖς πρότερον ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, καὶ μεστή θείας χάριτος καὶ αὐτοῖς ἐγίγνετο ἡ ψυχὴ, συμβαίνουσα τῇ ἀπὸ Θεοῦ ψήφῳ, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρός κρίνουσιν ἀρετὴν. Εἰτα τὸν Ἅγιον, ὡς εἶχον, εὐθὺς καὶ μίeson ἄγουσι τοῦ Ναοῦ. Πανταχοῦ δὲ τῆς φήμης διαδραμεύσης, (φιλεῖ γὰρ ἐν οὕτω μεγάλοις πράγμασι αὐτὴ συντόνῳ μάλιστα χρῆσθαι καὶ ταχὲ τῇ πτερῷ)· συρρεῖ μὲν τε πλήθος ἀριθμοῦ κρείττον. Οἱ δὲ αὖν μεγεθὲ φωνῆς, Δίξασθε τὸν οἰκίον, ἀδελφοί, Ποιμένα φασίν, ὃν ὑμῖν ἔχρισεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ὃ τὴν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν κυβερνήσιν, καὶ τὸν καταρτισμὸν ἐνεχείρισεν· ὃν οὐκ ἀνθρωπίνῃ ψήφῳ, ἀλλὰ θείᾳ προχειρίσατο. Ἐχομεν τοιγαροῦν ὃν ἐποδοῦμεν· ὃν ἐξηποῦμεν, νῦν ἀπειλήσαμεν· ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενοι καλῶς καὶ ἀγόμενοι, οὐκ ἀποροῦμεν ἐλπίδων καὶ τῷ Θεῷ παραστῆναι λαὸς περισούσιος, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύψεως. Τούτοις τὸ πλήθος προσετίθεισαν τὴν εὐχαριστίαν, καὶ εὐφροσύνης, οὐχ ὅπως καὶ λεχθῆναι ῥηδίας, πρὸς Θεὸν ἐφθέγγοντο ῥήματα.

Ἡ μὲν τοι τῶν Ἐπισκόπων ἱερὰ Σύνοδος σὺν τῷ κλήρῳ, πᾶν εἴτι νενομισμένον πρότερον ἐπ' αὐτῷ διαθέντες, τῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης χρίσματι τελειοῦσιν αὐτόν, ἀναβαλλόμενον μὲν καὶ ὀκνοῦντα τὴν προεδρίαν, διὰ δειλίαν ὄντως ἐπαινουμένην· μέλις δ' οὖν ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν ἀναβάνα θρόνον, καὶ τῆς Μυρίων προκαθίσαντα, καὶ τὴν ἐπιστάσαν ἀναδεξάμενον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα ὑγιῶς φρονούντα τε καὶ διδάσκοντα.

Βάσανον δὲ ἄρα τούτοις ὁ πονηρὸς ἐπέβαλεν ὀφθαλμόν· ἀνθούσαν γὰρ οὕτως οὐκ ἤνεγκε τὴν εὐσεβίαν, ἀλλ' ὅθῃς ὅτι μάλιστα τοὺς κρατοῦντας εἰσδύς, σφοδρότερον τε τὸν διωγμὸν αὐτίκα ἐποίει· καὶ βασιλικά διατάγματα κατὰ πᾶσαν ἐφοῖτα τὴν οἰκουμένην, εἰς ἀρνήσιν τῆς εὐσεβείας τοὺς πιστοὺς ἐκκαλομένα ἰσως· εἰδ' οὖν, ἀλλὰ δεσμά, καὶ φρουραὶ, καὶ βαρύνεται βάσανοι, καὶ τέλος βέλαι θάνατοι τοὺς ἀπειθοῦντας εὐθὺς ἐξεδέχοντο. Ταῦτα καὶ μέχρι τῆς Μυρίων ἐν βραχεὶ φθάνει, πτηνοῖς διακόνοις τοῖς θέρμοις τῆς ἀσεβείας ἐρασταῖς χρώμενα.

Ὁ θεῖος τοίνυν Νικόλαος, ἐπειδὴ μέγας ἦν ἐν αὐτῇ, τὰ Χριστιανῶν προσδύων, καὶ τὴν εὐσεβίαν ἐλευθέρῃ καρύττων γλώττῃ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τῇ Πόλει, καὶ δεσμά, καὶ στρεβλάς, καὶ μυρίαν ἄλλην βάσανον καταψηφισθεὶς, εἴτα καὶ φυλακῇ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων Χριστιανῶν παραδίδεται, ἐν ἣ καὶ διήμυσε χρόνον οὐ βραχύν, χρηστοῦ μὲν αὐδενὸς ἀπολαύων, τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς δὲ κακῶν ἀνεχόμενος ὀφτω γυνναίως, ὡς περ ἄντις ἡδίων καὶ προσφιλῶν ἀνδράσιν. Πλὴν οὐδὲ οὕτως ἀνίει τοὺς ὑπ' αὐτόν, νάμαστος εὐσεβείας ἐπάρδων, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πίστιν ἐκτρέφων, ἐν ἀρραγεί τῃ θειᾷ τῶν ἐκείνων πόδας ἰστών, καὶ νεανιωτέρους ὑπὲρ τῆς ἀληθείας αὐτοὺς παρεχόμενος.

Ἀλλ' εὐθὺς ἄλλος μετὰ ἕφος, καὶ ὑπὲρ τις αὐρα μετὰ τὴν καταιγίδα· καὶ φιλακθρώπως ὁ ἐμὸς Χριστὸς ἀνείδεν πρὸς τὴν αὐτοῦ κλήροφάναν· ἰδοὺ, καθαρὰ μὲν ἀσεβείας ἅπαντα σκῆπτρα, καὶ οὐ μέσον ποιῶ. Διοκλητιανὸς ταῦτα καὶ Μαξιμιανός· καὶ οὗτοι μετ' αὐτοὺς τοῦ ἐλλητισμοῦ προσηλάσαντες· ἀνίσταται δὲ μέγας σάτυρος

τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ τύπῳ Σταυροῦ δι' ἀστέρων τὸν Κωνσταντὸς καὶ Ἑλένης υἱὸν Κωνσταντίνον μετακαλεῖται, καὶ τὸ Ῥωμαίων ἐχειρίζει σκῆπτρον. Ὁ δὲ, συνετὸς ὢν, καὶ τὸν καλίσαντα ὅς τις εἴη μὴ ἀγνοήσας, αὐτῷ τε ἐθάρσυνε, καὶ τοὺς ἀνθισταμένους πάντας καταβαλὼν, θέρματα πρέσβη τῆς εὐσεβείας, καὶ παλινωδῶν τοῖς προτοῦ βασιλεύουσιν ἦδε· καθαιρεῖσθαι μὲν τοὺς τῶν εἰδωλῶν ναοὺς κελύων, ἀφίεσθαι δὲ τῶν φυλακῶν τοὺς ἀπεικκλημένους, διὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔνομα, ἀνοικοδομεῖσθαι δὲ τὰ χριστιανῶν τεμένη, καὶ τὸν οἰκεῖον τὰς Ἐκκλησίας ἐπαναιρεῖσθαι κόσμον. Τοῦ τοιούτου τοιγαροῦν δόγματος τὴν ὑπὸ χεῖρα πᾶσαν διαλαβόντος, ἐπὶ ταῖς ἰαυτῶν πατρίδας οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁμολογηταὶ κατήγοντο ἕκαστος.

Ἀμίλει καὶ τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερεῖα Νικόλαον ἡ Μυρίων, μάρτυρά γε τῇ προαιρείσει, καὶ ἀναίμακτον ἀπελάμβανε ατεφάνιτην. Ὁ δὲ, χάρισμασι πάντοθεν κομῶν τοῖς Θεοδώρητοις, πάθη τε πάντα ἰατό, καὶ ἐπίδοξος, εὐπιστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἐν βραχεὶ καὶ τῶν ἀπίστων ἐγένετο, καὶ θαῦμα ταῖς ἀπάντων ἔκειτο ψυχαῖς λόγου κρεῖττον. Διάτοι ταῦτα καὶ τῶν εἰδωλικῶν πολλοὺς ἐτιβωμῶν περιλειπομένους ὄρων, καὶ τούτοις πολλῶν δαιμόνων ἐπιχωριάζοντας φύλων, καὶ οὐκ ὀλίγους ἀπολοῦντας τῶν Μυρίων, ζήλῳ θεῷ διακαυθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀνδρικώτατα διανίσταται· καὶ τὴν ἐκείνων πᾶσαν περιελθὼν, εἰπου τινὶ βωμῷ περιτύχοι, εἰς ἰδαφος κατέσπα, καὶ εἰς κόριν ἐλίπτυνε· καὶ οὕτως ἐκ ποδῶν τὴν τῶν δαιμόνων πληθύν ποιούμενος, καθαρὰς ἀπολαύειν γαλήνης τῇ ποίμνῃ παρεῖχε.

Τοιαῦτα τῷ ἁγίῳ κατὰ τῶν τῆς πανηγύριος διαστρατηγούντι πνευμάτων, γίνεται τις αὐτῷ ἄνωθεν ἔμπνευσις τε καὶ ἔννοια θεοτέρα, μηδὲ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀποσχέσθαι ναοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ τὰ ἴσα τοῖς προτέροις διαθεῖναι· ἦν γὰρ οὗτος τότε κάλλος θαυμασιος, καὶ μεγέθει τοὺς ἄλλους ὑπερανιστηκώς, καὶ δαίμοσιν ἡδίστη διατριβή. Ὅρμῃς τοιγαροῦν ἐπὶ τούτῳ τὸν ναὸν πλείονος αὐτὸν εἰσελθούσης, καὶ νεανικώτερον αὐτῷ ἔμβαλῶν, οὐχ ὅσα ὑπερανιστήκει τῆς γῆς ἅπαντα καθήρει μόνον, εἰς ἰδαφὴς τε κατέσπειν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστα· καὶ τὸ ὅλον, τὰ μὲν ἐπὶ τῷ αἴερος μετέωρα τοῦ ναοῦ τῷ ἰδαφῇ ἐδίδου, τὰ δὲ κάτω καὶ ὑπὸ γῆν εἰς τὸν αἶρα ἐρρίπτει. Οἱ γὰρ μὲν πονηροὶ δαίμονες, οὐδ' οὕτως ὑπομῖναι τὸν Ἅγιον δυνατοὶ ἦσαν, ἀλλὰ καὶ φεύγοντες φωνὰς ἤφισαν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀδικεῖσθαι ἰσχυρῶς διτείνοντο, καὶ τῶν ἰδίων ἀκόντις ἀπανίστασθαι. Καὶ οὕτω μὲν ταῦτα τῷ ἁγίῳ ἰχῶρει, καὶ πέρας αὐτῷ χρηστὸν ἢ κατὰ δαιμόνων ἐλάμβανε στρατηγία. Ἀλλὰ μεμνησθαι πάλιν ὁ λόγος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ βούλεται, καὶ μὴ λήθῃ παραδόναι τὰ λόγου καὶ φημὸς ἄλλα.

Ἦδη γὰρ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Βασιλέως τὸ εὐσεβεῖν ἐλομένου, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διοικούντος, καὶ τούτου ὀν τοῦ μεγάλου Ἀρχιερεῖος τὸ περὶ αὐτὸν πλῆθος πρὸς ἀνάληψιν τῶν ὀρθοδόξων ἀσκαῦντος δογμάτων, καὶ πᾶν εἴ τι ἐκφυλὸν ἐν αὐταῖς καὶ νέθον ῥίζαις αὐταῖς ἀπομυμνυκός, ἀθροίζεται μὲν κατὰ Νίκαιαν τὸ ὀρθόδοξον ἄπαν, ἐφ' ᾧ τὸν εὐσεβῆ τῆς Πίστews ἔρον διαθεσπίση, τὴν δὲ Ἀρείου βλάσφημον αἵρεσιν μακρὰν ἀπελάση, καὶ εἰρήνην πᾶσι βραβεύση τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁκέτιμον τῷ Πατρὶ τὸν Τίον δογματίζοντες, καὶ εἰς ἐν ἀμφοτέρω τὰ μέρη συνάπτοντες. Μίλος οὖν καὶ ὁ θαυμαστός οὗτος Νικόλαος τῆς ἱεράς γίνεται Συνόδου, γενναίως τε κατὰ τῶν Ἀρείου φλυαριῶν ἰσταται· καὶ ἀγαλύνσας πάντα, καὶ καυνοῖα πᾶσι τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀκριβῆ παραδούς, ἐκείθιν πρὸς ἀναζεύγνυσι, καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπανήκει ποίμνην,

τρίπων πάντας καὶ προάγων ἐπ' ἀρετὴν, καὶ θέρματα τῆς διδασκαλίας ἀπτόμενος.

Αἰμοῦ δέ ποτε τὴν Λυκίαν περιέχοντος, ἐσπάνιζε τροφῆς καὶ ἡ Μυρίων, καὶ τοῖς ἴσοις κακοῖς ἐπιέζετο. Ἐμπορείαν γοῦν τινὶ τῶν ναυτικῶν οἴτου πεποιημένῳ, ἐπιφαίνεται νυκτὸς ὁ μέγας Νικόλαος, καὶ τρεῖς αὐτῷ χρυσοὺς εἰς ἀρράβωνα δούς, ἐν τῇ Μυρίων καταῖρει, καὶ ἐκποδοῦσθαι τὸν οἴτον τοῖς ἐκεῖ ἐπισκῆπτει. Διῶπνισθεὶς τότε νυν ὁ ἔμπορος, καὶ τοὺς χρυσοὺς παρὰ τῇ χετρί εὐρών, καὶ τὴν ὄψιν εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὸ γεγονός τε διὰ θαύματος ποιησάμενος, πρὸς τὰ Μύρα κατὰγεται. Καὶ ὁ μὲν τὸν οἴτον ἐν τῇ Πόλει διαπωλεῖ, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ παραμύθια τοῦ λιμεῦς τούτου εὐρόντες, Θεῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Νικολαῷ κἀνταῦθα, ὥς περ δὴ καὶ πολλοῖς ἄλλοις τὴν σωτηρίαν ἐπέγραφον.

Ἔτα στάσις ὑπὸ τῶν Τηναίων κατὰ Φρυγίαν ἀνάπτεται τὴν μεγάλην. Καὶ δῆτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, καὶ κοινῇ συσκεψάμενος περὶ τούτου, τρεῖς ἅμα τῶν ὑπ' αὐτῷ στρατηλατῶν, (Νεποτιανὸς, καὶ Οὐρσοσ, καὶ Ἐρπυλίων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα)· κατευνάσαι τὰ πράγματα, καὶ εἰς εὐταξίαν μεταγαγεῖν, εἰς Φρυγίαν ἐμπέμπει. Οἱ δὲ, σὺν πολλῷ τάχει τῆς Κωνσταντίνου ἐξαρμυθέντες, ἐν τινὶ τῶν Μυρίων λιμὲν τῆς Λυκίων κατήχθησαν Ἐπαρχίας Ἀδριακίς τὸ ἐπίνειον ἑκαλεῖτο. Πλεῖν τοίνυν οὐ παρέχοντος αὐτοῖς τῆς πελάγους, βραχὺ πρὸς τὴν λιμὲν διεκάρτερον. Ἐν τούτῳ δὲ τινες τῶν ὑπ' αὐτοῖς στρατιωτῶν ἐξίασι τοῦ πλοίου, τὰ πρὸς χρεῖαν αὐταῖς ὠνησόμενοι. Οἷα δὲ φιλεῖ τὸ στρατιωτικὸν ἀρπαγῇ τῶν ἀλλοτρίων καὶ βία τὰ πολλὰ χαίρειν, τούτοις ἐχρῶντο κἀνταῦθα, καὶ κακῶς τὰ τῶν προσοίκων ἐποίουν. Ἔτα καὶ εἰς στάσιν ἰχῶρει τὸ πρᾶγμα, καὶ ταραχῆτις πρὸς τὴν καλουμένῃ Πλακώματι ἀνεγήγερτο. Γνωσθὲν ἔν τῳ θαυμαστῷ Νικολαῷ, μηδὲ βραχὺ μελήσας, παρὰ τὸ ἐπίνειον ἦκεν. Ἐπειδὴ δὲ τισιν ὀλίγοις γέγονε δῆλος, τῇ φήμῃ διὰ πάντων ἐφοῖτα· καὶ παραχρῆμα ἡ Πόλις αὐτῷ πᾶσα μετὰ τῶν στρατηλατῶν προσκυνησούσης ὡς ἴθος ὑπάντων. Ἐρωμένῳ τοίνυν τοὺς στρατηλάτας ἐφ' ὅτε, καὶ ὅθεν ἔκειν; ἐκείνοι, παρὰ Βασιλέως ἀπεσταλθαι, εἶπαν, ἐφ' ᾧ τοῖς κατὰ Φρυγίαν τὰς στάσις καλῶς διαθήσασσι. Καὶ ὅς, παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν τῇ Πόλει, φιλοτίμως ἐξενίζει· εἴτα τὸν Δόρυδον ἐκείνοι· κειμήσαντες τῶν στρατιωτῶν, καὶ εὐλογίας τῆς παρ' ἐκείνου ἀξιωθέντες, ἦδη πρὸς τὴν ἐξόδον ἦσαν.

Ἐν τούτῳ δὲ προσίασιν τινες τῶν τῆς Πόλεως τῷ ἁγίῳ, καὶ θέρματα τοῖς αὐτοῦ ποσὶ προσπεσόντες, ἀμυνεῖν πρὸς δικουμένους ἰδόντες, καὶ λύειν τῶν παρσένων ἡτίουν. Ὁ γὰρ Ἡγμένων Εὐστάθιος, σὺν σίμωνι καὶ δακρυῖσι ἔλαγον, χρήμασι τὴν ψυχὴν διαφθαρείς ὑπὸ τῶν φθάνου καὶ κακίας θέρματα, τρεῖς τῶν ἐν τῇ Πόλει ἀνδρῶν, οὐδὲν ὅλως ἀμαρτῶντας, θανάτῳ κολάζει. Ἐπὶ τούτων οὖν καὶ ἡ πόλις ἐλευσινῶς κόπτεται, καὶ πενθεῖ, καὶ τὴν σὺν ἐν πολλῇ τῇ λύπῃ παρουσίαν ἐπιθεῖται· εἰ γὰρ παρῆς, οὐκ ἂν τοιούτου ὁ ἥλιος παρ' αὐτῇ μῦθος ἐπέδει. Τούτων ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ τῆς ἐκείνου συμπαθείας μεμητῆς ἀκούσας, σφύζει τε πρὸς ταῦτα τὴν ψυχὴν, καὶ ἀκίσταται· καὶ τοὺς στρατηλάτας παραλαβὼν αὐτίκα, ἐδοῦ ἔχετο. Ἐν τινὶ γοῦν τόπῳ (Λέων δὲ οὗτος ἑκαλεῖτο) γενομένης, ἐπυθάνετο τῶν παριόντων, εἴ τι περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων εἰδοίεν, καὶ ὅπου ἄρα τούτους ἀποκρίποιεν. Οἱ δὲ, κατὰ τοὺς καλουμένους, φασί, Διεσκόρου ἐν τῇ πλατείᾳ· καὶ ὅς, εὐθὺς τοῦ Μαρτυρίου τῶν ἁγίων Κετσκεντος καὶ Διοσκορίδου ὁδεύων, ἐπειθὴ μαθὼν τούτους ἄρτι τὴν πύλιν ὑπερβαίνοντας παρὰ τὸν Βηρᾶν ἀγροβαῖ (τόπος δὲ οὗτος τῶν καταδίκων ἐπιθανάσιος)· ἐπιτινας τὴν πορείαν, καὶ τὸ ἐνδύον τῷ γῆραι τῷ διαπύρῳ τῆς

καρδίας ἀναπληρώσας, ἐν βραχεὶ τὸν ὠρισμὸν τόπον καταλαμβάνει· καὶ ὁρᾷ πολλὸν μὲν ἔχλον περιστώτα, τοὺς ἀνδρας δὲ ὀπίσω φυῖ τὰς χεῖρας διδουμένους, καὶ τὰς ὄψεις κεκαλυμμένους· ἤδη δὲ πρὸς γῆν κεκλιμένους, καὶ γυμνῶ τραχὺλῶ καὶ διατεταμένῳ τὴν τομὴν ἀναμένοντας· ἰλαίνον Δίαμα, καὶ μηδὲ ὀφθαλμὸν δυνάμενον ἔχειν τοῦ πάθους μάρτυρα· αὐτὸν δὲ τὸν δῆμιον τὸ ξίφος ἤδη διεισπασμένον, καὶ φονίοντι καὶ μανικὸν βλέποντα, καὶ ψιλῇ Δία τὸ ἀπηνὲς ὑποφαίνοντα. Ταῦτα ὡς εἶδε, καὶ τῷ σκυθρωπῷ ἐκείνῳ Δίαματι τὰς ὄψεις ἐπέβαλε, πρῶτῃ τὸ αὐστηρὸν κεράσας, οὔτε θρασυτε καὶ ναισικὸν ἄλλως ἐφθίγγετο, οὔτε ἀγενῶς προῆλθε καὶ ὑφειμένως· ἀλλ' ὡς εἶχε δρομαίως ἐπὶ τὸν δῆμιον παρελθὼν, τὸ ξίφος μὲν τῶν ἐκείνου χειρῶν ἀφαιρεῖται, οὐδὲν ὑποδείσας, ἢ περθεῖς· ῥίπτει δὲ αὐτὸ κατὰ γῆς, καὶ τοὺς ἀνδρας τῶν κατεχόντων δεσμῶν ἀνίπτοι. Ταῦτα μετὰ πολλῆς δρῶντα τῆς αὐθεντίας, οὐδεὶς ἦν ὁ κωλύων, τὸ περιὸν οἶμαι τῆς ἀρετῆς εἰδότες, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ζῆλον αὐτοῦ ἀνυποψύμενοι. Τοῖς μὲν οὖν σωθεῖσιν ἡ χαρὰ Δερμά ἐκίνει τὰ δάκρυα, καὶ ἀθρόοντι ἐκ μεταβολῆς καὶ εὐθυμον ἀνεβόων. Τὸ δὲ πιδίον ὅλον Δίατρον τὴν, εὐφύρουν τε πάντες, καὶ ἱρρήγυντο ἐπὶ τῇ βετῇ, πρὸς τὴν ὄψιν ἦν ἐτεβάντο.

Εὐταῦθα ὁ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος ἐπιφαίνεται· ἀλλὰ καὶ φανέντα τοῦτον ὁ μέγας περιορᾷ, καὶ προσερχόμενον ἀπώδειται, κατεπιέν τε αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ καλεῖσθαι κατ' αὐτοῦ τὸν Θεόν, καὶ ὅπως κακοῖς περιβαλεῖν ἐφάτατο τὸν ἄνδρα ὑπέλει, ἀδικώτατα οὕτω τῇ ἀρχῇ χρησάμενον, καὶ μεγάλας ἐπιχειροῦντα κακοῖς. Ὁ δὲ δεινῶς τε τοῖς τῆς μεταμελείας κέντροις ἐβάλλετο, καὶ τῷ συνειδῶτι πάνυ σφόδρα τὴν καρδίαν ἐδάκνετο· ταῦτά τοι καὶ δακρύοις τὸν ἔλεον ἱθρᾶτο, καὶ ἰκίτης ἐγένετο, καὶ ἀπὸ ψυχῆς ἔλῃς ἐθεῖτο, διαλλαγῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον. Εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπὶ Σιμωνίδην καὶ Εὐδόξιον ταύς Μυρίων πρωτεύοντας μετετίθει· τὸν δὲ ἄρα ψευδόμενον οὐκ ἐλάμβανεν· ἦδει γὰρ ἀκριβῶς, ἔτι χρησιῶ φασματίζεις, θάνατον κατέκρινε τῶν αἰσίων. Ἐκείνοι μὲν οὖν ὅλοι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας ἐγένοντο, καὶ πολὺς ὁ τοῦ Χριστοῦ Δεράπων ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλῶττης ἦδετο, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἄλλου τινὸς ὠμολόγητο.

Οἱ μὲν τοι στρατηλάται, τῶν αὐτοῦ Διῶν εὐχῶν ἀξιζύντες, καὶ ταύτας καλὸν ἰφώδιον ἐπαγόμενοι, πρὸς τὴν Φρυγίαν ἀφίκοντο. Καὶ διαθίμενοι τὰ ἐν αὐτῇ πάντα εἰς θεόν, καὶ ἔσα παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐντέταλτο αὐτοῖς τελειάμενοι, πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανήκον. Τούτοις ὑποφύγι φιλέτιμος καὶ πολυτελής πρὸς τε τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν ἐν τέλει γίνεται, καὶ τοῦ λοιποῦ περὶ τὰ Βασίλεια διήγον, ἀποδλεπτοὶ καὶ περιφανεῖς, καὶ πολλὰ τις ἐν τῇ παρὶ αὐτῶν Δεραπείᾳ· οὐκ ἔμελλε δὲ ταῦτα πρῶτος οἶσεν ὁ φθόνος, οὐδὲ βασκανῶν ὀφθαλμοῖς φορητὰ γενέσθαι. Ὁ δὲ καὶ προσελθόντες τινὲς τῷ Ἐπαρχῷ τῆς Πέλειως, ἅτε παρυσδοκιμούμενοι παρ' αὐτῷ, δεινὴν πλέκουσι κατ' ἐκείνων σκεφαντίαν, οὐ χρηστὰ λέγοντες βεβουλεύσθαι τοὺς στρατηλάτας, οὐ δὲ μὲν εἰς ἀγαθὸν περιστῆναι τίλες τὴν ἐκείνων ὁρμήν· νεωτέραις γὰρ ἐπιχειροῦσι πράγμασιν, ἔσα ἡμῖν εἰς αἰσῶς ἦκε, καὶ πονηρὰ τιχταίνουσι κατὰ Βασιλείως. Οὕτω τῶν ἀνδρῶν κατεπόντες, καὶ χρυσίῳ πολλῷ τὸν Ἐπαρχον ὠνησάμενοι, τὰς βασιλικὰς δὲ ἐκείνου φθείρουσιν ἀκράς· εὐθύς γὰρ εἰς ἔψιν αὐτὸς τῷ Βασιλεῖ γινόμενος, διεξίσι τε ἅ παρ' ἐκείνων ἦν ἀκούσας, καὶ πείθει ἐρήμῃ δίκῃ ὑπ' αὐτοῦ αἰλῶναι τοὺς ἀνδρας· τίως δ' οὖν φυλακῇ δεθῆναι, μὴ λαθόντες φησί, δρασσεῖν ἅ πάντες μεμελετήκασιν. Ἰέγονε μὲν οὕτω, καὶ τοὺς ἀνδρας εἶχεν ἡ φυλακῇ, οὐδ' αὐτὰ τοῦτο εἰδέτας, ἐτου-

χάριν τῇ φυλακῇ παριδίδοντο· τοσοῦτον ἀπείχον τῷ πονηρῷ τι βυλευσάσθαι κατὰ Βασιλείως. Χρόνος δ' μεταφθούχης, καὶ πάλιν ἡ πονηρία, καθάπερ οὐκ ἀρκουμένη τοῖς προλαβοῦσι, τὸ ἐλλείπον ἀναπληροῖ.

Διήγον μὲν τοι οὕτως οἱ ἄνδρες τῇ φυλακῇ προσκακοπαθῶντες. Οἱ συκοφάνται δὲ, ἐπειδὴ ὑπορρίοντα τὸν χρόνον ἐώρων, δεισάντες, μήπου τί τῶν ἀδοκῆτων συμβῇ, ἐλίγξῃ μὲν τὰ τοῦ δραματος, περιτραπῇ δὲ κατ' αὐτῶν ὁ κίνδυνος, προΐασι τῷ Ἐπαρχῷ πάλιν, καὶ ὄχλου πλείονος γίνονται, μὴ οὕτως εἶσαι τὰ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀξίαν αὐτοῖς τὴν δίκην ἐπενεγκεῖν. Ἐκείνος τοίνυν ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ δεδοικώς, μὴ καὶ ἀφαιρεθείη τοῦτον, πέραις τῶν υποσχεθέντων οὐκ εἰληφότων, πρόσσει τῷ βασιλεῖ καὶ αὐτίς, τῇ τε τοῦ προσώπου ἐνστάσει, καὶ τῷ σκυθρωπῷ τῆς ὄψεως, κακῶν ἀγγελος ἦκειν δοκῶν, καὶ ἅμα δῆλος εἶναι βουλόμενος τῆς ἐκείνου ζωῆς ἐκ παντός φροντίζων, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχων, καὶ πιστοτάτα πρὸς αὐτὸν διακειμένους· ἔνθεν τοι καὶ ποικίλως αὐτὸν ὑποτρίχει, καὶ ὑπακαθιτάς ῥήμασιν· οἱ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους Δέσποτα (εἰρηκῶς) πονηρὰ μεμελετηκότες, ἀνθ' ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπτελασαν ἀγαστῶν, οὐδὲ ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες ἀφίστανται τῆς ἰσῆς μελίτης, οὐδέ τις αὐτοὺς αἰρεῖ μεταμέλεια, ἀλλ' ἐμμένουσι καὶ νῦν τοῖς προτέροις, καὶ τὰ αὐτὰ πάλιν κακούργως ράπτουσι. Νῦν οὖν, εἰ μὲν ἔστιν ὅπως αὐτοὺς ἀξίως τιμωρησάμεθα· εἰδ' οὐ, ἀλλὰ σκεπτέον, μὴ αὐτοὶ προλαβόντες ἡμᾶς κακῶς διαθῶνται. Θορυβοῦσι ταῦτα τὸν Βασιλέα, καὶ εἰς ὑπονοίας ἐμβαλλοῦσιν. Ἀμείλει καὶ ἀπολύσαι φροντίζων τοὺς λογισμούς, καὶ μὴ τρέμειν εἰς τὸ μέλλον καὶ δεδοικέναι βουλόμενος, θάνατον κατακρίνει τῶν ἀναιτίων.

Ὀρίστο τοίνυν τὸ θανεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκείνου· ἡ γὰρ ψῆφος ἐσπέρως ἐθεῖτο· καὶ τῷ δεσμοφύλακι δυστῶν χῆς ἀγγελας ἦκε τῆς καταδίκης, καὶ πάντα μηνύει τῷ κατ' αὐτοὺς· ὁ δὲ πολλὰ πρότερον ἐφ' ἑαυτοῦ θρηνησας τὴν συμφορὰν, (ἦν γὰρ, ὡς ἴοικε, πολλῷ τοῦ ἐπαρχοῦ φιλικῶς θρωπικτερας, ἄλλως τε καὶ φίλος αὐταῖς ἦδη, καὶ συνήθης γενόμενος)· εἶτα καὶ τοῖς ἀνδράσι πενθῶν πρόσσει, καὶ, ὀφελον, εἰλεγ, μηδὲ τὴν πρώτην ὑμῶν εἰς λόγους ἦλθον, μηδὲ τοσοῦτον διετρίψατε παρ' ἐμοὶ χρόνον, μηδὲ τραπέζης ὑμῖν· μηδὲ αἰλῶν ἐκαινώθησα· ῥῶν γὰρ ἂν ὑπίστην τὴν συμφορὰν, ἥττον ἦλθον τὴν διαζευξίν, οὐκ ἂν μὴ τὸ πάθος οὕτω καθίκετο τῆς ψυχῆς· αὐρίον γὰρ ἀπ' αἰλῶν ληλῶν διαζευγνόμεθα τὴν πικρὰν, οἱ μοι! καὶ τελευταίαν διαζευξίν, καὶ οὐκ ἂν ὑμῶν ἴτι τὴν ποθεινὴν ἔψμας θείαν· οὐ λαλούντων ἀκούσω, οὐκ ἄρτον κοινὸν παραθήσομαι· ἀναιρεθῆναι γὰρ ἐκτελεύσητε. Ἀλλ' εἴτι καὶ περὶ τῆς οὐσίας βούλεσθαι διαθεῖναι τῆς ὑμετέρας, ἦδη καιρὸς, μὴ καὶ φθάσῃ τὴν ὑμῶν γνώμην ὁ θάνατος. Ταῦτα μὲν εἶπε θρηνῶν, καὶ τὸν θάνατον ἐκείνων πικρῶς ὀδυρόμενος.

Οἱ δὲ, τί γὰρ ἂν καὶ ἔδρασκον ἐπὶ τούτοις ψυχῇ, μηδὲν ἑαυτῇ θανάτου ἀξίον συνειδυῖα; περιερρήγυνον τε τὰς ἰσθῆτας, καὶ τὰς τρίχας ἀθλίως ἐτίλλοντο· ἵνα τί δὲ ἡμεῖς τὸν τῶν κακούργων ὑποστησόμεθα θάνατον; τί καὶ θανάτου ἀξίον εἰργασμένοι; τοὺς οἰκείους ἐνομαστί ἐκάλουν, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συνήθεις· ἐπιμαρτύροντο θεῶν τοῖς παροῦσι· τὸν θάνατον ἦδη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐφαντάζοντο. Οὕτω πικρῶς ἀποδυρομένων, καὶ τὴν συμφορὰν φυῖ περιπαθῶς θρηνούντων, ἕτερος αὐτῶν, Νικοτιανὲς τοῦνομα, εἰς μνήμην ἦκε Νικολάου, καὶ ἔπως ἐν τοῖς Μυρίαις ἀνδρῶν ἐκείνος τῶν τριῶν προίστη, καὶ θάνατον ἐξείλετο, ὥστερ' αὐτοῖς ἐκ παραδέξου καὶ ἀγαθὸς προστάτης γινόμενος.

Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους αὐταῖς διομιλουμένοις, (εὐρετικὸν γὰρ ἀνάγκη, πρὸς πολλὰς ἐννοίας ἐγείρεται, καὶ ψυχῶν

πιστῆς)· κἀκείνους τὰ πρὸς Θεὸν Νικόλαος παρελαβάνετο· καὶ, Κύριε, ὁ Νικόλαος Θεός, ὁ τοὺς τρεῖς ἀνδρας ἀδικούν· ἀδικεῖ Δανάτου ῥυσάμενος, ἐπιδε καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἐλεγον, ὅτι ὁ βοηθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐκ ἔστιν· ἰδοὺ γὰρ συνεχεται ἡμῖν ἡ καρδία, καὶ αἱ θλίψεις αὐτῆς ἐπληθύνθησαν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐδεὶς ὁ ἐξάγων ἡμᾶς ἐκ τοῦ πειρασμοῦ· ἰδοὺ καὶ ἡ φωνὴ πρὸ τῆς ψυχῆς ἡμᾶς ἐπιλείπει, καὶ ἡ γλῶττα τῷ πυρὶ τῆς καρδίας ξηραίνεται, καὶ οὐκ ἔτι σοι οὐδὲ προσεγγεῖν δυναμέθα διησιν. Ταχὺ προκαταλάβετ' ἡμᾶς οἱ οἰκτίρμοί σε Κύριε· μὴν παρόψη τὴν ἀδικίαν, μὴ ὑπερίδῃς τὸν ἀδικὸν Δανάτον. Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ζητούντων ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ σκεῦσον εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· αὐρίου γὰρ Δανατούμεθα.

Τούτοις προσχὼν ὁ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, ὡς τέκνα Πατρὸς οἰκτιρῶν, ἐξαποστέλλει βοήθειαν αὐτοῖς ἐξ ἁγίου τὸν οἰκτεῖον Σεράποντα. Καὶ τῆς νυκτὸς ὄναρ τῷ Βασιλεῖ ὁ θαυμαστός Νικόλαος ἐπιστῆς, Βασιλεῦ, ἔφη, τὸ τάχος ἀναστὰς, τοὺς κατεχομένους τρεῖς παρὰ τῇ φυλακῇ στρατηλάτας ἀνέσχε· μάτην γὰρ ἐσθλοφάνθησαν· εἶτα καὶ ἡν πάσχουσιν ἀδικίαν ἐξετραγώδει, καὶ τὰ τοῦ δράματος διεξίει σὺν ἀκριβείᾳ· εἰδ' οὐ, πόλεμον κινήσειν, καὶ κακῶς αὐτὸν ἀπολεῖν, καὶ τὰ ἔσχατα δρᾶσαι ἠκέλει. Καταπλαγίς τοίνυν ὁ Βασιλεὺς τὴν τοῦ ἀνδρός παρρησίαν, τῇ τε ἄλλῃ, καὶ ὅτι αὐρὶ τῶν νυκτῶν οὕτω τῶν βασιλείων ἔνδον ἐγίνετο. Ἀλλὰ τίς ἤρετο, σὺ ὁ τοιαῦτα τῷ ἰμῷ κράτει ἐπισείων τε καὶ διαπειλόμενος; Ὁ δὲ Νικόλαος, ὁ ἐν τῇ Μυρίων Μητροπόλει, ἔφη. Καὶ αὐτίκα ὁ μὲν ὑπὸ τῆς ὀφείας διαταραχθεὶς ἀνίσταται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπίσης καὶ τῷ Ἐπαρχῷ Ἀδλαβίῳ καθύδοντι ἐπιφαίνεται, καὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπισκῆπτει. Ἀδλαβίῳ δὲ ἐρομένῳ καὶ αὐτῷ, ὅς τις εἴη, Νικόλαος, ἀπεκρίνατο, τοῦ Χριστοῦ δοῦλος. Δυνήσθαι τοίνυν Ἀδλαβίος, ἵστρεπέ τε τῷ νῦν τὴν θείαν, καὶ τί ποτε ἄρα τὸ φανέν, καὶ ὅ, τι δηλοῦν ἰσκόπει. Καὶ αὐτίκα ἤκει τις πρὸς αὐτὸν παρὰ Βασιλείων μηνύων, ἅπερ ὁ Βασιλεὺς ἐν ὑπνῷ εἰσάστατο. Καὶ ὅς πάλιν ἐπαγγέλλει τὴν ὄψιν, καὶ τὰ φανέντα αὐτῷ ἅπαντα διεξίει.

Πρὸς τὸ παράδοξον τοίνυν ἐκεῖνο τῆς θείας ἀμφοῦ καταπλαγίντες, ὅ, τι Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἐπαρχος, καὶ ὅπως, ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος, ἡ αὐτὴ ὄψις ἐκατέρῳ ἐφ' ὅττησεν, ἐπειδὴ τὸ ὄνειρον συμβαλεῖν οὐκ ἔχον, μετακαλεσάμενος ἀπὸ τῆς φυλακῆς τοὺς Στρατηλάτας ὁ Βασιλεὺς, Τίσι, φησί, μαγείαις χρῆσάμενοι, τοιούτους ἡμῖν ἀπειμύφατε τοὺς ὄνειρους, πόλεμον οὕτω σφοδρὸν ἐπισείοντας, καὶ τὰ μεγάλα καθ' ἡμῶν ἀπειλοῦντας; Οἱ δὲ, μηδὲν τοιοῦτον ἐν ἑαυτοῖς συνειδότες, νεύμασιν ἀλλήλους ἠρώτων, εἴτι αὐτὴς αὐτῶν εἰδείη, ἐκπεπληγμένον ἕκαστος ἑκάστῳ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλαντες. Ὁ Βασιλεὺς τοίνυν οὕτω τοὺς ἀνδρας ἔχοντας ἰδὼν, ἐπὶ τὸ πρῶτον μεταβάλλει, καὶ προσχὼν αὐτοῖς, ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα κελεύει.

Οἱ δὲ, δακρύων τοὺς ὀφθαλμούς πληρώσαντες, καὶ συνεχὲς ἀναβλύζοντες, Ἡμεῖς, εἶπον, ὦ Βασιλεῦ, οὔτε μαγίαν, ὅ, τι ποτὲ ἔστιν αἰδᾶμεν, οὔτε κατὰ τοῦ σοῦ κράτους δεινόν τι ἐμελετήσαμεν, μάρτυς ὁ πάντας ὁρῶν ὀφθαλμός. Εἰδὲ μὴ οὕτω ταῦτα, ἀλλὰ τι πονηρὸν ἡμῖν ἔσκηπται κατὰ σῶ, μηδὲν, ὦ Βασιλεῦ, μηδὲν καθ' ἡμῶν λάβῃ· ἔλεον· μὴ πρὸς τῆς Τριάδος αὐτῆς, μηδὲ βλοῦ φείσῃ τοῦ γένους ἡμῶν· ἀλλ' εἴτι καὶ Δανάτου βαρύτερον, ἀποφῆναι καθ' ἡμῶν. Ἡμῖν, ὦ Βασιλεῦ, ἔτος ἐκ πατέρων κληρὸς ὑπῆρξε, τὸν Βασιλεῖα τιμᾶν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν εὐνοίαν τοῦ παντός προτιμᾶν· εἰδὲ τίς ταῦτα παραδίδωκε, ζημιῶν αὐτὸν τὰ μεγάλα, καὶ ὡς πολέμῳ τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. Ὡς τε ἀμειλύντες ἑαυτῶν, τὴν σὴν, ὦ Βασιλεῦ, ἐβλίπομεν σωτηρίαν· ὅθεν καὶ ἀφρόδαι φιλότιμοι παρὰ τῆς σῆς ἡμῖν

ἠλπίζοντο δεξιᾶς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πολέμια χεὶρ κατὰ τὸ σοῦ κράτους ἐκινεῖτο, καὶ τοιαύτην ἀνθρώπων ἀρετὴν ὁ πατὴρ ἐζητεῖ, τοὺς ἄλλους παραδραμῶν, ὅσοι τοῦ αὐτοῦ ἡμῖν ἐτύχχανον ἀξιώματος, ἡμᾶς, ὡς οὐκ ὀφείλον, προεἶλου, καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ἡμῖν ἐνεχείρισας φροντίδα. Ταῦτά τοι καὶ προθυμοὶ τῷ σῷ προστάγματι εἴχαμεν, καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἐπανειλόμεθα, καὶ τὴν οἰκίαν ἀρετὴν (σὺν Θεῷ δὲ εἰρήσθω) ἐπὶ τῶν ἔργων ἱκανῶς παρεστήσαμεν. Ὅπερ εὖ οἶδ' ὅτι πάντες συμφήσασαι, τοῦτο τὴν εὐδαιμονίαν πρότερον ἡμῖν παρασχόν, νῦν καθ' ἡμῶν ὁ φθίνος ὀπλίζει, καὶ κρινόμεθα, φεῦ! ὡς ὀρᾶς, καὶ τὰ ἔσχατα πείσεσθαι προσδοκῶμεν. Ὡς τε περιστήκειν ἡμῖν, ὦ Βασιλεῦ, ἡ τῆς πρὸς σὲ εὐνοίας ἀποδείξεις μείζονος τιμωρίας ὑπόθεσιν εἶναι· καὶ ἀντὶ δόξης ἐλπιζομένης καὶ ἀμοιβῆς, Δανάτου φόβος ἡμᾶς ἔχει καὶ καταδίκης, ἐπὶ τῷ τελειῶναι τούτῳ καὶ δυστυχεῖ κατορθώματι. Πῶς ταῦτα ἦλκε; πῶς ταῦτα Δίκη φέρεις ὀρᾶν;

Τούτοις ὁ Βασιλεὺς κατακλασθεὶς τὴν ψυχὴν, δῆλος ἦν μεταμελομενος ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὕβρει· ἔτριψε γὰρ τὰ τοῦ Θεοῦ δικαιώματα, καὶ τὴν αἰουργίδα ἠσχύνετο, μὴ νομοθετῶν ἄλλοις, αὐτὸς εὐθύνας ὑπόσχη τῆς κρίσεως. Ἐλθὼς ἔν ἐπιεικὲς ὀρᾶ πρὸς αὐτὰς, καὶ ἡμερώτατα φθίγγεται.

Οἱ δὲ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν λόγον διαναστάντες, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐνδοξίμου τῆς παρρησίας αὐτοῖς ἰδοῦν παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐδημοσίεον τὸν θησαυρὸν, οὐκ ἐκρυπτον τὴν ἐλπίδα. Καὶ, Κύριε, ὁ τοῦ σοῦ Νικόλαου Θεός μέγας, ἔδων, ὁ τοὺς τρεῖς ἀνδρας ποτὲ τοῦ ἀδικου Δανάτου δεσπόσάμενος, ἐξελοῦ καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ τοῦ ἐπηρητημένου τούτου κινδύνου. Ἀρπάζει τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, καὶ, Τίς οὗτός ἐστιν ὁ Νικόλαος, ἔφη; καὶ πῶς, καὶ τίνας ἔσωσεν; εἶπατε. Νεποτιανὸς ἔν αὐτίκα πάντα διεξείσιν αὐτῷ κατὰ μέρος. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῇ περὶ τὸ Θεὸν καὶ τοῦς αὐτοῦ Σεράποντας τιμῇ καὶ προτοῦ καλλυόμενος, οὐδ' ἔτι ταῦθα γοῦν λήθην τῆς οἰκείας ἐλάβανεν ἀρετῆς· ἀλλ' οὐ μὲν τε περὶ τοῦ ἀνδρός ἀνηγγέλη, καὶ οὐδὲ πολλῶν ἰδεῖν θη λόγων· ἀλλ' εἰς τὴν φανείσαν ὄψιν ἀπὸ ἐπὶ πλέον ἀνενεγκὼν, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων παρρησίαν, καὶ τοῦ πολὺν ἐκείνον ζῆλον ὑπερθαυμάσας, συγγνώμης τε ἀξιότις τοὺς ἀνδρας· καὶ, οὐκ ἐγώ, φησιν, ὑμῖν χαρίζομαι τὴν ζωὴν, ἀλλ' ὅν ὑμεῖς εἰς βοήθειαν ἐκαλέσατε, καὶ ὅς οὐδὲ καθυδεῖν εἶα ἡμᾶς, προστατῶν ὑμῶν καὶ κηδόμενος. Ἄπιτε τοιγαροῦν παρ' αὐτὸν, καὶ χειράμενοι τὴν κόμην, τὰ τῆς εὐχαριστίας ἀποδοτε· ἀπαγγέλατε δὲ καὶ παρ' ἡμῶν, ὅτι τὸ κελευσθὲν ἰδοὺ πεποίηκα, μὴ ἀπειλείτω μοι.

Ταῦτα εἶπε, καὶ χρυσὸν Εὐαγγέλιον, καὶ σκεῦός τε ἕτερον χρυσῶν, καὶ αὐτὸ ἐκ λίθων τιμίων συγκεῖμενον, καὶ κηριοῦς δὺν χρυσῶς δίδωσιν αὐτοῖς, ἐντεταμένους ἀναθῆναι ταῦτα τῷ ἐν Μύροις Ναῶ. Οὕτω, καὶ αὐτοὶ παρὰ δόξου σωτηρίας ἐπιτυχόντες, εὐθὺς ὁδοῦ τε ἤφαντο, καὶ περιχαρεῖς εἰς τὸν Ἅγιον ἤκουσιν, ἄσμενοί τε αὐτῶν, ἔδον, καὶ δῆλοι ἦσαν, ὑπὲρ τῆς ἀγαν ἡδονῆς, προθυμοὶ εἶναι καὶ αὐτὴν προῖσθαι τὴν χαρισθεῖσαν αὐτοῖς ζωὴν, ὡς τε ἀξίαν ἀποδοῦναι τὴν εὐχαριστίαν τῷ οὕτως ἐργηθέντι· εἶτα καὶ τὰ τοῦ Βασιλέως ἀνατιθίασαι, Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; ῥυόμενος πτωχόν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, ἡμέρα ὑποφωνούμενος, μηδὲ αὐτοὺς ἀγέυστως τῆς ἡδονῆς τοὺς πένητας ἀφίεντες, ἀλλὰ καὶ τούτους τοῖς οὐσι δεξιωσάμενοι.

Ταύτη τοιγαροῦν ἐπὶ τῶν ἔργων, τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτεῖον Σεράποντα μεγαλύνοντος, ὑπόπτερος ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη διαρθεῖσα, πανταχοῦ τε ἔθνους, καὶ πάντα περιελάμβανε, πύλαγός τε δίδδαινε, καὶ κατὰ θαλάσσης φέρετο, καὶ οὐδένα τόπον ἀμήκοον τῶν μεγάλων τῶ ἀνδρῶν χαρίτων ἤρει.

Ναῦται γοῦν ποτὲ κλύδωνι περίπτουσι χαλεπῶ· οἱ τῆς ἐν χειρὶν ἀπογυῖτες σωτηρίας, ἐπειδὴ τὸν μέγαν Νικό-

λαον, ἐξῆλθον ἐπὶ τοῖς παρ' ἐλπίδα βοηθείαν ὑπὸ τῆς φήμης ἐμάνθανον, ὅλοι τῆς δεήσεως τῆς πρὸς αὐτὸν γίνονται, τοῦτόν τε κατὰ τοῦ κλύδωνος ἐκάλουν, καὶ αὐτῷ τὰς χεῖρας ὠρεγον, καὶ μόνος ἐξείγοντο τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας. Καὶ ἐς, οὐδὲ βραχὺ μελήσας, ἐπιπηδᾷ εὐθὺς τῇ νηϊ, καὶ φανερός τοῖς ἐκείνων γενόμενος ὀφθαλμοῖς, Ἰδοὺ, κεκλήκατέ με, φησί, καὶ βοηθήσω ὑμῖν πάρειμι. Εἶτα θάρρειν αὐτοῖς διακλευσάμενος, τοῦ πηδαλίου τε λαμβάνεται ὑπὸ τῇ πάντων ἔψει, καὶ ταύτῃ τὴν ναὺν ἰθύνειν ἐφίκει. Εἶτα, καὶ τῇ θαλάσῃ ἐπιτιμήσας, τὰς τρικυμίας αὐτῆς, καὶ τοὺς στρεβίλους, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τοῦ χειμῶνος κοιμίζει κακὰ, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ ἐμὸς Ἰησοῦς τὸ πρότερον· καὶ οὕτως ἡμερον καὶ γαληνὸν αὐτοῖς δίδωσι πλοῦν.

Ὡς οὖν πρῶτον τῷ πνεύματι φερομένους ἢ χέρσας αὐτοὺς ὑπεδέχετο, τῆς νηὸς ἀποδάντες, τὸν διασωσάμενον τοῦ κινδύνου αὐτῶς ὑπείγοντο φθάνειν. Εἶτα μαθόντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὸν εἶχεσθαι, ἀπίασι παρὰ τὸν Ναὸν. Ὁ μὲν οὖν μέρος ἑαυτὸν τοῦ κλήρου ποιήσας, εἰστίκει μετὰ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ, ὡς ἐπέβαλον αὐτῷ τὰς ἔψεις, μήπω τοῦτοις γνωσθέντι πρότερον, ἀπὸ γούν τῆς ἐν τῷ πελάγῃ ἐπιφανείας εἰς ἐκεῖνον εὐθὺς ἀνέφερον· καὶ προσδραμόντες, προσκίπτουσιν αὐτοῦ τοῖς ποσὶ· καὶ ἡ γλῶττα μὲν εἰς εὐχαριστίαν αὐτοῖς ἐκινεῖτο, συνεφθέγγετο δὲ ταύτῃ καὶ ἡ ψυχὴ ὧν τε ἔπαθε, καὶ ὥπως ἐρρύσθη μιμνησκομένη, δάκρυά τε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν προίει τῶν λεγομένων μάρτυρας· εἶτα καὶ τοῖς παροῦσι κατὰ μέρος τὸ τοῦ δράματος διηγούντο.

Ὁ θαυμαστός τοίνυν Νικόλαος, κινδύνου ρύεσθαι τοῦ τῆς ψυχῆς οὐχ ἥττον εἰδώς, ὁ καὶ τῆς πλείονος μᾶλλον ἡξίου μερίμνης, ἐπειδὴ, τῷ διορατικῷ τοῦ Πνεύματος χαρίσματι, μοχθηρίαν αὐτοῖς ὑποκαθημένην ἐώρα, πόρρω Θεοῦ καὶ τῶν ἐκείνου βάλλουσιν ἐντολῶν, Ἐπιγινώτε ἑαυτοὺς, ἔλεγε, παρακαλῶ τέκνα· ἐπιγινώτε, καὶ τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ νοῦ κινήματά τε καὶ διανοήματα, εἰς εὐαρίστησιν ἀπευθύνετε τοῦ Θεοῦ. Καὶ γὰρ τοὺς πολλοὺς λαμβάνωμεν, καὶ χρηστοὶ δοκῶμεν, ἀλλ' ἐκεῖνόν γε πάντως εὐδὲν λησεται τῶν ἡμετέρων. Ἄνθρωπος μὲν γὰρ εἰς πρόσωπον, φησί, Θεὸς δὲ εἰς καρδίαν, ἡκούσατε καὶ τοῦτο τῆς Γραφῆς λεγοίσης· Μὴ ποιεῖτε κακὰ, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ ὑμᾶς κακὰ. Μάθετε δὲ μᾶλλον εὖ ποιεῖν, καὶ τὸν ἁγιασμόν τοῦ σώματος ὅλη προθέσει καταδιώξατε· ναὸς γὰρ ὑμεῖς Θεοῦ. Ὡς δὲ φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, φθαρεῖ αὐτὸν ὁ Θεός, Παῦλος ταῦτα ὁ Δεῖος φησὶν. Οὕτω ποιεῖτε, καὶ τοῦ λοιποῦ ἔχετε βοηθὸν ἄμαχον τὸν Θεόν.

Ἀρκεῖ μοι τὸ εἰρημίνα, ἦν οὗτος ἐπλούτει παρὰ Θεοῦ ῥοπήν ἱκανῶς παραστήσαι· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ περὶ αὐτοῦ μνήμη οὐδ' ἐνταῦθα στήναι τὸ ὅλον ἀνέχεται, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ τὰ λειπόμμενα προσθήσει, ζημίαν τιθεταί τὴν μεγίστην. Λόγος δὲ τις ἄνωθεν τοῦ χρόνου καὶ εἰς ἡμᾶς φοιτήσας, τὸν μακάριον τουτονί, πρεσβυτικὸν μὲν τὸ ἔθος, Ἀγγελικὸν δὲ τὴν Δίαν, ἁγιασμοῦ δὲ καὶ χάριτος ἀποπνύοντας Δείας ὑπογράφει· προστίθεται δὲ καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ, Ὡς εἴ τις αὐτῷ καὶ ἐντύχοι, πολλὴ τῷ ὄντι αὐτίκα, καὶ παρὰ μόνος τῆς ἐκείνου Δείας, ἐπίδοσις πρὸς τὸ βέλτιον καὶ μεταβολή τις ἐγίνετο. Καὶ ἕκαστος δὲ πάθει τινὶ καὶ λύπη βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, ὡς μόνον αὐτῷ ἀτενίσσειν, ἱκανὴν εὗρισκε τοῦ λυπεύοντος παραμυθίαν. Ἐξῆς δὲ καὶ τις ὑπέρφωτος ἀστραπή τῆς ἐκείνου Δείας, καὶ τὸ πρόσωπον κατέλαμπεν ὑπὲρ τὸ Μωσείως. Εἶπεν τοίνυν συμβαίῃ τῶν ἑτεροδόξων τινὰς αὐτῷ καθ' ὅδον συνελθεῖν μόνον, εἰ τῆς ἐκείνου ἀπολαύσειαν γλώσσης, εὐθὺς ἀπίεσαν, τὴν ἐκ παίδων συναυξηθεῖσαν αὐτοῖς αἵρεσιν ἀποβαλόντες, τὸν ὀρθὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἐνστερνισάμενοι.

Ὁ μὲν, οὕτω διαβιώσας, καὶ λαμπρῶς κατὰ γὰρ τὸν τῆς ἀρετῆς λόγον πολιτευσάμενος, καὶ οἶόν τι μύρον χαρίεν

ὡς ἀληθῶς, καὶ προσαγωγὸν μίση τῆς Μυρίων τοῖς ἄν-
 Δεισι τῶν Δείων χαρίτων μυρίσας, βαθύτατά τε γηράσας,
 καὶ πλήρης ἡμερῶν, τῶν τε Δείων καὶ τῶν λυομένων γε-
 νόμενος, ἐπεὶ καὶ ἀνθρώπων ὄντα τοῦτον εἶδει τῷ καιρῷ,
 νόμῳ λειτουργῆσαι τῆς φύσεως, νόσῳ περιπίπτει βραχεία.
 Ἡ δὲ αὐτῷ εἰς εὐχαριστίας τὰς πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὕμνους
 ἐξοδίους τε καὶ προπεμπτηρίους ἀντήλωτο, καὶ τῇ τῆς ἐκ-
 δημίας ἐλπίδι χαριέστατα διετίθει τοῦτον. Ὅπερ γὰρ τοῖς
 ἄλλοις τὸ τῇ σαρκὶ παραμένειν, τοῦτο ἐκείνῳ τὸ διαζευ-
 χθῆναι τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω τὸν ἐπὶ κηρον τευ-
 τονὶ καὶ βραχὺν καταλείπει βίον, διαβαίνει τε πρὸς τὴν
 μακρὰν ἐκείνην καὶ μακαρίαν ζωὴν, λαμπρότησιν Ἀγγέ-
 λων συνών, καὶ συναγαλλόμενος, καὶ τὸ τῆς Τριάδος φέγ-
 γος ὁρῶν τρανότερόν τε καὶ καθαρώτερον. Τὸ δὲ τούτου
 σῶμα τὸ τίμιον, χερσὶν ὁσίοις Ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου
 παντὸς λαμπροφῶς τιμώμενον, τῷ ἐν Μύροις ἐναπετεθῇ
 Ναῶ, μύρον καὶ εἰς τὸδε χρόνον προχέειν, νόσων ψυχικῶν
 τε καὶ σωματικῶν ἱάμα.

Τῶν γοῦν ἀπανταχόθεν γῆς ἐκεῖ συρρέοντων, ἀφθόνου
 μεταλαμβάνοντων τῆς χάριτος, πόρρω τινὰς τῆς Λυκίων
 διωκισμένους, καὶ πολλῶν ἀπέχοντας ἡμερῶν ὅδον, πείθος
 λαμβάνει θέρμους, τὸ τοῦ ἁγίου μῆνα καταλαβεῖν, ἀρρύ-
 σασθαι τε τοῦ μύρου, καὶ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγιασμοῦ. Καὶ
 δὴ τὰ ἱστία ἐνθήμεροι τῇ νηϊ, πρὸς τὴν Λυκίαν πλεῖν
 ἔμελλον. Πονηρὸν δὲ δαιμόνιον, ὃ τὸν βωμὸν παλαι τῆς
 Ἀρτέμιδος κατοικεῖν ἦν, ὃ ὁ πολὺς Νικελαος ἐκείθεν με-
 τὰ τῶν ἄλλων ἀπήλασεν, εἰς ἔδαφος τὸν βωμὸν κατασεί-
 σας, καὶ τὸν πλοῦν ἐκείνον αἰσθόμενον, καὶ τοῦτο μὲν
 μνησικακοῦν τῷ Ἀγίῳ τῆς τε τοῦ νεῶ καταστροφῆς, καὶ
 τῆς οἰκείας ἐκείθεν ὑπερορίας καὶ ὅση δύναμις ἀμύνα-
 σθαι σπουδαζόν· τοῦτο δὲ καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοὺς ἀνδρας
 ἀποστερηῖναι βουλέμενον, καὶ βλάψαι τὸν πῆθον, γυναῖκα
 ὑποκρινόμενον ἄγγελος τι πλήρης ἐλαίου βαστάζειν ἰδοῦναι·
 καὶ τοῦτο προθυμείσθαι μὲν ἀποφέρειν, ἔλεγε, πρὸς τὸν τοῦ
 Ἀγίου τάφον, δεδοικέναι δὲ τὸ πολὺ τοῦ πλοῦ καὶ τρέμειν·
 ἀδύνατον γὰρ, φησί, γυναῖκί πρὸς τοσοῦτον ἀποθαρσύναι
 πειλαγός· δέομαι τοιγαροῦν ὑμῶν, τὸ ἄγγελος ἐκεῖνο λαβόν-
 τας, κομίσαι τε παρὰ τὸν τάφον, καὶ βαλεῖν τῷ τοῦ Ἀγίου
 λύχνῳ τὸ ἔλαιον. Τοιαῦτα τὸ βδελυρὸν δαιμόνιον ἔλεγε τε
 καὶ ἡξίου, τὸ ἄγγελος ἐκεῖνο ταῖς χερσὶ πιστεῦον τῶν φι-
 λοθέων. Τὸ δὲ ἄρα, πονηρά τις ὑπῆρχεν ἐνέργεια, καὶ ὅλως
 ἀξία τοῦ δεδοκτός.

Πείθει τοίνυν πολλὰ ἰκετεύσαν. Καὶ λαβόντες αὐτὸ, ἐ-
 πειδὴ ὁ τῆς πρώτης ἡμέρας πλοῦς αὐτοῖς ἦνυστο, σὺν ἔρ-
 γον, ὡ πιστὶ τοῦ Θεοῦ θείον, καὶ δεξιέ τοῖς κινδύ-
 νεύουσιν παραστάτα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ παραδόξως γενομέ-
 νον! Νύκτωρ γὰρ τινὶ τούτων ἐπιφανείας, ῥίπτειν κατὰ τοῦ
 βυθοῦ τὸ ἄγγελος κελεύει. Οἱ δὲ, αὐτίκα ὀρθροῦ διαναστάν-
 τες, οὕτως ἐποιοῦν· καὶ ἀκοντίζουσιν αὐτὸ κατὰ τοῦ πε-
 λάγους· καὶ εὐθὺς φλέξετε μετέωρος πρὸς τὸν αἶρα ἦρετο,
 καὶ καπνοὶ ἐκείθεν καὶ ὀδμαὶ ὀδυσώδεις ἐπέμποντο· τό, τε
 ὕδωρ δέεσχε, καὶ κάτωθεν ἀνακαχλάσαν, βρασμώδεις ψόφους
 ἐποίει, καὶ σπειθήρες αἱ σταγόνες ἦσαν· ἦτε ναῦς, κλύ-
 δωνε τοσοῦτω καταληφθεῖσα, κατεδύετο ἥδη· καὶ οἱ ἄνδρες,
 τῷ παραλόγῳ τοῦ κινδύνου καταπλαγύντες, ἀπεγνωστές,
 ἄγριον εἰς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ ὅλως ἐν ἀμνηχανίᾳ ἦσαν.
 Ἀλλ' ὁ πόρρωθεν τῆς αὐτῶν σωτηρίας προνοῶν, καὶ τὸ
 ἄγγελος ἀφείναι κατὰ τοῦ βυθοῦ κελεύσας, οὕτως αὐτοῖς
 κἀνταῦθα, ἐπιφανείας, τοῦ χαλεπωτάτου κλύδωνος ῥᾶστα καὶ
 τοῦ κινδύνου ἐξείλετο. Ὁμοῦ τε γὰρ ἡ ναῦς βραχὺ τοῦ
 τόπου μετέβη, καὶ τοῦ δέους οἱ ἄνδρες ἀφείθησαν, καὶ αὔρα
 τις περιέπνευε τούτοις, ἠδεῖά τε καὶ εὐώδης, καὶ ἥσθησαν
 τῇ ὁδῷ, καὶ τὰς ψυχὰς ὡς ἡδίστα διετίθησαν.

Ταῦτα σοι πρὸς Θεοῦ τὰ γέρα Νικόλαε· αἵται τῶν
 πόνων αἱ ἀμοιβαί· ταῦτα τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων τὰ ἔπα-

Ἰλα, τὰ κατὰ τὸν παρόντα φημί βίον· τὰ γὰρ τοῦ μέλλοντος ἐκείνα πάντως εἰσὶ τὰ μήτε ὀφθαλμῷ θεωρεῖται, μήτε αὐτῶς ἀκουσά, μήτε καρδίᾳ ληπτὰ γινόμενα, ἀ ἐτοιμάσαι τὸν Θεὸν δεδιδάγμεθα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἐγὼ δὲ σε οὐδὲν ὀκνήσω καὶ λαμπρὸν μάρτυρα καλέσαι, καὶ στιφανίτην ἀναίμακτον (ὅσα γὰρ ἀναφέρειν εἰς προαίρεσιν ἐπιστάμεθα), εὐχὴ μόνῃ τὸ δυσσεβὲς κράτος καταβαλόντα, καὶ καλῶς τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα, καὶ μετὰ λαμπρῶν τῶν τρεπαίων ἐπανελθόντα Χριστιανοῖς, καὶ τὴν προτέραν τιμὴν τῇ δευτέρᾳ διαδεξάμενον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ἃ τῷ Πατρὶ, ἅμα τῷ Ἁγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** κάμινος Σωτὴρ ἔδρουσίζετο, οἱ Παῖδες
• **Η** δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ
• Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Ὑψιστος Παράδεισον ἔμψυχον, Παστά-
δα τε Ἀγνὴ χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον
Πορφύραν, καὶ Οὐρανὸν σε ἀνέδειξε.

Στερέωσον, τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λο-
γισμὸν κλονούμενον ἔδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ
με πέτρα, τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Εν ῥῷ πειρασμῶν, περιπέπτωκα δεινῶς κατα-
κεντούμενος, καὶ πύλαις ἄδου προσεπέλα-
σα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσ-
βείαις σου Μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλοντα·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδύτου φωτός, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς πε-
ριλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν
θλίψεων, κεκακωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς
φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν
Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς
πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἵ-
ματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλον-
τας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἰατρὸς πα-
νάρητος Πάτερ Νικόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς
με τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχῃ εὐρωσάμεν
βοᾶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρυσάμενος τοὺς πάλαι σρατηλάτας, ἐκ θα-
νάτου Ἁγίε τούτους διηγείρας, ὑμνεῖν, καὶ
δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μετὰ πίστεως
θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι· Σὲ ἀνευφημοῦμεν,
σοφὲ ὡς εὐεργέτην.

Σοφίας τῷ κρατῇ πλησιάσας, μυσικῶς τὰ
χεῖλη σου Πάτερ Νικόλαε, κρουνοὺς αἵμ-

βροσίας ἔνθεν ἤντησας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον
τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ. Τριαδικόν.

Τριάς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισαγία, καὶ Μονὰς
τριλαμπεσάτη ὁμοούσιε, Πατὴρ ὁ Υἱὸς
καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· ἐν οἷς πάντες βαπτισθέν-
τες ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Εκ πάντων δεχομένη τὰς δεήσεις, Θεοτόκε
πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρω-
θῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυ-
ρίως καὶ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Καταβασία.

• **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσε-
• βοὺς προσταγμάτων καταφρονήσαντες,
• πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ
• τῆς φλογὸς ἐσώτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων
• Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
• τιαὶ ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
• Ἱερεῖς, δοξάζσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί,
• καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἔμψυχος θαλάμος, καὶ ἔμπνους ἀλουρ-
γίς, χλαμὺς ἀλουργόχρους, τῷ πάντων Βα-
σιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἧς, ἡ
σὰρξ συνεξυφάνθη, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν ἄπασαν δρακί, τὴν
κτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεόν,
ἀρρήτως ἀφράδως, δι' ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς, βρο-
τὸν γεγονότα, καὶ ὃν ἦν μὴ ἐκσάντα.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ως εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς, τοὺς ἐν βάρει
πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον
μάκαρ. τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βρα-
βεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα,
Χριστὸν Ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν Ἁγίων λει-
τηργὸς καὶ ἑρανίων, χρηματίζων Θεόφρον,
ἀρχιερεὺς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἵ-
τησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν Ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμ-
πεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις,
περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θερσί-
πενσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τάγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀποστόλων. Ἱε-
ρέων τε Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν ὁ
σύλλογος, ἅπας δῆμος τῶν Ἀσκητῶν, μακαρί-

ζῆσι τὴν θείαν πολιτείαν σὺ μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλεσμέν σε· Μὴ ἐλλίπης δυσωπῶν αἰεὶ τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Υψίστε Παμβασίλειῦ μεγαλοκράτορ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χωρηγῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχὺν δεόμεθα, ἵνα πάντες αἰεὶ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου, καὶ ὑπερυψώμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, ταῖς ψυχαῖς τῶν ἐν θλίψει αὐγάζεις, διαλύων ἅπαντα, ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, ἀπαστράπτων τε ἀκτῖνας εὐφροσύνης αἰεὶ, ἐν αἷς τηλαυγῶς καταλαμπόμενοι, Εὐλογεῖτω, βοῶμεν ἡ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωὰς καὶ ἓν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνεῖμεν, πατρικαῖς ἐπόμενοι θείαις ὄντως ταῖς διδασχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον· μεθ' ὧν εὐσεβῆντες ἀναμελψώμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πράγματός ξενοπρεποῦς ἡ Βάτος τύπον, προεικόνισεν ἄχραντε Κόρη, καιομένη ἀφλεκτος, πάλαι ὅρει ἐν τῷ Σινᾷ, τὸ Μυστήριον τοῦ τόκου σὺ προγράφουσα· τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώθητόν σε τετήρηκε· διό σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Θ**αύματος ὑπερφουῖς ἡ δροσοβόλος, ἐξε-
» κόνισε Κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότη-
» τος, Παρθένου ἦν ὑπέδυν νηδύν· διὸ ἀνυμνεῖ-
» τες ἀναμελψώμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φω-
» τοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν
» Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραν-
» τον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέ-
» ραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ρεῖθρῳ τῆς σῆς με κατάρδεις χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, καὶ δεινῶς τηκόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν Ἠσταμὸν ἡ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πίνων διψήσει οὐδέποτε.

Ος τοῦ Νυμφῆος ὠραῖόν σε Θάλαμον, ὡς τοῦ Δεσπότη Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς πορφύραν πάγχρυσον, καὶ τερπνὸν Ἀνάκτορον, τῷ Χριστῷ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Τοῦ Ἁγίου. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστήρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

Ος ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἀφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων, τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς Θεομήτορ, Ἀγνή γεγέννηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς, ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἑνωσιν, ἐνωθεῖσαν ἀδιάρρηκτον.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε, Ὄρη τε καὶ Βουνοὶ, Ἐκκλησίαι, καὶ Παρθένων, Ἀσκητῶν τε χοροὶ, φαιδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Παμμακάρος, ἐν ᾗ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Ψαλάτωσαν ὕμνοις, τὰ πέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίων στέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν Νικολάου, τοῦ θείου κοσμοῦντες σαφῶς τοῦ θανάτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ ἐκ παθῶν τε κινδύνων λυτρωθείημεν.

Ος ἄξιον δέχου, τὸν ὕμνον Νικόλαε, τοῦ μικροῦ πονήματος, τούτου ὥσπερ Χριστὸς, προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά· μὴ βδελύξη, τὴν ἐγχείρησιν· ποθῶν οὐ κομπαζὼν γὰρ, Τρισμάκαρ κατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Ενίζεται ὁμοσσίῳ θελήματι, ἡ Τριάς μερίζεται πάλιν προσωπικῶς ἀμερίξως, συντηρῆσα τὸ κράτος αἰεὶ, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἰς τρισυπόστατος Θεὸς ὃν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Διέσωσαι πᾶσα, ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀφεῖλε Κύριε, θρῆνον καὶ ὄδυρμόν, καὶ πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου Ἀγνή, Θεοτόκε παναμώμητε ἐν σοὶ, καὶ ἡμεῖς ταῖς ὀφείλαις ἀποδιδόαμεν. Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐ-
» ρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερουβι-
» κὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν

• ὡς ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
• ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαν-
τες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον
εὐφημοῦμεν· πολλὰς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως
θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν
Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Ὁμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύ-
ριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε
Ἱεράρχα· τίς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπε-
καλέσατο, τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθὺς
εἰσηκούσθη, θερμὸν προστατήν εὐρών σε;

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον,
καὶ ἱατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκῆσα
Παρθένε, τὰ ἔλην καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς
μεθ' ἑσέως, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς
καρδίας μεθ' ἑσέως, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλ-
ομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιϋπτάμενος, ὡς
νεοττὸς τῆς ἁγίας, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων,
Νικόλαε τρισμακάρ, κράζεις αἰεὶ, πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις
κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς
πρεσβείαις σου.

Τῆς ἱεράς διπλοῖδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς
πραγματικαῖς εἰργάσῃ, ἀρεταῖς λαμπροτέ-
ραν, Πάτερ Θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱεουργεῖς τὰ
τεράστια, τῶν αἰοδιμῶν θαυμάτων ἱεουργεῖ,
τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιεχόμενος, τὴν
φοβεράν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἁ-
γίε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ ἑράνια λόγια, τῶν αἰ-
ζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Ὡς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ,
καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου
ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν,
ταῖς εὐχαῖς σε ῥυσθῆναι, ἐκ πειρασμῶν καὶ
κινδύνων, καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημῶντές σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, σκιρτή-
σωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύομεν ἀγαλλόμε-
νοι, τῇ ἐπαύρῃ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πα-
τρός. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντρεχέτωσαν,
καὶ τὸν δι' ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστάσις, Βασι-
λέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατούμενους τρεῖς,

ἀπολύσαι στρατηλάτας, ἀνυμνεῖτωσαν. Ποιμέ-
νες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος,
ὁμόζηλόν Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν.
Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἱατρὸν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύ-
στην· οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστατήν· οἱ πένητες
τὸν θησαυρὸν· οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν,
τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν
κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς
προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζον-
τες οὕτως εἰπόμεν· Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθα-
σον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ
σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκύ-
ψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητρο-
πάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταξέφει τοὺς ἀνυ-
μνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συν-
τρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτεῖτωσαν ἐν
ᾠμοῖς, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατου-
μένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκή-
σαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ κα-
λοῦ ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες
εὐφημήσωμεν· τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγὴν· τὴν
φωτοφόρον Νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυ-
τέραν· τὴν ἑμψυχόν τε Κιβωτόν· τὸν πυρίμορ-
φον τοῦ Δεσπότου Θρόνον· τὴν μανναδόχον
χρυσέαν Στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λό-
γου Πύλην· τὴν πάντων Χριστιανῶν τὸ κατα-
φύγιον, ἁσμασι θηγόροις, ἐγκωμιάζοντες ὅτως
εἰπόμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς
ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· ἡδὲν
γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ Ἅγιον Ἐλαῖον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐκ
τῆς κανδήλας τοῦ Ἀγίου, ψαλλομένων τῶν
Ἱδιομέλων.

Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Εὐδοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· εὖ ἐργάτα τοῦ
ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς
ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τά-
λαντον ἐπηνύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σέ· ἐλθοῦσιν
οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σου οὐρανῶν ἡνε-
κται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου,
καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἁγίε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ
προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτὸς σε ἐδόξασεν, ἐν
τῇ ἐπουρανίῳ, καὶ ὁντως ζωῇ. Διὸ παρρησίαν
κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας· τίς γὰρ αἰκούν τὴν ἀμετρήν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἰλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε· καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'. καὶ 5'.

Τῆ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ηγεμονίας τὸν θρόνον, κατακοσμῶν ἀρεταῖς, ἐξ ἐπιπνοίας Θείας, τὸν τῆς Ἱεραρχίας, προσφόρως ἐκομίσω· ὅθεν πιστὸς, εἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγονώς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι.

Εν ἐγκρατεία καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκάθηρας Θεόφρον· σκεῦος λοιπὸν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθεὶς, ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

Τ

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ.

Οσιε Πάτερ, ἱερώτατε Ἀμβρόσιε, ἡ Λύρα ἡ φωνοῦσα, μέλος σωτήριον, δογμάτων ὀρθόδοξων πᾶσιν ἡμῖν, ἡ καταθέλγουσα πιστῶν ταῖς ψυχαῖς, εὐνηχος Κιθάρα τοῦ Θεοῦ Παρακλήτου, τὸ μέγα Ὅργανον τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀξιεπαῖνος Σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, διειδεδεστέρα τε πηγὴ τῶν χαρισμάτων, ἐναποπλύνουσα ῥύπον τῶν παθημάτων. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Οσιε Πάτερ, παμμακάριστε Ἀμβρόσιε, συνόδου Θεοφόρων, μέσον Πατέρων ὀφθεῖς, ἐν δύο ταῖς ἐστίαις ἓνα Υἱόν, σάρκα γενόμενον κηρύττεῖς τρανῶς, ἐξ ἀπειρογάμου ὑμῖν ἐπιφανέντα, τὸν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ συναῖδιον τούτου καὶ συμφυῆ· ὅθεν τὴν βλάσφημον Ἀρείου γλωσσαλγίαν, ἐναπεμώραντας, τοῦ Πνεύματος δυνάμει. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Οσιε Πάτερ, ἀξιάγαστε Ἀμβρόσιε, εὐροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τῆς Παναγίου, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ὡς ἄδυτον φῶς· ὃ τῇ ἐνεργείᾳ, τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, ἀποδιώκεις διαπαντός, καὶ θεραπεύεις τὰς νόσους καὶ μαλακίας, τῶν πρασιόντων σοι ἀπλότητι καρδίας, καὶ ἐκτελούντων σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ψυχῇ μου, ἐξωμοίωσαι προκόπτουσα, εἰς χεῖρῳ καθ' ἐκάστην, καὶ προστιθεῖσα αἶψι, σοῖς μῶλωψιν εὐήθως τραύματα πλείω, ὡς ὀλοσώματος γενέσθαι πληγὴν, μὴ ἐνθυμουμένη, ὡς ὁ Κριτὴς ἐγγίζει, ὃ παραστήσῃ ἀπαλαβεῖν, κατὰ τὰς πράξεις εὐθύνας καὶ τιμωρίας; ἀλλ' ἐπιστρέψασα, πρόσπεσον τῇ Παρθένῃ, κράζουσα· Δέσποινα, πάντα γνε μὴ παρίδης, τὸν παροργίσαντα Θεὸν τὸν εὐσυμπαθέτητον, τὸν ἐκ σοῦ διὰ σωτηρίαν, τῶν βροτῶν γεννηθέντα, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε τὸν βότρυν, ἀφυτεύτως ὃν ὡς ἄμπελος, ἐβλάστησας, κατεῖδες ξύλῳ κρεμάμενον, νυττόμενόν τε λόγχῃ Θεῖαν πλευράν, τί τοῦτο, ἔλεγες, Υἱὲ καὶ Θεέ; πῶς ὁ νόσους πάσας, καὶ πάθη θεραπεύων, πάθος ὑφίστασαι, ἀπαθὴς κατὰ φύσιν ὑπάρχων τὴν Θεϊκὴν; τί σοι ἀχάριστος λαὸς τῷ εὐεργέτῃ, ταῦτα ἀπέδωκεν ἀντ' εὐεργετημάτων; Παρθένε ἄχραντε, ἀλλὰ τοῖς τούτου πάθεσι, τῶν παθῶν με ἐλευθερώσαι, ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ὅπως δοξάζω σε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανὼν πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, καὶ τοῦ Ἀγίου, εἰς 5. οὗ ἡ ἀκροσυχίς· Τὸν παμμέγιστον Ἀμβρόσιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ὅσιε, καταστραπτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρᾶν, καὶ ἀγίαν σου κοίμησιν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σαῖς ἱκεσίαις φωταγώγησον.

Ο Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοι, λόγον δὲ δώρηται, κεκοσμημένον γλῶσση ἀληθείᾳ, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἰρετιζόντων ἄλλον, ἀπορρήπιζοντα κακόνοιαν.

Νοός σου τὸ ὀπτικόν Πανόλβιε, προκαθηράμενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος, δεκτικόν, καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, προαπειργάσω Παμμακάριστε.

Πανσόφοις, καὶ ἱεροῖς σου δόγμασι, τὴν ἀρειόφρονα, ἀποδιώξας λύμην ὡς ποιμὴν, ἐπὶ χλόην ἐποίμανος, ὀρθοδοξίας Πάνσοφε, τὰ λογικά σου πίστει θρέμματα. Θεοτοκίον.

Ασπύρως τῷ τῷ Πατρὶ βεβλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τῷ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἴτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ Ἀκροσυχίς· Θεοῦ Ἀμβροσίου μέγα κλέος ἄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Θεῖω φωτί σου, ὑπέρλαμπρε Ἥλιε, τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ἀχλὺν ἀπέλαυσον· οἰκτεῖρεις γὰρ ψυχὰς, τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, καὶ σκότους ἀπαλλάττεται τῶν παθῶν, τῇ μόνῃ εὐμενίᾳ σου, Παντοκράτορ Κύριε, ὁ μόνος εὐδιάλλακτος.

Επὶ τῷ κάλλει, τῶν θείων δογμάτων σου, ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς, Πάτερ ὡραίζεται, καὶ πίστει ἀσφαλεῖ, πεποικιλμένη δείκνυται· καὶ ὅλη ὡς πλησίον καὶ καλὴ, ἐκ δεξιῶν παρίσταται, ὀρθοδόξως λάμπουσα, τῆς δόξης τοῦ νυμφίου Χριστοῦ.

Ιερωσύνης, τοῖς ὅπλοις στομούμενος, καὶ θείᾳ δόξῃ τὸν νῦν, Πάτερ ἐλλαμπόμενος, ὡς μάχαιρα πιστῶν, ἐξιλβωμένη δείκνυσαι, καὶ σάλπιγξ τῆς εὐσήμες Ἐορτῆς, τὰ θράση τῶν αἰρέσεων, τμητικῶς συγκόπτουσα, καὶ πάντα διεγείρουσα. Θεοτοκίον.

Ο πρὸ αἰώνων, Πατρί συναΐδιος, ἐκ σοῦ Θεόνυμφε, σάρκα προσελάβετο, καὶ φύ-

σιν τῶν βροτῶν, θεώσας συνεδόξασε· διό σε σωτηρίας ἀρχηγόν, καὶ κόσμῳ ἰλαστήριον, Θεοτόκε Δέσποινα, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κεκτήμεθα.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μεμνημένος, ἱεράρχης ὡς ἐνθεος Ὅσιε, πᾶσαν νόσι Γραφῆς, τοῖς ἀγνοῦσιν Ἀμβρόσιε, Πάτερ τὰ δυσέφικτα, τρανῶς ἐσάφησας.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ δύναμιν, σῆς ἐσθῆτος ἐπαφῇ, ποικίλα πάθη Ἀμβρόσιε, Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προσιόντων σοι.

Εν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σὲ τὸν φρονήσει ἐμπρέποντα, πλησιάσαι τολμηρῶς, μιαιωτάτην ὀρμήσασαν, θάπτον ἐθανάτωσας, θείᾳ προσταγμάτι. Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων, ἐκαινούργησας μόνῃ κυήσασα, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν Δημιουργόν τε καὶ Κύριον· ὅθεν σε δοξάζομεν, Θεοχαρίτῳτε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρεῖθρον ἐν καρδίᾳ σου, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, χαρισμάτων, βρῦει καταρδεῦον, τοὺς τῆς Πίστεως αὐλάκας.

Ολον ἀπεκάθηρας, τὸ ὀπτικόν τοῦ νοῦ Ὅσιε, καὶ εἰς ὕψος, ἤρθης θεωρίας, τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος.

Στέφεται τοῖς λόγοις σου, ὥσπερ τιμίῳις λίθοις Σοφὲ, ἡ Ἐκκλησία, καὶ διαικονίζει, τῶν πιστῶν βασιλεύουσα. Θεοτοκίον.

Ιλέων γενέσθαι μοι, τῷ ἐν πολλαῖς παγέντι Ἀγνῇ, ἀμαρτίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἀσιγήτως δυσώπησον. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφὲ κεκτημένος, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καταρδεύεις, καὶ καρποφόρους χάριτι δεικνύεις αἰεὶ· τῶν αἰρετιζόντων δὲ, κατακλύζεις τὰς φρένας· χάριν ἀναβλύζων τε, ἱαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων ρύπον ἀληθῶς, ἱερομύστα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἠλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστὴν, ἀνδρείως διηλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας· ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ θαυματῶν πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεκλημένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέσρεψας, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε.

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὅρος τὴν φωταυγῇ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παραδείσον τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεςις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ πάθει ἐξῶσα τῇ σου Υἱῷ, τῷ Σταυρῷ πλησιάζουσα μητρικῶς, δακρύων προσχύσεις, λουομένη ἐκραύγαζες· Οἶ μοι θεῖε Λόγε! πῶς φέρεις ῥαπίσματα, ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; ὅμως ὑπὲρ γένους, σωτηρίας βροτείου, ἐκὼν ταῦτα ὑφίστασαι. Οὕτω Σῶτερ φιλάνθρωπε, ἡ Θεοτόκος ἐβόασαι· ἦν περ προβαλλόμενοι σοὶ, εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, ἵνα πλουσίως παρὰ σῃς, ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπης Οἰκτίρμον.

Ιεράρχης ἀνεδείχθης χρισθεὶς τῷ μύρῳ, τῷ τῆς ἱερωσύνης, τελειῶν Ἱερέας, πᾶσι τὴν σωτήριον, δωρούμενος κάθαρσιν.

Συνετήρησας τὴν ποιμήνην ἐκ πάσης βλάβης, τῶν ἐναντίων Μάκαρ, καὶ Ἀρείου τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀπημαύρωσας, τῷ φέγγει τῶν λόγων σου.

Τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει τετειχισμένος, τὰ πονηρὰ διώκεις, τῆς κακίας Παμμακαρ, πνεύματα μὴ φέροντα, τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ο δελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σώζων τοὺς εἰδότας σε, ἀγνὴν Θεομήτορα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ο λειμὼν τῶν δογμάτων σου, καὶ θεολαμπής σου βίος Πανεύφημε, ὡς συνθέσεως θυμίαμα, κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ιερεῖον γενόμενος, καὶ ἱεουργὸς καὶ κάρπωμα Ὅσιε, πρακτικῶς ὠλοκαυτώθης Θεῷ, καὶ προσήχθης θυμῷ τῇ τραπεζῇ Χριστοῦ.

Ο οὐράνιος Κύριος, ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, ὡς ἀστέρα σε κατέπηξε, δαδουχοῦντα κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Μὴ τραπείς τῇ θεότητι, ὅλον ἑαυτὸν ὁ Λόγος ἐκένωσε, καὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, ἐκ σοῦ σάρκα Κόρη προσλαβόμενος.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νεὺν λάμποντα φωτὶ, τῷ αὐτῷ κτησάμενος, ἀπήστραψας ἱαμάτων, καὶ θαυμάτων ἀκτῖνας Ἀμβρόσιε μακάριε.

Α νήγειρας σαυτὸν, ἱερὸν καταγώγιον, τοῦ Πνεύματος καταλύσας, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων, Ἀμβρόσιε θεόπνευστε.

Μεγίστων ἀρετῶν, φωταυγεία λαμπόμενον, ἡδέσθησαν βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὅρον τῆς γλώττης, τῆς σῆς οὐ παρεσάλευσαν.

Θεοτοκίον.

Βουλῇματι τὸ πᾶν ὁ σοφῶς ἐργαζόμενος βουλόμενος ἀναπλάσαι, τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε, τὴν σὴν γαστέρα ὥκησεν.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, ἱερέων θίασος Πάτερ ἀγάλλεται καὶ πιστῶν χορεῖται, σὺν Ἀγγέλοις αὐτοῖς εὐφραίνονται, καὶ τρυφᾷ σκιρτῶσιν, πνευματικῶς ἡ Ἐκκλησία, ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Γεωργὸς ἀνεδείχθης, τέμνων τὴν τῆς Πίστεως εὐθείαν ἄρουραν, καὶ διδασκαλίας, ἐπισπείρων θεόσοφες δόγματα· καὶ αὐξήσας στάχυν, καρποφορεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν οὐράνιον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

Α βραχὺ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον πίστιν ἐχαρακτήρισας, Ἰσαὰκ ὡς ἄλλον, τὴν ψυχὴν θυσιάσαι προθέμενος, τῷ τοῦ Κτίστου πόθῳ· καὶ μὴ τρωθεὶς τῇ ἀπιστίᾳ, ἐχηματίσας φίλος τοῦ Κτίστου σου. Θεοτοκίον.

Κόσμου οὐσα προσταῖς Μητὲρ αἰεπάρθενε, σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθείαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμὸν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἰθύνουσα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρώμη σου, εὐφημεῖ τὰ σεπτά προτερήματα· φωτειδὴς ὡς ἀστὴρ γὰρ, πανταχοῦ θαυμάτων τὰς λαμπηδόνας, Ἱεράρχα, ἐπαφῆκας πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ο ρθρίσας, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιηυγάσθης πλεσίως, καὶ φωτὸς ἐπλήσθης τοῦ θειοτάτου, καὶ φωτίζεις τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἐκάστοτε.

Σῶμά σου, καὶ ψυχὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ δεκτικὴν ἀπειργάσω, χαρισμάτων Πα-

τερ, τὴν σὴν καρδίαν, ἀνενδότως, τῷ γλυκίῳ προσέχουσιν ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ιασαι, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε τὰ τραύματα, ἐπισκιάσει σου θεία, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον σκοτισθέντα, ἀμελεία, καὶ κακία ἐχθροῦ πολεμήτορος.

Ἄλλος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Λαβὼν τοῦ λόγου σοφὲ, τὸ τάλαντον ὡς θερὰ πων πιστὸς, καὶ τῇ τραπέζῃ προθεῖς, ἐπολυπλασίασας, καὶ τοῦτο προσήγαγες, καθάραν σὺν τόκῳ, τῷ Δεσπότησιν Ἀμβρόσιε.

Ελάμπρυνας τὴν στολὴν, τὴν ἱεράν ἐν τοῖς πόνοις σου, καὶ ἀνεδείχθης ποιμὴν, ποιμνὴς λογικῆς Σοφὲ, ἣν τῇ βακτηρίᾳ σου, τῆς διδασκαλίας, εἰς μονὰς ἐλαύνεις πίστεως.

Οζήλός σου Ἡλιοῦ, ζῆλον μιμεῖται Μακάριε· βασιλέα γὰρ πιστὸν, χρανθέντα τοῖς αἵμασιν, ἐλέγξας ἀπήλασας, θείων περιβόλων, τὸ αἰδέσιμον φυλάττων Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Σκέπην καὶ καταφυγὴν, καὶ τεῖχος ὄντως ἀκράδαντον, ἡ πόλις σου σὲ πιστῶς, κερτημένη Δέσποινα, δυσχερῶν ἐκ θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντων, ἐκλυτρεῖται ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίας μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι περιαστράπτων, ἀπημαύρωσας Ἀρείου πλάνην, ἱερομύστα καὶ ποιμὴν Ἀμβρόσιε· θαυματουργῶν δὲ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, πάθη ποικίλα σαφῶς ἐθεράπευσας. Ἡάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Στίχοι.

Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδύς σαρκίον,
Θείας μετέσχεν ἀμβροσίας ἀξίως.

Ἐβδόμη Ἀμβρόσιος ποτὶ ἄμβροτον ἦλυθεν
οὕδας.

Οὗτος γέγονεν ἐκ τῆς μεγαλοδόξου πόλεως Ῥώμης, εἰς ὧν τῆς Συγκλήτου, καὶ αἰετὴν τὴν ἀλήθειαν τηρῶν, ἔντε λόγοις καὶ ἔργοις· προσφυῶς γὰρ ζυγός τις ὧν καὶ σταθμὴ περὶ τὸ δίκαιον, οὐχ ἑτεροκλινὴ ἐν τοῖς προσπίπτουσι ποιούμενος τὴν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἀπαρέγκλιτον καὶ ὀρθὴν· διὰ τοι τοῦτο καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἐπιστεύθη ἀπά-

σης τῆς Ἰταλίας παρὰ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντίνου, τῶν υἱῶν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Οὕτω δὲ καταρτισθεὶς τῷ θείῳ Βαπτίσματι, ἀλλ' ἔτι ὧν ἐν τοῖς κατηχουμένοις οὐδὲν τι μείον εἰς ἀρετὴν καὶ βίου καθαρότητα τῶν μετεληφόντων τῶν Μυστηρίων καθίστατο. Ὅθεν καὶ κρίσει τοῦ Βασιλέως Οὐαλεντιανίου, Ἀρχιερεὺς τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐκκλησίας, κατ' ἐκείνο καιροῦ τοῦ προέδρου τοῦ βίου ἀπολιπόντος, ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος προχειρίζεται, ὁμοῦ τε τῷ Βαπτίσματι τελεσθεὶς, καὶ κατὰ τὴν τάξιν τοὺς Ἐκκλησιαστικὰς βαθμοὺς διελθὼν, καὶ ἐπὶ τὸν ἑσχατὸν προελθὼν. Καλῶς δὲ τὴν εὐσεβειαν καὶ ὀρθῶς διδάσκων, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πάσης αἰρέσεως ἀμείβετον διατηρήσας, καὶ συντηγὸς γεγονὼς τοῖς κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβιλλίου καὶ Εὐνομίου αἰρέσεων ἀγωνιζομένοις, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς Πίστεως διάφορα βιβλία συντάξας, καὶ τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον, ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μαιφονίας καταλαβόντα τὴν Μεδιολάνον Πόλιν, τῶν θείων εἰσοδῶν τῆς Ἐκκλησίας κωλύσας, καὶ εἰς ὑπάμνησιν ἀγαγὼν ὧν ἐπετολμήκει, καὶ ὁπόσητις διαφορὰ καθίστηκεν, ἀναματαξὺ ἱερωμίνου τε καὶ λαϊκοῦ καὶ βασιλέως, αὐτὸν διδάξας· καὶ παραινέσας μὴ προπετῶς οὕτω καὶ ἀναιδῶς τῶν θείων κατατολμῶν, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀθηνόδωρου.

Στίχ. Χαίρων Ἀθηνόδωρος, εἰ τμηθῇ ξίφει,

Ἀφῆρέθη τὸ πνεῦμα καὶ πρὸ τῆς ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μισηποταμίας τῆς Συρίας ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίου ἀρχήθεν ἀγαλαβῶν. Διαβληθεὶς δὲ, παρίστη τῷ ἀρχοντι Ἐλευσίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τίνεταί μεσον δὺν στύλων, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται κατὰ πάντων τῶν τοῦ σώματος μερῶν· καὶ βώλοις σιδηροῖς πυρωθεὶς τὰς μασχάλας αὐτοῦ διακαίεται, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ἐγγίνους εἰσδεχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἀπλοῦται, ὃν παραδόξως ἐκ καυστικῆς μετέβαλεν εἰς ψυχρότατον· καὶ αὐθις χαλκῷ ταύρῳ πυρωθέντι ἐμβάλλεται· καὶ ἐκ πολλῶν ἐτέρων βασάνων δι' ἐπιστάσις ἀγίων Ἀγγέλων λυτροῦται. Ὅθεν καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται ἄνδρας πεντήκοντα, καὶ αὐθις τριάκοντα. Ἐπεὶ δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἐδέξατο, ὁ μέλλων τοῦτον τίμνειν παρίστη, καὶ ὡς νεκρὸς κατέπεσε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ σὺν τῷ ξίφει ἀπὸ τοῦ ὤμου πεσούσης· καὶ μηδαμῶς αὐτῷ οὔτε προσεγγίσει τολμήσαντος, αὐτὸς ὁ Ἅγιος ἐπευξάμενος, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεόφυτος, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θανὼν ὁ Νεόφυτος ὑδάτων μέσον,

Παρ' ὑδάτων ζῇ μυστικῶν διεξόδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δὸς Δομέτιε Χριστομάρτυς καὶ λάβε.

Δὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ λάβε σέφος μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰσίδωρος, Ἀκεψιμῶς, καὶ Λέων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Διττοῖς συνάθλοις Ἰσίδωρε συμφλέγου·

Ἰσων γὰρ αὐτοῖς δωρεῶν Θεοῦ τύχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν Ἐπίσκοπος Νητρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀμμοῦν πατὴρ κατεῖδε Νητρία τρία.

Κόσμου φυγὴν, ἄσκησιν, ἔξοδον βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Γαϊανὸς καὶ Γαῖος, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄν καὶ καμίνου Γαῖε βληθῆς μέσον,

Σοῦ Γαϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀφρικῇ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δόξης ὑπὲρ σῆς, ὦ Τριάς, τετμημένην,

Διπλοτριπλὴν δέχου με ἐξηκοντάδα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, κατὰ τοὺς καιροὺς ὑπῆρχον Ζήνωνος Βασιλέως Ῥωμαίων. Τὴν δὲ τῆς Ἀφρικῆς ἀρχὴν Ὀνώριχος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευταίην Γιζιρίχου κατέχεν, Ἀρειανὸς ὢν. Ὁν οἱ τῆς αἰρέσεως Ἀρείου ἐπίσκοποι, Κύριλλός τε καὶ Βυλιμάνδης, (ἐν ἄλλ. Βιλινάρδης), πείσαντες διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ὀρθόδοξων κινήσαι, τοιοῦτον ἀνερρίπισεν, ὡς ὑπερβῆναι καὶ τοὺς κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ κινηθέντας. Ἐκ πασῶν γὰρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ πόλεων, δεκαπέντε τυγχανουσῶν, πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκδιωχθῆναι προστάττει, πρότερον τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν τε καὶ ἐπίπλων ἀφαιρεθέντων. Εἶτα μίαν Ἐκκλησίαν οἱ ὀρθόδοξοι καταλαβόντες, τὴν μυστικὴν ἐκεῖσε λειτουργίαν ἐπετέλουν. Ὅπερ γινόντες οἱ Βάρβαροι, περιέσχον αὐτήν· καὶ ξύλα κομίσαντες, καὶ λοιπὴν ὕλην ξηρὰν ἐνεγκόντες περὶ αὐτήν, ὑψῆσαν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατέκαυσαν σὺν πᾶσι τοῖς Θεοῦ ὑμνοῦσιν. Ὀνώριχος δὲ, τοῦτο ἀποδεξάμενος, προσέταξε, τοὺς μὴ ἀναβαπτιζομένους τὸ ἀρειανικὸν βάπτισμα, παραυτίκα ἀναιρεῖσθαι. Καὶ ὅσοι μὲν τὰ τῶν βασανιστηρίων κολάσεων φέβητρα φέρειν οὐκ ἠδύναντο, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐκέρδαινον, χώρας ἀπολιπόντες καὶ οἴκους. Ὅσοι, δὲ ἐρρώμενοι, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑπῆρχον, προθύμως μάλα πρὸς τὸν τῶν κολάσεων θάνατον ἐξίδωκαν ἑαυτούς.

Τριακόσιοι δὲ οὖν αὐτῷ ἐν Καρχηδὸνι μηνυθέντες, μὴ συμφρονεῖν ἐλόμενοι Ἀρειανοῖς, κεφαλικὴν ὑπέρσχον τιμωρίαν. Τοῖς δὲ ἱερεῦσι μέζονας ἐπενέουν. Δύω γὰρ αὐτῶν κατέπρησαν, ἐξήκοντα δὲ τοὺς λογιωτέρους ἐγλωσσοτόμησαν ἐξ αὐτῶν τῶν κιονίδων· οἱ καὶ διασπαρέντες ἐν πάσῃ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίους γῇ, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγίστην ἐν αὐτοῖς θαυματουργίαν ἀνευ γλώττης ἐκέρυττον, ἀπταίστως τε καὶ τρανῶς τὰ λεγόμενα, διαβροῦντες, ὡς καταπλήττεσθαι τοὺς ὁρῶντας καὶ ἀκούοντας τούτων. Ἐξ ὧν εἰς τις, μετὰ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ ὁμολογίας, ὀλισθήσας εἰς σαρκικὴν ἀμαρτίαν, τὴν θείαν χάριν ἀποστῆναι πεποίηκεν ἀπ' αὐτοῦ. Περὶ τούτων οὐκ ὀλίγοι συγγραφῆς καὶ ἱστορικοὶ διηγήσαντο. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑπὸ Βανδάλων (Οὐανδαλῶν) ἐν Ἀφρικῇ τοῖς ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Θεὸν Λόγον ὁμολογοῦσι Χριστιανῶς ἐτολμήθησαν.

Ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, Συνίλδῃ ἡ γαμετὴ τοῦ τὴν Ῥώμην κατέχοντος Ῥηγὸς Ὁσβάριου, τὰ ὅμοια νοσεῦσα περὶ τὴν Πίστιν, μίαν τινὰ τῶν πολιτῶν γυναικῶν ἠνάγκαζε τὸ τῶν Ἀρειανῶν ἀναβαπτισθῆναι βάπτισμα. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, καὶ ἄκουσαν εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ Ἐπισκόπου Μεδιολάνων βαπτισθῆναι εἰσήγαγεν. Ἡ δὲ, ὡς ἀνῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήθρας, δύω τῷ Ἐπισκόπῳ ἐβόλους παρασχούσα, Ἰδοῦ, φησὶν, ἀπέχεις τὸν μισθὸν τοῦ βαλανείου. Ὁργισθεῖσα οὖν ἡ Συνίλδῃ, παραυτίκα ὀλόκαυτον αὐτὴν ἐποίησεν· ἥς ὁ ἀνὴρ φοβηθεὶς αὐτόμελος ἦκε, καὶ ἀναβαπτίσατο εἰς τὴν θρησκείαν Ἀρείου. Ὁχούμενος δὲ ἱππῶ, καὶ γενόμε-

νος ἐν εὐκτηρίῳ πρὸς τῆς πόλεως, ὑπὸ σκηπτῷ πεισύντος ἐνεπρήσθη, καὶ ἐπειράθη, ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις δραστηκωτέρα τοῦ προκαίρου πυρὸς αὐτῷ γέγονεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἰγνατίος, ὁ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κείμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πλήρης ἀπῆλθες πράξεων χρηστῶν Πάτερ.

Ἐκ τῆς ματαίᾳ καὶ κακῶν πλήρης βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ, τοῦ Ὑποτακτικοῦ.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὗτος, ἐν τοῖς κατὰ κόσμον οὔτε περιφανῆς γέγονεν, οὔτε πάλιν πένης, ἀλλὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, τὰ ἱερὰ ἐδιδάσκετο γράμματα. Εἰς ἡλικίαν δὲ αὐτῷ ἐλάσαντι, ἔδοξε συμφέρον τὸν κόσμον καταλιπεῖν, καὶ εἰς ἐν τῶν εὐαγῶν Σεμνείων τῆς Πόλεως τῆς ἰδίας εἰσελθεῖν· καὶ ἀμφιασάμενος τὸ ἅγιον καὶ Ἀγγελικὸν σχῆμα, ἠγωνίζετο πάσας τὰς ἀρετὰς μετελθεῖν. Καὶ τοσοῦτον ὑπερηκόντισε πάντας τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ Σεμνείῳ δοχεῖον τῶν ἀρετῶν γεγόμενος, ὡς καὶ ἑτέρας ἐργασίας μεγάλας καὶ φοβερὰς προσλαβέσθαι. Ποτὲ γὰρ αὐτοῦ, μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν, πίσσαν ἐν χαλκείῳ διαλύσαντος, καὶ ταύτης εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐν τῷ καχλάζειν καὶ ἐκχεομένης, ὁρῶν ὁ Παῦλος τὴν τῆς πίσης ἀπώλειαν, ὡς οὐδὲν παρέκειτο ξυλάριον ἢ ἑτερόν τι ἐπιτήδειον πρὸς τὸν βρασμόν, τὴν χεῖρα γυμνώσας, εἰς τὸ χαλκεῖον ἐχάλασε· καὶ τὴν πίσσαν διαταράξας, καὶ εὐφυῶς καχλάζουσιν καταπαύσας, ἐξήγαγε σῶαν καὶ ἀβλαβή, μὴτε τὴν ὄψιν μολύνας, μὴτε τῆς χειρὸς ἢ τοῦ βραχίονος προσλαβομένων τι τὸ σύνολον. Τοῦτο οἱ σὺν αὐτῷ ἀδελφοὶ θαυμάζοντες, ἐξέστησαν. Καὶ οἱ μὲν τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἓνα τῶν θαυμάτων ἐλογίζοντο καὶ ἐτίμων, οἱ δὲ παντελῶς ἠπίστουν· ἐκεῖνος δὲ γῆν, καὶ σπονδὴν, καὶ ὀδωδῶτα κύνα ἑαυτὸν ἐκάλει· Καὶ ὡς ταῦτα ἔλεγεν, ἀπεστάλη εἰς διακονίαν ἐπὶ χρόνον τινά.

Τότε ὁ προεστὼς, τοὺς εὐλαβεστέρους τῶν ἀδελφῶν συλλεξάμενος εὐχὴν, ἐπιτελουμένην σὺν σκληραγωγίᾳ πολλῇ, ἐπὶ ῥήταις ἡμέραις ἐποιούντο περὶ τοῦ Μοναχοῦ Παύλου, λέγοντες οὕτως· Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, καθὼς ἐστὶ χωρὶς τὸν ἰδεῖν, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Παῦλον, ἃρα εἰς ποῖα μέτρα ἔφθασε, καὶ ποῦ κατετάγη. Ὁ δὲ τὸ θέλημα τῶν φεβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος ὠκονόμησε, μιᾷ τῶν νυκτῶν τοὺς ἀδελφούς ἀφύπνῳσαντας, νεύσει Θεοῦ ἀρπαγῇ· εἰς Παράδεισον ποικίλον καὶ πάντερπνον· καὶ τοσαύτης ἐμφορηθῆναι εὐδορίας καὶ τέρψεως, ὅσον οὐδὲ εἰπεῖν δυνατόν. Ἐκπληττομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι τούτῳ, ἔδοξε καὶ τὸν μοναχὸν αὐτοῖς φανῆναι Παῦλον, πρσπισόντα καὶ πάντας ἀσπαζόμενον. Ὡς δὲ καὶ ἐπυνθάνοντο, μαθεῖν θέλοντες, τί τὸ ὀρώμενον, ἤκουσαν τοῦ Παύλου λέγοντος μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινώσεως· Ὁ μὲν Παράδεισος τοῦ Θεοῦ ἐστίν, Ἀδελφοί, καὶ δι' ἡμᾶς οὗτος γέγονεν· ὅτι δὲ εἰ μὲν διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ἐντευξέως ἠβελήσατε ἕως τῶν ὧδε ἀφικέσθαι, πάρειμι καὶ αὐτός· πλην ἀδελφῶς λάβετε ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος, ὅπερ ὡς ὑπερέχον τῶν ἄλλων δοκεῖ, καὶ ὡς ἐφετὸν, καὶ πορευέσθε ἐν εἰρήνῃ· ἑτερον δὲ ἐν τῇ ἀνατεθείᾳ μοι διακονία ἐξαποστείλατε· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι θαύσεσθε. Οἱ δὲ τὸν Παῦλον κατασπασάμενοι, καὶ λαβόντες ὁ μὲν ἄνθος, ὁ δὲ κλάδον, ἄλλος φύλλα τερπνότατα, ἑτεροὶ βότανες, ἐξέισαν· καὶ τὸν ὕπνον ἅπαντες ὁμοῦ ἀποτιναξάμενοι, καὶ εἰς ἐν συνελθόντες, διηγοῦντο εὐφραϊνόμενοι καὶ δεξαζόντες τὸν Θεόν. Ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ὑπεδείκνυνεν, ὅπερ ἐκεῖθεν ἔλαβεν, ὁ δὲ ἔλεγεν εἰληφέναι τὸ δεῖν, εἰδείκνυνε δὲ οὐδὲν· ἑτερος δὲ διεσθαιεῖτο ἐφ' ἱκανὸν τὴν εὐδορίαν φέ-

ρειν ἐν ταῖς ῥαῖν, οὐπερ αὐτοχείρως ἐκεῖθεν ἐδράξατο, εἰ καὶ μηδὲν ἐπεφίετο.

Ὁ δὲ μακάριος Παῦλος ἐκεῖθεν ἀπαναστάς, ἐν τῇ δηλονότι διακονίᾳ ἀποσταλὴς προσήδρινε, πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ὤχετο. Καὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. Ἐν ὅρει δὲ ὑψηλῷ τῆς νήσου χρόνους πολλοὺς διατελέσαντος, οὐκ ὀλίγοι πρὸς αὐτὸν συνέρρεον. Καὶ τῆς φήμης πανταχόθεν διαδοθείσης καὶ διαδραμεύσης, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε. Καὶ πρὸς τὰ τῷ Βυζαντίῳ παρακείμενα μέρη παραγενόμενος, καὶ τούτοις εὐαρεστήσας, φωνῆς ἐκεῖθεν ἀξιοῦται, ὡς ὁ Δεσπότης παλαι Μωϋσῆς. Ἀνάβηθι Παῦλε εἰς τὸ ὄρος, καὶ τελεύτα. Εἰς ἐν τοίνυν τῶν ὑψηλῶν ὀρέων ἀνελθὼν, ἐγχωρίως Παρηγορία ὀνομαζόμενον, τῷ Θεῷ προσεκύνησε· καὶ μικρὸν ἐν τούτῳ ἐπιθιούς, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρίσκου, Μαρτίνου, καὶ Νικολάου· ὧν ὁ μὲν λιμῷ, ὁ δὲ πέλυξι κατακοπεῖς, ὁ δὲ τρίτος διαπυρός, ἐτελειώθησαν. Ἡ δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν.

Στίχ. Λιμῷ θανόντα Πρίσκον ἄρτου γήινου,
Ὁ Χριστὸς ἄρτον ψωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.

Πέλυξι συγκόπτουσι Μαρτίνου κρέα,
Κρεῶν μακέλλαις δυσσεβεῖς ἀνθρωπίνων,

Ἐξῆλθε δόγμα δαίμοσι πλάνης θύειν,

Οἷς Νικόλαε μὴ θύων, εἰς πῦρ θύη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κουράτορος.

Ἡς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ο ἁγίος φθόγγος, τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε, ὥσπερ ἀστραπὴ διῆλθε πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ θαυμάτων ἢ ἐπίδειξις, ὡς φῶς ἐξήστραψε, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίας, ταῖς τοῦ Σωτῆρος σὺ ἐπόμενος, Πάτερ, τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐμμελῶς, ὡς οἰκέτης ἀγαθώτατος, ἐπολυπλασίασας, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιούμενος.

Αναστομώσας, τὴν θεολόγον σου διάνοιαν, ῥεῖθρα, ἱερῶν δογμάτων ποταμῆδόν, ἐπαφῆκας καταρδεύοντα, πιστῶν τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου σὺ συνέλαβες, Λόγον, τοῦ Πατρὸς συνάναρχον καὶ σαρκί, ἀπεκύησας δωρούμενον, πᾶσιν ἀνάκλησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ πεσοῦσι Πανάμωμε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ακηλίδωτον ὦφθης, ἀρετῶν Θεομάκαρ, ἀξίως ἔσοπτρον, καθαρὰς τὰς ἐμφάσεις,

τῆς πίστεως δεικνύον, καὶ φωτίζον τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ὁ βίος Θεόφρον, ὑποτύπωσις ὦφθης, Ἀρχιερέων σαφῶς, καὶ ὅρος Ὁρθοδόξων, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ Θεῷ ἐκδοώντων αἰεὶ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέτριος μὲν τὸν τρόπον, ὑψηλὸς δὲ τὸν λόγον, Πάτερ Ἀμβρόσιε, αἰδέσιμος τὸν βίον, καὶ πίστει ἀνεδείχθης, ἀκλινῆς ἐν τῷ ψάλλειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ, νῦν ἐκδυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Νεκρώσας τὰ μέλη καὶ νεκρὸν, σαρκὸς τὸ φρόνημα, ἀπεργασάμενος, ψυχὴν ἐζώσας Ὅσιε, καὶ πηγὴν θαυμάτων ἐβλύσας, τοῖς νεκρωθεῖσιν ἐκ παθῶν, ζωὴν παρέχουσας τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εγnows τὴν μετάθεσιν Σοφέ, τὴν ἐκ τοῦ σώματος, θείῳ ἐν Πνεύματι, προφητικώτατα· ταύτην γάρ, τοῖς συνοῦσι διεσάφησας, καὶ ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανόν, βοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, προκαθηράμενος, παθῶν συγχύσεως, πυρφόρον ἑλλαμψιν ἄνωθεν, εἰσεδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ οἱ θεῖοι μαθηταί, βοῶν Ἀμβρόσιε. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν τὰ ἐπίγεια Πάναγνε, οὐρανοῖς ἐπισυνάψαντα, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, πᾶσι παρέχοντα τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Απαθείας ὄργανον ἐδείχθης, τῶν παθῶν κοιμίζον τὰς ὀρέξεις, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, κραυγάζειν διεγεῖρον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας πρόξενον ἐκτήσω, τὴν τοῦ λόγου δύναμιν Παμμάκαρ, δι' ἧς ἐτράνωσας ἡμῖν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀρρήτως ἐκ Παρθένου, σάρκα προσλαβόντα, βροτοῖς ὁμοουσίως.

Ταμάτων βρύεσσα σαγόνας, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ νεφέλαι, ἐξ ὧν ἀρδεύονται πιστῶν,

καρδίας τῶν βοώντων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζεις Σε Σεμνὴ ταῖς Ἀγγέλων, μεγαλύνεις Σε γηγενῶν φύσις· ἐν σοὶ γὰρ εὐραμεν χαρὰν, οἱ πίστευσεν ὑμνῶντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 2'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ισθες γεγονώς ἐν ἐκστάσει, τὰ δι' αἰῶνος τοῖς Ἀγίοις, Πάτερ ἀποκείμενα γέρα· πρὸς ἃ μετέβης, ἀποληψόμενος, τῶν σῶν καμάτων ἐνδοξε, τὰς ἀντιδόσεις εὐφραινόμενος.

Οριμος ὡς βότρυς θεόφρον, ληνοῖς τοῖς ἄνω ἐπαξίως, ἀπεθησαυρίσθης πηγαῖζων, ἀθανασίας οἶνον Ἀμβρόσιε, καὶ ἰαμάτων χάριτος, τοῖς εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσιν.

Σοφία καὶ χάριτι λάμπων, ἱερομύστα, καὶ ποιμένων, μέσον ἐξαστραπτεις δογμάτων, ὀρθοδοξία Πάτερ Ἀμβρόσιε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις ἀξίως μακαρίζομεν.

Ημεροφαῖσε ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία κεκτημένη, σκότος διαφεύγει παντοίας, Παμμακάρι πλάνης καὶ ταῖς λαμπρότησι, τῶν ἱερῶν δογμάτων σου, αὐγαζομένη μακαρίζεις Σε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις, δεινῶν παντοίων, χαῖρε ἡ λύτρωσις, ἡ τοὺς βροτῆς θεώσασα, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυοφορίᾳ σου.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εδείχθης ὡς ἐλαία Πάτερ σοφὲ, ἐν τῷ οἶκῳ Κυρίου κατάκαρπος, ἐξ ἧς σοφῶς, ἐπλησας λαμπάδα τῶν ἀρετῶν, μεθ' ἧς καὶ εἰσ-εληλύθας, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς συναπολαύεις, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, τῆς ἀκηραῖτου καὶ ἀϋλοῦ ζωῆς.

Λιπάνας τὴν ψυχὴν σου ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκρατείας ἐδείχθης διδάσκαλος, καὶ τῆς σεπτῆς, ἀρχιερωσύνης μυσταγωγός, τοῦ βίου ὑποτύπωσις καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγός, καὶ στήλη τῶν δογμάτων, αἰρέσεων τὴν πλάνην, ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Πεπλήρωκας τὸν δρόμον Πάτερ σοφὲ, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας ἀμεμπτον, καὶ εἰς

μονὰς ἐφθησας καὶ λήξεις τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς σοι καὶ ἀπόκειται, στέφανος, καὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, οἰκτεῖρησον καὶ σῶσον, ἐξ ἐπηρείας ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οράθης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ορθοδοξίας πρόμαχος, βάσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων ἔρεισμα, καὶ σοφός Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομαῖς εὐσεβείας, καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, ἀτιθάσους ὡς Σῆρας, ἀποσοβῶν, κακοδόξων φάλαγγας θεοφάντορ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς ἀγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε! ὅτι τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως· ὅθεν σε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τῇ Θεῷ μητέρα· ὃν ἐκδυσώπει, αὐτὸν Θεομακάρισε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχ. τῆς Ὁκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἀγίας Ἀννης· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν δεῦτε κροτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνῶντες, Προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐκ πόθου, αἶνον δεκτὸν, τῷ τοῦ

γένους καυχήματι, τῇ Θεοτόκῳ, γεραίροντες τὴν αὐτῆς, παρ' ἐλπίδα θείαν Σύλληψιν.

Εν παραδείσῳ ἡ Ἄννα τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης Θεονύμφου, δηλῶσα τρανῶς, ὡς τρυφήσεως κρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν οἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, Πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγείων πάντων, ἀπεστράφης ἡδέων, τὴν μέθεξιν ἐνθέως· ὅθεν αἰεὶ, τῆς γλυκείας Πατάπιας, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκείθεν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν (*).

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Πατάπια σαρκὸς, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαρτάνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὤκησας ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ Θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπια χοροῖς, Ἀσκητῶν ἡρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθα πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπια φωστήρ, ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμαμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελεύωνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπίς, τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἰκετεύομεν· Ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἀμναῖς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδέ κάλλος, Οἶμοι! θρηνωδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου, γλυκύτατε; ποῦ

ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἀγίου, φέροντες ὁμοῦ τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.

Χαρὰς ἀνοίγει Χριστὸς ἡμῖν τὰς πύλας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε Λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
» ὅτι δεδόξασται.

Χαρὰς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγέλλοντα, ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι, τῆς κατάρας αἰ λύπαι, ἐν τῇ θείᾳ Συλλήψει, τῆς Θεομήτορος.

Ανῆθη τερπνὰ, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρώμην σοφὴ, καὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπια.

Αποβαλὼν, ἅπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωὴν, καὶ κόσμον ἀρνησάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νῦν ἀπείληφας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφὴ Πατάπια.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς υἱοθεσίας, ἐν τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει Ἀχραντε.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποῖημα Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τοῦ παιδρουῦ σου βίου τὰ παιδρά, μέλλων κατορθώματα, ἀνευφημεῖν, ἐκδυσωπῶ σε Ὅσιε, αἴγλην φωτοδοτιδα, οὐρανόθεν μοι δωρηθῆναι ἰκέτευε, νέφος ἐκμειοῦταν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Πατάπια.

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τινος χειρογράφου παλαιοῦ εἰς μεμβράναν. Εἰσὶ δὲ ἀναμφισβήτητος τὰ Προσόμοια ταῦτα ποῖημα τοῦ αὐτοῦ Ὑμνωδοῦ Γεωργίου, ὃς τις καὶ τὸν ἐφεξῆς Προεόρτιον Κανὸνα ἐπαίησε, συνενώσας ὁμοῦ καὶ τὸν τοῦ Ὁσίου.

(*) Ἡ Ἀκροστιχὶς αὕτη, ὡς ὁράται, οὐδὲν περὶ τοῦ Ὁσίου διαλαμβάνει, καὶ τοι ἐμπεριέχουσιν ἐν αὐτῇ καὶ τὸν ταῦτον Κανὸνα.

Αἰγυπτίους πρὶν ὃ τῷ βυθῷ, κρύψας θείῳ
νεύματι, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συγ-
χύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, κατεφώτισε θεϊκαῖς
ἐπιγνώσεσι, καὶ ὀλοφαῖ σε, ἔδειξεν ἀστέρα
Πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῷ, μάκαρ τῆς ἀ-
σκήσεως, δουλαγωγῶν τῆς ἀπαθείας ἔρω-
τι, ὡφθης καθαρῶτατον, οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ
διὰ πίστεως, καὶ χειμαζομένων, εὐδὶος λιμὴν
Πάτερ Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀράς, κόσμῳ παρε-
χόμενος, ὁ Λυτρωτὴς, ἐκ σοῦ Παρθέने
τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν Ὅσιον,
ἀναδείξας Πατάπιον, κρήνην ἰαμάτων, πᾶσι
τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Σαλπίσσωμεν παιδρῶς εὐσήμεως σήμερον, ἐνθέως
καλῶντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἰς
αἴνεσιν, τῆς πανάγνης Μητρὸς Θείας Συλλήψεως.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προ-
τείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλου-
μένης τῆς Συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων
χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Νεάζων τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ Ὅσιε, ἀρχαῖον
πολέμιον διὰ πόνων, τῆς ἀσκήσεως κα-
τέβαλες, καὶ τὰ τούτου διήλεγξας δελεύματα.

Οἱ πόνοι σου σοφὲ τῶν ἀντιδόσεων, τῶν
θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν θαυμά-
των τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοι
Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Ελύθη τῶν βροτῶν ἡ πρῶν στείρωσις, τῶν
ἔργων λαμψάντων νῦν τῶν ἐνθέων, παρ'
ἐλπίδα προελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ
στεύρας Πανύμνητε.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δακρύων ἀναβλύσει, καταρδεύσας ἄριστα,
τὴν ψυχικὴν σὲ αὐλάκα, σῖτον θείων ἡνεγ-
κας πράξεων, ἀποθήκαις ταῖς ἄνω συντηρούμενον.

Αγάπην ὀπλισάμενος, ὥσπερ ξίφος Ὅσιε, καὶ
θυρεῷ σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου σου ταπει-
νώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Λειμῶσι τῆς ἀσκήσεως, καθάπερ κρίνον ἦν-
θισας, εὐωδιάζων Ὅσιε, τὰς καρδίας τῶν
ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου πίστει τὸ
μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Αγάλας ἐποχούμενος, τῆς Τεκούσης Κυ-
ριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἰδῶλα, δυναστεία
τῇ σῇ συνέτριψας, ἐξ ἧς πλῆθος Ὁσίων ἀνε-
βλάστησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεί κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑσπερώθη ἡ καρδιά μου.
Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, Πάτερ
ἐξήρανας, δακρύων ρεύμασι, καὶ ἰαμά-
των ποταμῶν, Πατάπιε ἀνέβλυσας ὅθεν προσ-
ερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ
ἐλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν
μνήμην ἀξίως, πίστει θερμῇ θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ
Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἡγήσω τὰ
πρόσκαιρα, ὥσεί χόρτον Μακάριε τοῦ γνωστι-
κοῦ γὰρ ξύλῳ, γευσάμενος Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν
ἐδείχθης, διδάσκαλος ἐνθεός ὅθεν καὶ πρὸς
ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαν-
τας, τοῖς ἐνθέοις λογίοις σου, θεοφόρε Πατά-
πιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πό-
δῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η πύλη ἡ ἀβατος, νῦν ἀποτίκτεται (*), ἡ
πόλις ἡ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται.

(*) Γραφόμενον πρότερον, ἐν τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ τοῖς
χειρογράφοις Μηναιοῖς, ἀποτίθεται, διωρθώθη ἐνταῦθα εἰς
τὸ, ἀποτίκτεται, κατ' ὁμοιότητα Ἰσματος ἑτέρου, τὴν
αὐτὴν ἔχοντος ἔννοιαν. Καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀ-
ποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἰσοδον, κτλ. (Σεπτεμβρ.
ἢ ἐν τῷ Ἑσπερ. Ἰδιόμ. β'). Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν ὁ λόγος
ἐστὶ περὶ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐνταῦθα δὲ περὶ τῆς
Συλλήψεως, ἵσως ἦν καταλληλότερον (1) τῇ ἐννοίᾳ, ἵνα τὸ
ἀποτίκτεται, ἢ τὸ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀποτί-
θεται, μεταβληθῇ, κατ' ἐναλλαγὴν τῆς προθέσεως, εἰς τὸ
ἐπιτίθεται (ἐν τῷ κόσμῳ δηλαδὴ, ἐν τῇ γῇ, ἢ καὶ ἐν τῇ
μήτρᾳ τῆς Ἀννης), κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῇ Θεῇ Γραφῇ.
Ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν
πόλιν ταύτην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ δεμελιώ-
σει αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει.
(ἴσον τῷ, ἐπιθήσει) τὰς πύλας αὐτῆς (Ἰησ. σ'. 16 — 1'.
Βασιλ. ιε'. 34). Σημειωτέον προσέτι ὅτι, ἀντὶ τοῦ, ἡ πόλις
ἡ πάμφωτος, ἐν χειρογράφῳ παλαιῷ εἰς μεμβράναν, γράφε-
ται, νεφέλη ἡ πάμφωτος.

(1) Ἡ λέξις, προμηνύεται, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει τῷ 1843 τῶν Μηναιῶν ἐκδοσιν, ἵσως ἀρμόζει μᾶλλον
εἰς τὴν ἐννοίαν.

ἡ μόνη Πανάχραντος, σήμερον δὲ Ἀγγέλῃ, τοῖς Δικαίοις δηλᾶται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῷ Κτίστῃ· Καρπὸν ἡμῖν δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγὴν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Ιλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἡ κτίσις Θεοτόκε, προεόρτιόν σοι, ἄδει τὴν αἴνεσιν.

Γαληνὴν αἰθρίαζεται, ὁ οὐρανός, Παρθένε εὐφροσύνην, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνθρώποις Σύλληψιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Εν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε, τοῖς τοῦ φωτός, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἐκπλήξας καθεῖλες, καὶ ἀπενέκρωσας.

Ιδρυνθεῖς ἐπὶ ἄσειστον, πέτραν Σοφὲ, ἀσκήσεως καὶ πόνων, ἐχθρῶν τρικυμiais οὐ καταβέβλησαι. Θεοτοκίον.

Ος ἀρχὴν εὐφορίας νῦν, τῆς πρὸς Θεόν, τὴν Σύλληψίν σου Κόρη, ἡ ἀνθρώπων φύσις σήμερον δέχεται.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Η ἄβυσσος, τῶν θερμῶν σου δακρύων κατέκλυσε, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἀμαρτίας αἰδήματα, πέλαγος θαυμαμάτων δέ, τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδεικται.

Ταπείνωσιν, ἀγρυπνίαν καὶ σύντονον δέησιν, ἀγάπην ἀθόλωτον, πίστιν ἐλπίδα κτησάμενος, γέγονας συνόμιλος, ἐπουρανίων Ἀγγέλων, Πάτερ Ὁσιε.

Εκοίμισας, ἡδονῶν πολυμόρφων τὰ κύματα, θείαις ἀναβάσεσι, καὶ ἀνενδότοις καθάρσεσιν· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετὰ τὴν κοίμησιν, φέγγος ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Εξέλαμψας, ἐκ Παρθένου νεφέλης ὁ ἥλιος, ἀστέρας αὐγάζοντας, ἀποδεικνύς τοὺς Ὁσίους σου, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, ἐσταυρωμένος, Οἰκτίρμον τῇ δυνάμει σου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκουμεν.

Χαρὰς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνην νοητὴν δέχονται, οἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ Σύλληψει, Θεόνυμφε ἀγνή, ἣν προεορταίζοντες, πόθῳ ὑμνοῦμέν σε.

Ρώμην ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρῶτον δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας εὐφορίας, λαμβάνει ἀπαρχὴν, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα, Σύλληψει σου Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ιδεῖν τὴν δόξαν Θεῶ, τῆς διανοίας ὀφθαλμοῖς Ὁσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου, παρεῖδες ὡς φθαρτὰ, καὶ τῶν ποθουμένων, ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Σταυρὸν ἐπ' ὧμων λαβὼν, καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῶν Ὁσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατα διήλθες, ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν πολεμίων, δαιμόνων συστήματα. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα πηγάζει ἡμῖν, τὰ προεόρτια Ἀγνή σήμερον, τῶν νοητῶν, χαρίτων σου ἅπερ, ἀντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πόθῳ δοξαζόμεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμός.

Ο φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων λάμψον μοι αἴγλην, θείαις τοῦ Ὁσίου σου ἱκεσίαις· λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ὁμβρισόν μοι ρεῖθρα ἀφέσεως· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Λήμης παθῶν, ἐκκαθάρας τὸ ὄμμα τῆς διανοίας, Πάτερ Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας, θεία ἐντεύξει σὺ διήνοιξας, κόρας πηρωθείσας καὶ διεσκέδασας, φέγγει ἱαμάτων, δεινὴν ἀμαυρότητα.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος πᾶσαν, ἄφθονον χάριν, δεῦτε ἐξαντλήσωμεν ὡς ἐκ κρήνης, τῆς θείας θήκης τοῦ σοφῆ Παταπίε· θαύματα γὰρ βρῦει ὡς νάματα, πίστει τοῖς αὐτῷ, ἀδιστακτῶς προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Πόν χορηγόν, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων τὸν συνοχέα, τέτοκας ἀρρήτῳ κυοφορία, τὸν ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενον Κόρη, καὶ Ὁσίοις ἀναπαυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσώπει Θεόνυμφε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλῶμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τῆς βροτῶν σωτηρίας προοίμια, σήμερον μνηνύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν ταῖς προεορταίζουσι, τῆς Ἀγνῆς καὶ Παρθένου τὴν Σύλληψιν.

Οτῇ Ἀννῇ κηρύξας, τὴν Σύλληψιν, τῆς ὑπέραμώμου Παρθένου μνηνύματα, κοινῆς χαρᾶς παρέσχετο, καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ γένει ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπια, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στερρότητος· καὶ νικητὴς πανάριστος, τοῦ αἰεὶ πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμάσιος Θεὸς σε ἐδόξασεν, ὡς ὑπερδόξασαντα, τοῦτον τοῖς ἔργοις σου, τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπια· διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίρομεν (*).

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς προεόρτιον αἰνεσιν, σήμερον σοὶ πλέκουσι, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτὴν σου Σύλληψιν, ὡς χαρὰς εὐαγγελία δέχονται.

Ἔτερος τοῦ Ὁσίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φανοτάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, Πάτερ ἀναβάσει, καθάπερ ἄσκαρος, μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις Πατάπια.

Ηλιὸν τὸν Θεοβίτην μιμούμενος, καὶ ἰχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον πρὶν κατώκησας, ἡσυχία τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Εξ Αἰγύπτου φωστὴρ διαυγέσατος, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέγγει ἰάσεων, καταφωτίζων ἡστραψας, φαεινότατε Πάτερ Πατάπια.

Θεοτοκίον.

Επὶ κούφῃς νεφελῇς καθήμενος, πάλαι Αἰγυπτίοις, Χριστὸς ἐπεδήμησε· καὶ καθελὼν τὰ εἰδῶλα, τῶν Ὁσίων χοροῦς ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναὸν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἱάσιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὦφθης, Πατάπια Ὁσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ησυχία σου Σοφὲ πᾶσι βρῦει ἰάματα· ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρῶμενοι, σώζονται ἐκ νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὧν περ ὁ τάλας ἐγὼ πεπείραμαι ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με· καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν γυν ἀνευφημῶ, καὶ διηγοῦμαι τρακῶς, πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι· πειρασμῶν τῆς προσιόντας σοὶ θερμῶς. Διὸ δίδου

ἰσχύν μοι ἀνυμνεῖν σε· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὦφθης, Πατάπια Ὁσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λελοιπῶς Πατάπια γῆς πάτον,
Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι προέων πόδες.

Ὁγδοάτῃ Πατάπια χλόης πόδον ἀμφειπάτησας.

Οὗτος, ἐκ Θηβῶν τῶν κατ' Αἰγύπτου ὁρμώμενος, τὸν μονήρην βίον ἐπανελόμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε· καὶ πολλοὺς χρόνους ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας, εἴτα, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθὼν, πλείστα κατεργάσατο θαύματα, τυφλοὺς ὁματώσας, καὶ ὑδερῶντας διὰ χρίσεως ἁγίου ἐλαίου ἰασάμενος, καὶ δαίμονας ἐλάσας, καὶ καρκινῶν θεραπεύσας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ τὸ ἱεσοῦ παρίθετο πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Στίχ. Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,

Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τούτων ὁ μὲν Σωσθένης, οὗ καὶ ὁ ἅγιος Παῦλος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολοφῶνας ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἀπολλῶς, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, δεῦτερος Ἐπίσκοπος Κολοφῶνας μετὰ Σωσθένην ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἐπαφροδίτος, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολώνης ἐγένετο. Ὁ δὲ Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο. Ὁ δὲ Καῖσαρ, ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀναφερόμενος καὶ οὗτος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Κορώνης ἐγένετο. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευσάμενοι, καὶ ὁσίως ποιμάναντες καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχοῦσας αὐτοῖς Ἐκκλησίας καὶ τὸν λαόν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σθέσας πάθος,
Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτῃ πηλίνης.

Οὗς ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς Νήσου, Χριστιανῶν καὶ εὐσεβῶν γενέων υἱός. Ἦν δὲ, δι' ὀξύτητα νοσῶς καὶ εὐφυῖαν, πολυμαθὴς, ἀναγνῶς ἐπιμελῶς πᾶσαν τὴν θείαν Γραφὴν. Τσοῦτον δὲ γίγονεν ἰνάρετος, ὡς καὶ μεγάλων θαυμάτων ἀξιοθῆναι, καὶ πολλὰ θαύματα ποιῆσαι. Διὸ καὶ μετὰ θάνατον Δαμιανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Κύπρου, ὑπὸ τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἐπίσκοπος. Ὁς, μετὰ τοῦτο, πενήτων ἐγένετο τροφὴς, ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ, χηρῶν προστάτης, ἀδικημένων βοηθός καὶ γυμνῶν σκέπη· καὶ μετὰ τούτους καὶ τοιοῦτους ἀγῶνας, πρὸς Θεὸν ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Τὸ παρὸν Τροπάριον περιττεύει ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίδος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Διερᾷ λατρευο-
» μένη, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ
Σύλληψι, τῆς Παναχράντου καταβάλλε-
ται, τῇ ἀνθρωπότητι σήμερον· ἦν προεορτάζον-
τες πόθῳ, ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοον νοῦν, εὐωδίαν νοητὴν ἢ τῆς Παν-
άγνης, προδιαπνέει θεία Σύλληψις, εὐω-
διάζουσα χάριτι, τοὺς προεορτάζοντας ταύτην,
καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Γλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκα-
θάρας, ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων, ταύ-
την ἐποίησας Ὁσιε· ὅθεν μυστικῆς θεωρίας,
ἐπαπολαύων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσούντων πολλῶν, συνεργεῖα Θεϊκῇ Θεομα-
κάριστε, πάθη ποικίλα εὐεράπευσας, καὶ
θεϊκαῖς ἐπικλήσεσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμό-
νων, ἀναμέλπων ἀπήλασας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γορεύεται νῦν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἢ
φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότη ἐπιγνώσεως, καὶ
θείας φύσεως· Ἀχραντε, τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα Σύλ-
λήψι, καὶ προκηρύττουσα μέλπει νῦν· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος τοῦ Ὁσίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πυρί νοητῷ, ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰ-
σθητήρια, πῦρ ἁμαρτίας ἀπετέφρωσας,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτοειδῆς
καθωράτης, ἀναμέλπων Πατάπιε· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἱαμάτων ποταμός, κρήνη
ἀένναος, ρεῖθρον μηδόλως δαπανώμενον,
σοῦ ἢ σορὸς ἀναδέδεικται, Πάτερ τοῖς πιστῶς
προσιούσι, καὶ θερμῶς ἀνακράζουσιν· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῖ με ἐκ σοῦ, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ δούλου
μορφὴν ὑποδύς· καινοτομεῖ δὲ τρίβους
γνώσεως, ὥσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πλή-
θη Μοναχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπαγόμενος ψάλλον-
τα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστὸς, εὐθηνίαν ἀγαθῶν
προκαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει,
ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν
προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εὐ-
φροσύνην.

Αἱ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς, τῆς κατάρας ἐν
Ἐδέμ τῇ παραβάσει, ἀνελκύεσθαι ρίζαι,
σαφῶς μηνύονται νῦν, τῆς ῥάβδου δηλουμένης
ἅπασι, θείας εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.
Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ὡς νικήσας τῆς
σαρκὸς καὶ τοὺς πολέμους, ἐκ Θεοῦ θείαν
χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκὸς, ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀ-
νίατα· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πατάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς, ὃ Πατάπιε σο-
φὲ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνον κουφί-
ζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς· διό σε πάντες
πιστοὶ Ὁσιε, ὕμνοις εὐφημοῦμεν, ὡς τοῦ Δε-
σπότη φίλον.

Θεοτοκίον.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοί, καὶ καυχώμενοι αἰεὶ
Θεοκυῆτορ, τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν, Σύλ-
ληψιν θείαν πιστῶς, ὕμνουντες ἀπαύςως τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψύντες, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.
Ἔτερος τοῦ Ὁσίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αποκαθάρας σεαυτὸν, τῆς ἰλῦος τῶν παθῶν
δι' ἐμμελείας, τηλαυγέσατον ὥφθης, Πάτερ
δοχεῖον Θεῷ, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς, ἀποκαθάρον
ἡμᾶς πάσης κηλίδος· τῇ θερμῇ σου πρεσ-
βείᾳ, καὶ τρικυμίας παθῶν, καὶ νόσων καὶ
θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ κατ' ἀξίαν, Πατά-
πιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτῷ, τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς,
Ὁσιε Πάτερ οἰκονόμος ἐδείχθης, διακο-
νήσας καλῶς, ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων Ὁσιε·
μεθ' ὧν ἡξιώθης, τῆς ἄνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Η ἐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν
Ἁγνὴ εὐσίαν, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
Ὁσίων χαρὰ, ἡ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα,
ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ὕμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Υπερφυεῖς ὡς ἀκτῖνας, προανίσχει τῷ κόσμῳ, ἡ Σύλληψίς σου πάνσεμνε Ἀγνή, τὰς νοουμένας τῆς χάριτος· καὶ λαμπρύνει τὴς πόθῳ, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ὥδην, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Λύσιν στερρώσεως Ἄννα, δεχομένη μηνύει, βροτοῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ εὐκαρπίαν τῆς φύσεως· καὶ καλεῖ πᾶσαν κτίσιν, ἐν τῇ Συλλήψει ἄχραντε Ἀγνή, προεόρτια δῶρα, προσάξει σοι τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Α'παρυσάμενος Πάτερ, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς, τῶν ἁμαρτωίων Πατάπιε, ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως, παρέχεις τοῖς τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποσόλοις χορεύων, σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις, Ὁσίῳν τε τοῖς πλήθεσι σοφὲ, ἐν οὐρανίαις Πατάπιε, νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων, ἐκέτευσεν τὸν Κτίστην καὶ Θεόν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Υπερχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἀπάντων τῶν καλῶν· διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ημέρα σωτήριος, ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε, τὰς ἐν σκότει καρδίας καταφωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὀμίχλην, υἱοῦς φωτός, δεικνύουσα Πάτερ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, τοῦ Κυρίου τὸν θεράποντα.

Θηβαιῶν τὸ καύχημα, τὸ τῆς ἐρήμου βλάστημα, μοναζόντων τὸ κλέος καὶ τὴν εὐπρέπειαν, τὸν τῆς Βυζαντίδος φωστῆρα, τὸν ἐπὶ γῆς, Ἀγγελὸν φανέντα, Πατάπιον ἅπαντες, ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Α'γγέλων ἐφάμιλλος, Ὁσίῳν ἰσοστάσιος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Ὁσίῳν συμμέτοχος πέλων, καὶ τῇ σεπτῇ, Τριάδι λατρεύων, νοὸς καθαρότητι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, δέλγει τῶν Ὁσίῳν τὸν δῆμον, τοὺς Ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Ἀσσύριον ἄρδην, νῦν τῶν παθῶν Πατάπιε, τῷ Χριστῷ θεοφόρε, κατηκολούθησας χαίρων, τὸν σταυρόν σου βαστάζων· τὸν Ἡλιοῦ δὲ Κάρμηλον, εἰκονίζων σὺ Πάτερ, ἀσκητικῶς, τὰς ἐρήμους ὥκησας καὶ πρὸς ὕψος, τῆς ἀπαθείας ἔφθασας, συγκραθεὶς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Λόγου Θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις, ὡς πάντων οὔσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων (*).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Καρπογονοῦσα ἡ στεῖρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται, χορεύει χαίρει, μεγαλοφώνως Ἄννα κραυγάζουσα· Φυλαί μου συγχάρητε, ἅπασαι τοῦ Ἰσραὴλ, κυφορῶ καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαιδίας, ἐναποτίθεται ὡς ἠυδόκησεν, ὁ εὐεργέτης ἐπακούσας μου, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, δι' ὡδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ο ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῇ κοιλίᾳ σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν ἀειπάρθενον Δέσποιναν· ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σω-

(*) Εἰ βούλει ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὴν παρούσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, στιχολόγησον τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μάκαριος ἀντήρ.

τηρίας μέλλει προέρχεσθαι. Οὐκέτι ὡς ἄκαρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς· ὀνειδισμὸς ἡλλοτριώσαι· γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἄσταχυν, τὸν τὰ ὀνείδη ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς ηὐδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἐκπληροῦνται. Ὅρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόσιν ἱδρυται. Κλίμαξ ἡ θεία φυτεύεται· Θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται· Τόπος εὐτρεπίζεται ὁ θεοβάδιστος· Βάτος ἡ ἀφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν· ἡ Μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος, ἡδὴ πηγάζει τῆς στερώσεως, τοὺς ποταμοὺς ἀναστελλούσα, τῆς θεόφρονος Ἀννης· ἦν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Καὶ τῶν Ἑγκαινίων γ'.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δέσποτα Χριστέ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῶ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον φυλάξον, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος· τοὺς δὲ πιστῶς Χριστέ ἐν τούτῳ, αἰεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτός, ἀξιώσον εὐσπλαγχνε.

Πάλαι Σολομών, τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας, ζώων αἵματα, εἰς θυσίαν σοι προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὗ ἐκθήσω Φιλάνθρωπε, τῷ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει· μεθ' οὗ καὶ νῦν σε δυσωποῦμεν, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, πέμπης ἐν τούτῳ αἰεὶ.

Δεῦτε ἀδελφοί, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικὴν, συστησώμεθα χορείαν· ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῷ ἐλαίῳ φαιδρύνωμεν· οὕτω γὰρ Ἑγκαίνια τιμῶνται· οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίστης, ὃ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαινίζονται ψυχὴν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Δόξα, τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἑγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα, δοξάζοντες δεόμεθα, ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων Ἀγαθῶ παντοδύναμε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησιμοδοτούμενον, μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόσι τῆς σώφρονος Ἀννης βρεφουργεῖται. Μαρία ἡ Θεόπαις, ἐτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν, τῷ Παμβασιλέως τῶν αἰώνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τῷ γένει ἡμῶν· ἦν ἐν καθαρῷ συνειδῶτι κατεκετεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν· Πρέσ-

βευε τῷ-σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αννα, ἡ θεία χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστη· Ἀδωναὶ Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὀνειδος· αὐτὸς τὴν ὁδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μητρᾶς, καταρράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδοται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἀννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῷ ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων θείαν ἐκβασιν· πρὸς ἣν ὁ ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρωπάζε, τῶν δακρύων ἀπόστηθι· εὐκαρπος χρηματίσεις γὰρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὠραῖον Παρθένον, ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσεις, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτὸν, τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσιν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδοται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος β'.

Τὸν ἐγκαίνισμὸν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱεουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου τὰς ἀναιμάντους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυΐδ, βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμά διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γὰρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσακούων Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτὴς σαφῶς, ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα, ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνῶς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Ἑγκαινίων, ὁ αὐτός.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομέναι σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ο νέος Οὐρανός, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἀννης, τεκταίνεται Θεῷ, παντρυγῇ ἐπινεύσει· ἐξ ἧς καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Χορὸς προφητικὸς, προεκήρυξε πάλαι, τὴν ἁμῶμον ἀγνὴν, καὶ Θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, σείρα οὐσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, αἱ δὲ αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμῶμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰς σκίρτησον· ἄξια γὰρ καὶ ἄνικμος, γῇ ἀνεβλάστησε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἦρθη τῆς ἀτεκνίας· Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβέβησον Δαυΐδ, τί ὥμωσέ σοι ὁ Θεός; Ἀμοι ὥμωσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰ-

δου, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλασουργὸς Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη Βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῶν Ἑγκαινίων, καὶ τῆς Ἀγίας Ἀννης δύο.

Οἱ Κανὼν τῶν Ἑγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ο στύλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν σὸν λαὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κρίζουσας· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Δείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀννης. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὤδὴ α'. Ἦχος α'. Ὤδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν Σύλληψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν ἐορτάζομεν· ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὴν μηδαμοῦ χωρητὸν, συνέλαβες στερητικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, ταῖς ἱκεσίαις, Ἀγίων ἐπλήρωσας, ταῖς ἐντεύξεσι Κύριε, τῶν προπατόρων σε, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἀγνὴν.

Η Ἄννα ἡ ἐνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἀγνὴν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκί, μέλλουσας τίκτειν Χριστόν. Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης, ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς, συντρίψας σθένει Δεῖκῳ, σὺ εἰ Παρθένε ἀγνή.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀννης, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα, τίκτεται κόρη.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις· Γεωργίου.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.
Η τοῦ κόσμου σήμερον χαρὰ, λόγῳ προκη-
 ρύττεται, καὶ μητρικὰς ὀδύνας εἰς εὐφρό-
 συνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον,
 τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσεσθαι μηνύει, ἔρ-
 γοις τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσιν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὃ εὐρυχωρό-
 τας, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος,
 σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντεύξεως, τὴν βάσιν
 τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἐχούσης, ἀσά-
 λευτον τὴν ἔκβασιν.

Η πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς κα-
 ταγγέλλεται, ἐκ στεριευούσης ὑφανθήσε-
 σθαι χάριτι, νηδύος ἡ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας
 ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν,
 κόσμῳ ὠραιότατος ὀφθήσεται.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοί, μόνη πανυπέρτα-
 τε, θεοπρεπῶς, ἐγκαυχωμένη Δέσποινα,
 χαίρει καὶ κηρύττει σου, τὰ παράδοξα τῆς ἀ-
 γνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἄδουσα, δο-
 ξάζει σε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Η γίγασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χρι-
 στέ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς
 ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Α νέδειξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν
 σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκο-
 νομικῶς οἰκητήριον.

Θεμέλιόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγες, ἔ-
 χουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βα-
 σιλικῶ διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
 θῶν προξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
 σοι τὸ χαῖρε κραυγαῖζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα
 Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ
 σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλ-
 λαμβάνει, τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα.

Εὐ παραδείσω εὐχαμένης σου, τῆς φωνῆς
 ἀκούει ὁ Ὑψιστος, Ἄννα θεόφρον καὶ
 καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν
 ἀνσίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀ-
 μέμπτως δαλεύσασα, κυφορεῖς τὴν ἀλη-
 θῆ, νομοδότην κυήσασαν, Ἄννα πάνσεμνε· διό
 σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Τῆς σεριευμένης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πα-
 σαν ἀπέλασεν, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς,

τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε,
 τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ρανάτωσαν εὐφρόσυνον, αἱ νεφέλαι σήμε-
 ρον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· ἡ Νε-
 φέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς
 μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Α νοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον,
 ὁ προκηρύσσων Ἄγγελος, ἀνεβόα Ἄννης
 τὴν Συλληψιν· ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτί-
 κτεῖς Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν, τῶν ἀνθρώπων πρό-
 τερον· νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ Συλλή-
 ψει τῆς Ἄννης δέχεται· ἀκαρπὴ γὰρ ρίζης ἄρ-
 τι φύεται.

Θεοτοκίον.

Ως ἄνθρακα φλογίζοντα, ἀμαρτίας Ἀχραν-
 τε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν
 ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμά-
 των καθαιρόμεθα.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Εγκαινισμόν, ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος,
 καὶ φωτισμόν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίνισον,
 τοῖς ἐν πίστει ἐκτελέσῃ τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ οἴκου
 καὶ Ναῶς οὗ ηὐδόκησας, κτισθῆναι ἐν τῷ σῷ
 θεῷ ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Μνήμην τελῶν τῶν Ἐγκαινίων ὁ σοφώτατος
 πάλαι Σολομών, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζώων
 προσέφερεν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας· ὅτε δὲ
 νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῇ, τὰς
 θυσίας εὐθὺς μετεποίησε· θυσας γὰρ θυσίαν
 εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ὡς φιλόανθρωπος,
 τὴν Ἐκκλησίαν ἡγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύ-
 την ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενος.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας Ἄννης.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλόγιας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλα-
 σῷ, ἐδωρήσω Ἀγαθὲ, Ἄννη βρώσῃ δι' εὐ-
 χῆς· σὺ μεταπλάττεῖς τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέ-
 σει· διό μου, ὦ Σωτὴρ, νεκρωμένην αὐτὴν,
 τὴν φύσιν ὡς Θεός, πάλιν καινούργησον, ἵνα
 καρπὸν προσάξω σοι, βρώσα, τῷ παντεπόπτῃ
 καὶ Κτίστη μου· σοὶ δόξα πρέπει, Θεέ τῶν ὁ-
 λων, καὶ μόνε Φιλόανθρωπε.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπτελέσῃ πιστοῖς,
 τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτί-
 σμόν, καὶ χάριν καὶ ἐλεος· φυλάττε δὲ καὶ τὰς

τον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιβραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας, Ἦγος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ,

Ιωακείμ ὁ ἱερός καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγοναι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ Δοτῇρι τῶν ὅλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλν τῆς ζωῆς· ἥς τὴν Ἀγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Οὐκ ἐν θυμάσιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῶ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου· ἡγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως καὶ κραζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολῦτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης παρθελεύσας πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ω θείας ἀγγελίας! ὦ ξένης λαλιάς! εἰ καὶ γὼ συλλήψομαι· Ἀγγέλου πρὸς αὐτήν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη, μεγαλοφώνως ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχαρήτε μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρανόν, ἐξ οὗ τὸ ἄστρον ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας, Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα γηθόμενη ἐκραύγαζεν.

Υπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς σенаγμῆς, καὶ προσέσχε Κύριος, δεήσεσιν αὐτῆς· καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ ἀυγάζει εὐτεκνίας παραδόξως· ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἀγνήν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμολυντε Σκηνή, μολυνθέντα πταίσμασι καθαρίσόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου καθαριωτάταις ῥανίσι, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι, Ἀγνή Θεοδόξαστε.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τὸ κάλυμμα, τοῦ σκιώδους διαίρεται σήμερον, Νόμου, καὶ τῆς χάριτος, ἡ εὐλογία προκύπτουσα, λάμπει τηλαυγέστατα, τῇ προκηρύξει τοῦ τόκου τῆς Θεόπαιδος.

Ελήλυθεν, ἑρανόθεν μηνύων ὁ Ἀγγελος, Ἄννη τὰ προοίμια, τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, λέγων· Τῆς δεήσεως, ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ξηραίνεσθαι, τῆς κακίας τὰ ρεύματα ἄρχεται, καὶ βρύειν τῆς χάριτος, οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, σήμερον τοῦ τόκου σου, κηρυττομένου Παρθένε πανυπέρτατε. Θεοτοκίον.

Ρητόρων σε, κατ' ἀξίαν γεγαίρειν Πανύμνητε, γλῶσσαι αἱ πολὺφθογγαι, ἀμνηχανῆσαι συστέλλονται· φόβῳ δὲ τὰ θαύματα, καὶ σωπῇ εὐφημοῦσαι μαγαλύνουσι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεόπτη, Μωϋσεῖ διαγράφων, Χριστέ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατέσκεύασας, ἡ τάξειςιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τοῖς χορείαις, συνάπτει τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἄγχε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Ἀγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ ρίζης ἡ βλαστήσασα, Δαυὶδ καὶ Ἰησοῦσαι, Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θείαν ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὄψανται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν· ἰδοὺ γὰρ δύω ὡς κῆδος κησεν, ὁ τὰ δεσμά λύσας, τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεᾶνιν ἦν συνέλαβον, ἐγὼ Προφητικαί, πρόρωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, Ὅρος καὶ Πύλν ἀδιόδευτον, περιχαρῶς Ἄννα, ἐβόα τοῖς παροῦσιν.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας. Μεσίτης Θεοῦ.

Ο τόμος Θεῶ, δι' Ἀγγέλων σήμερον κηρύττεται, ἐν ᾧ περ ὁ σύνθρονος, Λόγος τῷ Πατρὶς νῦν ἐγγραφήσεται, καὶ πιστοὺς ἐν τῇ βίβλῳ, ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Υμνοῦσι νυνὶ, τῇ ξένῃ μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς, οἱ δίκαιοι πλέκοντες, τὴν εὐχαρι-

σηρίόν σοι αἴνεσιν, τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου, δι' εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεοῦ, κεκρυμμένης σήμερον δηλῆται ἡμῖν, ἀληθῶς μυστήρια, καταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως, τῆς ἀχράντου Παρθένου, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Γαλήνην πιστοί, καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένη ἀγνή, τὴν σκέπην σου πάντοτε, τὰς ἐπανάστασεις τὰς τῶν θλίψεων, ἀποφεύγομεν πάσας, ἐπὶ σοὶ ὀρμιζόμενοι.

Τῶν Ἑγκαινίων. Ὠδὴ 5'. Θύσω σοι.

Τοῦ καλλούς, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φαλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειωμένην, καὶ σκιάζει, ἡ ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανύεται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ τῇ αἴγλῃ, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον.

Ωσαύμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβῆσα οὐκ ἔστενοχώρησεν.

Τῆς Ἀγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστόν, ἡ γεννήσασα σαρκί; δηλαῖζει δέ, πῶς ἡ τὸν Κτίστην γάλα δηλάσασα;

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεός, γοιμώτατον καρπὸν, νῦν δεδώρηται ὑμῖν, πανεύφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἀγνήν Περιζεράν, συλλαβῆσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαριστηρίους ὡδὰς ἡ Ἄννα Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι ἁγία Δέσποινα.

Ἔτερος τῆς Ἀγίας.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αγαλλέσθω φαιδρῶς ἡ προμήτωρ ἡμῶν· σήμερον γὰρ δέχεται, χαρὰς μηνύματα, τὴν λύπην ἀπωθούμενα, τῇ Συλλήψει τῆς μόνης Θεόπαιδος.

Τὸ τῆς δόξης διάδημα πλέκεται, καὶ ἡ ἀλουργίς ἡ βασιλείος σήμερον, ὑπὲρ ἐλπίδα ἅπασαν, ἐν νηδυϊ ἀκάρπῳ ὑφαίνεται.

Ιδοὺ πᾶσα ἡ κτίσις γεραίρει σε, τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυστήρια· σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Ιδοὺ θείων χαρίτων πηγὴ νοητῇ, δι' ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος ἀναστομοῦσθαι ἄρχεται, ἐν ἀνέκμῳ νηδυϊ ἐκβλύζουσα.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Ἄννης.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγεννημένην ἐν Θεῷ, καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῇ Σάρρᾳ δοὺς ποτέ, ἐν γήρᾳ βαθυτάτῳ, τῇ σῇ ἐπιστάσι, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ, υἱὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· σὺ ὁ διανοίξας τὴν σειρεύσαν νηδὺν τῆς Ἄννης, Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμέ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πληρώσόν με τὰς αἰτήσεις, ἐβόᾳ ἐν κλαυθμῷ, ἡ σώφρων Ἄννα καὶ στεῖρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. Ὅθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Οὐχ ὥσπερ Εὐὰ καὶ σὺ τίκτεῖς ἐν λύπαις·
Χαρὰν γὰρ Ἄννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίνην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Ο Κύριος ἡμῶν καὶ Θεός, θέλων ἐτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμφυχον καὶ οἶκον ἅγιον εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ, τὸν Ἀγγελοῦ αὐτοῦ ἀποστείλας πρὸς τοὺς Δικαίους, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν (ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα Μητέρα αὐτοῦ), προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγόνου καὶ στεῖρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γέννησιν. Ὅθεν συνελήφθη ἡ ἁγία Παρθένος Μαρία, καὶ ἐγεννήθη, οὐχ ὥς τινες λήγουσι, μηνῶν ἑπτὰ, ἢ χωρὶς ἀνδρός, ἀλλ' ἐν νύκτι τελείων μηνῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρός δὲ συναφείας καὶ σπορᾶς. Μόνος γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου Μαρίας ἀπορρήτως καὶ ἀνερμηνεύτως, ὥς οἶδε μόνος ἱκεῖνος, χωρὶς τῶν τῆς σαρκὸς θελημάτων· καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεός, πάντα καὶ τῆς κατὰ σάρκα αὐτοῦ οἰκονομίας τέλεια προσελάβετο, καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε καὶ ἐπλάσσε τὸ καταρχάς.

Ταύτην γοῦν τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμνησιν ἔχουσιν τῶν ὑπ' Ἀγγέλου δοθέντων χρησμάτων, τοῦ τῆς

ἀγίαν σὺλληψιν εὐαγγελισαμένου τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος. Οὗς (χρησμοὺς) ἔργα ποιῶν ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς ὑποστήσας τὰ σύμπαντα Θεὸς, διήγειρε τὴν στειρεύουσαν νηδὺν εἰς καρπογονίαν, καὶ τὴν ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον καταγερᾶσαν, παιδοτόκον μητέρα παραδόξως ἐργάζεται, ἄξιον πέρας τῆς δικαίας αἰτήσεως τῶν Δικαίων τοῦτο παρασχών, ἐξ ἧς αὐτὸς ἐμελλε σαρκοφόρος Θεὸς προελθεῖν, εἰς ἀναγέννησιν τοῦ παντός, θυγατέρα τεκεῖν τοὺς σώφρονας εὐδοκίσας, τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προωρισμένην τε καὶ ἐκλελεγμένην. Τελεῖται δὲ αὕτη ἡ Συναξίς ἐν τῷ σεβασμῷ οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Εὐορανοῖς, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Προφήτιδος Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Τί σοι ἐπαινέσειεν Ἄννα τις πλεόν;
Τὸ καρτερόφρον, ἢ τὸ τῆς εὐτεκνίας;

Η Ἀγία καὶ μακαρία Ἄννα ἡ Προφήτις ἦν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαΐμ, ἐξ ὅρου Ἐφραΐμ. Αὕτη, συζευχθεῖσα ἀνδρὶ ἐκ φυλῆς Λευὶ, ὄνομα Ἐλκαρά, στεῖρα οὖσα οὐκ ἔτικτε· καὶ λαβὼν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Φενάναν τὴν ἀντίζηλον αὐτῆς, ἐτεκνογόνησε μετ' αὐτῆς, καὶ ἠγάλλετο. Ἡ δὲ Ἄννα ὠνειδίζετο (ὥσπερ οὐκ ἐξαρκούσης αὐτῇ τῆς ἐπὶ ἀτεκνία θλίψεως), παρά τε τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς ἀντιζήλου καὶ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καὶ πολλὰ περὶ τούτου τὸν Θεὸν ἐξαίτησαμένη, ἦνυε πλέον οὐδέν, καὶ περ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ἐντολὰς αἰεὶ ἀπόνως ἐπιτελοῦσα. Οὕτως οἱ Ἅγιοι τὰς ἑαυτῶν αἰτήσεις ὀψέποτε καὶ βραδέως παρὰ Κυρίου ἐλάμβανον.

Ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Ἄννα μετὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐν Σηλωμ, ἐν ναῷ Θεοῦ παντοκράτορος, θυσίας τελῆσαι διὰ χειρὸς Ἡλεί τοῦ ἱερέως, τῶν θυσιῶν τελεσθεισῶν, μίαν μόνην μερίδα ἔλαβε, τῶν λοιπῶν διπλᾶς ἐπιφερομένων τὰς μερίδας, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταύτην υἱὸν ἢ θυγατέρα· καὶ ὑπὲρ τούτου ἠνιάσθη μὲν εἰς ὑπερβολήν, οὐκ ἀπέγνω δέ, οὐδὲ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Ἀλλὰ τί ποιεῖ; τὸν ἀνδρα ἀπολύσασα οἶκαδε, μόνη κατελείφθη ἐν τῷ ναῷ· καὶ τῷ ἰδάφει ἑαυτὴν καταβαλοῦσα, οὕτω προσηύξατο· Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, εἰάν ἐπιβλέπων, ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δούλην σου, καὶ τὴν ταπεινωσίμην μου, καὶ δώῃς μοι καρπὸν κοιλίας, σοὶ αὐτὸν δίδωμι τοῦ δουλεύειν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Τί οὖν ὁ Θεός; παρήκουε τῆς δεήσεως αὐτῆς; οὐμνουν. Ἀλλὰ τί; ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μὴ ἀφισταμένην ἐκ τοῦ ναοῦ τὴν Ἄνναν εἶδεν, ὅλῃ προσευχομένην καὶ ὀχλοῦσαν, οὐ καρπὸν μόνον κοιλίας ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦ τεχνησομένου υἱοῦ τὴν προσηγορίαν προσεῖπε. Καὶ λαβοῦσα πληροφρίαν, ἐκεῖθεν κατήρχετο, σκιρτῶσα καὶ εὐφρανόμενη. Καὶ συλλαβοῦσα, τέτοκε Σαμουὴλ τὸν Προφήτην. Καὶ μετὰ τὸ ἀπογαλακτισθῆναι αὐτὸν, ἀνέβη σὺν αὐτῷ ἐν Σηλωμ, καὶ προσέειπε Κυρίῳ τῷ Θεῷ, τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμουσα· καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς, λέγων· Δώῃ σοι ὁ Θεὸς καρπὸν κοιλίας ἔτερον, ἀντὶ Σαμουὴλ τοῦ Υἱοῦ σου. Καὶ τέως λαβοῦσα τὸν υἱὸν κατήλθε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἔτι σφόδρα νήπιον. Ὅτε δὲ μερᾶκιον γέγονε, λαβοῦσα τοῦτον ἐκ χειρὸς, ἀνήγαγεν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου Παντοκράτορος· καὶ τὴν ἐφειλεμένην εὐχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδοῦσα, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς χεῖρας Ἡλεί τοῦ ἱερέως, ποιήσασα αὐτῷ καὶ Ἐφροῦδ καὶ διπλοῖδα μικράν. Ὁ δὲ ἐλειτουργεῖ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἐμπροσθεν Ἡλεί τοῦ ἱερέως· καὶ βλέπουσα ἡ Ἄννα ἠγάλλετο.

Προσθεῖσα δὲ, ἔτεκεν ἔτι υἱοὺς τρεῖς, καὶ θυγατέρας τρεῖς. Καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἱερῷ, προσέειπε τῷ Κυρίῳ ἐξομολογούμενη· καὶ ἀναστᾶσα, προσηύξατο ὡδὴν τοιαύτην λέγῃσα· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐφράνθη ἐν Σωτηρίῳ σου. Καὶ πᾶσαν τὴν ὡδὴν ἐκελάδησεν, ὡς προφῆτις, καὶ μήτηρ Προφήτου· διὰ τοῦτο ἔλεγεν· Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν· αὕτη μὲν γὰρ ἐσχίρτα καὶ ἠγαλλιᾶτο ἐπὶ τοῖς ἐπτά· Φενάνα δὲ, ἡ ταύτης ἀντίζηλος, ὥσανει πέντε τέκνα ἔχουσα ἢ καὶ ἐλάττω, ἀποστερωθεῖσα, οὐκ ἔτι ἔτικτεν. Ἡ δὲ Ἄννα, ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς τῷ δε τῷ βίῳ ἀρκέσασα, καὶ τῷ Κυρίῳ ἐξομολογούμενη αἰεὶ καὶ προφητεύουσα, μετέβη πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἀγίῳ Ἀντίπα κειμένου.

Στίχ. Ἐξήγαγες γῆς τὸν Στέφανον καὶ βίου·
Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας Λόγε.

Οὗτος ὁ ἀρτιφανὴς ἀστὴρ, ὑπῆρχε Κωνσταντινουπόλεως γέννημά τε καὶ θρόνον· πατέρες δὲ αὐτῷ, Ζαχαρίας καὶ Θεοφανὴς, πάση ἀρετῇ καὶ συνέσει κοσμούμενοι, τὰς οἰκήσεις ποιοῦμενοι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ζεύγματος, οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τοῦτον ἡ μήτηρ ἐγκυμονοῦσα, παντοίας τροφῆς παχυτέρας ἀπέχετο, ἄρτῳ καὶ λαχάνοις καὶ ὕδατι ἀρκουμένη, μέχρι τοῦ τοκετῷ· τοῦ δὲ παιδὸς τεχθέντος, Σταυρὸς φωτεινὸς καὶ ὑπέρκαλλος ἐν τοῖς στέροισιν αὐτοῦ ὥραθη· ὅπερ σημεῖον τῆς εὐστέρον γενομένης τοῦ βίου σταυρώσεως γέγονε καὶ δέδεικται. Ἐπεὶ δὲ καὶ σπαργάνοις ἐνεκλήθη ὁ παῖς, ἀνάγκη ἦν καὶ μαζὸν ἔλκειν· καὶ εἶγε τῇ μητρὶ δαψιλεστέρας τροφῆς ἐμφορηθῆναι ἔδοξεν, οὐδόλως ἠπτετο τῶν μαστῶν. Πολλακίς δὲ καὶ διὰ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡμέρων τοῦτο συνέβη. Καὶ λοιπὸν ἡ τοῦ παιδὸς τροφή τῆς μητρὸς ἦν ἐγκράτεια. Ἐντεῦθεν ἐκπληξίς ὁμοῦ καὶ θλίψις εἶχε τοὺς φίλους ἅμα καὶ συγγενεῖς.

Εἶτα βαπτίζεται, ἀπολύεται τῶν σπαργάνων, ἀπογαλακτίζεται, κατὰ λόγον αὐξάνει, εἰς τὴν διατριβὴν τῶν γραμμάτων ἐκπέμπεται, ἃ καὶ προθύμως μετήρχετο, καὶ ἦν τοῖς γενεῦσιν ὑπετασσόμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκποδὼν ὁ Θεμιστὴς ἐγένετο Θεόφιλος, παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ὁ ἱερός καὶ θεῖος Μεθόδιος ψήφῳ θεῖᾳ ἀνάγεται, καὶ ὁ τίμιος Ζαχαρίας, ὁ τοῦ δε Πατρὸς, ὑπ' αὐτοῦ χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ τῷ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κλήρῳ καταλέγεται. Τότε δὲ ὁ θεῖος Στέφανος κίρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ κληρικὸς τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας καθίσταται, καὶ τῷ Πατρὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐνδελειχῶς ἀπὸντι.

Τῷ οὖν ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ παιδός, ὁ Πατὴρ τὸν βίου ἀπολιμπάνει· αὐτὸς δὲ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ Ἀγίου καὶ κερυφαίου Πέτρου ἐγκλείσας ἑαυτὸν, ἀπρόϊτος ἦν προσευχόμενος, καὶ λαχάνοις ὡμοῖς ἀρκούμενος. Ἐν τούτοις αὐτοῦ πολιτευμένῳ, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιφαίνεται αὐτῇ ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, καὶ φησιν· Εἰρήνη σοι τέκνον· καλὴ σου τῆς προθυμίας ἡ ἀρχή· ὁ Κύριος ἐνδυναμώσαι σε. Εἶτα ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐγκαρτερήσας, καθορᾷ τὸν θεῖον καὶ ἱερομάρτυρα Ἀντίπαν αὐτῷ λέγοντα· Εἰρήνη σοι τέκνον· ψάλλε μοι, καὶ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω. Ἐκτετε δὲ ἐπέτεινεν ἑαυτὸν πλέον εἰς προσευχὴν καὶ νηστείαν,

ἀπαξ ἢ δις τῆς ἑβδομάδος τοῦ λαχάνου μετίχων· κράμβη δὲ ἦν, ἀνευ ἁλατος.

Οὕτως ἑαυτὸν καθαγίσας, τῆς τοῦ Πρεσβυτέρου τιμῆς ἀξιοῦται, πλείστα ἐργασάμενος θαύματα. Τῷ δωδεκάτῳ γὰρ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Βασιλείου, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς ἡλικίας τοῦ Ὁσίου, σεισμὸς μέγας γίγονεν, ὑφ' οὗ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα πανταχόθεν διαρράγέντος, ἐξῆλθεν ἐκείθεν ὁ Ὁσιος, καὶ εἰσῆλθεν ἐν τινὶ ταφειδῇ λάκκῳ. Ἐν ᾧ προσκαρτερήσαντος χρόνους δώδεκα, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ οἱ ὀδόντες ἐχαυνώθησαν, καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου παρελίθη· πάνυ γὰρ ἦν ὁ τόπος ὑπὸ τῆς πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενος. Καὶ ἀναγκασθεὶς ἐξῆλθε τοῦ λάκκου ὅλως νεκρωμένος· καὶ ὑπεράνω σανίδος καταστρώσας, καὶ τρίχινον ὑποθεὶς σάκκον, ἀνέκλινεν ἑαυτὸν ἄνωθεν τοῦ σάκκου. Εἶτα τὸ Ἀγγελικὸν ὑποδύς σχῆμα, ὁπότεν ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπετίλει, ἐν τῇ ἀπολύσει μίαν ἰσχάδα ἐλάμβανε, καὶ ὕδατι βραχυτάτῳ τῷ στόματι αὐτοῦ περικλύζων, διέμεινε τούτοις ἀρκούμενος. Οὕτως ὁ μακάριος ἐπὶ πέντε καὶ πενήκοντα ἔτεσι τὸν ἐπίπονον καὶ τραχὺν τῆς ἀσκήσεως δρόμον διηनुκῶς, τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει τῆς ὅλης αὐτοῦ ζωῆς, ἢ μᾶλλον νεκρώσεως, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Σωσιθέου, Ναρσοῦ, καὶ Ἰσαάκ, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σωσίθεον σωθεῖσιν ἐγγράφει λόγος,
Ὑπὲρ Θεοῦ σῶζοντος ἐκτετμημένον.

Πέρσης κάραν σοι, Χριστέ, Ναρσῆς προσφέρει,

Κρεῖττόν γε δῶρον σμυρνοχρυσολιβάνου.

Πάθεις τὸ λείπον Ἰσαάκ Σάρρας τέκνου,
Σφαγεῖς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαάκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἑγκαινίων. Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ, ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικὸν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ἐν καμίνῳ, τῇ Θεοδόχῳ ταύτῃ νέᾳ σκηνῇ, πάντες, οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικῆ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε, ἐν πασταδί ταύτῃ τῇ μυστικῇ, συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κράζοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θείον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ἁγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν, ἰκέτευεν, Ἄννα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός· καὶ τῆς αὐτῆς ὁ συμπαθὴς φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὸν κυήσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς ἠυδόκησεν.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ, ἀπάρχεται, Ἄννα· ἐξυφαίνεσθαι γαστρί· ἦν ὁ Θεὸς καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐώδες ἐν γαστρί, συνέλαβες, Ἄννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυῶς, εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος, ταῖς διανοίαις ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς Τριάδος ἓνα σε Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠνέσχῃ, μὴ ἐκς αἰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Ἄλλος τῆς Ἁγίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κρηπὶς ὑπεσῆρικται τῆς σωτηρίας, καὶ βάσις τῆς χάριτος, ἡ τῆς Παρθένου Σύλληψις· ἐν ἣ ὑπὲρ ἔννοιαν γεννήσεται, τῶν γηγενῶν, ἡ ἐλπίς, μελπόντων Χριστῷ διηνεκῶς· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον ἐπαγγελία, τοῦ Κτίστου τὴν ὑπαρξιν, σήμερον προμηνύεται, λαμβάνον καὶ ἄπασαν, κατακαλύπτει τὴν γῆν, τρόπῳ τῆς γεννήσεως· διὸ, τὸν εὐεργέτην Χριστὸν δοξάζομεν.

Ελύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας, οἱ Δίκαιοι σήμερον, καὶ Εὐας τῶν τῆς λύπης δεσμῶν, μηνύματα ἔλαβον, ἀπολυτρώσεως· ὅθεν καὶ τὴν ἐκθασιν Χριστὸν, ἐπεκαλῶντο τὸν τῆς ζωῆς χορηγόν.

Θεοτοκίον.

Οὗ ὃν ἀπερίγραφτος ἐν τοῖς ἀχράντοις, κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, σαρκὶ περιφέρεται, δι' οἴκτον ἄφατον· ὅθεν καὶ προσίεται γραφὴν, ἐν τῇ εἰκόνι ὁ Ὑπεράγαθος.

Τῶν Ἑγκαινίων. Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σήμερον χιτῶνα νοητόν, ὑφαντὸν ἄνωθεν, ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, νύμφη ὥς περ ἐστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητόν, Σκηνὴν ἁγίαν τὴν φέρουσιν, κατὰ ξύλη τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφό-

ρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον ταῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἀναρχὸν ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισί, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθέने ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τῆς Ἀγίας. Ὁν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Δαυὶδ ἦν προέφησε, Βασίλισσαν ἰδὲ, γαστρὶ ὑποδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, καὶ τέξω τὴν πάντων προσάσιαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασιλέα, Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Η γῆ ἦν κατώκησεν, ὁ γῆς Δημιουργός, τὸ Σκῆπτρον τὸ ἅγιον, ἡ νέα Κιβωτός, ἡ Στάμνος τοῦ Μάννα, ἐν νηδυῖ μητρός, τῆς αὐτὴν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Η βάτος ἡ ἀφλεκτος, Λυχνία ἡ χρυσῇ, ὁ ἔμψυχος Θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐντιμος Ῥάβδος, ἐν γαστρὶ τῆς μητρός, τῆς αὐτὴν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Ανάστησον· κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνὴ μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἐτερος τῆς Ἀγίας. Κάμινος ποτέ.

Τύπον τηλαυγῆ, τῆς φύσεως τοῦ γένους, ἡ τῆς στεριώσεως ὑπέφηνεν, Ἄννης ἀπολύτρωσις· Θεοῦ γνῶσιν γὰρ στεριεύουσα, ὑπὲρ ἐλπίδα λέλυται· ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην, καὶ εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Αρμα τὸ φρικτὸν, τοῦ μόνου Βασιλέως, ἐπὶ τῆς γῆς κατασκευάζεται, ἐξ Ἄννης λαμβάνον ἀρχὴν· ἐν ᾧ μέλλει ἐποχούμενος, ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι, ὅπως με πρὸ τὸ ὕψος, ἀναβιβάσῃ τῆς χάριτος.

Ιδεῖν ἐπὶ σοί, παράδοξα ἡ κτίσις, Θεογεννητορ ὑπερένδοξε· ξένη σε ἡ Σύλληψις, καὶ ἡ πρόοδος ἐξαίρετος, τοῦ σώματός τε ἅπασα, αὐξησιν γνωρισμάτων, τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα.

Υδωρ τὸ ζωῆς, ἐκ σε Παρθέने βλύσαν, ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τῶ παντός, τῆς πλάνης τῷ καύσωνι, τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, ἐδρόσισεν, ἡγίασεν, ἐδείξεν καρποφόρον, υἱοθετήσας τῇ χάριτι.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρὰ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλέα διανοία, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσιν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνε ἡ Νύμφη, τῆ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σου Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· Σὲ ζωοδότα μεγαλύνωμεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παρασχοῦ· ἄλλον γὰρ οὐκ αἶδεν, εἰ μὴ σὲ Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πάλαι, τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῷ Υἱῷ σου Θεοτόκε, πρέσβευε Παρθέने ἐκτενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τῆς ὑμνῶντάς σε· σὺ γὰρ προστατίς καὶ ἐλπίς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, Ἄννα θεόφρον, χαρὰν νῦν ἀνάλαβε, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σε, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀσπραπτομένη τὸν Κτίστην μεγαλύνον.

Η ξυνωρίς ἡ σεπτὴ καὶ αἰδοίμος, τοῦ πρόαιῶνος Υἱοῦ οἱ προπάτορες, ὁ τοῦ Νόμου φύλακες, ἀκριβεῖς γεγνημένοι, οἱ ἀπαρχὴν τῆς χαρᾶς γεγεννηκότες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα τιμάσθωσαν.

Ην Δανιὴλ Ὅρος μέγα τεθέαται, καὶ Ἰωὴλ Γῆν ἁγίαν ἐώρακε, Πύλιν ἀδιόδευτον, ἄλλος ἦν προέφησεν, ἐσφραγισμένην Πηγὴν καὶ θεῖον Πόκον, τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Η πορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀπορρήτης τῆς Λόγῃ σαρκώσεως, τὸ Θυματήριον, τὸ χρυσοῦν ἡ Τράπεζα, ἐν ᾗ ὁ ἄρτος Χριστὸς ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἐτερος τῆς Ἀγίας. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Κροτεῖτωσαν σήμερον, τῶν Προφητῶν αἱ πρόκριτοι· ἰδοὺ γὰρ αἱ προρρήσεις, αὐτῶν τῆς χάριτος, ἄρχονται πληροῦσθαι ἀξίως, ἐν τῇ σεπτῇ, Συλλήψει τῆς μόνης, ἀγνῆς Θεομήτορος· ἐν ᾗ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ο θρόνος ὁ ἐνδοξος, προτίθεται τοῦ Κτίσαντος· ἡ σωτήριος Πύλη, νῦν εὐτρεπίζεται, μόνῳ τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστῃ διαβατῇ, μόνῳ τηρουμένῃ, δι' ἧς εἰσαγόμεθα, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ρήμάτων δεύσεως, Ἰωακείμ σὺν Ἄννῃ βοᾷ· σὺ ἐπήκουσας μόνος, ὁ Ποιητὴς καὶ Θεός·

καὶ τῆς ἀτεκνίας τὴν λύσιν σὺ παρασχών, ρίζαν ἀφθαρσίας, ἐδωρήσω Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

Η' κλίμαξ στηρίζεται, δι' ἧς ὁ Κτίστης Κύριος, καταβάς ἀνελκύσει, ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν· Χαίροις οὐρανὲ σὺν Ἀγγέλοις· χαῖρε Θεοῦ, ἡ σύμπασα κτίσις· χαίροις τὸ ἀνθρώπινον, γένος χάριτι Θεούμενον. Θεοτοκίον.

Υ' μνῶ σου τὴν ἄφατον, φιланθρωπίαν Δέσποινα· σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου, σὺ μου τὸ καύχημα, σὺ με χορηγὸς τῆς σοφίας, σὺ με χαρὰ, σὺ μου προσδοκία, σὺ μου τὸ ὀχύρωμα, τὸ κραταίωμα καὶ στήριγμα.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἑγκαινίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Η' ἐν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν Πνεύματι, Ἀγαθὲ, καὶ κάλλυνον, ἀκτίσι ταῖς θειοτάταις, ὁ τῇ δόξῃ δοξάζων, τοὺς ἀξίως τοῦ Ναοῦ, Ἑγκαίνια ἐκτελοῦντας. Τῆς Ἀγίας Ἀννης, ὁμοιον.

Ε' ἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἀννης, ὁ Κύριος ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτῃ, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως· ἦν ὁ θεῖος καὶ κλεινός, καθορῶν Ἰωακείμ, ἡγάσθη καὶ ἐγεγῆθει.

Ἄλλοτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Η' τοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στεῖρας νηδύος, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ· ἦν μακαρίσωμεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Α' πόθεσθε Ἀδάμ, καὶ Εὐὰ πᾶσαν λύπην· ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γὰρ, ἐν στεῖρα παραδόξως, καρπογονεῖται σήμερον.

Π' ροπαίτωρ Ἀβραάμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὀρώντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἐκ ρίζης ὑμῶν φύουσιν.

Χ' αῖρε Ἰωακείμ, καὶ Ἀννα χαῖρε· ὅτι, χαρᾶς καὶ σωτηρίας, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρπογονεῖται σήμερον.

Χ' ὁρὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ, Ἀννα καρπὸν ἐκφύει, δι' οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Σ' υγχαίρτε φυλαί, πᾶσαι τῇ στεῖρα Ἀννῇ· ὅτι καρπὸν κοιλίας, ἐκφύει παρ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τ' αἶ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε· ἰδοὺ γὰρ, τοῦ Κτίστου τῶν ἀπάντων, Μήτηρ ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα, τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος πλ. α'.

Ο' ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἄγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγνηγερμένῳ. Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σ' ἡμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυὶδ, βασιλικὴ Πορφύρις ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰωακείμ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυσικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σῶζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ 5'.

Τῇ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμηγένους, καὶ Εὐγράφου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μ' άρτυς παναοίδιμε Μηνᾶ, ἐκπελματιζόμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρέμενος, θεολόγον γλῶσσαν, ἔφερες στεφρότατα, ταῖς θείας ἀντιδόσεις σκοπόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χ' εῖρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργει τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ Ἑρμογένης ὁ ἐνδοξος· καὶ κατοπτώμενος τῷ πυρὶ πλειόνως, ζέσιν τὴν ἐγκάρδιον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος· ᾧ καὶ πρεσβεύει νῦν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μ' εῖλη συνθλαττόμενοι σοφοί, κόλπον πρὸς θαλάττιον, ἐναπερρίψατε Ἅγιοι· νεύσει δὲ κρείττονι, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, τῆς τρυφῆς ἰθύνθητε, βυθίσαντες κακίας τοῦ ὄφεως· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλα Στιχηρὰ,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω' στέρες πολύφωτοι, νοητῶς ἀνατείλαντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρ-

τυρες, τῶν ἀγώνων τῷ φωτί, καὶ θαυμαίων ταῖς λάμπουσιν· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ ἀγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Καλλικέλαδον ὀρκινσε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, τῶν ἀγώνων ἐνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἐλκύσαντα, Μηνᾶ καὶ τὸν Εὐγράφον, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἐχθροῦ, διαδράντα καὶ θήρατρα, τὰ πολύπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαύλεις, καλίας τε οὐρανίους, μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν στεριβλόμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυπεβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν· οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οὕτως ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξύγραφος, ἀθλητὰ ἐδείχθη, Καλλικέλαδε Μηνᾶ, ῥητορεύουσα σαφῶς πίστιν εὐσεβῆ, καὶ δόγματα σωτήρια, δι' ὧν Θεὸς ἐδοξάσθη· καὶ ὠραῖον καίλλει, τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηνας, ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος διὰ σοῦ τετύχηκε, καὶ ταῦτον συναθλητὴν, καὶ τῶν ἀγώνων κοινωνόν, σὺν Εὐγράφῳ, τῷ καλῶς ἐφεπομένῳ σοι, παμμακάρε ἀπέδειξας. Καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παριστάμενοι, μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιον, τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, ἐν ἀγνείᾳ φύλαττε τὴν ποιμνὴν σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντα σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σε ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικὴ χορεία, εὐσεβεῖς πρόμαχοι, σήμερον πιστῶν ἀναδείκνυνται, Τυράντων πᾶσαν καθελόντες δυσσέβειαν, Μηνᾶς, Εὐγράφος καὶ Ἑρμογένης οἱ σοφοί· ὅθεν τῆς τριφύτου συνάριθμοι, Τριαῖδος ὑπάρχοντες, τῷ γνόφῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, σὺν ἀ-

σωμάτοις Χορείαις ἀγαλλόνται, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Αγκαλὰς τὰς ἀχράντους σου, ἐν αἷς Θεὸν ἐβάψασας, Παναγία, ὑφαπλώσασα νυνὶ, σκέπασον ἀπὸ πάσης, ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας, ἐλπίς τοῦ κόσμου Θεοτόκε Ἀγνή.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, τὴν γῆν πᾶσαν Μακρόθυμε, τῶν πιστῶν δέ, ἐπεστήριξας ψυχὰς· διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτας, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὅντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅσα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Στερρόους ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Στεφανοῖς δόξης κοσμήμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ρύσασθε.

Τὴν θείαν στέργοντες εὐκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τῷ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, πᾶσαν τε δυναστείαν περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωὴν, Μάρτυρες εὗρατε.

Ενθέῳ ζήλῳ πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας κατέσβεσαν· καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας περιφανῶς, ὠφθησαν ἐν πίστει, Ἑρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ρύσθηται Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάντα γενεαίματων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

ᾠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αἱ γλῆ ἑρανίῳ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς ἀ-

πάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἤσραψαν, τοῖς μελωδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ. Ἅγιος εἰ Κύριε.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότης Μηνᾶ θαυμαστὴ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κήραν, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἐχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλὴ μαρτυρίου ὁδόν, μάρτυς ἀνδρικώτατα.

Υμνεῖ τὸν Σωτῆρα, Ἑρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων, βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος σαρκί, χάριτι δεικνύμενος. Θεοτοκίον.

Μόνην γυναιξί σε, τὴν ὡραίαν τῷ κάλλει εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστροῦ σε, προεκήλυθε Κόρη, Χριστός, θείαις ὡραιότησι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν. ὅθεν σε γεραίρομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν σιώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν. Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώθησαν δόξη τῇ θείῃ, Μηνᾶς Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὐγραφος, καὶ προθύμῳ γνώμῃ, τὸν ὄγκον ὑπέμεναν, τῶν δεινῶν βασάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενα. ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ριφέντες ἰθύνησαν, πρὸς κείμενα οὐράνιον. οἷς ἐν πίσει βοήσωμεν. Πρεσβεύσατέ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς θαυμαστός, ὁ κλεινός, Ἑρμογένης, ἡ πάνσεπτος δυάς, τῆς αἰγίας Τριάδος, πολυθεὸν φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σε καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας. ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομ-

φαία, Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὰ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὡδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Νόμους διαγγέλλων φωταυγεῖς, ἀνόμως σου τὰ ὄμματα, ἐκκεντηθεῖς Μηνᾶ ὑπὴνεγκας, καρδίας τοὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἔχων ἐμμελῶς, ἀποσκοπέντας, καὶ μέλπων χαρμονικῶς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωφθη σου ἡ γλῶσσα τῷ πυρὶ, τοῦ Πνεύματος Σοφώτατε, ἐκτεθηγμένη ἐν τῷ τέμεσθαι. ἐλάλεις γὰρ κελαδῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, καὶ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, μεταγῶν εἰς εὐσεβῆ, δόξαν ἐμφανῶς τῇ ποιήσαντος.

Μεγάλως τὸ πάθος καρτερῶν, τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, ὁ Ἑρμογένης τὴν τοῦ ὀφews, καταπατῶν κεφαλὴν, καὶ ὁδὸν στελλόμενος, γνώμῃ ἀκλινεῖ τοῦ Μαρτυρίου, εἰσάγουσαν πρὸς ζωὴν, τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Απληγον τηροῦντι τὴν ψυχὴν, Χριστός σοι ἐπιφαίνεται, σὲ τὰς πληγαῖς Μηνᾶς ἰώμενος, ἀνδρείως τε καρτερεῖν, σὲ ἐγκελεύόμενος ὅπως διὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν, ἐλέους ὁ Θελητὴς, πάντων τῶν αἰγίων ἐργάσῃται. Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, ἐβλάστησας ἀνθήσασα, τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς κτίσεως, μαράναντα τὰ φυτὰ, τῆς ἀκαίρου γνώσεως. πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεστάτην, φυτεύσαντα εὐσεβῶς, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τί μάτην ταραττή, ἐβόων ὁμοῦ, δικαστῇ παρανόμῳ αἱ Μάρτυρες; δυνάμει παρεχόμενος, περίσταται ἡμῖν, μόνος ὁ ἐν ἰσχυί, ἀήττητος ὑπάρχων. ὑπὲρ αὐτὰς αἰτίσεις, καδυπομένομεν στερότάτα.

Υπῆρξεν ἀθρόα, ἡ μεταβολή, Ἑρμογένους σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον. λουτρῷ γὰρ ἐκκαθαίρεται, καὶ κρίσει θείῃ, τῆς ἀρχιερωσύνης, τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, διδασκαίς καταυγάζων, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν ὑπάρχοντας.

Ρητόρων λιπόντες, αἰδόκιμον νοῦν, ἀγραμμάτων πλοκαῖς ἠλιεύθητε, σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος, ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς, Μάρτυρες καὶ πρὸς πᾶσαν, βασάνων καταγίδα, δυνατοὺς ἐν ἰσχυί, ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Αἰγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ὥφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, Θεὸν Ἑμμανουήλ, βροτοὺς ἐπουρα-

νίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργασάμενον Κόρη,
δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Ὡδὴ 5'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Σώζεις Ἰωνᾶν, θηρὸς τὴν Τριήμερον, τυποῦν-
τα ταφὴν σου Παντοδύναμε· τὰ δὲ σώ-
ματα, τῶν Μαρτύρων πελάγει ριπτόμενα, ἰθύ-
νεις γαληνοτάτον, πρὸς ὄρμον τῆς ταφῆς, ἔνθα,
σου τὸ θεῖον βούλημα, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
περιπαίησιν.

Σώματα ὑμῶν, ἀήττητοι Μάρτυρες, βυθὸς ἀ-
σινῇ τῇ χέρσῳ δέδωκε, προηγμένων, ἑρα-
νίων Ἀγγέλων μακάριοι, καὶ πᾶσι τὴν κατὰ-
θεσιν, δηλούντων τὴν ὑμῶν, ἔσαν ἰαμάτων ἐκ-
βλυσιν, καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Ταῖς νοεραῖς, ὑμῶν κατεπλάγησαν, τὴν ὑπο-
μονήν· ὅπως τὸν ἄσαρκον, μετὰ σώματος,
ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες, καὶ νίκης
τῆς σεφάνους ἀνεδήσασθε, θρόνῳ Θεῷ παριστά-
μενοι, καὶ ταῖς θείαις αὐταῖς πυρσευόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ε"στη μέχρι σου, Παρθένε ὁ θάνατος· ζωὴν
γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμε-
νον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας, τὴν
ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον,
Παναγίαν αἵτησαι, λυτρωθῆναι πταισμάτων
τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**πλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» **Σ**λιος θῆρ οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐ-
» νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σὰρκα λαβὼν, διεληλυ-
» θε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη
» ρεύσεως, τὴν τεκῆσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκίρου,
καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ
Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρα-
σχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος.

Υ"μνοῖς τὴν σὴν πανήγυριν στέφων Ἀθλοφόρε
Κυρίου, τοὺς σὲ ἀγῶνας κροτῶ, καὶ ἀνυ-
μνῶ τὰ παλαίσματα· ὑπὲρ γὰρ μόνε τῷ πάν-
των Κτίσει, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης,
ἀλλὰ τὸν σὸν σταθερὸν λογισμὸν ἐκ ἐσάλειψε
τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων· ἄνωθεν γὰρ αὐτὸν
ἐστήριξεν ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ παρα-
σχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθληταί τῶν Ἀγίων
τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελά-
δου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, καὶ κελαδεῖν οὐκ ἔχη,
Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσεβείαν ἐκπτύσας Ἐρμογένης,
Ἵπῃρξες μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὐγραφε, τρώσεις φέρων,
Ὁξὺς Θεοῦ κάλαμος ὦφθης, εὐ γράφων.

Εὐκέλαδος δεκάτῃ Μηνᾶς ξίφει αὐχένα
δῶκεν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμίνου· ζητή-
σεως δὲ γενομένης παρὰ τῶν Ἀλεξανδρίων περὶ τι-
νων κινήτων, ἀπεστάλη Μηνᾶς παρὰ τοῦ Βασιλέως
εἰς τὴν αὐτῶν λύσιν· καὶ γὰρ ἐπεπαίδευτο πᾶσαν σοφίαν,
καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἐξήσκητο λόγους, ἐν Ἀθήναις
τὰ πολλὰ διατρίψας, καὶ τῆς ἐκεῖθεν εὐγλωττίας μετεσχη-
κώς, ὅτε Ἀθηναῖος ὦν καὶ τὸ γένος. Οὗτος, παραγενέ-
μενος ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, οὐ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν κινή-
θέντων τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἤγαγε, πᾶσαν διαλύσας παρ' αὐ-
τῶν προτεινομένην ἀμφισβολίαν καὶ ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ
τοὺς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως τὸν λόγον παραδεξαμέ-
νους βεβαιότερον ἀντέχεσθαι ἔπεισε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀ-
σθενούντων ἰάσατο.

Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτων μαθὼν, ἀποστέλλει Ἐρ-
μογένην τὸν Ἐπαρχον, ἐντειλάμενος ἀποστῆσαι τὸν Μη-
νᾶν τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· μὴ πειθόμενον δέ,
παντοίως αἰκισάμενον ἀπολέσαι. Ὁς, τὸν Ἅγιον τῷ ἑαυ-
τοῦ παραστησάμενος βήματι, ἵπῃ οὐκ ἵπειθεν, ἀλλ' ἀντι-
λέγοντα τοῦτον ἑώρα, πρῶτον μὲν ἐκπείματοι τοὺς πόδας,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνει.
Ἐπεὶ δὲ τὰ λωβηθέντα μέρη τοῦ σώματος παραδόξως εἶδε
τὴν ἱασιν δεξάμενα, καὶ δὴ ὡς Ἀγγέλους τὴν τοῦ Ἁγίου
Μηνᾶ περισκέποντας κεφαλὴν, μεταβαλὼν πιστεύει τῷ
Χριστῷ, καὶ παρὰ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τὸ Βάπτισμα δέχ-
ται, καὶ παρὰ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων τὸ τῆς ἀρ-
χιερωσύνης λαμβάνει ἀξίωμα.

Ταῦτα πυθέμενος ὁ Βασιλεὺς, ἀναζεύγνυσι πρὸς τὴν
Ἀλεξανδρίαν· καὶ τούτους μεταπειψάμενος, ἐπιχειρεῖ τῆς
εἰς Χριστὸν πίστεως ἀποστῆσαι αὐτούς. Ὁς δὲ πείθειν
οὐκ εἶχε, προσέταξε τὴν τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένους κοιλίαν
λόγχῃ τρωθῆναι, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκμη-
θῆναι, καὶ εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐμβληθῆναι, καὶ τὸ περι-
λειφθὲν τοῦ σώματος ἐν τῷ ποταμῷ ριφῆναι. Τὸν δὲ ἅγιον
Μηνᾶν ἐν ἀφειγῇ τόπῳ ἀναρτηθῆναι, καὶ λίθον βαρύτα-
τον ἐξαφθῆναι αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Τούτων δὲ, κατὰ τὴν
τοῦ Βασιλέως πρόσταξιν, τελεσθέντων, διὰ τῆς τῶν Ἀγ-
γέλων θείας δυνάμεως οἱ Ἅγιοι σῶσι διεφυλάχθησαν, καὶ
τῷ Βασιλεῖ παρέστησαν, καὶ αὐτὸς ἀσεβοῦντα τοῦτον διή-
λεγχον. Ἐνθα ὁ Ἅγιος Εὐγραφος, ὑπογραφὴς ὦν τοῦ
Ἁγίου Μηνᾶ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρρησιασάμενος,
καὶ διεξῆλθε πολλὰ κατὰ τοῦ βασιλέως, αὐτὸν ἐνυβρίζων.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τὴν ἤτταν ἅμα καὶ τὸν ἐλεγχον μὴ
φέρων, πλήρης θυμοῦ γεγώς, σπασάμενος μάχαιραν τὸν
Εὐγραφον αὐτοχειρὶ ἐξεκέντησε. Συνανηρέθησαν δὲ καὶ ὁ
Ἅγιος Μηνᾶς καὶ Ἐρμογένης μαχαίραις τῶν ὑπηρετῶν
τοῦ Βασιλέως ἐπιθεμένων αὐτοῖς. Ἀννείχθη δὲ τὰ τίμια
αὐτῶν λείψανα θείῳ προστάγματι, καὶ κατετίθη ἐν τῷ
Βυζαντίῳ· ἐνθα ὑνέεισι θαυματουργοῦντα, καὶ σημεῖα
ἐργαζόμενα ἄπειρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γέμελλας, σταυρω-
θεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,
Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἀσμένως φέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· οὐ τὴν ὁδὸν ποιούμενου διὰ τῆς Ἀγκυρανῶν Μητροπόλεως, ἔστη ὁ Ἅγιος κατὰ πρόσωπον· καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ζώννυται ζώνην σιδηρᾶν πεφυρακτωμένην, καὶ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔπιται. Ἐπεὶ δὲ κατέλαβον τὸ τῆς Ἑδίσσης πολίχνιον, τείνεται ὁ Ἅγιος ἐκ τεσσάρων, καὶ ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζεται, καὶ τοὺς ὤμους σιδηροῖς ἐμπίεσται πυρωθεῖσι, καὶ τηγάνῳ, στίατος καὶ ῥητίνης καὶ ἐλαίου μεστῷ, σφοδρῶς ἐκκαέντι ἐμβαλλεται, ἀνωθεν ῥάβδοις τυπτόμενος, σιδηρᾶς ἀκίδας ἔχουσας· καὶ τὴν κεφαλὴν ἡλοῖς σιδηροῖς καταπίεσται· καὶ τὸ δέρμα τοῦ σώματος προβάτου δίκην ἀποσύρεται· καὶ ἀπολυθεὶς οὕτω, τὸ πρὸς σωτηρίαν Βάπτισμα λαμβάνει (ἀμύητος γὰρ ἦν ἔτι)· καὶ ὑγιὲς ὅλος ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀνέρχεται. Τότε καὶ θείας ἤκουσε φωνῆς οὐρανθεν λεγούσης· Μακάριος εἰ Γέμελλε, ὡς πολλὰ κοπίασας. Ἐπειτα τῷ βασιλεῖ παραστάς, σταυρῷ ἀναρτᾶται, καὶ ἡλοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας προσηλούται· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, πιστοὶ ἄνδρες λαθρα καθελόντες ἀπὸ τῆς ξύλου, κατέθεντο ὑπὸ τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Οὗτος πατρίδα ἔσχε τὴν εἰς πρόποδας τοῦ Κυμναίου ὄρους γῆν ἀποφύρουσαν· οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, ἰδιωταὶ τινες, καὶ ἐν αὐταρκειᾷ ζῶντες. Πάντων δὲ καταφρονήσας, ἔτι σφριγῶν καὶ ἀκμάζων τὴν ἡλικίαν, τὸν τῶν μοναχῶν ἐζήλωσε βίον· εἰσθῶς γὰρ νηπιόθεν τοῖς Σεμνεῖσι παραβάλλειν σὺν τῷ πατρὶ, ἐνὶ τῶν ἱερῶν καταγωγῶν συναρμολογηθεὶς παιδοτρίβη, εἰς ἀσκησιν γραμμάτων ἐκδίδοται. Καὶ ἐν ὀλίγῳ τό, τε Ψαλτήριον, τοὺς Ἀποστόλων λόγους, καὶ τὴν λοιπὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν διέλαβε. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου τὰ λήϊα ἐντεῦθεν ἀρχὴν τοῦ προκόπτειν εἰλήφασιν.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡλικίαν ὁ παῖς μετεπλάττετο, τὸ Ἀγγελικὸν ἔνδυμα ἐμφιάσατο, καὶ πρὸς τοὺς κατ' ἐχθρῶν ἀγῶνας ἀμεταστρεπτὶ ἔχρει, καὶ κάλλος τὸ τῆς ψυχῆς ἀρετῶν τοῖς χρώμασιν ἀναμορφωσάμενος, ὡς εἰκόνημα θείου τοῖς ὁρώσιν ἐδείκνυτο. Τότε περίδοξός τις τῶν τοῦ Βυζαντίου Μεγιστάνων, ἐν τῷ πρὸς Σαγαριν ποταμῷ, φροντιστήριον ἰδέματο· ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, Γαλολεϊκτῆς (ἐν ἄλλοις Γαλοχεϊκτῆς). Καὶ τῷ ἐκείσε Ἐπισκόπῳ περὶ τούτου κοινολογησάμενος, τῶν ὑπ' αὐτὸν μεναστηρίων ἐλλογίμους ἐπιλέξασθαι ἠξίου, εἰς λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καινεργηθέντος Σεμνεῖου. Ὁ δὲ, τὸν μακάριον εὐθὺς Θωμᾶν, ὡς περιδόκτον ἄνδρα, καὶ ἀκριβῆ κανόνα τῆς ἐγκρατείας, ἠγείσθαι τῶν συνεληλυθότων τῷ Ἀρχοντι συνεβούλευε. Καὶ δὴ ταύτην εὐφρῶς ἐπὶ χρόνου ἰθύνας, ὅσον αὐτὸς ἐκρύπτετο ταπεινούμενος, τοσοῦτον, ὡς ποικίλης ἀρετῆς καταγώγιον, πᾶσιν ἐγνωρίζετο.

Ὡς δὲ λοιπὸν δι' ὅχλου ὑπὸ τῶν παραβαλλόντων ἐγίνετο, ἰδυσχέραιεν ἐπὶ τούτῳ, καὶ τί μηχανᾶται; Περισκοπίας τῶν ἀδελφῶν τὰν ἐξαίρετον, ἠγείσθαι τοῦτον διακελευσάμενος τοῖς λοιποῖς τῶν ἀδελφῶν, αὐτὸς, ἐφοδιασάμενος ταῖς ταύτων εὐχαῖς, ὑπώρειαν εὐρῶν ἡσυχίας ἀρμοδίον, μονώτατος ἐν αὐτῇ εἰσοικίζεται. Ἀλλ' ἐπεὶ τὸν νομῖα ἐζήτησαν τὰ πρόβατα, τοὺς λόφους καὶ τὰς ὑπώρειας οὐκ ἐνεδίδουσιν ἐρευνῶντες, ἕως οὐ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπώρειαν αἰθρίον τὸν Πατέρα κατέλαβον. Καὶ τῶν χει-

μερινῶν νιφάδων τὸ δριμύ λογισάμενοι, καὶ τῶν θερυνῶν καύσεων τὸ φλογῶδες, τὸν Πατέρα ἐξελεπάρουν, ἵνα τί σκληροτέραις ἀγωγαῖς σαυτὸν, λέγοντες, κατατρύχεις, μὴ λογισάμενος τῆς ἐκ τοῦ χοῦς ἡμῶν διαπλάσεως τὴν ἀσθένειαν, ὡς ἐν ταῖς δυσκρασίαις ἐτοίμως εἴωθε διαλύεσθαι;

Μόλις δὲ ποτε τούτων συνθέμενος τῇ βουλῇ, μικρὸν γενέσθαι παρηγγυᾶτο τοῖς μοναχοῖς αὐτῷ καταγώγιον. Καὶ τῆς περαιωθέντος, ἐν τῷ Κυριακῷ μόνος ὑπείσθων, τοῖς γόνασιν ὑποκλίνας ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἔδαφος, τοὺς πρὸς τὴν σὴν εὐαρίστησιν, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους ἄνδρας ἀφικέσθαι ἀξίωσον, ἔλεγε. Καὶ δὴ, ὡς ἐξ ἀποστολῆς τότε τινὲς πρὸς αὐτὸν εὐλαδίστατοι προσέβαλον κοσμικοί, ἀποκείρασθαι δυσωποῦντες, καὶ συνδιάγειν αὐτῷ εἰς ὑπακοήν. Καὶ ὡς πρὸς Κυρίου τούτους ἐληλυθότας, τὴν ἱεράν στολὴν ἀμφιέννυσσι, καὶ ὡς τοὺς πρῶτους τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν Ἰωάννην ἐκάλεσε, τὸν δὲ Πέτρον· καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς δεήσεις ἐπιπονωτέρας ἐποιεῖτο πρὸς Κύριον.

Ἀλλ' οὐκ ἔφερεν ἐπὶ πολὺ ὁ καινουργὸς τῆς κακίας ὄψιν τὰς πανουργίας αὐτοῦ καὶ ἐμβολὰς ἥττωμένας. Καὶ δὴ πρῶτον τούτῳ πλήθος ἐπιρρίπτει κωνώπων, ὡς μήποτε πρὸς βραχὺ ταύτας ὑπενδύουσι τῷ γέροντι, ἀλλὰ καὶ κοιταζομένῳ, ὡς σκώλοπες ἐπετίθεντο τούτῳ· καὶ ἀνισταμένῳ εἰς προσευχὴν, διὰ τῶν χειλέων εἰς τὸν γαργαρεῶνα εἰσέδυνον· εἰδέπου καὶ τὴν βίαν τῆς φύσεως δι' εὐτελοῦς ἐπαρηγόρει τροφῆς, κωνώπων πλήρες τὸ προσαγόμενον ἦν. Καὶ τούτοις ἐπὶ τρισὶν ὁλοῖς ἔτεσιν ἐγκαρτερῶν ἦν, ἐν οἷς οὐκ ἐστέναξεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν, λύσιν πρὸς Κυρίου τῶν ἀνιάρων ἐπέζητει. Ἀλλ' ὅψι ποτε τῆς ἀποχῆς τῶν κωνώπων ἐκ Θεοῦ οἰκονομηθείσης, μυταὶ εὐμεγέθεις ἐπανίστανται τῷ Πατρὶ, τὴν ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὐτῷ δορρᾶν δαπανηθεῖσαν, ὡς ἠκουημένα βίβη, κατατιτρώσκειν. Ταύτας δὲ πάλιν διαδεξάμενοι μύρμηκες, ἐν τοσούτοις χρόνοις τῷ ἀθλητῇ ἀντιπαρετάσσοντο, ἀδεῶς αὐτῷ κατ' ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτῆρων ἐπιρρίπτεται.

Ἀλλ' ἐπεὶ, ὥσπερ τινὰ ὄρν, τοῦτον ἀμετώδλητον ἔβλεπεν ὁ πειραζων, ὡς μιᾶς ἡμέρας τὰς ἐπὶ χρόνοις ἐννεα λογισθῆναι τῶν ἀλγυνῶν ἐπιφορὰς, ἐπιμανέστερον μᾶλλον αὐτῷ ἐπιτίθεται. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανοῦργος οὐ πρὸς τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀχθεῖσαν εἰδῶς ἔχειν τὴν μάχην, ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτὸν τὸν ἐν εἰκόνι καὶ χειρὶ τιμηθέντα Θεοῦ, οὐ μόνον πρὸς συμπλοκὴν τῆς μάχης παρασκευάζεται, ἀλλὰ καὶ πάντα τοὺς σὺν αὐτῷ συναγαγὼν ὄφεις, ἐπεμβαίνει τῷ μακαρίῳ. Εἰπεῖν δὲ πρᾶγμα ὁ λόγος ἐπείγεται, ὡς δυσέφικτον τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἦν γὰρ εἶδος ὁράσεως τῷ Πατρὶ, ὃ μὴ μορφὴ ὅφιος αὐτῷ ἐπαφάνετο· ἀλλ' ὅπως δὴποτε περιφερόμενος ἴστατο, εἴτε χρεῖωδῶς τῇ ἀφῇ κατελάμβανε τι, ἐν αὐτῷ τῷ σκεύει καὶ ὅφιος ἀνεκαλύπτετο· καὶ τοῦτο οὐχ ἁπαλῆ ἢ δῖς, ἀλλ' ἐν ὅλοις ἑνδεκα ἔτεσι πειραζόμενος ὑπὸ τῶν ὀφειων, οὐκ ἐνάρκησεν· ὁσάκις γὰρ αὐτῷ ἀνακλιθῆναι τῇ κατὰ συνήθειαν κλίνῃ ἔδοξεν, ἐκατέρωθεν ὄφεις συνανεκλίνοντο. Ἀλλὰ τούτων ἀδλαβῆς τῇ προμηθείᾳ τῆς προνοίας διεφυλάττετο.

Τούτῳ ποτὲ ζῆν ἀναίμακτον λατρίαν ἐπιτελοῦντι, καὶ ἡδὴ λοιπὸν πρὸς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὄντι, δράκων ἐρπύσας ποθὲν φοβερός, τὴν κόγχην τοῦ εὐκτηρίου περιεζώσατο· τοῦ συμπονοῦντος δὲ τῷ Πατρὶ ἀδελφοῦ πρὸς τὴν τῆς ἐρουργίας διακονίαν, τότε, εἰς τὴν τοῦ εὐκράτου προσκομιδὴν ἐξεληθόντος, τῆς κόγχης τὸ θηρίον ἀπορράγειν, παρὰ τῇ φιλιᾷ πρὸς τῆς εἰσόδου, ὡς βούς, ξέκον ἐδείκνυτο θέαμα. Ὡς δὲ τὸ πρὸς συνήθειαν τῶν μυστηρίων περάνας ὁ ἱερεὺς, τοῦ Διακόνου τὸ εὐκράτον ἐπιχρονίζοντος ἤσθετο, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδεῖν βουλευθεὶς, ἐωράκει τὸν μὲν θῆρα τῇ φιλιᾷ ἐπικείμενον, τὸν δὲ διακονητὴν ὑπέτρομεν ἑστῶτα, πλήρης γενόμενος Πνεύματος, Ἐἴα εἰλθε, καὶ μὴ διακριθῆς, φήσας τῷ ἀδελφῷ, αὐτὸς ἀπερισπαστῶς

τὴν προσκομιδὴν ἱπετελεῖ. Τῇ παραινέσει δὲ τοῦ Πατρὸς ἐκεῖνος ἀναθαρσύνεται, ὡς ὑπόπτερος ὑπερβάς τοῦ θῆρος, εἰσεῖσι πρὸς τὸν καλέσαντα.

Καὶ τῆς ἱερᾶς τελειώσεως μυσταγωγίας, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν θῆρα, μήπω τὴν στολὴν ἀπαλλάξας, ἀτρίμας ἐξείσι προσειπὼν· Εἰ πρὸς τὸ τέλος ἔχεις, τῇ τοῦ Θεοῦ μου προνοίᾳ, ὦ θῆριον, ἐπακολούθει μου. Καὶ πρὸς τὸ ἄκρον ὁ θῆρ τοῦ φαινολίου ἐπικατασχὼν, συρέμενος εἴλκετο· καὶ ὡσεὶ τίξου βολὴν ἀποστάς, καὶ πρὸς τινα γενόμενος φάραγμα, λόφων ἐξ ἑκατέρων ταύτῃ κειμένων, ἔστη εἰς προσευχὴν πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦτο τελευταῖον προσειπὼν· Ὁ ἐπάνω ὄφειον καὶ σκορπίον τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας πατεῖν εἰρηκῶς, εὐδόκησον καὶ ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον, Κύριε, ἐπὶ τοῦ δὲ τοῦ φάραγγος ἐπάνω τοῦ θῆρος γενέσθαι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ὡς τοῦτο εἶρηκεν, ὑψωθὲν τὸ θῆριον, ὑπὸ τὸ χάσμα κατεσπάσθη· καὶ αὐτῷ ἑκάτεροι οἱ βουνοὶ ἐπέπεσον, ὡς τοῦ φάραγγος ἀναγεμισθέντος, πεδιάδα γενέσθαι τὸν τόπον. Ὁ γοῦν γέρον, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τὸ κελλίον κατέλαβε· καὶ τότε ἐξαίσιον τέρας ἐδείκνυτο. Οἱ ὑπὸ τὴν κέλλαν γὰρ ἐμφωλεύοντες ὄφεις, καὶ τὸν Ἅγιον ἐπὶ τοσοῦτοις ἔτεσιν ἐπαλγεῖναι, ὡς τούτου δεδοξασμένον εἶδον τὸ πρόσωπον, οἷα πυρὸς, μὴ φέροντες τὴν κατὰ καυσιν, ἄρδην ἀποδιδράσκουσιν εἰς τὸν τοῦ χωνευθέντος δράκοντος τόπον· καὶ, Θεοῦ προνοίᾳ, εἰς πλήθος ἀπειρον ὄντες, ἀπώλοντο. Πτηνὰ γὰρ πόθεν τότε, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄφειων, ὡς ἐξ ἀποστολῆς ἱπτάμενα, τοὺς τεθνεώτας ὄφεις καταδύωμα ποιησάμενα, ὤχοντο.

Ἐκτοτε γοῦν τῶν πειρασμῶν ἀφαιεῖς ὁ Πατήρ, χάριν ἐκ Θεοῦ προῤῥήσεων εἴληφε, καὶ μᾶλλον ταῖς σκληροτέραις ἀγωγαῖς ἑαυτὸν προσηρέθιζεν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡσυχίας ἦρα, ὡς πρὸς αὐτὸν πολλοὺς ἰώρα τοὺς εἰσβάλλοντας, ἐπὶ τὰ ἐρημικώτερα τῶν ὀρέων μεταναστεύειν ὤθη. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἡγεῖσθαι τῆς Μονῆς διαταξάμενος, τῷ Πίττῳ τὴν τοῦ διορατικοῦ χάριν προδιδασκάφησεν. Οὗ γενομένου, ἡ προφητεία τοῦ Πατρὸς οὐ διήμαρτεν. Ὁμῶς εἰς ἐν χωρήσαντες τῶν τούτου προῤῥήσεων, ὡς ἐκ κρασπέδου, τοῖς φιλοπονεῖν βουλομένοις καὶ αἰρουμένοις, τὸ ὄλον δείξωμεν ὕφασμα.

Τούτῳ ποτὶ ὁ τῶν Ῥωμαίων εὐσεβέστατος ἀναξ Λέων (ὁ Σφόρος) ὁ τοῦ Βασιλείου υἱός, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναφυεῖν συγγραψάμενος, καὶ σφραγίσας, ἐξαπέστειλε τὴν τοῦ σκοποῦ λύσιν ἐπιζητῶν. Ὡς δὲ τὸν τοῦ γραμματίου Ἀγγελον πρὸς τῇ φλιᾷ τῆς κέλλης ἦσθετο γεγονότα, ἐξω τούτου προσυπαντήσας, ἕτερον τῇ χειρὶ ἐσφραγισμένον ἔχων Πιτάκιον, Δέξαι τοῦτο, ἀδελφε, εἶπα, καὶ πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε ὑπόστρεφε. Ἐπὶ τούτῳ καταπλαγεὶς ὁ τὸ βασιλικὸν ἐπιφερόμενος γράμμα, Καὶ τί, Πάτερ, τί τῷ ἀποστείλαντι, ἔφη, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητουμένου ἐρῶ; ἐπὶ τὸ προσκομισθὲν οὐκ ἀπείληψας. Καὶ ὁ Πατήρ· Ἀρκεῖ, τέκνον, ἀρκεῖ· τῷ Θεῷ περὶ τούτου μελήσει. Τότε λαβὼν τὸ Πιτάκιον τοῦ Πνευματικοῦ, πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἔρχεται. Καὶ δῆλα ποιήσας τὰ ἐπακολουθήσαντα τῷ κρατοῦντι, ἐξέπληξεν αὐτόν. Ὅτε δὲ καὶ τὴν τῆς γραφῆς γεγεννημένην ἐκδασιν τῆς τοῦ γέροντος προφητείας ὁ κρατὼν ἐθεάσατο, πάσῃ μηχανῇ ἐχρήσατο θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ, ἀφιλόκοσμος, καὶ ταπεινόνους ὢν, ἀντιμνηχανευσάμενος εὐφύως, οὐ συνεχώρησε τοῦτο γενέσθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγα, καὶ ἐκ τῶν τούτου μαθητῶν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐμάθεμεν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν.

Ὁ ἡγιασμένος οὖν Θωμᾶς, ἐπεὶ καλῶς τὰ τῆς ποιμένης διέθετο, τῶν ἐκεῖθεν ἀπάρας, δύσβατον καὶ ἀδιόδευτον χώρον καταλαβὼν, ὡς στρουθίον μονώτατον, ἐν αὐτῷ εἰσοικίζεται, ἀπρόιτος διελθὼν τῶν νηστειῶν τὴν περίοδον. Εἰ δέ τινι τῶν ἀδελφῶν περὶ ψυχὴν ποτὶ συνέβη κινδύνῳ

περιπεσεῖν, διὰ μακρῷ τοῦ χρόνου τούτους ἐπισκεπτόμενος, τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδίδου· καὶ πάλιν ὡς εἰς ἀναφυχὴν, εἰς τὸν δύσβατον χώρον ἀνέτρεχεν. Οὕτως ἐπὶ πλείστοις χρόνοις διαρκίᾳς, καὶ ἐν γῆρα πίνοντι γεγονώς, μικρὸν τὸ σῶμα τρυχωθεὶς, εἰς χεῖρα Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Φωνῆς ἑορταζόντων, καθαρῶς ἔνθα, ἦχος ἐξακούεται, ἀγαλλομένη τῇ ψυχῇ, Ἀθληταὶ κατεσκηνώσατε, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἰ.

Ἡ δὲ μοι ἀνεβόα Ἑρμογένους, ὃν περ θνήσκῳ θάνατον· ἐμοὶ τὸ ζῆν ἐστὶ Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἀπειρον· ἐκκοπτέσθω μου τὰ μέλη, πόθῳ ψάλλοντος· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἰ.

Φρονήσει στερότατη τῇ τῶν ζώντων, σεαυτὸν ἐνέγραψας, βίβλῳ ὡς Εὐγραφε σοφὴ· κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενος, ὡς ἐν ἄρματι τῷ σῶ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς μετεβιβάσθης.

Θεοτοκίον.

Ὁ φλέξας σου τὴν μήτραν, οὐ σαλεύσας Παρθενίας σήμαντρα, ὁ σαρκωθεὶς Λόγος ἐκ σοῦ, προεληλύθε παρέχων ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, Κόρη τοῖς μέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἰ.

Ὡδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ρήγνυται σοῦ πρό ποδῶν ὁ ματαιόφρων, συμπατούμενος Μηνᾷ θεόφρον· ὀφθαλμῶν στερήσας γὰρ σὲ καὶ γλώττης, τὸν λογισμὸν, οὐκ ἐσάλευσε τῆς στάσεως τῆς κρείττονος· διὸ γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψύτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε τῇ ὠμοτάτῃ προαιρέσει, ἑκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, δικαστὴς ἐστέρησεν ὁ παράφρων, τότε σοφὴ, τῶν βραβείων ἐφιέμενος Ἑρμόγενης, Χριστῷ ἐμελῶδεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰμνῷ σου Μηνᾷ τοὺς θεοὺς ἄθλους· τιμῷ Ἑρμογένους τοὺς ἀγῶνας· προσκυνῷ τὰ λείψανα· ἀναμέλπω τοὺς αἰκισμῶς, τὰ δεσμά τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς μάστιγας, δι' ὧν πρὸς ζωὴν βωῶντες ἤρθητε· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότη-
τος ἔγνωμεν Κόρη, Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν,
καὶ Λυχνίαν Θρόνον Θεῶ, καὶ Παλάτιον καὶ Γέ-
φυραν μετάγισσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τὴς ἀναμέλ-
ποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἔξει-
• κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέ-
• ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
• τητος, Παρθένε ἦν ὑπέδυνηδύν. Διὸ ἀνυμνῶ-
• τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
• τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψέτω, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ιδε, φωταυγῆς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύρων
πᾶσιν ἐξέλαμψε, καταυγάζουσα, τῆς οἰκουμένης
τὰ πέρατα, καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρυσαν· προσ-
έλθωμεν προθύμως, ἀγιασμὸν ἀπαρυσόμενοι.

Ων περ, ἀγαθῶν ἐτύχετε, ἐπουρανίων δό-
ξης, ἥς ἠξιώθητε, πίστει τὴν φαιδρὰν,
μνήμην ὑμῶν τοὺς γεραίροντας, ὡς Θεῶ παρι-
στάμενοι πάντοτε, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, Μεγα-
λομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα, καὶ ψυχὴν προσήξατε, τῷ Ποιητῇ
τῶν ὅλων θυσίαν ἁμῶμον, ὀλοκαυτωθέν-
τες, τῷ πυρὶ τῶν κολάσεων, καὶ Μαρτύρων
χοροῖς ἠραθμήθητε, φωτὶ ἀκραιβνεστάτῳ, κα-
ταλαμπάμενοι Θεόφρονες.

Ηρῆθι πρὸς μονὰς σκηνοῦμενος, φωτοειδῆς
Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ παρίστα-
ται, Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, ἀπολαύων
τρανῶς τῆς θεώσεως, Μηνᾶς σὺν Ἑρμογένει, καὶ
τῷ Εὐγράφῳ οἱ Θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπω-
σθεῖσα φύσις ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ
νυκτὸς ἐξ ἀγκωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν
τῆς σκοτωδούς συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν,
τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
• μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-
• τασθέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκατάπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ρήτορικὸς σου λόγος, καὶ θείος θαύμασι
Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἱερόν
Ἑρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περι-
χαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκλήρια,
ἀμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλ-
πίς μόνη, κόσμου παντός σωτηρία, ρῦσαι πυ-
ρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κό-
σμου φωστήρων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε Ἑρ-
μογέτους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυ-
ροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Διὸ τῷ ἐν δόξῃ καὶ
τιμῇ στεφανώσαντι αὐτοὺς, Χριστῷ τῷ Θεῷ
ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε
Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Η' Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε, Χριστέ ἡ σὲ κυή-
σασα, καθορώσα, τὴν καρδίαν γοερῶς,
ἐτέτρωτο βοῶσα· Ἀνάστα, ὦ Υἱέ μου, ὅπως
ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυρια-
κῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίξαι
τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνηστῆρας
ποιούμεθα τῶν πρὸ Νόμου, καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα
Προπατόρων αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν Ἀγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τοῦ,
Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἀνατολικά, γ'.
καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια, δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοὶ τελοῦν-
τες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν
Λυτρωτὴν· τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα, πι-
στῶς, ἐπετετέλεσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ
δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον

δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Οὗτους Ἀγίους Παῖδας ἐκ πυρός, ῥυσάμενος, Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δαυκὴλ· ὁ εὐλογήσας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δῆλόν σε, καὶ τὸν τέττη υἱὸν τὸν Ἰακώβ· ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσης Προπάτορας ἡμῶν, σταυρῶσαι καὶ θάπτεται, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά· συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ως ἐν ψεκᾷδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὥφθη φηρωτής· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ωσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοὶ, καὶ Ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τῆ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σε, ἐπιδημίαν προδηλῶν, ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί· Ἀβραάμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαάκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας· Δαυὶδ τὸν πραότατον, καὶ Δαυκὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν καμίνον εἰς δρόσον μεταβαλόντας· αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῷ Ἦχου.
Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, οἱ φιλέοργοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν· Ἀδάμ τὸν

Προπάτορα, Ἐνῶχ, Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ· μετὰ νόμον, Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ· μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἰερεμίαν, Ἰεζεκιήλ, καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα Ἡλιοῦ, Ἐλισσαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας· Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ασπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατὴρ, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ἦχος β'.

Εν πίστει τῆς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἑθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης Στιχολογία. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τῷ Ἦχῳ, Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θαυμάζοντες. Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχῃ ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων, καὶ τῶν Προπατόρων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρεῖς παῖδας ὑμνῶ, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Τὸν ἀναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ νεανίας, συμβολικῶς ὀραθέντα δοξάζωμεν.

Ρημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, Χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ετρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχηρμένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν

ἀβροδιαίτων ταῖς ἰδέαις, τῷ βασιλεῖ ὠραιότεροι δείκνυσθε. Θεοτοκίον.

Ιὸν τὸν τοῦ ὄφους ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὐας ἢ ἐκ Δαυὶδ, βλασήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυφορήσασα. Κανὼν τῶν Ἀγίων Προπατόρων, ἡ Ἀκροσιχίς. Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνῶμη ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Αἰδοῦμεν τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τῷ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἡδὴ γεγεννημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπιφανείαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἀβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτη προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μισήσας, πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς Δεῖον Μάρτυρα. Θεοτοκίον.

Ρῆτῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπυλαίῳ τίκεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὗ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀσρολόγοις ὁ ἀσὴρ ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδοξάσται.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν Θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυὶδ, Νόμους τοὺς πατρῷους, Θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρῶτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Α

Ινα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξης ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Τῶν Προπατόρων. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αἰδοῦμεν ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πο-

λιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλῶσση, καὶ καρδίᾳ, Ἐνὼς ὁ θαυμασίος, ἐπικαλεῖσθαι Θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἠλπισεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέσως βιώσας ἐν γῇ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Γερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὁφθεῖς κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφηνῶς, δοῦλος γνησιώτατος. Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδέμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ, τὸ πῦρ μετεβάλλετο· ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς Γυναῖξιν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γὰρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Εἰάν δὲ δόξῃ τῷ Προεστῶτι, λέγομεν·

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υμνήσωμεν πιστοί, τοὺς Προπάτορας πάντας, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς ὀραθέντος, δοξάζοντες ἐν ἄσμασι, τὸν αὐτοῦ θαυμαστώσαντα, ὡς τὴν ἔλευσιν, προεκτυπώσαντας τούτου, καὶ τὴν γέννησιν, τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως, τῷ κόσμῳ κηρύξαντας.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Ἀυτοκρατόρων θείᾳ χάριτι.

Απαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἀθλησις· τὸν γὰρ Τύραννον ἐζώγησε, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς, μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέδελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Υμνωδίαις Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖ-
δες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρ-
θεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τῶν Προπατόρων. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελω-
δήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον·
ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς θείαις καλλυνόμενος,
ᾤφθης τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, ᾧ μελωδοῦμεν
πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιδὼν σου Θεὸς τὸ εὐγενές, τῆς γνώμης τὸ ἀ-
κέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, δευ-
τέρου κόσμου σαφῶς, ἀρχηγὸν σε δείκνυσι, σώ-
σαντα αὐτῷ παντὸς ἐκ γένους, κατακλυσμοῦ
αἰσθητοῦ, σπέρμα, ὡς αὐτὸς διετάξατο.

Νῶε τὸν φυλάξαντα Θεοῦ, τὸν νόμον ἀπα-
ράτρωτον, καὶ εὐρεθέντα τότε δίκαιον,
τῇ γενεᾷ ἑαυτοῦ, καὶ ξυλίνῃ σώσαντα, πάλαι
Κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προσταῖζει παντουργικῇ,
ὑμνοῖς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατανύξεως ἡμῖν, πηγάζει τοῖς τιμῶ-
σί σε, Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σου, εὐφραί-
νουσα καὶ ψυχὰς, καὶ καρδίας πάντοτε, τῶν
εἰλικρινῶς μακαρίζοντων, τῆς τρόπους σου τοὺς
σεμνοὺς, καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἐνθεον.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φάτνῃ, ἀνακλί-
νεται, καὶ σπαργανοῦται ὥσπερ νήπιον·
καὶ Μάγοι ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τῆτον
ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς,
βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία.

• **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
• ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνε-
• βλάστησας· ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασκήνου
• δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
• ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὡδὴ 6. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο
μοί σοί θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν
τρίσιν Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες,
τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους
ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νιοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ· φιλάνθρωπε τὰ σὰ
μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλῃς, ὡς Υἱόν σε
ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἀπάντων, οἷα
Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Οραϊώθη ᾧ Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον,
ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσοῦ, εὐ-
σεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες

χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χο-
ρεῖαν παγκόσμιον.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, Ὅρος προδιέγραφε σα-
φῶς ὁ ἐνθεός· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, κα-
θορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θείον
τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ
Κτίστην καὶ Κύριον.

Τῶν Προπατόρων. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Επαῖνοις τιμάσθω, ἐνθέοις ὁ Σῆμ, πατρικὴν
εὐλογίαν καρπούμενος, καὶ ἐναντι εὐάρε-
στος, δεικνύμενος Θεῷ, καὶ τοῖς τῶν Προπατό-
ρων, χοροῖς κατειλεγμένος, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν
ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Ιδεῖν ἠξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβραὰμ τὴν
ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ· καὶ ἔμπλεως
ἐγένετο, χαρᾶς Πνευματικῆς· τοῦτον οὖν δια-
νοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες,
ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θείμεις, ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, τὴν
Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, ὡς φίλος
γνησιώτατος, παμμακάρε Ἀβραὰμ· ὅθεν μισθὸν
κομίζῃ, τῆς ξένης ξεναγίας τὸ γενέσθαι ἀπεί-
ρων, Ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ
ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται· πτωχεύει
δὲ ὁ πλούσιος· καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ
τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνά-
πλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία.

• **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
• μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγέλῳ, εἰρή-
• νην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεο-
• γνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐν νυκτὸς
• ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὡδὴ 5. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ανάμει τοῦ Λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλ-
δαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ,
γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, ὡ τοῦ Δαυὶδ
σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσαμένους
πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς
νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κακι-
σον, ἱερεῖς δὲ τῆς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον.

Ιλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε
Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μή-

τῆρ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθηναι.

Τῶν Προπατόρων. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Τύπως Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικὴ εὐπειθεῖα τοῦ θύεσθαι· διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὥφθης ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνοῦμενος.

Οφθῆ Ἰακώβ, θειάπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου νῆς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ καθευδὼν θείαν κλίμακα τεθέαται, ἥ περ Θεὸς ἐπεστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακεὶς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσήφ, πατρός τὴν εὐπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθεὶς, προσαπεμπόληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σῶφρων γεγωνὼς καὶ δίκαιος, Βασιλεὺς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, Παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ αἰεὶ καὶ Πνεύματι· σπαργανοῦται δὲ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλῃ σαφῶς, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Καταβασία.

▪ **Σ**πλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διεληλύθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκαμνῷ τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱσταμένοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτια πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμοῦμενοί· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σάταν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παιδῶν σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι·

Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἀναγινώσκωμεν πρῶτον τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας τῆς μηνός, εἶτα τῶν Ἀγίων Προπατόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Προπατόρων.

Στίχοι.

Δέξασθε χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες, βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι Πρόπαππος Χριστοῦ εἰδείχθη.

Τὰ κατὰ τὸν μακάριον Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς Βίβλου τῆς Γενέσεως, τῷ θειασίῳ ἱστορηθείσης Μωσεί, καὶ σοφοῖς καὶ ἰδιώταις γινώσκονται· εἰς ἐπήκοον γὰρ κατὰ τὰς νηστευσίμους ἀναγινώσκωμεν ἡμέρας. Οὐκ ἀγνοοῦμεν γὰρ, ὅτι ἐκ τῆς Χαλδαίων χώρας ὤρματο, καὶ ὅτι ἐθνικός (ἔθνος γὰρ πρὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Χαλδαῖοι) καὶ ὅτι Πατέρα εἶχεν εἰδωλολάτρη· ἀλλ' ὁμως, καὶ ἀπὸ τοῦτου τὸ γένος κατὰγον, οὐδὲν ἔσχε κώλυμα πρὸς θειογνωσίαν· ἀλλ' εἴτι δεῖ καὶ παράδοξον εἰπεῖν, ἐντεῦθεν πρὸς τὴν τοῦ ὄντος κατάληψιν μᾶλλον ἐχειραγωγῆθη. Κατανοήσας γὰρ, ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων Θεός, καὶ τῆς εὐταξίας τῶν ὄντων συνιῶν, ἐκ τῶν ὀρωμένων τὸν ἀόρατον ἔγνω, καὶ Θεὸν τοῦτον προσεκύνησε, διακρατοῦντα καὶ κυβερνῶντα τὰ πάντα, καὶ τοῖς οὐσι τὴν φαινομένην εὐαρμοστίαν καὶ τάξιν ἐπιθέντα.

Ὅς χρηματισθεὶς, καὶ τὴν οἰκίαν καταλίπειν κελευσθεὶς, τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ, μηδὲν τῇ πίστει διακριθεὶς, καὶ γίρας τῆς ὑπακοῆς ἐν βαθεῖ γῆρᾳ τὸν Ἰσαὰκ λαμβάνει, καὶ τὸ, πολλῶν ἔθνων γενέσθαι Πατέρα· ἐξ αὐτοῦ γὰρ γενέσθαι τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Ἰούδαν (ἀφ' οὗ καὶ ὁ Χριστὸς), καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀπογόνους κτᾶται.

Τοῦτον, ὡς Χριστοῦ προπάτορα γεγονότα, μνήμης ἀξιοῦντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ διδάσκαλοι, παρέδωκαν ἡμῖν ταύτην ποιεῖν ἐγγύς σου, καὶ οὐ κατὰ διάστασιν ἡμερῶν πολλῶν, τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τάχα κατὰ τὴν τοῦ θείου Πνεύματος ἱμπνευσιν τοῦτο, καὶ οὐχ ἀπλῶς διαταξάμενοι καὶ τυπώσαντες. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὸ φιλανθρωπίας ὁ Ὑπεράγαθος καὶ Φιλάνθρωπος Σωτὴρ γεννάρχῃν αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ σχεῖν καταξίωσεν, ἐδικαίωσεν τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀναδειξέως, οὐ πόρρω πάνυ τὴν τούτων μνήμην πανηγύρειως ἅγειν ἡμῖν, ὡς γεννάρχου τε καὶ Προπάτορος.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀγ. Παιδῶν. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Ηχος θεοσεβῆς ἐμελωδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θείον χορὸν συνησάμενος, τὴν ὠδὴν ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεακῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ,

τρανώς ὀπτανόμενον, καὶ ὥδην ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τῆς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τῇ τετάρτῃ τὴν θείαν, Υἱὸν προσηγόρευσε, τῇ Θεῷ καὶ πᾶσιν ἐδόκησεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εἴχων λελαμπρυσμένον θεία αἴγλη, τὸν νῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι τυπούμενον, Εὐλογητὸς ἐκδοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τῶν Προπατόρων. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Υμνεῖσθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαὴλ σὺν τῷ Δανιὴλ, κάμινον σθέσαντες πυρὸς, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, ταῖς ὁρμαῖς, καὶ τῷ Χριστῷ, συμφώνως ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς καὶ ἀνενδότοις θλίψεσι, θανάτων κέκληται Ἰωβ, τοῦ Θεῷ παναληθέστατος, πρᾶος ἄκακος εὐθύς, τέλειος ἄμεμπτος, ἀναβοῶν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν πίστει Μωϋσέα, Ἀαρώντε, καὶ τὸν ὄρ τιμήσωμεν, ἀνευφημοῦντες Ἰησοῦν, καὶ Λευὶ τὸν ἱερώτατον, Γεδεὼν τε καὶ Σαμφὼν, καὶ ἀνακραζόντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ, καθὼς προεῖπεν ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν ἡ ἀπειρόγαμος, Θεὸν καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ὧς πάντες ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, » πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ἐστῶτες ἐψάλλον· Ὁ τῶν » Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπυδαζόντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτέσασθε, κρηπίδα τῆς Ἡστέως, καὶ τῆς Ἐλπίδος Ὀσσιοι, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βωῶντες ἀνενδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον σήσαντες, χοροστασίαν ἄδουσι, τῷ ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότι Δεσπότη.

Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σθέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ ταῖς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυὶδ οἱ ἀπόγονοι νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται πάντα γνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφῆσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς σου, προελθάντα ἀφράζως, ὃν Παῖδες εὐλογεῖσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Προπατόρων. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Σήμερον τῷ ἀπ' αἰῶνος θείαν μνήμην, ἐκτελέσωμεν θείων Πατέρων, τοῦ Ἀδὰμ τοῦ Ἀβελ τε, Σὴθ καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνῶς, καὶ Ἐνῶχ καὶ Ἀβραὰμ Μελχισεδέκ καὶ Ἰωβ, καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακώβ, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις βωῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φαλαγγα θεοτερπῇ θείων Πατέρων, εὐφημήσωμεν Βαραὶκ καὶ Νάθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυὶδ, Ἰεφθαίε Σαμὴλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν, ὀρῶντα σεπτῶς καὶ ἀνακραζόντα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὔπαινον μελωδικῶς Θεοῦ Προφήταις, προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, Ὀσηέ, Μιχαῖαν τε, Σοφονίαν καὶ Ἀββακούμ, Ζαχαρίαν Ἰωνᾶν, Ἀγγαῖόν τε καὶ Ἀμμῶς, καὶ τὸν Ἀβδίου καὶ Μαλαχίαν Ναούμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιὴλ, ἅμα Δανιὴλ, Ἡλίου καὶ Ἐλισσαῖον.

Τριαδικόν.

Ρήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, τὸν Πατέρα ἀναρχον, τὸν Υἱὸν τε καὶ τὸ εὐθές, Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ὁμοούσιον, ἣν πᾶσα πνοὴ δοξάζει, κράζουσα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἐκ παρθενικῶν Χριστὲ αἱμάτων, σωματούμενος ἀρρήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τέλειον, ἐν Σπηλαίῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἰησοῦ ἀποστατόμενον· ἀσὴρ δέ σε πόρρωθεν ἐμνήυσεν, ἀπρολόγους· Ὑμνεῖτε πίσει κραυγαῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξε-
 » κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέ-
 » ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
 » τητος, Παρθένῃ ἢν ὑπέδυνηδύν· διὸ ἀνυμνῶ-
 » τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
 » τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
 » αἰῶνας.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὡδὴ Δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Εφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ
 ἑρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρα-
 νίοις θαλάμοις Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων,
 καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀ-
 φθαρσίας τὸν στάχυν καρποφορήσαντες.

Ανέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ
 εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἐνθα ἀ-
 πέδρα γὰρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε,
 τὸν ζωοδότῃν τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωο-
 ποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Τῶν Προπατόρων. Μυστήριον ξένον.

Ισχυῖ σου πάλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγα-
 τέρες Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰουδίθ καὶ Δεβόρ-
 ρα, Ὀλδὰ Ἰαήλ τε, Ἐσὴρ Σάρρρα Μαριαὶμ Μω-
 σέως καὶ Ῥαχήλ, καὶ Ῥεβέκκα καὶ ἡ Ῥούθ
 αἱ μεγαλόφρονες.

Ως σθέσαντας Παῖδας, Ἀγίους τὴν κάμινον,
 ἱερῶς τιμήσωμεν, ἅμα τῷ Δανιὴλ τῷ
 Προφῆτῃ, πᾶσι δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ Νό-
 μου διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν Νόμῳ τὸν
 Δεσπότην θεραπεύσασι.

Σοφώτατοι Δεῖοι, Προφῆται γεγέννηται, Ἀ-
 βραὰμ ἀπόγονοι, τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ,
 καὶ Ἰούδα τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προα-
 ναγγεΐλαντες ἐν Πνεύματι· αὐτῶν ἱκεσίαις Ἰη-
 σοῦ πάντας αἰκτείρησον.

Ηγίασαι πᾶσα ἡ κτίσις, τῇ μνήμῃ ὑμῶν, καὶ
 πανηγυρίζουσα, κράζει ἱκετικῶς ἐκβοῶσα·
 Δέησιν Κυρίῳ, αἰεὶ προσαγάγετε Μακάριοι, τυ-
 χεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται,
 καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, Λόγος ὁ τοῦ Πα-
 τρός ἀσυγχύτως· χόρευε ἡ κτίσις, φωναῖς εὐ-
 χαρίσταις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τὴν δι' οἶκτον,
 παναγίαν συγκατάβασιν. Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδόξον· Οὐ-
 » ρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θράνον Χερουβι-

» κὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν
 » ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
 » ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὑναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλο-
 πάτορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ
 Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν· ἐξ
 ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σὰρκα ὠράθη,
 διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Αδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἀβελ Σὴθ καὶ τὸν
 Ἐνῶς, Ἐνῶχ καὶ Νῶε Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ
 καὶ τὸν Ἰακώβ, Μωσῆν Ἰωβ καὶ τὸν Ἀαρὼν,
 Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαράκ, Σαμφὼν, Ἰεφθαίε,
 Δαυῖδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Αγνὴ Παρθένε, ἄχραντε, Μαρία Θεονύμφευ-
 τε, ἐν ᾧρα τῇ φοβερά μοι, πρόστηθι καὶ
 μεσίτης, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπει-
 νῷ καὶ ῥῦσαί με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ
 τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλ-
 λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀγίων
 Προπατόρων δ'.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων
 μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τού-
 των πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν. Δίς.
 Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Εσθεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες,
 χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦν-
 τες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν
 Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Δαυὶδ κατακλεισθεῖς, θηρσί συνωκισμένος,
 Δανιὴλ ὁ Προφῆτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων
 ἐδείκνυτο κακώσεως.

Δόξα, Ἦχος βαρὺς. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν
 πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν
 σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην· τοῦ Ἰούδα τὴν
 φυλὴν, ἀξίως τιμήσωμεν· τοὺς ἐν Βαβυλῶνι
 Παῖδας, τοὺς σθέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα,
 ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημή-
 σωμεν· τῶν Προφητῶν ταῖς προρρήσεις, ἀσφα-
 λῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαίου μεγαλοφώ-
 νως βοήσωμεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ
 λήψεται, καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ· ὃ
 ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων ἡ 5'. Ὡδή.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; Ἀσκητὴν, ὅτι τὰ πάθη καθυπέταξας τῷ νῷ· Ἀθλητὴν, ὅτι πρὸς πᾶσαν ἐκαρτέρησας ποινὴν· πρὸς ὕψος, ἀπὸ γῆς στύλον αἰρόμενον ἐν πέτρᾳ, ἀληθείας ἐρειδόμενον· ἀγωνιστὴν προθυμότατον, καὶ ἰατρὸν ἐμπειρότατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ προσφθεγώμεθα; τῶν παθῶν ἐκριζωτὴν, καὶ φυτοκόμον ἀρετῶν· ἀληθῆ θαυματουργόν, καὶ πρεσβευτὴν ἀμαρτωλῶν· πνευμάτων, ἐλατῆρα γενναιοτάτον· φωστῆρα, εὐσεβεῖα διαλάμποντα· τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἐγκρατείας παιδευτὴν· ἐγκαλλώπισμα πιστῶν, καὶ ἱαμάτων αὐτουργόν· λυχνίαν, τοῖς ἐν σκότει φῶς αὐγάζουσιν· Ἀγγέλων, συμπολίτην καὶ ἰσότημον· τοῦ Παραδείσου οἰκῆτορα, καὶ ἐπουράνιον ἄνθρωπον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ ἐμπιστευθέν σοι τάλαντον παρὰ Χριστοῦ καλῶς ἐργασάμενος Ὅσιε Πάτερ, ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον, δαιμόνων φυγαδευτὴς, καὶ ἰατὴρ ποικίλων ἀρρώστημάτων, στύλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ ὅρος Ἅγιον, πῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· διό σε ἰκετεύομεν, Δανιὴλ θαυματουργέ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι, καὶ αἰτῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πάθος σου τὸ σεπτὸν ἢ σεμνὴ, καὶ πανυπεράγνός σου Μήτηρ Μακρόθυμε, παντᾶναξ ἑώρακυῖα, δακρυρροοῦσα πικρῶς, καὶ τὰ σῆθη τύπτουσα ἐκραύγαζεν· Ἰησοῦ μου γλυκύτατε, πρόσφθεγμά μοι σωτήριον, φῶς παντὸς κόσμου, θεῖε Ἥλιε ἄδυτε, πῶς ἐν ξύλῳ σε, σαυρικῶ νῦν κρεμάμενον, οἷα κακῆργον βλέπεσσα, καὶ λόγῃ τὴν ἄχραντον, φεῦ μοι! πλευράν τετρωμένον, καθυπομείνω καὶ ζήσομαι, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, εἰ μὴ λάμψει μοι τὸ φῶς σου τῆς ἀναστάσεως; Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Υπομονῆς σῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε· τὸν Ἰώβ, ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς Ὑμνοῖς γεραίρω Δανιὴλ τὸν Στυλίτην.

Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Υμνοῖς ἀνευφημῆσαι, μέλλοντι τὴν μνήμην σου μακάριε, φωτοφόρον μοι αἵγλην, Δανιὴλ οὐρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας ἥλιος ὄντως, Πάτερ ἐξανέτειλας τοῖς πέρασιν, ἀρετῶν δαδουχία, καταυγάζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, Πάτερ καθυπείκων ἀπενέκρωσας, ἐγκρατεῖα τὴν σάρκα, καὶ ὑπέταξας ταύτην τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Οῦλος ἄνθρωπος ὥφθη, μείνας ὅπερ ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν, ὃ ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γεννηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Ὡδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ράβδῳ τῆς ἐγκρατείας, τὴν τῶν παθῶν θαλάσσαν, Πάτερ διαρρήξας, διέβης ἀκαταπόντιστος, καὶ ὅρος ἐφθασας, τῆς ἀληθοῦς ἀπαθείας, καὶ Θεῷ ὠμίλησας νοῦ καθαρότητι.

Ανελθὼν εἰς τὸ ὕψος, τῶν ἀρετῶν γνῶριμος, γέγονας τῷ κόσμῳ, ἐν στύλῳ μένων μετέωρος, καὶ τῇ λαμπρότητι, τῶν παραδόξων θαυμάτων, καταυγάζων πίστεϊ σοι, τοὺς προσανέχοντας.

Ιδρυμένος ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, πάσαις μεθοδείαις, δαιμόνων ὥφθης ἀκλόνητος· στυλῶ τὸ σῶμα δέ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς τὰ οὐράνια. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῆς τῶν παθῶν με, ἐπαγωγῆς Δέσποινα· καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς μου, νῦν ἐκπολέμησον· στήριξον πέτρα με, τῶν τῷ Θεῷ θελημάτων· τὴν ψυχὴν μου φώτισον, Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὁροφωγῆ Κύριε, καὶ τῆς
• Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον,
• ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
• τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ἀγγέλων μακάριε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις μακάριε, Δανιὴλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μὴν τὴν σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλίσσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πάνυμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβεΐαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, λυτρωθῆναι ἐκ θλίψεων, καὶ πληροῦν τὰ αἰτήματα, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἀχραντὸν τόπον σου (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρικὸν καθορῶσα πάθος σεμνῇ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε σπλάγχνα πικρῶς, σπαραττοῦσα ἔκραζες, ὀλολύζουσα πάντα γνε· Πῶς ἐκὼν ἐτάθης, καὶ θάνατον Δέσποτα, σαρκικὸν ἐδέξω· φρικτὸν ὄντως ἀκουσμα! Ὅθεν ἀνυμνῶ σου, τὸ ἀπορρήτον Σῶτερ, καὶ ἀφραστον βσύ-

λημα, ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας, τὸ πλανώμενον πλῆθμα σου. Ἀνάστηθι ἀλλ' ὅμως Υἱέ, καὶ χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, ὁ εὐφροσύνης τὰ πάντα, πληρώσας τῷ πάθει σου.

Ὡδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ως φωταυγῇ, ἥλιον Πάτερ αἰοῖδιμε, ἐπὶ στυλόν, λάμποντα τεθέασαι, τὸν τοῦ Θεοῦ, δοῦλον Συμεὼν, καὶ ταῖς πηγαζούσαις, ἐκ τούτου θείαις λαμπρότησιν, ἐνθέως κατηνυγάσθης, Δανιὴλ καὶ κατ' ἴχνος, τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικαῖς, φάλαγγας ὅπλῳ τῆς πίστεως, ἐτροπώσω, ρείθραις τε κατέκλυσας, τῶν προσευχῶν, λύμην τὴν αὐτῶν, Πάτερ ἀναστείλας, ἣν ἐνεποιοῦν τοῖς πλέουσι· καὶ ἔσωσας τοὺς πίστει, τῷ Χριστῷ μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Αναστηλῶν, Πάτερ σαυτὸν παμμακάριστε, ὁλονύκτως, ἵστασο ὡς ἄσκαρος ἀμετεώριστον τῆς ψυχῆς, ὅμμα κεκτημένος, καὶ καθαρὸν ὥσπερ ἔσοπτρον, τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, καὶ τὰς θείας ἐμφάσεις, καθαρᾷ διανοίᾳ δεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, φύσεως κεκαινοτόμηται· νομοδότην, Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ὑπὲρ αἰτίαν ὡς ἀληθῶς, Πάναγνε καὶ λόγον, τῆς ἀλογίας ρυσάμενον, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ινα τῆς ἀθανάτου, δόξης ἐπιτύχης, σαρκὸς ἐθανάτωσας, τὰς ὀρέξεις Πάτερ, καὶ παθῶν τὰς ὁρμαῖς ἐχαλίνωσας, ἐγκρατείας πόνοις· καὶ ποταμὸς θαυμάτων ὥφθης, καὶ πηγὴ ἰαμάτων αἰοῖδιμε.

Ην διώδευσε τρίβον, Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμεὼν ὁ θαυμασίος, ἐν ἐκστάσει μάκαρ, γεγονότι σοι ὥφθη δεικνύων σοι, σὺν δυσὶν Ἀγγέλοις, δεῦρο βῶν, καὶ στῆθι πρὸς με, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος χάριτι.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη, Πάτερ ἀνεσπέρου, καὶ θείας ἐλλάμψεως, τῶν δαιμόνων ζόφον, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην ἐδίωξας· καὶ ὠράθης στυλὸς, φωταεὶδῆς καὶ κλίμαξ ὄντως, πρὸς Θεὸν τοὺς πιστοὺς ἐπανάγουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὥφθης ὑπερτέρᾳ, τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας μόνῃ Πανύμνητε· Θεοτόκον

(*) Περιτετεύοντα κῶλα ἔχον, τοῦτό τε καὶ τὸ ἐξῆς Σταυροθεοτοκίον, καὶ ἄλλα πάλιν παράخورδα, φθείροντα τὸν ρυθμὸν, μετεποιήθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον καὶ τὰ δύο.

θῆν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὡδὴ 5'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ο νοῦς σου τῇ πρὸς Θεόν, ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, ἀνάλωτος ἡδονῶν, πυρὶ Πάτερ ἔμεινε, καὶ παθῶν ἀνώτερος, καὶ τῆς πρὸς τὸ σῶμα, προσπαθείας ὑψηλότερος.

Ν αματίων ζωοποιῶν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, πλησθεῖσά σου ἡ ψυχὴ, Θεόφρον πανόλβιε, ποταμοὺς ἀνέβλυσεν, ἱαμάτων ὄντως, ὀχετοὺς παθῶν ξηραίνοντας.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ προστασίαν πιστοὶ, καὶ τεῖχος πάντες κεκτῆμεθα, οἱ ἐν βυθῷ τῶν κακῶν, καὶ σάλῳ τῶν θλίψεων, αἰεὶ κινδυνεύοντες, Θεοτόκε μόνη, τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ι** λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡσπερ ἀστὴρ πολύφωτος, σὺ ἀναβάς μακάριε, ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἀπεδίωξας Πάτερ· διὸ δεόμεθα καὶ νῦν, ἐπίλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ ὥδὴ ῥυπαρὰ πρὸς τὴν αἴνεσιν, τῶν ἀγώνων σου Πάτερ πέφυκεν· οὐ γὰρ ἔχω ἀγνὴν τὴν καρδίαν μου· καὶ γὰρ ταύτην αἰσχροῦς κατεμόλυνα· ἀλλὰ μοι δίδου λόγον Ἄγιε, καθαρώς ἀνυμνῆσαι τὴν σὴν πολιτείαν, ἣν ἐξαύμασαν ὄντως καὶ Ἄγγελοι· καὶ γὰρ γέγονας ὥσπερ ἀσώματος, εἰληφῶς τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

Στίχοι.

Καὶ γῆινον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκυλίνων,
Οἶκεῖ Δανιὴλ πρὶν στύλον, καὶ νῦν πόλον.

Ἐνδεκχάτη Δανιὴλ στυλοβάμων εὗρατο τέρμα.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως τοῦ Μακέλλη, ἀπὸ Μεσοποταμίας ὁρμώμενος, ἐξ ἐνορίας Σαμοσάτων, ἐκ Κώμης Μαρουθᾶ καλουμένης, ἐκ πατρὸς

Ἠλία καὶ μητρὸς Μάρθας ἀποτεχθεὶς. Μετὰ δὲ τὸν πέμπτου χρόνου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρὰ τῶν γεννητόρων ἐν τινι εἰσῆχθη Μοναστηρίῳ, καὶ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ διέπρεψε. Καὶ παρεγένετο πρὸς τὸν Ὁσίον Συμεὼν τὸν Στυλίτην, ἥδη προκόψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ παρ' αὐτοῦ εὐλογήθη. Κατὰ δὲ θείαν ἀποκάλυψιν, ἦλθεν ἐν τοῖς τῆς Θράκης μέρεσι, πλησίον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ· ἐνθα καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐν τινι εἰδωλικῷ ναῷ, πολλοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν δαιμόνων ὑποστάς. Εἵτα κίονι ἐπέβη, πολλὴν ἐν αὐτῷ ἐπιδειξάμενος ἀσκησιν καὶ καρτερίαν, καύματι καὶ ψυχῇ, καὶ ταῖς ἐξ ἀνέμων προκείμενος προσβολαῖς. Πολλὰ οὖν θαύματα κατεργάσατο, ὥς διαφημισθῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παρὰ τε τῷ Βασιλεῖ Λέοντι, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Ζήνωνι, καὶ τῷ τυραννήσαντι Βασιλίσκῳ· οἱ καὶ παραγενόμενοι, προσεκύνησαν τὸν Ἅγιον, καὶ προσεπίσας αὐτοῖς περὶ τῶν συμβησομένων, καὶ τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν πολεμουμένη, βοηθήσας, καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τὸν βίον διατελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Ἀνάπλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ νέου Στυλίτου.

Στίχ. Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν στύλος·
Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν τρέχει.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ Γέροντος, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ Γαβριὸς αὐτοῦ, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου, ἐκ γῆς ἀνατολῶν ὁρμώμενος, υἱὸς Χριστοφόρου καὶ Καλῆς. Ὅτε δὲ κατὰ Βουλγάρων πόλεμος ἐκινήθη, τότε καὶ τοῦτον εἴλκεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἢ τῶν κρατούντων πρόσταξις. Συρράγέντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ ἀνυποστάτου γενομένου, καὶ πολλῶν μυριάδων καταπεσουσῶν, αὐτὸς θείᾳ προνοίᾳ περισωθείς, τὸν μόνῃ βίον ὑπέρχεται· καὶ τῇ ἀσκήσει προκόψας, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ σιδήρα περιβάλλεται, κατατρύχων τὸ σωματίον· καὶ ἑξαήμερον νηστεία σχολάζει, μηδὲν ἕτερον, παρὲς τῆς προσκομιζομένης αὐτῷ προσφορᾶς, καὶ λαχάνων ὡμῶν ἐσθίων. Καὶ ἐπὶ στύλου ἀναβάς, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῷ διαρκέσας χρόνους, θείας αὐτήκοος φωνῆς γεγωνῶς, καὶ τῷ καλέσαντι ἐπόμενος, καταλαμβάνει τὸν Ὀλυμπόν, λίθον, οἷά τινα κημὸν ἐκούσιον, ἐμβαλὼν τῷ στόματι, πρὸς τὸ μὴ λαλεῖν πολλά. Καὶ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων ἔρχεται, ἀκχεῖθεν ἐπὶ τὴν Χαλκηδόνα διαβαίνει. Ἐν ἡ προσεπιθὰς κίονι, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονε, τεσσαράκοντα πέντε χρόνους διηνυκῶς ἐν τῷ κίονι· Καλῶς οὖν ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκεφεῆ καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχ. Ἀκεφεῆν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,
Ἀειθαλᾶ ζήλωσον· Ἐζήλωσά σε.

Οὗτοι ἐπῆρχον ἐκ Περσίδος. Ἦν δὲ ὁ Ἀειθαλᾶς τῶν εἰδωλῶν ἱερεὺς· ἐπέγνω δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκ τοῦ μόνον ἐνθυμηθῆναι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Χριστιανῶν εἰσελθεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ ἦν ῥύσις αἵματος. Μαθὼν δὲ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ἐπιστρέψας, ὅτις Ἀρβὴλ ἐλέγετο, τοῦτον γενέσθαι καὶ ἑτέροις Διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας συνέβη. Διαβληθεὶς δὲ, παρίστη τῷ Ἀρχοντι. Τοῦ δὲ Ἀρχοντος τὰ κατ' αὐτὸν ἀναμαθάντος, τὸ ὥπιον ἀπεκόπη, καὶ εἰς φυλά-

κὴν ἐμβαλλεται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀκίψης ὑπῆρχε Διάκονος· συσχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ παραπέμπεται τῷ ἄρχοντι μετὰ τοῦ Ἀειθαλᾶ. Ὁ δὲ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸν Βασιλῆα· οὗ κατενώπιον ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Μείρακός τινος· καὶ Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

Ὁ ὗτος ὁ μακάριος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μείραξ, ἦν μὲν Αἰγύπτιος τὸ γένος, ἐν τῷ κάστρῳ δὲ Τενεσῇ γεννηθεὶς, παρὰ Χριστιανῶν γονέων· καὶ βαπτισθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ἐπαιδεύετο ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀμωμῇ πίστει. Κουφότητι δὲ γνώμης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ σκελισθεὶς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἐκεῖσε Ἀμνηρᾶν, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν. Καὶ τὴν ζώνην κόψας, καὶ τὸν Σταυρὸν πατήσας, καὶ τὴν μάχαιραν σπασάμενος, ἠλάλαξε τὴν ἐλλεινὴν ἐκείνην φωνὴν τὸ, Ἀγαρηνὸς εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔτι Χριστιανὸς ἀπὸ τῆς σήμερον. Καὶ ἦν τιμώμενος καὶ δοξαζόμενος ἐπὶ τινὰς χρόνους παρά τε τοῦ Ἀμνηρᾶ, καὶ τῶν παρ' αὐτῷ, μηδὲ ὡς φροντίζων περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Οἱ δὲ τούτου γεννητορες, οὐκ ἐπαύσαντο τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενοι, πρὸς τὸ μεταβληθῆναι αὐτόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν καὶ ἐπίμονον δέησιν, μετέβαλε τὴν τοῦ Μείρακος καρδίαν πρὸς ἐπιστροφὴν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ λέγει· Ἰδοὺ, κύριοί μου καὶ γλυκύτατοι γεννητορες, σκοτισθεὶς τὸν νοῦν, ἐποίησα ὁ ἐποίησα· καὶ νῦν παρακαλῶ πάλιν γενέσθαι Χριστιανὸς καὶ εἶναι μεθ' ὑμῶν. Οἱ δὲ λεγουσιν αὐτῷ· Ἡμεῖς τέκνον, ὅτε τοῦτο ἐποίησας, πολλὰ δάκρυα ὑπὲρ σου ἐξεχέαμεν, καὶ οὐδέ ποτε ἐπαυσάμεθα τὸν Θεὸν δυσωποῦντες, ὅπως ἐπιγνῶς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ νῦν εὐχαριστοῦμεν τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, ὅτι οὐ παρίδεις τὴν μικρὰν ἡμῶν δέησιν. Πλὴν, καθὼς γινώσκεις καὶ αὐτὸς, τέκνον, φοβούμεθα τὸν Ἀμνηρᾶν, μήποτε κινδυνεύσωμεν ὑπὲρ τούτου, ὡς μεταβαλόντες σε. Ἀλλ' εἰ θελεῖς καὶ τῷ μεγάλῳ πταίσματι κουφισθῆναι, καὶ τὸν Θεὸν ἴλεων εὐρεῖν, καὶ ἡμᾶς ἀνεγκλήτους ποιῆσαι, καὶ ὑπὲρ πάντος τοῦ γένους σου πρεσβευτὴς γενέσθαι, ἃ πελθε πρὸς τὸν Ἀμνηρᾶν· καὶ ὡς ἐποίησας κρυφίως, ὁ ἐποίησας, οὕτω πάλιν παῖσον, ὡς ἀγνωσούντων ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς εὐδοῶσι πάντως τὰ κατὰ σέ, τέκνον, ὡς βούλεται.

Ὁ δὲ, τὴν τῶν γονέων λαβὼν συμβουλὴν ὁμοῦ καὶ εὐχὴν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζώνην, πρὸς τὴν σύναξιν ἔδραμε τῶν Ἀγαρηνῶν. Καὶ περιζωσάμενος, ἐνώπιον τοῦ Ἀμνηρᾶ καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς, καὶ χαράξας τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν ἐνὶ ξύλῳ, ἠπάσατο αὐτόν, καὶ ἤρξατο κραγεῖν μεθ' ὅσης δυνάμεως εἶχε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ κρατήσας αὐτόν ὁ Ἀμνηρᾶς λέγει· Τί σοι γέγονεν; Ὁ δὲ Μείραξ ἀπεκρίνατο· Ἐλθὼν εἰς ἐαυτόν ἀπὸ τῆς συμβάσεως μοι διαβολικῆς σκοτώσεως, προσέπεσον τῷ Χριστῷ· καὶ γενόμενος Χριστιανός, καθὼς ἤμην, ἦλθον ἀναγγεῖλαι σοί τε καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐνώπιον πάντων τὸν Χριστὸν με ὁμολογήσαι, ὑμᾶς δὲ καὶ τὴν θρησκείαν ὑμῶν ἀναθεματίσαι. Τούτων ἀκούσας, ὁ Ἀμνηρᾶς, ἔβαλεν αὐτόν ἐν φυλακῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἀνευ τῆς σίσεως βρώσεως καὶ πόσεως· καὶ ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινεν αὐτόν. Καὶ εὐρὼν αὐτόν ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, ἔτυψεν αὐτόν μετρίως, καὶ πάλιν τῇ φυλακῇ ἐναπέθετο. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας παραστήσας αὐτόν, ἔτυψε σφοδρῶς· ἐπιμίνοντα δὲ τῇ ὁμολογίᾳ, καθεῖρξε. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας, πάλιν ἐπανακρίνας αὐτόν, καὶ εὐρὼν ἐπιμίνοντα καὶ ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, βουνεύροις αὐτόν ἀνωθεν ἔτυψε πῶν φλεγμαινουσῶν πληγῶν· καὶ δοθείσης ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ, ἔλαβον οἱ προστιταγμένοι.

Ἐμβάντες δὲ εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν ὡσεὶ σταδίους τίσσας. Καὶ μετὰ τὸ προσεύξασθαι αὐτόν, ἀπίτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ρίψαντες ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἴτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, εἴτε μὴ, οὐ διεγνώσθη· ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐξῆλθε. Καὶ ταύτην ἀναγνωρίσαντες Χριστιανοὶ τινες, ὡς πολῦτιμον δῶρον ἔλαβον. Διαβληθέντες δὲ πρὸς τὸν Ἀμνηρᾶν, δέδωκαν αὐτῷ χρυσίνους ἑκατὸν, καὶ οὕτως εἰσεν αὐτοὺς κατέχειν αὐτὴν ἀκωλύτως. Τότε ἀργυρίαν δῆκην κατασκευάσαντες, κατέθεντο αὐτὴν ἐν ταύτῃ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ δορυφορίας. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀναβλύζει αἰεὶ εὐώδεις μύρον, παντοδαπὰς ἰάσεις ἐπιτελοῦσα, εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πληροφρίαν δὲ βεβαίαν τῶν σκανδαλιζομένων καὶ δισταζόντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσαβᾶ.

Στίχ. Θύσας, Βαρσαβᾶ, ζῆθι, λυτρωθεὶς ξίφους.
Ἄνω ποθῶ ζῆν· θάττον ἡκέτω ξίφους.

Ὁ ὗτος, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν ἀληθῆ, ὑπὸ τοῦ τῆς Περσίδος Ἀρχοντος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Καὶ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Βικεντίου, Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μία.
Θεοῦ Τρία πρόσωπα, καὶ φύσιν μίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τῶν Ἁγγέλων σου τὴν στάσιν, κατεπλήγησαν παμμάκαρ Θεοφόρε· μετὰ σώματος γὰρ, τὴν τούτων πολιτείαν. ἀναλαβὼν ἐκραύγαζεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦψαι αὐτοῦ πολιτείας, προφητείας τε ἐκλάμπων φωταυγεία, ἱεραμάτων ἡμῖν, ἀπῆστραψας ἀκτῖνας, τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσί σε Δανιὴλ θαυματοφόρε.

Λύσον παθῶν μου τὴν ὀμίχλην, τῇ λαμπρότητι, παμμάκαρ σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς τρίβους ζωῆς, ὁδήγησον βοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰλέως ἔσο μοι Παρθένε· καὶ πληγέντα με ῥομφαίᾳ ἁμαρτίας, ἐν μοτώσει τῆς σῆς, θεραπεύσον πρεσβείας. Εὐλογημένος κράζοντα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον, τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, Πάτερ Θεοφόρε, ἀκριβῶς κατέλαβες, πτεροῖς κουφίζόμενος, τῶν ἐναρέτων πράξεων, καὶ σὺν ἀσωμάτοις, Δανιὴλ ἀνακράζεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η τῷ Θεοῦ σε δύνάμεις, προφανῶς ἐνισχύσα-
σα, φέρειν τοῦ κρυμοῦ, τὸ δυσχερές ἐποίη-
σεν, ἥλιε τὸν καύσωνα, ταῖς σιηπεδάναις ταῖς τῆς
σαρκὸς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, γεγεννημένων σκω-
λήκων, τὴν κίκωσιν βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Ἰωβ σὺ πέφνης, Δανιὴλ ἀξιάγαστε,
πλήθει πειρασμῶν, περισχεθεῖς καὶ θλί-
ψεων, Δαυὶδ τὴν πραότητα, καὶ Ἰακώβ τὸ ἁ-
πλαστον, καὶ τὴν σωφροσύνην, Ἰωσήφ ἐμιμή-
σω, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον Δέσποινα, Παναγία φρονούν-
τές σε, ῥήμασιν ἐπόμενοι, τοῖς σοῖς παν-
ύμνητε, σέ νῦν μακαρίζομεν, ὅτι Θεὸν μακά-
ριον, ἔτεκες ἡμῖν· ὃν ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις, μιᾷ
δὲ ὑποστάσει, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὔπταπλάσιος κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδού σοι πύλαι οὐρανῶν, μεταστάντι καὶ τὸν
ἰδρόμον τελέσαντι, Πάτερ ἡνοίχθησαν, καὶ
τῶν Ἀγγέλων τάξεις ἐδέξαντο· ὁ στεφοδότης
δὲ Χριστὸς, δόξῃ ἐστεφάνωσε, δικαιοσύνης σε
ὃν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ως κρίνον Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, ἐν λειμῶνι τῆς
ἀθλήσεως ἠνθησας, καὶ ὡς κυπάρισσος,
εἰς ὕψος ἤρθης τῆς τελειότητος, ὡσεὶ ἐλαία
ψαλμικῶς, ἐφάνης τὰ πρόσωπα, καὶ ταῖς καρ-
δίας ἡμῶν ἱλαρύνων τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Στύλον σε βάσει ἀρετῶν, στηριζόμενον ἢ
κτίσις ἐγνώρισε· πύργον ἀκλόνητον· θαυ-
μάτων βρύσιν· λιμένα εὐδίων· τῶν ἱαμάτων
θησαυρόν· δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· διό σου
σήμερον, Δανιὴλ ἐπιτελεῖ τὰ μνημόσυνον.

Ηλίε σήμερον ἡμῖν, ἐξανέτειλε φαιδρότερον
καταφωτίζουσα, δικαιοσύνης τῷ φωτί· ζόφον δὲ
διώκουσα, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν· ἦν τελῶντες
εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκῆσάν σε ἀφθοραν, μετὰ τὴν κύη-

σιν, ὅταν καθίσῃς κρίναι τὰ ἔργα μου, ταῖς ἀ-
νομίας παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίας μὲ, ὡς ἀνα-
μάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διό τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.
Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῷ κρύει καὶ τῷ καύσωνι, πιεζόμενος Πά-
τερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὡς-
περ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιὴλ παν-
θαύμαζε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· διὰ τῆτο
καὶ δόξης, ἀθανάτῃ σε υἱὸν, ἡξίωσεν ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεὸν Λόγον,
τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα παν-
σόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τῆτό σε πάντες,
ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσιν τούτῳ,
λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν,
καὶ θαυματουργῆ Σπυρίδωνος.

Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τύχῃ τῇ Κυριακῇ
τῶν Προπατόρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προαιμιакόν, στιχολο-
γοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Καθίσμα ἕλιν. Εἰς
δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ. τῶν Προπατόρων γ. καὶ
τοῦ Ἀγίου γ. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, τὸ α.
τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀνα-
στάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προ-
πατόρων. Ἦχος γ. Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῶν Προπα-
τόρων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, καὶ τοῦ Πολυελέου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα καὶ
τοῦ Ἀγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου,
Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Καθόντις ὁ Ἀ-
ναστάσιμος, τῶν Προπατόρων, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ.
Ὡδῆς, ἢ Ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων· εἰ δὲ βούλει, ἀν-
τ' αὐτῆς, Καθίσμα τοῦ Ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προ-
πατόρων. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τῶν Προπατόρων. Ἐξα-
ποστειλάρειν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῶν Προπα-

τέρων, τὸ πρῶτον μόνον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα γ'. Τῶν Προπατόρων γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Στίχ. β'. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικ...

Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ Μακαρισμοί. Ἀποστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ παρούσα τοῦ Ἀγίου Ἑορτή, ἡ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων· ἡ τῶν θαυμάτων πηγή· τῆς ἀγάπης ρεῖθρον μὴ κενούμενον· φωστήρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῦς καὶ ἀνέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλυνόμενος. Ἀνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Πράος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πράξεων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεῖα χάριτι, ἐχθρόν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἀρειον, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἐνθεον, καὶ σωτήριο, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· πάντας τῆς Ὁρθόδοξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἐνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρί προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πάθῃ ἀπονεκρώσας σαρκὸς, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὅφιν χρυσοῦν εἰργάσω· καὶ ποταμοῦ ταῖς ὁρμαῖς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας· νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιφάνεις κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ κατ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἱαμάτων θεῖα ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Ος Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν, ἐπληρώσας δι' ἀγά-

πην Θεοῦ· ὅφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενίαν ἀσκήων· ῥύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ· Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατὴρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἠγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητῆς· τὴν πίστιν δὲ ἐτρανώσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμναῖς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτιν δὲ ὑποδέχε, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσόν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὥφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκαλῆς αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα, ζῆτει αὐτὰ εἰς τὴν γ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Νεφέλην σε φωτός.

Πανηγυρίς παιδρά, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθεξωμεν· Σπυρίδων ἡμᾶς καὶ γὰρ συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός· οὗ ἡ τράπεζα θεῖα, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι· αὐτοῦ μιμησώμεθα, τὸ πρᾶον τὸ ἀκακόν, τὸ ἀπλοῦν τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψεν.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Μεγίστων ποιητῆς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης, Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μέν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περιγειον, ὑπὲρ ἀστραπᾶς οὐρανοῦ· ἀμφοῖν ὠραιότατος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σε, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ο θαύματος φρικτοῦ! ἡ νεκρὰ πυθομένη, φωνὴν ζῶσαν σε δέδωκεν· ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ· ἡ τοῦ Ἀνακτος νόστος, εὐχῇ σε φυγαδεύεται· ὁ ὅφιν εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλαττετο· νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χρι-

στός, Σπυρίδων ἱεουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ιεραρχῶν τὸ Δεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἰρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ιδὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπήλαιον· ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σῆ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

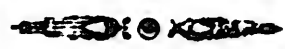
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς Θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὅφιν εἰς χρυσοῦ μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σε εὐχαῖς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ σεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Οφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἀγίε, καὶ ταῖς ὧν λόγων σε, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρόν, Ἀρειὸν Θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμε· καὶ νεκρὸς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπήλασας· διὸ σε συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Χαρὰς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾷν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἀρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκῆται ὁ ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χάριτας ἱαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἐορταζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ· μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τῷ γεννηῆσαι. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανακτόροις καὶ μύσταις Θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· καὶ γὰρ κηρύττων ὥφθης, μονάδα Θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σαφῶς ἐδογματίσας· ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίπνοιαν Δεῖαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τῷ Πνεύματος, Ἱεράρχα Θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφύροστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκότειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, Θεοκόσμητον Σκηνώμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὰ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Πατέρων ἀγλαῖσμα, Σπυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς

Ἀρείου λύσσης, καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῶν πράξεων γῆν καταλαβὼν, Πάτερ ὡς πρῶτατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπράυνον κλύδωνα· ὅπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γεγυνώς ἀνευφημήσω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, Θεοειδὴς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον, κατεπλούτισας ἔλλαμψιν· ὅθεν καταυγαῖεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ε'κ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυΐδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστουργὸς, λογικῆς ποιμένης ἔθετο, Ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότητι καὶ πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον. Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε Ἀγνή, φώτισον ἀγίασον, τὸν λογισμόν καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, Ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φυλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσὸν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Πάτερ Ὅσιε.

Α'νῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας· εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότης. Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω· Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'κ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρωθεὶς, Ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόσῃ, αὐτὴν ἐκτρέφόμενος· ὅθεν ἀναμέσον

Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίσιν ἐτραύωσας, τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγελῶν ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἀνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ωδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῖς ἀνθράξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθὼν εὐκατάπρησον, ὕλην Παμμακάρεν ἐνέπρησας· κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

Πυθομένῳ, ἡ νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε, ποτάμια ρεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προσάξεσιν· ὥφθης γὰρ μακάριε, τερατουργὸς, θείαν χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεόπνευσε, νεκρὸς ἐξανέστησας, ζωοποιῶς σου προσρήματι· ὅθεν ἰκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχὴν μου Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφήται σου, μυστηρίου τοῦ βάθους προήγειλαν, τὸ ἀκατανόητον· μόνη γὰρ ἔτεκες Ἀ'χραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

Ωδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ο' ποταμός, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν, πάντας πρὸς δόξαν, διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις, παντοίοις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπεβρανίε σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δῶλον, ἐκ χαρίσματος θείου πεπληρωμένον, ἐν τῷ παρεῖναι σε μέγαν ἱατρὸν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραάμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμίμησω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρηματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατὴρ ἀνάρχον· ὃν ἐκδυσώπει ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου, οἰκτιροῦν

σαι τοὺς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῇ, καθαρὰ καταγγέλλοντας.

Ωδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο χρυσὸς ὡς πηλὸς σοι λελόγισαι, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτουσι, καὶ πλετισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πληθὺς ἔσχες Ὅσιε, καθυπακθὸν σοι, Ἀγγελικῶν Δυναμέων, ἀράτοις φωναῖς ἱερώτατε.

Ο περίδοξος πάνσοφε βίος σε, κόσμῳ σε περιδόξον, Πάτερ εἰργάσατο διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ο ὕρανῶν πλατυτέρα ἢ μήτρα σου, γέγονεν ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμῶς χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεῖς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πετρωθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πράξιν εὖρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γεγόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος, πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχοι.

Ὁ θαυματουργὸς ἅν τέθνηκε Σπυρίδων,

Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τὸν δε.

Οὗτος ἠκμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἀπλοῦς, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ἀρχῆς ποιμὴν προβάτων· ἔπειτα δὲ γυναικὶ προσημιλήσας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν, Ἐπίσκοπος κατίστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ χάρις τῶν ἱαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑετὸν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ

τῶν σιτοκαπῆλων ἔλυσε, συμπεσούσων αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σῖτον συνέσχον. Καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν· καὶ μετὰ τὸ λύσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πίνητος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀποκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ρεύματα ἔστησε· καὶ πέτρην τολμήσασαν προσψαῦσαι, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξιπῶν, ἐπεισεν ἐξαγορεῦσαι τὰ αὐτῆς.

Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγους φρονούντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεστόμισε. Καὶ γυναικὲς τινὲς παρακαταθήκην ζητούσης, ἥδη εὗσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκρὰν, ἐπανερόμενος, ἥ παρετέθη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν εὐθα κέκρυπται, τῇ τούτων Κυρίᾳ ἀπέδωκε. Καὶ τὸν Βασίλεα Κωνσταντῖον τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξε. Καὶ παῖδα τινὲς γυναικὲς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἰγὰ λαβεῖν βουλόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἔλκοντος βία, μεταχωρούσης· μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἐπαριθμήσασθαι τὸν ἐξωνοῦμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μεινάσης. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ἐς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπίς ἐν τινὶ καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωμίαν κατέστη.

Τούτῳ συνυπακούοντες ὤφθησαν Ἀγγελοι, καὶ τῷ Πνεύματί σου ἀντιφθεγξάμενοι, ἐν τῷ τῇ εἰρήνῃ συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδόναι (ἐν τῷ ἐκφωνεῖν δηλονότι τὸ, Εἰρήνη πᾶσι). Τῶν δὲ ἐν λαμπάσι φώτων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθίντων ὀλίγων, καὶ τοῦ Ὁσίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, αἱ μὲν μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος θαδουχίας· ἰμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θαταῖς μάλλον Ἀγγέλους ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμπάλλοντας. Ἡ δὲ ἐν τῷ λύχνῳ, ἥδη μαραινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτός, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης τοῦ ἐλαίου ἀνάβλυσε, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι;

Πολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων ἐθίσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφυλλίου νοουθετήσας, τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα μᾶλλον ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσιν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἴη τὸ ἐγκυμονοῦμενον, καὶ τοὶ μῆνας εἴκοσι ἀποπλεύσαντα, καὶ μὴ συγγεγόμενον αὐτῇ, ἐπιτιμήσας θανάτῳ παρέδωκε.

Τούτῳ θέρους ὥρα, ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐφαίνετο, δηλοῦντος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπ' αὐτῷ γεννησομένην τιμὴν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθὴς, ἐδήλωσε τὸ συμβᾶν εἰς τοὺς τὴν ποιμνὴν αὐτοῦ συλῆσαι ἐπιχειρήσαντας. Οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πάθους ἀπήλλαξαν, ἀλλὰ καὶ κριὸν ἕνα ἐκιδούς ἀπέλυσεν, ἐπειπὼν, ὡς ἂν μὴ ὡς μάτην ἡγρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπιστευθὲν ποιμνιον ἰθύνας καλῶς, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετετάξατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκαίμῳ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσι ἄφρονες ξίφει,

Τὴν εὐσεβῇ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως· ἐνδημοῦντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πόλει, καὶ τὰς θυσίας τοῖς εἰδώλοις, προσάγοντι, διαλεχθεῖς αὐτός, ἀγαγνώστης τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Εὐστότου προεδιλημένος, καὶ ὑποσχόμενος θῦσαι κατ' ἐμπαιγμὸν, καὶ φωραθεῖς τὴν ὑπόκρισιν, τύπτεται βουνοῦροις, ὡς τε πᾶσαν τὴν

γῆν ἐκείνην τῷ αἵματι φοινηχθῆναι· εἶτα τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Τῇ δὲ ἐξῆς πάλιν ἀπλοῦται ἐν ἰσχάρα σιδηρᾷ πεφυρακτωμένῃ, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἤκουσεν ἐνισχυούσης, καὶ προτρεπούσης αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ σὺν τῇ φωνῇ, λαβρὸς ὑπὸς κατερράγη, ἀλώβητον ἐκ τοῦ πυρὸς διαφυλάττων τὸν Μάρτυρα. Μετὰ ταῦτα, ὀρύγμα-τος γενομένου πήχειν δέκα, καὶ ξύλων ὀξυτάτων ἐντείνων τῷ βάθει, ἀπερρίφη ὁ Μάρτυς ἐκείσε, τῶν μελῶν αὐτοῦ σχεδὸν ἀπάντων κατακοπέντων· ὃς καὶ αὖτις Θεία προνοία ὑγιῆς γέγονε. Πάλιν οὖν ἐγκλείεται εἰς τὸ λεγόμενον Πάνθεον, καὶ ἐξαχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Ὁ Ἀλέξανδρος, εἰς ὧν τῶν θνητῶν,
Ἄνευ αἵματος εἰς ἣν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Βασιλεύοντος Δεκίου ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἐξαποστείλας γὰρ κατὰ πᾶσαν χώραν, προσέταξεν, ὥς τε τοὺς εὐρισκομένους Χριστιανούς ἀναγκάζειν θύειν τοῖς εἰδώλοις, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· τοὺς δὲ μὴ πειθομένους τῷτο ποιεῖν, τιμωρίαις δειναῖς ὑπεβάλλεσθαι, καὶ εἴθ' οὕτω τοῦ ζῆν ὀδυνηρῶς ἀπαλλάττεσθαι. Τότε ὁ ἀγιώτατος Ἀλέξανδρος οὗτος, Ἀρχιεπίσκοπος ὧν ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβάλλεται τῷ τῆς ἐκείσε Καισαρείας Ἀρχοντι· ὁ δὲ ἀποστείλας, σιδηροδέσμιον παρίστησεν αὐτόν· καὶ πολλὰ διαλεχθεὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύξας μεγαλοφώνως μίσησεν πάντων, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πάντων εἶναι Δημιουργόν, τὰ δὲ εἰδῶλα καὶ τοὺς τιμῶντας αὐτὰ ἀναθεματίσας πεπαρρησιασμένη τῇ φωνῇ, μεγάλως ἐτάραξε τὸν θυμὸν αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τιμωρησάμενος αὐτὸν ποικίλως, ὑπὸ θηρῶν βρωθῆναι ζῶντα καταδικάζει ὁ δεῖλαιος.

Τοῦτον δὲ γυμνὸν εὐθὺς ἀποδύσαντες, καὶ μέσον τοῦ θαλάσσης ὡς κριὸν ἐπίσημον προθέντες, διάφορα θηρία πρὸς βρῶσιν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν. Ὁ δὲ προσευξάμενος, καὶ τοῦτο προσέθετο· Κύριε, εἰ θέλημα σὸν ἐστὶ τελειωθῆναι με νῦν, γενέσθω ὡς νυδόκησας. Καὶ διαφόρων θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, τὰ μὲν προσκυνοῦντα, ὡς διὰ τῆς τῶν κεφαλῶν αὐτῶν κατακλίσεως ἐφαίνοντο, εἰς τὰς ἐαυτῶν ἀπεχωρεῖν γαλεάγρας· τὰ δὲ κυλινδούμενα ἐπὶ τὴν γῆν, κατεφίλουν τοὺς πόδας αὐτοῦ· τὰ δὲ τὰς τραυματισθείσας αὐτοῦ σάρκας ταῖς γλώσσαις ἀπέλειχον. Ὁ δὲ μέγας Ἀρχιερεὺς, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀπέπτη πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα ἀβλαβὲς καταλιπὼν ἐν τῇ γῇ. Ὅπερ εὐλαβεῖς τινες μετ' αἰδοῦς μυρίσαντες, καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, ἐν ἐπισήμῳ κατεθέντο τόφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθᾶ καὶ Ἀνθου.

Στίχ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς· Ἀγγελοι δέξασθέ με,
Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τὸ τῷ Προφῆτῃ προσφόρως Δαυὶδ λέγων,
Ὡς ἄνθος ἀγροῦ, θεῖον ἄνθος ἐρρύη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μωσέως τὸ ἄπλαστον, Δαυὶδ τὸ πρᾶον,
Ἰωβ τοῦ Αὐσίτιδος, τὸ ἄμεμπτον κτη-

σάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων ἱερώτατε· Ὁ ὧν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ κάρᾳ σου, ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράνιαι στάζουσαι τὸ μέλλον προεσήμαινον· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιαζὼν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Συνόδῳ Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριε· οὓς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἀρειον μωραίνοντα σαφῶς, καὶ καταργοῦντα τὴν τούτου ἐνστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζοντα, πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἀγιάζοντα βροτοὺς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

Ὡδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ θείου Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαίρησαν τῶν πίσει σοι, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυρίδων πανόλβιε.

Ακακος εὐθὺς, καὶ πρᾶος συμπαθὴς τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπη φιλόξενος, Ἱεράρχης ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξῳ· ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνήν, ὡς ζῶσα ἡ θανούσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν· ὦ θαῦμα ἐξάϊσιον! ὦ παραδόξον μυστήριον! ὦ χάριτος ἥς ἔτυχες! βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῶς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, θανάπτεισον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σου Πανύμνητε· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆσον· καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίους, ὅπως αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Ὡδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ανάρχου Γεννήτορος, τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, Ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναἰδιον, μέσον Θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθεὶς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἡ πύλη ἡ ὑράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων τερπνὴ ὁμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένην, παμμακάρερ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποιμένης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυῖδ· ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σπυρίδων φῶς οἰκουμένης.

Ἔτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ε'δόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μακάριε· ἐν γὰρ θεῖα Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκρὸς ἀνέστησας, τὸν ὅφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ δὲ τὸ ρεῖθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διήλθες.

Θεοτοκίον.

Ε'κύησας Πανάχραντε, τὸν Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελῆντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τῆτό σε πάντες, ὑμνολογῶμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τέτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ε'ν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερόν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρώδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσαν Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσε. Δίς.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει, καὶ νῦν, ἐκτελόντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνᾶριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Οἱσι Πάτερ, Ἱεράρχα αἰοίδιμε· ἀποστολικῆς διδασκαλίας γεγόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ θεοῦ Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου

πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογματῶν ἀπήλασας· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὅφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἡγείρας· ἀλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ε'. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου, καὶ Ὁρέστου καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Λυκίας τῆς Παρθένου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Αμπεὶ τὸ μνημόσυνον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς ἥλιος, λαμπρότητι κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθειᾶν, ὥσπερ ἀφώτιστον σκηνὴν, καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος· δι' αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, ἱλασμόν ὡς φιάνθρωπος.

Λόγοις καὶ παθήμασι, καὶ πολυτρόποις στερήσεσι, τῆς ζωῆς ἐπεδείξαντο, ἀγάπην οἱ Ἄγιοι, τὴν πρὸς σὲ τελείαν, μὴ σαλευομένην, σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνισάμενοι, Ὁρέστῃ καὶ Μαρδάρῳ, μετ' Εὐγενίου οἱ ἐνδοξοὶ· ταῖς αὐτῶν σῶσον Κύριε, προσευχαῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύσση τοῦ παράφρονος, ὁ εὐκλεὲς μὲν Αὐξέντιος, κεφαλὴν ἀποτέμνεται· Μαρδάρῳ πάλιν δὲ, ἐκ τῶν ἀστραγάλων, κρεμασθεὶς ἐξέφθη· ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ, χειρῶν καὶ γλώττης καθωραϊζεται· Ὁρέστῃ ἐν κραμβάτῳ δὲ, τῷ πυριστρώτῳ κοιμίζεται· ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, ὡς ἄμνος Χριστοῦ τίθεται.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως καλῶς στρατευσάμενος, Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σεαυτὸν Εὐστράτιε παραδέδω-

κας, ἐθελουσίως εἰς βάσανα, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενος χορὸν, συμμαρτύρων μακάριον· μεθ' ὧν ἠθλησας, καὶ τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους, σὺν αὐτοῖς καθικετεύων, ὑπὲρ ἡμῶν παναοίδιμε.

Ο΄ Θεόφρων Εὐστράτιος, ὁ γενναῖος Αὐξέντιος, ὁ κλεινὸς Εὐγένιος καὶ Μαρδάριος, σὺν τῷ Ὁρέστη ἠρίστευσαν, ἐχθροὺς τροπώσαντες· καὶ ἐκλάμπαντες σαφῶς, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, κατεφαίδρυναν, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καὶ τῆς πλάνης, ἀπεδίωξαν τὸ σκότος, τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἀγίας Λουκίας.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, προσηνέχθης χαίρουσα τῷ ποιήσαντι· ἀρνησαμένη γὰρ πρόσκαιρον, νυμφίον· πανεύφημε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ· καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, διὰ πίψεως, καὶ φαιδρῆ μαρτυρίας νῦν παρέχεις, τοῖς τιμῶσί σε Λακκία, τῶν ἱαμάτων χαρίσματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· Εὐστράτιον τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην, τὴν πενταυγὴ τῶν Μαρτύρων χορείαν· οἱ, καλῶς ἀγωνισάμενοι, κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προσπρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Η' Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ Πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο΄ Θαυμαστὸς Ἀθλοφόρος, ἡμᾶς Εὐστράτιος, σήμερον, συγκαλεῖται, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελέσαι ἐτησίως· διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμήσωμεν, ὡς ἐραστὴν τοῦ Κυρίου, καὶ καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλήσαντα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Δαυϊτικῶς τὴν ἀνδρείαν, καθοπλισάμενος, τὸν δεύτερον καὶ πλάνον, Γολιάθ ἀποκτείνεις, τῇ πίστει τῆς Τριάδος· ὅθεν αἰεὶ, συν-

ευφρύνῃ Εὐστράτιε, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων ἐκδυσωπῶν, τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ος ὁ Θεοβίτης Ἠλίας, ζηλῶν ἐζήλωσας, προφητικῶς Κυρίῳ, Παντοκράτορι Μάρτυς, Εὐστράτιε Θεόφρον· καὶ θράσος κενόν, τῶν ἀνόμων διηλεγξας, καταβαλὼν τῶν εἰδώλων ὡς δυνατὸς, τὰ βδελύγματα μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, τρανῶς κηρύξαντες, ξεσμούς, πολλοὺς καὶ βασιάνους ὑπεμείνατε, Εὐστράτιε καὶ Αὐξέντιε, Εὐγένιε καὶ Ὁρέσα, καὶ ἐνδοξε Μαρδάριε. Διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Πανάχραντε Παρθένε Ἀγνή· χαῖρε Δέσποινα καὶ προστασία τοῦ κόσμου· χαῖρε τεῖχος καὶ καταφυγὴ, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Καθορώσα πάλαι τὸν Ἀμνὸν ἑαυτῆς, ἡ Παρθένος Μήτηρ καὶ πανάμωμος Κόρη, Σταυρῷ ἀνυψούμενον, ἐβόα δακρύουσα· Οἶμοι Υἱέ μου! πῶς θνήσκεις, Θεὸς φύσει ὦν ἀθάνατος;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἀγίας· Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Βραβεύων ἐν οὐρανοῖς τὰ ἔπαθλα, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀθληταῖς, ἀγωνοθέτης κάθηται Χριστὸς, δεξιᾷ παντοκράτορι, τοῖς ἀμφὶ τὸν Εὐστράτιον, θείους στεφάνους προτεινόμενος.

Χορείαν μαρτυρικὴν πεντάριθμον, δεῦτε κατιδωμεν, ὑπερφυεῖ ἀστράπτουσαν φωτὶ, κεκτημένην ταξίαρχον, τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, χάριτι Θεῷ στεφανούμενον.

Τὴν ζώνην τῇ ἐπὶ γῆς στρατεύματος, ἀπεκδυσάμενος, τῷ ἀληθεῖ προσάγῃ Βασιλεῖ, τῆς ἀθλήσεως σύμβολον, παρὰ Χριστοῦ Εὐστράτιε, δι' Αὐξεντίου κομισάμενος.

Α'στέρες ἐν οὐρανῷ τῆς πίστεως, αἰεὶ κινούμενοι, τὰς τῶν πιστῶν λαμπρύνουσι ψυχὰς, φωτισμὸν ἀποστίλβοντες, οἱ περὶ τὸν Εὐστράτιον· οὓς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τῆς Ἀγίας.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος βασιλεία, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Λουκία κατηγλαΐσαι.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς Θείας φύσεως, Θεογεννητορ Ἀχραντε· διό, σέ Ληκία ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ε'λπίδι τῶν αἰκισμῶν, ὥσπερ αὐτοῦ Θεσαυροῦ γέγονας, ὑπερφυῶς ἐμπλεως, πάσης θυμηδίας Εὐστράτιε.

Σοφία Πνευματικῇ, ὑπομονῇ τε, πειρασμῶν ἠλεγξας, Μάρτυς Χριστοῦ Αὐξέντιε, τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

Ὡς κόσμος Θεολαμπῆς, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μάρτυρες, τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα, περινηθισμένοι γεγονάτε.

Τὰ μέλη καρτερικῶς, ἀθλητικοῖς καταφλεχθεῖς ἀνθραξιν, εἰδωλικῆς ἐσθεσας, πλάνης τὴν μανίαν Εὐστράτιε. Τῆς Ἀγίας.

Ὡς νύμφη περικαλλῆς, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ ἔνδοξε, Μάρτυς Ληκία εἴληφας, νῦν τῶν οὐρανῶν τὰ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σέ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχυὸς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Τριάδος τῇ πίστει ὀχυρωθεῖς, ἀληθείας σφενδόνι καθοπλισθεῖς, τῆς πλάνης κατέβαλες, τὸ ἀλλόφυλον θράσος· καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀρπάσας, τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ ἀπέτεμες, τοῦ ψεύδους τὴν ἔνστασιν· ὅθεν τοῖς τροπαίοις θριαμβεύων τῆς νίκης, τῷ σώματι τέθηγκας, τῷ δὲ πνεύματι ἔζησας. Ἀθλοφόρε Εὐστράτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἕτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων αἵμασιν, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδευθεῖσα ἠνθήσεν, ὀρθοδοξίαν τοῖς πιστοῖς, ἐγκαυχωμένη καὶ λέγουσα· Κλέος Μαρτύρων ἐδείχθητε Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, τὴν πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἀγνή καὶ ἄσπιλος, Μήτηρ σου Λόγε, μητρικῶς ἠλάλαζεν, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, προσηλωθέντα σε μόνε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπῃσιν οἰκτίρμον.

Συναπεβάλῃς τοῖς μώλωπι τῆς σαρκός σε, τὰς ψυχικὰς κηλίδας, τὰς βολίδας συντρίψας, τοῦ δολίου δράκοντος, τῇ πίστει Εὐστράτιε.

Ε'δοξάσθη σε τοῖς μέλεσιν Ἀθλοφόρε. ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἀρρήτου σε δόξης, ἐν δυνάμει ἐπλησε, τεράτων Εὐστράτιε.

Τῶν ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, μαρτυρικῇ σαγήνῃ, τῷ Δεσπότη προσάγεις, τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ζωγρήσας Εὐστράτιε.

Οντως ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν Ἀθλοφόρων, τὸν δυσμενῆ πατῆντες, καὶ Χριστῷ μελωδῶντες, ὁδὸν μαρτυρίου σου, δραμούμεθα Δέσποτα.

Τῆς Ἀγίας.

Παρρησίαν εὐραμένη ἐν τοῖς ὑψίστοις, παρὰ Θεῷ Λουκία, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ τῶν πταισμάτων αἴτησαι, δοθῆναι τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ ἀθλήσει λελαμπρυσμένη, τῷ ἔκ Παρθένου Κόρης, ἀνατείλαντι Λόγῳ, ἄφθορος μεμνήστευσαι, Λουκία Πανεύφημε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἶά περ ἀστήρ, ἑωσφόρος ἀνέτειλας, ἐν φάλαγγι τῶν Μαρτύρων, τηλαυγῶς διαπρέπων, αἰοίδιμε Εὐστράτιε.

Σὲ φέγγει κατιδὼν, νοητῷ διαλαμποντα, Μαρδάριος ὁ θεόφρον, ὡς ποιμένι ἀρνίον, προστρέχει σοι Εὐστράτιε.

Σὺ πάντα τὰ τερπνὰ, ἐλογίσω ὡς σκύβαλα, Εὐγένιε ἐκνικήσας, τοὺς τῆς φύσεως νόμους, τῷ φίλτρῳ τῆς ἀθλήσεως.

Τῆς Ἀγίας.

Σοῦ μόνε καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σέ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζομαι ξίφει, Λουκία ἀνεκραύγαζεν.

Ω" κλῆρος ἀγαθός! ὦ μερίς ἡ Θεόσδοτος! ὦ γυναῖον τῇ καλλίστῃ, συμβουλῇ ἐκνικῆσαν, τὴν πλάνην τῆς Προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

Ὡδὴ 5'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Χριστός μοι, ἀντὶ πάντων ἐστὶν ὁ Μαρδάριος, διαπρυσίως ἐβόα, καὶ πατὴρ καὶ σέβας καὶ ὄνομα· ὑπὸ σοῦ γὰρ, τοῦτο ἐξεπαδεύθη Εὐστράτιε.

Τοὺς πόδας, τρυπηθεὶς ἀνηρτήθης τῆς ἀντιγος· πεπυρωμένοις ἐφλέχθης, ὀβελίσκοις δὲ τὰ μετὰφρενα· τὸ δὲ Πνεῦμα, τῷ Δεσπότη παρέθου Μαρδάριε.

Η γλῶσσα, ἐκκοπεῖσα τῶν ὕμνων οὐ παύεται· αἱ δὲ τιμηθεῖσαι σου χεῖρες, πρὸς Θεὸν Εὐγένιε αἴρονται, σωτηρίαν, τοῖς ὕμνοῦσιν αἰτοῦσαι τὴν μνήμην σου.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος, ὁ σὸς γεγέννηται Μάρτυς· τοῦ γὰρ ζῆν προέκρινας τὸ τεθνάναι, ἵνα ζῶντα, τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἔξεις Λουκία σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ισχύν σε, εὐραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀθληφόρος αἰκίσεις, καρτερώτατα φέρει καὶ χαίρουσα, σοῦ ὀπίσω, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότη προσάγεται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δακρύων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείας.

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθημένοις Ἀθλοφόρε· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση, οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, Ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ζοφερόν Χριστέ τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, ὅπως ἀνυμνήσω λαμπρῶς χορὸν Μαρτύρων πενταέριθμον· Αὐξέντιον, τὸν ἐν αὐξήσει θεϊκῆς πολιτείας ἀνατραφέντα· καὶ τὸν σοφὸν καὶ γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐγένιον· σὺν τούτοις καὶ τὸν Ὁρέστην, τὸν τοῖς θείοις δεικνύμενον ὄρεσι· Μαρδάριον τὸν ἀπλούστατον, οὗ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος καθηγητής, Ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέστου.

Στίχοι.

Τὸν Εὐστράτιον καὶ συνάθλους δις δύω,
Ἀπαξ δύω κτείνουσι πῦρ τε καὶ ξίφος.

Τοὺς γε σὺν Εὐστρατίῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτα-
νεν ἄορ.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, τῶν δυσσεβῶν βασιλέων, καὶ Λυσίου Δουκός, τῆς Λιμιτανέων (*) τάξεως κρατοῦντος, καὶ Ἀγρικολάου πᾶσαν τὴν τῆς Ἀνατολῆς ἐπαρχίαν διοικοῦντος, ἀνωθιν μὲν καὶ ἐκ προγόνων σεβόμενοι τὸν Χριστὸν, ὑποκρύπτοντες δὲ ἑαυτούς, φόβῳ τῶν Τυράννων καὶ διωκτῶν. Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστράτιος, ἐκ τῆς Ἀραβρακηνῶν ὠρμάτε πόλεως, Σκρινάριος (χαρτοφύλαξ) ὑπάρχων τῆς Δουκικῆς τάξεως, καὶ ἐν αὐτῇ πρωτεύων. Ἐπιθυμῶν δὲ παρρησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ τῆς ἐκδύσεως ἀδελφὸν δεδοικώς, τὴν ζώνην αὐτοῦ διὰ τινος τῶν ὑπηρετούντων, ἀποτεθῆναι προσέταξεν ἐν τῇ κατὰ Ἀράβρακα Ἐκκλησίᾳ· τοῦτο θεῖς ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀπόπειραν τοῦ σκοποῦ ποιησάμενος, ὡς εἰ ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος εἰσελθὼν λαβοὶ αὐτήν, κατ' εὐδοκίαν αὐτῷ γενέσθαι, τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ παρρησίαν, μηδὲν τῶν προσδοκωμένων ὑποπτήξαντα παραστῆναι· εἰδὲ ἑτέρος τις τῆς Ἐκκλησίας τὴν ζώνην κομίσειτο, ἔτι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιφέρειν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ μηδαμῶς εἰς ἐμφάνειαν ἐλθεῖν.

Κατὰ νοῦν δὲ αὐτῷ τὰ τῆς πείρας ἐκδάντα θρασυάμενος, καὶ τοῦ πρεσβυτέρου Αὐξεντίου τὴν ζώνην ἀνελόμενου, ὑπεληφώς, ὅτι καλῶς αὐτῷ ἡ διὰ Χριστὸν ἀποθήσεται μαρτυρία, ἐμφανῆς τῷ Λυσίᾳ κατέστη, καὶ παρρησιαζεται τὴν εὐσέβειαν. Ἐν γὰρ τῷ τοὺς Ἁγίους τοὺς προαβλήσαντας παριστᾶν, καὶ αὐτὸς τῷ Λυσίᾳ παρίστη· καὶ γὰρ ἦν τῆς τοιαύτης τάξεως πρῶτος· διὸ καὶ πρῶτον ἑαυτὸν ἀναγορεύει Χριστιανόν. Ὡς παρὰ τοῦ Τυράννου ἀφαιρεῖται τὴν ζώνην, καὶ κατὰ πρέσταξιν αὐτοῦ γυμνοῦται, καὶ διαταθείς ἐπὶ γῆς μαρτυρεῖται. Ἔπειτα σχοινίοις διθείς, εἰς ὕψος μετεωρίζεται, καὶ τῷ ὑποστρωθέντι αὐτῷ πυρὶ κάτωθεν καταφλέγεται. Μετὰ τοῦτο, ἄλατι καὶ ὄξει συμφυραθέντι, τοῖς καταφλεχθεῖσιν ἐπιχέεται μέλεις, καὶ ὀστράκοις τὰς πλευράς κατατριβεται· καὶ παραδόξως θανυμαρτηγῆσας (κατέστη γὰρ ὅλος ὕγιης)· τὸν Ἅγιον Εὐγένιον ἐκκαλεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ παρρησίᾳ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ, σύμφρονα εἶναι λέγων τῷ Ἀγίῳ Εὐστρατίῳ, καὶ τὸ αὐτὸ σῖδας τῷ παρ' ἐκείνου τιμωμένῳ προσάγει Θεῷ.

Τότε κρηπίσι σιδηραῖς ἠλωθεὶς ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, ἀπὸ τῆς Σεβαστιανῶν Πόλεως, μέχρι Νικοπόλεως ἐλαύνεται, συνάμα τῷ Εὐγενίῳ. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ θρασυμάται, ὁ Ἅγιος Μαρδάριος, ἐλαυνόμενον ἰδὼν τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, καὶ ἐν τοιούτῳ σχήματι τὸν περιδύπτον ἐννοήσας, ἑμακάρισέ τε αὐτὸν τῆς καρτερίας, ὅτι διὰ τὴν

(*) Τῶν τὰ μεθόρια τῆς Ἐπικρατείας φυλαττόντων στρατιωτῶν. Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Λιμιτάνεος (Limitaneus) γινόμενου.

εἰς Χριστὸν πίστιν εἰς οἷαν ἀνθ' οἷας ἦλθε κατάστασιν, ἐκ περιφανοῦς καὶ γένους λαμπροῦ τὰ τῶν κακούργων πάσχειν ἐλόμενος. Καὶ σύμβουλον εἰς τοῦτο λαβὼν τὴν γυναικα, προτρεπομένην καὶ αὐτὴν αὐτὸν πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ταύτην καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς τέκνα τῷ Θεῷ παραθείς, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐλαυνόμενον τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον ἔφθασε, καὶ συνεδέθη αὐτῷ.

Εἰς ἐξίτασιν δὲ τοῦ Λυσίου καθίσαντος, ὁ Ἅγιος Αὐξέντιος πρῶτος ἀποτμήθη τὴν κεφαλὴν, ἑαυτὸν ὀνομάσας Χριστιανόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μαρδάριος, τρυπηθεὶς τοὺς ἄστραγάλους, κατὰ κεφαλῆς ἐκρεμάσθη, καὶ ἐβελίσκοις ὀξεῖσι πεπυρωμένοις τὰ μετὰφρενα κατεπλήχθη, καὶ τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐγένιος τὴν γλῶσσαν τέμνεται, καὶ τὰ σκίλη ῥοπαλοῖς συνθλάται, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς ἀφίησιν τὴν ψυχὴν.

Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Ὀρίστης, ἐν τῷ μέλλειν κατὰ τοῦ σκοποῦ τὰς χεῖρας κινεῖν, δῦλον ἐγένετο, ὡς τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως καὶ αὐτὸς ὢν (ὁ γὰρ Σταυρὸς, ὃν ὡς φυλακτήριον ἐν τῷ στήθει περιέφερεν, ἐν τῷ ἀκοντίζεσθαι, οὐστραφέντος αὐτοῦ, ἐξωθεν ἐφάνη). ἔρωτηθεὶς καὶ αὐτὸς, Χριστοῦ δούλον ἑαυτὸν ὠνόμασε, καὶ τῷ Ἁγίῳ συνεδέθη Εὐστράτιῳ, καὶ παρέμφθησαν ἀμφότεροι παρὰ τοῦ Λυσίου εἰς τὸν Ἀγρικέλαον, συμφέρον τοῦτο νομίσαντος τοῦ Λυσίου, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν λόγοις Εὐστράτιου σεφίαν καὶ δύναμιν, στηλιτεύσαντος αὐτὸν κατὰ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καὶ μυκτηρίσαντος, ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς θαυματουργήσας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπασθῇ πίστιν.

Παραστάς οὖν τῷ Ἀγρικολαῷ ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, καὶ πᾶσαν τῆς ἑλληνικῆς πλάνης τὴν ἀπάτην ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων στηλιτεύσας, (καὶ γὰρ ἦν ἄκρος τὴν παιδείῃ) καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν διεξιλθὼν, καὶ ἐκπλήξας τὸν Τύραννον, καὶ τὸν τόμον τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐγχειρίσας τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ, τῷ Ἐπισκόπῳ ἐν τῇ εἰρκτῇ (ὅς καὶ τῶν ἀχράντων αὐτῷ μυστηρίων μετιδωκε) τοῦ Ἁγίου Ὀρίστου, ἐν σιδηρῷ κραββατῷ ἐκπυρωθῆντι, πρέτερον τεθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ τέλος λαβόντος, ὕστερον αὐτὸς, ἀναφθίσης καμίνου, ἐμβληθεὶς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Ἡ δὲ Συναξὶς αὐτῶν τελεῖται ἐν τῷ Ἁγίῳ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Στίχ., Ὡς Παρθένος μὲν, ἐν στέφος ἡ Λουκία,
Ὡς δ' ἐκ ξίφους καὶ Μάρτυς, ἄλλο λαμβάνει.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς Συρακούσης Πόλειως, τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν, μεμνηστευμένη ἀνδρὶ. Διὰ τὴν ἐνσκήψαν νόσον τῇ ταύτης μητρὶ, ἅμα αὐτῇ ἐπὶ Κατάνην περιγένητο, διειρηνομένη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγάθης, ἀπαλλιάξαι τῆς αἱμορροΐας τὴν μητέρα αὐτῆς. Παραγενομένη δὲ, ὄναρ εἶδε τὴν Ἀγίαν Ἀγάθην, τὴν τε ἴασιν παρεχόμενην τῇ μητρὶ αὐτῆς, καὶ προθεσπίζουσαν αὐτῇ περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου. Ὡς δὲ ἡ μήτηρ αὐτῆς γέγονεν ὑγιής, τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆς διανομήν πρὸς τοὺς πενήτας ποιήσασα, εὐθυμὸς ἦν πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐμολογίαν. Παρὰ δὲ τοῦ Μνηστῆρος διαβληθεῖσα, παρίστη τῷ Ἀρχοντὶ Πασχαίῳ, ὅς ἐκίλευσεν αὐτὴν ἐν πρηνεὶ ἀπενεχθεῖσαν ἰδριοθῆναι· διέμεινε δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χρίτι ἐν ἀγνείᾳ, καὶ τοὶ πολλῶν μὲν συνελθόντων, μὴ δυνηθίντων δὲ μετακινῆσαι αὐτὴν ἐκ τοῦ

τόπου, ἔνθα ἐστήρικτο. Ἀπαγορεύσαντες δὲ τὴν αὐτῆς μεταθεῖν, καὶ μηδὲ διὰ τῆς πυρᾶς, ἣν ἀντίπαν, ἔνθα ἡ Ἀγία ἵστατο, αὐτὴν καταπλῆξαντες, διὰ τὸ ὑπὸ Θεοῦ ταύτην φυλάττεσθαι, ξίφει τὴν αὐτῆς ἀπέτεμον κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν, καὶ θαυματουργὸς Ἀρσένιος, ἐκ Βυζαντίδος ὑπῆρχε τῆς Πόλειως, γονέων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν, εὐπόρων δὲ καὶ τὰ πρῶτα φερόντων ὑπάρχων οἶός. Οὕτω γοῦν γένους καταγομένου τοῦ μακαρίου, περιφανεστάτου καὶ λαμπροῦ, καὶ τὴν εὐσεβίαν ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνοντος, προσεβραβύθη αὐτῷ καὶ ἑτερόν τι παρὰ τοῦ τότε κρατοῦντος ἀξίωμα, μέγας Στρατηγὸς καὶ Πατρίκιος τοῦ τῶν Κιβυρραίων χρηματίσας θίματος. Καίρῳ δέ τινι, στόλος διαπόντιος κελύσει κινεῖται Βασιλικῇ, οὗ τὴν προστασίαν αὐτὸς ἐγχειρίζεται. Βρασμοῦ δὲ γενομένου ἐξ ἐσχάτων τῆς θαλάσσης τῶν πυθμένων, ἅπαντα τὰ πλοῖα κατεποντίσθησαν, αὐτοῦ μόνου ἐν χέρσῳ διασωθέντος.

Ἀδείας δὲ ἐντεῦθεν τυχὼν, ἧς ἠφίετο ἐκ πολλοῦ, τὸ μονότροπον εἶλετο σχῆμα, ὑποπιάζων τὸ σῶμα, καὶ δούλον ποιῶν τῆς ψυχῆς· ὁ δ' ὑποπιασμός, νηστεία, ἀγρυπνία, χαμευνία, καὶ ἡ ἄλλη κακουχία τοῦ σώματος ἦν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ σιδηρῶν βάρει ἐστινοχώρει τὴν σάρκα, ὁ καὶ σιδηροῦ καὶ ἀδάμαντος δυνατώτερος καὶ στερρότερος. Τὰ δὲ γε τῶν δακρύων πελάγη, τὰς παννύχους στάσεις, καὶ τὰς τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐφόδους, καὶ τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, καρτερίας αὐτοῦ, οὐδεὶς, ὡς οὐδὲ ψάμμον, ἀπαριθμήσειεν.

Οὕτω καλῶς ἐνάγων ὁ μακάριος, εἰς τόπον ἀντικρὺ τοῦ καλουμένου Ἱεροῦ ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πέμπεται. Ἐκείσε δὲ καλῶς ὁ γενηαῖος σπείρας ἐν δάκρυσι, καὶ τὸν τόπον ἐκείνον ἐναποφῆνας κλαυθμῶνος, ἐν ἀγαλλιάσει θερίζειν ἄρχεται. Ἐσθῆς δὲ αὐτῷ τριχίνῃ, ἅπαν κατὰ τρυχουσα, τὸ ἀπὸ τῶν σιδηρῶν ἰλλεῖπον μέρος τοῦ σώματος. Ἐτρίφετο δὲ ἀγρίαις βοτάναις, ἀτροφίαν ὡς ἄν τις εἴπῃ μᾶλλον, οὐχὶ τροφήν· καὶ ταύταις οὐκ εἰς κόρον, ἀλλ' ὅσον μόνον ἐναπογεύεσθαι. Τὴν δὲ ψαν δὲ αὐτῷ ὕδωρ ὅτι λίαν βραχὺ, διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἐθεράπειεν.

Εἶτα τὸ Λάτρον καταλαβὼν τὸ θαμάσιον, θαυμαστῶς ἐκείσε διέτριβεν ὁ πανθαύματος, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐμφωλευσάν ἀσπίδα, καὶ τὰ ὕδατα λυμαινόμενῃν, εὐχῇ μόνῃ καὶ τύπῳ Σταυροῦ, νεκρὰν παραχρῆμα εἰργάσατο.

Καταλαβὼν δὲ τὴν ἱερὰν τῶν Κελλιβάρων Μονὴν, ἐκ θείας κελύσεως, καὶ μικρὸν εἰς αὐτὴν προστατεύσας, πελλοῖς εἰς ἀρετὴν ἀλείπτῃς ἐγένετο. Εἶτα πάλιν τῆς Λαύρας ἀπαναστάς, πρὸς τὴν ποθεομένην ἡσυχίαν ἀνέδραμεν, ὕστερον μόνος, θλιδόμενος, κακουχούμενος. Εἰς τινα δὲ τρώγλην, ἐν ἣ συχναὶ θηρίων διατριβαὶ καὶ μοναὶ ἐτύγγαλον, φέρων ἐκδίδωσιν ἑαυτὸν· καὶ τοῖς θηρίοις συνδιατῶμενος, ἀτρίμας ἔμεινε, ὡς ἄλλος ἀναφανὲς Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ποτί. Ποιῶν δὲ ἐκ ποδῶν τὰ θηρία, τὴν τούτων τρώγλην φροντιστᾶριον ψυχῶν κατεσκεύασε.

Φοιτᾷ πάλιν εἰς τὴν Λαύραν ὁ μέγας, τῇ παρακλήσει τῶν ἀδελφῶν· εὐ μὲν τοι κοινῶς, μόνος δὲ τῷ μόνῳ λατρεύων Θεῷ, ἐν τινὶ στενωπᾷ κελλίῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, ἐν ὅλαις δὲ ταῖς τῆς ἐβδομάδος ἡμέραις, μήτε φθειγγόμενος, μήτε βρώσιν δεχόμενος, πλὴν μόνῃς τῆς Κυριακῆς τῶν ἡμερῶν· ἐν ταύτῃ γὰρ εἴθιστο τῷ μεγάλῳ καὶ τὰ ἀμφοτέρω θρᾶν. Ἀλλὰ καὶ πικρὰ ὕδατα τῇ

ράβδῳ ἀναταράξας, εἰς ἡδύτητα ταῦτα μετέβαλε. Τοσοῦτον δὲ ἀπαθεία συνέζη, ὥς μὴ σωματικῆς δεῖσθαι τροφῆς· ἐτρέφετο γὰρ ὑπὸ τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἄρτου, καὶ τῆς μενεύσης τροφῆς.

Ταῦτα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος φρονίμως τε καὶ ἀνδρείως, σωφρόνως τε καὶ δικαίως πολιτευόμενος, ἐπεὶ πρὸς τὴν ἄνω μετεκαλεῖτο ζῶν, τοὺς περίξ μονάζοντας μετακαλεσάμενος, καὶ τούτους περὶ ἀποταγῆς κόσμου καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, ἐτι δὲ καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ φιλαδελφίας πνευματικῆς, καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ προσευχῆς ἐκδιδάξας τρανῶς, εἰς γῆν ὑποκλίνας τὸ γόνυ, καὶ δακρύων πλήσας τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν Ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐναπέθετο τοῦ Θεοῦ, πολλὰ μετὰ θανάτου θαύματα ἐργασάμενος.

Τὸν γὰρ τὸν σορὸν αὐτοῦ κατορύττειν ἐπιχειροῦντα μαινόμενον ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τῶν μελῶν εἰκτως δεξάμενον πάρεσιν, εἰς συναίσθησιν ἐλθόντα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ Ἀγίου τύμβῳ μετανοήσαντα, ὑγιαῖ καθίστησι, λιτανεῖα τῶν ἀδελφῶν. Μοναχὸς δὲ τις ὑδέρῳ θειῶ κατεχόμενος, ἐν τῷ τοιοῦτῳ προσδραμῶν τάφῳ, ἅμα τῇ εὐχῇ, καὶ τὴν ῥῶσιν ἀπέλαβεν, εὐχαριστῶν ἅμα καὶ δοξάζων τὸν τοῦ Ἀγίου αὐτοῦ δοξάζοντα Χριστὸν, τὸν μόνον ἀληθινόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Αμετάθετον τὸ τῆς ὁμολογίας φρόνημα, ἔχων ἐν Τριάδι σέβειν ἓνα Θεόν, τῶν βασιάνων κατεφρόνησας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὡς μακάριος, ἐν τῇ ἀμώμῳ ὥφθης ὁδῷ, γόνυ εὐγνωμόνως κλίνας τῷ Λυτρωτῇ, τὴν ψυχὴν σου παραθέμενος, Δεσποτικαῖς χερσίν, εὐωδέστατον θυμα Αὐξέντιε.

Συστρατιώτης, συνοδοιπὸρος καὶ συνδέσμιος, σύμφρων, Εὐστρατίῳ τε καὶ συναθλητῇ, ὁ Ὁρέξης ἀναδέδεικται, συγκληρονόμος τε, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπάξιος.

Ὁ δὲ ὀρνέου, τῷ Ἡλιοῦ τροφὴν προσνέμων Θεὸς, οὗτος τὴν σεπτὴν σου κάραν θαυματουργῶν, τοῖς ποθοῦσιν ἀπεκάλυψεν, ὥς πολυπόθητον, πανδαισίαν τῷ κόσμῳ Αὐξέντιε.

Τῆς Ἀγίας.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἱαμάτων θεία νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθληφόρε Λουκία ξηραίνουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ, ὥς καθαρὰν σε καὶ ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σῆ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Λουκίαν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χεῖλη ἐκπετάσας καθαρά, τὸ θείον εἴλκυσας, Πνεῦμα Εὐστράτιε, καὶ ψυχοφθό-

ρων μὲν ἤλεγξας, σεβασμάτων τὴν ἀσθένειαν· τὸν ἐν Τριάδι δὲ Θεόν, σέβειν ἐβόησας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν καρτερίαν, οὐκ εἰδὼς, τῇ τῆς φλογώσεως, θεῶ ὁ Τύραννος, πτοεῖν Εὐστράτιε ὥετο, τὸ ἀήττητόν σου φρόνημα· ἥς καταπτύσας, τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφαῖς ὑποθήκαις νευρωθεὶς, ταῖς σαῖς τὸ φρόνημα, Μάρτυς Εὐστράτιε, ἐπὶ τὸν κράββατον ἤλατο, ὁ ἀήττητος Ὁρέστης βοῶν, τοὺς καθαιρέτας τῆς φλογὸς Παῖδας μιμούμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηπλώσας τὸ σῶμα καρτερῶς, Ὁρέστα ἐνδοξε, σὺ ἐπὶ κλίνης πυρός· συγκατελέχθης δὲ Μάρτυσιν, ἐν Χριστῷ ἀγαλλιώμενος· ἐπανεπαύσω δὲ σκηναῖς, ταῖς οὐρανίαις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ἀγίας.

Ημαύρωσας κόρας δυσσεβῶν, καὶ νοῦν ἀλάστορα, καὶ ὑπερήφανον, Λουκία πάνσεμνε πόνοις σου, εὐκλεέσιν ἐταπείνωσας, καὶ ἀνυψώθης πρὸς Θεόν, ἐν πίσει ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον, ἀπόκυσσας, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Λουκίας τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα, ὧς βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεςαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θείων μετασχεῖν μυστηρίων, ἐπιποθήσας Ἀθλοφόρε, καὶ θεοφανείας τηλαυγοῦς, κατηξιώθης μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς οὐρανοὺς καλούσης σε, τῷ ποθουμένῳ ὁμιλῆσαι Χριστῷ.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, πρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν, καὶ τὰς τῶν Γυράννων θωπείας, σφοδρῶς ἐλέγξας, μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς τὸ βραβεῖον ἔσπευσας, ἀθλητικῶς τῆς ἄνω κλήσεως.

Σφόδρα γεγηθὼς Ἀθλοφόρε, τῇ χαρμοσύνῃ ἀποφάσει, τῆς τυραννικῆς παροινίας, τὸν Ἀθλοθέτην σου ἐμεγάλυνες, ὑμνολογῶν Εὐστράτιε, τὸν τοῦ θανάτου, καταλύτην Χριστόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τῆς ἀπάτης καθαιρέτας, ἱεροῖς Εὐγένιον ὕμνοις, σοφὸν Ὁρέστην τε καὶ Μαρδάριον, καὶ σὺν αὐτοῖς Αὐξέντιον, σὺν Εὐστρατίῳ μακαρίσωμεν.

Τῆς Ἀγίας.

Ος περικαλλὴς καὶ ὠραία, καὶ περιδέξιος παρθένος, τῷ περικαλλεῖ καὶ ὠραίῳ, καὶ ἐκ Παρθένου σεσαρκωμένῳ Χριστῷ, στεφανηφόρος ἐνδοξε, Μάρτυς Λουκία νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· ὃ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, κατακυγασθεῖσα φῶς ἐ χρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
• **σ**τὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
• **π**αγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ῥήτορα Εὐστράτιον, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, Αὐξέντιον τε σὺν τῷ, Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τὴν πεντάριθμον χορείαν, τῶν Ἀγίων εὐφημήσωμεν λαοί, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνοῦντες Χριστὸν· Εὐστράτιον τὸν καρτερόψυχον, καὶ στερρόν Ἀθλοφόρον· σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον, Εὐγένιον, Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην· ὅτοι γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλῶντες, τὰς τρικυμίας κατεπάτησαν ἐχθρῶν· καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύουσιν, ἱλασμόν καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Ρητορικοῖς ἔπεσεν ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, τοὺς ἀνόμους κατέπληξεν· ἀθλητικοῖς στίγμασι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, Εὐστράτιος ὁ ἐνδοξος, καὶ στερρός Ἀθλοφόρος, ὁ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην

βαδίσας ὁδόν, καὶ εἰς γῆν καταντήσας τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν καὶ δυσωπεῖ τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἐν τῇ θείᾳ σοφίᾳ ἀναφανέντα φιλόσοφον, καὶ ἐν τῷ κάλλει τῶν λόγων ἀποδειχθέντα ῥήτορα, τὸν ἐν Μάρτυσιν μέγαν Εὐστράτιον, ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν· συνασπισμὸν γὰρ οὗτος ὁ Χριστοῦ στρατιώτης εὐσεβῆ συστησάμενος, ἐν καιρῷ τῶν πολέμων, τὰ τῶν ἀγῶνων ἄθλα διαταττόμενος, τοῦ ἐχθροῦ ἀφαρπάσας τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ τοῦτον κατέτρωσε· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Μαρτύρων ἄριστε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρέσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στεφανούσθωσαν παρ' ἡμῶν ἐγκωμίοις, οἱ καλλίνικοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες· Εὐστράτιος, ὁ τῆς Ἑλλήνων μυθοπλαστίας στηλιτευτής, καὶ τῆς Χριστιανῶν θεοσοφίας κήρυξ. Αὐξέντιος, ὁ σοφία λόγων, καὶ ὑπομονῇ ἔργων, τυραννικὴν ἐλέγξας ἀθεότητα. Πρὸς τούτοις, Εὐγένιος ὁ Θεῷ εὐχρηστος, καὶ τυράννοις ἄχρηστος, διὰ τὴν σωτήριον ὁμολογίαν· καὶ Ὁρέστης, ὁ ἀληθὴς καὶ θαυμαστός, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων στρατιώτης· μεθ' ὧν καὶ Μαρδάριος, ὁ περιστερᾶς ἀκεραιότερος, τὸν φρόνιμον αἰσχύνας ὄφιν, διὰ τῆς χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Τὴν πεντάχορδον λύραν, καὶ πεντάφωτον λυχνίαν, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, φερωνύμως ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν. Χαίροις, ὁ καλῶς ὑπὸ Θεοῦ στρατευθεὶς, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρατιᾷ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ὁ ἐν ῥήτορσι ῥήτωρ, Εὐστράτιε θεόσοφε. Χαίροις, ὁ τὸ τάλαντον, τὸ ἐκ Θεοῦ σοι πιστευθὲν, ἐπαυξήσας εἰς πλῆθος, Αὐξέντιε μακάριε. Χαίροις, ὁ τερπνότατος ὄρπηξ, τῆς θείκης εὐγενείας, Εὐγένιε θεόφρων. Χαίροις, ὁ ὠραίος τῇ μορφῇ, τῇ δὲ γνώμῃ ὑπέρκαλος, καὶ ἀμφοτεροδέξιος, ὁ ἐν τοῖς ὅρεσιν ἐνδαισιώμενος ὅλος, πανόλβιε Ὁρέστα. Χαίροις, ὁ στίλβων καὶ διαυγὴς μαργαρίτης, ὁ τὰς βασάνους τὰς πικράς, χαρμονικῶς ὑπομείνας, Μαρδάριε ἀήττητε. Χαίροις, ὁ ἰσάριθμος χορὸς τῶν φρονίμων Παρθένων· οὓς καθικετεύομεν, πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἀφράστου ὑμῶν δόξης,

συμμετόχους ποιῆσαι, τοὺς τὴν ἐτήσιον ἡμῶν, μνήμην γεραίροντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. "Εδωκας σημείωσιν.

Κριτὴν δικαιοτάτον, ἐπεγνωκῶς σε κυήσαν, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ Πανάχραντε, κατακεκριμένον, καὶ ἡπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ κρίσει Παρθένε, μὴ κατακρίναι με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον με ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, "Ηχος δ'. Ἰκασίας.

Υπὲρ τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν, τὴν τῶν Ἀποστόλων σοφίαν προέκριναν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ταῖς βίβλους τῶν ῥητόρων καταλείψαντες, καὶ ταῖς τῶν ἀλιέων ἐνδιαπρέψαντες· ἐκεῖ μὲν γὰρ, εὐγλωττία ῥημάτων· ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγραμμάτων θεωρίαις, τὴν τῆς Τριάδος ἐδιδάσκοντο θεολογίαν· ἐν ᾗ πρεσβεύουσιν ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, καὶ καρδίαν καὶ ἔννοιαν, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἵτησαι· τοῦ δὲ τὰ σκιρτήματα, ἀπονέκρωσον· τὴν δὲ, φωταγώγησον Δέσποινα· τῆς ἐννοίας δὲ, ταῖς ἀτάκτους κινήσεις ἀοράτως καταπράυνον καὶ ᾤησον, τῶν ἐγκλημάτων τὸν τάραχον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα ἢ Πάνσεμνος, ἀπειράνδρως Κύριε, ὃν γεγέννηκεν, αἱματοφύρτοις ἐκπλύνουσα, δακρύοις τὸ πρόσωπον, κέκραγεν ὀδυνηρῶς· Τί τὸ ξένον μυστήριον; ὁ κοσμήσας πρὶν, Οὐρανὸν τοῖς φωστῆρσι, πῶς ἀκόσμως, νῦν ἐμπέπαρσαι τῷ ξύλῳ, ἄμορφος ἄπνους μακρόθυμε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίᾳ, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θυρεῷ εὐσεβείας σε, θωρακίσας ὁ Κύριος, δυνατόν εἰργάσατο πρὸς παράταξιν, τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, Θύρσε πανακίδιμε· ὃν τῇ λόγχῃ τῆς ἐν σοὶ, καρτερίας κατέαξας, καὶ ἡφάνισας, ταῖς αὐτοῦ μυριάδας, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, Μεγαλομάρτυς πολὺάθλε.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῷ ὡραίῳ τοῦ σώματος, τῆς ὁμολογίας τε καθαρότητι, Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύκιε· διὸ φερωνύμως σε, κλήσει ἐνδοξε Χριστὸς, ἐπὶ γῆς κατελάμπρυνεν· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίκως διήνυσας, τοὺς ἀγῶνας Καλλίνικε, προκληθεὶς ὁ ἔμελλες ἔργοις ἔσθαι· καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, ψυχὴν κατελεύκανας, ταῖς τῶν ἁθλῶν καλλοναῖς, καὶ βασάνων λευκότητι, καὶ τὴν ἄθεον, ἐστηλίτευσας γνώμην τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης, θεία δυνάμει ἐμείωσας (*).

"Ετερα Στιχηρὰ Προσόμοια, "Ηχος ὁ αὐτός.

"Εδωκας σημείωσιν.

Θύρσος ὁ θαυμασίος, καὶ ὁ θεόφρων Καλλίνικος, καὶ ὁ ἐνδοξος Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πόνους βαρυτάτους, καὶ ἀνενδότους αἰκισμοὺς, ἀνδρειοτάτη γνώμη ὑπέμειναν, καὶ νίκης τὸ διάδημα, ὡς νικηφόροι ἀπέλαβον, συμπολῖται γεγόμενοι, τῶν αὐτῶν Δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀρρίανός ὁ πανόλβιος, ὁ σοφὸς Ἀπολλώνιος, αἱμάτων ταῖς ρεύμασι τῆς πολυθείας, ἔσβεσαν τὴν φλόγα, πάσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, θεογνωσίας τοῖς θείοις ρεύμασι, καὶ ὄμβροις τῶν ἰάσεων, τῶν παθημάτων ξηραίνουσι, ποταμοὺς θεία χάριτι, οἱ Καλλίνικοι Μάρτυρες.

(*) Τὰ πρῶτα ταῦτα τρία ἐλλείπουσι ἐν τῷ χειρογرافῳ.

Ανθη ὠραιότητα, ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήνθησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἑνδοξοὶ, τοῦ Πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς, τῶν ἐτησίαις μνήμαϊς τιμώντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους, τὰ παλαίσματα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ἧς φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε. Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιδωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέψα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαίε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτομαι Εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ:

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις τῷ Θεῷ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, Ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν μνήμην φωτίσατε.

Κάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, βίου τερπνὰ, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε. Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωὴν, ἀτελεύτητον εὐρεῖν κατηξιώθητε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην θεοπρεπῶς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, στηλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπεμείνατε πυρὰν, καὶ τὴν ἀπονον ζωὴν, νῦν ἀπειλήφατε.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τοῦ πανουργοῦ, ἐλλαμφθεὶς σὺ Πνεύματος, ἀθείας τὸ βασιλεῦς σκοτός ἐξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε θαυμαστέ, θύρσε μακάριε. Θεοτοκίον.

Τ

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἱ τοῦ σκοτούς προσταίται, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐκ ἐχαύνωσαν στοργῇ, τῇ θεϊκῇ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, θύρσε κρατυνόμενον.

Υπῆρξε Μάρτυς θαυμαστή, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις! δι' ἧς ἡσχυνας ἐχθρῶν, κακοπιστίαν βοῶν, ὦ Φιλῆμον· Δούλος Χριστοῦ πέφυκα.

Πρὸς πάλιν Μάρτυς τοῦ ἐχθροῦ, θαρσαλέως ἐξῆλθες, οὐκ ἀσπίδα, οὐ δόρυ, ἀλλὰ πίστιν ἀρράγῃ, ἐνθέως θωρακισθεὶς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Εφέσει θεία κρατυνθεὶς, τὴν θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζῃ, δι' ὕδατος μυστικῶς, Φιλῆμον μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἀγῶνας, θείους δυναμοῦσάν σε. Θεοτοκίον.

Εν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθείς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι. Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.
Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Εὐσεβείας θυρεῖ, περισκεπόμενοι καλῶς, καὶ τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἀναλαβόμενοι στερόνως, τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀξιάγαστοι· καὶ στέφος παρ' αὐτοῦ ἀναδησάμενοι, νικητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἰερῶς ἐναθλοῦντες οἱ ἱεροὶ, Ἀθλοφόροι Κυρίου τοὺς αἰκισμοὺς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ἀδιστακτῶ πίστει, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, τελείως κατέβαλον· ὅθεν ἰαμάτων, δωρεὰ εἰληφότες, ἰῶνται τοὺς κάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, τῆς βοῶντας ἐκάστοτε· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τ

ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἠμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ἐ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμᾶμενον, θρηνῶδοῦσα ἐβόᾳ σοι· Οἶμοι Υἱέ! πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, ὀνειδῆ καὶ θάνατον, σῶσαι τῶν ἀνθρώπων, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, καὶ ῥύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως· διὰ τοῦτο κραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ταχὺ ἐκ νεκρῶν, ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τοῦ πάθους σου, καὶ περιστάσεως πάσης, τὴν ποιμήνην σου λύτρωσαι (*).

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, τὸν μόνον Κύριον, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων ὁμολογεῖν, Μάρτυρες ποθήσαντες, διὰ βασάνων τὴν αὐτοῦ, Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Σ τρεβλώσεις σώματος, πυρὸς ὀρμήματα, καὶ θηρῶν καὶ θαλάσσης νεανικῶς, ἤνεγκας πανόλβιε, καὶ δυναστείαν τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυς Θύρσε καταβέβληκας.

Ε χθρὸν ἀλάστορα, τῷ ἐκνευρίζεσθαι, ἐξενεύρισας μάκαρ καὶ τὴν ὁδόν, Μάρτυς Ἀπολλώνιε, τοῦ μαρτυρίου εὐσταλῶς, ἐπορεύθης Δείῳ Πνεύματι.

Α γώνων στίγματι, καλλωπιζόμενος, τὴν ψυχὴν παιδροτέραν ἡλιακοῦ, φέγγους ἀπετέλεσας, ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα Μάρτυς Λεύκιε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα ἄνανδρον, Παρθένον ἄμωμον, ἀδιάφθορον Κόρην ἐν γυναιξί, μόνην σε γινώσκωμεν, εὐλογημένη Μαριάμ, τῶν ἀνθρώπων ἡ βοήθεια.

Ὡδὴ ε'. Τῷ Δείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ταῖς θειοτάταις Θεολαμπῶς, Πνεύματος αὐγαῖς ὡς ἀληθῶς, πεπυρσευμένοι διηλθετε, τὸ τῆς ἀθεΐας ἄστατον πέλαγος, καὶ θείαν πρὸς γαλήνην διεβιβάσθητε.

(*) Τὸ Σταυροθεοτοκίον τοῦτο εἶχε πρότερον, τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω· Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ... τὸ δὲ τέλος, ἐκλιπὲς καὶ ὀλίγον παρσχορδεν ὡς, διὸ σὺν τούτοις κραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ λύτρωσαι τὴν ποιμήνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως. Διό, ἀναπληρωθὲν τὰ ἐλλείποντα, μετεποιήθη μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, ὡς ἀνωτέρω.

Περισυρόμενοι ἐν τῇ γῇ, Μάρτυρες πανεύφημοι δεινῶς, καὶ ταῖς αἰνίαις βαλλόμενοι, τῶν ἐπουρανίων γερῶν ἐτύχετε, Ἀγγέλων συμπολῖται νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος καὶ πολλαῖς, Θύρσε προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν, περικυκλούμενος ἔφερες, θείαις συμμαχίαις ἀναδεικνύμενος, ἀνώτερος παντοίου εἶδους κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σέ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὡδὴ ζ'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Ταῖς αὖραις κινούμενοι, θείου Πνεύματος σοφοί, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, εἰς νοητοὺς λιμένας περιχαρῶς, ἐσώσατε Μάρτυρες, ἀπολαύοντες ἅμα τῆς θεώσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἑαυτοῖς, περιπαιεῖσθε ἐνδύμα· τῇ δὲ ἐκδύσει Μάρτυρες τῆς σαρκὸς, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐστολίζεσθε δόξῃ καλλυνόμενοι.

Φιλήμων καὶ Λεύκιος, Ἀπολλώνιος ὁμῆ, καὶ Θύρσος ὁ αἰοιδίμος, ἡ τετρακτὺς ἡ θεία καὶ φωταυγής, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἐν μεθέξει αὐτῷ κατεπλούτησαν. Θεοτοκίον.

Ο πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, σωματώθεις προῆλθε σὺ ἐκ γαστρὸς, τηρήσας σε ἀφθορον, ὥσπερ ἡς πρὸ τοῦ τόκου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστῆρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας, συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς, ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθληταί τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, καὶ Καλλινίκου.

Στίχοι.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων,
Πρὸ τῆς τελευτῆς εὗρεν, ὡς ῥᾶστα πρίσαι.

Ὁ πνεῦμα λευκός, Λεύκιος, τμηθεὶς ξίφει,
Τὸ σῶμα βάπτει φοινικοῦν ἐξ αἱμάτων.

Ὁ Καλλίνικος, ἐκκοπεῖς τὸν αὐχένα,
Ὑπῆρξε Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.

Πρίσιν ἀλύξας Θύρσε, θάινες δεκάτη γε τε-
τάρτη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλείῳ, καὶ Κουμβρικίου Ἡγεμόνος, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινουντος, ἐν τοῖς μέρεσι Νικομηδείας καὶ Νικαίας καὶ Καισαρείας τοῖς κατὰ Βιθυνίαν. Αὐτομειλῆσας δὲ ὁ Ἅγιος Λεύκιος, προσῆλθεν αὐτῷ, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, καὶ τὴν τῶν εἰδῶλων ματαιότητα ἐκφαυλίζων. Κριμασθεῖς οὖν προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ καταξανθεῖς τὰς σάρκας δεινῶς, καὶ στερόνως ἐπιμένων τῇ εὐσεβεῖ τῶν Χριστιανῶν πίστει, ἀπειτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Εἶτα ποιούμενου τοῦ Ἡγεμόνος ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον τὴν πορείαν, ὁ μέγας ἐν ἀθληταῖς Θύρσος ὑπῆντησε αὐτῷ, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀνακηρύττων, καὶ τὸν Τυραννον διελίχων, ὅτι τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς ἀλόγως τὸ σίδας προσνέμει. Ὅθεν πῆξ παίεται, καὶ τὰ σφυρὰ συνθλάται, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεσμεῖται καὶ συντρίβεται, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διαπερονᾶται τὰ βλέφαρα, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντᾶται, καὶ στροβίλοις χαλκοῖς συνθλάται τοὺς πόδας, καὶ κατὰ τοῦ νώτου μέλυσθον ἐπιχέεται ζέοντα· ὃς ἐπιχειθεῖς, μᾶλλον τοὺς ὑπηρέτας, ἢ τὸν Ἅγιον ἔδραψεν. Ἐπὶ δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐκ πάντων τῶν προσενηχθέντων αὐτῷ δεινῶν ἀσυνῆς διφυλάχθη, μισολαβεῖται δεσμοῖς σιδηροῖς. Καταστρέφει δὲ διὰ προσευχῆς πάντα τὰ τῶν εἰδῶλων σεβάσματα. Εἶτα ἐν ἀγγελίᾳ τινὶ, πλήρει ὕδατος, κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ὅπερ διερράγη εὐθίως· καὶ ἀπὸ ὀξυγώνου τοίχου ρίπτεται, ὑποστρωθέντων τῷ ἰδάφει, ἐν ᾧ κατενηχθῆναι ἔμελλεν, ἡλῶν ὀξέων καὶ σιδηρῶν ἀκμῶν, καὶ ἐκ τούτων τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διεφυλάχθη.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ Κουμβρικίου καὶ Σιλβανοῦ τὴν ἑαυτῶν ζωὴν κακῶς ἀπορρήξαντων, διαδέχεται τὴν ἡγεμονίαν Βαβδος· ὃς τὸν Ἅγιον τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀνταχόμενον, εἰς σάκκον ἐμβαλὼν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέρριψε. Τοῦ δὲ σάκκου διαρράγντος, Ἀγγέλων ἐπιστοασιᾷ, ἀπεκομίσθη πρὸς τὴν χέρσον ὁ Ἅγιος. Εἶτα αἰκίζεται σφοδρᾶς, καὶ αὐθις διὰ προσευχῆς τὰ ξάνα καθαιρεῖ, καὶ ἀγρίοις θηρσὶν εἰς βράν προετίθη, οἷς ἀπήμαντος διέμεινε. Καὶ αὐθις τύπτεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἰς γῆν ἀποπίπτειν· ἐνθα καὶ τὸν Ἅγιον Καλλίνικον ἐπισπάται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἱερία τῶν εἰδῶλων ὑπάρχοντα, διαλογισάμενον, ὅτι μίζων πάντων ἐκεῖνος Θεός, εὐ τῇ ἐπικλήσει τὰ εἰδῶλα καταπίπτουσιν. Ἐν γὰρ Ἀπολλωνίᾳ γενόμενος ὁ Ἅγιος Θύρσος, τὰ τῶν ματαίων θεῶν ἀφιδρύματα διὰ προσευχῆς κατίσεις, καὶ εἰς γῆν κατέβαλε. Ταῦτό δὲ τοῦτο θαυματουργήσας καὶ ὁ Ἅγιος Καλλίνικος, καταβαλὼν τὸ εἶδωλον, ὅπερ εἰσέδοντο, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιλευτήν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θύρσος, ἐν κιβωτίῳ βληθεῖς, ὥστε διατμηθῆναι πρίονι, καὶ τῶν ὑπηρετῶν μὴ δυνηθέντων μετακινήσαι τὸν πρίονα, ἀβλαβῆς ὁ Ἅγιος διέμεινεν· ἐνθα τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ, ἄνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς, καὶ παραδηλούσης τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθὰ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξὶς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ἐντι πλησίον τῶν Ἑλευθινῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Ἐτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλήμων τῆς φίλης,
Τανῦν δὲ τμηθεῖς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

Ἀπολλώνιον, υἱὸν Ὑμίστου θέσει,
Κτείνουσιν υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.

Τὸν Ἀρρίανον ἐργάζεται πονηρίας,
Ἐργον θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνως.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείῳ, καὶ Ἀρρίανου ἡγεμόνος τῆς Θεβαΐδος ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς μακροπόλεως Ἀντινόων. Ὁ δὲ τῆς Μαρτυρίας αὐτῶν τρόπος γέγονε τοιοῦτος. Ἐπτά καὶ τριάκοντά τινων Χριστιανῶν συσχεθέντων, καὶ προσαχθέντων τῷ Ἡγεμόνι, ἧς ἐξ αὐτῶν, Ἀπολλώνιος τοῦνομα, τῇ τάξει τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναγνώστης ὢν, ἀπειλουμένας βασάνους καταπλαγεῖς, χρυσίνους ἐπέδωκε τίσσας Φιλήμονι τῷ χοραυλῇ, τοῦ ἐνσκευασάμενον, ὑποκριθῆναι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ θυσίαν προσενηχεῖν τοῖς εἰδώλοις, ἐπιδούς αὐτῷ ἅμα καὶ τὰ οἰκεῖα ἱμάτια. Ὁ δὲ, τῇ περιβολῇ τῶν ἱματίων τοῦ Ἀπολλωνίου, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιβάλετο· καὶ συγκαλυφάμενος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον· καὶ θῦσαι ἐπιτραπίς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος κτευσαντος ἀχθῆναι τὸν Φιλήμονα καὶ αὐλῆσαι, ὅπως διὰ τῆς μελωδίας γοητευθεῖς ὁ ἀντιλέγων καὶ τὰ παρόντα νομίσας καλὰ, τὴν πίστιν μεταθήσας καὶ τοῖς δαίμοσιν ἐπιθύσῃ, ἰγνώσθη ὁ Φιλήμων, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Ἀπολλώνιον ὑποκρινόμενος. Ὡς δὲ, πολλὰ παραινούντων αὐτῷ, καὶ πρὸς ἄρνησιν ἐκκαλουμένων τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐπίεσθη, ἀλλ' ὠνειδίσθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅτι μάτην πονεῖ, μὴ πρότερον προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι τῶν Χριστιανῶν (ἀπείργεται γὰρ, φησὶ, Χριστιανοῖς συναριθμεῖν ἑαυτὸν, τὸν μὴ τοῦ Βαπτίσματος μετέχοντα)· εὐξαμένου αὐτοῦ, ὑετός κατηνέχθη ἐπὶ μόνου αὐτοῦ· ὥς πάντας μὲν θαμβηθῆναι τοὺς παρεστώτας, αὐτὸν δὲ τὸν Ἅγιον Φιλήμονα πληροφориαν λαβεῖν, ὅτι μηδενὸς τολμῶντος διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ βαπτίσαι αὐτὸν, ἄνωθεν αὐτῷ κατηνέχθη τὸ Βάπτισμα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐλῶν νύξαστο (οὗς τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐπιδέδωκεν, ὅτε τοὺς χρυσίνους ἐδέξατο παρ' αὐτοῦ, τὰ ἀλλήλων ὑποδυσάμενοι πρόσωπα)· καὶ πυρὸς κατελθόντος οὐρανόθεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἀπολλωνίου κατεφλέχθησαν, καὶ ἀπώλοντο οἱ αὐλοῖ.

Συνεσχίθη δὲ καὶ Ἀπολλώνιος, ὡς αἷτιος γενόμενος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως τῷ Φιλήμονι· καὶ ἀχθεῖς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνεκήρυξε. Διὸ τέμνεται τὰ νεῦρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ καθ' ἑλῆς τῆς πόλεως σύρεται. Ὁ δὲ Φιλήμων, εἰς φυτὸν ἐλαίας κριμασθεῖς, τοξεύεται. Τὰ δὲ βέλη αὐτοῦ μὲν οὐχ ἤψαντο, ἐν δὲ ἐνεχθέν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐξεκέντησεν αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν· ἐν ᾧ ὁ ἅγιος Φιλήμων κατίστησεν ὑγιή, προειπὼν αὐτῷ, ὅτι μετὰ τὸ Μαρτύριον αὐτοῦ, χεὺν ἐκ τῆς σφοδρᾶς λαβῶν, ὑγιή τὸν ὀφθαλμόν ἀπολήψεται. Τὰς κεφαλὰς οὖν ἀμφοτέρων τμηθέντων, τοῦ τε ἁγίου Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου, ὁ Ἡγεμὼν μεθ' ἡμέρας, ἐνθα κατετίθησαν οἱ Ἅγιοι, παραγενομένης, κατὰ τὴν τοῦ ἁγίου προρρήσιν, γέγονεν ὑγιής· ὅθεν αὐτοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πιστεύουσι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτίζονται.

Τοῦτον δὲ μεταπεμφάμενος, ὁ Βασιλεὺς Διοκλητιανός, καὶ πεδήσας σιδηροῖς, καὶ λίθον ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ περιθεῖς, ἐν χάσματι κατέχωσε γῆς. Ὁν παραδόξως σωθέντα, ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτὸν θασάμενος ἐν τοῖς Βασιλείοις, μάγον εἶναι οἰκθεῖς, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέρριψε μετὰ τῶν Προτικτόρων, πιστευσάντων καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ.

Συνεκομίσθη δὲ τὸ τοῦ Ἀγίου Ἀρρίανου λείψανον ὑπὸ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπὶ νότου δελφίνος ἐποχούμενον, κατὰ τὴν τῷ Ἀγίου πρόρρησιν καὶ ἐτάφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν τεσσάρων Πρωτικτόρων, τῶν συναθλησάντων τῷ Ἀγίῳ Ἀρρίανῳ.

Στίχ. Βάπτισμα πόντος τοῖς Προτίκτορσι ξένον, Φοροῦσι σάκκους, ὡς στολὰς ἐμφωτίους.

Μετά τὸ βασανίσαι τοὺς Ἀγίους διαφόροις τιμωρίαις ὁ Διοκλητιανὸς, ἔρριψε καὶ τὸν Ἅγιον Ἀρρίανόν εἰς βαθὺν βόθρον τῆς γῆς δεδεμένον, καὶ ἐσκέπασε τὸν βόθρον μετὰ τοῦ χώματος, καὶ ἔστησεν ἐπάνω τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέτρεψε παίζειν τοὺς στρατιώτας, λέγων. Ἴδωμεν, εἰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἀρρίανου, καὶ ἐκβάλῃ αὐτὸν τοῦ βόθρου τούτου. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰ βασίλεια, ἀπῆλθε πρὸς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ βλέπει, τὰ σίδηρα καὶ τὸν λίθον, ἐν ἐφόρῃ ὁ Ἅγιος Ἀρρίανος, ἀπηρωρημένα ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἀρρίανον κείμενον ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐφοβήθη, ὑπολαβὼν αὐτὸν μάγον εἶναι. Τότε ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσῃ, μετὰ τῶν πιστευσάντων σὺν αὐτῷ Πρωτικτόρων, καὶ οἱ δελφίνες λαβόντες τὰ λείψανα, εἰς πέντε σάκκους ἐμβληθέντα, ἐξήγαγον εἰς τὸν αἰγιαλὸν Ἀλεξανδρείας. Καὶ γνωρίσαντες αὐτὰ οἱ δούλοι τοῦ Ἀρρίανου, κατέθηκαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κηδεύσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεράς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος.

Στίχ. Ἐσεϊσας, ἀλλ' ἔστησας αὐθις γῆν, Λόγε. Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτος ἐστὶ τὸ πλεόν. Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επομβρήσεσιν ἐνύεοις κατεσβέσατε, πολυθεῖας κάμινον, ἀναπτόμενοι, θεϊκῇ στοργῇ περιχαρῶς, καὶ νῦν μελωδεῖτε ἐκτενώς. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν διώκοντα τῇ θεῖᾳ συλλαβόμενοι, σαγήνη ἀξιάγαστοι, ἀνείλκυσατε, ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ Χριστῷ, προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσεῖσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, ἀσάλευτον προαίρεσιν, ἐνδεικνύμενοι, καὶ ἀνδρείαν γνώμην Ἀθληταί· καὶ νῦν μελωδεῖτε εὐσεβῶς. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ρυόμενον ἀλογίας πάσης τοὺς βροτοὺς, καὶ λόγον παρέχοντα βροτῶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενοι, καὶ Σταυρόν ὡσπερ δόρυ ἀναλαβόμενοι, φάλαγ-

γας ἐχθρῶν, ἀοράτων ἐκόψατε, Μάρτυρες ἐν-θέως, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Εκκαιόμενος φίλτρῳ τοῦ Παντοκράτορος, ὑπεισῆλθες ἀνδρείως Μαρτύρων σταδίων, καὶ καρτερικῶς, ἐναθλήσας κατέρράξας, δράκοντα τὴν μέγαν, Φιλήμον ἀθλοφόρε.

Υποβρύχιον δείξας ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, ὦ Ἀρρίανέ, Βασιλείας ἡξίωσαι, ἀπαρασαλεύτου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αληθῇ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη, αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ὅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, πείραν πολλῶν ὑπέστητε βασάνων Μακάριοι· κεφαλὰς δὲ τμηθέντες συνήφθητε, τάξεσιν οὐρανίαις, δόξῃ λαμπόμενοι, καὶ ταῖς θεϊκαῖς μαρμαρυγαῖς ὠραϊζόμενοι.

Εκ σῶν αἱμάτων πορφύραν ἔβαψας, Θύρσε σοφὴ καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος, καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρόν, πᾶσι σὺν ἀθλοφόροις, ἐπαγαλλόμενος, νῦν συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ θεομακάριστε.

Υμῶν μακάριοι κατεπλάγησαν, ἀγγελικαῖς δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας, τὰ στίγματα, ταῖς ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· οἷς συμπεριπολοῦντες, μνείαν ποιήσασθε, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, σοῦ ἐκ γαστρὸς ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμενος, καὶ Μαρτύρων πληθὺν ἐπεσπάσατο, πάθη καθυπομείνας, ὁ ὑπεράγαθος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ-
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος Θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε· ἔνθεν χρίσμα Θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγωνῶς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ Θεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἡλόγησας, αἰνίζομένου ταῖς μάξιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστω πόθῳ, τῷ ὠραιοτάτῳ, κάλλει τῷ Θεῷ ἐρασθ'. Ἐ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τέλεσαν· κα, ἡ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφὲ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σε ἱκετεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱεουργῶν γὰρ τὰ Θεῖα καὶ ἄρρήτα μυστήρια, τὸ αἷμά σε ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγες. Διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων σὴν αἰσέβαστον μνήμην· καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Εἰ δὲ βούλει ποιῆσαι Εἰσοδον, λέγε·

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτὸν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κυψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσε-

φθέγγετο τῷ ἐν ἀγκαλῶν αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρη μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐαγγελίας γόνος, τῆς Θεόφρονος ὄντως, καὶ μύσης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἶα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαίμοσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῶν ἐπιτόκων γυναιῶν Πάτερ κηδόμενος, ἐλευθερίαν δίδως, τῷ Ναῶ σου φοιτώσας· εὐπλοῖαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαίτουσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγίαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασιν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρόως ὑπήνεγκας, Ἀδριανοῦ μὴ πτήξας, ταῖς δριμείας κολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὅλος αἰοῦς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ τὴν τεκοῦσάν σε συναθλον προσλαβὼν, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ σταδίου, ἀνδρικῶς τελεωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὰ γλυκὺ τέκνον, ἡ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρησκαμένη σε· διὸ καὶ τμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισηλθεν. Ὡ μακαρίας Μητρός! ὦ μαζῶν ἱερῶν! οὓς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνως. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Ιερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπασταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου (*).

(*) Ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον Δοξαστικὸν κεῖται καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ Ἀπόστιχα μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου, ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχης εἰς καὶ τοῦ Ἀγίου, δύο. Ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα.

Παθὼν ἐλευθέρόν με δεῖξον παμμακάαρ. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α. Ἦχος α. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Παθὼν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἱκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Αθλήσεως ἔλαμψα, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας αἷματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τῆς Πνεύματος. Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῖ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμαμάτων δαφιλῇ, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος θαλάμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γινόμενον ὅπερ ἡμεῖς, θεοχαρίτῳτε.

Ἔτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεῖον Ἐλευθέριον ἱεῖρα τιμάω, Πάτερ.

Ὡδὴ α. Ἦχος πλ. β. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε αἰεὶ, ἐλευθέρωσον παθὼν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Εκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἐνδοξε, ὥσπερ πάλαι Σαμουὴλ· καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, λαὸν ἐποίμανας.

Γεουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγὼνως ἐλάμπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱεράν, μαρτυρίου αἷματι Σοφέ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστροῦ, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται· διὸ, Θεοτόκον σε πιστοὶ αἰεὶ δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Υπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀλγηδόνως φέρεις τοῦ σώματος, ἐνθουσιάζομενος Σοφέ, ταῖς ὁδύναις καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπείληφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον κρατῆμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυ-

τὸν ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Εν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω Μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.
Θεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν, ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρὼν, Ράβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἀγνή, Περιστέρα αἰεπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Νοὸς στερρότητι Σοφέ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ μαρτυρίου σου, ἐθέλεις σίως προδοῦς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Εκ Θεοῦ Πνεύματος λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν πλῆτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων Σοφέ, σαγήνη μαρτυρικῇ, σαγηνεύων, λαὸς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, μάρτυς Ἐλευθέριε.
Θεοτοκίον.

Εκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοήν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις αἰεπάρθενος.
Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ελευθέρων τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατον δέσλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι ποθήσαντας· ἐναθλήσας δὲ, ὡς Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλὴν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ὑμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Οὐ χάσματα λεόντων, ἢ βράσματα, πυρός, ἢ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὐτονὸν τῆς σῆς, Ἱερομύσα ἐχάυνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλω θείῳ πυρπολούμενος.

Ναμάτων ζωηρόντων, τὸ στόμα σε πλησθέν,
ποταμούς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, Ἱε-
ρομάρτυς βυθίζοντας ἀνομούντων ἐρεσχελίας
καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων
Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργὸς ὑ-
πὲρ ἑ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητὰ, πε-
ριστερὰν καταπέμπει κομίζουσάν σοι, τροφήν
Ἀγγέλων ἰσαγγέλῳ γεγονότι, ἄθλων φανοτά-
ταις λαμπρότησιν. Θεοτοκίον.

Εξέστησαν ὁρώσαι, Ἀγγέλων στρατιαί! πῶς
ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σῆ ὠ-
ράθη Παρθένε Θεοκυῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει σωτη-
ρίας ἀξιῶσαι, πάντας τῆς πιζῶς σε δοξάζοντας.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Υπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πα-
νώλεθρος δράκων· ἀλλ' ἀναιδὴς, ἤλεγκται
ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν, ἐν σταδίῳ
συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερῶ-
τατε Μάρτυς ὡς νικητὴς, ἄριστος εἰσέ-
δραμες ἐν πυριφλέκτῳ κραββάτῳ, ὡς ἐν δρό-
σῳ ἀγαλλόμενος.

Επὶ τοῦ σκάμματος, ἐστὼς διήλεγξας, τοῦ
Τυράννου τὸ θράσος εἰδωλικόν, τοῦτον
τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῶς
ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων ἀκουσον, ἐμῆς δεήσεως, παναγία
Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπίς, πάντων καὶ βοή-
θεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς
προσκαλουμένων σε.

ᾠδὴ ε΄. Τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δολίαις μηχανώμενος, συλᾶν σε λαλιαῖς,
Μάρτυς ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλως
δράται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοφιστὴς κακίας, κα-
τασεσοφισμένος.

Εν ἄρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν,
Ἐνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τῇ μαρτυρίᾳ
καὶ κατέρράξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ
ἐπηρμένον θράσος.

Ιδεῖν τὴν ὠραιότητα, ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσι
σαυτὸν καθωρᾷσας, τοῦ μαρτυρίου ὠραιό-
τησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεὶς λαμ-
πρῷ στεφάνῳ.

Θεοτοκίον.

Ενίξει πᾶσαν ἐννοιαν, τὸ θαῦμά σου Ἀγνή·
τίκτεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν
τροφέα τρέφεις γάλακτι, πείραν ἀνδρὸς μὴ
γνοῦσα, αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ιδὼν τὸ εὐτόνον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀκαταγώνι-
στον ὄντως, τῆς καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ
ὡς τῷ Προφῆτῃ τροφήν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι'
ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσιν.

Οὐ δειλιάσασα ἡ σεμνὴ, καὶ ἱερωτάτῃ σου
μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σοῦ
περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τε-
λειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινη-
μένην κατὰ σῆ, Μάρτυς παράταξιν ἔφρα-
ξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν
μεταποιήσας τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ιδου Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ
θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν
τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ
λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

ᾠδὴ ε΄. Τὸν Προφῆτην Ἰωνᾶν.

Ο ἐπίσημος κριὸς, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χρι-
στῆ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικὸς, τῶν ἀγώνων ἡ τρυ-
φή, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσιν.

Νευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν, ἀνανεύσει Σοφὲ,
ἐξενεύρισας ἐχθρὸν, πολυμήχανον σερρόως,
αἰοῖδιμε, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανών.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτο-
μολῶν, κατεκοίμισας θηρῶν, τῶν ἀγρίων
τὰς ὁρμὰς, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην,
ἔχων διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Αγιάσματος Σκηνὴ, δεδειγμένη Μαριάμ, μιαν-
θεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀ-
γίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποιήσον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Εδείχθης πανάριστος, καὶ στερρός ἀγωνι-
στής, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, μὴ φοβηθεὶς βα-
σάνων τὰς προσβολὰς· τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοι,
καὶ σιδήρου ἐξύτης νῶτα δέδωκεν.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε σοφὲ, εἰ-
δωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλά-
νην τῶν διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ
τοῦ ἀρχεκάκου πολεμήτορος.

Η γῇ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς·
ὁ δὲ αἷρ ἡγιάσται, τῷ καθαρῷ σου πνεύ-
ματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν ὑράνιον, ἀνιόντι, παμ-
μάκαρ Ἐλευθέριε. Θεοτοκίον.

Η πάνταγνος Δέσποινα, ἡ τεκῆσα τοῖς βρο-
τοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν
μὴ τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρα-
χον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
ρων, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά-
γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως καλλονὴν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτρο-
πὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημῶμεν
καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Τοὺς
πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορταίζοντας, κινδύνων
πολυτρόπων ἑλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύ-
στως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Επίδε εὐσπλαγχνε Ζωοδότα, ὡς φιλάνθρω-
πος μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεός, τὴν τῆς
ψυχῆς μου σκιοτόμαιναν· καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ
σου Λόγε, τῶν παθῶν ἑλευθέρωσον τῆς αἰσχύ-
νης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέ-
ριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη
σοι, καὶ καθηγιάσται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς Σα-
μουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοὶ τῷ Κτίσαντι,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχοι.

Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνοτος φύσει,

Σπάθας θρωγῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνη.

Δῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φάσγανᾳ
πέμπτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, πάνυ νέος τὴν ἡλικίαν, ἐκ
πατρὸς ὀρφανός, μητέρα δὲ μόνην ἔχων, ἥ ὄνομα Ἀν-
δρία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Παύλου τοῦ Ἀ-
ποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσῆλθον δὲ ὑπ' αὐτῆς τῷ Ἐπισκό-
πῳ Ἀνικητῷ ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ
Γράμματα μαρτυρεῖται, καὶ τῷ τῶν Κληρικῶν καταλέγεται
τάγματι. Τῷ δὲ πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ χρόνῳ,
χειροτονεῖται Διάκονος· τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, Πρεσβύτερος·
εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἡλίας ἐνιαυτὸν, Ἐπίσκοπος προχειρίζε-
ται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ὑπερ-
βάλλον κατεργασάμενος θαύματα.

Ἐπεὶ δὲ, διδάσκων, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπί-
στρεψε πίστιν, μεταπέμπεται τοῦτον Ἀδριανὸς ὁ Βασιλεὺς·
καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν τῶν ὅλων ἀνακη-
ρύξαντα, προστάσσει τιθεῖν αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ,
καὶ σῶρευμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἴτα ἐν ἐσχά-
ρᾳ, δεινῶς ἐκκαυθεῖσθαι, τεθεῖναι· καὶ αὐθις ἐν τηγάνῳ ἐκ-
πυρωθέντι, πλήρει ἐλαίου καὶ στίατος καὶ πίσης· τῇ δὲ
Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀβλα-
βῆς. Εἴτα κατασκευάζεται κλίσανος, τῇ συμβουλῇ τοῦ
Ἐπαρχοῦ Κορίμμου, ἔχων ἐκατέρωθεν ἀβελίσκους ὀξείας·
ἐν ᾧ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορίμμος, Πνεύματος Ἀγίου πλη-
σθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, εἰσέρχεται·
ἐξ οὗ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ· καὶ
οὐκ ἐβλάστησεν, ἀλλ' ἐξῆλθε σῶος. Εἴτα φρενυρεῖται,
καὶ δεσμεῖται ἐν ἄρματι, ὑπὸ πῶλων ἀγρίων ἐλκομένων·
καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων λυθεὶς, εἰς ἔρος ὑψηλὴν καθίσταται, ἐν-
θα ἦν μετὰ τῶν ἀγρίων ζώων συνδιαιτῶμενος, ᾧ καὶ ἐξη-
μεροῦντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἴτα τοὺς
εἰς τὴν συλληψιν αὐτοῦ σταλέντας στρατιώτας νευθετή-
σας, βαπτίζει, μεθ' ὧν καὶ ἑτέρους ὡσεὶ πεντακοσίους πι-
στεύσαντας τῷ Χριστῷ. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ
θνήσκων εἰς βορὰν βληθεὶς, καὶ σῶος διατυλαχθεὶς, ὑπὸ δύο
στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προστάξει τοῦ Ἡγεμῆνος, συμπα-
σόντων αὐτῷ.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακείσα τῷ τοῦ Ἀγίου
νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναίρεται. Τε-
λεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ, πλη-
σίον τοῦ Ξηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἀγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ
Ἀγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ
νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,

Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Κορέμμος, ὁ Ἐπαρ-
χος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς ξί-
φει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμος κόρον,

Ἔως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ δύο Δήμιοι, οἱ πιστεύσαν-
τες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸν σε γνόντας Δημίους δύο, Σῶτερ,

Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρ-
τυρος Σωσάννης.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Παλαιστί-
νης, ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας.
Ὦν ἀμφοτέρων φυγοῦσα τὴν ἀσείδειαν, προσέδραμε τῷ
Χριστῷ, καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος μετέσχευ ὑπὸ Σιλ-
βανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς τέλει
χρησαμένων τοῦ βίου, διαδούσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
τῆς πένθοι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ
τὰς παιδίσκας ἑλευθέρωσας, καὶ ἀνδρῶν περιθεμένη στο-
λὴν, Σεμνείῳ τινὶ προσφορᾷ· καὶ τὴν κέρμην κειραμένην,
Γωάννης μετονομάζεται.

Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκεῖσε διαπεράσασα, συκοφαντίαν
ὑφίσταται. Ἀσκητρίας γάρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μο-
ναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἀνδρᾶ εἶναι αὐτήν, καὶ πρὸς
ἀσέλγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀπώσατο, διαβάλ-
λεται παρ' αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βιάσασθαι. Ἡ
δὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται, καὶ μεταίτια αἰτεῖ,
ἐφ' οἷς δῆθεν ἐνεκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπρλεως Ἐπι-
σκόπου μαθόντος περὶ τούτου, καὶ παραγενομένου ἐν τῷ
Μοναστηρίῳ, καὶ τοῦ Ἡγούμενου ἐπιπλήττοντος, ἄραι ἀ-
π' αὐτῆς τὸ σχῆμα ὁ Ἡγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην
δὲ καταστάσα ἡ μακαρία, ἠτήσατο δύο Παρθένοισι εἰσελ-
θεῖν, καὶ δύο διακόνους γυναῖκας, μεθ' ὧν καταμόνας ἐλ-
θοῦσα, πράγματι πεπληροφόρηκε τὰ καθ' ἑαυτήν. Τότε
δὲ γνωσθέντος, θάμβει ληφθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, χειροτόνη-
κεν αὐτήν Διάκονον, καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεῖσθαι προσέταξε.

Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Χριστοῦ, ἐπιδημήσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡγεμῆνος ἐν

Ἐλευθεροπόλει, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτοκλήτος αὕτη προσελθοῦσα, προσευχῇ μὲν εἰς γῆν τὰ ξόανα κατασπᾷ. Ὅθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτεμνεται. Ὡν γενομένων αὐθις σῶων, οἱ τούτους ἐκτεμόντες δῆμιοι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωάννα, μόλυβδον πυρὶ λυθέντα, διὰ χώνης ἐν τῷ στόματι τεθείσης, τοῖς ἐγκάτοις ἐπιχέεται· καὶ ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται· καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρήτο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κεβικουλαρίου (Θαλαμηπόλε).

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος,

Ἐλευθερον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Ὅστος τὸ Βυζάντιον ἔσχε πατρίδα, ὀρθοδοξία διαλάμπων. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλέων αὐλαῖς παιδιοθεν ἀνατραφεὶς, κἀκείθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληψε τιμὰς, πλούτῳ καὶ δόξῃ πάντας τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπερβάλλων. Ἀλλ' ἔρωτι Θεῷ τῶν ἀφάρτων καὶ αἰωνίων ληθθεὶς, καὶ πάντα τὰ γῆνα ὡς οὐδὲν λογιζάμενος, αὐλαῖς Κυρίου παραρρίπτεισθαι καὶ προσμένειν, ἢ σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν, ἔλετο. Πρὸς τὸν Θεὸν οὖν τὸ ὄμμα τοῦ νοὸς συντείνας, ἦν ἐν ὕμνοις σχολάζων ὁσπέραι, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος.

Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορεὺς οὐχ ὑπέφειν, ἀλλ' ὀργάνῳ χρησάμενος τῷ δούλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου. Τὸν γὰρ δῖον, ὡς φησὶ περὶ τοῦ σοφοῦ ἐχθρὸς τοῖς δεσπόταις. Ὅστος πρέσβεισι τῷ Βασιλεῖ, λέγων· Ὅπως τε τῷ Θεῷ προσῆλθε λουτρῷ, καὶ ναὸν ἰδέματο· καὶ τῷ Ἐσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικούς βδελύττεται Θεμούς καὶ τύπους· προσθέμενος, ὅτι καὶ κρυπτὸν οἶκημα ὑπὸ γῆς κειτημένος, παννύχους λατρίας τῷ τῶν Χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, νησιείᾳ, καὶ κλαυθμῷ καὶ χαμευνίᾳ τὸ σῶμα κατατρυχών.

Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου τοῦ δούλου διηγήσαμένου, ὁ Βασιλεὺς εἰς θυμὸν ἀναφθεῖς, τὸν Ἅγιον μετεκαλίστατο. Ὡ καὶ παρσταντι, εἰρηνικὰς τὰς πύσεις, καὶ δοκούσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπὼν· Πῶς ἡμᾶς ἀφείς, Ἐλευθέριε, τὸ τοσοῦτον χρέον ἀπειδήμησας, τοῦ ἡμετέρου πόθου καταφρονήσας καὶ τῶν βασιλέων αὐλῶν, καὶ τῆς πρὸς σέ μιν γνησίας διαθέσεως καὶ μεγίστης; Καὶ ὁ μέγας· Ταῖς ἀλλεπαλληλῶσι νόσοις, ὦ Βασιλεῦ, τὸ σῶμα φέρων τετρυχωμένον, εὐκράτοις αὔραις ἐνδιατρίψαι πρὸς ἀνάκτησιν ἡρετισάμην. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐαρείας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατρυφᾷ; ἡμεῖς δὲ οὐ συντρυφήσομεν συνελθόντες;

Μηδόλως δὲ τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατανεύσαντος, εὐθὺς πρὸς ἐσπέραν τὸν Σάγαριν διαδὰς ὁ Βασιλεὺς (Παταρὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν)· ἀφίκετο. Καὶ σκεπήσας τὴν κρυπτὴν θύραν, ὁρᾷ, ὡς ἐν φρίατος εἶδει, χάσμα φανέν· ἐν ᾧ καὶ κατελθὼν, καὶ ναὸν ὠραϊσμένον εὐρὼν, καὶ συνταραχθεὶς τῇ ὁράσει, τὴν ἀπειλὴν ἀφείς, κολακεύειν ἤρξατο ῥήμασι θωπευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὐτονον. Ἀλλ' ἐπειδὴ, αἶρα δέρων, καταπείσαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Ἅγιον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα κυσὶ καὶ ὀρνέοις βορὰν ἀπορρίφειναι. Καὶ τοῦ μακαρίου οὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἡμελημένου, κειμένου, τίς τῶν εὐλαδῶν Χριστιανῶν, καὶ Θεῷ φίλων, ἀνιλόμενος, τῷ τῆς ἐρωσύνης χαρίσματι κεκοσμημένος μύρῳ εὐωδίας τούτου, ἀξίως ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βάκχου τοῦ νέου.

Στίχ. Μὴ δευτέρόν τις μηδὲ Βάκχον τὸν νέον,

Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

Ὅστος ὥρμητο ἐκ Παλαιστίνης, ἐν ταῖς χρόνις Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Ῥωμαίων. Ἦν δὲ ὁ τούτου πατὴρ Χριστιανὸς ἐκ προγόνων, Χριστιανικωτάτῃ συζῶν γυναικί. Τῇ ματαίᾳ δὲ δόξῃ τοῦ κοσμοῦ τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δειλασθεὶς, τὴν ἀληθὴ καὶ πατρσπαράδοτον πίστιν ἐξωμοσάμενος, τῇ μιᾷ τῶν Ἀγαρνῶν θρησκείᾳ ἡλεεινῶς τυτομόλησεν. Ἐγένοντο τοίνυν τούτῳ παῖδες ἑπτὰ, οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλάνῃ ἀνέτρεφε. Τούτου δὲ τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀσεθείᾳ καταστρίψαντος, εἰ ἑπτὰ παῖδες ἅμα τῇ μητρὶ κατελείφθησαν. Ὡν ὁ τρίτος, κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν, Δαχάκ ὀνομαζόμενος (ὅπερ ἰρμηνεύεται ἑλληνισί, Γελάσιος)· ἄζυγα ἑαυτὸν ἐτήρει· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς, τὰ Χριστιανῶν ἐλθεῖν ἐβούλετο, ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο.

Ἀναθέμενος γὰρ τῇ Μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παρορμῶσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγείρουσαν, οἷα πιστὴν, εὐρηκῶς, ἀπῆρε τῆς ἐνεγκαμένης· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαδὼν, ἐκείθεν τε παρὰ Μοναχοῦ τινος ὁδηγηθεὶς, ἦλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἀγίου Σάββα, ἐνθα τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος καταξιοῦται. Εἶτα δεηθεὶς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβάλλεται σχῆμα· ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατεῖα, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομώσας ἑαυτὸν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς ἐξέρχεται θεοδικότος, μὴ φωραθείη τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρνοῖς· ἐκράτουν γὰρ οὗτοι τῆς χώρας.

Κατὰ τύχην δὲ, ἢ μᾶλλον Θεϊκὴν οἰκονομίαν ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος, καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχὼν, τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγγέλλει, καὶ πάνυ, ἔλεγε, λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ εἰσὶ. Τούτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρὰ τῆς Μητρὸς, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσίρχονται, ἐνὸς μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Ὅς δὴ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον Βάκχον (τούτο γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχάκ, ὠνομάσθη)· τοῖς Ἀγαρνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερעυνησάμενοι, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν, πρὸς τὸν Ἀμπερᾶν τῆς Ἀγίας Πόλεως ἔγαγον. Ὁ δὲ, τῷ ὀνομαζομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐτοῖς, καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ὡν ἐνώπιον τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὴν τῶν Ἀγαρνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διαβαλὼν, καὶ μυκτηρίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἣ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπῆρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελεῖσθαι, ἕως τῆς εἰκοστῆς πέμπτῃς τοῦ Μηνὸς, τινῶν ἐκ τῶν Ἑσπερίων ἐλθόντων, καὶ ἀπαγγελλάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξέφωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός τε καὶ ὠφελιμώτατος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου.

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες Σοφὲ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός· οὐ δειλιῶ

ταῖς πυρακτώσεσιν τῶν λεβήτων, οὐ πτοοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν ταῖς ὀρμαῖς, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ. Στρεβλῆσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας Ἐνδοξε· ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Αποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασία, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρῶν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεῷ, σὺ ἐκ γαστροῦ ἀποτεχθεὶς, πιστοὺς καθαίρει, μολυσμῷ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τυράννων ἤλεγξας θράσος, καὶ Βασιλέων ὀμότητα· καὶ γὰρ μέσον πυρὸς ἠπλωμένος, Παμμάκαρ ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι' ἧς καταβέβληκας, στερρώως ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαις, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγαλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Αγίας ρίζης ὡς ἀνθους, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς, ἐκβλαστήσας, ὡς καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγιωτέρα, ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀσυγκρίτως πασῶν ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Ὡδὴ ἡ. Ὁν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Αθλήσει ἠνθίσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλῇ, βασάνοις κοσμούμενα, Μαρτύρων κάλλον· καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὠφθητε, θείαν εὐοσμίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ράνισιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ἡ μήτηρ προσκιρνᾷ· τῷ σῶ γὰρ λειψάνῳ, συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει τελειοῦται, καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γάσεων νάματα, θαυμαίων ποταμοῦς, προχέει τοῖς χρήζουσιν, ἡ θήκη σου σοφῆ, ἐκ-

πλύνοντας ῥύπον, ψυχοφθόρων παθῶν, Μάρτυς Ἱεράρχα· διό σε εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροῦς ποταμοῦς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον ὀλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ αἰοῖδιμε, θείαν ὡς ὁσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν ἀνέμελπες ἐνθέως.

Πεποιθὼς ὥσπερ λέων ἀνόμους ἤλεγξας, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωταίων.

Ανυψῶν Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος, καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, ἀσεβούντων καὶ ἔμελπες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν ὑλομανήσασαν, πρόρριζον ἐξήρανε καὶ ἀνεβλάστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ θράς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
• Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Στόμα Θεῷ γεγονὼς ἐκ τῆ σόματος, τῆ ἄλλοτρίᾳ λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας κληρονόμον χάριτος, ἐναθλήσας στερρώως σὺν Ἱερεῦσι, καὶ Ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Η καθαρὰ μυροθήκη τῷ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπτήρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἡ κρηπίς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· διό τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ῥῦσαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σούς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλόανθρωπος.

"Αλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τεμὼν μαχαίρα τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεύδους Ἐλευθέριε Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πίστει καὶ ἀληθείᾳ· ὅθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοί, καὶ θεῖον κήρυκα.

Εν γῆς ἀπάρας σοφὴ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότης τὴν ἐφεσιν, τοῦτο νοητῶς, Πάτερ ἀνύψωσας· ὅθεν σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στερόνως ἐνήθλησας.

Ροαῖς αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱεραὴν κοσμήσας σου στολὴν ἱερώτατε, εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδους τοῦ μαρτυρίου σου· ἐνθα μνημονεύεις καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νῦν καὶ ξένης σου κηρύσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γὰρ ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν εἰς τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμὴν· σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ, ὡς δάμαλις ἢ τεκοῦσα, συνανηρέθη· μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῷ καὶ βασάνων, τῶν αἰώνιων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.
Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως· διό σε κατ' ἀξίαν, ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε.

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφὴ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀθλήσει, τὸν τοῦ ψεῦδος εὐρετὴν, ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεικας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως φρυαττόμενον.

Τοῖς ὁμβροῖς τῶν αἱμάτων σου, κατάρδευσον ἡμᾶς νοητῶς, ἱεράρχα, τοὺς τιμῶντάς σε

πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν σε ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ως τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱεραῆς διπλοῖδος, Πάτερ κατηξίωσαι· καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν νεανικῶς ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐν τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'. κτλ.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Σκηνώμα θεῖον Ἐνδοξε, καὶ ναὸς ἔμψυχος γεγεννημένος, βίου λαμπρότητι καὶ πολιτείας, ἀψυχον ἠγείρας Ναὸν, τὸν παλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι· διό ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτῆσαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεῦος ὥφθης τοῦ Πνεύματος, ταῖς οὐρανόθεν σοι χορηγουμένας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν· ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτήριον, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, ἀπολύτρωσιν· αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτῆσαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἵ γλῃ τῆς θείας χάριτος, περιχεόμενος καὶ θεωρίας, καταξιούμενος καθαρωτέρας, καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος Μάκαρ ἔμπλεως, τοὺς σε ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, αἰτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσπρινα Παρθένε καθικέτευε, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὑπνώ-
ολεθρίῳ ἀφύπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐ-
γρήγορσιν, παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρη-
νωδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς
Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκρο-
στιχίς·
Θεοσδότους ὑμῶμεν Ἀγγαίου λόγους.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Θεοειδέστατος Θεῷ, παρεστηκὼς ὡς Προφή-
της ἀληθῆς, τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτὴν,
μνήμην σου Μάκαρ μνημόνευε.

Επὶ κρηπίδος ἀσφαλοῦς, τῶν ἀρετῶν σεαυ-
τὸν οἰκοδομῶν, ἀνατέθεικας ναόν, ἔμψυ-
χον Θεομακάριστε.

Οκαθαρώτατός σου νοῦς, αἰεὶ Θεὸν καθορῶν
ὡς ἐφικτὸν, ταῖς ἐκείθεν τηλαυγῶς, χάρι-
τας Μάκαρ ἀπέστιλβεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρὶν, Λόγον Θεῶ ἡ Παρ-
θένος, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶς
τέτοκεν Υἱὸν ἀπάτορα.

Ὡδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Δυναμίει θεία δαιμόνων, δεινῆς αἰχμαλω-
σίας, ἡμᾶς λυθέντας, ναοὺς σου σεπτοὺς
Σῶτερ δεικνύεις, Ἄγιος εἰ κρίζοντας, ὁ σῶζων
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν οἰκὴμέ-
νην, ἀγιωσύνης Προφήτα ναόν σε δεικνύει,
Ἄγιος εἰ κρίζοντα, ὁ σῶζων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν διανε-
μον, τὴν σὴν καρδίαν, οἰκῆσαν βοᾷν σε
ἐκδιδάσκει. Ἄγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς δημιουρ-
γήσας, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς
Θεομήτορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἴκτον ὁ
φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
σία· καὶ γὰρ ἀπαύσως, ἐν ὕμνοις βοᾷ
μελωδοῦσα· Ἄγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πάντα ὡς Θεός, ἐφορῶν καὶ γινώσκων,
ψυχῆς τὸ καθαρὸν, καταυγιάσας σου ὄμ-
μα, Προφήτα πανεύφημε, ὁδηγὸν κόσμῳ ἔδει-
ξεν· ὅθεν μνήμην σου, τὴν ἱεράν ἐκτελοῦντες,
πρέσβιν ἄριστον, καὶ πρὸς Θεὸν σε μεσίτην,
Ἀγγαῖε προσάγομεν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένην, τὴν διάνοιαν
ἔχων Προφήτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεῖαι
μυστήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δῆλω-
σιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν.
Ἀγγαῖε πανόλβιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάν-
αγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέ-
λους ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμα-
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαψήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ-
μοι Τέκνον μη! πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὡδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν.

Υπέδειξας, τὸν ἐκ Παρθένου ἔμψυχον, προσ-
ληφθέντα σοι ναόν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χρι-
στῇ, μεθ' οὗ βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Συνήγαγες, τοὺς ἀπωσμένους Κύριε, τῆς δου-
λείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλευθερώσας ἡμᾶς, ὡς ὁ
Προφήτης λέγει ὁ θεόληπτος.

Υπέφηνας, τὴν ἐσομένην ὕστερον, σωτηρίαν
τῶν ἐθνῶν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστῇ, τῷ
σοὶ βοῶντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετήγαγες, πρὸς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κα-
τάραν τοῦ Ἀδάμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν,
πρὸς ὃν βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ναοὺς γενέσθαι Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Μάκαρ ἀ-
ξιώσον, τοὺς τὴν φωτοφόρον σε τελοῦντας
εὐορτήν, ἐπὶ πέτραν ἐδράσας, τῶν σῶν δογμα-
των ταῖς πρεσβείαις σου.

Ως εὐεργέτης, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Κυ-
ριε, τὴν εἰς περιποίησιν, εἰρήνης τῆς ψυ-

χῆς, ἣν ὁ Θεὸς Ἀγγαῖος, Πνεύματι Θεῷ προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, τῆς Ἐκκλησίας ὄντως ἡ εὐκλεία, ὑπὲρ τὴν προτέραν Ἰσραὴλ συναγωγὴν, σαρκωθέντος τοῦ Λόγου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, δεδοξασμένη Μητὲρ ἀπείρανδρε, τὴν νενεκρωμένην, ἀμαρτίαις μου ψυχὴν, καὶ παθῶν κεχωσμένην, ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν Μάκαρ διδάσκων, ἀνήγειρας τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, Ναὸν ἡγιασμένον, ἀφθονίαν ἀγαθῶν ὑπισχνούμενος.

Ανήγαγες τῆς μακρᾶς Σωτὴρ αἰχμαλωσίας, τὸν ἄνθρωπον ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπανήγαγες αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Γηθόμενος τῇ τῇ Πνεύματος αἴγλῃ Προφῆτα, ἐθέσπισας τῶν πρακτέων τῆς λόγης, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας, ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς δικαιώματα.

Θεοτοκίον.

Γνώμη πεσὼν ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παράδεισου· ὁ Λόγος δέ, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, τοῦτον ἀνακαλεῖται, καὶ πρὸς τὴν ἄνω τρυφὴν μετηγάγετο. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα. Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μὲ· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχοι.

Ἀγγαῖος, ἄγγελος πλήρης ὥφθη χαρίτων,
Ὡς ὑλικὸν δέ, τῷ χρόνῳ συνετρίβη.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχευ.

Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Λευὶ· ἐτίχθη δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ ἐτι νέος ὢν, ἦλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσητεύσει μετὰ Ζαχαρίου ἐπὶ τῇ τριάκοντα ἔξ. Πρεῖλαβε δὲ καὶ οὗτος τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τετρακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ φανερώς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προσητεύει, καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τῶν οἰκοδομῶν τοῦ Ναοῦ· καὶ ἀποθανὼν, ἐτάφη πλησίον τῶν ἱερέων, ὡς αὐτοὶ ἐνδόξως· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐκ γένους ἱερατικῆς ἦν. Ἦν δὲ κομιδῇ γηραιός, στρογγύλον ἔχων τὸ γένειον, τὴν ἡλικίαν ἐντιμος, τὴν ἀρετὴν περιφανής, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων, καὶ τιμώμενος, ὡς ἐνδόξος καὶ μέγας προφήτης. Ἑρμηνεύεται δὲ, Ἑορτή, ἡ ἐορταζόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μαρίνου.

Στίχ. {Καίραν Μαρῖνος εὐτρεπίζει τῷ ξίφει,

Ἦς ὁ στέφανος εὐτρεπὴς ἐκ Κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, Ῥωμαῖος τὸ γένος, τῆς συγκλήτου μετέχων βουλῆς καὶ τιμῆς, ἀπὸ παιδικῆς ἐτι τῆς ἡλικίας. Διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανός, εἰς ἐξέτασίν τε ἀχθεὶς, καὶ θῦσαι μὴ βουλῆς, ἀναρτᾶται καὶ σπαθίζεται, ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς τίθεται, καὶ τηγάνῳ ἐκκαυθῆντι, καὶ ἐν χαλκῷ λίθῃτι βάλλεται. Ῥύεται δὲ παραδέξως, τοῦ πυρὸς εἰς ὁρῶσιν μεταβληθέντος· καὶ πολλῶν θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, διαφυλάττεται ἀσινῆς. Εἶτα διὰ προσευχῆς καταβάλλει τὰ εἰδῶλα, ἀπατήσας τὸν Βασιλέα, ὡς ἀφιζόμενος πρὸς τὸν βωμὸν, καὶ θυσίαν προσάξων. Καὶ οὕτω τὴν ξίφους δίχεται τελευτήν, προπεμπόντων αὐτὸν, τοῦτε πατρός, καὶ τῆς μητρὸς, καὶ μακαριζόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρόβος (ἢ Πρόμος) καὶ Ἰλαρίων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χλόη τις ἡ φλόξ ἔστιν, εἰπόντος, Πρόβου, Ἰλάριος, Ναί, φησι φίλτατε Πρόβε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Φέρει Μόδεσε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον,
Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῇ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἐξ ὀρθοδόξων μὲν ἔφυ γονέων, ἐκ πόλεως Σεβαστείας· ὧν ὁ μὲν πατὴρ Εὐσείβιος, ἡ δὲ μήτηρ Θεοδούλη. Στείρας δὲ τυγχανούσης τῆς Θεοδούλης, προσευχῇ ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ ὁμοζύγων, δίδεται τούτοις υἱός, ὁ μέγας οὗτος Πατὴρ μετὰ τισσαρακοστὸν ἔτος τῆς κοινῆς συναφείας αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου τοῦδε γέννησιν, διαβάλλεται ὁ τούτου πατὴρ πρὸς Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανός, καὶ δεσμευθεὶς εἰρκτῇ κατακλείεται. Ὁπερ μαθοῦσα ἡ Θεοδούλη, καὶ αὐτὴ τὴν εἰρκτὴν κατέλαβε μετὰ τοῦ παιδός· ἐν ἡ ἄμφω τοῦ Κυρίου δεηθέντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα χερσὶν Ἀγγέλων παρέθεντο, Μάρτυρες τῇ πραιορίσει γενομένοι. Οὗς οἱ δεσμοφύλακες τεθνήσκοντες εὐρίντες, τὸ δὲ παιδίον μίσον ἀμφοῖν κείμενον ζῶν, ἀνελόμενοι τοῦτο, τῷ Μαξιμιανῷ ἀπικομίσαν, πέντε τηνικαῦτα τυγχάνων μηνῶν. Ὁ δὲ ἀστείον αὐτὸ καὶ χάριεν διασάμενος, ἐνὶ τῶν Συγκλητικῶν παρέδωκεν, ὡς αὐ ἐπιμελῶς ἐκτραφῇ παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄξιον γενομένου τῆς τοῦ Διὸς Σεραπείας.

Παρὰ τούτῳ τοίνυν τριφόμενος ὁ μακάριος Μόδεστος· τίνων τε γονέων ἔφυ μαθὼν, καὶ ὥπως ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν φυλακῇ τεθνήκασιν, ἐντυγχάνει τιμῇ, τὸν τρισκαίδεκατον τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, Χριστιανῷ διδασκάλῳ, καὶ παρ' ἐκείνου μυηθεὶς τὴν εὐσέβειαν, ὅλος αὐτῆς γέγονεν· ἡσυχάλλε δὲ παρ' Ἑλλήσοι διαιτώμενος.

Καὶ ποτε τοῦ Μαξιμιανῷ πάνδημον θυσίαν κηρύξαντος, αὐτὸ κατὰ τὸ μνημα τῶν οἰκείων γεννητόρων γενομένος, περιπαθῶς ἰδέετο τούτων, τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν ἐξελεῖσθαι χείρος, ἵνα καὶ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος ἀξιωθῇ. Εὐρύων οὖν ἀργυροκόπος τις αὐτόν, ὠρμημένος Ἀθήνηθιν, προσελάβετο τοῦτον, καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἀπήγαγε, Σαῦμα διαφόρα κατὰ τὴν ὁδὸν πεποιηκότα. Καὶ τῷ τοῦ τόκου Ἀρχιερεὶ τοῦτον παραστησάμενος, μυθῆναι καὶ βαπτισθῆναι πεποίηκεν. Ὃς στύλον ἰώρα πυρὸς οὐρανίδεν κατιόντα, καὶ τῇ τοῦ βαπτιζομένου κερυφῇ, ἐπιστηρίζομενον. Μετὰ δὲ τὸ Βάπτισμα, τὴν τοῦ ἀργυροκόπου ὁμαίμονα, ἐκ νόσου θανατηφόρου προσευχῇ καὶ προσφάσει μὲν ἐξήγειρε, καὶ δαιμονῶντα ἰάσατο ἕτερον. Εἶτα τοῦ ἀργυροκόπου, καὶ τῆς ἐκείνου συμβίου θανάτων, κλη-

ρανόμους αὐτὸς σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν ἐγγράφει ταῖς διαθήκαις αὐτῶν, τὸ μὲν οἰκεῖον λαχὼν τοῦ κλήρου τοῖς τοῦ ἀργυροκόπου υἱοῖς ἐχαρίσατο· αὐτὸς δὲ τοῖς ἐρημικωτέροις τόποις διατρίβων, διήγειν ἀσκητικῶς.

Οἱ δὲ τοῦ ἀργυροκόπου υἱοί, ὁρᾶν αὐτὸν παρὰ πάντων τιμώμενον διὰ φθόνον μὴ φέροντες, ἐμπορεῖαν χάριν ἀποδημῆσαι μίλλοντες, ἐπεισαν τὸν μακάριον συναποδημῆσαι αὐτοῖς. Καὶ γενόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ πωλοῦσι τοῦτον ὡς δούλον ἀπίστῳ ἀνδρί· παρ' οὗ μυρία ὑπέστη δεινὰ ἐφ' ὅλοις ἔτισιν ἑπτὰ. Ὁν δὲ ἐπιμόνου δεήσεως πρὸς Θεὸν πλάνης ἀπαλλάξας, καὶ τῷ Θεῷ σημειωθῆναι πείσας Βαπτίσματι, νοσήσαντα δεινῶς ὑγιῇ πεποίηκε· καὶ μετὰ θάνατον ἐκείνου, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἀπῆλθεν. Ἐῖτα εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος γενόμενος, καὶ τῷ Θεῷ προσανέχων, πολλὰ θαύματα ἐπετέλει.

Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως τῶν Ἱεροσολύμων θανόντος, ἐξ ἀποκαλύψεως Ἀρχιερεὺς χειροτονεῖται ὁ μακάριος Μόδεστος, πεντηκοστὸν ἔνατον ἀνύων χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Θαυματοργεῖ δὲ κἀνταῦθα πολλά. Ἀνδρὸς γάρ τινος Ἱεροσολυμίτου πολυκτήμονος ἔθνησκε τὰ ζῶα, τῆς πηγῆς ὑπὸ ὄψεως φαρμακευθείσης ἐπηρεία τοῦ δαίμονος, ἐν ᾗ ἐποτίζοντο· εἰς ἣν ἐπιστάς ὁ Ἅγιος, τὰ τε ζῶα ἀνίστησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσε, καὶ τὸν δαίμονα ὀφθῆναι τοῖς παροῦσιν ὡς κῦνα ἐποίησε, τὸ φοβερὸν ἐπομνύμενον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὴ πλησιᾶσαι ποτέ, ἔνθα τὸ τοῦ Ἀγίου ὄνομα ἐπικέκληται· καὶ τοὺς τοῦ ἀργυροκόπου παῖδας, ταῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντας δι' ἐμπορείαν, τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸν ἀπεμπολήσαντας (ἠγνόησαν γὰρ αὐτὸν Ἀρχιερεὶα γεγονέναι τῆς Πόλεως)· οὐ μόνον οὐκ ἠμύνατο, ὧν εἰς ἑαυτὸν διεπράξαντο, ἀλλὰ καὶ ἀσπασίως δεξιωσάμενος, φιλοφρόνως ἐξένισε, καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐνηργίτησεν.

Οὕτω γοῦν ἀσίως πολιτευσάμενος, καὶ ὁκτὼ πρὸς τοῖς τριάκοντα τῇ ἀρχιερωσύνῃ χρόνοις ἐπιθιούς ὁ μέγας οὗτος Πατήρ, ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἐννευήκοντα ἑπτὰ, πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ἐξεδήμησεν.

Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου, πλησίον τοῦ Ἀγίου Πολυεύκτου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας καὶ Θαυματοργοῦ Θεοφάνους τῆς Βασιλίσσης, Συζύγου γενομένης Λέοντος τοῦ Σοφωτάτου Βασιλέως.

Στίχ. Ἐγγὺς Βασιλὶς Θεοφανῶ Κυρίου,

Ταῖς ἀρεταῖς ἔστηκεν ἐστιλβωμένη.

Αὕτη ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ αἵματος βασιλικοῦ τὴν γέννησιν ἔχουσα ἐκ τῶν περιθλίπτων Μαρτινακίων, θυγάτηρ Κωνσταντίνου, τὴν ἀξίαν Ἰλλουστρίου, καὶ μητρός Ἀννης, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἐρρωμένης. Οὗτοι καθ' ἑκάστην ἡσχαλλον καὶ ἠθύμουν, παῖδα μὴ ἔχοντες, καὶ τὴν Ἀγίαν Θεοτόκον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλοῦντο, τὸν ἐκείνης πανσεβάσμιον Ναόν, τὸν ἐν τοῖς Φορακίῳ, κατατρίβοντες, καὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν ἐκεῖσε ἐκχέοντες καὶ Αὐθιγῶ, λέγοντες, τοῦ κόσμου Κυρία, ἡ ἐκτέκνουσα τοὺς δούλους σου ἀπαιδέα. Καὶ ἐπεὶ πιστῶς ἤτουν, ἔλαβον παιδίον θῆλυ. Τοῦτο δὲ ἀπογαλακτιθὲν, καὶ παιοὶ ἐξαιτίαν ἐλάσαν, γράμματα ἐκπαιδεύεται, καὶ πάσαις καλαῖς ἰδέαις ἀρετῶν περιφέρεται. Ταῦτα βλέποντες οἱ γονεῖς, ἔχαιρον καὶ ἐσκήρτων, καὶ εὐπαιδίας οὐκ εἰς μακρὰν ἀπολύψασθαι τοὺς καρπούς ὥντο.

Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἡλικίας αὐτῆς προέβη, καὶ τοῖς ἐμείοις, μᾶλλον δὲ τοῖς κρείττοσι, προέκοπτε, ζήτησις γέγονε κέρης εὐόπτου καὶ ἐναρέτου. Εἰς ἣν πάντα τὰ κάλ-

ιστα οἱ Βασιλεῖς ἐρρωκέτις (Βασιλεὺς δηλαδὴ ὁ Μακεδὼν, καὶ ἡ τούτου σύζυγος), συνάπτουσι Λέοντι τῷ υἱῷ αὐτῶν καὶ Βασιλεῖ. Καὶ λοιπὸν χαρὰς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληροῦντο.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ ὁ πονηρὸς ζιζάνιον ἐνσπείρας τῇ ἀκοῇ Βασιλεῖς τοῦ Βασιλέως, διὰ γλώσσης τοῦ Σανταδαρινού Ἀβδᾶ, τὸν Βασιλῆα Λέοντα ἐγκατάκλεισον ποιεῖται ἅμα τῇ γυναικὶ χρόνους τρισί. Τῶν Ἐγκαινίων δὲ τῆ Προφῆτε Ἡλίου καταλαβόντων, ὁ Βασιλεὺς τῷ υἱῷ καταλλάττεται, καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν προέλευσιν ποιεῖται.

Ἐπεὶ δὲ Αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη ὁ Βασιλεὺς Λέων ὑπὸ τοῦ πατρὸς, διὰ τὸ νοσήματι αὐτὸν περιπεπτωκέναι τὴνικαῦτα ἡ τιμία βασίλισσα Θεοφανῶ, εἰς τὰ βασίλεια περινοστοῦσα, τῆς ψυχικῆς σωτηρίας ἐπιμελεῖτο, τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας εἰς οὐδὲν ἡγουμένη, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ἀράχνην καὶ σκιάν παραβλίπουσα, οὐκ ἔλειπε νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, καὶ ἐλεημοσύναις αὐτὸν ἐκμελίσσουσα. Τὰ γὰρ ἄνθη τῆς αλουργίδος φοροῦσα, καὶ τὴν ἄλλην εὐπρίπειαν ἔξωθεν περιδεβλημένη, τοῖς ῥάκεισιν ἔνδον τὸ σῶμα κρυπτῶς κατέτρυχε· καὶ ἀσκητικὴν αἰσθητὴν αἰρουμένη, τῶν πολυτελῶν τραπεζῶν κατεφρόνει καὶ εὐτελεῖ καὶ αὐτοσχιδίῳ τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λαχάνων ἐτρέφετο πανδαίσια. Τὰ δὲ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς παρεμπίπτοντα χρήματά τε καὶ κτήματα, τίμια τοῖς διωτικοῖς φαντάσμασι, πίνησιν ἐδίδου, καὶ τῶν πίπλων τὰ πολύτιμα τοῖς δεομένοις παρείχε· χήραις καὶ ὀρφανοῖς τὴν αὐτάρκειαν ἐχορήγει· τῶν μοναστῶν τὰ εὐτελῆ καταγωγία χρήμασι καὶ κτήμασι κατεπλούτιζε· τῶν οἰκετῶν ὡς ἀδελφῶν ἐπιμελεῖτο.

Οὐ κέκλεκε ποτὲ τινα ἀπλῶ ὀνόματι, ἀλλὰ πάντων ἐκυρολόγει τὰς κλήσεις. Οὐκ ἐφθίγξατο ὄρκον διὰ τῆς γλώσσης· αὐ ψευδὲς ῥῆμα διὰ τῶν ταύτης χειλέων προῆλθεν, ἢ λοιδορία. Οὐκ ἐπαύσατο ποτὲ κρυπτῶς πενθεῖν καὶ σκυθρωπαίνειν, καὶ τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι καταδρίχειν. Ἡ κλίνη δὲ αὐτῆς χρυσοῦφάντοις τάπησι κατεστρωμένη, τοῖς οἰκείοις ὥρατο. Ἡνίκα δὲ ἡ νύξ κατέλαβεν, ἐκεῖθεν ἀνισταμένη, ψιαθίῳ καὶ τριχίνοις ῥάκεισιν, ἐν τῷ ἐδάφει κειμένοις, τὴν ἀνάπαυσιν ἐποιεῖτο, ὥραν ἐξ ὥρας ἀνισταμένη, καὶ τῷ Θεῷ τὰς αἰνέσεις ἀναπέμπουσα. Διὸ, ἐκ τῆς ἁγαν σκληραγωγίας, ἡ σωματικὴ αὐτὴν περιστοίχησε νόσος.

Αὕτη δὲ εἰς ἐγκρατείας ἀφορμὴν τὴν νόσον λαβοῦσα, οὐ διέλιπε τοῖς πεινώσι διαθρύπτειν τὸν ἄρτον· τὸ δὲ στόμα αὐτῆς, ἐν τῇ μελίτῃ τῶν Θεῶν νόμων, οὐκ ἐπαύσατο τὰ ἱερῶτάτα λόγια τοῦ Δαυὶδ κατεπάδειν. Οὐ παρεῳάτο ἐξ αὐτῆς ἡ ἑπτάκις αἰνέσις τοῦ Κυρίου· οὐδὲ ὑπνώσεν ἀναπαύσεως ὕπνου, ἀνευ δακρύων, ταῖς τῶν ἀλλοτρίων συμφοραῖς συμπαθοῦσα. Δάκρυσι τὸν Θεὸν ἐκλιπαροῦσα ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, καταπονουμένοις χεῖρα βοηθείας ἐρέγουσα, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προϊσταμένη, τῶν ἐν θλίψεσι καὶ ἀθυμίᾳ χειμαζομένων ὑπάρχουσα εὐθυμία καὶ παράκλησις.

Πάντα δὲ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, διὰ τὸν Χριστὸν ἀπαρνησμένη, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν λαβὼσα, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, καὶ ἐλπίζομένων οὐ διήμαρτεν ἀγαθῶν. Αὕτη, αἰσθομένη, τὴν ἐκ τοῦ σώματος καὶ τοῦ κόσμου αὐτῆς ἐκδημίαν, ἀσπασσάσθαι αὐτὴν πάντας προετρέψατο τὸν τελευταῖον ἀσπασμὲν, καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο (*).

(*) Τὸ ἱερὸν αὐτῆς Λεῖψανον σώζεται ἀδιάφθορον ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείᾳ, ὅπου καὶ τελεῖται ἡ ἐορτὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, δι' ἰδίας ἁγριατικῆς Ἀκολουθίας, ἐν χειρογράφῳ Φυλλάδι εὐρισκομένης.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ανακαθάρας σε τὸν νῦν, ὑπεδέξω ταῖς λαμπρόναις, σαφῶς Προφῆτα τοῦ Πνεύματος, ἐμφανῶς προφητεύων καὶ ἀνακράζων· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γερωτάτην σε ζωὴν, μετιόντα τεθεαμένος, Θεὸς Προφήτην προβάλλεται, τῆς αὐτοῦ παρουσίας ἀναβοῶντα· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τοὺς τρεῖς Παῖδας σώσας Παρθένε, αὐτὸς σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, τοὺς αὐτῷ πεποιθότας, σῶζει βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιτίας σου.

Ὡδὴ η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Υμολογοῦμέν σε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὃν ὁ Προφήτης ὁ Θεόπτης Ἀγγαῖος, ὑπέδειξε προσκυνεῖν σε καὶ μέλπεον· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Λόγον τὸν ἀναρχον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπιφανήσεσθαι θεόπτα Προφῆτα, προήγγειλας ἐμφανῶς ἀνακράζων· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο πρὶν ἀθέατος, καὶ ἀχωρήτος φύσει, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρηθεῖς, ἐθεάθη Πανάχραντε, ὧ ἐν πίστει βοῶμεν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
• εὐλογῶσιν ἑρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν.

Γευσάμενος, τῆς ὑπὲρ λόγον θεοπτείας, ἀπεσείσω Προφῆτα φροντίδας ἐπιγείους, καὶ δεδοξασμένῳ Θεῷ παρέστης ἐπαξίως· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ο ἐνθεος, καὶ θαυμαστός σου Μάκαρ βίος, παραστάτην Θεοῦ σε ἀνέδειξε θεόφρον· καὶ σὺν ἁσώματων χοροῖς εὐφραίνῃ δι' αἰῶνος· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Υπῆρξέ σοι, ὡς εὐσεβείας διδασκάλῳ, τῷ Θεῷ συγγενέσθαι, καὶ τούτῃ συγκραθῆναι, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ φωτί· ὃν μάκαρ νῦν δυσώπει, λυτρωθῆναι πειρασμῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ γέγονας, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ οἰκητήριον ὄντως, τῷ πάντων Βασιλέως, καὶ χρυσοειδὲς Κιβωτός, τὸν Νόμου νομοθέτην, ἔχουσα Χριστὸν σωματούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ανύμνητε, τῶν ἑρανῶν ὑψηλότερα, ἢ τῶν
• ἀναρχον Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
• καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, πιστοὶ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εὰν ἡ Κυριακὴ τῶν Προπατόρων τύχη κατὰ τὴν σήμερον, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Προφήτου, καὶ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ ψάλλεται μόνον ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Προπατόρων, ὡς ἐκεῖ διατίθεται. Ἀπολυτίκιον δὲ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστιος κατορθώματα. Καὶ νῦν, Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἰδικαίωσας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκράξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περιδόςος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἄσμασι, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα, ἡ αἰεττόντος πηγὴ, ἡ διόπτρα τοῦ Πνεύματος, ὁ ὑπέρτιμος, καὶ πανάριστος στύλος τῶν δογμάτων, ἡ κρηπίς τῆς οἰκουμένης, τὸ ἀκατάσκητον ἔρεισμα.

Ως ἀστέρα φανότατον, ἑωσφόρον ὡς μέγιστον, ἐπιθυμῶν τε ἄνδρα τιμῶμέν σε, τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι· Δανιὴλ ὑποφῆτα τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ ἡ γλῶσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως Πολύσοφε, ὁξυγράφου γέγονε ῥητορεύουσα· νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπολίτευται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίσιν ἔνδικον

δέδεικται· ἐν οἷς ἤσχυνας, παρανόμους πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλῶϊσμα.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμων ἀντεχόμενοι, τῶν Θεοσδότων Πανόλβιοι, μιαραῖς οὐκ ἐχράνθητε, τροφαῖς ἀλλ' ἀκήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσωκότες, διετηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώθητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἄνθος τὸ θαυμασίον, καὶ τὴν τερπνὴν ὠραιότητα, τοῦ Δεσπότης δοξαζόντος, τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θεῖω πυρακτούμενοι, οἱ Νεανῖαι πυρσεύματι, τοῦ πυρὸς κατεφρόνησαν· ἐν ᾧ δροσιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορεῖαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ὡδὴν, τὴν πολυῦμνητον ἡδὸν ψάλλοντες· τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράνιον ἐνδοξοί.

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέντες οἱ Τύρανοι, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, καὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων χώρας, ἄρχειν καὶ δεσπόζειν, ὑμᾶς κατέστησαν Σεπτοί· τὴν ἀρετὴν γὰρ αἶδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα· τῶν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, ἡγεμόνες γεγόνατε.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιὴλ· καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν δαψιλῶς, πλουσίους καὶ πένησι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· καὶ κρατῆρα νοητὸν, προχέοντα νᾶμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα. Οὗτος γὰρ ὁ προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτρεπείων στόματα ἔφραξε. Σὺν τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, οὐ χρυσοὶ τῇ φύσει ὄντες, χρυσοῦ δὲ δοκιμώτεροι δεικνύμενοι· οὐ γὰρ ἐχώννευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς νάφθα καὶ πίσσα κληματίδες ἔστεψαν. Ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιώσαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν, καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, τῷ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεορταστικόν, Ἦχος ὁ αὐτός.

εὔτε ἅπαντες, Χριστῷ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον,

ὡς ἀσέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ Παρθενικῆς νηδύος, βροτοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δανιὴλ ὁ θαυμασίος, τὴν καρδίαν κτησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος, καταγωγίον· καὶ παρ' αὐτῷ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δῆλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότησι, καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεκρύμμενα ἐνύπνια.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τῇ νηστείᾳ ἀδάμαστον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετέλεσας· μέσον γὰρ τούτων ἰστάμενος, Προφήτα Θεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμενας ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτῳ δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργούντος παραδόξως τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἐν Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Επὶ θρόνου καθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις κυκλούμενον, τὸν ὑπὲρ καταληψὶν ἐθεώρησας. Κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφήτα θαυμάσιε· ἐκπλαγεῖς δὲ τὸ φρικτὸν, τῆς ἐμφόβου ὁράσεως διεσήμανας, τοῖς μετέπειτα πᾶσιν ὑπογράψας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἀγίων Παίδων, Ἦχος πλ. β'.

Εν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελωδήσατε, Παῖδες τρισόλβιοι· καὶ τῆς φωνῆς ἡμῶν εἰσηκουσεν, ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων· καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαρὰν. Διὸ ἀπόγονοι Ἀβραάμ τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε. Παρρησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου, ὁ αὐτός.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπαραῖς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀνα-

παύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμνήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς· καὶ τοῦ Προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Κανὼν τῆ Προφήτου Δανιήλ, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοφὸν Δανιήλ ἄσμασιν περιστρέφω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Σῶτερ εὐεργέτα τοῦ παντός, τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ σου, τὴν ἔννοιάν μου αἴγλη φωτίζοις φιλόανθρωπε, ὅπως τοῦ σοῦ Προφήτου, εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ορθὸς ὡς ἀνέτειλας Σοφέ, τῆς σωφροσύνης σῶφρονα, προκινδυνεύουσιν, Σωσάνναν διασώσας· Θεὸς γὰρ σε ἠγείρε, γνώστης ὁ τῶν κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινοὺς κατακρίναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, οἱ Ἀβραάμ ἀπόγονοι, τροφήν παράνομον, ἀπώσαντο γενναίως, καὶ θείῳ τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς εὐσεβείας, πρὸς μεγίστην ἐπήρθησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ορθὸς ἐθεώρεις νοητὸν, Δανιήλ ἱερώτατε, τὴν μόνην ἄχραντον, ἀειπάρθενον Κόρην· ἐξ ἧς περ ἐκτέτμηται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος, καὶ τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρεῖς Παῖδας ὕμνω, Δανιήλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγραὴν διοδεύσας.

Τὸν ἀναρχὸν Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίας, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάζωμεν.

Ρημάτων Τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, Χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ετρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἀβροδιαίτων ταῖς ιδέας, τῷ βασιλεῖ ὠραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Τὸν τὸν τοῦ ὄφους ἄκοαῖς, πικρῶς ἐμπάρεντα (*), ταῖς τῆς Εὐας ἢ ἐκ Δαυὶδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόησιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἔλυσας, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τῶν κρατούντων ἐνύπνια.

Δράκοντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν· ἔνδοξε, τὸν αἰσθητὸν· τοὺς πρὶν αἰοράτους, ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Α

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν Θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυὶδ, Νόμους τοὺς πατρώους, Θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρῶτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Α

Θεοτοκίον.

Τὴν τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξης ἡμῖν, σῶζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρὰ σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ, ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα,λέοντας, ἀποφίμοις δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάκαρ, Δανιήλ ἔνδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, τῆς Παρθένου τὸν Τόκον σκιαγραφεῖς, καὶ λύεις ὀνείρατα, τῶν κρατούντων σαφέστατα· ἐμβληθεῖς δὲ λάκκῳ, ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, παραδόξως μάκαρ, νηστεύειν τοὺςλέοντας· ὅθεν καταστρέψας, τῶν ἀθέων τὸ σέβας, τὸν δρᾶ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει εἰσφθαρέντα· ἀλλ' ἴσως ἦν ὁ ὁρῶτερον τὸ, ἐγχυθέντα.

κοντα ἔκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιὴλ ἀξιάγαγε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν τριῶν Παίδων.

Τῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ αὐτῶν χρωμάτων ἐν τῇ φλογί, οἱ Παῖδες διέγραψαν, τῷ καλῶ τῆς Πίστεως· καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς κατεῖδον, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν· ὅθεν καὶ τὴν δρόσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πνεύματος βρύουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφύροστρωτε, χρυσοπόφυρε Θάλαμε, Χλαμύς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, Θεοκόσμητον Σκηνώμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ΄. Ἐξ ὅρου κατασκίου.

Νόμον εὐσεβῶς, φυλάξας ὡς Προφῆτα, τῆς ὄντως σοφίας, ἐγνως τὸν δοτῆρα, τὰ μυστικά σε διδάσκοντα καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Τεράν ζωὴν, βιώσας Θεοφάντορ, ἐπιθυμιῶν, ἀνὴρ προσηγορευθῆς· ἀρρένωπῶς γὰρ τὰ πάθη καταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωὴν.

Η ἐνοικοῦσα ἐν σοί, τοῦ Παρακλήτου χάρις, Δανιὴλ σε δεικνύει, ὅλον φωτοφόρον, καὶ νικητὴν τῶν Τυράννων καὶ Βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Λίθον σε χειρὸς, τμηθέντα ἄνευ Λόγε, Ὅρους προοῖ, Παρθένου Θεοτόκου, Δανιὴλ ὁ Προφῆτης ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων Θεία χάριτι.

Αΰπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἢ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἀθλήσιν· τὸν γὰρ Τύ-

ραννον ἐζώγησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Υμνωδαῖς Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρησι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἡ. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Αθλητικούς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαιδρῦνας κηρύγματι λάμπεις δι' ἀμφοτέρων, θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφὸς ἐδείχθης Μάικαρ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψεσι, μέγιστε Θεορρήμον, Δανιὴλ καὶ πάντας ἐφώτισας. Θεοτοκίον.

Μυσαγωγεῖ τῆς τύπης, τῆς ἀπορρήτου σαρκώσεως Ἀχραντε, τῆς ἐκ σὲ τῆ Ὑψίστου, Δανιὴλ ὁ Προφῆτης ὁ ἐνδοξος.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο, οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις Θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ Φιλάνθρωπε, τὰ σὰ μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἑθνῶν ἀπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Οραιώθητε ὡς Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα· ὡς αὐγὴ χρυσοῦ, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν τρισάριθμον. Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, Ὅρος προδιέγραφε, σαφῶς ὁ ἐνθεός· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζεσαν, τὸν σὸν θείον τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ κτίστην καὶ Κύριον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ζ'. Ὡς τὸν Προφῆτην.

Αγγελικὰς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ θεώμενος, μιμητὴς πανάριστος, τούτων ἐχρημάτισας, τοῦ Παντάνακτος, ἐντρυφῶν ἐλλάμψεσιν.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου, παρουσίαν μηνύων προήγγειλας, καὶ Ναοῦ καθαίρεσιν, Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος, ὑπὲρ νοῦν δωρήματα. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν· ἥς περ τὴν προτύ-

πωσιν, ἔλλαμψθεις τῷ Πνεύματι, προεώρακε Δανιὴλ ὁ ἑνδοξος.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ἐβυσσος ἀμαρτιῶν.

Αῤῥξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ λόγου, χώρας Ἑθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ, γέρα χαρίζεσθαι, πεπτημένοις, ὡς τοῦ Δαυὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κἀκί-
σον, ἱερεῖς τε τῆς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινε.
Θεοτοκίον.

Ιλέων μοι τὸν κριτὴν, καὶ Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μη-
τερ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθηναι.
Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῤῥυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀ-
γράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμα-
κάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθη-
τε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτῃ ἱστάμενοι,
Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ
σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
ὅτι δύνασαι βουλόμενος. Ὁ Οἶκος.

Εἵκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβον
πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑ-
βραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ
καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ
Σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐγγισον ἡμῖν, καὶ
φείσαιο τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν
Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυ-
μνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν
κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεή-
μων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βου-
λόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Ὑπαρ, Θεὲ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τμηθεὶς Δανιὴλ, οὐκ ὄναρ, καθὼς πάλαι.

Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἥρων ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πρὶν, ἦρχον ἂν καὶ τοῦ
ξίφους.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει
μέλλον.

Οὗτος ὁ μακάριος Δανιὴλ ὁ προφήτης, ἦν ἐκ φυλῆς
Ἰούδα, γένους τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλικῆς ὑπηρε-
σίας· ἐγεννήθη δὲ ἐν Βηθαρά τῇ ἀνωτέρᾳ. Ἀλλ' ἐτι νή-
πιος ὢν, ἤχθη ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμάλωτος εἰς τὴν Χαλ-
δαίων γῆν, καὶ προσφύτευσεν ἐτη ἐβδομήκοντα. Προέλα-
βε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἐτη τετρακόσια ἐξή-
κοντα. Ἦν δὲ ἀνὴρ σώφρων, ὥς τε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους
εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένθησεν ἐπὶ τὸν λαὸν
καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν νηστείαις ἥσκα-
σεν, ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς· καὶ ἦν ξηρὸς τὴν
ιδίαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὡραῖος τῇ χάριτι τοῦ Ὑψίστου.

Οἱ δὲ τρεῖς Παῖδες, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἐπῆρχον ἐκ
τῆς ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, Ἐζεκίου πατρὸς, καὶ μη-
τρὸς Καλλινίκης. Ὅς τις Ἐζεκίας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ
Θεῷ, φυλάξαι τὰ ἀριεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσθήκην
ἔλαβε τῆς ζωῆς ἐτη δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ἱερουσαλήμ ὑπὸ
τοῦ Βασιλέως Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσορ πολιορκηθείσης,
ἀπήχθησαν αἰχμάλωτοι εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Δανιὴλ τοῦ
Προφήτου, καὶ καθίστανται ἐπιστάται τῶν τοῦ Βασιλέως
πραγμάτων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Εἴτα, ἐξουδενώσαν-
τες τὴν εἰκόνα, ἣν ἐποίησε καὶ ἔστησε, καὶ μὴ προσκυ-
νῶσαντες, βάλλονται ἐν τῇ ἐπταπλασίως ἐκκαυθείσῃ κα-
μίνῳ· ἐν ἣ τῇ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου συγκαταβάσει ὁρσι-
ζόμενοι, ἔψαλλον. Ἐνθα τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς ἰδὼν,
ὡμολόγησε μέγαν εἶναι Θεόν, τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑμνούμενον.
Ἡ γὰρ κάμιнос μετεποιήθη εἰς δρόσον, καὶ ἔμειναν ἀ-
βλαβεῖς.

Δανιὴλ δὲ, καὶ τοὶ συμβιωτεύων αὐτοῖς συναυλιζόμε-
νός τε καὶ συνδιαιτώμενος, καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῖς αἵτιος
γενόμενος, τῇ καμίνῳ οὐ συνεδλήθη· οὐδὲ γὰρ τοῦτο μα-
θεῖν ἔστιν ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ὡς σιωπιθὲν ταύτῃ, καὶ μεῖ-
ναν ἀπαρασῆμαντον· τάχα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῇ ἀλη-
θείᾳ τῶν εἰρητῶν λόγων οὐκ ἔξω, διὰ τὸ ἐπιτεθεῖν Βαλ-
τάσαρ ὄνομα, τῆς ὑπερχούσης τιμῆς γνώρισμα. Ἵνα
γάρ, παρὰ τοῖς θεοποιοῦσι τὸ πῦρ, κατὰ λογισμὸν τῶν
ἐσώτων, μὴ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος δόξη πεποιηκέ-
ναι Βαλτάσαρ, ὁ αὐτῶν Θεός, οὕτω καλούμενος, οἰκου-
μεῖται Δανιὴλ, τὴν τοῦ Θεοῦ προσηγορίαν λαβὼν, τὴν
πρὸς τὸ πῦρ ἀπολειφθῆναι εἰσελευσιν καὶ διαδρᾶναι· οὐ-
τε μὴν τοῖς περὶ τὴν κάμινον διηγήμασιν ἀναγράφεται.
Οἱ δὲ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες, μετὰ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐκ τοῦ
πυρὸς σωτηρίαν, ἐφ' οἷς εἶχον πάλιν ἀποκαταστάντες, καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἐπίδοξον διαγαγόντες, ἐν εἰρήνῃ καὶ αὐ-
τοὶ σὺν τῷ Δανιὴλ τελευτῶσι.

Φασὶ δέ τινες (*), ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ναβου-
χοδονόσορ, καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλέων, εἰ διὰ τιμῆς εἶχον
τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, ἀνέστη Βασιλεὺς ἑ-
τερος, τοῦνομα Ἀττικός· ὃς τοὺς ἀγίους ἐξέτασας, καὶ ἐξ-
λεγχθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κελύει τὴν κεφαλὴν Μισαήλ ἀποτμη-
θῆναι· οὐ τινοὺς Ἀζαρίας ἀπλώσας τὸ φεβλατόριον (χλα-
μύδα), αὐτὴν ἐδέξατο. Ὡσαύτως καὶ Ἀναβίας, τὴν
κεφαλὴν τμηθεῖσαν Ἀζαρίου, ἐκαλῶσατο. Ἀναβίου δὲ,

(*) Ἐξ Ἀποκρύφων πάντως βιβλίων, οὐκ ἐξ ἐκ τῆς Θείας
Γραφῆς, ἥτις οὐδὲν περὶ τῆς ἐξῆς προσθήκῃ τοῦ Συναξαρι-
στοῦ ἀναφέρει· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἐμφανὴς ἐν τῷ Κανόνι αὐτῶν.

τὸ περιβόλαιον ἀπλώσας Δανιήλ, εἰδέξατο τὴν κάραν. Ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, κολληθῆναι τὰς κεφαλὰς τοῖς τούτων σώμασιν. Ἀγγελος δὲ Κυρίου ἄρας αὐτούς, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει Γεδάλ· ἐν ᾧ θείντες ὑπὸ τὴν πέτραν εἴτη τετρακόσια, ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτοὶ συνανέστησαν, καὶ πάλιν κεκοίμηνται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὧν τὴν μνήμην ἄγειν ὑπὸ τῶν Πατέρων παρελάβομεν πρὸ ἐπτά ἡμερῶν τῆς Δεσποτικῆς ἐπιφανείας, καὶ θείας διὰ σαρκὸς παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς (οἶμαι) εἶναι τῆς ἐξ Ἰουδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Σωτὴρ πάντων Χριστὸς πρὸς γένος κατάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι, καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Καὶ μνήμη τῆ Ὁσίας καὶ αἰμνήσου ὁμολογητῆ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχ. Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,
Λαμπρός τις ἦκει πρὸς σεφάνης τῆς ἄνω.

Οὗτος ἦρξε τῆς ἑαυτοῦ χώρας, νήσου τινός, ἡ παρὰ μίντισι Νιβερτίς λέγεται, παρ' ἄλλοις δὲ, Βερρόνη, πλησίον οὐσα Γαδείρων, τοῖς Ὀκεανοῦ περικλυζομένη ρεύματι· πλούτου δὲ βάρος περιδεδλημένος πολῷ, χριστιανικωτάτοις δὲ δόγμασιν ἀνατραφεὶς, Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ἔζη. Διὸ σκύδαλα τὰ πάντα λογισάμενος, τὴν Βασιλείαν τοῖς υἱοῖς καταλιμπάνει· καὶ ἐν Ῥώμῃ γενόμενος, τὸ ἀγγελικὸν ἐνδύεται Σχῆμα. Εἶτα τὴν περιώνυμον Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ, τοῖς πορφυρογεννήτοις Βασιλεῦσιν, εἰς ὁμιλίαν ἰλθὼν, εἰς Ἱεροσόλυμα παρ' αὐτῶν στέλλεται· τοῦτο γὰρ ἦν ὁ μακάριος αὐτοὺς αἰτησάμενος. Ἐνθα γενόμενος, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος, καὶ τὸ μέγα παρὰ τοῦ τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος Χριστοδούλου Σχῆμα ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Δουναλέ, μετονομάζεται Στέφανος.

Πολλὰς δὲ ὕβρεις καὶ μαστιγὰς παρὰ τοῦ μισαροῦ Ἐθνους τῶν Σαρακηνῶν ὑποφέρει, διὰ τὸ περικεκάρθαι τὸν πώγωνα. Εἶτα εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· ἐν ἡ κρατηθεὶς, ἐφρουρήθη μετὰ τῶν συνεπομένων αὐτῷ δύο Ἰερέων· καὶ ἐξ μῆνας διακαρτερήσας λιμῷ καὶ δίψει καὶ τῇ ἄλλῃ κακοπαθίᾳ, αὐθις παρὰ τοῦ κρατήσαντος πρὸς τὸν τῆς Αἰγύπτου Ἀμνηρᾶν παραπέμπεται. Τρεῖς θανάτηφόροις δειμοῖς περιβληθεὶς ὁ αἰοίδιμος, ἠναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομῶσθαι. Στερόνως δὲ ἀντιπίπτων, καὶ μὴ ἠττώμενος, ἀλλ' ὁμολογῶν παρρησίᾳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πλείσι καὶ ἀναριθμήτοις οἰκίαις καθυποβάλλεται· αἷς καὶ ταιλαιπωρήσας, νόσῳ περιπέπτωκε, δι' ἧς τὸν τῇ δὲ βίον ἀπέλιπε, προμηνυθείσης αὐτῷ θείου τῆς τελειώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰάκχου.

Στίχ. Ἰακχε, κρατύνθητι· καὶ τμηθεὶς κάραν,
Τμηθεῖσιν ἐγγράφητι, καὶ στέφου κάραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Διονύσιος ὁ νέος, ὁ ἐκ Ζακύνθου ὀρμώμενος, Ἀρχιεπίσκοπος δὲ Αἰγίνης χρηματίσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Διπὼν τὰ τῆς γῆς, νῦν κατοικεῖ ἐν πόλῳ,
Κλέος Ζακύνθου, Διονύσιος νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμῳ Προφῆτα πεφραγμένος, οὐκ ἠνέσχου τοῦ χρανθῆναι παρανόμως· ἀλλ' ἐνθέως τὸν νοῦν, λαμπόμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα· ὡς Προφήτῃ γὰρ Προφήτης σοι παρέστη, μεταρσίως τροφήν, νομίζων σοι καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ενδον τοῦ λαΐκου καθειργμένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρώσιν τεθειμένος, διεσώθης Θεοῦ, σκεπάσαντός σε Μάκαρ, Εὐλογητὸς εἶ μέλποντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύζεις, ἰαμάτων ὦ Παρθένε Θεοτόκε· Δανιήλ γὰρ τρανῶς, ἐώρακέ σε Ὅρος, ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ηχος Θεοφιλῆς ἐμελωδεῖτο, ἐκ μέσου πυρός τῷ παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συνησάμενος, τὴν ὥδὴν σὺν τέτοις ἀνέμελπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανῶς ὀπτανόμενον, καὶ ὥδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τῆς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τῇ τετάρτῃ τὴν θέαν, Υἱὸν προηγόρευσε, τῇ Θεῷ, καὶ πᾶσιν ἐτράνωσεν, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Εχων λελαμπρυσμένον θεία αἴγλη, τὸν νοῦν Δανιήλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι μορφούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες.

Γεροφάντωρ ἐδείχθης ὦ Προφῆτα, καὶ πρακτικῇ θεωρίᾳ, τοῖς ἀσωμάτοις συνέφαλλες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ Παμμακάριστε πάντες εὐφημοῦμεν, καὶ τῇ σεπτῇ πανηγύρει, σοῦ γεγηθότες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερθαύμασον Κόρην Θεηγόρε, τυπικοῖς ἐν συμβόλοις, κατανοήσας ἐκράυγazes· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἀγίων Παίδων.

Ἑπταπλασίως καμίνον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζει σπιδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτίσασθε, κρηπίδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς ἐλπίδος Ὅσοι, καὶ ὑπομονήν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βωῶντες ἀνεκδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν ἔρανῶσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον γήσαντες, χοροσάσιαν ἄδουσι, σοὶ τῷ εὐεργέτῃ καὶ Δεσπότη τῶν ὅλων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν καμίνον καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυὶδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφεῖσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ Θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς σου, προελθόντα ἀφράγως· ὃν Παῖδες εὐλογεῖσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως καμίνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου.

Ὡδὴ Δ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Εδρέψω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορεύων αἰεὶ, περὶ τὸν ὕψιστον Θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, νῦν στεφανηφόρος, τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτῳ παρίσταται, ταῖς ἀσωμάτων χορείαις συναγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Οραῖόν σου τὸ κάλλος, οὐ νῦν ἀπολαύεις· τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, Προφῆτα σοφὴ, διὰ συμβόλων μηνύειν, πᾶσιν ἠξιώσαι.

Τῶν Ἀγ. Παίδων. Ὁ αὐτός.

Εφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις, Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῶς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν, καρποφορήσαντες.

Ανέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἐνθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη, κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ Θανάτου, ἔστησας Παρθέने, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने ἀγνή, σὺν Ἀ-
» σωμαίων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο ἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νῦν τιμάσθω· Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ὑμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἄνευ χειρῶν ἀπὸ Ὄρους, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου. Σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες οὓς περ, σῶζει πυρὸς, ἀβλαβεῖς καμίνου τύπος Παρθένου, ὁ Θεὸς καὶ ἀπόρρητος, δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος· καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμιαῖοι τρεῖς Παῖδες, σοῦ τὸν ἄσπορον τόκον· ὁ ὢν γὰρ τῇ Θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐκ σοῦ σαρκί, θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τὴν Δανιὴλ, τριῶν τε Παίδων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείας, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῷ.

Λάκκῳ κατακλεισθεῖς, θηρσί συνωκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Εσθεσαν τοῦ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Ἦχος β'.

Πνευματικῶς ἡμᾶς· (ὄρα εἰς τὸν Ἐσπερινόν).

Καὶ νῦν, Προεόρτιον· (ὄρα ἐκεῖ).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ παρόντος μηνός, εἰάν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἦτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἀγίων τριῶν Παίδων.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α'. Εἰάν τύχη πρὸ τῆς κ'. τῷ Μηνός.

Εσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου, κτλ. καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατωρθώματα. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡ συνήθη στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα, ὡς ἔθος ἐστὶ ψάλλεσθαι ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἢ Ὑπακοή μόνον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλᾶριον, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Β'. Εἰάν τύχη τῇ κ'. ἢ μετὰ τὴν κ'. τοῦ Μηνός.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα, Δανιὴλ ἀνὴρ. Καὶ νῦν, Σπηλαίον εὐτρεπίζου, κτλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω. Κανὼνα ψάλλομεν μόνον τῶν Πατέρων, τὰ, Κύματι θαλάσσης. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἢ Ὑπακοή. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Προεόρτια, κτλ. Ἐξαποστειλᾶρια, τὸ, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Γ'. Εἰάν τύχη τῇ κδ'. τοῦ Μηνός.

Εν τῷ Ἐσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῶν Πατέρων καὶ τῶν Προεορτίων· προηγείται δὲ τῶν Πατέρων ἡ Ἀκλουθία—Ψάλλομεν οὖν Στιχηρὰ Προεόμοια τῶν Πατέρων γ'. δευτεροῦντες αὐτὰ· καὶ

Προεόρτια Ἰδιόμελα γ'. Ἦχος α'. Προεορτάσωμεν λαοί, καὶ τὰ λοιπὰ δύο, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, Σπηλαίον εὐτρεπίζου, κτλ.—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προεόμοια τῶν Προεορτίων, Ἦχος α'. Παρθένε πανάμωμε Θεῷ. Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαίμαν ἤξει. Στίχ. β'. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου. Δόξα, Ἦχος β'. Χαίρετε Προφῆται τίμιοι. Καὶ νῦν, Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγικε. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἀπεγράφετο ποτὲ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος, τὸ, Κύματι θαλάσσης (Ζήτηι εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς κδ'.) Ἀπολυτ. Ἀπεγράφετο ποτὲ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα β'. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Ἀναστάσιμα πάλιν β'. Καὶ νῦν, Αὐλῶν ποιμενικῶν. Ζήτηι ἀμφοτέρω εἰς τὴν κδ'. Καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἦχου, κτλ. Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων, Κύματι θαλάσσης· καὶ Προεόρτιος, Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἢ Ὑπακοή. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, Χειρόγραφον εἰκόνα, κτλ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν,.... Ἐξαποστειλᾶρια, Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη—Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Ἀναστάσιμον δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. κτλ.

ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα Ἀναστάσιμα· εἶτα τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ Προεόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε Πανάμωμε Θεοῦ, ἐμψυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας· ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξη ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σὰρκα γενόμενον, ἵνα θεώσῃ με, καὶ πλετίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασίᾳ, πικροτάτης βρώσεως.

Εναπογραφόμενος Χριστέ, δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προσταγάματι, ἔρχη χαρίσασθαι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνούσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμούς, φύσεως καίνισαντα, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανόησας, τῷ Υἱῷ ἐβόα· Τέκνον ποθεινότατον,

ἐκπληττόμαι τὸ μέγα μυστήριον· πῶς καὶ γεν-
νήσασα, παρθελεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ
πάντα ποιῶντος βουλήματι;

Καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες
μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυ-
τρωτὴν τὸν μεγαλύναντα αὐτὴς, ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι, καὶ θαυμαίων τὰ παράδοξα πιστῶς,
ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνα-
τόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ράβδον δυνά-
μεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεό-
παιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προ-
ῆλθε, Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδά-
πανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁς ἐν ψεκᾷδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ
τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες
τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προ-
τυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν
Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσθεσαν
δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόν-
των ὥφθη φιμωτής· ὦν ταῖς δεήσεσι, δυσωπού-
μενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσθέ-
στου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξιώ-
σαν τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὁσπερ ἐν δρόσῳ ὄντως οἱ πιστοί, καὶ Ἅγιοι
Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ
πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθέ-
νου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν
ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφή-
ταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θαίαν δευτέραν σε,
ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, Ἐώρων ἐκραύγαζεν,
ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φυσί, καὶ κριτὴς ἐκα-
θέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυ-
σθήμεν Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς
τμηθέντα θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄ-
νευ σποράς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ
Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίω-
τον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιος, ὁ αὐτός.

Σπῆλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει,
ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτνη δὲ ὑ-
ποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου
πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυ-
λοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ
Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ
σμύρναν τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτε ὥφθη Κύ-
ριος ἐκ Παρθένου μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα

δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσε-
φθέγγατο, τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπά-
ρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου
καὶ Θεός;

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχημαλώτεται Ἀὼτ ^{Κε φ. 14.}
ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους
οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ,
καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ, ἡ ἐστὶν ἐν
ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν
τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Ἀὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν
αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε
δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ,
μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ
Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐ-
τοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πε-
δίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς Σα-
λήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς
τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀ-
βραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ
τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσε τὸν ἕρανόν καὶ τὴν γῆν·
καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὕψιστος, ὃς παρέδωκε
ταὺς ἐχθροὺς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, ^{Κε φ. 8.}
ἐπαπαδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰς-
ελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε
Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ
Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπον πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσο-
μαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὥσεί
τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ἡμῖν, ὡς ἐ-
στὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, κα-
θότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄν-
δρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς,
καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χι-
λιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκον-
τάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγω-
γεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλāμην τοῖς
κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Δια-
κούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρι-

νατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μεγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
ί. 14.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου, Κύριος τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τῆς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτῆς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμαζεῖ πρόσωπον, οὐδ' ἐμὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου, ὃς τις ἐπαίησέ σοι τὰ μεγάλα σοι τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες.

Δόξα, Ἦχος α'.

Βολίδες ἀστράπτοντες θαυρορίαις, οἱ μεγάλοι λώνυμοι Προφῆται, εἰς αἰεὶ μακαρίζονται· καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερβαύμαστον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ανοῦε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεσι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τῇ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τῇ ἀγίᾳ Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἀνοίγε πύλην ἢ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει

φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὥφθητε, τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ιδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπηλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σῶσῃ ὃς ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ὡς διατέτακται ὀπισθεν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἦχου, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ· Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θαυμάμενοι, κτλ.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑμᾶτι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι
» διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν,
» τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς
» αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
» δεδόξασται. Δίς.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαρρήσσονται μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροί, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Σήμερον τὸ κλίτας, τῶν θείων Πατέρων, Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαίδρως, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Ἀβραάμ γὰρ σύμβολον, τοῦ Νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσὶν.

Πάλαι δεξιούται, Θεότητα μίαν, τὴν τρισυπόστατον, ὁ Ἱερὸς Ἀβραάμ· νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, ταῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Αβραάμ ἐρρύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκης, φλογὸς καμίνου δέ, αἱ θεῖοι Παῖδες ποτέ, καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται· διὸ νῦν τὴν Γέννησιν, Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Αριθμῶ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν ἀθεότητα, καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ κόσμῳ προὔπεφναν.

Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ, Παρθένε ἄφθορε, σέ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραάμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυὶδ ἐξήνηθης, τὸν Χριστὸν δέ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρίν.

Κανὼν Προεόρτιος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθέλουσιν πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὁρατὸν γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένος ἐν Βηθλεὲμ, νῦν ἀποκυῖσαι· οὐρανὸς τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

Βενοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε· Προφήταις θηγόμενοι χορεύσατε· λαοὶ καὶ ἔθνη κροτήσατε· πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμὸς, ἡ γῆκεν ἐπέστη, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀπιδιχτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τοὺς κακίᾳ πλουτίζοντας· βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπειρογάμῃ, δίχα τροπῆς· πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία.

- Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσκέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζοντα.

Δίς.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἡγάλλοντο, Ἰδὲ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Δίς.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, Θεοῦ φρονούντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνας φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβησαν, ἐν πίστει ψάλλοντες. Πλήν σου Κύριον οὐκ οἶδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες, τῆς σοφῆς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἡσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλόνηρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, τοῖς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ Νόμος καὶ προσκιτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θεῖαν ἑλλαμψιν σήμερον· καὶ Ἀβραάμ ἀγαλλεταὶ ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Ησὺλληψις ἀνευ πάθους· ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Προεόρτιος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Οπρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς εἶδεν, αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσαι φθαρὲν πονηροῦ, σύμβουλιᾳ ὀφews.

Οἐν τοῖς ὑψίστοις, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκί, τίκεσθαι ὡς ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

ΗἈγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, βουλῆς μεγάλης τῆς Πατρῴας, νῦν τὸν Ἀγγελὸν τίκτει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, τῶν μελωδούντων ἀπαύστως αὐτῷ· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Καταβασία.

- Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Αγγελὸς Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν, προορών Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυνατῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθὲ, ἐμίλων τοῖς ἐν ᾧδου, ὡς παντοδύναμος.

Δίς.

Ηἐν τῷ ᾧδῃ θεῖα κάθοδος, σοῦ Χριστέ ὁ Θεός, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἐχ-

Θρούς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθὲ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἤνοιξας. Δίς.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραάμ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ τιμῶμεν· ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστός, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.

Προῦπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, ὁ Δανιὴλ τοὺς Σήρας, ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἀμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογός, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες· χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν. Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, Ἀχραντε σεμνή· ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὁμιλος σήμερον.

Προεόρτιος. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον, τὸν πάντων Δημιουργόν, τὸν τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸν κατακοσμοῦντα, ἀναβοῶσαν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει με κλαπέντα πονηρᾶ, καὶ γνώμη ὀλισθαίνοντα, ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γεγονώς, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀλόγων ἀνακλιθεῖς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Οῖους κατασκίου Ἰησοῦ, Παρθένου σε σαρκοῦμενον, ὁ Ἀββακούμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, καὶ βουνούς συντρίβοντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

» **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασκίου
» δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
» ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
» Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
» οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς
» ἀγαλλιάσονται. Δίς.

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπρο-

φόρος δείκνυται, Γυναιξὶ κηρύττων ἀνάστασιν· καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ, ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι. Δίς.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραάμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν· ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προῦπαντᾶ τὴν θείαν Γέννησιν.

Προῦπογράφωντες τρανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τῷ Κυρίου ἔλευσιν, δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἐσβέσαν, Ἀβραάμ οἱ Παῖδες τὴν καμίνον, καὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πῦρ, ἀπεργασάμενοι ἐν τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνας χρυσῆς δόξαν ἐχώνευσαν.

Εῷ φράξε στόματα Σηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ Πνεύματι· τοῦ πυρός δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσβεσαν, Ἀβραάμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι· καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς προκαταγγέλλουσι Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ὑμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγόρων τῷ νόμῳ τῆς χάριτος· Τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰουδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἀνευ σποράς, ἔρχεται τίκτουσα.

Προεόρτιος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ο φύσει Δεσπότης, ἐν δούλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, εὐδόκησας δι' ἔλεος, καλεῖσθαι καὶ Υἱός, ἀνθρώπου Πανακτίρμον· διὸ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκουσίως πτωχεύσας, ἔρχη τεχθῆναι Ὑπεράγαθε.

Αχώρητε φύσει, Χριστέ Βασιλεῦ, πῶς μικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον; πῶς φάτνη σε δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησοῦ; Μητρός ἐξ ἀπειράνδρου, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως, τοὺς ξενωθέντας σώσης Κύριε.

Αμνὰς τὸν ποιμένα, προῆλθε τεκεῖν· εὐτρεπίζου τὸ ἅγιον Σπήλαιον· Ποιμένες ἐπισπεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἀμνόν, τεχθέντα θεωρῆται· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία.

» **Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν Θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐν νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Πατέρων. Ὡδή Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψομένην καθο-
ρων, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνά-
γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Δίς.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ἄδου ἀγα-
θῆ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριημέρῳ
ταφῇ σου θεοπρεπῶς· ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀνα-
στὰς τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ. Δίς.

Ὁ τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλὴ,
Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν θεῖον
μυστήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε· τοῦ Χρι-
στοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις τοῖς Παι-
σὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ
πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδές, ἠδέσθη τοὺς
σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν
Χριστόν.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χρι-
στοῦ, ρύθμιζεσθαι ὑπέφηνεν, εἰρήνην πρὸς
τὴν θείαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας,
Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λάκκῳ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστόν,
Μαρία Μητέρα ἀνάνδρε, ὃν εἶδον οἱ Προ-
φήται θεοπτικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ
Πατέρες νυνὶ δὲ τὰ γενέθλια.

Προεόρτιος. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Νέος οὐρανὸς, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μή-
τρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ νεφέλης Χριστόν,
δόξης ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐπείγῃ Σπηλαίῳ σαρ-
κί, ὡς μέλλοντα ταῖς λαίμψεσι, ταῖς ἑαυτοῦ
σαφῶς, πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταυ-
γάζει δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν, ὀδύνην καὶ κἀκωσιν οἱ-
κτίρμον Χριστέ, καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς·
ἀλλ' ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκτὰς τοῦ Γεννή-
τορος, καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον·
ἥτις ἀνωδίνως τέξεσθαι, σὲ σαρκί ἐν Σπηλαίῳ
προέρχεται.

Ὁ ῥῆ καὶ βουνοὶ, πεδία καὶ φάραγγες, λαοὶ
καὶ φυλαί, ἔθνη καὶ πᾶσα πνοή, ἀλαλά-
ξατε εὐφροσύνης ἐνθέου πληρέμενα· ἦλθε πάν-
των ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος τοῦ Θεοῦ
ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δι' οἶκτον γενόμενος.

Καταβασία.

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
λιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐ-
νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διεληλύθε

φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύ-
σεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀ-
γράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμα-
κάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε·
ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι,
Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ
σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Εἴ κτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβεν
πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβ-
ραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ
καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ
Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐγγισον ἡμῖν, καὶ
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν
Παίδων σου, ἐν τῶν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυ-
μνόντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σῆς εἰς τὴν κά-
μινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυ-
νον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἔτερον Κοντάκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Ἐφραθᾶ ἐτοιμάζε· ἰδοὺ
γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν,
ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγε-
ται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες,
ἐπαγάλλονται μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρ-
θένον θηλάζουσαν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε, κυήσεως τὴν λαμπρότητα,
καθορῶντες ἐκλάμπυσαν, Ἀβραάμ ὁ φιλό-
θεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Ἰακώβ, καὶ
πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἀγίων ἀγάλλε-
ται· καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑ-
πάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γὰρ
πρόξενος πᾶσιν ὥφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα,
τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὀραθέντα, καὶ τοὺς Παῖ-
δας, τῆς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέ-
κτους συντηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ
καὶ ἀναμέλπουσιν τὸν ὀρώμενον ἐν χερσὶ νεά-
νιδος, ὑμνοῦντας Παρθένον θηλάζουσαν.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστῆς Γεν-
νήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἀ-
γίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν
ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ
ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τῆς Μνήσορος τῆς Ὑπεραγίας

Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Δακᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητῶν.

Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὕας.

Στίχ. Ὑμῶ θανόντας ζῶν γένους ἀρχηγέτας,

Τεῦ ζῆν με καὶ θνήσκειν με τοὺς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβελ, υἱοῦ Ἀδὰμ.

Βοᾷ Θεῷ σὸν αἷμα, καὶ ψυχῆς δίχα,

Ὡς πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σεσωσμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σὴθ, υἱοῦ Ἀδὰμ.

Σὴθ σπέρμα καινὸν τοῖς γονεῦσιν ἀντ' Ἀβελ,

Ἀνθρώπος ὢν δίκαιος, οἷος ἦν Ἀβελ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνῶς, υἱοῦ Σὴθ.

Ὁφθεῖς Ἐνῶς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,

Πολλοὺς ἐνῆκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἐνῶς.

Βίβλω Καϊνᾶν Μωσέως γεγραμμένος,

Κᾶν τῷ παρόντι χρή γραφῆναι βιβλίῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεήλ, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Ἐξῆς προκείσθω Μαλελεήλ τῷ λόγῳ,

Τίος Καϊνᾶν, οὗ προεμνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεδ, υἱοῦ Μαλελεήλ.

Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίων πληθύνει,

Καὶ τοῦ δικαίου μνημονεύειν Ἰάρεδ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνῶχ, υἱοῦ Ἰάρεδ.

Θεῷ προδύλως εὐαριστήσας λόγῳ,

Ἐνῶχ ἀδύλοισ ἐγκατωκίσθη τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσαάλα, υἱοῦ Ἐνῶχ.

Ἐνῶχ σε τέκνον ἐκμαθὼν Μαθουσαάλα,

Ἐγραψα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσαάλα.

Λάμεχ δὴ γένους, δεῖν ἔγνω τὴν τιμὴν ἑνα,

Οὐ τὸν φονευτὴν, ἀλλ' ἐμυνόμενος Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ.

Ἀδὰμ βροτοῖς ὀλεθρον ἐκ ξύλου φέρει·

Διὰ ξύλου δὲ Νῶε πᾶν σώζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σὴμ, υἱοῦ Νῶε.

Σὴμ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκέπων,

Τὰς πατρικὰς ἐφεῦρεν εὐχὰς εἰς σκέπην.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε.

Μὴ θεῖς Ἰάφεθ Πατρός αἰσχύνῃ πλάτος,

Βίος πλατυσμὸν εὐχαῖς Πατρός λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξὰδ, υἱοῦ Σὴμ.

Ζῆ Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξὰδ λίπω.

Καὶ γὰρ χρεὼν καὶ τοῦτον ἐνταῦθα γραφεῖν.

● Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἀρφαξὰδ.

Καϊνᾶν ἡμῖν ἐξεγήγερται νέος,

Τῷ πρὶν Καϊνᾶν, ἐμπερὴς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σάλα, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Συμπατριωτῶν ὅρμαθῷ καὶ συμφύλων,

Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σάλα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐβερ, ἀφου καὶ οἱ Ἰουδαῖοι

Ἐβραῖοι ἐκλήθησαν.

Μέγας τις ὄντως τοῖς Ἰουδαίοις Ἐβερ,

Δοὺς ἐξ ἑαυτοῦ κληρὸν Ἐβραίων γίνει (*).

(*) Ὁ τῶν Στίχων τούτων ποιητὴς, Χριστοφόρος Πατρίκιος ὑπατος Μιτυληναῖος, καὶ μετ' αὐτῷ ἄλλοι τινὲς ἐνόμιζαν, ὅτι ἐκ τοῦ Ἐβερ, ὅς τις ἐστὶν εἰς τῶν προγόνων τοῦ Ἐβραϊκοῦ λαοῦ, ἐπωνομάσθησαν Ἐβραῖοι ὅ, τε Ἀβραάμ, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ τούτου ἀπόγονοι. Φαίνεται ὅμως πολὺ πιθανώτερον, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ, διότι, διαπεράσας εὐτοὺς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ἦλθεν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, κατὰ τὸ θεῖον κέλευσμα, εἰς τὴν γῆν

Μνήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, υἱοῦ Ἐβερ.

Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἐβερ τόκον·

Ὡς Μωϋσῆς γὰρ φησὶ, τίκτει τὸν Φάλεκ.

Μνήμη Ῥαγάβ, υἱοῦ Φάλεκ.

Πάλιν κῆσις, καὶ πάλιν νέος τόκος,

Τὸν Ῥαγάβ τεκόντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ῥαγάβ.

Γράφων παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,

Ἀν' ἐκλάβωμαι τὸν Σερούχ, ἀμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχώρ, υἱοῦ Σερούχ.

Γένους ὑπάρχειν τῶν ἄνω λειλεγμένων,

Καὶ τὸν Ναχώρ γένους οὐ διίστῳ τοῦ γένους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Θάρρα, υἱοῦ Ναχώρ.

Υἱὸς προσελθὼν ἐκ Ναχώρ κλησὶν Θάρρας,

Πατὴρ ὑπῆρξε πατὴρ ἔθνων μυρίων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, υἱοῦ Θάρρα.

Τὸν Ἀβραάμ πῶς δεξιώσομαι λόγοις,

Ὅς ἠξιώθη δεξιούσθαι καὶ Νέας;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Διεθῖς, Ἰσαάκ, εἰς σφαγὴν, τύπος γίνῃ,

Ἐπὶ σφαγὴν ἤξοντος ὑψίστου Λόγου.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Διὰ κλίμακος Ἰακώβ, τῆς Παρθένου,

Πρὸς γῆν Θεὸν χωροῦντα πρὶν τόκου βλέπει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ρουβὶμ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Τῆς υἰότητος Ἰακώβ τοῦ τιμίου,

Ρουβὶμ ἔγνω τὸν θεῖον, ἀρχὴν τιμίαν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Συμεὼν, υἱοῦ Ἰακώβ.

Κᾶν δευτερεύῃ Συμεὼν ἐκ τοῦ τόκου,

Κλῆος παρ' ἡμῖν οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Λευὶ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Θεοῦ μεγίστου θεῖος ὢν ὑπηρέτης,

Τί, Λευὶ, μεῖζον τῆς δε τῆς δόξης Σίλεις;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα, υἱοῦ Ἰακώβ,

οὗ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χριστός.

Ἰούδαν αἰνέσουσιν οἱ σεσωσμένοι·

Ἐξ Ἰούδα γὰρ Χριστὸς ἡ σωτηρία.

Χαναάν· καθότι, τὸ Ἑβραῖος ἑλληνιστὶ μεθερμηνευόμενον, σημαίνει περὰ τῆν· ἄνθρωπον δηλαδὴ, ἐλθόντα ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Εὐφράτου· καὶ τὸ ὄνομα Ἐβερ, ἐξ οὗ ἐτχηματίσθη τὸ Ἑβραῖ, καὶ ἑλληνικώτερον, Ἑβραῖος, ἐτυμολογούμενον, κατὰ τοὺς ἐβραϊστὰς, οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, εἰμὴ πέραμα ἢ ἀπλῶς πέραν. Τούτο, λέγουσιν, ἐννοεῖ καὶ ὁ Μωϋσῆς, ἱστορῶν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σὴμ. Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννηθῆ καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἐβερ,.... (Γεν. ι. 21) ὅ ἐστι, τῶν πέραν τοῦ Εὐφράτου κατοικούντων λαῶν.

Ἐπωνομάσθη δὲ Ἑβραῖος ὁ Ἀβραάμ, δέκα ἔτη σχεδὸν μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, τουτέστι περὶ τὸ 85 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ (περίπου 2920 ἔτη πρὸ Χριστοῦ), ὅτε συνεβη ὁ πόλεμος τοῦ Χοδολογόμορ καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλεῖς Σοδόμων καὶ Γομόρρων, μεθ' ὧν συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ Λωτ, ὁ τοῦ Ἀβραάμ ἀνεψιός. Τότε (λέγει ἡ θεία Γραφή), παραγενόμενος τῷ ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγειλεν Ἀβραάμ τῷ περὰ τῇ (Γεν. ιδ'. 13). ὅπερ ὁ Σύμμαχος, συμφώνως τῷ Εβραϊκῷ κειμένῳ, ἐξέδωκεν, Ἀβραάμ τῷ Ἑβραίῳ.

Εἰς τὸν Ἀβραάμ οὖν ἐδόθη πρῶτον ἡ ἐπωνυμία αὐτῇ, δι' ἣν προεῖπομεν αἰτίαν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπωνομάσθησαν ἔπειτα Ἑβραῖοι καὶ οἱ οὗτου ἀπόγονοι, οὐχὶ ἐκ τοῦ Ἐβερ καθὼς οὐδὲ ὀνομάζουσι πατέρα ἑαυτῶν τὸν Ἐβερ, ἀλλὰ τὸν Ἀβραάμ (Ματθ. γ'. 9-Ἰωάν. ιη'. 39-Πράξ. ιγ'. 26). Τὴν γνώμην ταύτης ὑποστηρίζουσιν Ὀριγίνης, Χρυσόστομος, Θεοδώρητος, Ἰερώνυμος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Δυτικῶν, ὅσοις ἀναφέρει ὁ Καλμέτης (Λέξικ. τῆς ἀγ. Γραφῆς, ἐν λέξει Ἐβερ).

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ζαβουλών, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ παράλιος.
Ἀκτὰς κατοικεῖν ὁ Ζαβουλὼν ἐκρίθη,
Γῆς καὶ θαλάττης εἰς ἐν ἄκρα συνδίων.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ γήπυρος.
Στήσας ἑαυτὸν εἰς τὸ ποιεῖν Ἰσαάκ,
Ζωὴν συνιστᾷ, γῆθεν ἄρτον ἐκφέρων.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Δάν, υἱοῦ Ἰακώβ, ὃ ἡ Φυλὴ κριτής.
Λαοῦ κριτὴς Δάν, γλῶττα τῆς ἐξουσίας,
Ζυγοῖς δικαίοις πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰὰδ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ ληστευομένη, ἡ ληστεύουσα.
Γὰδ πειρατευθεὶς, πειρατῶν ἐκτρίχει,
Νίκαις δὲ πάντων πειρατῶν κατισχύει.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀσὴρ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ πλουσία ἐπὶ χώραις σιτοφόροις.
Ἀσὴρ δὲ φησι, πίονα πλουτεῖ στάχυν,
Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄσπῳ πλουσίῳ.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Νεφθαλεὶμ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ πολὺ πλήθος.
Ὡς ἔρνος ὄντως Νεφθαλεὶμ ἀνιμῖνεν,
Εἰς πλήθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ἠπλωμένης.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ περιδοξὸς καὶ περηφανής.
Ἡύξημένον σε, σὸς Πατὴρ εἶναι λέγων,
Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσήφ διαγράφει.
Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Βενιαμὴν, υἱοῦ Ἰακώβ,
οὗ ἡ Φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας πρασία.
Φαγὼν τὸ Πρωτὶ Βενιαμὴν, ὡς λύκος,
Πρῶτος φανείς, δίδωσι βρώσιν ἐσπείρας.
Μνήμη Φαρίς καὶ Ζαρά τῶν διδύμων,
υἱῶν Ἰούδα τοῦ Πατριάρχου.
Κεινῶς ἐπαινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
Φαρίς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγένους.
Μνήμη Ἐσρώμ, υἱοῦ Φαρίς.
Ἐκ Φαρίς Ἐσρώμ, ὥσπερ ἐκ ῥίζης κλάδος,
Ἀμφω δὲ ῥίζης Ἀβραάμ δεῖσι κλάδοι.
Μνήμη Ἀράμ, υἱοῦ Ἐσρώμ.
Γέγηθεν Ἐσρώμ, οὗ νεσῶν ἀτεκνίαν,
Ἀράμ γὰρ αὐτῷ τέκνον ἠγαπημένον.
Μνήμη Ἀμιναδάβ, υἱοῦ Ἀράμ.
Τὸν Ἀμιναδάβ ἐξ Ἀράμ φῦναι λόγος.
Τούτου γὰρ υἱὸν ἡ Γραφή τοῦτον λέγει.
Μνήμη Ναασσών, υἱοῦ Ἀμιναδάβ.
Εἰς καὶ Ναασσών τῆς Ἰούδα πατρίδας,
Ἐξ Ἀμιναδάβ τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.
Μνήμη Σαλμών, υἱοῦ Ναασσών.
Ἡύξησε σειρὰν Ἀβραμιαίου γένους,
Σαλμών προελθὼν τῆς Ναασσών ὁσφύος.
Μνήμη Βοῶζ, υἱοῦ Σαλμών.
Εὐαγγελιστὰ, τοῦδε Σαλμών υἱία,
Τίνα γράφεις σὺ; Τὸν Βοῶζ, φησὶ, γράφω.
Μνήμη Ὠθὴδ, υἱοῦ Βοῶζ, τοῦ ἐκ τῆς Ρουθ γεννηθέντος.
Ἐκ Ρουθ μὲν Ὠθὴδ, τὴν φυλὴν Μωαβίτης.
Ἐκ τοῦ Βοῶζ δὲ, δῆλος Ἰσραηλίτης.
Μνήμη Ἰεσσαί, υἱοῦ Ὠθὴδ.
Ἰεσσαί, τίκτε, τικτίτω καὶ σὸν γένος,
Ἐως ἀπ' αὐτοῦ Παῖς Θεὸς τεχθῇ μέγας.
Μνήμη Δαυὶδ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰεσσαί.
Ἐγὼ τί φήσω; μαρτυροῦντος Κυρίου,
Τὴν Δαυὶδ εὖρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν.
Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, υἱοῦ Δαυὶδ.
Σταθὸς Σολομῶν πρῶτος ἐν σοφοῖς βίου,
Ἐχων τὸ πρῶτον τῶν καλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ῥοδοῦ Βασιλέως,
υἱοῦ Σολομῶντος.
Ἐγκώμιόν σοι, Ῥοδοῦ, πλίκω μέγα,
Σὸν πάππον εἶναι τὸν μέγαν Δαυὶδ λέγων.
Μνήμη Ἀδία Βασιλέως, υἱοῦ Ῥοδοῦ.
Βοᾷ Ῥοδοῦ πρὸς τὸν Ἀδία λέγων.
Ἐγὼ Πατὴρ σὸς, καὶ σὺ μου τὸ τεκνίον.
Μνήμη Ἀσά Βασιλέως, υἱοῦ Ἀδία.
Εὐθὴ τὸν Ἀσά μνηύει Βασιλία,
Ἡ τετράτιτλος τῶν Βασιλειῶν βίβλος.
Μνήμη Ἰωσαφάτ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀσά.
Ἰωσαφάτ τὰ πάντα χρηστὸς ἐν βίῳ,
Εὐρὼν ἀφορμὰς πατρίθιν χρηστοῦ βίου.
Μνήμη Ἰωράμ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσαφάτ.
Ἰωράμ ἡμῖν ἐξ Ἰωσαφάτ ἔφυ,
Υἱὸς Βασιλεὺς, ἐκ πατρὸς Βασιλέως.
Μνήμη Ὀζίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωράμ.
Ἀνῆκε καρπὸν εὐγενῆ τὸν Ὀζίαν,
Ἀναξ Ἰωράμ, Ἰωσαφάτ ὁ κλάδος.
Μνήμη Ἰωάθαμ Βασιλέως, υἱοῦ Ὀζίου.
Τὸν Ἰωάθαμ, ὡς νιοττὸν Ὀζίου,
Τῆς Βασιλείας ἡ καλὴ λαμβάνει.
Μνήμη Ἀχαζ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωάθαμ.
Τὸ τῆς κεφαλῆς στέμμα τῆς Ἰωάθαμ,
Στέφει κεφαλὴν εὐπρεπῶς καὶ τὴν Ἀχαζ.
Μνήμη Ἐζεκίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀχαζ.
Σοβεῖ τελευτὴν δακρύσας Ἐζεκίας.
Τούτον ἰσχύουσι ρεῖθρα δακρύων!
Μνήμη Μανασσῆ Βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου.
Σωτηριῶδες πρὸς μετάνωσιν βάθρον,
Μανασσῆς ἡμῖν τὴν Προσευχὴν πηγνύει.
Μνήμη Ἀμμών Βασιλέως, υἱοῦ Μανασσῆ.
Ἀμμών κυνθεὶς τῆς αἰουργίδος μίσον,
Ἦν καὶ Βασιλεὺς, καὶ Βασιλείας τέκνον.
Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀμμών.
Ἰωσίας ἐναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
Ὅν γνούς ἐπαινεῖν, δειλιῶν μὴ σμικρύνω.
Μνήμη Ἰεχονίου βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσίου.
Ἐν Βαβυλῶνος τῇ μετοικίᾳ λόγος,
Ἰεχονίαν ἐμπαροικῆσαι βίῳ.
Μνήμη Σαλαθιήλ, υἱοῦ Ἰεχονίου.
Πρῶτον μετ' αὐτὴν τὴν μετοικίαν τέκνον,
Τὸν Σαλαθιήλ Ἰούδα φυλὴ φύει.
Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν Ναὸν
τῶν Ἱεροσολύμων καυθέντα ἀνεγείραντος.
Ναβουζαρδάν ἔκαυσε Ναὸν Κυρίου,
Οὗ καῦσιν ἦρε κτίσματος Ζοροβάβελ.
Μνήμη Ἀβιούδ, υἱοῦ Ζοροβάβελ.
Ἀβιούδ ὄρηξ, οὗ φυὴ Ζοροβάβελ.
Ὡς τὴν φυὴν οὖν, καὶ τὸν ὄρηκα γράφω.
Μνήμη Ἐλιακίμ, υἱοῦ Ἀβιούδ.
Τὸν Ἐλιακίμ Ἀβιούδ γράφει γόνον,
Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβὲς γονογράφος.
Μνήμη Ἀζώρ, υἱοῦ Ἐλιακίμ.
Ὁ θεὸς Ἀζώρ ἐξ Ἐλιακίμ ἔφυ.
Θεῖα Γραφή λέγουσα τοῦτο πεισάτω.
Μνήμη Σαδῶκ, υἱοῦ Ἀζώρ.
Ἀζώρ κυτσκων τὸν Σαδῶκ οὐ λαμβάνει.
Ὅν συγγραφεὺς γνούς, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.
Μνήμη Ἀχείμ, υἱοῦ Σαδῶκ.
Τοῖς τοῦ Σαδῶκ ζητοῦσιν υἱὸν, Ματθαῖος,
Δείξει τὸν Ἀχείμ, ἐκβαλὼν τὸ Βιβλίον.
Μνήμη Ἐλιούδ, υἱοῦ Ἀχείμ.
Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχείμ, Ἐλιούδ ὥφθη τέκνον,
Ὁφθίσεται δὲ καὶ πατὴρ τεκνοτρόφος.

Μνήμη Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἐλιούδ.
 Ἰδοὺ τέκοντα καὶ τὸν Ἐλιούδ ἔγνω,
 Ἐλεάζαρον τέκνον· εἰ βούλει, μάθε.
 Μνήμη Ματθάν, υἱοῦ Ἐλεάζαρ.
 Ἐλεάζαρ δὲ τὸν Ματθάν γεννᾷν λέγει,
 Μαιευτρίας ἄκουε, Ματθαίου Βιβλου.
 Μνήμη Ἰακώβ, υἱοῦ Ματθάν.
 Καὶ Ματθάν εἰσένεγκειν υἱὸν εἰς βίον·
 Τὸν Ἰακώβ γὰρ εἰσένεγκων εὐρίθην.
 Μνήμη Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, υἱοῦ Ἰακώβ.
 Μνηστὴρ Ἰωσήφ· ὃ τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου,
 Μνηστὴν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.
 Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ.
 Ἐχει Γραφὴ πατὴρ σε καὶ μητὴρ δίχα,
 Χριστοῦ τυποῦντα Μελχισεδέκ τοὺς τόκους.
 Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰώβ.
 Ὑψιστον εὐρὼν ἀξίως ἐπαινέτην,
 Ἰώβ, ἐπαινῶν οὐ δέη τῶν γηίνων.
 Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωσέως, καὶ Ὁρ
 καὶ Ἀαρὼν τῶν ἱερέων.
 Σὺν Ὁρ Ἀαρὼν προγράφει Χριστοῦ πάθος,
 Ὑψοῦντες ἄμφω σταυρικῶς τὸν Μωσαῖα.
 Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.
 Ὑμνεῖν Ἰησοῦν ποῖος ἀρχίσει λόγος,
 Ὁ συλλαβὼν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος.
 Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.
 Ὁφθαλμὸν ἡμῖν εὐμενῇ Θεοῦ τίθει,
 Ὁφθαλμὶ θεῖς, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.
 Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν.
 Ἀμαρτιῶν ἔλεγχος ἀξὺς ὢν Νάθαν,
 Ἡμάρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νέμοις.
 Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ.
 Καὶ θηρία φρίττουσιν ἀρετῆς φίλον·
 Ἔργοις Δανιὴλ τοῦτο πιστοῦται μέγας.
 Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.
 Καὶ πῦρ, τὸ πῦρ ἦν τῆς καμίνου, καὶ δρόσος·
 Πρὸς δυσσεβεῖς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παῖδας δρόσος.
 Μνήμη τῆς δικαίας Σάρρας, γυναικὸς Ἀβραάμ.
 Νεύσει Θεοῦ καὶ στείρα νικαται φύσις·
 Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάρρα παιδίον.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ρεβέκκας γυναικὸς Ἰσαάκ.
 Καὶ τὴν ἀρίστην τῶν γυναικῶν Ρεβέκκαν,
 Ἀριστος εὗρεν ἀνδρῶν κοινωνὸν λέχους.
 Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης γυναικὸς Ἰακώβ.
 Λείας προσώπῳ Κύριος μὴ δούς χάριν,
 Κυήσεως δίδωσι τῇ μήτρᾳ χάριν.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ραχὴλ, δευτέρας γυναικὸς Ἰακώβ.
 Θεοὺς πατρῶους ἢ Ραχὴλ, κλέπτει πόθῳ·
 Ἐν ἰσχύϊ δὲ τὰ τὸν Θεὸν ποθεῖ Λόγον.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσινὲθ, γυναικὸς Ἰωσήφ
 τοῦ Πατριάρχου.
 Κάλπει παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,
 Ἡ δ' Ἀσινὲθ μοι τὰς ὑπ' ἥλιον κόρας.
 Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωϋσέως.
 Ἀσωμεν, εἰπὶ, καὶ πάλιν τῷ Κυρίῳ,
 Ψυχῆς κροτοῦσα τύμπανον νῦν Μαρία.
 Μνήμη τῆς δικαίας Δεβόρρας, τῆς κρινάσσης, τὸν Ἰσραὴλ.
 Ὑπὲρ γυναῖκας ἢ Δεβόρρα τῶν φρένα,
 Βάθει φρενὸς κρίνουσα λαὸν Κυρίου.
 Μνήμη τῆς δικαίας Ρουθ.
 Ἔθνος λιποῦσα Ρουθ εαυτῆς καὶ σέβας,
 Ἔθηκε προσῆλθε καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.
 Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας πρὸς τὴν Ἠλίαν ἀπεισάλη.
 Ἀσπαρτον εἶχε τὴν τροφήν Σαραφθία,
 Καίνον λαχοῦσα λήϊον τὸν Ἠλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχνοῦσας
 τὸν Ἐλισσαίου.

Ἐλισσαῖός σοι κλεῖθρα νηδύος λύει,
 Ὁ κλεῖθρα Σωμανίτις ἡνοιξας δόμον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδίθ, τῆς ἀνελούσης
 τὸν Ὀλοφέρνην.

Ὅν πᾶς ἀνὴρ ἔφριττε δεινὸν ὀπλίτην,
 Γενὴ καθεῖλεν, Ἰουδίθ, Ὀλοφέρνην.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἑσθήρ, τῆς λυτρωσαμένης
 τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.

Ἔσωσεν Ἑσθήρ ἀνδρας Ἰσραηλίτας,
 Ἄδου κυνὴν μέλλοντας ἐνδύναι παλαι.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἀννης, τῆς Μητρὸς
 Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα Σαμουὴλ μέγαν,
 Νικᾷ Φενάναν, Ἄννα πολλὴν ἐν τέκνοις.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.
 Κανὼν πρόκειται σωφρονούσας ἐν βίῳ,
 Ὁ τῆς Σωσάννης σωφρονίστατος βίος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
 καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Πατέρων. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
 νος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
 ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς
 σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρω-
 τὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ. Δίς.

Ὁ ξένον θαῦμα! ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος,
 ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτός, προσλήψει
 σαρκός, θάνατον ὑπέμεινεν ἄλλ' ἐξανέστη Θεότη-
 τος ἰσχυρῇ, συνεγείρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος.
 Δίς.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα τῆς πί-
 στεως, ἀρχηγέτα Πάτερ Ἀβραάμ, ἐδεί-
 χθης Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατὴρ ἐναργῶς, εἰς
 σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρωτὰ ὁ
 Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀψύχων ἤχους, διακενῆς ἀλαλάζοντας, τῶν
 ἐμψύχων, ἡμβλυνεν ὠδὴ· καμίνου γὰρ
 πῦρ, φλεγόμενοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ
 Παῖδες ἀλωθήτως, ἀνεβόων· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ Θεωρίᾳ, ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ
 Προφήτης, πάλαι Δανιὴλ, Χριστοῦ προ-
 τυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ
 φρικτὰ προκαταγγέλει, ἐκβοῶν· Ὁ Θεός, εὐ-
 λογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλού-
 μενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς,
 Παρθένος Ἀγνῆ, τεχομένη πάρεστιν, εἰς σωτη-
 ρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρωτὰ ὁ Θεός
 εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Ἡ ἄμπελος ἡ θεία, τὸν ἀκήρατον βότρυν
 περικάζουσα, ἐγγίζει ἥκει τοῦ τεκεῖν,

εὐφροσύνης οἶνον βρῦζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡ-
μᾶς, αὐτῷ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον
φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἐκ-
κενωῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πλη-
ροῦν τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Λ αβὶς ἦν Ἡσαΐας ὁ Προφήτης, πάλαι ἐ-
θεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα, Χριστὸν
ἐν κοιλίᾳ ἥκει φέρουσα, πᾶσαν ὅλην ἁμαρ-
τίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυ-
χὰς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία.

» **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσε-
» βούς προστάγματος καταφρονήσαντες,
» πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέ-
» σω τῆς φλογὸς, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
» Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτω-
» σαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν
» νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς καὶ τάφω
» σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε,
» Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Ω τῆς ἀφάτου σου Χριστέ, συγκαταβάσεως,
δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς! ἰδοὺ γὰρ θανά-
του γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφω
ὡς βροτὸς κατετέθης· ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε,
συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Σοὺ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραάμ
Χριστέ, ὃν ἐγέννησεν υἱόν, ἐν ὅρει πει-
θαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον ἀνῆλ-
θε θυσιάσων ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων,
Ἰσαάκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλόξ ἡ ἀκάματος Χριστέ, ἐνδυσασμένων σε,
ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἀγίων
Παίδων σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρό-
σος τῇ σῇ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἡ-
χεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδοται λέουσι βορὰ, ἄρρήτοις κρίμασιν ὁ
Προφήτης Δανιήλ· ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας
δόγμασι, συννηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θῆρας
ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις,
Ἀβραάμ καὶ τῶν Παίδων, σῶσον ἐν εἰρήνῃ,
Χριστέ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ον προκατήγγειλαν πιζῶς, προφητικαὶ φω-
ναὶ, Ἰησοῦν, Ἐμμανουήλ, ἀνθρώπου ἐν
μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος
αἰγίου, ἡ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως,
ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Προεόρτιος. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετ' Ἀγγέλων, ἐκ-
βοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ· ὁ Σωτὴρ τε-
χθῆσεται· ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν Ἀστὴρ
ὑποδεικνύει Μάγοις σπεύδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ
φάτνης τοῦ θεάσασθαι. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Δέλοις ἀπεγράφης ἐκὼν ὁ Δεσπότης, τῷ τῷ
Καίσαρος ὑπείκων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώ-
πινον, τῆς δουλείας τῇ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευ-
θερώσης Πολυέλεε· διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν·
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Βρέφος νέον φέρω σε ἀναρχε Λόγε, πείραν
δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνω, ἡ Παρθένος
ἔλεγεν, ἀποροῦσα τίνα ἐν γῇ, ὀνομάσω σε Πα-
τέρα, οὐκ ἐπίσταμαι· διὸ μετὰ πάντων ἀνα-
μέλπω σοι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Θ**αύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεί-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὕς ἐδέ-
» ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένης ἦν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνεῖ-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τῶν Πατέρων. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθαρῶσα ἐν
» τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σποράς, συ-
» νελαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξα-
» σθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύσως ὡς
» Θεὸς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύ-
» νοντας.

Δίς.

Τὴν ἐποδύρην ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα,
καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ
Θεόν· ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σε φαιδρῶς,
τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν ἄδην καθελὼν, καὶ νεκρὸς
συνεγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἑορτὴν ἐκτε-
λοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶ-

μεν Ἰησοῦν· Ἀβραάμ γάρ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, ἐδείχθησαν κρηπὶς, καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ο ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῇ ἐν τῇ βάρῃ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, μυστήριον Θεός, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβαὶς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραάμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, καὶ Δανιὴλ ὁ θαυμαστός, Προφήτης τοῦ Θεοῦ Ἰσαάκ Ἰακώβ, μετὰ Μωσῇ, Ἀαρὼν τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου, χορεύουσι πιστῶς, δυσωποῦντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σὺ τόκῳ Παρθένε· τὴν γὰρ Ἐδέμ ἡ Βηθλεὲμ, διήνοιξεν ἡμῖν· καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες πίστει, βοῶμεν ἐκτενῶς· Ταῖς ἡμῶν ἱκεσίας, Δέσποινα πλήρωσον.

Προεόρτιος· Μυστήριον ξένον.

Μυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα! ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδου σαρκί, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, καὶ τὴν Εὐὰν τῶν ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σε λύεις, σειρὰς παραπτώσεων· τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δέ, πάντας καταπλουτίζεις Οἰκτίρμον· ἀλόγου κακίας τεθεὶς, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δέ, βροτοὺς ἀπαλλάττεϊς, τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε,

Θεοτοκίον.

Κηρύγματα, τῶν Προφητῶν πέρας εἴληφεν· ὃν γὰρ προεφήτευσαν, ἥξειν ἐν συντελείᾳ τῶν χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη, Ἀγνῆς ἐκ Παρθένου σωματούμενος· αὐτὸν διανοίᾳ, καθαρά ὑποδεξώμεθα. Καταβασία.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερουβικόν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην, χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν νυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς μαθηταῖς.

Πατριαρχῶν εἰ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες· ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτίσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιος, ὅμοιον.

Εὐφραίνε Βηθλεὲμ καὶ σὺ, Ἐφραθᾶ ἐτοιμάζε· ἡ Θεοτόκος ἦκει γάρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! ἔ νῦν τὴν θείαν Γέννησιν, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε καὶ Ἰακώβ, Πατριαρχαὶ ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἡ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ τιμῶσαν τὸν αἰδιδίμον· ἰδοὺ σὺν Ἰουδα τε, καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρὼν τὸν δεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυΐδ, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν αἶνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τῷ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δίς. Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτέ, ἐπιδιφρεύσας Ἡλίου θείῳ ἄρματι, θεόφρον Ἐλισσαιέ τε, σὺν Ἐzekία ὁμοῦ, Ἰωσία ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτὴ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἡ θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σθέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ὑμῶν ἱκετεύσατε Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ωφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, κηρυττομένη, Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἣν Πατριαρχαὶ σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ρεβέκκα, καὶ Ράχηλ σὺν τῇ Ἀννῇ τε, καὶ ἡ ἐνδοξος, Μαρία ἡ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρῆσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν νομικῶν διδασκασμάτων ὁ σύλλογος, τῇ ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ Νόμον τῇ πίστει ὑπάρχον.

σιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὖσαν πρόξε-
νον, ταῖς ἐν ᾗ κατεχομέναις ψυχαῖς προεκή-
ρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Οἱ Μακαρισμοί· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πα-
τέρων, Ὡδὴ 5'.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Αἱμάτων τιμίῶν σου βαφαῖς, Μάρτυς κατε-
σκεύασας, σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον·
ἦν στολισάμενος, κατοικεῖς τὰ ἄνω, ἀληθῶς
βασιλεία, Θεῷ παμβασιλεῖ παριστάμενος· διὸ
ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβαστιανός τε καὶ Ζωή, Μάρκος Μαρκελλί-
νός τε, σὺν Τιβερτίῳ συνήθλησαν, καθυπο-
μείναντες, τρικυμίας πόνων· καὶ νῦν κατεσκή-
νωσαν, πρὸς ἄπονον καὶ θείαν κατάπαυσιν·
ἐν ἧ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αήττητοι Μάρτυρες τῇ γῇ, τὰ τῆς γῆς ἐά-
σαντες, πρὸς οὐρανούς ἀνεδράμετε, ὑμῶν
τοῖς στίγμασι, καθωραϊσμένοι, καὶ σεπτοῖς
παθήμασι, λαμπρῶς πεποικιλμένοι μακάριοι·
διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυ-
στήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι· Βά-
τον μὴ φλέγεσθαι, καὶ περ καιομένην· πῦρ
γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἀγνή οὐ
κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σε δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἁδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἁδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Θεῖον σέβας σοι Μάρτυς ἐμφρόνως νέμω. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Θείαις παιδρυνόμενος αὐγαῖς, τῆς σεβασμίας
Τριάδος Ἀοίδιμε, πίστει τῆς τιμῶντάς σε,
τὴν φωταυγὴ καὶ ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ ταῖς
ἐκείαις, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον.

Εχῶν λογισμόν φωτοειδῆ, καὶ δεκτικὸν κα-
θαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας,
τὸν ὄντως Ὀν, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, Μάρ-
τυς ἀθλοφόρε, καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Ιδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαρκὸς αἵμα-
νώσας φρονήματα, αἵμασιν ἀθλήσεως, τοὺς
θολερὰς χειμάρρους ἀπεξήραντας, τῆς πολυθείας,
θεόφρον Μάρτυς πολυάθλε.

Ομίλον προσῆξας Ἀθλητῶν, διδασκαλίαις σε
θείαις τῷ Κτίσαντι, πᾶσαν τὴν διαίνοιαν,
τῶν διωκτῶν καταβαλὼν τῇ χάριτι, Πνεύματος
Ἀγίου, μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Πα-
τρὶ συννοούμενον, φύσεως καινίσασα, νό-
μους ἀγνή, Παρθενομήτορ ἄχραντε, ἐν τῇ ὑπὲρ
φύσιν, σεπτῇ καὶ θείᾳ γεννήσει σου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτὸν, τῆς θείας ὁ-
πλοῖς πίστεως, ὠχυρωμένον Μάρτυς ἀήτ-
τητε, τὰς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰ
πανουργεύματα, τῶν Τυράννων ἅπαντα, κατα-
βαλλεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ερείσας ἐν πέτρᾳ νοητῇ, τὰς βάσεις τῆς
καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πο-
λύαθλε, οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι, τοῦ
δολίου δράκοντος, ἀλλὰ πᾶσιν ἔρεισμα, εὐσε-
βείας ἐν Πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπαῖς, ὑπέφερες δε-
σμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινό-
μενος· Θεοῦ δὲ θείᾳ δυνάμει ἐνδοξε, ἀσινὴς ὁ-
λόκληρος, αὐθις ἀπεδείκνυστο, καταισχύνων ἐχ-
θροῦ μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα ὥφθης νοητόν, τοῦ πάντας ἀγιά-
ζοντος, καὶ καθαρὸν Πανάμωμε σκήνω-
μα· ἐκ σοῦ γὰρ ὥφθη Θεὸς σαρκούμενος, καὶ
διπλοῦς ταῖς φύσεσι, κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν
μᾶ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, συναστράπτοντα ἔχων,
τὸν λόγον ἱερῶς, ἐφελκύσω ἀγέλας, πι-
στῶν πρὸς εὐσέβειαν· μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλη-
σας, πᾶσαν κἀκώσιν, ὑπενεγκῶν τῶν Τυράν-
γων· ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην,
τελαῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος,
δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ Σλί-
ψεων· σὺ γὰρ πέφηκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία,
καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώ-
ζεις τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω δαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου!
ἐβόα ἡ ἀγνὴ, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα σε Κύριε· πῶς
ἀδέκαστε, Κριτὰ ἀπάντων καὶ Δόγε, ὡς κα-
τάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ
κατακένκρισαι;

Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Σθένος σοι Τιβούρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δι'
ἀσθενείας τῆς σαρκός, καταπαλαῖσαι τὸν
ἐχθρόν· πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς, ἐπέβης
Μάρτυς στερρότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον
ἀντέλαβες.

Συνήφθης τοῖς ἄνω, λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε,
ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, καὶ ἀνενέγ-
κας καθαρὰς, Δυσίας ἐν πνεύματι, ἱεροουργε,
Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα, χαρμονικῶς
διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ο ῥθιος κρεμάμενος, καὶ πλήκτροις ζεόμενος,
καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περ-
κυκλούμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος,
καὶ ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γεν-
ναιόφρων ἠγάλλετο Κάστουλος.

Ιάσεις ἐν Πνεύματι, Ἄγιώ μακάριε, ἐπιτελῶν
πρὸς φωτισμόν, τῶν καθορώντων εὐσεβῶς,
λαοῖς τὸ σωτήριον, θεοπρεπῶς Σεβαστιανὲ κα-
τήγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ
ὑπερούσιος Θεός, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡ-

μᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ πλαστεργαί, τῆς
ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, Θεογεννήτορ πανάμωμε
Δέσποινα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Αἱ τρίβοι σου, καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερό-
μεναι, τὸν Κύριον, ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέ-
κλιναν, καὶ πολλαῖς γεγόνασιν, ὁδὸς εὐθεῖα καὶ
πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ρήτορεύει, Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος σοφώ-
τατα, πρὸ βημαίων, τοῦ Χριστοῦ τὴν
σωτήριον ἔλευσιν· προσδεθέντες ἄμφω δέ, κέν-
τροις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, μαρτυρικῶς
κλειζόμενοι.

Τὸ πάθημα, τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαν-
τος, Μαρκελλῖνος, καὶ ὁ Μάρκος στερρόως
εἰκονίζοντες, λόγχῃ σφαγιάζονται, καὶ σεφηφό-
ροι ταῖς χορείαις, τῶν Ἀθλοφόρων συνάπτονται.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμε,
ἀπέλασον, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη πρεσ-
βείαις σου καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τῇ ἀ-
μελείᾳ σκοτισθέντα, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στερρότητι νοὸς σεβασμιώτατε, ἐδείχθης ἀ-
ταπείνωτος, ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥά-
βδοις ἀφειδῶς, καὶ κατακεντᾶσθαι πολλοῖς
τοῖς βέλεσιν· ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης χαίρων
Μάρτυς ἀνέσπερον.

Ενεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, καὶ δαί-
μοσι μαχόμενον, καὶ αἰκίαις ὀμιλοῦντα
χαλεπαῖς, Σεβαστιανὲ μάρτυς ἀήττητε, καὶ
πρὸς αὐτόν, ἀποσκοποῦντα καρδίας ὄμμασι.

Μοχλεύεσι στερρόαις πανσόφων λόγων σου,
τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβά-
σματα κατέαξας ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικὰς ναοὺς
ἠδάφισας, καὶ σεαυτὸν ναὸν τοῦ θεῖου ἡγεiras
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως. οὐ-
σίαν ἀνεκαίνισας, τὸν καινίζοντα τὰ
πάντα θεῖκῳ, μόνῳ τῷ βουλήματι κηήσασα,
ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωῆς Τραγκυλίνου, Νικαστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστοκύλου, Μαρκελλίνου, καὶ Μάρκου.

Στίχοι.

Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων
Καταφρονήσας τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ὅγδοατὴ δεκάτῃ Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.
Ζωὴ πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἡρμένη,
Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.
Ναί, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλῖνος.
Καὶ τοὺς περὶ Κλαυδίον ὧδε τακτέον·
Οὓς, κἂν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.
Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
Σύ μου Θεὸς κρίζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.
Κάστουλον εἶλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον·
Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρῳ.
Ἐχθρῶν παγέντες, οἷα λόγχοι, καρδίας,
Νύττεσθε λόγχαις, Μάρκε καὶ Μαρκελλῖνε.

Τούτων δ' μὲν Σεβαστιανός, εἰς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Μεδιολάνων ὁρμώμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσεβῆ πίστιν ἐνάγων. Μαρκελλῖνος δὲ καὶ Μάρκος οἱ αὐτάδελφοι, χρονίαν ὑπομείναντες κάθειρξιν, καὶ πολλὰς βασάνων ἰδίαις ὑποβληθέντες ἐκελεύθησαν ἀποτρηθῆναι. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν Τραγκυλῖνος, Ἕλλην ὢν, καὶ Μαρκία ἡ μήτηρ, παρὰ μικρὸν τοῖς ὁδύρμοις ἐκώλουν αὐτοὺς τοὺς διὰ Χριστὸν παθεῖν. Τάχα δὲ ἂν τοῦτο ἐγεγόνει, εἰμὴ Σεβαστιανὸς ὁ αἰοίδιμος παρρησιασάμενος, οὐ μόνον αὐτοὺς ἐστερίωσεν, ἀλλὰ καὶ Τραγκυλῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν· καὶ αὐτὸς Τραγκυλῖνος τὸν Ἐπαρχὸν ἐκατήχησε πιστεύσαντα.

Αὐτίκα οὖν ὁ Ἐπαρχος, προσκαλεσάμενος τὸν ἐνδοξότατον καὶ μακάριον Σεβαστιανόν, καὶ Πολύκαρπον τὸν πρεσβύτερον, ἡξίου σωτηρίας τυχεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἧς καὶ ἀπηλλάγη, πιστεύσας τῷ Χριστῷ ὁλοψύχως, καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ εἰδῶλα συντρίψας, καὶ βαπτισθεὶς. Ὁ δὲ μακάριος Γάιος Ἐπίσκοπος, τὸν μὲν Μαρκελλῖνον καὶ Μάρκον, τοὺς αὐτάδελφους, τῷ τῶν Διακόνων ἐγκαταλέγει τάγματι· τὸν δὲ τούτων πατέρα, τῷ τῶν Πρεσβυτέρων· τὸν δὲ μακάριον Σεβαστιανόν, Ἐκδικὸν τῆς Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κινηθέντος δὲ τοῦ διωγμοῦ, σὺν τούτοις Νικαστράτῳ, Κλαυδίῳ, Κάστῳ, Τιβουρτίῳ, Κάστουλῳ, καὶ Ζωῇ, ἐπεὶ κατεσχέθησαν, διαφόρως ἐξετασθέντες, τὸ πέρας τοῦ βίου δέχονται. Ὁ δὲ Ἅγιος Σεβαστιανός, μετακληθεὶς παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, βέλεισι πακνοῖς, εἰς αἰκὴς, κατατιτρώσκειται, καὶ ῥοπαλοῖς τὸ σῶμα καταθραύεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐδίοτου.

Στίχ. Ἠθλήσεν Εὐδίοτος ἄχρις αἱμάτων,
Βίου δὲ τέρμα εὗρε χωρὶς αἱμάτων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Θέρμης τοῦ Ὀφικίου, ἐκεῖσε γεννηθεὶς. Τὸν ἐνάρετον δὲ μετερχόμενος βίον, καὶ πολλὰ καθ' ἐκάστην θανάματα ἐκτελῶν, καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐπιστρέφων, μυρίας θλίψεις παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπέμεινε, δημίσεις, δεσμά, μάστιγας, κακώσεις παντοίας. Ὅθεν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰς πῦρ ἐνεβλήθη, καὶ ἀδλαθῆς διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν.

Διὰ τοῦτο μετὰ πεμπτος γίνεται παρὰ τοῦ τῆς Κυζίκου Ἡγεμόνος Λεοντίου· καὶ ἐρωτηθεὶς, λίθοις τὰς παρειάς καὶ τὸ στόμα τύπτεται· καὶ ξύλῳ ἀναρτηθεὶς, βαστίζεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδεται· καὶ αἰνῆς διαμείνας, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Θαύματα δὲ ἐκτελέσας παράδοξα, πολλοὺς Χριστιανούς ἐξ Ἑλλήνων ἐργάσατο· ὅθεν ὁ Τύραννος ὀργισθεὶς, τοῖς μονεμάχοις ἐκέλευε κατασφάζει αὐτόν. Οὗτοι δὲ, σκότους ἐπιπεσόντος αὐτοῖς ἀλλήλους κατέσφαξαν· ὁ δὲ Μάρτυς, ἀδλαθῆς διαμείνας, τῇ φρουρᾷ ἐναπιετήθη. Ἐπὶ δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπὸ Ἑσπερινῶν τμημάτων, ἐπὶ τὰ Ἑῶα διίβαινε, δέσας ὁ Τύραννος, τοὺς ἐν δεσμοῖς ἅπαντας ἀπολυθῆναι ἐκέλευσε· μετ' ὧν καὶ ὁ μακάριος οὗτος ἀπολυθεὶς οἶκαδε παρεγένετο· καὶ πάντα ἔτη ἐπιβιούς, πολλὰ ἐργασάμενος θανάματα ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στίχ. Εἶκων ὁ Φλώρος τῇ πάλαι κατακρίσει,
Εἰς γῆν ἀπῆλθε· γῆ γάρ ἦν, καὶ τί ξένον;

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ νίου Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πατὴρ ὁμωνύμου αὐτῷ Φλώρου, καὶ μητρός Εὐφημίας. Γέγονε δὲ πάσης παιδείσεως ἔμπειρος, τῆς τε Ἑλληνικῆς, καὶ τῆς ἐν ἱεραῖς καὶ θείαις Γραφαῖς· καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπογραφεῦσι τελεῖ τῶν Βασιλέων· εἶτα εἰς τὴν τῶν Πατρικίων ἀνάγεται τάξιν. Γυναῖκα δὲ γήμας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, καὶ τούτων παρανάλωμα τῆς λοιμικῆς καταστάσεων νόσου, αὐτὸς τὸν μοναδικὸν βίον μετήλθεν, ἐν τινὶ τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ἀνάπλω προσκαθισθεὶς. Εἶτα, διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετήν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται Ἀμινσοῦ. Ἐν αὐτῇ δὲ γυνόμηνος, καὶ καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἀνηγήσας, θαυματουργίας πλείστας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημιᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φωκᾶ καὶ Ἑρμούλου, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Ἐγωγε τμηθῶ πρῶτον, Ἑρμυλος λέγει.
Οὐ, φησὶ Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς Ἑρμυλε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ζακχαίου διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ ἀναγνώστου, ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας καὶ Θαυματουργοῦ Σοφίας· καὶ τὰ Ἐγκαίμια τοῦ σεβασρίου Οἴκου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατεῖαις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγκέλου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Οὐκ, εἰ τελευτᾷς Μιχαὴλ, τοῦτο ξένον·
Ἄλλ' εἰ θανὼν ζῆς, ὥς περ οὖν ζῇ ἀξίως.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἀγίας Πίλως Ἰερουσαλήμ, ἐν-
σεβῶν γονίων χρηματίσας υἱός. Παιδευθεὶς οὖν ἀ-
κρως τὴν Ἑλλήνων σοφίαν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκμελετή-
σας καλῶς, τὴν μονήρην βίον ὑποδύεται. Τελευτήσαντος
δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆς δὲ μητρὸς μετὰ τῶν αὐτῆς θυ-
γατέρων ἐν τιναι Μοναστηρίῳ ἀποκειραμένων, καλῶς καὶ
θεοφιλῶς ὁ μέγας Μιχαὴλ πολιτευόμενος, καὶ σκληραγω-
γία ἑαυτὸν καθυποβαλὼν παντοία, τῆς τοῦ πρὸςθεοῦ ἀ-
ξιούται χειροτονίας. Ἐπειτα σπῆλαιον ἥσυχον ὑπείσχε-
ται, ἐν ᾧ Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, οἱ ὁμολογηταὶ καὶ φι-
λόσοφοι, πρὸς αὐτὸν ἐφοίτησαν. Εἴτα ὁ μὲν μακάριος Μι-
χαὴλ, Σύγκελος παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπου καθί-
σταται· οἱ δὲ θείοι αὐτάδελφοι, Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης,
ἱερεῖς καὶ λειτουργοί. Καί ποτε, πράγματος ἀναγκαίου ἵ-
νεκα, παρὰ τοῦ πρὸςθεοῦ Ἱεροσολύμων εἰς Ῥώμην στέλ-
λονται, δοῦναί τε καὶ τινὰς λιβελλοὺς κατὰ πάροδον συν-
οδικούς, τῷ τε Βασιλεῖ Λέοντι τῷ Ἀρμενίῳ καὶ εἰκονο-
μάχῳ, καὶ Θεοδότῳ τῷ τότε τῆς Κωνσταντίνου πατριαρ-
χοῦντι.

Οὗτοι τοίνυν οἱ τρισὸλβιοι, τῷ ἀποστείλαντι πειθόμε-
νοι, τοὺς λιβελλοὺς ἐπιδεδώκασι, πολλὰ καὶ αὐτοὶ δογμα-
τικὰ προτείναντες τοῖς ἀντιλέγουσι ῥήματα. Διὰ τοῦτο
τὸν μὲν Θεόδωρον καὶ Θεοφάνην ὑπερορία καταδικάζει ὁ
Τύραννος· τὸν δὲ μακάριον Μιχαὴλ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἰωβ,
ἐπὶ πραιτωρίῳ ἐνέκλεισεν. Ἐκκίθιν τε παρὰ Μιχαὴλ τοῦ
Τραυλοῦ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενος,
ἐν τινι τῶν μοναστηρίων Πλουσιάδος ἅμα τῷ μαθητῇ ἐκ-
πέμπεται. Ὅθεν ἐκ τῆς πολλῆς κακώσεως, ἐπίχυσιν τοῖς
ὀφθαλμοῖς, καὶ κῦρτωσιν τῷ λοιπῷ σώματι παθῶν, ἀκίνη-
τος ὁ ἀδάμας διαμένειν.

Ἐπεὶ δὲ Θεοδώρα καὶ Μιχαὴλ τὴν βασιλείαν ἐδέξαν-
το, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων ἐκτυπώματα πᾶς τις ἐτίμα παρ-
ρησία, καὶ οἱ ἐν ἐξορία ἀνεκαλοῦντο, καὶ τιμῆς οὐ τῆς
τυχοῦσης ἤξιουντο, τὸ τῆς Πατριαρχίας ἀξίωμα καὶ οὗ-
τος ὁ μέγας ὁμολογητὴς παρὰ τῆς βασιλίσσης ἤξιούτο
καταδίχεσθαι. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶχε, Πατριάρχης μὲν ὁ Ἅγιος
Μεθόδιος προχειρίζεται, αὐτὸς δὲ αὐθις Σύγκελος τιμᾶ-
ται, καὶ τὴν μεγίστην Μονὴν τῆς χώρας εἰς ἰδίαν ἐξου-
σίαν καὶ ἀνάπαυσιν δέχεται. Εὐσεβῶς δὲ καὶ σεαυτῷ
τὸν ἐπίλοιπον χρόνον βιώσας, ἐτῶν ἐγδοήκοντα πέντε γε-
νόμενος, κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην τοῦ Δεκεμβρίου μῆ-
νός ἐν εἰρήνῃ πρὸς Θεὸν μεθίσταται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σε νοτήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ῥώμη τῇ σῇ, κραταιᾷ σθενούμενοι, οἱ Ἀ-
θλοφόροι σου Χριστέ, ἐτροπώσαντο τὸν
ἐχθρόν· πλάνην κατεπάτησαν· σώματα παρέ-
δωκαν, τοῖς αἰκισμοῖς ἀναμέλποντες· Ὁ αἰνε-
τὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ Θεαυγῆς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀγωνισά-
μενοι καλῶς, Μαρκελλῖνος καὶ ὁ κλεινός,
Μάρκος καὶ Τιβούρτιος, Κάστουλος ὁ πάνσο-
φος, πρὸς οὐρανὸν μετετέθησαν, τὸν αἰνετὸν
ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς, ἀθλητὰ Τιβούρτιε, ὥσπερ οἱ Παῖ-
δες τῇ πυρᾷ, ἐπιβέβηκας νοητῶς, δρόσον
τὴν τοῦ Πνεύματος, ἄνωθεν δεχόμενος, καὶ με-
λωδῶν ἐμμελέστατα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡσπερ ἁμνάς, κρεμαμένη ἐνδοξε, ἐναπηγ-
χόνισας ἐχθρόν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυ-
ρικῶν, πόνων σου πανεύφημε, ζῆς δὲ μετὰ θά-
νατον, Μάρτυς Ζωὴν ἀναμέλπουσα· Ὁ αἰνετὸς
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στάμνον χρυσῇν, παναγίαν Τράπεζαν, τοῦ
Θείου Ἄρτου τῆς ζωῆς, ὀνομάζομέν σε Ἀ-
γνή, Τόπον ἀγιάσματος, Θρόνον ὑψηλότατον,
ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέ-
ρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Νεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεῖς, καὶ τοῖς ἐν
κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιώθης, Ἀει-
σέβαστε ζωῆς, βοῶν προθυμότατα· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἴθε τό σε ἄνομοι δεινῶς, ἐν λάκκῳ κατω-
τάτῳ, χωννύντες καὶ θανατοῦντες, ἀνα-
μέλποντα τρανῶς, αἰοῖδιμε Κάστουλε· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς ὡς ἐπώνυμος ταύ-
της· πνιγμῷ γὰρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπὶ κη-
ρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπεσα· Εὐλογεῖτε πᾶν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης τέξασα Θεόν, ὥραϊον καὶ Δεσπό-
την, τὸν θείαις καταφαιδρύναντα, ἀκτίσι
τοὺς βροτούς· διὸ ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
ρώτερον χρυσῆ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ἰνα θείκης λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης
καὶ ὥραιότητος, Σεβαστιανὴ ἀξιωθῇς ἀξιοί-
γαστε, ταῖς βασάνους, τοὺς πόνους, τὸν θά-
νατον, ὑπέμεινας ἀνδρείως· διὸ σε πάντες μα-
καρίζομεν.

Ωφθης μέσον ἄστρον ἥλιος, τῶν συναθλούντων Μάρτυς· καὶ νῦν φωτίζετε, ἄθλων ἱερῶν, ἱερωτάταις λαμπρότησιν, Ἐκκλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, καὶ πᾶσαν διαβόλου, διασκεδάζετε ἀπόνοιαν.

Στέργοντες Χριστὸν Τιβούρτιος, καὶ Μαρκελλῖνος, Μάρκος, Ζωὴ καὶ Κάστουλος, Σαβαστιανῶ, καθηγητῇ καὶ θεόφρονι, συναθλοῦσι, καὶ ἴσους κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Ηρῆθι πρὸς μοναῖς σκηνοῦμενος, φωτοειδὴς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἐνθεός, καὶ τοὺς οὐρανούς περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον, αἰεὶ παρακαλῶντες, μακαριζόντων αὐτοὺς πάντοτε. Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερά στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὁρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσίν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτὴς θεώσῃ, Παρθενομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολοῦ-
» μένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτῆμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉ ⲉⲉⲉⲉ

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ε'ὰν ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως τύχη τῇ **Κ'** τοῦ παρόντος μηνός, ἡ ἐκεῖ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ψάλλεται κατὰ τὸν σήμερον. Ἀπόστολος δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Εὐκλειαν ἐπόθησας, ἀποκειμένην τοῖς Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε πολὺαθλε· καὶ πόναυς ὑπῆνεγκας, θαρσαλέα γνώμη, ἄπονον πρὸς λῆξιν, μετατεθῆναι προσδοκῶν, καὶ τὰ βραβεῖα ζητῶν κομίσασθαι, παμμάκαρ τὰ οὐράνια, καὶ Παραδείσου τὴν οἶκην, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ονύχων σπαράγματα, καὶ χαλεπὰ ἐκκεντήματα, καὶ μολύβδου πυράκτωσιν, τῆς κάρας ἀφαίρεσιν, καὶ τοὺς δριμυτάτους, ὑπῆνεγκας πόρους, καὶ προσετέθης τῷ χορῷ, τῶν Ἀθλοφόρων χαίρων Πολύαθλε· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, ἄθλητὰ Βονιφάτιε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δοῦλόν σε προπέμφασα θεῖον Δεσπότην ἀπέλαβεν, Ἀγλαῖς Βονιφάτιε, παθῶν κυριεύσαντα, βεβασιλευκότα, ἀθέων τυράννων, καταβαλόντα τοὺς ἐχθρούς, καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενον· διό ναόν σοι ἅγιον, περικαλλῇ τε δομήσασα, ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο, ἱερῶς εὐφημοῦσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιοτάτον, ἀποκυήσασα Δέσποινα, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ ἐκέτευε, κατακεκριμένον, καὶ ἡπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερά, κρίσει Παρθένε μὴ κατακρίναί με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέψασα, Χριστὸν ἡ πάνταγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀπαθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πιστῶς σε μέλπω μάρτυς ἡγλαίσμένε.
Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Προθύμῳ λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας, τῶν γενναίων Ἀθλητῶν, ἐνήθησας στερῶς, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἄθλοις σου τοῖς ζωηφόροις, ἱερὲ Βονιφάτιε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ιδὼν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην κεχυμένην ἀληθῶς, γενναῖε Ἀθλητὰ, τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος, ἔρωτι τῷ θεοτάτῳ, ὑπεισηλθες τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Σοφία θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος μάκαρ, τοὺς ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμώρυνας, Χριστὸν κα-

ταγγέλλων, παχύτητι, σώματος ὁμοιωθέντα, οἷς
ὀφθῆναι ἠθέλησε, Βονιφάτιε Μάρτυς πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τοῦ Θεοῦ, Δανιήλ ὁ προεῖδε, τὴν
Σκηνὴν τὴν νοητὴν, τὴν Πλάκα τὴν σε-
πτὴν, τὸ τῆς δόξης Ἀγίασμα, Τράπεζαν τὸν
Θεῖον Ἄρτον, τὴν χωρήσασαν ἄσμασι, τὴν αἰ-
γίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ὡδὴ γ. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ος ποθήσας Ἐνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω,
ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσαι πάθη τὰ
σεπτὰ, ἐξηλωκῶς αἰοῖδιμε τοῦ δι' οἴκτον, δούλη
χρηματίσαντος.

Σαρκικῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς φρονημα-
των, ἐν ἀλλοιωσεί θείᾳ, ἀθρόον πᾶσαν
προσβολὴν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας γηθόμε-
νος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σεαυτὸν ἀπηνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ
πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ
τῷ ὀπλῷ κρατυνθείς, καὶ νικητὴς γενόμενος, δε-
δόξασαι, Μάρτυς Βονιφάτιε. Θεοτοκίον.

Εαυτὸν ἐκένωσε, τοὺς πατρικοὺς μὴ κενώ-
σας, ἐν τῇ γαστρί σου κόλπους, ὑπερού-
σιος Θεός, καὶ σὸς Υἱὸς ἐγένετο Πανάμωμε,
σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
» Συναγωγὴ· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή-
» σωμεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσας τὸν Θεόν, παρ' αὐτῷ ἐτιμήθης, Μαρ-
τύρων καλλονή, Βονιφάτιε μάκαρ· διὸ καὶ
σεφάικω σε, θείας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν σήμε-
ρον, τὴν παναγίαν σε μνήμην, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ
ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν, πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεὸν σε καὶ Κτί-
στην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος
Θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς
δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν
Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δό-
ξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρ-
θένου, διήλθεν αἰθρῶς, τὴν καρδίαν ῥομ-
φαία, Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σε ὑψού-
μενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ
προσφύγον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ
κόσμου κραταίωμα.

Ὡδὴ δ'. Δι' ἀγάπηςιν Οἰκτίρμον.

Μακαρίζων τῶν ἀθλούντων τὴν καρτερίαν,
τῇ ἐκμιμήσει Μάρτυς, τῶν σεπτῶν παθη-
μάτων, τέτοις ἐξωμοίωσαι, Θεόφρον πανόλβιε.

Επειγόμενος ἐν πίστει Μαρτύρων θείων,
πρὸς συλλογὴν παμμάκαρ σεαυτὸν τῇ πο-
δύσει, φόρτον ἀξιάγασον, Θεόφρον ἀπέδωκας.

Αιπαινόμενος καθάπερ χρυσίον Μάρτυς, τῶν
αἰκισμῶν χωνεῖα, ὀδρυζότερος ὠφθης, φέ-
ρων τοῦ ποιήσαντος, παθῶν τὸ ἐκσφράγισμα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, κατα-
νοῶσα Κόρη τὸν ἀφράστως τεχθέντα, Λό-
γον ἐκ λαγόνων σου, πιστῶς ἐμεγαλύνες.

Ὡδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ος φωταυγὴς ἀνέτειλας, ἀγὴρ ἀπὸ δυσμῶν,
καὶ δύνας Μάρτυς, ἀθλήσει καρτερῶς,
αὐθις πρὸς δυσμαῖς ἐξανατέλλεις, καταυγάζων
τὰ πέρατα.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, ὀνύχων σπαραγμούς,
ὀξέσι, Μάρτυς, καλαίμοις ὑποφέρων, καὶ
τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα πάντα, ἀπαμβλύων
ἐν χάριτι.

Αἰ τοῦ ἐχθροῦ ἡσθένησαν, Θεόφρον ἐπὶ σοί,
μηχανουργίαι· καὶ γὰρ τῇ πρὸς Θεόν,
νεύσει ἀκλινεῖ σαρκὸς αἰκίσεις, ὥσπερ ἄσαρ-
κος ἔφερες.

Θεοτοκίον.

Ρύπου παντὸς ἀπόπλυνον, Παρθένε τὴν ἐ-
μήν, ψυχὴν βοῶσαι, καὶ φῶσόν με, ἡ τὸν
ἀληθῆ Θεὸν Σωτῆρα ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε-πρότυπων.

Τυπτόμενος, ταῖς πληγαῖς τῆς σαρκὸς κα-
τεπλήγωσας, τῆς ἀθέους, ἀνιάτως νοσῶν-
τας, τὴν ἀγνοίαν, καὶ νοσοῦντων ὠφθης ἱατρὸς
ἀθλητὰ Βονιφάτιε.

Υψούμενος, πρὸς Θεὸν ἐπιδόσει Μακάριε,
τῶν ἀγώνων, δυσμενεῖς ἀοράτους κατέρ-
ραξας, καὶ κατερράγμενοις, βοηθὸς Ἀθλοφόρε
γεγέννησαι.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος πολύτιμος,
Θεοφόρε, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλες, ὀχύρω-
μα, καὶ πιστῶν καρδίας, ἐπὶ πλεῖον τῇ πίστει
ἐστήριξας. Θεοτοκίον.

Ηβάτος σε, προετύπου Πανύμνητε πρότε-
ρον, καιομένη, μηδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάν-
αγνε· καὶ γὰρ ὡς ἐκείνη, οὐκ ἐφλέχθης Θεὸν
σωματώσασα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, πρότυπων τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ Προφῆτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κίτῳ

• δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
• λεύ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιερεῖον ἁμῶμον, ἐβελουσίως, σεαυτὸν προσή-
γαγες, τῷ ἐκ Παρθένου δια' σέ, τεχθῆναι
μέλλοντι Ἄγιε, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Ὁ Οἶκος.

Ανατολῆς ὥσπερ ἀστὴρ, τοὺς μάγους ἐκ
Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυ-
σμῶν ὠδήγησε Θεόφρον, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ
τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι ὡς Βα-
σιλεῖ ἀπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα
προσαγαγεῖν, ὡς λίβανον καὶ σμύρναν καὶ
χρυσόν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν
σεαυτὸν ὁλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἁμῶμον
δῶρον, τῷ Τυραίνῳ δικαστῇ ἐν παρόρησίᾳ κρά-
ζων καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω,
στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχοι.

Ζητῶν Βονιφάτιος ὅστ' Ἄ Μαρτύρων,

Ἐαυτὸν εὗρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Βονιφάτιος αὐχένα τμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δούλος γυ-
ναικὸς τινος Συγκλητικῆς, ὀνόματι Ἀγλαΐδος, θυγα-
τὸς Ἀκακίου Ἀνθυπάτου Ῥώμης σωματικῶς τῇ καρίᾳ
αὐτοῦ συμφθειρόμενος. Ἦν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ ἐ-
λεήμων, καὶ φιλόξενος, καὶ τοῖς δομένοις προθύμως ἐ-
παρκῶν, καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἰκυσίαις ἐπικαμ-
πτόμενος· ὁμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐλεήμων, καὶ φιλο-
μάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἶπε τῷ Βονιφατίῳ·
Ἀπελθε εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Ἅγιοι,
καὶ κόμισαι λείψανα Ἀγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοή-
θειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Βονιφάτιος γελῶν, εἶ-
πε· Ἐὰν φέρω τὸ ἑμὸν λείψανον, δέχηται τοῦτο; Ἡ δὲ γε-
λάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰπούσα, εἶτα νουθετήσασα
καὶ ἐξαμένη, ἀπίστευτε μετὰ χρημάτων αὐτόν.

Ὁ οὖν Βονιφάτιος ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα καὶ
χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐβασανίζοντο οἱ Ἅγιοι
εὗρεν ἄνδρας Ἁγίους ἐναθλοῦντας, καὶ κατεφίλει αὐτῶν
τὰ δεσμά καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ παρίστη ἱμνηροῦν τοῦ
Ἡγμένου, ὁμολογῶν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Κρατηθεὶς δὲ
κρεμάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀφοιδῶς ἕστηκε, καὶ καλὰ
μοῖς ὀξείαι κατὰ τῶν ὀνύχων ἐμπαίρεται, καὶ μόλυβδον
παρὶ λυθέντα τῷ στόματι δέχεται, καὶ ἐν λίθῃ πιέσεως
βραχέως κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. Ἐνθα διαμείναντος
αὐτοῦ ἀβλαβεῶς διαφθείρονται ἐκ τῶν δημίων ἄνδρες
πεντήκοντα. Ἐἶτα διὰ ξίφους τμηθέντος τὴν κεφαλὴν, καὶ
ἀντὶ αἵματος γάλα ρεύσαντος, προσήλθον τῷ Χριστῷ, καὶ
ἐδαπτίσθησαν ἄνδρες πενήκοντα. Οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἐκ
τῆς Ῥώμης παραγενόμενοι, μὴ εἰδότες τὰ πεπραγμένα,
νομίσαντες αὐτὸν ἐν καπηλίοις καὶ μέθαις διατρίβειν, ὡς
ἴδαν αὐτῷ, διὰ τὸ βραδύναι, ὡς ἴσταν παρὰ τῶν στρα-

τιωτῶν τὰς κατὰ μέρες βασάνους, ὥς ὑπερβαίνειν ἐτελειώθη;
εὗρον τὸ αὐτοῦ λείψανον. Ἐπιπεσόντες δὲ, καὶ κλαύσαν-
τες, καὶ κατασπασάμενοι αὐτό, συγγνώμην, ὡς ἐβλασφή-
μουν, ἐζητήσαντο, καὶ πενταχοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὠνήσαντες, ἀπέκριναν ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δι' Ἀγγέλου ἀποκαλυφθεῖσα
ἅπαντα, προῦπαντήσασα καὶ ἀποδεξαμένη, καὶ πολυτελῶς
τιμήσασα, ἐκνήδυσεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς πρὸς πενήκοντα
σταδίων τῆς Πόλεως. Ὑστερον δὲ ἀνεγείρασα αὐτὸν οἶκον
εὐκτῆριον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, μέσον τῆς Πόλεως, ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκείσε, ἐνθα καθ' ἐκά-
στην πηγὰς ἱαμάτων προχέει. Κακείνη ἐκτοτε ὁσίως καὶ
σεαυτῶς βιώσασα, καὶ πολιτευσαμένη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ
τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέβητο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Ἡλίας, Πρόβου, καὶ Ἀρεως.

Στίχ. Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,

Ζηλοῦ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἡλίας.

Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως ἄρης,

Ἄρης νοητὸς, ὅπλα πίστεως φέρων.

Οἱ οὗτοι ἐκ Αἰγύπτου ὑπῆρχον, ἦσαν δὲ Χριστιανοί· Σε-
ραπίας δὲ ἔνεκιν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὁμολογη-
τῶν ἐποιοῦντο τὴν πορείαν. Ἐν δὲ Ἀσκάλωνι γενόμενοι,
συνελήφθησαν, καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φιρμιλιανῷ·
καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ διαφόροις
βασάνοις ἐξετασθέντες, ὁ μὲν Ἄρης διὰ πυρὸς ἐτελειώθη·
Πρόβος δὲ καὶ Ἡλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.
Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἀ-
γίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου.

Στίχ. Τιμόθεον δὲ, τὸν πεπυρπολυμένον,

Ποῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;

Σοῦ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος.

Τὸ πῦρ ὑπελθὼν, εὗρον εὐκταῖον τέλος.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Τιμόθεος κατασχεσθεὶς, καὶ ὁμο-
λογήσας τὸν Χριστόν, μετὰ πολλὰς αἰκίας, διὰ πυ-
ρὸς τελειοῦται ἐν Μαυριτανίᾳ. Ὁ δὲ Πολύευκτος, βασά-
νοις ἐξετασθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρίᾳ εἰς πῦρ ἐμβλή-
θεις, τὸ τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Εὐτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης· καὶ τῶν σὺν αὐ-
τοῖς Ἀνδρῶν διακισίων, καὶ Γυναικῶν ἐβδομή-
κοντα, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,

Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ξίφους.

Ἀνεῖλεν Ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,

Ἀνεῖλε καὶ Γυναῖκας ἐπτὰκισ δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Αἰθιοπίας.

Στίχ. Σαρκοῦ λιπῶν σύνδεσμον ὁ Γρηγόριος,

Ἐκείσε μετῆλθεν, ἐνθα σαρκὸς οὐ τόπος.

Οὗτος ὤρμητο ἐκ πόλεως Μεδισλάνων· γεννητόρες δὲ αὐ-
τῷ, Ἀγάπιος καὶ Θεοδότη. Οὗτος, ὡς περ γῆ ἀγα-

Θῆ, σπέρματα θεῖα δεξαμένη, ἰωρᾶτο καρπὸν φῦσαι καλόν· ὅθεν καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, ἀκροατῆς καὶ πληρωτῆς τῶν θεῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται· Καὶ θεῖον νεύματι τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστεία καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τοῦ θεοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, σημεῖα καὶ τέρατα ἐποίει.

Μετὰ τοῦτο πάλιν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα, καὶ εὐρών τινα γέροντα σημειοφόρον, εἰς τόπον ἀνακεχωρημένον, μυεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῷ ἀπαντᾶν· ὃ καὶ ἐσῴστηρον ὁ μέγας Ἀπόστολος Πέτρος ὀφθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ προηγόρευσε, προσθεὶς καὶ τὰ ἐλλείποντα.

Ἐπεὶ οὖν συνίθη γράψαι τὸν Αἰθιοπὸν Βασιλεῖα Ἑλεοδαῖν Προτερίῳ τῷ Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας περὶ Ἐπισκόπου, καὶ μάλιστα τελίου, Ἰουστίνου τότε τὴν Ῥωμαίων Βασιλείαν ἰθύνοντος, ἐπὶ τοῦτο ἠνιάτο, καὶ ἐδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιοῦτου.

Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ἡμέραις, διὰ θείας ἀποκαλύψεως φανείς αὐτῷ ὁ μακάριος Μάρκος, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ θείας προνοίας νεωστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα, καὶ παρά τινι ἐπιξενούμενον. Ὁν σὺν πολλῇ περιχαρείᾳ λαβόμενος καὶ χειροτονήσας, περιλαμφθέντα σημειοίς, εὐθὺς παρέπεμψεν, ἐφοδιάσας αὐτὸν ἐν γράμμασι καὶ λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἀνήκουσιν. Ὁν ὁ Βασιλεὺς ὑποδεξάμενος, καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθείς, κατασπάζεται, καὶ ὡς ἀπόστολον καὶ σημειοφόρον ὑπολαμβάνει· καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξουσίαν αὐτῷ παρέθηκετο.

Ὁ δὲ, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἐκκλησίας καθαγιασας, πρώην σχεδὸν παντὸς τοῦ ἔθνους ἰουδαϊζόντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισεν. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρώτους καὶ διδασκάλους, ἀπὸ τε συλλογισμῶν καὶ Γραφῶν ἀποδείξει πείσας, καὶ θαύμασι ἐκπλήξας, πάντας προσήγαγε τῇ ἀληθινῇ πίστει, νόμους ἐκθίμενος, καὶ πᾶν ἀρέσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὕτω καλῶς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ποιμάνας, καὶ πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ. Τρύφων ἀνῆλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,

Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Πόνυ μὴ κλίνας γλυπτοῖς, εἰς πειρασμῶν ἐβλήθης, μεγίστην ὄντως Μάρτυς κάμινον· ἐν ᾗ δροσιζόμενος, Ὁ τῶν πατέρων βοᾷ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λύειν τὸν τόνον τῆς σῆς, ὁμολογίας σπεύδων, ὁ δολιόφρων τοῖς ἐγκάτοις σου, καλῶς ἔχοντα μόλυβδον, ἀνηλεῶς ἐκχέει· ἀλλ' ἐμφανῶς ἡσχύνθη.

Ἀποτμηθεὶς προθύμως, τὴν ἱεράν σου κἀραν, ἐχθροῦ δολίου πολυμήχανον, κεφαλὴν διέκοψας, τῆς σῆς ἀνδρείας ξίφει, Μάρτυς Θεοῦ Χριστοῦ θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἰνα φωναῖς αἰσίαις, ὕμνολογῶ σε Κόρη, παθῶν με ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, κακῶσαι με ζητούντων.

Ὡδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Συμφερόντως τὴν σὴν ἐργαζόμενος, σωτηρίαν Χριστὸς Βονιφάτιε, ἀναζητοῦντα λείψανα, καλλινίκων Μαρτύρων, σὲ ἐνισχύει, ὁ πιστῶς ἐπεζήτεις γενήσεσθαι.

Μακαρία δεσποίνη μακάριος, θησαυρὸς ἀπεδόθης Μακάριε· ὃ πλουτισθεῖσα ἔψαλλε, γηθομένη καρδίᾳ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σπουδῇ τὸ αἰδίμον γύναιον, ἀνεγεῖρον ναὸν ἱερώτατον, σὲ ἐν αὐτῷ κατέθετο, πεφυκότα τῆς θείας, ναὸν Τριάδος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Νεκρωθεὶς δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, τοὺς νεκρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας, ζωοποιῶ πρεσβείᾳ σου, ἰατρεύεις βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἀγνὴν ὁ Ὑπέρθεος, κατελθὼν ὡς περ οἶδε σεσάρκωται, καὶ τοὺς βροτοὺς ἐθέωσε, μελωδῶντας Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὕμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦσά σε φόρτον ἱερὸν ἠγάλλετο, ἐκβοῶσα ἡ αἰείμνηστος· Δουλὸν ἐκπέμψασά σε Μάκαρ, δεσπότην ἀληθῆ ὑποδεδεγμαι, δουλείας με κακῶν ἐκλυτρούμενον, σαῖς εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Ὡς Κρίνον κοιλάσι νοηταῖς ἐξήνθησας, τῶν μαρτύρων Βονιφάτιε· Φοίνιξ καθάπερ ἀνυψώθης· ὡς Κέδρος ἐγνωρίσθης μυρίπνοος· ὡς ῥάθης ἐκλεκτὴ ὡς Κυπάρισσος, εὐωδιάζουσα ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλεν, Ἀθλοφόρε ὡσπερ ἥλιος, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν ὕμνούντων σε, παθῶν τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα, Μάρτυς Θεοφρον ἀξιάγαστε.

Ἡλιος καθάπερ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, καὶ ἑώας πόλιν ἔφθασας, ἐνθα καὶ δὺς τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς κρείττονα ζωὴν ἀνατέταλκας,

καὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔφθασας, ταύτην
τειχίζων σαῖς δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, τὸν
ἐν σκότει συνεχόμενον, τῆς ἀμαρτίας Θεο-
τόκε, καὶ δίδου ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι, ἐνθέων
προσταγμάτων Θεόνυμφε, ὅπως ὑμῶ σε τὴν
Πανύμνητον. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου
τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προεορτίων τῆς κατὰ σάρκα
Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχη ἡ Κυριακὴ πρὸ
τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἰγνα-
τίου ψάλλεται τῇ ιδ'. ὅστις τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ, Ἀ-
πόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν, Σαββάτῳ πρὸ τῆς
Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἰστίον δέ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παρακλη-
τικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, του-
τίστιν, ἕως τῆς ιδ'. Ἰανουαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Προεορτία Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια·
καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ
ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρ-
θένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τί-
κτειν ἐν Σπηλαίῳ τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν
ἡμῶν· ὃ Ἰωσήφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέ-
γεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος
σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμά-
των, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια·
καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ

ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν
Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἤνοικται γὰρ ἡ Ἑ-
δὲμ, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου,
ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ
ἀνθρωπότητι· διὸ κράζωμεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ
Πατήρ ὁ Ἄναρχος, Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ
σαρκωθεὶς· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον
Πνεῦμα. Τριάς Ἀγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ανοῦε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ
ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδο-
κία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνερ-
γείᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Βηθλεέμ εὐτρεπί-
ζου, ἀνοιγε πύλην ἡ Ἑδὲμ· ὅτι ὁ ὢν, γίνεται ὁ
ἐκ ἡν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάτ-
τεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ο Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δε-
σπότης σε, μάκαρ Ἰγνάτιε, ὡς συμπα-
θῆς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω
φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴ-
γλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα
ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνμνησάμε-
νος· ὅθεν κατ' ἔχνος ἠκολούθησας, τῷ καλῶντι
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τετρωμένος ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρη-
στήριος, ἔρως ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν
ἱερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπείγων
Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν αἰοίδιμον λόγον ἐ-
βόησας· Σῖτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι'
ὁδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι, ἵνα
τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ
ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν
θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· Ὁ ἐμὸς
ἔρως ἐσταύρωται, καὶ κοιωνῆσαι, τούτῳ τοῦ
πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, κα-
θάπερ ἥλιος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν
δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες, καὶ βα-
σιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσ-
αγόμενος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐν-
στερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱε-
ρουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τε-

λειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γεγόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργῆ, δι' ὁδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Γπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σέ γενῆσαι ἤκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα Προεόρτια, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θείον Σπηλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν. Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει.

Ἀνδρέου Πυροῦ, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικαῖς δοξολογίαις, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Κυπριανοῦ, Αὐτόμελον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα, ἡ Πόλις ἡ Ἀγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸν Θεὸν τίκεται.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Τοῦ Στουδίτου.

Ω τῆς στερόας καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνατίε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστὴν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἀφῆσιν, ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόυλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ, ἐνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμου σε θᾶπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ιδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρέπιζου Σπηλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα

τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ· ἤνοιται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρέπιζου Ἐφραθα, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θείον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηζόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τὴν πράξιν εὖρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνατίε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τριῳδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Τῇ δευτέρᾳ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ τὴν ἄθαρτον, κυμαινομένην θάλασσαν,
» θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηρά-
» ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλί-
» την λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐν-
» δόξῳ γὰρ δεδοξασται.

Η ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὁ περ αὐτὸς θεάνθρωπος, Χριστὸς γινώσκεται, τὸ Θεὸς οὐχ ἀρπαγμόν, εἶναι ἠγησάμενος, ἔρχεται δούλου μορφὴν, ἀναδεξάμενος, Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεοπαίδος.

Διαγωνῆσαι, Χριστὸς ἐκὼν προέρχεται, οὗ τὴν μορφὴν ὁ πλαστουργὸς, νῦν ὑποδύεται,

(*) Τὸ παρὲν Τριῳδιον ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ, ἐπιγράφεται Ποίημα Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδονται καὶ τὰ ἐν τῇ 4. πρὸ τοῦ Μ. Κανέως Προσέμοια, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, κτλ. κατὰ τὴν ὑποσημείωσιν ἐν τῇ περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Τυπικῇ, Ἀριθ. 5. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἀλλάτιος (Προλόγ. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σεπτεμβ. §. 8) οὐ συναριθμεῖ τὸν Μεταφραστὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ὑμνογράφων, ἀλλὰ λέγει ἀπλῶς, Συμεῶν μοναχὸς φαίνεται ὅτι τοῦ Συμεῶν τούτου, καὶ τοῦ Μεταφραστοῦ, ἐστὶ ποίημα καὶ τὸ παρὸν, ἐπομένως δὲ καὶ τὰ ἐφεξῆς Τριῳδία (1).

(1) Εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν Μηναιῶν Ἐκδόσιν τῷ 1843, τὰ Τριῳδία ταῦτα ἐπιγράφονται, ποίημα Συμεῶν τοῦ Δογοθέτου καὶ Μεταφραστοῦ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ὡς εὐπλαγχνός δωρούμενος.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φρίξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
» ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τρα-
» φέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· αἰεζῶν
» δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, δικαιωνίζων ὕμνος
» ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑ-
» μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Υμᾶς μου πάντας συγγενεῖς, ἄρτι θήσο-
μαι, εἰς τὰς ἐμὰς ἐντολαῖς τηρήσετε, φησὶν
ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας Ἀγνῆς, προερ-
χόμενος· οἷς τὴν εἰρήνην διδούς, τὰ ταπεινά
φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκειν
τοῦτον καὶ ψάλλειν· Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοὶ, σαρκικῆς ἐστὶν ὁ
τόκος Λόγε Θεοῦ· οὐχ αἷμα γὰρ, καὶ
σὰρξ, σὴν Ἀγίαν σάρκα συνίστησιν, ἀλλὰ
Πνεύματος Ἀγίου παρουσία, καὶ τοῦ Ὑψί-
στου θεία ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκον-
τές σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**μεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεο-
» τόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιο-
» παθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέ-
» ρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μα-
» καρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ρύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως,
τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβω-
μεν ἔμφρονα· καὶ γὰρ ἀρρύπαρως προέρχεται
σάρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρήσασθαι, θείαν
διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Αφορῶντες εἰς Χριστόν, ταπεινούμενον ὑ-
ψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν· ζήλω
δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλά, πίστει παιδευθέν-
τες, ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν· ὅπως τὸν τι-
κτόμενον, ἐν ὑψοποιῶσις ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Οκλίνας οὐρανοὺς, καὶ Παρθένω οἰκήσας,
προέρχεται σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ,
τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος,
ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαί-

ροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐ-
θύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Αγάλλου ἡ Σιών· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ
πάντων συνοχεύς, τὸν Ἀστέρα προπέμ-
ψας, μηνύει τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβα-
σιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνά-
μεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέ-
πτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες,

Κανὼν ὁ Προεόρτιος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι
» ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδο-
» ξασται.

Τροπάριον.

Αρξώμεθα σήμερον, προεορταῖζειν, Χριστοῦ
τὰ γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ
τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ,
δί' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἀμαρτίας, σπαρ-
γάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται,
βρέφος ὀρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός· Δόξα τῷ
κράτει αὐτοῦ.

Εδὲμ διανοίγεται σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης
Θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βη-
θλεὲμ ἐν σαρκί· Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν
οἰκονομίαν σου.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόρ-
ρήσις Πάναγνε, τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν
Σπηλαίῳ γὰρ Υἱόν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ διὸ
εὐφραίνεται.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου· ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φαιδρῶς ἑορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρ-
τυς Ἰγνατίος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκ-
κλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἀθλήσιν αὐτοῦ, τὴν
πολυῦμνητον.

Τὴν ἑνδοξὸν μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν,
παμμακάρε Ἰγνατίε, καὶ ψαλμοῖς γεραί-
ρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου
κορυφήν, θεομακάριστε.

Φωστήρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑ-
πάρχων Ἰγνατίε, καταλάμπεις ἅπαντα,
τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἑσπέραν δαδου-
χεῖς, ἐκ τῆς Ἑφῆς ἐλθὼν.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον,
κινδύνους Ἰγνατίε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος,

οὐ κατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, ταῖς Ἐκκλησίαις Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριαῖς Ὑπερῆσιε, μία Θεότης, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰ δέμ εὐτρεπίσθητι· ἡ Ἐφραθᾶ γάρ, τῷ Κτίστη ἡτοίμασται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Προεόρτιος. Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομῶντες,
» ἔτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός
» ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε Χριστός, τὴν Ἐκ-
» κλησίαν αὐτοῦ, ἣν ἐξ Ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Ταύτην τῷ Χριστῷ τὴν σάρκωσιν, γνῆς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῷ.

Αστρον ἦδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰουδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιῶνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον.

Υμνον πᾶσα προεόρτιον, προσεδέτω κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τύπος ἱερᾶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης Μάκαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στύλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοις σεπτοῖς, στεφανωθείς ἐν Χριστῷ.

Οντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γάρ ἐτι, νομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἵστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγιάσται, τοῖς παθήμασί σου; ποία παροιμία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακή σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γάρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Σῖτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· ἔλκυσθήτω τὰ ὀστέα μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου,

καὶ βρώμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον Μαρτυρίου σταδίων, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προθηληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ πόθῳ πυρῶμενος, τοῦ ἀνενδότου ἐραστοῦ, ὅς τις ὡς πῦρ, τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχὴν.

Ζέων εἰς αἰεὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ, συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἐτι μὲν ἐγώ, ζῇ δὲ φησὶν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητὸν, Πνεῦμα εὐθές, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο Ἡσαΐα βόησον· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ· καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· Χόρευε ἡ οἰκημένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασαν μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Ιεραὶ Προφητῶν ρήσεις, τὸ πέρας δέχονται· ἡ Παρθένος ἰδοὺ, τίκτει Θεὸν ἐν σαρκί, Βηθλεέμ ἐν πόλει, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλουτίσθητι, ἀγαλλου καὶ χόρευε· μετὰ τῶν δούλων συναναστρέφεσθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὁράται ὡς βρέφος σπαργαννόμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ Ἐώας ἐκλάμψας ὥσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτίσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν ἔθνεσί τε καὶ πόλεσιν· ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὁδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορά τῷ Κυρίῳ σου· Θεοφόρε Ἰγνατίε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ μαρτυρίᾳ ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε· θῆρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θρασυπέσιον ἐνδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾷν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θάυματος ἀνερμηνεύτου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκούται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβρααμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν,
» ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοὶ τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἅπαντα πνοή, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίξει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ανάλαβε Προφῆτα, Ψαλτήριον Δαυὶδ, καὶ μελῶδει Πνεύματι, Ἀγίῳ ἐμφανῶς· ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστροῦ Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πὼς δέξεται σε Λόγε, τικτόμενον σαρκί, Σπήλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές; πῶς εἰληθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Εφαίδρυνας τῇ αἴγλῃ, τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν, ἱερέ Ἰγνατίε, δεσμώτης ἀπάχθεις· διαδραμὼν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ μαρτυρίου τὴν ἑσπέραν ἐξ Ἑῶας, πόσαν δαδουχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες, Ἰγνατίε σοφέ· ἀλλ' οὐκ ἐπάύσω καὶ δέσμιος ὢν στηρίζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστέλλων κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαρρεῖν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὰ στόματα σφαγῇ, καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητῶν· μηδεὶς ὀχλείτω, μηδεὶς μου θρύψει τὸν τόνον· ἐγὼ γὰρ σπεύδω ἀλεσθῆναι ὡς περ σῖτος, καὶ ἄρτος εὑρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλητῶν· αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάντα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Διήνυσας τὸ σκῆμμα, ζεύσῃ τῇ ψυχῇ Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἐρωτι τρωθεῖς, τοῦ ἐραστοῦ σου· Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἐρως· ὃν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις, πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς Ἀγία προσκυνημένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοι Τριάς ὁμοῦσι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, Θεὸς ὢν ἡξίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθὲ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προελθὼν σεσαρκωμένος, μείνας εἰς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν Υἱέ τοῦ Θεοῦ·
» ἄλλον γὰρ ἐκτός σε, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν· ὁ Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ρανάτωσαν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκασμόν· ἥδη γὰρ ἐγγίξει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὡς περ νήπιον ἐκ τῆς Ἀγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίῳ.

Οἱ θείοι νῦν σκιρτήσατε, Προφῆται τοῦ Θεοῦ· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποκληρῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Εδέμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι, ἀνοίχθητι λοιπόν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐκ κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεὺς, ὁσιος, πιστὸς, ἀμίαντος, ἄκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προὔπεγραψε, τὴν ἱεράν εἰκόνα, τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν, τῇ βίᾳ ἀκρόπολιν, πρὸς

ταύτην Πάτερ· ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παῦλος κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἑῶας φέγγος, καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστοῦ Ἰγνατίε ἔγραψες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Ως εὖλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φύλαττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας. Δόξα.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξαζὼν Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, αἰὶ γκωριζομένην. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι' ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλαίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὁράται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ὤδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» **Τ**ὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοί.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οὐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι' ἀστέρος φαيناῦ, τιτλούμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ.

Ρῆτορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς·
Οἶκος σὺ τοῦ Ἐφραθα, Βηθλεὲμ ἐν ᾗ Θεός, ὁφθῆσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Εν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, Κόρη τίκτει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντός, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτὸν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φαίνῃ, ἐπανακλίνει αὐτόν.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Ως τὸν ὄντως ἐραστήν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτόν, ἀναφλέξας νοεράς, Ἰγνατίε, τὸ ὕδωρ ἔσχεις, ἐν σοὶ τὸν ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινόν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες· Οὐδέν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάγκησας ὁρῶν, τῶν θηρίων ταῖς ὀρμάς, οὐκ ἔπτηξας, ὡς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀληθεύθαι.

Υπερζέων Ἀθλητᾶ, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ὡς εἰς δρόσον πρωΐνῃν, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνο φθᾶσαι, τὸ ὄντως Ὁν ἐραστόν.

Τοὺς μακροὺς σου πειρασμοὺς, καὶ τὰ ἄλυστα δεσμά, τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμοὺς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, οὐδὲν ἡγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. Δόξα.

Υπερούσιε Τριάς, ὑπεράγαθε Μοναῖς, ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐλέησον, τὴς προσκυνῶντας τὸ θεῖον κράτος σε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεὲμ, ἐτοιμάζου Ἐφραθα· ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς, βαστάζεται, κυφορεῖται, τίκτεται σῶζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνατίε· ἔνδοξε. Ὁ Οἶκος.

Αβραὰμ μὲν ποτὲ τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ ταῖ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ σπεύδοντος τεχθῆναι· σὺ δὲ Θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαι τὸν ὡς περ σφάγιον· καὶ τῶν θηρίων βρώμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὥφθης τῷ Κτίστῃ σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν· δι' ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας, παμμακάριε, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνατίε· ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Λέουσιν, Ἰγνατίε, δεῖπνον προὔτεθης,
Κοινωνεῖς δεῖπνου μυστικοῦ, θάρσους λέον.

Εἰκάδι Ἰγνατίος θάνε γαμφηλῆσι λεόντων.

Οὗτος ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας δεύτερος μετὰ Εὐδοκίου Ἐπίσκοπος καταστάς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἑμὰ Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προέδρῳ. Προσῆλθον δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Παρθένους. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεὶς, καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας, αὐτίκα μολυβδίναις σφαίραις τύπτεται· καὶ τὰς χεῖρας ἀπλωθεὶς, πῦρ ἐπαράχεται· καὶ πυρκαϊᾷ ἑλαίῳ λιπανθεὶς τὰς πλευ-

ραὶς φλέγεται· ἐπ' ἀνθρώπων ἵσταται· οἰθαροῖς ὄνυξι ξένεται. Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπεσταλὴν διδιδυμένον ὑπὸ δίκᾳ στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ, τοῖς θηρίοις γενέσθαι βορᾶ.

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν αἷς διήρχετο, εἰς τῶν Ῥώμην ἀχθεῖς, προσηύξατο ὑπὸ τῶν θηρίων βρωθῆναι, ἵνα, φθοῖν, ἄρτος γίνωμαι καθαρὸς τῷ Θεῷ. Ὅθεν βληθεὶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφεινῶν ἐπ' αὐτὸν λεόντων δεισπᾶν, καταλιπόντων μόνον τὰ παχύτερα τῶν ἐστίων αὐτοῦ· ἃ αὐλλογέιντα, ἀπεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν.

Οὗτος δὲ ἦν ὁ μακάριος, ὃν, ἐτι νήπιον ὄντα, κρατῆσαι, φασί, τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον εἰπεῖν· Ἐάν μή τις ταπεινώσῃ ἐαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὥς αὖ ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέχεται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτον καὶ ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Φιλογόνιος ἐντολὴν λίπει βίον,

Δραμὼν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν θείων γραμμάτων ἐκδοθεὶς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο· διὰ πάσης γὰρ διελθὼν παιδεύσας, ὡς μίαν ἀπάσας κατώρθωσεν. Ὅθεν λαμπρὸν ἐποδείξατο βίον, καὶ τοὶ γυναῖκα ἔχων καὶ θυγατέρα, καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος, καὶ ἀνθρώποις ἀδικουμένοις συνηγορῶν, καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέγων. Οὗτος ὑπὲρ ἡλίου ἔλαμψεν, ὡς εὐθίως ἐκείθεν ταύτης ἀξίως φανῆναι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ βήματος ἐπὶ βῆμα ἦγχετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγόρει, τοὺς ἡδικημένους τῶν ἀδικούντων ἰσχυροτέρους ποιῶν· ἔπειτα δὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. Ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦτον ἀνήγχετο, πολλὴ ἦν ἡ δυσκολία, ἅρτι τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῶν λειψάνων ἐτι μενόντων τῆς χαλεπωτάτης ζαλῆς, ἀλλὰ καὶ τάχα ἡ τῶν αἰρετικῶν ἐπαναστασις, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου σφίγας ἐνεκέπτετό τε καὶ ἐκωλύετο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, ἐγκωμίοις αὐτὸν τιμήσας, πλατύτερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος θαυμάσιως ποιμάνας τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιώσας, καὶ διαπρίψας τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, πρὸς Κύριον ἔβη δήμεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ
» ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνου καὶ
» εὐλόγησιν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδειξιν, ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· Ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὥφθη, ἐπιστήμης εὗρέτε πασαν ὁδόν, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρός.

Ἰδοὺ ἐκ ρίζης ῥάβδος Ἰεσσαί, ἐβλάστησεν, ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστόν· καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν Σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, συνέσεως καὶ βουλῆς, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· Ὁ Κύριος, τίπτεται Παιδίον δι' ἡμᾶς, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἀγγελος, βουλῆς μεγάλης Πατρὸς, ἀρχῶν εἰρήνης Χριστός.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔσχες πῦρ φιλόυλον ἐν σοὶ, Ἰγνάτιε, ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν· ὕδωρ καλοῦν· Δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα· ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετοχεταιῶν ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, γενέσθωσαν, ξίφη καὶ ῥομφαῖαι καὶ σφαγαί· τάφος δέ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγχχνα ἔστω, καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς τὸ ἐγκαταλείμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστὸν, ἐν σώματι· πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἔρως· πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι, αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, ἡδέα μοι, πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγειαί, θῆρες τερπνοὶ, δρόσος τὸ πῦρ ἐστὶ μοι τοῦτο· οὐ τοῦ ζῆν ἀνθέξομαι· διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῷ. Δόξα.

Τριαδικὴν προσάζωμεν ὥδην, δοξάζοντες, Ἀναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐδές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, κράζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ τοῖς Προφήταις πάλαι προῤῥηθεῖς, ἐγγίζετε μοι, βρέφος ἐκ Παρθένου κυηθεῖς. Χαίρει Ἀδάμ· καὶ ἡ Προμήτωρ Εὐα, τῶν ὠδίνων λέλυται· καὶ συγχορεύει Δαυὶδ, ὁ τῆς Παρθένου πατήρ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὡς φρίττωσιν Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρα-
» τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὕμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάζετε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα αὐτόν· ὅπως ξενωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν ἐπιδημεῖ· ἡγήσωμεν ἄσματα χαρμόσυνα σπουδῇ, καὶ ἄσωμεν

μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ χωρουμένῳ Σπηλαίῳ.

Ος ὥμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ σπέρματος δούς ἡμῖν, Δαυὶδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον, ἐξ ἧς βρέφος σαρκί, ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Υμνεῖσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱερεὺς, διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμὴν· ἀθλήσας γὰρ οὗτος, δι' ἀγάπην Θεῷ, ἐρῶν τοῦ ἐράσθαι, παθεῖν οὐ παρηγεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον, τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ· καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βοῶν· Διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς Πίσεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διέδραμες, ἀπ' ἁκρῶν οὐρανοῦ· καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστόν, τὸ φῶς συναστράπτεις, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας (*).

Δεσμοῖς κατεχόμενος, διώδεις τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου, ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ· καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὡς περ κρίνον ἀγροῦ, καὶ κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις. Δόξα.

Μονὰς οὐσιότητι, ὑμνεῖσθω ἡ Τριάς· Τριάς ὑποστάσει, τιμάσθω ἡ Μονὰς· ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένα, οὐ συναλειφομένα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐν Ἰακώβ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, ἐν πόλει Βηθλεὲμ, ὑμνῆσαι, τιμῆσαι, προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἀγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φω-
» τοφόρον Λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν Ναὸν
» τὸν ἅγιον, τὴν Σκηνὴν τὴν πάγχρυσον, τοῦ οὐ-
» ρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεο-
» τόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὺν Πατριάρχαις, Δικαίοις τε ἅπασιν, καὶ τοῖς Ἀγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ Πόλει Δαυὶδ ἀποτίκτεται.

Ηδὴ τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια· οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἀγγελοὶ σκιρτήσατε, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει οὕτως· ἀστράπτεις τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς ἀφθαρσίας.

Φέρει Χριστὸν ὡς περ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν Σπηλαίῳ πνεύματι, ἀποκενῶσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Ο Θεοφόρος ἡμᾶς εἰστιάσατο, τοὺς ἱερούς αὐτοῦ ἄθλους προθεῖς ἡμῖν. Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικά τῶν τερπνῶν ἀσμάτων ἄνθη, τὰς κορυφαῖς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν ἱερώτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· διὸ καὶ τὸν στέφανον, διττῶς κομισάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῖτος Θεοῦ καθαρὸς εἰμι ἔλεγες, καὶ δι' ὁδόν των θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱεροτελούμενος τῷ ἐρασῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον.

Ως ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνάτιε, καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἁμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱεουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς τε θηρία καὶ πῦρ ἐτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγονόνασιν· ἔ-χεις δὲ νῦν τὴν Σιών ἐνδιαίτημα, καὶ ζῆς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῇ αὐτοῦ ὠραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, ἱερέ Ἰγνάτιε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, ὑπὲρ τῆς ποιήσεώς σου ταύτης ἐντυγχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παύσῃ δεόμενος.

Δόξα.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσει, καὶ μιᾷ Θεότητι, ὑπερουσίως αἰεὶ θεολογεῖσθω, Τριάς ἀπλῆ συμφυὴς καὶ ὁμότιμος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀγνή τοῦ Θεοῦ Πόλις ἐμψυχε, ἐν ἡ Θεοῦ χωρηθῆναι εὐδόκησε· μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γὰρ, πρὸς σέ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννητορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον προεόρτιον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ· Σπηλαίον εὐτρεπίσθη-τι· ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτνη, τὸν ἀπερίγρα-

πτον Θεόν, σαρκὶ περιγραφόμενον· ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθὼς περ εὐδόκησεν.

Τοῦ Ἀγίου. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Σῆτος ὑπάρχω ἔλεγες, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι, δι' ὁδόντων Σηρίων, Ἰγνατίε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι· ἢ παρεστῶς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυρ.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως τετραμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τῷ ἐράσθαι· οὐ κοινωνὸς γεννηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ἄσμα-τα, νῦν προηγήσωμεν πίσει· ἔρχεται ἡκει γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὁραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαὶ, προπορεύεσθε Δυναμίεις· οἱ ἐν Βηθλεὲμ, ἐτοιμάσατε τὴν φατνὴν· ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· ἡ σοφία προέρχεται· δέχου ἀσπασμὸν ἡ Ἐκκλησία· εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Ανίσχει ὁ Ἀστὴρ, Ἰακώβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελούντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνελθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις· ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν· φρικτὸν θάμα! Ὁ Βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται. Βουνοὶ γλυκασμὸν, σαλαξάτωσαν· ἰδοὺ γὰρ, ἡκεῖ ὁ Θεός, ἐν Θαιμὰν ἔθνη ἠττάσθε· ἀγάλλεσθε Προφῆται· Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως· ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἀρχων, Χριστὸς τίκεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῇ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἡκει, τὴν βασιλικὴν, καινουργῶν αὐθις εἰκόνα· συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυναμίεις ὑμνήσατε· ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύθη· ἦλθε ὡς ἀπέκειτο· Θεὸς γὰρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίσῃ, ἡκοντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἀγνεία λαμπρυθῶμεν, ἀρετῆς ἀπαστραψώμεν· τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, νοὸς ὄμμασιν, ἡμᾶς θεῶντα τοὺς βροτοὺς, ἄκρα ἀγαθότητι.

Δόξα, ὅμοιον.

Εγγίζει ὁ Χριστός· Βηθλεὲμ προετοιμάζε· ἡδὴ τῶν Ἑθνῶν, τὸ σωτήριον αὐγάζει· εὐτρέπισον τὴν φατνὴν, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν κρίζουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεται σε ἄφρων, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φατνῆς, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἅπαντες, αἱ ἐξ Ἰουδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὕμνησον Πόλις Σκὼν· ἀγάλλου ἡ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαρὰν· ἀστὴρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, μέλλοντα τίκεσθαι Χριστόν· καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ Φάτνη ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ἄσωμεν καὶ βοήσωμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει. Ἀνατολίου.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἦξει καὶ ἡ χρονεῖ· ἐξ ἀπειρογάμου Νύμφης ὀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· καὶ Φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἐχώρει οὐρανός, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανούσθαι ἐν σοὶ, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς· Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θαῦμα ὁρῶντες τὸ φρικτόν· καὶ Ἀγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ησαΐα χόρευε, Λόγον Θεὸς ὑποδέξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριαμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φατνῇ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α΄. Τοῦ Στουδίτου.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτὴ, Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ αἰδίμον φωνὴν, τὴν, "Οτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὁδόντων θηρίων ἀλήθομαι· διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγωνῶς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμναῖς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλῶντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθانون καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὦφθη Κύριος ἐκ Παρθένος Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Αὐτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ λογισθῆσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέκραγε, Προφήτης ἐν πνεύματι· ὁδὸν γὰρ ἐξεῦρε, πᾶσαν ἐπιστήμης· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται· Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος, ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, πρασιτός μοι γενόμενος, ὃ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἄλωνος, ἡ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἀγεώργητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως· ὃν ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἀποκυήσεις τὴν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ἡ ἄμωμος, τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς ἅγιον

Σπήλαιον, παραδόξῳ λόγῳ, τοῦτον ἀποτελεῖν, καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτὸν, καὶ ἀνακλῖναι φάτνην ὡς νήπιον. Ἡ κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεαυτῇ Πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήσσευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλλῇ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερῆσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλῖναςα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῇ τοῦ ξίφους, τιμωρίᾳ στεφηφόρος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Ὡσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θρυουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Σὺν πανηγύριζε· Ἱερουσαλὴμ εὐφραίνου. Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοιξατέ μοι πύλας· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τῇ δρακί συνέχοντα τὴν κτίσιν· ὃν ὑμνοῦσιν Ἀγγελοι ἀκαταπαύστῳ φωνῇ, ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται· ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύχημα καὶ κλέος, Βηθλεὲμ ἡ τιμία, μητρόπολις ἡ θεία, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, δι' οὗ τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀρρέυστως, ὑπόστασις ὁραταί, μία ἐκ δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοίον.

Η πόλις Βηθλεέμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίσῃ, τὸ Σπηλαίον, τὴν Φάτνην, τὰ σπάργανα· ἐν σοὶ γὰρ, τεχθῆναι παραγίνεται.

Ἀπολυτίκια. Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Ἀγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸ Διδώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρίτη τε.

Ὡδὴ ἡ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς

» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ

» βληθέντες Θεὸν ὁμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-

» λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραθυμίας ὕπνον ἀφ' ἡμῶν, βαλῶμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης ἀγνῆς, Χριστῷ ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ικανούσθω πράξις ἀγαθὴ, ἡμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείῳ· ὅπως φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, Χριστῷ τικτομένῳ ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες, ὥς περ δῶρα τῷ δόντι, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ λιθαίνου Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρχομένῳ τεχθῆναι, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρή-

» σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα,

» σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Ταῖς ἐπιγνώμοσι Χριστὸς, γρηγορεῖν ἐντέταλται, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ ἦκει τεχθῆναι.

Εν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστέ, ἐνδημία σύσκηνον, δεξιόις με δεῖξον προβατοῖς σου, σὴν τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Εν τῇ προτέρᾳ σου Χριστέ, παρουσία ἔσωσας, τὸν Ἀδὰμ· ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν Γέννησιν σῶζε.

— — — — —

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν αἰ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ο ἀπρόσιτος Θεός, δ' εὐσπλαγχνίαν προσίτος, γενόμενός μοι θέλων, προέρχεται σαρκί, γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος· ὃν ὑποδέξασθαι

προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακραζόντες φόβῳ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, ὁράται σήμερον! ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται, Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. Ποιμένες τε καὶ Ἀγγελοι αὐτὸν δοξολογήσουσιν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. καὶ ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος, εἴ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-

» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ

» τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς

» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-

» νίκιον ἄσω μελωδήμα.

Αγγέλλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω· ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκί ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται· τὰς σειρὰς διαλύει δέ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐσπλαγχνος.

Βασιλίσσα ἀγνή, Βασιλέα τῶν ὅλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύουσιν πάντοτε, ἀμαρτίαν τελείως ἐξαίροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιοῦνται· ἰδοὺ γὰρ ὃν προήγγειλαν Χριστὸν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, φανεροῦνται σαρκούμενος· τούτου νῦν προεορτάσαι, τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπειν σε Μάρτυς, προσθέτω Θεός χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θειομένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, περέχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ετρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Πανεύφημε· καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδονὰς, καὶ μνηστῆρα ἐπίκηρον, κατεγγυήθης ἁμωμος, ἀγνή παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Λαμπρύναις φωτοφανέσι κάλλεσι, τὴν σὴν διάνοιαν, ὁ Πλαστοργὸς τῶν ὅλων καὶ

Θεός, οὐρανίων θαλάμων σε, παρθενικῶς χορεύουσιν, Μάρτυς θεόφρον κατηξίωσεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένος τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σάρκα ἐξ αὐτῆς, καθ' ὑπόστασιν ἀρρήτον, ὑπερφυῶς φορέσαντα, ὅπως θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
» συναγωγὴ· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Δανιὴλ ἐξ ὅρους σε, παρθενικοῦ λίθον Λόγε, ἀποτμηθέντα βλέπει, καὶ ἐκλεπτύνοντα βωμοὺς, εἰδωλικούς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο φόβῳ σε δοξάζομεν.

Εξ Ἑώας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ὀδηγηθέντες ἄστρῳ, δῶρα προσάγουσι Χριστέ, σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίθον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀνήροτος φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βωόντων· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Τῆς Ἀγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ετέλεσας τὴν ψυχὴν, ναὸν πανάγιον Θεοῦ ἔνδοξε, θείοις ναοῖς πάντοτε, ὕμνοις καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αϊμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδευσας, Ἰουλιανὴ τὰ φρονήματα.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενος τοὺς βροτοὺς, ὁ συμπαθὴς ἐκ τῆς Ἀγνῆς τίκτεται, ἐν Βηθλεὲμ σπάργαντα, νήπιον καθάπερ δεχόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χαράς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, τεκεῖν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θαύματος ἀνεκφράστου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἀσάρκος· Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα· Ἡ Βηθλεὲμ ἀγαλλοῦ, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα, τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πεποιικιλμένη ἀρεταῖς θεοσδότοις, διηθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἄμωμος ὠραίῃς σεμνῇ· ὅθεν σου ὁ Κύριος, νῦν ἡράσθη τοῦ κάλλους, καὶ πρὸς φωτεινότητον, σὲ νυμφῶνα εἰσήξεν· ἐν ᾧ χορεύεις Ἰουλιανή, μετὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστὲ τῷ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Παίμενες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννηθῆναι, υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, σῶζοντα κόσμον φθορᾶς.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Η ἀγία μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἀγιασματος, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, τῷτο ἐκκενώσαι προέρχεται, ἀγιασμόν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον, τοῖς κραυγάζουσι· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σεπτά σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλεσθαι καὶ χόρευε· ἡ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρκί, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ιησοῦς σαρκὶ γεννᾶται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ Ἄχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχείᾳ πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσεσιν.

Τῆς Ἀγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τεταμένην τὴν διάνοιαν κεκτημένη, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένης, καὶ μαστιζομένης δεινῶς, οὐδόλως ἐφράντισας, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.

Υπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότη, τοὺς τῆς σαρκὸς πανεύφημε, Μάρτυς ἀμαυρῶσαι· ὅθεν κατεφρόνησας, καὶ πλούτου καὶ μνηστορος, καὶ τῶν πολυτρόπων κολάσεων.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκα, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς, ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θείον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, ἡ Θεοτόκος βλέπουσα, θάμβει συσχεθεῖ-

σα, Τέκνον ἀνεκραύγαζε, πῶς νῦν σπαργανώ-
σω σε, ψάμμω σπαργανοῦντα τὴν θάλασσαν;
Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** 'σεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χρι-
» στέ· ἀλλ' ἡμεῖς σὲ μονογενές, Πατρικῆς
» ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτός ὀρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Κ ὁρῆς ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἑμμανουήλ, καὶ
ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλη-
σιν, θέλων ἐργάζεται· τούτου τὰ Γενέθλια, εὐ-
σεβῶς προεορτάσωμεν.

Λ ὁγος ὢν προάναρχος, Πατὴρ καὶ συμφυῆς,
ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθεῖς, τῶν ἀλόγων ἔλυ-
σας, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προεορτάζοντας,
εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Μ ακαρία, πέφυκεν, ἡ ρίζα Ἰεσσαί, ἐκβλα-
στήσασα τὴν Ἀγνὴν, ἄνθος θείον φέρου-
σαν, Χριστὸν τὸν Κύριον· οὗ προεορτάσωμεν,
τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Τῆς Ἀγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρ οῦν Μάρτυς δυσσεβοῦς ἀθείας ἐξήρανας,
τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως
χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἐσβέσας.

Ο λόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας,
ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν
αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσας.

Σ ῶ κάλλει τὴν ψυχὴν, τετρωμένη παρέδρα-
μεν, ὧ Δέσποτα ἡ Παρθένος, τὰ ὀρώμενα
κάλλη, ἀθλήσει διαλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Θ αῦμα καινοπρεπές! ἡ Παρθένος ἐπείγεται,
ἡ Ἀχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεὲμ τοῦ
κυῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** λθὼν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• **Η** κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
• μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθῶ ἀνάγα-
• γε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλες.

Ν έον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεῖς ὁ πρὸ
αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀρρήτως ἀναλάμψας,
τῆς παλαιᾶς, πάντα ἠλευθέρωσε, παραβάσεως
ὡς εὐσπλαγχνός.

Ξ ένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, ἐν Βηθλεὲμ
τῇ πόλει, γεννηθέντος σου ἄναρχε Λόγε·
Ποιμένες γάρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι, ὡς Δε-
σπότη προσεκόμιζον.

Ο ἀστήρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει
Μάγοις, ἀπορρήτως Ἥλιον τεχθέντα· οὗ
τὰ σεπτά, νῦν προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι
Γενέθλια.

Τῆς Ἀγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ε ρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες.
Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὥραϊον
κάλλει· ὅθεν βασιάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γη-
θομένη φρονήματι.

Τ εῖνεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβε-
σθαι, τὴν τοῦ Κυρίου Ἀμνάδα, πονηρὸς
διώκτης προσέταττε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν
τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ω ρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥ-
λιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, καὶ
ψυχὴν θεόφρον καὶ τὴν καρδίαν, κατηυγά-
σθης, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Θ ἄλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλη βουλήμα-
τι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου
Κόρης καὶ σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, καταδέ-
χεται κόσμου λυτρούμενος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ** ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Θ** Ἐκκλησίᾳ βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε ν τῇ Βηθλεὲμ, ὀρῶντες σπαργανούμενον,
τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τῇ χειρὶ
αὐτοῦ, προεόρτια ἄσματα, τῇ Τεκούσῃ τοῦτον
προσενέγκωμεν· μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται,
κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τ ὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν ἡ Παρθένος ἐν ἀγκά-
λαις κρατοῦσα, καὶ μητρικοῖς ἀσπασμοῖς
καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο· Σποράν οὐκ ἔγνων
ἐν τῇ συλλήψει, καὶ φθορὰν οὐχ ὑπέστην ἐν
τῇ γεννήσει, ἀλλ' Ἀγνὴ ὥς περ πρῶν εἰμί καὶ
μετὰ γέννησιν· διό σου προσκυνῶ Τέκνον τὴν
πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἄφατον μεγαλουργίαν,
ἣν ἔδειξας εἰς ἐμέ· ὅθεν καὶ ἀγαλλομαι,
κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Στίχοι.

Ἰουλιανῆς ἀγλαῖσμα τὸ ξίφος.

Ὡς προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτῃ στέφος.

Ἐκτανον εἰκάδη πρώτη Ἰβλιανὴν ἐρατεινήν.

Α ἴτη ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῷ τοῦ Βασιλέως πλουσίῳ γεν-
νητῶν παῖς ὑπάρχουσα, καὶ μνηστεύεται παρ' αὐ-
τῷ Ἐλευσίῳ τινὶ συγκλητικῷ. Οὐ βουλομένη τὸν γάμον
ποιῆσαι, οὐ κατεδίξατο ἡ Ἀγία, εἰπούσα· Ἐάν μὴ πρό-

τερον τὴν τῆς Πόλεως ἀρχὴν σχῆς, οὐ συνέρχομαι σοι εἰς γάμον. Εἰς δὲ τὴν τοῦ Ἐπαρχοῦ τιμὴν καταστάντος αὐτοῦ, πάλιν πρὸς αὐτὸν λέγει· Ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς τῶν εἰδῶλων θρησκείας ἐπὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν μεταστραφῆς, τὴν διὰ γάμου πρὸς σὲ κοινωνίαν οὐ καταδίχομαι. Ὁ δὲ τῷ πατρὶ τῆς Παρθένου ἐξείπε πάντα. Μὴ δυνήθεις δὲ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως αὐτὴν μεταβαλεῖν, αὐτῷ τῷ μνηστῆρι καὶ Ἐπαρχῷ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κρατοῦντας νόμους ἐξίτασιν παρεδόθη. Ὁ δὲ, τοῦ χιτῶνος γυμνώσας αὐτήν, καὶ βευνεύροις ὤμοις ὑπὸ ἑκατάδεκα στρατιωτῶν καταξάνας, καὶ τῶν τριχῶν ἐκκρεμάσας, ὥς ἐκοπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ σιδήροις πεπυρωμένοις τὰς πλευρὰς αὐτῆς καταφλέξας, καὶ ἑτερόν τι σιδήριον πεπυρακτωμένον ἀπὸ τοῦ μίσου τῶν μηρῶν αὐτῆς διελάσας, καὶ ταῖς πλευραῖς τὰς χεῖρας αὐτῆς περιδήσας, τῇ εἰρκτῇ ταύτην ἀπαχθῆναι διεκελεύσατο.

Ταύτη οὖν τῇ νυκτὶ, ἐν ἣ ἀπερρίφη, προσευχομένης αὐτῆς, πρόσκειναι αὐτῇ ὁ ἀφανὴς παντῶν ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, ἐν σχήματι Ἀγγέλου, προτρεπόμενος αὐτὴν θῦσαι καὶ ἀπολυθῆναι. Ἡ δὲ Ἀγία, τοῦτον ἀπωσαμένη, τὰ κατ' αὐτὸν πάντα, καὶ μὴ βουλόμενον, ὁμολογῆσαι ἐποίησεν. Ἀχθεῖσα δὲ πρὸς τὸν Ἐπαρχον, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἀμεταθέτος μένουσα, καμίνῳ λίαν ἐξαφθείσῃ ἐμβάλλεται. Καὶ ταύτης παραδόξως οὐλομένης, πεντακόσιοι ἄνδρες ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτίκα ξίφει ἐτελειώθησαν, μετὰ γυναικῶν ἑκατὸν τριάκοντα.

Τῆς δὲ Μάρτυρος εἰς λείβητα ἐμβληθείσης διακαῆ, λουτρὸν ὁ λείβης τῇ μακαρίᾳ ἐγένετο. Λυθεὶς δὲ καὶ ἐκχυθεὶς, ὥσπερ ὑπότινος μηχανῆς, τοὺς κύκλῳ ἀπίστους διώλεσεν. Ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρα παντῶν ἡ Μάρτυς ἐγένετο, τὴν διὰ ξίφους ὑφίσταται τελευτήν. Ἦν δὲ, ὅτε ἐμνηστεύθη τῷ Ἐλευσίῳ χρόνων ἑκατάδεκα· ὅτε δὲ τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, χρόνων δεκαοκτώ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξὶς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πιερῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τῆς Ἀγίας Ἰουλιανῆς πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πεντακοσίους εἶδεν ἐκτετμημένους,

Ἡ Νικομηδούς, Μάρτυρας νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιοι ἑκατὸν τριάκοντα γυναῖκες, αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν πενταπλῇ προὔτεινεν εἰκάδι ξίφει,

Τριπλῇ γυναικῶν Μαρτύρων δεκάς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεμιστοκλέους.

Στίχ. Τὰς ἐκ σιδηρῶν ὀξέων ἤλων ξέσεις,

Ὡς τις σιδηροῦς καρτερεῖς, Θεμιστόκλεις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δακίου, ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων. Τοῦ οὖν ἄρχοντος διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, καὶ τοῦ Ἀγίου Διοσκορίδους ἐπιζητουμένου, ἐπεὶ πρὸς τὸ ὄρος κατέφυγεν, οἱ ζητοῦντες αὐτόν, εὗρον νέμοντα τὸν Θεμιστοκλῆα, καὶ ἀνθρώπων περὶ τοῦ Διοσκορίδους. Ὁ δὲ, ἐκείνον μὲν ἀπέκρυψε, μὴ εἰδέναι λέγων ἵνα ἐστίν· ἑαυτὸν δὲ παρέδωκεν, ὁμολογήσας εἶναι Χριστιανός. Καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ, καὶ παρρησιασάμενος, ἐτύφθη κατὰ γαστρός ἕως ἱερώτης· καὶ ἐπὶ ξύλου ἐκρεμάσθη. Εἶτα σύρεται ἐπὶ τριβόλων σιδη-

ρῶν· ὑφ' ὧν ὅλον τὸ σῶμα περνούμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε Σπηλαίον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι Ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος, τροφέα πάντων εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ χρηματίζοντα;

Ρήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαλαάμ, Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις, ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στερεῖούσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως, δείξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Εἰν ἀφροσύνη, πυρακτωθέντι σε τῷ λείβητι, Μάρτυς, δικαστῆς προσρίπτει ἀνηλεῶς· δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος, ἀδιαλώθητόν σε διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς, τῇ πυρᾷ προσέρχῃ ἀναψυχῆς, αἰσθημένη καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοὺ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε χωρίον, τοῦ Ἀχωρήτου Μητροπάρθενε· τοῦτον, σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν Ἀχραντε, ἐπανορθωμένον, τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀντρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν πολλὰς με Χριστέ παραβάσεις, τῶν ληστῶν χρηματίσαντα σπηλαίον, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἄφατον, διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς κατηξίωσας.

Υπογράφων τελείαν μοι ἄφεςιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητὴς τῆς

κτίσεως, σὺν τοῖς δούλοις· ὕμνω σου τῆς εὐ-
σπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότη Παλάτιον, πῶς ὑ-
πῆλθε σμικρότατον Σπήλαιον, τὸν Βασι-
λέα Κύριον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι,
Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε;

Τῆς Ἀγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Αἴνω σου τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν
δυναμένον, ἔχουσα σῶζειν Θεὸν λεβήτων
βράσματα χάριτι, Θεοῦ Πνεύματος κατέσβε-
σας, ἀναβοῶσα τὴν ὁδὴν, τῶν Παίδων Μάρτυς
πιστῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ρῆμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι,
πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσαν
σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέ-
χθης τῷ πυρὶ, τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ, Θεοφό-
ρε, δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ιστασο πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύτ-
τουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα
σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ
τὴν ἀθάνατον ζωὴν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτῆ, τιθεὶς ὁ Κύριος, διὰ
νεφέλης ἡμῖν, Παρθένη τίκτεσθαι ἔρχεται,
ὅπως λύση τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῆς α�μαρτίας ζο-
φερά, νέφη βοώντων αὐτῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοὶ, σκιρτήσωμεν,
καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν· ἦκει ἡ πᾶν-
των σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος,
καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβο-
φρόνως ἑορτάζοντας.

Ψαλτήριον ἅγιε Δαυὶδ ἀνάλαβε, καὶ κιθά-
ραν καὶ μελώδησον· Τοῦ Ἐφραθα οἶκος
εὐφραίνου· Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστροῦ ὃν ἐγέννη-
σεν, ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς
Παρθένου σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος, ὡς μέγας ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου,
ὁ Δεσπότης καταβέβηκε, καὶ αὐχμηρίᾳ
ἀθείας, τὴν γῆν κεχερσωμένην κατήρδευσε, καὶ
πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννητορ
Μητροπάρθενε.

Τῆς Ἀγίας. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιουλιανῆς Ἀθληφόρου, τοὺς ὑπὲρ Πίστεως
ἀγῶνας, Ἀγγελοὶ ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυ-
ναικειᾷ φύσει κατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προ-
μήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ος περικαλλῆς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος
Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δι-
καιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν
ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν Χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον
Τρυγόνᾳ, καὶ Περιστερᾷ μαρτυρίῳ, κε-
χρυσωμένας ἔχουσιν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν
πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ηῦνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μάρ-
τύρων ἀθληφόρε, Ἰουλιανῇ· καὶ ὡς ῥόδον,
τὴν παρθενίαν εὖοσμον φέρουσα, τῷ νοητῷ Νυμ-
φίῳ σου, Θεῖον ὁσφράδιον γεγέννησαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸν φέροντα πάντα, πρὸς Βηθλεὲμ
ἔρχη Παρθένε, τοῦτον καὶ κυῆσαι καὶ
φάτνῃ, προσανακλίνει καθάπερ νήπιον, τὴν τῶν
βροτῶν ἀνάκλησιν, διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Τὸν νυμφῶνά σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιπο-
δοῦσα, βασάνων ἅπασαν πείραν, στερ-
ρῶς ὑπέστη ῥοπῇ σου· Ἡς πρεσβείαις ὁ Θεός,
δεόμαί σου, τὴν ψυχὴν μου ρίκτηίρησον.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Βηθλεὲμ γῇ Ἰουδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους·
ἐν σοὶ γὰρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος
ἦκει νῦν, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτὸν,
τὸν Θεὸν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Η δημιουργὸς, νῦν προέρχεται Σοφία· αἱ
προφητικαί, διανίσχουσι νεφέλαι· ἡ χά-
ρις αἰθριάζει· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε· παύεται αἰ-

νίγματα σκιώδη· ἡ τῆς Ἑδέμ ἡνοίγη πύλη. Ἀδὰμ χόρευε· ὁ πλαστουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἐκὼν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις, τίκτεται σαρκί, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. Τοῦτο συγκατάβασις ἡ ἄκρα! τὸ ἢ φρικτὴ οἰκονομία! δι' ἣν ψάλλομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Χριστὸς παραγίνεται.

Ἰνα τῆς φθορᾶς τὸν ἰὸν ἀποκαθάρης, καὶ τὴν ἀρχικὴν, ἀναπλάσης μοι εἰκόνα σαρκῶσαι καὶ θηλάξεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνελίσσῃ· τερατουργέ ὕμνῳ σε Λόγε, βουλῆς Ἀγγελε, τῆς πατρικῆς, δι' ἧς ἐγὼ, ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐκσταῖς βροτὸς ὠλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι' ἀστέρος ἐκάλεσας, ἄνακτα Θεὸν σε προσκυνοῦντας· πνεύματι χειλέων ἀσεβῶντας, ἐθνῶν ἄρχοντας, ὃς ἀνελεῖς (*) καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον.

Δόξα, ὅμοιον.

Λόγος ὁ Πατρί, ὁμοῖσις ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φυραθεὶς ἀγνῶν αἱμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὔξει, χρονικῶ διαστήματι, αὐθις τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ· ἐκπληξίς! ἀλλ' Ἀγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσι· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Μάντεως χρησμοί, Βαλαάμ ἀποπληροῦνται· οἱ γὰρ Περσικαῖς, τερατείαις κεχηνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλάμψει τὸν ἄδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν ἄνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἑφραθαῖ.

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἥδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει.

Ἰνα τῶν Προφητῶν, πληρώσῃ τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἑδέμ ἀνοίγει, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὁ Κύριος.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Μύρισον Βηθλεὲμ, τὴν Φάτνην τὴν ἀγίαν· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεφαπλοῖ ἀκτῖνας, τῆς ἐαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο ἄδυτος Ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑψηλίον· καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἀγναῖς πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἐτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ, ὡς νηδόκησεν· ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἑδέμ διαγωγῆς ἐπαναγάγῃ, ὡς εὐσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τιχτόμενος.

Ο νώτοις ὀχούμενος, χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πανᾶμωμον μήτραν ὥκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰουδα ἀποτίκτεσθαι. Σπηλαιὸν ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον· Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ἣ ὥσπερ βρέφος, Παρθένος Μαρίαμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς νηδόκησεν (*).

Α λόγων ἐν φάτνη σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἐννοίαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γὰρ, ἀλογίαν ἔρχῃ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὀφews· σπαργανωθήσῃ δὲ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε Ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε· ὅθεν σε δοξάζω, ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

(*) Ἐλήφθη ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως· Καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Ἦσ. ια. 4.

(*) Ἀντὶ τοῦ, αὐτὸν, ὡς νηδόκησε, τὸ χειρόγραφον, εἶχει, τὸν ἀπεριόριστον.

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἀγίας,

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ος περικαλλέστατα τὰ σὰ, Μάρτυς προτε-
ρήματα! ὡς εὐκλεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς
περιβόητος, ἡ ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύμα-
τα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι' ὧν δοξά-
ζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς
σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν Σεμνή, τῶν ἀθλούν-
των ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσα-
σθαι· ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους·
καὶ νῦν θεῖα χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον
Πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων
τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προ-
τερήματα.

Ηστραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου
ἐνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα· καὶ
ταῖς ἀκτίσί σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάν-
των τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσιόν-
των σου, τῇ θεῖα λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα
νάματα, Ἀναστασία, Μάρτυς μεγαλύνουμε.

Δόξα, τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληψας τὸ δῶρημα, Ἀνα-
στασία πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ
σταδίῳ· δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, καὶ
πόντῳ παρέδωκας Ἀθληφόρε, Μάρτυς ἀξιο-
θαύμαστε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ τε-
κὼν σε; τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν
Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθά-
ρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοί,
φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶ-
μεν Παναγία, καὶ προσευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι
χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον· καὶ οὐρανὸν αἰ-
τοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ
προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς εἰς Δυ-
σμάς θαύσασθαι, τὴν Σωτηρίαν τῶν βροτῶν,
ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ερχεται ὁ Χριστὸς, τὸν πονηρὸν συντρίψαι,
τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς
δεσμίους· αὐτῷ προὔπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει.

Ασατε Πατριαί, Ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν·
οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγραυ-
λῶντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ορητε καὶ βουνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ
ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν
Κτίστην, τικτόμενον μεγαλύνει.

Δόξα, τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώ-
νυμος γενομένη Σεμνή, πολιτεία τῇ κλή-
σει προσφόρως ἐξηκολούθησας· καὶ τὴν φύσιν
νευρώσασα, ἀρρένωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἀ-
λουργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμά-
των σου· καὶ βασιλικὸν ὥσπερ σκῆπτρον, τὸν
σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμ-
βασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν
ἰκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θεῖας δό-
ξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ησαῖα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προ-
φήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον πυρὶ
καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς
Θεότητος. Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην
ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σω-
τηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστήρ
ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύ-
ριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Ἀγίας· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Εἰς τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῶδιον,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετραδι ψαλῶ.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῆς πίξεως, ἐν πέτρᾳ με σερεώσας, ἐπλά-
» τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εν κενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρώδου, καὶ
γνώμη συναθροίζεται μαιφόνῳ, τικτόμε-
νον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι· ὃ πάντες ψάλλο-
μεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, σκέ-
πτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νη-
πίαις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν
ὃ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**ῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπτα-
» πλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν
» ἡ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατή-
» σαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα

» Κυρία, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι
ἡμᾶς Χριστῷ τικτομένῳ σαρκί, σαρκὸς
τὰς κηλίδας καθαρίσωμεν, τῷ ἀχράντῳ καθα-
ρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἀ-
μαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρι-
κτῆς, Χριστοῦ τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθει-
μένου ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες·
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργεῖσθαι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν
ἰδίων σπλάγχχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς
Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες
πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ τικτομένῳ, βοῶντες·
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ψ**υχαῖς καθααῖς, καὶ ἀρῥυπώτοις χεί-
» λεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλί-
» δωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμα-
» νουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες
» πρεσβείαν τεχθέντι· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
» Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔ-
σω τῶν γερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτὰ,
ἀντὶ σμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιθάνου, ἀρετῶν
τὸν σμυρνισμόν, ψαλλόντων τε Χριστῷ τικτομέ-
νῳ· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πωρωθεὶς, Ἡρώδης Μάγοις ἔμφροσιν·
"Ἀπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν Βα-
σιλέα, καὶ εὐρόντες μηνύσατέ μοι· μελετήσας ὁ
δεινός, τὸν φόνον μαιφόνῳ καρδίᾳ· Φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ωπρωτικῆς μαιφονίας τόλμημα! λήθης
ὅθεν ἔτυχες, ὅτι Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον
ἀναιρεῖ λαμβάνων· ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὡ-
μῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρώδη· Φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ενθέως εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον· Χρι-
στός γὰρ ὁ Κύριος ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱός,

ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώ-
πων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατὰ-
ραν, τῆς προμήτορος Εὐας· διὸ ὡς εὐεργέτη
ἡμῶν, ἄσμα προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσιν, τὸν προαιώνιον Λό-
γον, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, ὑμνολογῶν ἀνε-
βόα· Βλέπω σε γεγεννημένην Ναὸν Κυρίου, φέ-
ρουν τὸν πάντας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα,
καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι' οἶκτον Θεοῦς
ναοὺς δεικνύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Προεόρ-
τιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**μηθείση τμᾶται, πόντος Ἐρυθρός, κυμα-
» τοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς
» ὁμοῦ, ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, καὶ πανοπλί-
» ταις τάφος· ὥδὴ δὲ Θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο·
» Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἁ-
πειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ; ὠκοδόμησε τὸν
οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός·
ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δε-
δόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀ-
παρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἑθνῶν, τοὺς
ἀλόγους πρὶν τραφῆναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ
φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς
ἣν σπεύδουσι, σὺν δώροις ὀδεύοντες, ἀστέρος
προλάμποντος.

Ακουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν, ἐκπληρμέ-
νων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ἡ Παρθένος
γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπείγεται τεκεῖν τὸν
προόντα· ὃν Μάγοις μὲν οὐρανὸς καθυπέδειξε,
Ποιμέσι δὲ Ἀγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἐλλειπῆς
ὅμως τινῶν Τροπαρίων·

Τοὺς εὐκλεεῖς σε, Μάρτυς, αἰνέσω πόνους ἐγὼ
ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πι-
στῶς ἐορτάζομεν, ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν,
ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ,
σαρκὶ τικτόμενος.

Ο κόσμος ἀγάλλεται, ταῖς ἀριστείας, ταῖς
σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώ-

ματα, ἀνὰ κηρύττων αἰεὶ, Ἀναστασία, Ἀθλητῶν
τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Υμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστάσια, τὰ
ἄθλα τὰ στίγματα, τὰ φρικτὰ τεράστια,
τὴν πρὸς τὸν Κύριον, θείαν ἀγάπην, καὶ πολ-
λὴν ὄντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ
Κόρης τικτόμενος· Μάγοι εὐτρεπίζονται,
ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τῷ τὸν θεάσασθαι πιστῶς,
καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος. Ἄλλος.

Υμῶ σε Μάρτυς Ἀναστασία πόθω. Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Υμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ, τῷ μέλλοντι
τεχθήσεσθαι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν
Βηθλεὲμ τῇ πόλει καὶ φάτνῃ τεθήσεσθαι, νή-
πιον ὥσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ
γένος.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία
ἐνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες
τὰ κάλλη τοῦ κόσμου στερόρῳτῃ, γνώμῃ καὶ
ἀθανάτου, κληρουχίας ἡξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φω-
τισμῷ τοῦ Πνεύματος, αὐγαζομένη Σε-
μνή, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκή-
νωσας, ἐνθα τὸ θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου
Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Οφθῇ ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος.
δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἐκ σου Παρθενο-
μήτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανα-
σίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Κ**ύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ
- **Κ**τιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, εἰς
- τῷ ἥνωσε· καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρ-
- κί, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, Φάγετε
- βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθή-
- σεσθε.

Ρύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμῳ
τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ
Ἡρώδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεῖς πρὸ
τῆς μανίας Πιλάτου· ὅθεν φονικῇ ὠμότητι, τῶν
βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Αφρων ἀνὴρ, ἔφη· Οὐκ ἔστι Θεός· ὅς μα-
νίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν
νοσεῖ· τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσὼν,
πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἑαυτὸν
ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Τῆς Ἀγίας. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Ενδον τοῦ Σπηλαίου τίκτεται, ὁ πρὸ ἑωσ-
φόρου, ἐκ γαστροῦ ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν
καὶ λόγον· καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστήρ ὑπο-
δείκνυσιν, τοῖς Ἀστρολόγοις ἐμφανῶς· τοῦτον
πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Ιδε ἱερὰ πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως, ἔλαμψεν ἡ
μνήμη, ἡ τῆς Ἀθληφόρου· ἐν ταύτῃ φωτισθέν-
τες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν
θεοπρεπῶς θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα θεολόγον ἠνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου,
καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος,
καὶ πάσχουσα προθύμως· ἐντεῦθεν γεγένησαι,
πᾶσι τοῖς κάμνουσιν αἰεὶ, Μάρτυς σεμνή, κα-
ταφυγὴ καὶ λιμὴν.

Θεοτοκίον.

Οὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ σῆ Παρθένου,
σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τε-
χθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπως με, οἶκον γε-
νόμενον λησῶν, δείξῃ ναὸν τῆς Θεῆς Πνεύματος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφῆς Κύριος,
μέλλει καθορᾶσθαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλινό-
μενος· ὅρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν,
οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παρρήσία, τῶν διωκτῶν ἡμβλυνας,
τὰ πεπυρωμένα, ῥημάτων βέλη σωτή-
ριον, λόγον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ θείῳ,
πόθῳ τὰ κινήματα, ψυχῆς ἰθύναςα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον· μό-
νη τῇ αὐτοῦ, ἀγαπήσει ψυχὴν προσέδη-
σα· τούτου ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλε-
σίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἡθους ἀπλότητι.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα, ἄ-
πασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρᾳ φέρεις σαρ-
κούμενον· ὃν καὶ τικτόμενον ἀνακλινεῖς ἐν τῇ
φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον τὸν προαιώνιον.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
- τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
- ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
- ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
- λάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετὴν, συμ-
παθεία καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς
χρείαις ἐκάστοτε, διηκόνεις Θεόπνευστε· καὶ
τοὺς ἰχῶρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν
μηδενὶ θεμένῃ, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· ὅθεν

ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνης, πολλὰς ὑπομείνασα, στερότατως ἐνήθησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεοπαιδός, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
» σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνει
» σοι· Ἔθνη κραταιὰν, ἀγάπησιν ἰσχύος Πάτερ
» οἰκτίρμον· τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθὲ,
» ἱλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Επὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, συγκαταβαῖς, καὶ ὡς σταγὼν ἐπὶ τὴν γῆν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχη συμπαθῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστὲ σαρκὸς, Ἀβραάμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντιχάριτος, ἔρχη παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.
Πόμα καινόν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαυὶδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεισι, βλύσαι Βηθλεὲμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον ἅπαν δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυὶδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σὰρκα γεννᾶται Χριστός.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Υμνήσατε τὰ Ἔθνη, κροτήσατε Λαοί· ἐν Σπηλαίῳ τίκεται, ὁ πάντων φωτισμός· οὐ ταῖς ἀκτῖσιν, Ἀναστασία ἡ Μάρτυς, καταυγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμπασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνῇ, τῇ Χριστοῦ Πανεύφημῃ, προθύμῳ λογισμῷ· καὶ τούτων Μάρτυς, ἰχῶρας, χερσὶν οἰκείαις, πόθῳ καὶ πίστει, ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Αγῶνας πολυτρόπης, διήνυσας στερότῳ, καὶ θουμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς· Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, καταφυ-

γῆν σε καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν, κέκτηται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ρομφαίας ἀοράτων, συνέτριψας ἐχθρῶν, Μάρτυς μεγαλώνυμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν Θεῷ Πνεύματι· ἡ Παρθένος γὰρ ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκεται τὸν Παντέλειον.
Τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλείαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στερότατως ἐναθλήσασα, ἀδιστακτῶ γνώμῃ καρτερόψυχε.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρου νηδύος Ἀχραντε, Βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φάτνη προσκλινόμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ὡς
» φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων,
» τῷ κόσμον ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι
» λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητὸν, δῶμεν δόξαν νε-
» μοντι πᾶσιν εἰρήνην.

Η τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσης ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετός ἐν πόκῳ, καταβάσας, μήτραν Παρθένου ὤκησεν.

Μαθητὰς μάντεως Μάγους, Βαλαὰμ καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀστέρι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται· καὶ φάτνη κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ· Σπηλαίῳ χωρεῖται δὲ, ὁ πληρὼν τὰ πάντα.

Τῆς Ἀγίας. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Υμνοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, φιλόανθρωπε Χριστέ· πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα· δι' ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτὴρ μου.

Στομώσασα τέ φρόνημα, ἀγάπη θεϊκῇ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, ξίφος ὠράθης, πάσας φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθάδε πεποιθήσει.

Αγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπείροις ἡ ψυχῇ, ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον, τῇ οἰκουμένῃ καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνῇ Ἀναστασία.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ ὡς νήπιον, ὁράται ἐν Σπηλαίῳ, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν.

"Αλλος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ανέτειλε τὸ ἄστρον Ἰουδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινουῖν εἰς προσκύνησιν, τοὺς Ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους τροπώσαμένη, Μάρτυς παναοίδιμε, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ανάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμία, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους Πανεύφημε.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται· ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
» ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν δι' ἀστέρος Μάγης, νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες, πρὸς γνῶσίν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ρῦπον τίς προστρίψας, ἀπορρόφθήτω, καὶ ἔστω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω, βρέφος ἐν φάτνῃ κειμένῳ, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Τῆς Ἀγίας. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Επιλάμπας ὁ Χριστὸς, ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, διὰ σπλάγχνα ὀκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς Ἀθληφόρου τὴν μνήμην σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρόν, τοῖς ὠραίοις σε ποσίν, αἰοίδιμε. Ἀναστασία θεομακάριστε.

Υπόστα καρτερῶς, τῶν βασάνων τὰς δεινάς, προσβολὰς καὶ τοῦ πυρὸς, τὴν κατὰ φλεξίν σεμνή, δεδόξασαι, Ἀναστασία Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, ἀποτίκτεῖς τὸν Χριστόν, Θεοτόκε ὑπέρ νοῦν, γεγόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἄνθρωπον.

"Αλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὐσπλαγχνος, προσλαβόμενος ὁράται ὡς βρέφος, ὁ βρε-

φουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ ἀνάκειται, καὶ λύει με τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς ἀγαθότητι.

Αγίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρεῖαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχώρας Ὀσία ἐκμάττουσα, ἐπλούτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὐκλειαν.

Σταγόνas τῶν ἱαμάτων προχέεις, ἐπομβρίας θείων χαρισμάτων, καὶ τῶν πάθων, ποταμοὺς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν, αἰοίδιμε Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ιώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ ἐκστάς συνεδρίας Θεότητι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχῇ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῇ μου τῷ Ἄδῃ.
» προσήγγισε καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἱάματα, τῆς ἐν σοὶ σικύσεως θείας χάριτος. Ἀναστασία σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἱάματα.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, συνεπώνυμος οὔσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπιστάξασα, Μάρτυς, τῇ ψυχῇ με, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἀμαρτίας κατασθέσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἐκάστοτε, ὧν περ καὶ γὼ πεπείραμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἱάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχοι.

Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.
Καύθη Ἀναστασίῃ πυρὶ δευτέρᾳ εἰκάδι λαύρῳ.

Η Ἀγία καὶ γυναιότατη Μάρτυς Ἀναστασία ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, Πρεπιτάστου τινὸς Ἑλλήνος οὐσα θυγάτηρ, μητὸς δὲ Φαύστης. Ἦς προσαχθεῖσα Χρυσόγονῳ, ἀνδρὶ Θεοπνεύστῳ καὶ εὐσεβεῖ, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐπαιδεύθη· τὴν δὲ εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ τῆς Μητὸς ἔμαθε. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ Ἑλληνι πρὸς κοινωνίαν γάμου, Πουπλίῳ ὀνόματι, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, ἀστόργως τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν ἔφερε, νοσεῖν αἰεὶ προφασίζομένη, καὶ μὴ καταδεχομένη συνέρχεσθαι αὐτῷ εἰς συνάφειαν. Μετρία δὲ καὶ πενιχρὰν ἐνδυσάμενῳ στολὴν, προσωμίλει αἰεὶ γυναιξὶ δεομέναις· καὶ λαθραίως τοὺς διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντας ἐθεράπευεν, ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐν αἷς ἦσαν, εἰσιούσα, καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύουσα, καὶ ἐλαίῳ ἐπαλείφουσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἀπομάττουσα, καὶ τροφὰς ἐπιτηδεύας τοῖς παρέχουσα, μιᾶς μόνης Θεραπευτρίδος ἐπομένης αὐτῇ.

Ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐφρουρήθη, ἐπιγόντος τὰ κατ' αὐτήν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος διαποντίῳ κλύδωνι γέγονεν ὑποβρύχιος, ἀδείας αὐτῇ λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ δένειμε τοῖς πτωχοῖς. Εἶτα ἀδείστερον τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἐθεράπευε, καὶ τελειώσαντος συνεκόμεζε, καὶ παρεδίδου τῇ ὁσίᾳ ταφῇ. Καὶ πολλοὺς πρὸς τὸ μαρτύριον ἐπαλείψασα, καὶ διαφόροις Ἡγυμίοισιν ἐξετασθεῖσα, καὶ ἐν θαλάσῃ μεθ' ἑτέρων γυναικῶν ἀπορρίφεισα, τελευταῖον πάλους προσδεθεῖσα, καὶ πυρὶ βληθεῖσα, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι· πλησίον ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Χρυσόγονου.

Στίχ. Δίδωσι Χρυσόγονος αὐχένα ξίφει,
Ὁ Πνεῦμα χρυσῆς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπῆρχε ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀνὴρ Θεοσεβής, καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος, διδάσκαλος γενόμενος εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας. Διωγμοῦ δὲ κινηθέντος, ἐκρατήθη, καὶ εἰς πῦρ ἐμβλήθη· ὅτε καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἀγία Ἀναστασία, ἵνα εὐξηται ὑπὲρ αὐτῆς· καὶ εἰ μὲν γίνηται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Χριστιανός, ἵνα σωθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐξολοθρευθῇ αὐτὸν, ἵνα μὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δαπανήσῃ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀλλ' αὐτῇ κατακενώσῃ αὐτὸν εἰς τοὺς Ἀγίους, καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς· ὅπερ καὶ ἐγένετο. Καὶ ἐνδυσάμενῳ πενιχρὰν στολὴν, διήρχετο καὶ διηκόνει τοῖς Ἀγίοις ἐν ταῖς φυλακαῖς· ὅτε καὶ ὁ Διοκλητιανός, ἐν Νικαίᾳ διάγων, ἔγραψεν εἰς Ῥώμην, πάντας τοὺς Χριστιανούς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ Χρυσόγονον εἰς Νικομήδειαν ἀχθῆναι δέσμιον· καὶ ἀχθίντα, ἀπογυμνωθῆναι αὐτὸν, καὶ οὕτω τελειωθῆναι ξίφει, ὃ καὶ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, στεφανηφόρος εἰς οὐρανούς ἀνέδραμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φιλτάτοις,
Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Θεοδότη ἡ Μάρτυς ἦν ἀπὸ τῆς χώρας Βιθανίας. Ἀκούσασα δὲ τὰ περὶ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ διέτριβε μετ' αὐτῆς ἅμα τοῖς τέκνοις αὐτῆς. Πρότερον δὲ ἡ Ἀγία αὕτη ἐπιζητεῖτο πρὸς γάμον ὑπὸ Λευκαδίου τινὸς ἄρχοντος, ἀλλ' οὐκ ἐπέθετο· ὁ-

μως, θέλουσα αὐτὸν ἐκφυγεῖν, ἐμήνυσεν αὐτῷ μικρὸν ἀναμείναι αὐτήν, καὶ τότε τὸ κατὰ γνώμην αὐτοῦ ποιῆσαι. Τοῦ δὲ ἄρχοντος ἀναμείνοντος, αὕτη τὸν πλοῦτον αὐτῆς δοῦσα πτωχοῖς, ὑπῆρτε τοῖς ἐν φυλακαῖς Ἀγίοις. Ἀκούσας δὲ Διοκλητιανός, ὅτι πᾶσαι αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ ἔργαστήρια πεπληρωμένα εἰσὶ τῶν Χριστιανῶν, ἐκέλευσε πάντας ἐν μιᾷ νυκτὶ φονευθῆναι, τοὺς μὲν διὰ πυρὸς, τοὺς δὲ δι' ὕδατος, τοὺς δὲ διὰ ξίφους. Τότε ὁ Λευκαδὶος παρέδωκε τὴν Ἀγίαν Θεοδότην, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας ἵνα ἐξετάσῃ αὐτήν. Ὁ δὲ Νικητίος, ἐλεγχθεὶς ὑπὸ Εὐδόου τοῦ πρώτου υἱοῦ αὐτῆς ὠργίσθη· καὶ ἀνάψας μεγάλην κάμινον, ἀκοντισθῆναι ἐν αὐτῇ ταύτην μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς κελεύει· καὶ οὕτω τελειωθέντες, στεφανηφόροι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ παρέστησαν, ἀπολαύοντες τὴν αἰδίου καὶ ἀγήρω μακαριότητα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Ζωὴν ρέουσιν ἐκλιπὼν ὁ Ζωΐλος,

Ζωὴν μένουσαν εὗρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ θυρανοίξια τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Αἴρουσιν ἄνδρες ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας,

Τοὺς Δαυὶδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχ. Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλω,

Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θείῃ δρόμον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
» εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν Ἡρώδης, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν θανατῶσαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστόν, τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε
φεύγοντι, εἰς Αἴγυπτον τούτῳ, καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, Θεοπρεπῶς καλέσαντες, καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' ὅς τις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ' ἐμοῦ πράττει Χριστὸς φησιν· ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζοντι ἔοικε· διὸ τὴν τούτου φρίξωμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Τῆς Ἀγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σε.

Ο Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεὸς, προέρχεται, πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ· ὁ τὴν σεμνὴν Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπείροις θαύμασι, ὥς δὲ αὐτὸν αἰκισμοὺς καθυπομείνας.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρόν, οὐκ ἔνειμας, μόνον σεβομένη τὸν Χριστόν, οἶα

Θεὸν ζῶντα αἰεὶ, Ἀναστασία, καὶ τοῖς ζω-
ροῖς αὐτοῦ πάθει, πάθος τὸ σὸν καταλαμ-
πύνουσα.

Οὐ τῷ ναῷ σου πίστει δαψιλῇ, προσφεύ-
γοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν,
καὶ ἀρρώστιας, καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων,
εὐρωστίαν πάντοτε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
πλουσίως λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς, προέρχε-
ται, Ἀχραντε νηδύος ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρ-
χεται ὁ προαιώνιος, καὶ φάτνη κεῖται σπαργα-
νούμενος, καὶ διαλύει σειραῖς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Αῶ χοροὶ δοξολογοῦσιν, Ἀσωμάτων· ἐπὶ
γῆς δὲ προσκυνούμεν, καθορῶντες βρο-
τοὶ, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμε-
νον, σὲ Χριστέ Θεέ τῶν ὅλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης· ὡς οἱ Παῖδες
δὲ, φλογὶ προσομιλοῦσα, παρεδήλου Θερ-
μὸν, τὸν ἔρωτα Θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέ-
κτησο, καὶ Δεσπότην καὶ Νυμφίον.

Ομβρους προχέεις ἰαμάτων, καταπαύουσα
φλογμὸν ἀρρώστημάτων· καὶ λαοὺς με-
λωδεῖν, αἰεὶ παρασκευάζεις· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλήττον, τὸ τελούμενον
ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ· τίκτειν μέλλεις
Θεὸν, καὶ φάτνη ἀνακλίνειν, τὸν Χερουβὶμ ἀ-
πρόσιτον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» συνημμένοι, ὧς οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐ δαιτυμόνες οἱ Θεόφρονες, ἐν Βηθλεὲμ τῷ
νοῦ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις κατο-
πτεύσωμεν, καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ὑ-
ψίστοις, δόξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, εὐδοκίαν
βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βρω-
ντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνῶ-
μην ἀναλαβώμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύον-
τες, καὶ τὸ ἐν συμφρονοῦντες· ὁ γὰρ εἰρήνης
πρῦτανις, προέρχεται Χριστὸς, εἰρηνεῦσαι τὰ

σύμπαντα, καὶ σῶσαι τοὺς βρωῶντας· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εδεξιότο τὸν τικτόμενον Χριστὸν, δολίοις
λόγοις Ἡρώδης ἄνομος, καὶ τοῖς Μάγοις
προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων· ἀλ-
λ' οὐκ ἠδεῖτο διώκειν, λανθάνοντα Θεόν· οὐ τὰ
βρέφη κατώκτειρε, καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγίας. Ὁν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Εν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν,
καὶ Μάγοι προσφέρουσιν, αὐτῷ ὡς Βασι-
λεῖ, φανέντι τὰ δῶρα· καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ,
οὐρανὸς κηρύττει, προβολῇ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀνύειν σε, τοὺς δρόμους τοὺς μα-
κροὺς, ὁ Θεὸς Χρυσόγονος, ὑπήλειψε Σε-
μνή· μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελωδίαις σεπταῖς, ὑ-
πὲρ ἀληθείας, σεπτῶς ἠγωνισμένην.

Ως ὁμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ ναὸς, ὁ ἔχων
τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σὸν· ἐν ᾧ κα-
ταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινῆς, ζάλης ἐκλυ-
τροῦται, καὶ παντοίων κινδύνων,

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος ὁ πανταχοῦ παρὼν,
Παρθένου τικτόμενος, ἐν πόλει Βηθλεὲμ·
ἀγάλλου ἡ κτίσις, ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ δοξο-
λογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ωπαιρεστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, καὶ μυριά-
δες Ἀγγέλων, Σπήλαιον φέρει τικτόμενον·
ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα, ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης Θείοις τόποις, ἐν
προσευχαῖς καὶ νηθείαις, Ἀναστασία σχο-
λάζουσα, Εὐλογεῖτε βρωῶσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.
Ισχυροτάτοις λόγοις Χρυσογόνου, τοῦ Ἀθλο-
φόρου ῥωσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον,
κατεπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Θεοτοκίον.

Ω Θεοχάρητε Κόρη, τέξῃ βρέφος τὸν Ποι-
τὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον,
Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ξ**ενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ-
» ζης, ἐν πενιχρῷ Σπηλαίῳ, ταῖς ὑψηλαῖς

» φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, σεσαρ-
» κωμένον Λόγον, ἀπορρήτως μαθόντες· ὃν με-
» γαλύνομεν.

Αῖτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρώδης ἔφη τῶν Μά-
γων, ζητήσατε τὸν παῖδα· ἐπὶ δὲ εὔρη-
τε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν
καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ' ἠλέγχῃ ὁ πλάνος, δια-
κενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ
αἰώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία
πεφυκώς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δι-
πλοῦν ταῖς φύσεσιν εἰδότες, τὸν Θεάνθρωπον
Κύριον μεγαλύνομεν.

Οὗτος ἄνθρωπος ἐφάνης, οὐσία οὐ φαντασία,
οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ
φύσις Σῶτερ ἦν περ προσήλειψας· διὸ τὴν ἐκ
Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σέ
μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἀγίας. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ιδοὺ ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν Σπη-
λαίῳ, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, σάρκα ἀ-
νειληφότα· ὃν ὡμολόγησε στερόν, ἀθλοῦσα ἡ
ἐνδοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ
νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Οῤαιωθείσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτί-
νας, ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ
φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀθλῶν μεγάλων τῷ φωτὶ,
θαυμάτων τε χάρισιν· ἐντεῦθεν σε, πίστει Ἀ-
ναστασία, εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὡραίαν τρυγόνα, καὶ ἀηδόνα τιμίαν,
καὶ παγκαλὴν περιστερὰν, χρυσαυγιζέσας
Μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, αἰεὶ μακα-
ρίζομεν, τελοῦντές σου, τὴν πανέορτον μνήμην,
ἐν ᾗ λύσιν πᾶσιν αἵτησαι δεινῶν.

Ηῶς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς
πάντας, αἰεὶ δυσώπει τὸν Χριστὸν, Μάρ-
τυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν,
σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πίστει σου, προσκυ-
νοῦντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν
ἀγιασμοῦ.

Θεοτοκίον.

Φέροντα φύσιν βροτεῖαν, Παρθενομῆτορ ἁ-
γία, τίκεις ἐν πόλει Βηθλεὲμ, τὸν ὑπέρ-
θεον Λόγον, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν
τρέφοντα ἅπαντας· ὡς δὲ πύρινος Θρόνος τοῦ-
τον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐ-
φροσύνην βηνοὶ περιζώσασθε· νῦν ἡ Παρ-
θένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ημέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ κτίσις, Ἀ-
ναστασία τὴν μνήμην δοξάζουσα, ὃν περ
ἐδόξασας Λόγον, οἰκείοις μέλεσιν.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοὺς
ὑμνητάς σου φωτίζεις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν
ἡμῖν προξενούσα, Μάρτυς εὐμένειαν.
Θεοτοκίον.

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις, νῦν ἀγαλλιάσθω.
Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ
Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.
Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने ἀγνή, σὺν ἁ-
» σωματοῖς χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.
Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Παρθενομάρτυς ἐνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος,
Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωποῦσα μὴ παύ-
σῃ, τὸν ἐκ Παρθένου νῦν Κόρης, τῆς ἀγνῆς Θεο-
τόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ καὶ
φάτνῃ, ἁμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς ἐκ-
τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶ-
σί σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τῷ Χριστοῦ προ-
κηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρ-
τυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μά-
γης μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις· τῆς Ποιμένας
δὲ, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον· σὺ γὰρ σαυτὴν,
ὡς χρυσὸν καὶ λίθον καὶ ὡς σμύρναν, προσ-
ῆξας τῷ Δεσπότη σου, ἐναθλοῦσα Θεόφρον.
Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστῶμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν αἱ παλαιαί, διαλύονται ἐμφάσεις· ἔσχεν
ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ
ὅρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ ῥάβδος ἐβλάστησεν, ἡ
τοῦ Ἰεσσαί, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν
ἐν γῇ ἐρρύη· λαοὶ κράζωμεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετῆ, ξένα πράγματα ὁράται! πῶς
ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν
φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς
ὁ ἀναφῆς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ παντα-
χοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράζωμεν· Ὁ Βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Οῤερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστί-
ζων, ὕων τε λαῶ, τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάννα,
σαρκοῦται καὶ δηλάζει· καὶ παιδίον ὁρώμενος,
φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρώδην, ὡς ἐπὶ νεφέλης

τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὀχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προοῖ, ὁ Θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ προὖν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίκεται ἐκὼν, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη· Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γινώτε καὶ ἡττάσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπεΐκουσιν.

Δόξα, ὅμοιον.

Ράβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίῃ, οἷα ἀπειθήναι, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱὸν γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατὰσχέσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μαιφόνε· βοᾶν οὐ πείθη γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σκίρτησον Δαυὶδ· ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ρίζα· ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος· κατὰ Βαλαάμ, ἐδεται Ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουὴλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἦδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, αἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Εγγίζει ὁ Χριστός· ὁ ἀστήρ προαυγάζει· τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιᾶς προκύπτει, τῶν νοερῶν δυνάμεων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει.

Χαῖρε ἡ Βηθλεὲμ· ὁ παιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σῶζων· οὐκέτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσιν.

Δόξα, τῆς Ἀγίας. Ἦχος πλ. α'. Βύζαντος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῇ τῆς πανευφήμου καὶ Μάρτυρες ἑορτῇ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεὲμ ἐπείγεται, Βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σῶζοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὅφει γάρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἐαυτῆς Μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέ-

γοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἀγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προεόρτια Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται· ἰδοὺ ἡ Παρθένος γάρ, τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σῶματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται. Θεόδεκτον Σπηλαίον προευτρεπίσθητι· ἡ Βηθλεὲμ ἐτοιμάσθητι· ὁ Βασιλεὺς γάρ, σὲ ἡρετίσατο εἰς κατοίκησιν. Δέχου ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύνει μέλλοντα, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Η φωτεινὴ τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βασταίζουσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῇ νῦν προέρχεται, ἐναποστάξαι, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς Χάριτος, ἡ νοσητὴ χελιδὼν, ἔνδον ἐν σπλάγχνοις κατέχουσα, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει χειμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον. Τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλέα Σπηλαίῳ, ἐπείσχει σωματούμενον.

Συναπεγράψης τοῖς δεῦλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλάμενος, καὶ ἀπογράψασθαι ἅπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄψεως. Παρθένος δὲ φέρει σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ Σπηλαίῳ ἐπευδοκήσαντα· ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἄνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμενα τὸ κράτος σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η δεκάς ἡ Θεόλεκτος, καὶ λαμπρὰ ἡ δεκάπυρρος, ἡ ταῖς θείαις λάμπεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροί, οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγώνων ἐγκωμίαις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὐπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ Δεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανὸς, νῦν τιμάσθωσαν ἄσμασιν· οἱ πανευδαίμονες, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφος, νικητικὸν κομίσαντες.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ πιστῶν ἀμάραντα ὠραίσματα, τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφάγια, ἀναθήματα, οὐρανίου ναοῦ τε τὴν δεκάδα, τῆς Τριάδος τὴν Ἀγίαν, τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, παιδρῶς εὐτρέπισον τὸ Δεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η ἀπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου, ὠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ, ἀλόγων καὶ σπηλαίῳ, σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῖν ἤξει.

Ωράθης τοῖς Προφήταις Χριστέ, ὡς Δέμις ἦν Δεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίστην· ἐν ἐσχάταις δὲ καιροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βροτὸς γενόμενος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Διέδραμε μηνύων ἀστήρ, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστὸν, Ἀστρολόγους, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ· καὶ Ἀγγελοὶ Παιμένας, νῦν εὐαγγελιοῦνται· μεθ' ὧν συνδράμωμεν θεόφρονες (*).

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτὴ, τὴν Γενέθλιον ἡμῖν, προὔπογράφουσα ἡμέραν· τὸν ἐξ Ἥλιου Ἥλιον, τὸν

ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα, σαρκὶ ἀνὰ κηρύττουσα. Δεκάς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, στεφρῶς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο· πρὸς οὓς βοήσωμεν· Χορὸς ἀγιόλεκτος ἱκετεύσατε Χριστὸν, Ἀγιοὶ Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εὐτρεπίζου Βηθλεὲμ, ἡνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἐτοιμάζου Ἐφραθᾶ, ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῷ· ἡ κατὰ γὰρ λέλυται· ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε· καὶ ψυχὰι τῶν Δικαίων εὐτρεπίζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. Ἴδου γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνωδίαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυαν διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον πάλιν.

Εἰς τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Προσάβδατόν τε.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα αἰρέ-
» πτως, καὶ δούλου μορφὴν, ἐκ Παρθένου φερέ-
» σαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχευ
» μοι φιλάνθρωπε.

Ρυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίῳ μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην τικτόμενον ὀψόμενοι.

Οράτε φίλοι, μάτην μὴ θροεῖσθε· ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρώδης, θρασύνεται τὸν Κτίστην, κτεῖναι τεχθέντα· ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν, ζῇ καὶ σώζει, τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Στῆλιν κακίας ἀντιθές, Παῖδες Θεῖοι πα-
» ρεδειγματίσαν· κατὰ Χριστὸν δὲ φρυατ-
» τόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλεύεται
» κενὰ, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια Ποίημα εἰσὶν ἀναμφισβόλως Ἰωσήφ τοῦ Ἱμνογράφου, ἅτινα μετ' ἄλλων τινῶν (μῆτε ἐν ταῦθα ὁμῶς, μῆτε ἐν τῷ χειρογράφῳ εὕρισκόμενων) ἔφερον ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ὡδὴ Ἰωσήφ, ἡ ἀπλῶς μόνον Ἰωσήφ· καθότι τοῦ αὐτοῦ Ἱμνωδοῦ εὕρισκονται παρόμοια εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Θεοφανείων, καὶ ὅρα ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἐσπερινοῦ, Ἰανουαρίου γ'.

παλαίμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Από βλεφαίρων, ῥαθυμίας, ὕπνον πάντα πι-
στοὶ τιναῖμεν· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγο-
ρῶμεν, πειρασμοὺς ἀποτρέποντες τοὺς ἐκ τοῦ
πονηροῦ, καὶ σὺν Ποιμέσι, δεαταὶ τῆς δόξης
δεσποῦμεν, Χριστοῦ τεχθέντος· ὃν ὑμνεῖ δοξά-
ζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος, ἐκ χειλέων προΐεναι, πιστοὶ κω-
λύσωμεν, λόγους εὐφήμους μελετήσαντες·
Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς
αἰλογίας, ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάτνῃ· ὃν πᾶσα
κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτί-
στου, τίς ἐρευνήσῃ βροτῶν; Θεοῦ κριμά-
των τίς τὴν ἄβυσσον, σοφὸς καταλήψεται; δι-
ὧν τοὺς οὐρανούς κλίνας, τοῖς βροτοῖς σαρκο-
φόρος συνανεστράφη· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ
δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύειν σαρκικῶν παθῶν, καὶ κόσμου
τερπνῶν σπουδάζωμεν· πνευματικῶν δὲ
ἀντισχωμεθα, φροντίδων θεόφρονες, ἀξίους ἑαυ-
τοὺς τῷ τικτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων δε-
σπότη· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ολέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς συνταρατ-
τομένου, τῇ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, Νηπίων
ἀκράτων, ἀπειργάσατο φόνον· ἡμεῖς δὲ τὸν τε-
χθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θε-
σμῶς τοὺς θεῖους, ἀθετῶν Ἡρώδης δεινός,
μητέρας ἀνόμως, ἠτέκνωσε καὶ βρέφη, ἀνεῖλεν
ἀναιτίως, διὰ τὴν πάντων Ζωὴν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἡνοικταί τῆς Ἐδέμ, πύλη τι-
κτομένου, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ·
πηγὴ τε διψῶσιν ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος
τῆς δόξης· ὃν μεγαλύνομεν.

Εκκύκλουν ὡς Θρόνον χερουβικόν, Ἄγγελοι
τὴν φάτνην· τὸ γὰρ Σπήλαιον οὐρανόν,
ἐσώρων κειμένου, ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότη, καὶ,
Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἐκκραύγαζον.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς
Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ

γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν
συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι αἰεὶ, Χρι-
στόν, ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ
τόκον, αἰεὶ Παρθένος ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Εκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, χρυσὸν σμύρ-
ναν καὶ λίβανον, τῷ κυθηέντι Βασιλεῖ,
καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προεορ-
τάζοντες αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ
ψυχῆς, πίστιν ἐλπίδα ἀγάπην, προσφέρωμεν
αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροσιχὶς κατὰ Ἀλ-
φάβητον.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**τρίπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
• ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραὴλ·
• τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Αναρχος ὢν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων
λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος
σαρκί· τούτου τὰ Γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὀμμασι πρὸς πό-
λιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν
Ἀγνὴν· ἥς τὸν τόκον πόρρωθεν Ἀστὴρ ἐμή-
νυσεν.

Γινόντες σε Βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ
Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ,
μετὰ δώρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνῆσαί σοι.

Ἄλλος Κανὼν Προεόρτιος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, μέγας ἡμῖν, ἀνα-
τέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός· οἱ ἐν
σκότει ἄσωμεν αὐτῷ, αὐγαζόμενοι φαιδρῶς
ταῖς τούτου λάμπεσιν.

Ητῶν ἔθνων προσδοκία, ὁ Βασιλεὺς, τῆς
εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἐλεῖν. Ὑ-
παντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεὲμ,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν
φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χρι-
στοῦ· ἡ Ἀμναὶς ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν
καὶ Λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν ἀγνὴν τοῦ Δεσπότη Περιστεράν,
τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν
γυναιξίν, ὡς τῶν ὄλων τέξασαν Θεόν, μακαρί-
ζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς Ἀγίους Μάρτυρας, τῇ ἀμωμήτῳ πίστει, καὶ τούτους ὀπλίσαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτοὺς, τῆς ἀγάπης ἐνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἐξ Ἑώας λάμπαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγέσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἐορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς σμύρναν τὰ αἵματα, ὡς χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς λίβανον τὰ πνεύματα, θυσίαν προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνῖνος ἄμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὐπόρος, Ἀγαθόπους, Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανὸς, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος. Τριαδικόν.

Η ὑπὲρ νοῦν οὐσία, καὶ ἀμέριστος τρισὶν Ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἀπλῶς ἀδιαίρετως. Τριάς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονὰς, ἀπλὴ καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται. Θεοτοκίον.

Εν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἑδέμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἐτοιμάζεται, καὶ Σπηλαίον τῷ Κτίστῃ. Μάγοι εὐτρεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σε
• **Χ**ριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ πε-
• ριεζώσαντο.

Δεῦτε διανοία καθαρά, ἠχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Ερχὴ καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασίλει, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφου ἐξαιρέμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστὸς, προέρχεται σαρκί, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος. Ἴτερος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ο λόγῳ τείνας οὐρανὸν, ὑπεισέρχῃ Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγχνα, θελὼν ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς· Ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ-
τος, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἑτερός τις πρὸς

αὐτόν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν, ἐπιστήμης, ταῖς βροτοῖς ἐνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβὶμ· καὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Προεῖδεν Ὅρος σε ποτὲ, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμοὺς, λεπτύνας καὶ καθελὼν, τῶν εἰδώλων, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἀγίων. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Αθλητικὸν παγκράτιον οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαλαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουνσι τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Οστερεώσας Κύριε τοὺς Ἀγίους, ἐνεγκεῖν ἀφόβως ταῖς ἀλγηδόνας, ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Τριαδικόν.

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἀγγέλοις κρίζοντες ἀσιγήτως· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ἡ Τριάς καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἓνα ἐν τῇ γαστρί σου, δεξαμένη Ἀχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
• **Θ**η κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
• ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροὶ, καὶ σεπτοὶ πο-
λιῶχοι, ἀθλήσαντες στερρόως, ἐτροπώσαν-
το πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ νομί-
μως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέ-
παινον μνήμην, ἐορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξαζόμεν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁμοιον.

Αγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἀμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου αἰτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**μνῶ σε, ἀκοῇ γὰρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ
• **Ε**ξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ ζητῶν
• τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου συγκα-
• τάβασιν, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω Πολυμέλε.

Η Κτίσις εὐφραίνεται ἅπασα· ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὁρῶμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκί, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρὰς πταισμάτων, λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται, καὶ καταλύσαι ἐν Σπηλαίῳ ἡμᾶς, τοὺς κλοπῇ δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι θελῶν ἀγαθότητι.

Ιλὺϊ ἐμπαγέοντας Κύριε, ἀμαρτίας κακοφροσύνη, ἠλέησας ὥκτειρας, καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδυσ Ἀγνῆς, Παναγίας μήτραν Ἁγίε, ἥτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Θεοτοκίον.

Κατάραις παλαιᾶς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκί τίκτεται, Πανάχραντε εὐλογημένη διό, ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσιν.

Τῶν Ἀγίων. Χριστὸς μου δύναμις.

Ιδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄστρον πόρρωθεν, ὃν προήγελται πάλαι ἐξ Ἰακώβ· ἄνθρωπος γεόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεὸς, καὶ ὁράται σπαργανούμενος.

Ο πάντων Κύρις, ἡ ἀπολύτρωσις, ὁραθῆσεται βρέφος, Παρθενικοῖς, κόλποις καθεζόμενος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Εδὲμ κλεισθεῖσά μοι, κλαπέντι βρώσει ποτὲ, διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεὲμ, τίκτεται φορέσας με, ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνυδύνου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Προφήτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἀββακούμ σε Παρθένε, Ὅρος Θεοῦ, ἀρεταῖς κατὰ σκινον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προεόρτιος, τῶν Μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν Γενέθλιον προγράψασα, ἑορτὴν τῇ Σωτῆρος.

Τὰ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν Μαρτύρων ἡ ἐτήσιος, προανέωξε μνήμη.

Η δεκάπυρσος, τῶν Ἀθλοφόρων λαμπρὰς ἀνήθη, τὸν ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Υπερόβρυζοι, ἐν τῇ χωνείᾳ, τῶν ἀλγηδόνων ἀνεδείχθησαν αἱ Ἁγιοί, ὡς χρυσοὶ ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἀχραντε, εὐλογημένη Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφθεῖς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Λυτροῦσαι, τῶν ἀμετρήτων με κακῶν Κύριε, ὑπερβολῇ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος, ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ, ἀποτεγθεῖς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ῥυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκάκου, εἰς οὐρανούς ἀναγαγὼν ἐθέωσεν.

Νῦν ἡκεῖ ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σώματι, ἐν τοῖς ἰδίῳ· ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν αἰτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκί τικτόμενον.

Ἔτερος. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸ Ἐφραθα οἶκος Βηθλεὲμ, Ἀρχὼν ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, Ἐθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσε, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Ποιμάναι ποιμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχυΐ Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται· ἄκρων ἕως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, Προφήτης θεηγόρος, πάλαι προήγγειλεν.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθεῖς, πτωχεύεις σαρκί, ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος· τοῦτον εὐδεῖα γνώμη, ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἀγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλινον. Σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγῃ καθελόντα, τούτου τὸ φρύαγμα.

Τῶν Ἀγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Τὸν ἐξ Ἠλίου Ἥλιον, Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκί, κηρύττουσι τῷ κόσμῳ, τῇ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, ὥφθητε Μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, καρποὺς ὁμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολεμίων ἐχθροί, ταῖς ἱεσίαις ὑμῶν, Ἁγιοί Μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν.

Νυκτομαχούσης Ἁγιοί, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῇ, φωστῆρες

ᾧ φητε, τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες
τῇ αἴγλῃ, τῶν θαυμάτων ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Εν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων
αὐγὴ, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, λάμπας
τῷ κόσμῳ τὸ φῶς· καὶ ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ, κα-
ταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ὡς τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» **Π**Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδου δέο-
» **μ**αι· ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» **λ**ηθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ενίζεται ἀκοή τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος,
πῶς ὁ ἀχώριτος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρ-
χεται, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεάνιδος,
οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἀγγελοι.

Ο ἥλιος, φωτεινὴ ἐν Νεφέλῃ, κρυπτόμενος,
τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν Σπηλαίῳ φανερού-
μενος· Ἀστήρ γὰρ φαινὸς, εἰς αὐτοῦ προσκύ-
νησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγεν.

Πῶς δέξεται, Βασιλεῦ σε σμικρότατον Σπή-
λαιον, γνώμη πτωχεύσαντα, τὸν πλουτί-
ζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέπει σε βροτῶν,
φύσις σωματούμενον; Προσκυνοῦμεν τὴν σὴν
συγκυτάβασιν.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ιδοὺ εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστὸς· οἰ-
κειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ
πιστοί· καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ
καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Η ῥίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς,
ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπίς ἐθνῶν, ἀ-
νάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡ-
σαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Σειρὰς διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν,
ἐγκατελίσσῃ σπάργαν· καταπλουτίζων
δέ με τὸν χαλεπῶς, κακίᾳ πτωχεύσαντα, Ἰη-
σοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν
ταπεινὴν καρδίαν μὲ, τῶν πονηρῶν πνευ-
μάτων ἐπιβουλαῖς· φιλάγαθε Δέσποινα, κατα-
πράυνον τοῦτο μεσιτείας σου.

Τῶν Ἀγίων. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσήγον· οἱ δὲ Μάρ-
τυρες τὰ αἵματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς,
ἐκ Παρθένου ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ, καὶ πάσχον-
τες ἐβόων· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θη-
ρὸς Προφήτην.

Κυμαינוμένης ὡς θαλάσσης, κατὰ τῆς ὁμο-
λογίας Χριστοῦ, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχ-

θροῦ, ὡς φιλεύδιοι λιμένες αὐτῇ, ἐπέστησαν
ἀθρόως οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ναῦν τὴν πίσιν, αὐτῶν
συναυροῦντες.

Η Θεοδούλου παρρησία, τὴν ἀμάχηλον ἀν-
δρείαν, τῶν συνομίλων Ἀθηπτῶν, στερρό-
τεραν ἀπειργάσατο· διὸ καὶ ἀνεβόων· Σῶσον
Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὰν Προφήτην.

Θεοτοκίον.

Εν Βηθλεὲμ ἀστήρ ἐφάνη, ὁδηγῶν τοὺς ἐκ
Περσίδος δῶρα, νομίζοντας Χριστῷ, τῷ
τεχθέντι ἐκ Παρθένου Μητρὸς· αὐτῷ πᾶσα ἡ
κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ὡς Θεόν, ἀνυμνεῖ
καὶ δοξάζει. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντή-
» **σ**αντας Φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίασι
» **π**ειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶν-
» **τ**ας μὴ παρίδῃς· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας,
» **τ**οῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβα-
σμία ἄθλησις, προκαταυγαζέσσα ἡμῖν, τὸν
ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος, ἀσπό-
ρως ἐκύησεν. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, τεχθέντα ἐκ Παρ-
θένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες
οἱ ὀπλῖται, χορείαν ἤγειραν φαιδρὰν κατὰ τοῦ
Βελίαρ· καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν
κατέρράξαν, ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμε-
νον· ὅθεν δαδουχῆσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες
ὑπάρχοντες τῇ νοητῇ Ἠλίᾳ· Ἀστήρ μὲν γὰρ τὸ
πρὶν τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὁδηγῶν ἐν Βηθλεὲμ,
πόλει Ἰουδα· οὗτοι δὲ ἡμῖν κηρύττουσιν ἐν βα-
σάνοις, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τῇ αὐτῇ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων δέ-
κα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Τοῦ ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,
Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.

Εἰκαδὶ τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον
ἄνδρας.

Οὔται ἠθλήσαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν τῇ Νήσῳ τῆς
Κρήτης, οὐκ ἐκ μιᾶς πόλεως ὄντες, ἀλλ' ἐκ διαφό-
ρων τῆς χώρας μέρων· ἀπὸ γὰρ μητροπόλεως Γορτύνης
πέντε, Θεόδουλος, Σατορνῖνος, Εὐπορος, Γελάσιος, καὶ
Εὐνικιανός· ἀπὸ δὲ Κνωσοῦ, Ζωτικὸς· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπε-
νίου Πανόρμου, Ἀγαθόπουρος· ἐκ δὲ Κυδωνίας, Βασιλεί-
δης· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου, Εὐαριστός τε καὶ Πόμπιος·
Οὗτοι παρὰ τῶν ἀπίστων τῷ τῆς Νήσου Ἀρχοντὶ παρ-

δόξασαν· ὁ δὲ, τῷ θανάτῳ ἐπέτρεψε, κατὰ τοὺς βωμούς τῶν εἰδώλων περιάγειν αὐτοὺς, καὶ μὴ θύοντας, παντοίως αἰκίζεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ τριακοντα ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ὑβριστῶν ἔλκοντο, καὶ παιζόμενοι, καὶ κατὰ γῆς ἐν κοπρίαις ἔλκόμενοι, ὑστερον, προκαθίσαντος τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἀνένδοτον εἶχον τὸ φρόνημα, καὶ τοὶ τυπτόμενοι, καὶ λιθολευστούμενοι, καὶ κολαφιζόμενοι, καὶ ἐμπύουμενοι, ἀσφαλῶς ἐμμένοντες ἦσαν εἰς τὸ φρόνημα, στρεβλωθέντες, καὶ δειναῖς ἐτέραις βασάναις ἐξετασθέντες, τοὺς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, πλησίον τῶν Πλακιδίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἀγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, περιβόητος ταῖς ἀρεταῖς γέγονεν, ὥς τε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς φθάσαι Λικινίου, τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλεύοντος, τὰ κατ' αὐτόν. Καὶ ἐπὶ ἐπίστασιν οἱ ἀποσταλέντες παραστῆσαι τὸν Ἅγιον τῷ τοῦ Βασιλέως βήματι, πρῶτον μὲν ἀπειλαῖς ἐπειρῶντο αὐτὸν καταπτῆσαι, ἔπειτα δὲ καὶ ποιναῖς. Ὡς δὲ καὶ τύπτειν ᾤξαντο, ἐξεπλάγησαν ἅπαντες ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ τούτου ἀπορροῇ· ὅθεν καὶ μάζης σιδηρᾶς ἐκπυρωθείσης, λαβὼν ὁ χαλκεὺς, ἐνέθηκε τῇ παλάμῃ τοῦ Ἀγίου· καὶ ἄνω ταύτης τὴν ἐτίραν αὐτοῦ παλάμην· καὶ σφίγγας αὐτάς, κατέδησιν, ἕως οὗ σιδηρὸς ἐφυγράνθη. Τούτῳ δὲ γενομένῳ, τὰ κινητικὰ τῶν ἀρθρῶν νῦν ἀνσταλόντα, ἔμειναν νεκρά καὶ ἀκίνητα. Τότε περιόρισαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ παρά τὰς ὀχθὰς τοῦ Ἐφράτου ποταμοῦ Φρούριον, κατὰ κλειστον πεποιηκότος.

Ἐλθόντες δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ Ρώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, πάντες οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς ἀπελθόντες, καὶ τὰ ἴδια ἱκαστος ἀπελάμβανεν· τότε καὶ οὗτος ἀπολυθείς, κατέλαβεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, διαλάμπων ὡς καὶ πρότερον.

Συνῆλθε δὲ καὶ οὗτος μετὰ τῶν Ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων, εἰς ὧν καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ κατὰ Νίκαιαν πρώτῳ Συνόδῳ, πάντων τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα ἐν τοῖς σώμασι βασταζόντων, καὶ τούτοις ὠραῖζομένων, καὶ ὑποδεικνυσάντων ἀλλήλοις, ὁ μὲν, χεῖρα κεικομένην, ὁ δὲ, ὡτα· ἄλλος δὲ, ῥίνα· ἕτερος, ὀφθαλμὸν· ἄλλος ἄλλο ἀφρημένον μέλος· οἱ δὲ, τηλώματα βουνύρων, ἢ ῥοπαλίων, καὶ συνθλάσματα, καὶ καυτήρας τινὸς τοῦ σώματος, ἃς, βασανιζόμενοι, ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπέστησαν. Τότε καὶ ὁ μακάριος οὗτος Παῦλος, οὗκ ἄμοιρος τούτων ἐτύχων· εἶχε γάρ καὶ αὐτὸς ῥοπαλίων συνθλάσματα, καὶ τὰς ἁγίας χεῖρας σιδηροκαύστους καὶ ἀνευεργήτους.

Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντες διὰ τὸν θάνατον Ἀρειοῦ συνηθροίσθησαν, θείᾳ φήμῃ τούτων καταβαλόντες καὶ ἀναθεματίσαντες, συνῆλθον μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὁ δὲ μακάριος Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, ἰδίαις χερσὶ κρατῶν τὰς χεῖρας τούτου τοῦ μακαρίου Παύλου, καὶ καταφιλῶν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐκτιθεὶς, καὶ ταῖς λαμπροῖς μέλεισι, ἐπεφώνη· Ταῖς δὲ Χριστοῦ μου χεῖρας νεκρὰς καὶ ἀκινήτους γεγονυίας, κατασπάζεσθαι οὐ κορέννυμαι. Εἴθ' οὕτω τὸν θρόνον αὐτοῦ καταλαβὼν ὁ μακάριος οὗτος, καὶ χρόνους τινὰς ἐκείσε διατρίψας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἐορταζομένη τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐγκαινίοις καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις

Ταῶ, καλῶν κάλλιστε γῆς Ναὼν ὄλων.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεάρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν, Παῖδες φιλοσοφώτατοι ποτὲ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελλον· Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων Προφητῶν, ἔρχη τεχθῆναι Σπηλαίῳ, σπαργανωθῆναι τε ὥσπερ νήπιον, ὅπως λύσης με, τὰς σειρὰς ὡς ἀγαθὸς τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι οὐρανὸς κεκρημένος, ἄστρῳ μεγίστῳ ἐκβοᾷ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἀρρήτως πτωχεύσαντος· ὃ χρησάμενοι, ὁδηγῶ αἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπουδαίως.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων ὑμνῆσαι, μέλλοντα τίκεσθαι Χριστόν, νῦν εὐτρεπίζονται φόβῳ· ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι ἀφικέσθαι τῷ Θεῷ σασθαι, ξένον θέαμα ἐν γῇ, Θεὸν σωματωθέντα. Θεοτοκίον.

Ἰμνοῦμέν σε τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγαθῶν μόνη Ἀγνή· σωματοφόρον γάρ Λόγον, ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας· οὐ τὴν γέννησιν, προεμήνυσεν Ἀστὴρ, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει. Ἔτερος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαργάνοις ἀνείλουμένος· καὶ ὁ ἀναρχος, ἐκ Παρθένου λήψεται ἀρχὴν, θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν· ἀγαλλιάσθω οὐρανός, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκῆμενος· γυνῶτε ἔθνη τὰ πολέμια· καὶ ἠττηθέντα, τῆς ἡμῶν μακρύνθητι ζωῆς· ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ὑμῶν, βρέφος ἐν φατνῇ Βηθλεὲμ, προσανακλίνεται.

Ὁ βασιλεῖον πορφύραν περικείμενος, τὴν σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεὺς, συντρίψαι ἐχθρούς ὡς δυνατός, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν, πολεμῆδεισαν ζωὴν. Θεοτοκίον.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα Κόρη Βασιλεὺς· ὃ νῦν μελωδοῦμεν εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀγίων. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐφέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν Μαρτύρων κηρύτουσα, τὴν Γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος· καὶ τῇ τούτων ἀθλήσει, προοιμιάζεται ἡμῖν, Δεσποτικὴ ἐορτή.

Μὴ κάμψαντες τὸ γόνυ, τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, τῶν βασιάνων τῷ πυρὶ ἐπειράθησαν, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, στεφηφόροι ὁμαδὸν συγχορεύοντες, ὡς οἱ Παῖδες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ποιμένες μετὰ Μάγων, τὸν ἀστέρα θεώμενοι, μετ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκλήρυττον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεογεννήτορ Μαρίαμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισ-
- ὀλβιοὶ Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ
- ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ
- πυρὸς ἀνέμελπον· Ἡ ἐσιωθεῖσα, ὑμνεῖτω τὸν
- Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς
- πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστέ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτη ἡ ἁμαρτία, φανερωθῆναι σὺ, καὶ νήπιος ἐπὶ φάτνης, ἔρχη τεχθῆναι, Ἄστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοὶ, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι· ὁ Δεσπότης, καταπλουτῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἥδη πτωχεύει, καὶ θάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνόν, ἀνᾶλαβε Προφῆτα Δαυ-
ἰδ καὶ λέγε· Ἰδοὺ ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιών ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον, ᾧ καὶ μελωδοῦμεν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωραῖος ἐκ γαστροῦ, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι, ἀρρήτῳ λόγῳ καθωραῖσαι, τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσία, Παρθένη θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ᾧ νῦν μελωδοῦμεν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπλήρυνται· ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον· ἀπασα ἡ γῆ, εὐφραινέσθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιάσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐγὰς ὑποφαίνων, τῆς θείας χάριτος, τὸ τοῦ Νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενος,

ὁ φωταγωγός, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν· οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα ληστῶν με σπηλαιον, Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀγάδειξον, σὺ καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοῦ ἐκ γαστροῦ σὺ, Ἄστρον ἀνέτειλεν, Ἄστρολόγους κινήσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇ αὐτῇ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, Ἀχραντε Παρθένη, αἰεὶ εὐλογημένη.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ.

Κατὰ ξιφῶν, καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀντικατέστη ἡ δεκάς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν νίκην ἤρατο, κατὰ τῆς ἀσεβείας, καὶ συμβασιλεύει, τῇ Χριστοῦ βασιλείᾳ.

Νεανικῶς, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαμβάνοντες κατὰ τῶν ἀοράτων, καὶ τοῦ κοσμοκράτορος, οἱ γενναῖοι ὀπλῖται, τοὺς ἐπινικίους, ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Οἱ ἀρράγεῖς, πύργοι τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐν ζάλῃ φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσης κτίσεως ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου. Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, στόμασι τοῖς πηλίοις· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι. Θεοτοκίον.

Ολον ἐκ σοῦ τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Θεογεννήτορ θεϊκῶς συλλαβῆσα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοκας, μέινασα Παρθένος, ὡς περ ἥς πρὸ τοῦ τόκου. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν φλογὶ, τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων,
- συγκαταβάντα θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ
- ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
- ξίαν, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
- ὁμνεῖν σε Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
- τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
- τὸν ἐνθεὸν ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
- τὰτις· σὲ μεγαλύνομεν.

Ιδοὺ ταῖς δούλαις, μόνη Βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμη, θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· πόλει Βηθλεὲμ προφθάσας δέ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτὴς εἰς ἕρανους, φέρεις τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ γενέθλια.

Ωραῖος κάλλει, παρὰ τῆς υἱοῦς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένη πέφυκεν, Υἱὸς τε καὶ

Δεσπότης τῶν ἀπάντων· ὃν ὡς περ ὠραία δάμαλις ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τῆς Βηθλεὲμ προέρχῃ, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σῶσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα, Ἡλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουλευθέντα, πόρρωθεν Ἀστήρ ἐμήνυσε, τοῖς Ἀστρολόγοις νυκτὶ κεκρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὖσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Η γῆ χορεύει, ὡς περ αἰσθομένη τὴν Θεῖαν ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἀπορρήτως ἐκ Παρθένου, ἥδη ἀνατέλλειν μέλλοντος· ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τούτον, ὡς φθόγγω μυστικῷ, Ἀστρου ἀνατολῇ φαινομένου, τοῖς Μάγοις πόρρωθεν.

Φέρεις Υἱέ μου, ὅλην τὴν Πνεύματος τὴν ιδέαν, καὶ πῶς σε φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη· ἦν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοὶ, πάντες καὶ ἐναίνεσαι, συμφώνως δοξολογήσωμεν.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδού ἡ πάντων ἦλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἱλασμός, τὸ φῶς, ἡ παντελὴς ἀπολύτρωσις· θησαυρὸς ὁ πολῦτιμος κρύπτεται, ἐνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ· ὧς πλουτιζόμενοι, Μάγοι τὸν χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ ἐπικομίζουσιν.

Χριστοῦ Ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς, ἐν πόλει Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· Δόξα, μεγαλωσύνη, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὀραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνελισσόμενος, ὁ σπαργανῶν, ὁμίχλη Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διέρρηξας, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντας συνέδησας, τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Πασταὶς καὶ Θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, Ὅρος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτὴ, καὶ Παράδεισε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη ὀλόφωτε φώτισον τὴν ψυχὴν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἀγίων Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν.

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροὶ, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον, οἱ πολλοὺς ὀλβιοῦντες, καὶ βλύζοντες, πιστοῖς τὰ ἰάματα, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν Πιστῶν προασπισταί, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἀπόρρητοι

πύργοι τῆς Πίστεως, Χριστὸν ἱκετεύσατε, Ἀθλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο ἱερὸς τῶν Μαρτύρων σου χορὸς, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε, τὴν Ἀγίαν Τριάδα δωρήσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρήνην σε, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Η Βηθλεὲμ προανοίγει τὴν Ἑδὲμ, καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφυῶς· ὃν ἱκέτευε, Θεοτόκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός:

• **Σ**ὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν, τὴν δι' Ἀγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσιν, αἰεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σῶζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Λωτικόν, Ἀγαθόπου, καὶ Σατορνῖνον, Πόμπιον, ἅμα Εὐνικιανῷ, τὸν ἐνδοξον Βασιλεῖδην, Εὐπορόν τε τὸν θεῖον, καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεσον ὕμνοις, χαρμονικῶς, ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων καὶ στεφθεῖν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατεῖα σπεύσαντες, ὡς περ τρίϋλον δῶρον, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὐστοχον, νῦν προσαῖξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι ἡκοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ προορισθὲν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προκηρυχθὲν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐννηθρώπησε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου· κτίζεται ὁ Ἀκτιστος βεβλήσει· ὁ ὢν γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Υμῶν σε Βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἰληθέντα· λύεις γὰρ σειρὰς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσωκiewσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων· διὸ κράζομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς, προῖόν καὶ ἐκ Παρθένου λάμπαν τοῖς ἐν γῇ, δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστρῶν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἑψάλλον· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χλόην ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων· καὶ χεῖρα μαιφόνον, κατὰ σοῦ αἶρειν ὤετο· ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις, σκότος τὸ βαδύτατον διώκων· μεθ' ὧν ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Ψἄλλων ὁ καινός, Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ἄσμα, ἄδων τὴν ὥδην, τὴν οὐράνιον ἐκείνην, εὐφράνθητι καὶ τέρπε, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἄγε δὴ παιδρῶς τὰς ἑορτάς σου· ὁ ἐκ Θαιμᾶν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη· αὐτὸς μέλλει δέ, ἐν Ἰερδάνου ταῖς ῥοαῖς, ὡς ἄνθρωπος λούσεσθαι.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ωφθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συνανεστράφης· Καίσαρος θρασμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· ἐπλάσθης, οὐκ ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἔμεινας, ὅλος ὧν Θεός, καὶ ἐσαρκώθης. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, τιμὴ αἰνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Η γῇ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, κἀθοδὸν εὐφραίνεται. Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν, Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Ἀστέρος. Ἄγγελοι δοξάζουσι. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι. Φάτνη εἰσδέχεται, ὡς περ θρόνος με πυρίμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἦξει.

Φῶς εἰς ἀπακάλυψιν Ἑβραίων, ἤλθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Υἱέ μου ἀναρχε, Πατὴρ προανάρχου, ἀπόρρητον Γέννημα· πλουτίσαι γὰρ προεἴλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ ἣν περίκεισαι. Ἀνυμνῶ σου, Κύριε τὸ εὐσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ως βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἦλθον τὸν πόνον γὰρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ Ἀδάμ ὃν ἔπαθε, κακίστη συμβουλία τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος γ'. Τοῦ Στουδίτου.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννικὴ, οὐ θωπεία ἀπατηλὴ, οὐ μελῶν ἐκκοπαί, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαί, τῆς πρὸς τὸ Θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων

αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντός Ποιητής, καὶ τὴν Ἑδέμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰῶνων Βασιλεὺς· ἡ φλογίνη ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσιν· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ οὐράνιαι Δυναμεῖς, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερυθικόν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν, καὶ βαστάζουσιν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν· ὅπως παράσχη τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εὰν κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν τύχη ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅρα τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, Ἀριθμῷ Γ'. περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τότε τὴν Ἀκολουθίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάζωμεν· ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται· τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρας ἐδέξαντο· ὃν γὰρ ἔφησαν σαρκί, τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτίκτεται, ἐν ἀγίῳ Σπηλαίῳ, καὶ ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς βρέφος, καὶ σπαργανοῦται ὡς κήπιον.

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηγήσωμεν· ὁ γὰρ Πατὴρ καὶ τῷ Πνεύματι, ὑπάρχων ὁμότιμος, διὰ σπλάγχνα τὸ ἡμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, οὗ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες μετὰ Ἀγγέλων ἀνύμνησαν.

Ανερμήνευτον Σύλληψιν, καὶ ἀνέκφραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα, κατεπλήττετο· καὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα, ὁμοῦ καὶ δακρύνουσα· Ἐπιδώσω σοι μαζόν, τῷ τὰ σύμπαντα τρέφοντι, ἢ ὑμνήσω σε, ὡς Υἱόν καὶ

Θεόν μου; ποίαν εὐρω, ἐπὶ σοί προσηγορίαν, ἀκατονόμαστε Κύριε;

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ο τε, προμηθεΐα Θεϊκῇ, προγινωσκομένη προήλθες, ἔξω τῆς πόλεως, κόσμου τὴν τερπνότητα, σοφῶς κατέλιπες· καὶ ψαλμῶν ἐπακούσασα, τερπνῆς μελωδίας, Θείας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασαι· φόβον ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα, Θεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεκες.

Ο τε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπηρέτας προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προΐκα τούτους ἔμψυχόν, ὥσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους στερότητα, τὴν σὴν Εὐγενία, πίστει τε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν ἀρετὴν ἀσκουμένους, Μάρτυρας Θεόφρονας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Α ἰγλή, τῇ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καταλαμπομένη παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χορόν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγήσασα, καὶ τὸν δρόμον δεικνύουσα, τῆς ἄνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἔπεισας. Ταύταις, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νῦν καταλλήλον εὔρες, ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ιδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῇ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστόν, ἵνα σώσῃ, ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπειγομένην τίκτει ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσήφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει. Ὁ αὐτός.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἡνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου,

ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κράζωμεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος. Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθεὶς. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα. Ὁ αὐτός.

Ακουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τῇ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τῇ Ἀγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζε· ἀνοίγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ Ὄν γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ Πλαστοργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὥφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλας αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ὁ Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέση δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν ἔδεις τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσῆσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸν παρόντα Προεόρτιον Κανόνα, ὃ ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
• διώκτην τύραννον, φάτνη κρυπτόμενον κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν
• Μάγοις μελψώμεν· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αρχὼν ἐξ Ἰουδα, ἐξέλιπεν ἡδὴ· ὧ γὰρ ἀπεκεῖτο, καθὼς προγέγραπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, δι' ἅκραν ἀγαθότητα.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡ πόλις Ἰουδα· ἐν σοὶ γὰρ τίκεται, Χριστὸς ὁ Κύριος· ἡ οἴκου-

μένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν· χο-
ρευέτω ἅπασα, ἡ κτίσις ἐορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ
ὑπεράγαθος, μήτρα ἐσκήνωσεν, ἀπειρο-
γάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται.
Τῆτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.
Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συν-
» εἶχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε
» κραυγάζουσα.

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἠθέλησας, ὅπως με
τῆς δουλείας, τοῦ πονηροῦ λυτρώσῃ· ὕμνο-
λογῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον, Λόγε Πατρός συνά-
ναρχε, καὶ συναΐδιε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ερχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύριον, ἀποτεκεῖν
Σπηλαίῳ· προφθάσατε οἱ Μάγοι· Ποιμέ-
νες νῦν παραγίνεσθε· ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι,
ἐπανακραΐξατε· ὥφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε, καὶ
σπήλαιον δειχθέντα, ληστῶν ἔργοις ἀκάρ-
ποις, Σπηλαίῳ νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρ-
θένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα. Δόξα Λό-
γε τῇ ἐλεύσει σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου, παρουσίαν σε, προορῶν
» Ἀββακὺμ, ἐξεσηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαι-
» μάν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτὰ, τὸν Ἀδὰμ
» ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Ηφωταυγῆς Νεφέλη ἔρχεται, ἀνατεῖλαι
Χριστέ, ἐκ μητρικῶν λαγόνων, δικαιοσύ-
νης Ἥλιον, ἅπασαν τὴν γῆν, φρυκτωρίαις ἐν-
δέοις, καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὥφθη ὅμοιος, καὶ πτωχεύει
σαρκί, ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ· καὶ ἐν Σπη-
λαίῳ τίκτεται· τοῦτον οἱ πιστοὶ, καθαρᾷ δια-
νοίᾳ, ὑποδεξώμεθα.

Ιδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τίκτεται, Βηθλεὲμ,
τὴν Ἐδὲμ, ὅπως ἡμῖν ἀνοίξῃ, παρακοῇ τὸ
πρότερον, ὅφρως κλοπῇ, κεκλεισμένην· ἐνθέως
πανηγυρίσωμεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὖσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ δέλου μορφήν, ἐκ Παρθένου φορέ-
» σαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου
» μοι φιλάνθρωπε.

Καρδιά πᾶσα, γηγενῶν σκιρτάτω· Εὐφραι-
νέσθω ἡ κτίσις· ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ

Κόρης Ἀγνῆς, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ· καὶ Μάγοι
αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα νῦν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ πάλαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμε-
νος βλέψον, τὸ φῶς σοι ἀνατεῖλαν, ἐκ τῆς
Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδείας ἐμπλήσθητι,
τὸν πτωχεύσαντα Λόγον, μεγαλύνων αἰεὶ.

Μικρῷ Σπηλαίῳ, ἔρχῃ χωρηθῆναι, ὁ ἀχώρη-
τος φύσει, ὅπως με σμικρυνθέντα τῇ πα-
ραβάσει, μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτρητον· προσ-
κυνῶ σου, τὸ εὖσπλαγχνον Μακρόθυμε.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**"βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύνλω-
» σέ με· καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
» ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βροῦ σοι· Ἐκ φθορᾶς
» με ἀνάγαγε.

Νόμων σε ἡ Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα
Κύριε, παραγίνεται ἀποκυῆσαι, ἐν τῷ
Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ σαρκί, προσανακλινεῖ σε
ὡς νήπιον.

Ξένον γεγεννημένον, παραβάσει με ὁ ὑπέρ-
θεος, τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι'
οἶκτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

Ορῆτε καὶ νάπαι, καὶ κοιλάδες εὐφράνθη-
τε· ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκὶ γεννᾶται, ἀνακαι-
νίζων τὴν κτίσιν, φθαρεῖσαν πονηραῖς παραβά-
σεσιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
» εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται
Σπήλαιον, τὸν πτωχεῖα πολλῇ, τὴν πτω-
χείαν τοῦ Ἀδὰμ ἀφελόμενον, καὶ πλέτῳ θείας
χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα.

Ρήματα ξένα Παμένες, ἀκηκοότες κατέσπευ-
σαν, Βηθλεὲμ κατιδεῖν, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν
ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἅπαντας,
εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδίᾳ, τὸν ἐν σαρκὶ ἀφικόμε-
νον, γεννηθῆναι Χριστὸν ἐν Σπηλαίῳ, ἐκ
Παρθένου νεάνιδος, ὕμνολογῆσαι σπεύσωμεν,
καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων Πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
» λῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» σωνημένοι, ὧς οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπὲρ λόγον μόνον Κύριον, σεσαρκωμένον Κόρη καὶ περικείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, κατέχουσα ἀγκάλαις, καὶ προσκυνούσα, καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς, Τέκνον ἔφης γλυκύτατον, πῶς σε οὕτω κατέχω, κατέχοντα χειρί σου τὴν κτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Ὑμνολογῆσαι θεοὶ Ἀγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διεутρεπίσθητε. Μάγοι δῶρα ὀδηγούμενοι, προσάξατε ἀστέρι. Ποιμένες τοῦτον σπεύσατε, ἰδεῖν ταῖς μητρικαῖς, ὥσπερ νήπιον κράζοντες, καθημένον ἀγκάλαις. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη Παναμώμητε, πῶς σπαργανώσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανοὺς ἀρρήτῳ νεύματι; πῶς ἀλόγων ἐν φάτνῃ ἐπανακλινεῖς, τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, διὰ ἔλεος ἄμετρον, ῥυσαίμενον Δεσπότην; ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ κτίσις, ἀνυμνολογούσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἱλιγγίᾳ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδαις τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτις, Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε δοχεῖον, Ἀχραντε χαρᾶς ἀνεκφράστῃ· ἰδοὺ γὰρ ἔρχη τέξεσθαι ἐν Σπηλαίῳ, ἀπορρήτως τὸν Δέσποτην, θέλοντα τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταφθαρεῖσαν τῇ παραβάσει πρῶην, καινίσαι ἀληθῶς· τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχὰι δικαίων πᾶσαι ὀποχθόνοι ἅμα ἀγαλλιάσθε· ἡ πάντων ἀπολύτρωσις, ἰδὲ γὰρ ἐπεφάνη, πόλει Βηθλεέμ τικτόμενος· ἀστήρ δὲ τοῦτον, καταμηνύει Μάγοις ζητοῦσιν εὐσεβῶς· ὃν περ καὶ κατιδόντες Σπηλαίῳ, θάμβους ἐπλήσθησαν.

Ὡς οὐρανόν σε ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, δικαιοσύνης Ἥλιον ἡμῖν, ἐκ λαγόνων παναγίων, μέλλουσαν ἀνίσχειν αὐριον, φωταγωγοῦντα τῆς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθορᾶς· ὅθεν χρεωσιτικῶς ἐν αἰνέσει, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὐριον τίκτεται, ἐκ

Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλῶσι Ποιμένες· ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Ἦχος πλ. δ'.

Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰτα, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· οἱ δύο Προεόρτιοι μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ι'. καὶ τῆς Ἀγίας, εἰς δ'. Κανὼν Προεόρτιος οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καὶ σήμερον δὲ, Σάββατον μέλπω μέγα.

Ἄνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσαρῶν πρώτων ᾠδῶν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι
» διώκτην τύραννον, Φάτνῃ κρυπτόμενον,
» κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μά-
» γοις μέλψωμεν· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως
» γὰρ δεδοξασται.

Κύριε Θεέ μου, Γενέθλιον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ Γεννήσει σε θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ανω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, κατανοῶντα Σωτήρ με, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σε· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γὰρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Ἰνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχη Θεάνθρωπε.

Ἄλλος Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Απεγράφης Καίσαρος θρασυῖ, θέλων ἀπογράφασθαι, βίβλῳ ζωῆς Παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον· ξένος εἰς τὰ ἴδια, παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οἶραν ἄνακαλούμενος.

Βηθλεέμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ, τὴν Ἐδέμ ἐξανοίγων μοι· εὐτρεπίζε Σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον, θεωρῆσαι χορούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστὸς, ξένην ἀναγέννη-
σιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος·
εὐφράνθητι ἔρημος, ἢ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν
φύσις ἅπασα· ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτε-
κνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Εὐγενίης μέγα κῦδος, ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω.
Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχο-
ρεύουσα, χαρμονικῶς σὺν Ἀγγέλων στρα-
τεύμασιν, ὡς Παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς Μάρ-
τυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι,
πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε.

Υμνωδίας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείαις ἐπα-
κούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερώθης εὐγέ-
νειαν· ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου
τῶν ἁσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ θεολογία, πᾶ-
σαν ἀθεότητα διώκουσα.

Γυναικείας φύσεως ὁ σὸς, νῆς ἐπιλαθόμενος,
πρὸς ἀνδρικαῖς ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀν-
δρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐ-
δυνόμενος, Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας
ἡ ἐπώνυμος.

Ελλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, πλείστους τῆς
ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω
θεόσοφε· ἥς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρουμέ-
νη τῆς ἀμαρτίας ἀξιώσον, ταῖς σαῖς ἱεσίσαις,
Μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς
Ἀγνή, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλή-
θημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν,
Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ᾧ σὺν παρρήσιᾳ,
πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συν-
» εἶχετο, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε
» κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδει-
κνὺς Οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ
προφητείας ἐνέπνευσας· ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλή-
ρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ Ἀγνῆς ἐν
πόλει Δαυὶδ.

Ηπλωσε γῇ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμε-
νον τὸν Κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ
οὐρανῶ τὸν ἀστέρα δὲ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἶνεσιν,
ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμῳ τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγῃ, προβλήματα Βαλαάμ
νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ
Ἰακώβ καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον,
δῶρα κομίζοντας, Μάγῃς ἐκ Περσίδος ἀνακτας.
Ἔτερος· Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύ-
ριε, ἐνεκληθῆναι σπάργανα, ὥσπερ βρέφος
ἔρχῃ φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν
συγκατάβασιν.

Εν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμ-
ψαντα, ἐκ τῆ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρ-
θένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπή-
λαιον, ὡς ἑρᾶν κατώκησας, τὰς μονὰς μοι
εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον Πολυέλεε.
Τῆς Ἀγίας· Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ιερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότη, προσή-
χθης διανοίᾳ τελειοτάτῃ, τὸν πλοῦτον τὸν
φθειρόμενον ἀπεσείσω, βοῶσα Πάνσοφε· Σὺ εἰ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἑστίν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ηπάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέ-
λαμψε τῶν ἁθλῶν σου ἡ στερότης· τὴν
πράξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κρᾶ-
ζουσα· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἑστίν Ἄγιος,
πλήν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας
τὸ καύχημα τῆς ἀγνείας, ἐγένεθ περιδέξις
τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἰ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.
Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνή-
σωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν
οἱ θεόφρονες, ἐκβοῶντες· Οὐκ ἔστιν ἄμωμος,
ὡς σὺ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος,
πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Προεόρτιον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγγέλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ
πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀστέρα προπέμ-
ψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατά-
βασιν· ὃν γὰρ τρέμουνσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνά-
μεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέ-
πτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'νασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίστη σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιπαῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικούς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἐνδοξε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὖρες, ζῶν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σε πάντοτε, Εὐγενία ἰσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεοπαιδός, ἐν Βηθλεέμ ἄνευ σποράς τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν
• **Τ**'Αββακὴμ ἐξεσηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαι-
• μὰν σαρκέμενος, ἦκεις Λυτρωτὰ, τὸν Ἀδὰμ
• ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

Ε'γγίζει ἡκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὐτρέπιζε τὸ Σπηλαίον, πόλις Βηθλεέμ· καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Ρ'ωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεῖς τοῖς βροτοῖς, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀδὰμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις ἐν τῷ προσλήμματι.

Ο' Λόγος σὰρξ ὀφθείς παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμνησίᾳ· δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Η'κτίσις νῦν, τὴν παλαίωσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν Κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργῶντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρῶν σε κάλλος ἐπανάγοντα.

Θαυμάζοντες, τὸν παραδόξον τόκον ἐφίσανται, Μάγοι ὀδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, Ἥλιον ἀνίσχοντα, Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Ι'δού ἡκει, ἡ Παρθένος, ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἁμαρτήματα· ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις ἐορτάζουσα.

Κηρύγματα, Προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀναδείξιν, μνηύοντα εἴληφε, σήμερον πέρας σωτήριον· ἦλθε γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκὸς, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ε'λήλυθας, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ὁ Ὑψιστος, σαυτῷ μνηστευσάμενος, τὰ τῶν Παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν Παρθένων, Νυμφίον γνωριζόμενον.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δέ, τὸ μὴ φθειρόμενον ἐνδυμα, Μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Α'νέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ σου, τῆς πλάνης διώκῃσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία καλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου, καὶ ὠραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασα· ὕστερον ἀθλήσει δέ, περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμψασα. Θεοτοκίον.

Υ'περτέρῳ, τῶν Ἀγγέλων ἐγένου Πανύμνητε, τοῦ πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν Ἀγγελοῦ, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, τὸν φιλάνθρωπον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
• συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
• ἀνέσπερον ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
• Ἡ Παρθένος ἰδοὺ γαστρὶ ἦξει, καὶ τέξεται
• σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς
• ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστοργὸς χοῖνὸς χρηματίσας. Φάτνη γὰρ καὶ σπάργαν· καὶ σπηλαίον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρός, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς σμύρνης τὸ θνητόν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασιλείον κράτος, διὰ δὲ λιθάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, Βασιλεῖς Ἐθνῶν, ἀπαρχαῖς δωροφοροῦντές σε, τὴν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεέμ ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Ε'ξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ τοῦ Πατρὸς συναιδίδιος Λόγος, σαρκικῶς κατώκησας τὸ Σπηλαίον, ὡς θρόνῳ τῇ φάτνῃ χρησάμενος· καταπλήττεις δέ, τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἀγγέλους τε ἐξιστᾶς, Δόξα κραυγάζοντας.

Ἴτερος. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαὸς ὁ ποτέ, σκότει καθεζόμενος ἰδέτω τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ ἁσπὴρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἀναξιν.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, Βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει Σπήλαιον, κατασμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῇ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰακώβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστὸς, Ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα αἰδιάδοχος.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ φωτισμός.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνούμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὅφεις ὁ ψυχόλεθρος Ἀθληφόρε, ἀνχρῶριπίζει πειρασμούς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύνειν πειρώμενος· τοῦτον δὲ Θεόφρον ἀγνὴ κατεπάτησας.

Ολὴ καλὴ, τῶν καλῶν τῷ δοτῇ καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἡγλαϊσμένη Ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπαρθένη.

Στέφος τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόνως ἀκολουθήσασα, τῷ πεπρωμένῳ, Νυμφίῳ σου Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ζωὴ, ἀνατείλασα κόσμῳ Θεογεννητορ, τῆς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς αἰδίου μετουσίαν, τῆς πίστει κράζοντας· Ἴτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
» **Σ**κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεὶς
» γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ
» θάνατον σαρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσε-
» σθαι τριήμερος.

Ανῆρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ, τὸ μεσότειχον Χριστὲ καὶ νῶτα, ῥομφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι· ζωηφόρου τῆς Ἐδέμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὐθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ, Ἄδης ἐν Ἀδαμ μέχρι σοῦ· ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀ-

ναΐδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τιττομένου σου Λυτρωτὰ, ἐκ φυλῆς Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος, ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι· ζωῆς γὰρ ὧν χορηγός, ἔλαβεν ὡς Θεός, θεία δυναστεία τὸν διώκοντα.

Ἴτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ξενότροπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται· ξενώσωμεν, ἀμαρτιῶν ἑαυτοὺς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πράξεων ψυχαῖς οἰκίζόμενον.

Οὕδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησai· ἐν σοὶ γεννᾶται, γὰρ ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμαίνει λαὸν περιούσιον.

Πῶς σμικρὸν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον, κόσμῳ μὴ χωρήμενον, Ἀπερινόητε; πῶς ὁραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συνορούμενος ἀναρχος;

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Νυσταγμόν σοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ Κτίστη σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκηνώμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου Πάνσοφε.

Σταθῆρα ἐπεδείξω τὴν ἐνστασιν, καὶ τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσία πίστεως, Μοναστῶν καθηγήσω συστήματος.

Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὸν ἄφραστον, πάντες αἱ Προφῆταί σου, Πάναγνε γέννησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρόαιώνων Θεόν.

"Ετερον τῆς Ἀγίας.

"Ηχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Βίω καὶ λόγῳ καθαρῷ, καὶ χάριτι Παρθένε, αἰεὶ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνελήφοτι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἀγνείαν γὰρ ὡς ἄσκαρος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμφη, συνεισῆλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινὴ, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δυσοποιὸν ἐκ ξίφους.

Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ.

Εξ Εὐγενίας, εὐσεβῆς ὡς τις κλάδος,
Προῆλθεν Εὐγενία δόξα τοῦ γένους.
Ράμης μὲν αὕτη τῆς παλαιᾶς ἐξέφυ·
Γεννήτορες δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν,
Ἐκ Βασιλείας εἰς τιμὴν εἰληφότες,
Σὺ Εὐγενία καὶ τεκούσῃ συζύγῳ.
Λαθοῦσα τοῖνον σὺν δυσὶν ὑπηρεταῖς,
Ἐξῆλθε νυκτὸς φυγὰς ἡ Εὐγενία.
Καὶ προσρυῖσα τινὶ τῶν Ἐπισκόπων,
Ἐν ἀνδρικῷ, σχήματι, καὶ λουσαμένη
Δουτρὸν τὸ θεῖον, ἀποκαρεῖσα τρίχας,
Καὶ Εὐγενίου λαχοῦσα κλῆσιν, τρέχει.
Πρὸς τὴν μονὴν βαδίσας ὀρθρου σὺν τάχει,
Μετῆλθεν εἰς ἅπασαν ἀρετὴν πόνοις,
Ἀγῶσι, μόχοις, καὶ στάσει τῇ παννύχῳ.
Τοσοῦτον ἐξέλαμψε, φωστήρ ὡς μέγας,
Ὡς τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς προστασίαν
Παρακαλούντων κατέχειν καὶ διέπειν,
Τοῦ προστατοῦντος ἐκλιπόντος τὰ κάτω,
Λόγοις δυσωπηθεῖσα φλογμῷ τοῦ πύθου,
Συγκατένευσε, μὴ θελούσα τῇ βίᾳ.
Οὕτω τὸν Εὐγένιον οὐ φίλος λόγος,
Ἐδειξε πᾶσι λαμπρότατον καὶ μέγαν.
Πρᾶξις δὲ πάντας καὶ μόνῃ θεωρία,
Εἴλκε ξενικῶς, ὡς σίδηρον μαγνήτης,
Εἰς ἀπέλαυσιν τῶν καλῶν τῆς ἰδέας.
Ἀλλ' ἡ μέλαινα τὴν ψυχὴν Μελανθία,
Σύμμικτος οὖσα τῷ λαῷ, φεῦ τοῦ μύσου!
Ὡς εἶδεν Εὐγένιον ὡραῖον φύσει,
Ἐρωτι δεινῷ συσχεθεῖσα τῆς θείας,

Κενὴν πρόφασιν, ἡξίου μακρὰν νόσον,
Ἦν εἶχε κρύφα, καὶ κατὰ μόνας λέγει.
Ἄλλως γὰρ οὐκ ἔνεστι φυγεῖν τὴν νόσον.
Εὐγένιος δὲ, συντριβὴ τῆς καρδίας,
Τοῖς ἀπατηλοῖς τῆς Μελανθίας λόγοις,
Ἐξ ἀπλότητος εἶξας, ὡς Θεῷ φίλον,
Συγκατένευσεν, ἀγνοήσας τὸν δῶλον.
Ὡς δ' οὖν ὁ οἶστρος τῆς Μελανθίας πλείον,
Ἀντίφῃ πυρσὸς ὡς ἔρωτα καρδίας,
Καὶ τυφλὸς ὡς περ, ἀποβαλεῦσα κόρας,
Τὴν προσβαλὴν ἐπραξε καῦσιν τοῦ πάθους.
Καὶ μὴ τυχοῦσα τῶν σκοπῶν, ἀπερρίφη.
Τοιαύδε συνέγραψε τῇ Εὐγενίᾳ,
Ὡς τῆς μονῆς τῆς δεῖνα θεῖος προστάτης,
Γυναῖκας ἀγνάς ἀπατῶν δόλου λόγοις,
Κάμοι προσῆλθε, πέρνος ὦν τολμητίας.
Ὁ γοῦν Ἐπαρχος, καὶ πατὴρ ὦν τῆς Κόρης,
Εὐθύς ἀκούσας, καὶ χόλου πλησθεὶς ὄλος,
Πρὸς τὴν μονὴν ἐκπέμψας ἐν πολλῷ τάχει,
Τὸν Εὐγένιον, ὡς τῆς μονῆς προστάτην,
Καὶ τοὺς Μοναχοὺς, ὡς κριτοὺς καὶ δεσμίους,
Καὶ ψευδαλάτρας, ἡ πλείον κακεργάτας,
ὑπαρχικῷ βήματι παρισταμένους,
Λόγους ὑποσχεῖν ἀποφαίνεται κρίσει.
Ὡς οὖν παρέστη τὰ μέρη πρὸς τὴν δίκην,
Ἡρξάτο αὐθις τοῦ λέγειν Μελανθία,
Ἔθρεις καταχέουσα θεῖου προστάτου,
Ἐπιγελῶσα, λοιδοροῦσα στωμύλως.
Καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐν θρασυτητι λόγων
Ἐπιδοῦσα, δεικνύουσα τοῖς φίλοις,
Δακτυλοδείκτως τοῦ μύσου ὡς ἐργάτην,
Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, οὓς φθορεῖς τολμᾷ λέγειν,
Τρανῶς ἀναδοῦσα, καὶ λέγουσά πως·
Ἄπαντες ἀκούσατε, τάληθ' ἴγω·
Τῆς ἀνοχῆς σου, Δέσποτα Παντοκράτορ!
Χιτῶνα ῥήξας Εὐγένιος αὐτίκα,
Δείκνυσιν εὐθύς, θαῦμα φρικτὸν καὶ ξένον!
Καὶ τοῖς παροῦσι προσλαλεῖ παρρησίᾳ·
Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν, καὶ φέρειν
Ἔθρεις, γέλωτας, καὶ κακώσεις σωμάτων.
Ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ σχῆμα τυγχάνῃ γέλωτος,
Ἐγὼ γυνὴ τὴν φύσιν, εἰμὶ θυγάτηρ
Πατρὸς δικαστοῦ, καὶ κριτοῦ μου φιλάτατον.
Μήτηρ δὲ τούτου σύζυγος τίξασά με.
Αὐτοὶ δ' ἀδελφοί· καὶ γὰρ οὐ δούλους ἴγω.
Ταῦτα λεγούσης τῆς καλῆς Εὐγενίας,
Ἄπαντες ἐξέστησαν· ὦ πρᾶγμα ξένον!
Μελανθίαν δ' ἄνωθεν ἡ θεία δίκη
Ὅπως μετῆλθε, πᾶς ἀκούσας θαυμάσει.
Ὁ γοῦν Πατὴρ αὐτίκα τὴν δόξαν ἄμα,
Καὶ πλοῦτον αὐτὸν, καὶ βίου φαντασίαν,
Γέννησιν ἀφίς, ἀναγεννᾶται ξένην.
Ποιμὴν δὲ πιστὸς γίνεται τῶν ἐν Πόλει,
Καὶ μαρτυρικῶς διαβάς ζωῆς τέλος,
Ταῖς τῶν ἀπίστων κατατρωθεὶς αἰκίσι,
Χαίρων ἀπέπτη πρὸς μόνας οὐρανίους.
Μήτηρ δὲ τάχει, σὺν θυγατρὶ φιλάτῃ,
Χώραν ξένην λιποῦσα, καὶ τὴν πατρίδα
Πεθοῦσα, κατώκησεν ἐν ταύτῃ πάλιν.
Καὶ δόγματος τεθίντος εἰδώλοισι θύειν,
Τοὺς Χριστιανοὺς, ἡ θανεῖν κακηγηκάκως,
Λομφασα πᾶσι φανερῶς Εὐγενία,
Χριστοῦ πόθῳ δὲ τῷ βαρεῖ πάνυ λίθῳ,
Καὶ προσδεθεῖσα καὶ ῥιφιῖσα εἰς ὕδωρ,
Καὶ παραδρέξως μὴ βλαβεῖσα τῷ ξίφει,

Τὴν κάραν ἐκτενηθεῖσα τῶν ἀθλῶν τέλος,
Χαίρουσ' ἀπίπτη πρὸ ποθινὸν Νυμφίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ
συμμαρτυρήσασα τῇ Ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει, τε-
λειοῦται.

Στίχ. Τίς ἂν παραδράμῃ σε τμηθεῖσαν ξίφει,

Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος,
ὁ πατὴρ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειῖται.

Στίχ. Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,

Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ σῶμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρωτᾶς καὶ Ὑά-
κινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἁγίας
Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ, ξίφει,

Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Νικολάου Μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν,
καὶ διήγησις ὠφελίμος.

Ὅστις ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νικηφόρου, στρατιώτης
τὴν τύχην. Τοῦ οὖν Βασιλέως ἐκατρατεύσαντος, κα-
τὰ Βουλγάρων, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς σὺν τῷ στρατοπέδῳ.
Καὶ διερχόμενος, πρὸς ἐσπέραν κατέλυσεν ἐν πανδοχείῳ·
καὶ συνδειπνήσας τῷ πανδοχεῖ, καὶ προσευξάμενος, ἀνε-
κλίθη πρὸς ὕπνον. Καὶ περὶ δευτέραν ἢ τρίτην φυλακὴν
τῆς νυκτὸς, ἡ τοῦ ὑποδεξαμένου αὐτὸν θυγάτηρ, σατανι-
κῶ ἔρωτι τρωθεῖσα, ἐνύξε τὸν δίκαιον, πρὸς αἰσχρὰν μί-
ξιν ἐφελκομένη. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτὴν φησι· Παῦσαι,
γύναι, τοῦ σατανικοῦ καὶ ἀθέσμου ἔρωτος, καὶ μὴ θελή-
σης χράσθαι τὴν παρθενίαν σου, καὶ τὸν ταλαίπωρον εἰς
ἄδου πέταυρον ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ πρὸς μικρὸν ἀνεχώρησε,
καὶ μετ' ὀλίγον ἐλθοῦσα, πάλιν ὥχλει τὸν δίκαιον. Ὁ δὲ
Ἅγιος ἀπεπέμψατο αὐτὴν τὸ δεύτερον, ἐπιπλήξας σφοδρῶς.
Ἡ δὲ πάλιν ἀναχωρήσασα, ἐκβακχυομένη τῷ ἔρωτι, ὑ-
πέστρεψε πρὸς αὐτόν.

Τότε ὁ Ἅγιος λέγει πρὸς αὐτήν· Ταλαίπωρε, καὶ πά-
σης αἰσχύνης καὶ ἀναιδείας πεπληρωμένη, οὐχ ὄρα, ὅτι
οἱ δαίμονές σε ταρασσουσιν, ἵνα καὶ τὴν παρθενίαν σου
διαφθείρῃσι, καὶ γέλωσ καὶ ὄνειδος πᾶσι, καὶ τῇ συγγε-
νείᾳ σου ἀποκαταστήσῃσι σε, καὶ τὴν ψυχὴν σου εἰς πό-
λασιν ἐμβάλωσιν; οὐ βλέπεις, ὅτι καὶ γὰρ ὁ ἐλάχιστος πρὸς
Ἑθνη βάρβαρα, καὶ πολέμων ἐκχύσεις πορεύομαι, τοῦ Θεοῦ
ἐνδυναμοῦντές με; πῶς οὖν μιανῶ τὴν σάρκα, πρὸς πό-
λεμον ἀπερχόμενος; Ταῦτα καὶ ἑτέρα τοιαῦτα προσειπὼν
αὐτῇ ἀπεπέμψατο· καὶ ἀναστὰς καὶ προσευξάμενος, εἶχε-
το τῆς ὁδοῦ.

Καὶ τῇ ἐπελθούσῃ νυκτὶ ὑπνοῦντος αὐτοῦ, ὁρᾷ ἑαυτὸν
εἰς εὐοπτον τόπον ἱστάμενον, καὶ πλησίον αὐτοῦ δυνάστην
τινὰ καθιζόμενον, καὶ τὸν δεξιὸν πόδα τῷ ἀριστερῷ πο-
δὶ ἐπικείμενον ἔχοντα, καὶ φησι πρὸς αὐτόν· Βλέπεις ἐ-
κατέρου μέρους τὰ στρατεύματα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ναὶ
Κύριε, ὁρῶ ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι συγκόπτουσι τοὺς Βουλγά-
ρους. Καὶ λέγει ὁ φαινόμενος πρὸς τὸν δίκαιον· Βλέπον
πρὸς ἡμᾶς. Καὶ προσβλεψάμενος, εἶδεν αὐτόν, τὸν δεξιὸν
πόδα τῇ γῇ προσερίσαντα, καὶ τὸν ἀριστερόν ἐπάνω τοῦ
δεξιοῦ ἐπιθέμενον. Οὐ γνομένου, περιβλεψάμενος πάλιν ὁ
δίκαιος πρὸς τὸ στρατόπεδον, βλέπει τοὺς ὑπεναντίους ἀ-
φειδῶς συγκέπτοντας τοὺς Ῥωμαίους.

Καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμά-
των, λέγει ὁ καθήμενος τῷ στρατιώτῃ· Κατανόησον ἀ-
κριβῶς τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, καὶ λέγει μοι τί
τὸ ὁρῶμενον; Ὁ δὲ, περιβλεψάμενος, εἶδε πᾶσαν τὴν φαι-
νομένην αὐτῷ γῆν, νεκρῶν σωμάτων πεπληρωμένην, καὶ
μίσρον πάντων, μιᾶς κοίτης λιθαδιαίαν χλόην. Καὶ λέγει
αὐτῷ· Κύριε, πᾶσα ἡ γῆ τῶν ἀφειδῶς κατακοπέντων Ῥω-
μαίων πεπληρωμένη ἐστίν, ἐκτὸς μιᾶς κοίτης.

Τότε ὁ φαινόμενος φοβερός, εἶπε τῷ Στρατιώτῃ· Καὶ
τί λογίζῃ εἶναι αὐτό; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἰδιώτης εἰμὶ,
Κύριε, καὶ οὐ γινώσκω. Καὶ πάλιν πρὸς αὐτόν ὁ φοβε-
ρός· Αὕτη ἡ γομνὴ λιθὰς, ἣν ὄρας, μιᾶς κοίτης ἔχου-
σα μήκος, σήεσσι, καὶ ἐν αὐτῇ ὄφειλες συγκοπῆναι με-
τὰ τῶν συστρατιωτῶν σου, καὶ τεθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ ἀ-
ναπληρῶσαι τὸ λείπον· ἐπεὶ δὲ τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ, τὸν
τρίπλοκον ὄφιν, τρισσῶς προσπαλαίσαντα, καὶ ἀποκτεῖναι
θελόντα, εὐφυῶς ἀπὸ σοῦ ἀπετίναξας, ἰδοὺ σὺ αὐτὸς ἑαυ-
τὸν ἐκ τῆς συγκοπῆς ταύτης ἠλευθέρωσας, καὶ τῆς στι-
βάδος τὴν στρωμνὴν ἀμοῖρον πεποίηκας, καὶ τὴν ψυχὴν
σὺν τῷ σώματι σίσωκας. Λοιπὸν οὔτε φυσικὸς θάνατός
σου κυριεύσει, εἰὰν γνησίως μοι δουλεύῃς.

Ταῦτα ἰωρακῶς, ἐκθαμβὸς καὶ σύντρομος γενόμενος,
διϋπνισθεὶς καὶ ἀναστὰς, προσηύχετο. Καὶ ὑποστρέψας
μιᾶς ἡμέρας ὁδοῦ διάστειται, ἀνῆλθε εἰς ὄρος· καὶ προσ-
ευχόμενος ἐδέετο τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ στρατοπέδου. Καὶ
εἰσελθόντος τοῦ Βασιλέως εἰς τὰς κλεισούρας τῆς Βουλγα-
ρίας, ἀνῆλθον οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ ὄρος, ὀλίγους ἑάσαντες
εἰς παραφυλακὴν, πεντεκαίδεκα χιλιάδας μικρόν τι πλεῖον
ἢ ἑλάσσον· οὓς καὶ κατασφάξαντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἱματαιώ-
θησαν· ἀσυστρόφως γὰρ τῇ χώρᾳ προσρύντες, μικροῦ
πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων παράταξις φόνου ἂν ἐγένετο πα-
ραναλωμα, σὺν τῷ Βασίλει Νικηφόρῳ. Τότε ὁ δίκαιος,
τῆς ὁπτασίας ἀναμνησθεὶς, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας,
ὑπέστρεψεν ἐκεῖθεν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος· καὶ ἀπελθὼν
ἐν Μοναστηρίῳ, ἔλαβε τὸ Ἅγιον Σχῆμα· καὶ τῷ Θεῷ γνη-
σίως δουλεύσας ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς, γέγονε διακριτικώτα-
τος καὶ μέγας πατήρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκός,
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,

Ὅλη χαρὰ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ἀντίοχος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,

Καὶ βίος ἅπας, ἦν παρῆλθεν ἠδέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
» νος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
» φατνὴν πενιχρᾶ, βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς
» σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρω-
» τὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

» Τέτρωται πλάνος, ἐχθρὸς Θεὸς βρέφος κεί-
» μενον, ἐπὶ φατνῆς, βλέπων πενιχρᾶς, καὶ
» στένει χειρὶ θείᾳ καθαιρέμενος, εἰς σωτηρίαν
» ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Ο ἄλιος φάτνη! ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γάρ, ὥσπερ βρέφος, τὸν Δημιουργόν, ὡς χερουβικός Θρόνος ἀναδείκνυται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ βροτείῳ, τὴν ἐν σπαργάνοις κατὰθῃσιν, καταδέχῃ, βρέφος πεφηνώς· δι' ὧν τοὺς δεσμούς, λύεις τῶν πταισμάτων μου, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βοῶσι· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, καὶ ἐν τόκῳ, τῷ μετὰ σαρκὸς, Θεότης Χριστέ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν ὕδωρ νεφέλαι, ὁ νέφη τιθέμενος, αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίθασιν· Νεφέλῃ ἀχούμενος, Παρθένῳ ἔρχεται, λάμψαι φῶς ἀνέσπερον, τοῖς πρὶν ἐσκοτισμένοις, καὶ κινδυνεύουσι.

Στρατὸς εὐτρεπίσθητι θείων Ἀγγέλων, ὑμνῆσαι τὴν ἄφατον, Κυρίου συγκατάβασιν· Μάγοι ἐπιφθάσατε· Παιμένες σπεύσατε· ἦλθεν ὃ ἀπέκειτο, Χριστὸς ἡ προσδοκία, Ἑθνῶν καὶ λύτρωσις.

Τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ ξένον θαῦμα; πῶς φέρω σε φέροντα, τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, ἀπόρρητον γέννημα, Υἱέ μου Ἀναρχε; ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, Χριστὸν ἐν ταῖς ἀγκάλας, φρικτῶς κατέχουσα.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ανέπτυξας ἅπασιν τῶν θεοπνεύστων, Γραφῶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ θῆλυ ἀρρένωσας, καὶ πάντας κατέπληξας, τῷ παραδόξῳ σεμνῇ οὐς περ καὶ προσήγαγες, λαμπρῶς πεπιστευκότας, Χριστῷ Πανόλβιε.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας, τὴν τῶν Εἰδώλων, μαρινίαν Πανεύφημε, τοῖς θείοις σου διδάγμασι Παρθένων ἀμέτρητον, μνηστευσασμένη πληθύν, πάντων βασιλεύοντι Χριστῷ, λαμπρυνομένην Μαρτύρων αἵμασιν.

Ιδοῦσα τὸν βίον σου, τὸν θεοφόρον, Βασίλῃα ἡ ἐνδοξος, σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο· Χριστῷ γὰρ μνησεύεται, καταλιποῦσα σαρκὸς, πᾶσαν τὴν εὐπάθειαν· καὶ νῦν τῆς τῶν Μαρτύρων χαρᾶς ἡξίωται.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἐθεράπευσας, τὴν τοῦ θανάτου, ἀσπόρως κυήσας, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστα-

τον, Παρθένε πανάμωμε, Θεογεννήτορ ἀγνή· ὅθεν σε γηθόμενοι, πηγὴν ἀθανασίας κατονομάζομεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων δρακί, καὶ φάτνη σμικρὰ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται δέσμιος Ἀδάμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι δέδοται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτὴρ ἐμπλακέντος σου, καὶ ἐν Σπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων τεθέντος· διό σοι γεγηθότες, προεόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σῇ γεννήσει, προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαυται πλάνη Περσική· Ἀστεροσκοποὶ γάρ, Βασιλεῖς ἀνατολῶν, τεχθέντι δῶρα προδοκίμζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, χρυσόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιβάνῳ· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος, καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὡς βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ φεύγει Θεός, θέλων Ἡρώδην· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Κάμινος ποτέ.

Υψος ἀληθῶς, ἀρρήτου μυστηρίου, τοὺς οὐρανοὺς γνῶσει καλύψαντος, ἡ ἄμεμπτος Δέσποινα, κατεπλήττετο, καὶ ἔλεγεν· Ὁ θρόνος ὁ οὐράνιος, φλέγεται σὲ κατέχων· καὶ πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Φέρεις Πατρικήν, ὁμοίωσιν Υἱέ μου, καὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ ὁμοίωμα, πτωχεύσας ἀνέλαβες; πῶς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνω σε, ἀλόγως τὸν ῥυόμενον, ἅπαντας ἀλογίας; ὕμνολογῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Χαῖρε πᾶσα γῆ· ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος· θάλασσα εὐφρανθήτι· Προφητῶν ὅμιλε σκίρτησον, τὴν ἔκβασιν θεώμενος, σήμερον τῶν σῶν λόγων· πάντες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Τῆς Ἀγίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Εν ποταμῷ νεανικῶς, ἐν πυρὶ καρτερικῶς ἐδοκιμάσθης· ἐναντίας γὰρ φύσεις, στερρῶς διηλθες, Χριστὸν, ὕμνευσα καὶ πίσει κραυγάζουσα· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενοπρεπῶς ἐπιφανείς, ὁ Χρισὸς σοι ἐν φρε-
Ξρᾷ κατεχομένη, διατρέφει πλουσίως, καὶ
 τῇ Γεννήσει αὐτῇ, συνάπτει τοῖς ἄνω στρατεύ-
 μασιν, αὐτὸν εἰς αἰῶνας, δοξάζουσιν Ὁσία.

Οσὸς Νυμφίος εὐπρεπῶς, ἐν στεφάνοις σε
 διπλοῖς καθωραῖζει, Εὐγενία Θεόφρον, καὶ
 σοὶ νυμφῶνα λαμπρὸν, ἐνδίκως ὁ δίκαιος δίδω-
 σιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεοῦ φωτοειδής, ἐπιλάμπουσα σὲ νῦν
 καταγλαῖζει, ἐν μοναῖς οὐρανίοις· ἧς ἐμ-
 πλησθῆναι ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἀπαύστως
 δυσώπησον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν μνή-
 μην Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῇ, ἐπιζάμεθα πηγὴν σε Θεο-
 τόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανά-
 του Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτῳ λυτρούμενον,
 τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
 » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
 » φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
 » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ ἐκθαμβῇ νῦν ὦ Μῆτερ, καθορῶσα ὡς
 » βρέφος, ὃν ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου,
 » τέτοκε Πατὴρ· ἀναστῆσαι γὰρ καὶ συνδοξά-
 »σαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, ἐλήλυθα
 » σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύ-
 » νουσιν.

Επὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὠδῖναςφυγοῦ-
 σα, ὑπερφυνῶς ἐμακαρίσθην, Ἀναρχε Υἱέ·
 σὲ δὲ νῦν ὀρώσα, Ἡρώδην φεύγοντα, τῇ ῥομ-
 φαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι ψυχὴν· ἀλλὰ ζῆ-
 δι καὶ σῶζε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, ἀλλ' Αἰγύπτου ὦ
 Μῆτερ, τὰ χειροπαίητα κατέβαλον σεισμῶ·
 τὴν ψυχὴν δέ μου μάτην ἐπιζητούντων ἐχθρῶν,
 πεμπομένων εἰς Ἀδὴν, ὡς μόνος κραταιὸς, ἐ-
 πανήξω, καὶ σώσω, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις· κτίζεται γὰρ ὁ Κτί-
 στης, καὶ ὁ προὖν νῦν πρόσφατος, γνω-
 ρίζεται Θεός· μετὰ δώρων Μάγοι προσυπαν-
 τήτωσαν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, κροτεῖτωσαν
 πιστῶς, καὶ βροτοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, συνευφραι-
 νέσθωσαν.

Ἔτερος. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ψαλάτωσαν χαίρουσαι, αἱ βασιλεῖαι παῶ-
 νης γῆς· πατριαὶ τῶν Ἑθνῶν τε ἀγαλ-

λιάσθωσαν· ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ κοιλάδες, οἱ
 ποταμοὶ, θάλασσα καὶ ὅλη, ἡ κτίσις τὸν Κύ-
 ριον, νῦν τικτόμενον μεγαλύνει.

Οράθης ὡς θέμις ἦν, Προφήταις σε θεάσα-
 σθαι· ἐν ἐσχάτοις καιροῖς δέ, βροτὸς γε-
 νόμενος, πᾶσιν ἐπεφάνης ἀνθρώποις, ἐν Βηθλε-
 ἐμ πόλει Ἰουδαίας, ἀστέρος δεικνύντός σε, ἀ-
 στρολόγοις Ἀνερμήνευτε.

Ιδοὺ εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ Παν-
 ἅγιος Λόγος, Ἀγίῳ Σώματι, ξένῳ τοκετῷ,
 ξενωθέντα προσοικειῶν, ἑαυτῷ τὸν κόσμον· αὐ-
 τὸν ἀνυμνήσωμεν, δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Ο τέκνον γλυκύτατον, πῶς τρέφω σε τὸν
 τρέφοντα; πῶς κρατῶ σε κρατοῦντα τὰ
 πάντα νεύματι; πῶς δὲ σπαργανῷ σπαργα-
 νῶντα, πᾶσαν τὴν γῆν, ὁμίχλῃ; ἐβόα, ἡ Πάν-
 αγνος Δέσποινα· ἦν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Μονὰς κατοικήσασα, τὰς οὐρανίους ἐνδοξε,
 νῦν τρυφῆς Παραδείσου, κατηξιώθης σα-
 φῶς, μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς, παναλη-
 θῆς, καὶ μετὰ Μαρτύρων, Παρθένος πανάμω-
 μος, Εὐγενία παμμακάριστε.

Εφέσεως ἔτυχες, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἐννοίαν,
 ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, παρισταμένη φαι-
 δρῶς, καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτίσι, τῆς ἀρχι-
 κῆς, Τριάδος Θεόφρον, σαφῶς διαλάμπουσα,
 Εὐγενία παμμακάριστε.

Λαμπάδα κατέχουσα, τῆς παρθενίας ἐνδο-
 ξε, τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ, κατακεκό-
 σμησαι· καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοὺς
 εὐσεβῶς, πόθῳ σε τιμῶντας, σωθῆναι πρεσβεί-
 αῖς σου, Εὐγενία παναοίδιμε.

Πρὸς θείαν ἐξῆλθες νῦν, ἀναψυχὴν πανάρι-
 στε, αἰκισμῶν διελθοῦσα, τὸ πῦρ τὸ ἄ-
 στεκτον, καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν πει-
 ρασμῶν, Μάρτυς Εὐγενία. Χριστὸν οὖν δυσώ-
 πησον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ος πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
 νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ἡμῖν ἐκτέ-
 τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσε-
 βῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν Πανάμωμον,
 Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
 » ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
 » φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖς
 » τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
 » τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεὲμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρπούς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τῆς Ἀγίας, ὅμοιον.

Ο ὕδεν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, ἀοράτω σου σθένει, Χριστέ ῥωννύμενον· ὅθεν, Εὐγενία ὁ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήβλησεν· ἥς τὴν ἐνδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἀγίας.

Ἔτερον Προεόρτιον, ὅμοιον.

Υμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ Ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι· Ποιμένες δέ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ· Δόξα σοι ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

Εἰς τοὺς Αἰνους, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκεται Θεὸς, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραὴλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος· ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον· οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἐορτάς σου· βοᾶν οὐ πείθη γὰρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ηλὶε Υἱέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ὃ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἡ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Ασμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες· λόγους μαγικοὺς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι· σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν· δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς

Θεοτόκου· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Δεῦρο Βηθλεὲμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου· ἴθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ· σεπτοτάτῃ ἢ φάτνῃ· Θεοφόρα τὰ σπάργανα· ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνείληθεῖσα, σειραὶς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτούς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ω μακαριστὴ, τῆς Θεόπαιδος κοιλία, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη· ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα. Ω μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὗς περ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἅπασαν, Χριστὸς, ὁ μήτρα σὰρξ παγεῖς, ἀνάνδρου Νεάνιδος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Οἶκος τῇ Παντουργῷ ἐδείχθης ὡς Παρθένη· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει.

Νέον ἐν Βηθλεὲμ παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται· ὡς τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τάξεις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῷ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Υπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σέ γεννῆσαι ἤκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Πανουργέτην.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ἡ τῶν Ὁρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Ω Ρ Α Π Ρ Ω Τ Η .

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῷ Τρισ-
αγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, γ'. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς
ψαλμούς.

Ψαλμός ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς
κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. "Οτι πρὸς
σέ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶν εἰσακήσῃ, τῆς
φωνῆς μου. Τὸ πρῶν παραστήσομαί σοι, καὶ
ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ
εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ δια-
μενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος. "Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσε-
ται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους
σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυ-
νήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε,
ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν
μου. "Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλή-
θεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγ-
μένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοῦς, ὁ Θεός. Ἀποπεσά-
τωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς,
ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήη-
σαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα
ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.
Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες
τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύ-
ριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμός μδ'.

Εξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν·
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ
γλῶσσά μου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦ-
το εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζω-
σαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυ-
νατέ. Τῇ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου,
καὶ ἐντεικον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε· ἕνε-
κεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης·
καὶ ὁδηγήσει σε θουμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ
βέλη σου ἠκουημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω
σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βα-

σιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς
βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐ-
μίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός,
ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς με-
τόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀ-
πὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων·
ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ
τιμῇ σου. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου,
ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποι-
κιμένη. "Ἀκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖ-
νον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύ-
ριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγά-
τηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτα-
νεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα
τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσ-
σωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιμένη.
Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω
αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.
Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πα-
τέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστῆ-
σεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσου-
ταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Ψαλμός μέ.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοη-
θὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς
σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν
καρδίαις θαλασσῶν. Ἠχησαν καὶ ἐταράχθη-
σαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν
τῇ κραταιότητι αὐτῆς. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμή-
ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε
τὸ σκηνώμα αὐτῆς ὁ Ὑψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ
αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ
Θεὸς τὸ προσπρωτὶ πρῶν. Ἐταράχθησαν ἔθνη,
ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψι-
στος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων
μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.
Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο
τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέ-
χρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ
συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν
πυρί. Σχολάσατε, καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ
Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι

μαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἴτα, Δόξα· καὶ τὸ Τροπάριον.

Α'πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέξη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τσε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδειςον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φαίτνη· τὸ Σπήλαιον δεχέσθω· καὶ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσκλημα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κρίζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς, ἀνευ στίχου. Εἴτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει. Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῇ Ἰουδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς Ἠγεμόσι, προευνεπιζούσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγαῖμος τῶν Ἐθνῶν διὰ σαρκὸς, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς ὁ Θεὸς ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νεὸν Ἰσραὴλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἴτα, Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὰδε λέγει Ἰωσήφ, πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἄπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς, αἰσχύνην· ἀντ' εὐφροσύ-

νης, τὴν λύπην· ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου, σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὀρώμενον; Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας.

Ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι Ἐθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητεία Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ, Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθα, μὴ ὀλιγοστός εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰουδα, ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοῦς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχυῖ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσιν· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἁκρῶν τῆς γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὧς διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὃταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος, ἡ ράβδος

Κεφ. 2.

Κεφ. 1.

τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσεί· περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης·

Τὰ διαθήματά με κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω με πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσέως σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία,

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκτιμένη ἀκτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶτα τὴς ἐφεξῆς τρεῖς Ψαλμοὺς.

Ψαλμός ξς'.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φαβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμός πς'.

Οά θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξαμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαάβ, καὶ Βαθυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με· Καὶ ἴδου ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθίοπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διηγήσεται, ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμός ν'.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυ-

νείς με, καὶ ὑπὲρ χόνα λευκανθήσασαι. Ἀκου-
τιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιά-
σονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πά-
σας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν κα-
θαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐ-
δὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορ-
ρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦ-
μά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀ-
πόδاس μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐ-
πιστρέψασι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ
Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνε-
σίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
όλοκαυτώματα ἢ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ,
πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμέ-
νην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώ-
σει. Ἀγαθὺν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ ἀικοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν
καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἴτα, Δόξα, καὶ τὸ
Τροπάριον.

Α'πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ, Ἰω-
σήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ
ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφο-
ρίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ
τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερ-
πνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐ-
δείκνυτο. Χριστὸν γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦ-
σαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσπονα, μετὰ τῶν Ἀ-
ποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος
πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνη πενι-
χρᾶ, Υἱὸς μονογενὴς, κείμενος ὁράται βροτός·
καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος·
καὶ Μάγους ἀσπὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύ-

νησιν· καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριάς Ἁγία, σω-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δις, ἄνευ Στίχου.

Εἴτα, Στίχ. Ὁ Θεός ἀπὸ Θαμνῶν ἤξει.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὀρώσαι
τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ
κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι κηδό-
κησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἄστρασι·
καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ
συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ
οἰκονομία ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χρι-
στὲ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἴτα, Δόξα, Ἦχος γ'.

Ιωσήφ, εἰπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων ἦν
παρέλαβες Κόρην, ἐγκυον φέρεις ἐν Βη-
θλεὲμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας,
καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι
Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς
προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν
δώροις τιμίους λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι'
ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.
Στίχ. Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐ-
τοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος
πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστή-
μης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ,
καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ
δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσ-
ταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων
εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν,
εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθα-
νοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ
αὐτῆς· διώδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι
τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶ ἑτέρῳ τὴν δόξαν
σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνηι ἀλλοτρίῳ.
Μακάριοι ἐσμέν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ
Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστίν.

(*) Ἡ περικοπὴ αὕτη οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς κατ' αὐτὸ Προφη-
τείας τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἰδιαίτερος ἐπιγραφομένου Βι-
βλίου τοῦ Βαρούχ, ἐκ πέντε Κεφαλαίων συνισταμένου. Ἐπειδὴ
δὲ ὁ Βαρούχ οὗτος ὑπῆρχε τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου Γραμμα-
τεὺς, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ταύτην προφητικὴ αὕτη περικοπὴ ἐ-
πιγράφεται, τῷ ἐκείνου ὀνόματι.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
γ'. 23.

Αδελφοί· πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡς τε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ, Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἑλληνι· οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τῷ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σωζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ αἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Ἑκτὴν Ὥραν, λέγοντες εὐθὺς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς σαΐ.

Ο Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασι-

λέως. Κρίνεν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἢ σταζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλήθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσιν. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται σῆριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῷ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τῷ ἡλίῳ διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαρίσιν αὐτόν. Εὐλογητός Κύριος, ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· Καὶ πληρωθήσεται, τῆς δόξης αὐτῷ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλαΐ.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφαροῖς μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, Ἔως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ, ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευ-

σόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῆ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτῆ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· Ἐκ καρπῆς τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτοὺς, καὶ αἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μὲ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσαμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μὲ. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς ψ.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγῃς ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτῆ ἐπισκιάσει σε, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτῆ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Περσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μὲ· τὸν Ὑψιστον ἔθες καταφυγὴν σε. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῆ ἐντελεῖται περὶ σε, τῆ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρῆσί σε, μὴ ποτε προσκρόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν,

ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἴτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφορῶσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Εἴτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεικὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντιμύρον, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλιῶν τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδάμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνῃς ἀρᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Δίς, ἄνευ Στίχου.

Εἴτα, Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει. Ἦχος δ'.

Ακουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεὸς τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδου πλάσιν· καὶ ὁ κραταῖα κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον ὁράται πλάσματος. Ὡς βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτῆ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἴτα· Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἐννοιαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον· καὶ εὐσεβῶς προσκυνῶντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεὲμ, ἐγκυμονῶσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων

ἐβόα, Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθύς, Προκείμενον τῆς Προφητείας, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ γαστροῦ πρὸς Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ζ'. 7.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελεσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με·

Διακ. Κεφ. η'. 4.

Δάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκυλῶν. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμεισον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκου, καὶ τὰ σκυῶλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνωῖτε Ἔθνη καὶ ἡττάσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες ἡττάσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἂν βουλὴν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἔαν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Αὐτ. 8.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α'. 10.

Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ

ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν με, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τῆτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παρὰ ῥύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παραβάσις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Κεφ. β'. 4.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σε, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σε. Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρόαιώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχή.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν ταῖς εὐχαριστηρίαις ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθηλώσον ἐκ τοῦ φόβου σου ταῖς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ

ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἵνα διὰ παντός πρὸς σέ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδῖον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ οἱ Ψαλμοί.

Ψαλμὸς ρθ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸς Ἐωσφόρην ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος, καὶ ἔ μεταμεληθήσεται, σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμαρρῆς ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλμὸς ρι'.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βελῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβημένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δῆναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνων· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Αὐτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτῆς. Ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σύνεσις δὲ,

ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πέ'.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ ἔσθθ, καὶ ἐπάκουσόν με, ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῖξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκυσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ ἔκ' ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσον οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, γ'. κτλ.

Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α'πεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφορῆσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν ἔδεις τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. Καὶ νῦν.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός,

μή παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρύς.

Εξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν Μάγων τὴν εὐσέβειαν· καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστελλόντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

Δίς, τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου.

Εἶτα, Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἤξει. Ἦχος β'.

Οτε Ἰωσήφ, Παρθένη, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον στυγνάζεις καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυσῆριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παρὰ δόξον ἐννοῶν· Θεὸς κἀτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἐλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σὰρκα προσελάβετο· ὃν περ τικτόμενον, ὅφει ὡς νηδύκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· ὃν Ἀγγελοὶ ὑμνῶσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζῃσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σε.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα·

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἰστέον.

Ὅτι τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον, Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν (ἐκ τρίτου).

Ράκει καθάπερ βροτὸς σπαργανῆται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφῆς.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς ἔβρανους πάλαι κατ' ἀρχαίς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τέτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνῆμέν σε τὴν Γένναν Χριστέ (ἐκ γ')

Δείξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σε Θεοφάνεια.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἀγίοις.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῷ, Μεγάλῃς βεβλῆς Ἀγγελος, θαυμαστὸς σύμβεβλος Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατήρ τε μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τῆς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ υἱείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτῷ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεπορθῶς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ ἔν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν, ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς περαζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι
σου ἔστιν ἡ βασιλεία. Τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρ-
θενος σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ
καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν.
Τὴν τιμιωτέραν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμε-
λήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν
ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ξύλου κρεμάμε-
νος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδει-
σον ὁδοποίησας εἰσοδόν, καὶ θανάτῳ τὸν θά-
νατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς,
καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡ-
μάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν
ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς
τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν
οδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετεύο-
μεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέους σου, καὶ σῶσον
ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον
ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς
τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν
φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρω-
πον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ ἔτω τοῖς
σοῖς ἀκολουθῶντες προσάγμασιν, εἰς τὴν αἰώ-
νιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων
ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ
εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις
τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικά, χύμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε,...

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,...

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες,...

Μακάριοι οἱ πραεῖς,...

Μακάριοι οἱ πεινῶντες,...

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,...

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,...

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,...

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι,...

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν,...

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε,...

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα,...

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε,...

Χορὸς ὁ ἐπεθράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος,
Ἄγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρα-
νὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπεθράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος,
Ἄγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρα-
νὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς Ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, με-
τὰ πασῶν τῶν ἐπεθρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε
καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα,...

Ἄντες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώ-
ματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ
ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ,
τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ
διάνοιαν· τὰ πάντα ὑμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγα-
θὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σου ἔστιν.

Τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον,
ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρή-
τως. Χόρευε ἡ οἰκμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξα-
σον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλη-
θέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώ-
νων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον, ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ, Εὐλο-
γήσω τὸν Κύριον,...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων,
εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α'. Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ.

Τῇ πρὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης Παρασκευῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τὸ πρῶτ' αἱ Μεγάλαι Ὦραι μένον, ὡς προεῖρηται, σιλ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ', ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. Μετὰ δὲ τὸν Ὁρθρον τοῦ Σαββάτου, γινομένης Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς, ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὦραι δὲ λέγονται, κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον, αἱ λιταὶ καὶ συνήθειες.

Τὸ δὲ Ἑσπέρας τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς· οὐδὲ Στιχολογία Ψαλτηρίου γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτήν, ἀρχόμενοι τοῦ, Κύριε ἐκ ἐκκραξά, ἰσώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἑτέρα τρία. Δόξα, καὶ νῦν. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐπισυναπτοῦνται ἀμείσως ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καθὼς εἰσι τετυπωμένα. Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. Καὶ Ἀπολύσεις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἅπαντα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, ὡς συνήθειες, καὶ ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περὶ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ταύτης, καὶ ἐφεξῆς περὶ τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐπαύριον, ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὴν κς'. τοῦ παρόντος μηνός, Ἀριθμῷ Β'.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐν Δευτέρᾳ.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, αἱ μὲν Μεγάλαι Ὦραι ψάλλονται πάλιν τὸ πρῶτ' τῆς Παρασκευῆς, ὡς προεῖρηται, σιλ. 181 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτ', ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. — Τῷ δὲ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων, ἥτοι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς ἐκεῖ διατίθεται, Ἀριθμῷ Γ'.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἑορτῆς ἀπαράλλακτος, ὡς καὶ ἀνωτέρω. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν δηλαδὴ, Στιχολογίας μὴ γινομένης, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε ἐκ ἐκκραξά, καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, ποιῶντες αὐτὰ εἰς ἑξ. Δόξα, καὶ νῦν, Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ψαλλομένων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Τρο-

παρίων. Μετὰ δὲ τὰ Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος εὐθὺς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐφεξῆς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. καὶ Ἀπέλυσες.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἅπαντα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, καὶ ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκ ἐκκραξά, ἰσώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλνται, ἡ φλογίνη ρομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· καὶ γὰρ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογαίμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ ὢν ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς. Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς αἰιπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός, τῷ Πατρὶ τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαιδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς. Ὁ ὢν καὶ πρῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκαμεν Χριστέ, ὅτι ὥφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα· ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Κασίας.

Α γούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγέννηται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σὺ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι. Καὶ γίνεται Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α'. 1. **Ε** ν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς· Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζων ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. καὶ ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσιας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ζύλον, κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετω οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γέ-

νος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ζύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη (*).

Β'. Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. αδ'. 2. **Ε** γένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· Ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ, ὥσεί νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὥσεί παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὥς σκηναί, ὥς ἐπῆξε Κύριος, ὥσεί κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὥς δόξα Μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὥς λέων, καὶ ὥς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; Οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρηνται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τὴν ὀρχήγους Μωαβ, καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς Σηθ. Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτῷ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ'. Προφητείας Μιχαὶς τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 2. **Ε** ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ ὅς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰουδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τῆτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ αἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέ-

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἀναγιγνώσκονται τρία μὲν τὰ Ἀναγνώσματα· δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτό, τὸ Τροπαρίον τῆς προφητείας, Λαθὼν ἐτέχθη. Εἶτα τὸ Β'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτό, τὸ ἕτερον Τροπ. τῆς προφητείας, Ἀνέτειλες Χριστέ. Τελευταῖον, τὸ Γ'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται Τρισάγιον, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

ψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἁκρῶν τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον, ἀλλ' οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούntας σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούntας σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαάβ καὶ Βαθυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούntας σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούntας σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούntας σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε'. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούntας σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ια'. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται· καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεῶ, Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λό-

γῷ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διαχειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν ἐλημμένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλῃν ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ κοίτης ἐγκόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδέν· ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψει θαλάσσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχεῖν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμὴ.

Ε'. Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Κεφ. γ'. 36. **Ο**ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπισήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέστραφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθάνουσι. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτός αὐτῆς. Μὴ δῶς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνηι ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμέν, Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστὰ ἐστί.

Σ'. Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 31. **Ε**ἶπε Δανιὴλ, τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σὺ Βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερής, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά. Εἰκὼν, ἥς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ καθαρή· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῖ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ, χαλκοῖ· αἱ κνήμαι, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτε ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρὸς, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς

(*) Περὶ τῆς προφητείας ταύτης ὅρα ὁπισθεν εἰς τὰς Ὁρας, σελ. 185,

πόδας τοὺς σιδηροὺς καὶ ὀστρακίνοὺς, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὀστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορτός ἀπὸ ἁλῶνος Θερυνῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἐτέρῳ οὐκ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει πᾶσας τὰς βασιλείας· καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τὴν αἰῶνα, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὀστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ, ὃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Ανέτειλας Χριστέ ἐκ Παρθένου, νουτὲ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης· καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἑτοιμος ὁ Θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀρουσὶν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ε'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, Ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν· Κεφ. 5. 6.
οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὥμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλῃς βελῆς Ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατήρ τῶν μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν Θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τῆς νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Η'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Κεφ. 5. 10.
Ἀἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· Μὴ μικρὸν ἡμῖν, ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις· καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελέσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὁξέως προνομὴν ποιῆσαι σκυλῶν. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκυλευσον, ὁξέως προνόμεισον· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήφεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκυῖλα Σαμαρείας ἐναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν Λύτ. 8.
ὁ Θεός. Γνωῖτε ἔθνη, καὶ ἡττάσθε· ἐπακῆσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες, ἡττάσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε· καὶ ἦν ἂν βουλὴν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει

Κύριος· καὶ λόγον, ὃν εἰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμ-
μείνη ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρω-
σιν, γίνεται Συναπτὴ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνη-
σιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.
Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σή-
μερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη
τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
β'. 4.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός,
λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφη-
ταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν
ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι'
οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς, ὢν ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστά-
σεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς
δυναμέως αὐτοῦ, δι' ἐαυτοῦ καθαρισμόν ποιη-
σάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δε-
ξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτω
κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσω διαφο-
ρώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.
Τίνι γὰρ εἶπε ποτὲ τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ
σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ
ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι
εἰς υἱόν; Ὃταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρω-
τότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσ-
κυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ.
Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν
Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς
Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τῆτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός,
ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς με-
τόχους σε. Καὶ, Σὺ καταρχαίς, Κύριε, τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν
οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολθῆνται, σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ
ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῇ-
σονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ
ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρη-
κέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς
διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας
κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσο-
τέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκροθεῖσι, μή ποτε

Κεφ.
β'. 1.

παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς
λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις
καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον πισθαποδοσίαν,
πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαν-
τες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι
διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς
ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποσελεῖ σοι Κύριος.

Στίχ. Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.

Τέλος· Καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτοὺς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς
εὐφραινέσθωσαν. Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι
πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν· ὅτι Θεὸς ἐν σαρ-
κὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημέ-
νοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπήλαιον καὶ φα-
τνη ὑπεδέξαντο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θᾶυμα
ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, ἐν Βη-
θλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον
ἀναξίοις χεῖλεσιν, ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξω-
μεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρή-
νη· ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν,
ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἠνώθησαν,
τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον Θεὸς ἐ-
πὶ γῆς παραγένονε, καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανὸς
ἀναβέβηκε. Σήμερον ὁράται σαρκὶ, ὁ φύσει
ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο καὶ
ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ· Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἣν ἡμῖν ἐβρά-
βευσεν, ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω,
ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι, Νῦν ἡ Παρθένος
οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς
ἐσκοτισμένοις· καὶ ταπεινοὺς ὑψωσε, τοὺς ἀγ-
γελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ αὐτός.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ρύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανούς κατέβη, καὶ ὤκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ κρίζοντα· Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγινόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεὲμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν Ἄχρονον.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκουῖται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώριται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἦχος γ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲμ προσφέρει σπηλαιον, καὶ ἀστήρ μηνύει Χριστὸν, τὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι· καὶ ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων· καὶ λίθον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων· ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ Ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδὰμ· ὁ Παραδείσος ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄφεις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἠπάτησε πρῶην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὡς βάθος πλῆτους, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὐας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρῳήκησας, Χριστέ ὁ Θεός, φαίτην ὑπεδέξατο, Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυναμίεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. ἐκ γ'.

Η γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀξέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπόν, ἐνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὕμνουσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὡδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Τὸ θαυμάζεις Μαριὰμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱὸν, χρόνῳ ἐγέννησα· φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ δι-

δαχθεῖσα. "Ανανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν; ὅπερ Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ο ἄχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρὸς; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν. ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ Ὡν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, μετέσχε τῇ ἡμετέρῃ φυράματος. Διπλῆς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θείων ἀναπληρῶσαι. Δίς.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. "Ηχος. Προκείμενον, "Ηχος δ'.

Εἰς γαστρός πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. Δόξα, "Ηχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται· Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα·

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ιδιόμελον.

"Ηχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντός σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμά, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε·

Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

Ωδὴ α'. "Ηχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, μώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δε·
» δόξασται.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεὸς τὸν κατ' εἰκόνα γεγνημένον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δε·
» δόξασται.

Ιδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἀνθρώπον χερσίν, ὃν ἐποίησε, κλίνας ἕρηνος κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιούται, ἀληθεῖα σαρκωθείς· ὅτι δε·
» δόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸν ὦν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δε·
» δόξασται.

Ἄλλος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε διὰ στίχων Ἡρωελεγγείων.

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει Υἱὰ Θεοῦ μερόπων ἔνεκα τικτόμενον, Εἰς χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου.

Ἄλλ' Ἄννα, ῥητῆρας ῥύεο τῶν δε πόνων.

Ωδὴ α'. "Ηχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἴσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
» Ὑγρὸν θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι·
» Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν,
» Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν,
» Ἰσὸν τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ηνεγκε γαστήρ ἡγιασμένη Λόγον, Σαφῶς ἀφλέκτω, ζωγραφουμένη βάτῳ, Μιγέντα μορφῇ, τῇ βροτησίᾳ Θεόν, Εὐας τάλαιναν, νηδὺν ἀράς τῆς πάλαι, Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Εδειξεν ἀστήρ, τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον, Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἀμαρτίαν Μαίγοις, Σαφῶς πενιχρὸν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ, Σὲ σπαργάνοις ἐλκτόν· ὃν γεγηθότες, Ἰδὼν τὸν αὐτόν, καὶ βροτόν, καὶ Κύριον.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
» τι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Οτῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοῖκός, καὶ πρὸς φθοράν καταλισθῆσας, γυναικεῖα ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δὲ ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγωνῶς, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγωνῶς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδούς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰουδα βασιλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα,
- » ἐχθρῶν ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν·
- » Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας,
- » Ὑπερθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
- » Μάκαρ μελωδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Νύμφης πανάγνου, τὸν πανόλβιον τόκον,
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν, ἡζωμένος χορός,
Ἀγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ·
Τάξιν μελωδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
Ἀνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρκούμενον.
Υψους ἀνάσσει, οὐρανῶν εὐσπλαγχνία,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἀΰλος ὢν τὸ πρόσθεν· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων,
Λόγος παχυνθεὶς, σαρκὶ τὸν πεπτωκότα,
Γῖνα πρὸς αὐτὸν, ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἑθνῶν, ὃ οὐρανός σοι
προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ νηπιῷ ἐν φά-
τνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς
καὶ κατέπληττεν, οὐ σικῆπτρα καὶ θρόνοι,
ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεῖα· τί γὰρ εὐτελέστερον
σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν
οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος.
Κύριε δόξα σοι.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν ὑπακοὴν, Κάθισμα οὐ
λέγομεν, ὡς ἐν τισι Τυπικοῖς εὕρομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Α'γαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι
ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, πα-
ρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος,
ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν
ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σποράς· ὃν οἱ Μάγοι
ἐξίσταντο, ὀρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς
νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ρ'άβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐξ
- » αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλά-
- » στησας· ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δά-
- » σέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
- » ἄΰλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐν πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἔθνῶν ἀπεκ-
δοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰουδα ἐξανέτειλας,
καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκυλά τε,
ἦλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν
θεοτερπῇ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων
μυηταῖς σοφῶς, ἀστεροσκοποῦς χαρᾶς

ἐπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέ-
σποτα, Ἑθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω
δὲ προφανῶς δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ως πόκῳ γαστρί Παρθενικῇ, κατέβης ὑετός
Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ σταζου-
σαι· Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοί
τε, Σαβᾶ Μηδων, πάσης γῆς κρατῶντες, προσ-
έπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
- » Ἄδων Προφήτης Ἀβθακούμ, προμηνύει,
- » Ἰδεῖν ἀφράστως, ἀξιώθεις τὸν τύπον.
- » Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὅρους τῆς Παρθένου,
- » Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ισος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως.

Υψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Γόν καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας.
Ἀγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκώς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Εἴθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ὀλεθρον ἄρδην, δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ὑψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίαις,
Μόνον σέβοντα Χριστὸν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ρίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ Παρθένε,
Ὅρους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατρός τεκοῦσα, τὸν πρό αἰώνων Λόγον.
Ὡς νηδόκησεν αὐτός, ἐσφραγισμένην,
Νηδὺν διελθεῖν τῇ κενώσει τῇ ξένη.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς
- » μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰ-
- » ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
- » θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυ-
- » κτός ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάν-
- » θρωπε.

Εν δὲ τοῖς τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγρά-
φῃς πειθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς, ἐχθροῦ
καὶ ἀμαρτίας, ἡλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ
καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοῖκόν ἐξ αὐτῆς
ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεοῦργησας.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρί
συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαν-
τα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες
Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν,
ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐκ νυκτός ἔργων, ἐσκοτισμένοις πλάνης,
- » Ἰλασμόν ἡμῖν Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως·
- » Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτην.

• "Ελθοις πορίζων, εὐχερῇ τε τὴν τρίβον,

• Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὐροίμεν κλέος.

Α'πηνὲς ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμῶν διαμπαῖς, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
ἵνα κρατοῦντος ὦλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτον, ταῖς αὐλοῖς οὐσίαις.
Τιθεῖς προσηνῇ τὸν τεκόντα τῇ κτίσει.

Ο' λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἡμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας.
Ἐθνή Θεῷ δέ, κλῆρον Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε, τὴν ἀπόρρητον χάριν,
Οὐ πλεῖον ἐξήνθησεν ἡ ἀμαρτία.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**πλάγχων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
• λιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ,
• ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελή-
• λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ ἔχ' ὑπέστη
• ρεύσεως, τὴν τεκῆσαν, κατέσχευ ἀπήμαντον.

Η'λθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γα-
στρὸς ὃν Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου γεννᾷ·
τὰς ἡνίας δέ, ὁ κρατῶν, τῶν ἀχράντων Δυνα-
μεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥά-
κει σπαργανοῦται, λύει δέ, πολυπλόκους σει-
ραῖς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη
Υἱὸς, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δέ μέλ-
λοντος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἀρχων,
καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἀγγελος·
οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶ, καὶ κρατῶν ἐξουσία
τῆς κτίσεως.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**αίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
• Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
• Νυγεῖς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει,
• Χριστέ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
• Θᾶπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ο'ς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος,
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσιν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
Καθεῖς ἑαυτὸν, δευτέρᾳ κοινωνίᾳ,
Αὐθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.
Ι'κται δὲ ἡμᾶς, Ἀβραάμ ἐξ ὀσφύος,
Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι, τῶν κάτω νενευκότων,
Ο' φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν,
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Η' Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τί-
κει· καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπρο-

σίτῳ προσάγει. Ἀγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξο-
λογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·
δὲ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώ-
νων Θεός.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδέμ Βηθλεὲμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν·
τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὐροίμεν, δεῦτε λά-
βωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου, ἔνδον τοῦ Σπη-
λαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος, βλαστὰ-
νουςα ἄφεςιν· ἐκεῖ εὐρέθη φρέαρ ἀνώρυκτον,
οὐ πιεῖν Δαυὶδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθέ-
νος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθύς,
τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαυὶδ· διὰ τοῦτο πρὸς
τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὐ ἐτέχθη, Παιδίον νέον, ὁ
πρὸ αἰώνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ κατὰ σάρκα
Γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.

Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;

Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμ-
πτη.

Ιδὼν ὁ φιλόφρων Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ
τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, εὐσπλαγχνίᾳ ῥῆθ· καὶ ἀπο-
στείλας τὸν Ἀρχάγγελον αὐτοῦ Γαβριὴλ, εἶπε τῇ Θεοτό-
κῳ τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ· καὶ εὐθὺς συνελήφθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρι-
στὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἀχράντῳ μήτρᾳ
αὐτῆς. Καὶ πληρωθέντων τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς συλ-
λήψεως αὐτῆς, ἐξῆλθεν ὀρισμὸς παρὰ Καίσαρος Αὐγού-
στου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπεστάλη
Κυρήνιος εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ἐν Βηθλεὲμ, ποιήσασθαι
τὴν ἀπογραφὴν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ, ὁ φύλαξ τῆς Θεο-
τόκου, σὺν αὐτῇ τοῦ ἀπογραφῆναι ἐν Βηθλεὲμ· καὶ ἐπεὶ
ἐμελλε τίκτειν ἡ Παρθένος, μὴ εὐρίσκουσα οἶκημα, διὰ
τὸν πολὺν λαόν, εἰσῆλθεν εἰς πενιχρὸν σπήλαιον· καὶ ἐκεῖ
ἔτεκεν ἀφθόρως τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ
ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν ὡς βρέφος, καὶ ἐν τῇ τῶν ἀλόγων
φάτνῃ, ἀνέκλινε καὶ ἔθηκε τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, ὡς
μέλλοντα ῥύσασθαι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχ. Σὲ προσκυνούσα τάξις ἐθνικὴ Λόγε,

Τὸ πρὸ σέ δηλοῖ τῶν Ἑθνῶν μέλλον
σέβας.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετό τις Μάντις, λεγόμενος
Βαλαάμ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρα· καὶ μαντεύμε-
νος καὶ ἄλλα πολλὰ, εἶπε καὶ τοῦτο· Ἀνατελεῖ ἄ-
στρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς
Μωάβ. ἔχοντες οὖν οἱ ἄλλοι Μάντις τὴν τοιαύ-
την προφητείαν κατὰ διαδοχὴν, ἐδίδασκον πάντας τοὺς
τῶν Περσῶν Βασιλεῖς· καὶ περιῆλθεν ἄχρι τούτων,
τριῶν ὄντων, καὶ παρετήρουν, πότε ἴδωσιν ἀστέρα τοιοῦ-

τον. Ὡς ἀστρονόμοι δὲ, ἰδόντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀστέρα, ὅτι οὐκ ἐποίει πορείαν ὡς οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δύσιν, ἀλλ' ἀπὸ ἄρκτον πρὸς μεσημβρίαν, ἔγνωσαν ὅτι γέννησιν μεγάλου Βασιλέως δηλοῖ· καὶ ἀκολουθήσαντες τῷ ἀστέρι, εὗρον Χριστὸν τὸν Κύριον· καὶ προσκύνησαν αὐτῷ, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν· καὶ οὕτω τῇ προστάξει τοῦ Ἀγγέλου ὑπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Μαθὼν δὲ Ἡρώδης, ὁ τῶν Ἰουδαίων ἀρχηγός, παρὰ τῶν Μάγων, ὅτι Βασιλεὺς μέγας ἐγεννήθη, ὃς μέλλει τὸν κόσμον ὅλον ὑποτάξαι, προσεκαλεσατο τοὺς Μάγους· λάθρα, καὶ εἶπεν· Ἀπελθόντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπ' αὐτὸν δὲ εὐρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, ἵνα πάθῃ ποῦ ἐστὶ, καὶ ἀποστείλῃ καὶ φονεύσῃ αὐτό. Εἰτα, προσκαλεσάμενος τοὺς Γραμματεῖς, ἠρώτησε· Ποῦ λέγει ἡ Ἱερὰ γέννηθήσθαι τὸν Χριστόν; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Τότε ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ φονεύσαι τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας ἀπὸ διετούς καὶ κατωτέρω. Διὰ τοῦτο ἀπεστάλη Ἀγγελὸς ἐκ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· Ἐγερ· θεῖς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἐποίησεν οὕτω· καὶ παραλαβὼν τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν ποιμένες,
Ἰδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν ποιμένα.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβούς προστάγματος καταφρονήσαντες,
» πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοῦς, περιέλαμψε καὶ Ἀγγελος, Ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός, ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Εξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα. Δόξα ἐκράυγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἔλαμψεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Ρῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν· Βηθλεὲμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
» Ἄπλητα θυμαίνοντος ἡγκιστρωμένοι.

» Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν,
» Οἷς εἴκαθε πῦρ ἄσπετον τῷ Δεσπότη,
» Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητός εἶ.

Υπὲρ πᾶσιν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα ροιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἐπταμέτροις καύσει πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλόξ, ἀφθονον τοῦ Κυρίου
Νέμοντος, εὐσεβείας εἵνεκα, δρόσον.

Αῤῥώγῃ Χριστέ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀρρήτως ἔχων,
Ἡσχυνας, ὄλβον τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἥς τινος δι' ἐλπίδα,
Ἀνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύουσιν ἐξοιστρούμενου
Κόσμου καθεῖλες πανσθενῶς ἀμαρτίαν·
Οὓς εἴλκυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων
Σώζεις δέ, σαρκωθείς ἐκὼν Εὐεργέτα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεῖ-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένῃ ἢ ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνεύ-
» τεσ ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τῆς
» αἰῶνας.

Ελκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας, δορυκλήτους Δαυὶδ ἐκ Σιών ἐν αὐτῇ· δωροφόρους πέμπει δέ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαυὶδ Θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντα· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οῖα ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ἡδὸν ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών· Βαβυλῶνος λύει δέ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορυκλήτην ὄλβον ἐδέξατο· θησαυρὸς Χριστός ἐν Σιών δὲ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὁδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ήτηρ ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης
» Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολοῦμενοι νέεϊ,

- » Ὑπερφυῶς κύουσιν, ἐσφραγισμένην.
- » Ἀμφω δὲ δρῶσα θαυματουργία μιᾷ,
- » Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Λύμην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ,
Ἄλῃκτον ὕμνεϊ τὸν κενούμενον Λόγον,
Ἰερατικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις.

Ἀδοξον εὖχος δειματομένη φέρειν,
Ρ'ευστὴ γεγῶσα, καὶ σοφῶς ἐκαρτέρει.

Ηγεῖς πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Ἡ τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις ἀνθρώπων φύσιν·
Ρώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σθέσαι,
Ἀνὴρ φανείς τε, καὶ Θεὸς προμηνεία.

Ω δ ἡ Σ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν
τῶν ἁγῶν στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις μνησθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγαλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μνηύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυκοστάτου, καὶ ἀδαιρίτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν,

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παρχίδοξον! οὐ-
- » **Μ**ρανὸν, τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβι-
- » κὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν
- » ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
- » ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εξαίσιον δρόμον, ὁρῶντες εἰ Μάγοι ἀσυνή-
θους νέου ἀστέρος ἀρτιφατοῦς, οὐρανοῦ
ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο,
ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεὲμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.
Νεγγενὲς, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ,
οὗ ἀστήρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐ-
κείνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης
ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος
φρυαττόμενος.

Ηκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς
ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεὲμ, προσκυνου-
σι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα
ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον
παιζόμενον.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » **Σ**τέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
- » **Ρ**ᾶον σιωπὴν· τῷ πτόθῳ δὲ Παρθένε,
- » Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
- » Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
- » Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιαῖς παρηγμένας,
Ὡ Μήτηρ Ἀγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες,
Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχῶς, καὶ Θεοῦ παρουσίαν,
Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἡξιωμένος,
Νῦν ποτνιαῖται τῆς παλλιγενεσίας,
Ὡς ζωοποιῶ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον.

Ε'πεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς
Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.
Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε,
σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος.
Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμου-

μένη, βασταίζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν· Ἀγγελοὶ ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκαταίληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀσὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνῶσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας, τοῦ Πατρὸς, βασταίζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τῷτο πάντες δοξάζομεν, κρίζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τῷ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεισαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεῶ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κρίζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ο τε καιρὸς, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῇ οἰκουμένη ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· διὰ τῷτο τὸ τοιῷτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας, τὸ ἀναρχὸν ἐκαινουργήθη. Διό σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχὸς ἀρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκῶται. Αἱ Δυναμίεις τῶν ἑραυνῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλη τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντας τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλῳία.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς, τοῖς εὐδέσι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἔξαποσελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὦμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Εἶτα γεγονωτέρα φωνῇ.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερουῖατον τίπτει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Κοινωνικόν.

Αὐτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Εἰδήσις.

Ἰστίον ὅτι, εἰάν μιν ὦσι δύο Κυριακαὶ μεταξύ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τῇ μὲν πρώτῃ ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τῇ δὲ δευτέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Ἐάν δὲ τύχη ἐν μόνον Σάββατον καὶ μία Κυριακῇ, τὸ μὲν Σάββατον ἀναγινώσκειται, Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τὴν δὲ Κυριακὴν, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

Τῇ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α'. Ἐάν ἡ παρούσα κς'. τοῦ μηνὸς τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ, ὅστις, τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἐσπύρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. δηλ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἔτερα δύο· καὶ τῶν Ἀγίων προσόμοια γ'. Τὸν Θεοπάτορα πάντες, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἱερῶν μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες. Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον. Δόξα, Εὐαγγελίζου Ἑωσάφ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἀξιόνοις, Ἀπολυτ. Ἡ Γεννήσις σου Χριστέ — Τὸ ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Ὑπακοή, Ἀναβαθμοί, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὤδῃς Κάθισμα, Πατὴρ ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαί, Ἑσωσε λαόν. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ, Ἀναστάς, ὁ Ἰησοῦς. Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ Δ'. Ὤδῃ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλ. Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, κτλ. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Αὐτρωσιν ἀπέστειλε. Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὰ φῶς, Ἡ γέννησίς σου Χριστὶ ὁ Θεός.

Β'. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται κατὰ τὴν παρούσα κς'. τοῦ μηνός, οὕτως.

Ἐσπύρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά· Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Ἀγίων Προσόμοια, γ'. Δόξα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά· Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'. Παράδοξον μυστήριον. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Ἱερῶν μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον. Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, πάντες τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν. χύμα. Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Χριστὸς γεννᾶται· καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὤδῃς, Κάθισμα, Πατὴρ ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν προφητῶν. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαί. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ Δ'. Ὤδῃ. Ἐξαποστειλ. τῶν Ἀγίων, Σὺν Ἰακώβῳ μέλψομεν, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, δ'. τὰ Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Σήμερον ὁ Χριστός. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Αὐτρωσιν ἀπέστειλε, κτλ.

Γ'. Ἐάν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη ἡ τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴ, ἡ κατὰ τὴν κς'. Ἀκολουθία ψάλλεται, καὶ δῶς ἴσται ἐφεξῆς τετυπωμένη καὶ διατεταγμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτερῶντες τὰ δύο.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλύεται, ἡ φλογίνη ρομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ γὰρ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαραλλάκτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφήν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλάνθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Η βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς αἰειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτός, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς· Ὁ ὢν καὶ πρῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σὲ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θάυμα· ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φατνὴν· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντός σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι

τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἡρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν, μεμένηκε, καὶ ὁ οὐκ ἦν, προσέλαβεν, οὐ φερμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν Θρόνον ἔχων, ἐν φατνῇ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγχνός τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Πῶς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκουῖται· ὁ Λόγος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁράται· καὶ ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται· καὶ ὁ ἀναρχὸς ἀρχεται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Εν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθινὸν μνηύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φατνῇ, Νηπίου μορφήν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Η' Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ.

Ἀπὸ τρίτης ὥδης, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον τέτο, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη

σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται
Μάγοις· Ἀγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνουσι,
τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυ-
σική ἄμπελος, ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις
ἐθάσταζε, καὶ ἔλεγε· Σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ
ζωή μου· Ἀφ' οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὁ ἡμῖν εἰμί,
σύ μου Θεός· τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθε-
νίας μου ὀρώσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σε ἄτρε-
πτον Λόγον, σάρκα γενόμενον· Οὐκ οἶδα σπο-
ράν, οἶδα σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἀγνή γάρ εἰμι,
σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὖρες, ἔλιπες
μήτραν ἐμήν· Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα κτί-
σις βοῶσά σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τῆς Ὑ-
περαγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι.

Λεχῶ ἄμωμον ἀνδρός μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροις ἀμώμοις δεξιούμεαι τοῖς λόγοις.

Μολπὴν ἀγνωστάτη λεχοῖ εἰκάδι ἔκτη αἰίδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἦκοντα πρὸς σέ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τῷτον φρόνει.

Μετά τὸ ἀποφύνασθαι τὸν Ἡρώδη ἀναιρεθῆναι πάντας
τούς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, Ἀγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ
ἐφάνη τῷ Ἰωσήφ λέγων· Ἐγερθεῖς, παράλαβε τὸ
Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτῶ, καὶ φεύγε εἰς
Αἴγυπτον· Φεύγει δὲ εἰς Αἴγυπτον ἡ Θεοτόκος μετὰ
τοῦ Βρέφους, καὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὰ δύο ταῦτα· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου· Ἐξ Αἰγύπτου
ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου· καὶ ἵνα ἐμπραγῇ πᾶν στίμα
τῶν Αἰρετικῶν· εἰ γὰρ οὐκ ἐφυγεν, ἀλλ' ἐκρατήθη τὸ Βρέ-
φος· εἰ μὲν ἐφονεύθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν ἀνθρώπων σωτη-
ρία· εἰ δὲ οὐκ ἐφονεύθη ἡ διὰ ξίφους τινός, ἡ ἑτέρας τι-
μωρίας, διὰ τὸ πληρῶσαι τὴν οἰκονομίαν, δόξαι εἶχε τοῖς
πολλοῖς, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ ἀλή-
θειαν ἐφόρεισεν ἀνθρωπίνην σάρκα· εἰ γὰρ ἐφόρει σάρκα,
ἐκόπτετο ἂν ὑπὸ τῆς σπάθης· ἔπου γε καὶ προφάσεως μὴ
γενομένης, ἐτόλμησαν οἱ ἄθιοι Αἰρετικοὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι
κατὰ φαντασίαν ἐγεννήθη· Διὰ τοῦτο οὖν φεύγει εἰς Αἴ-
γυπτον, ἵνα καὶ τὰ ἐκεῖσε συντρίψῃ εἰδῶλα, καὶ τὴν οἰ-
κουμένην ὅλην σῶσῃ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς σωτηρίου Σταυ-
ρώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁ-
μολογητοῦ.

Στίχ. Χριστῷ παρασταῖς, Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ
Εἰρήνης· καὶ πρότερον μὲν ἐν τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ
δίκην ἀστίρος ἔλαμψεν· ἔπειτα Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐν τῇ
κατὰ Νίκαιαν δευτέρᾳ Συνόδῳ, τοὺς αἰρετικούς κατὰ κρά-
τος ἀνέτριψε· Διό, οὕτως ἔχοντα τοῦτον οἱ Βασιλεῖς θαυ-
σάμενοι, εἰς δημοσίας καὶ διαφόρους πρεσβείας στέλλουσι·
Τοῦ δὲ Νικηφόρου τὴν βασιλείαν κρατήσαντος, εἰς Πα-
ταλάρειαν τῆς Ἑσπείρας ὁ Ἅγιος σὺν ἄλλοις Ἐπισκόποις
Ὁρθόδοξοις, διὰ Κόρην τινὰ ἀποκίρραι στέλλεται· Ἐκτο-
τε οὖν καὶ μέχρι τῆς ἀθλοφορίας ὁ πανόλβιος, οὐκίτι γέ-
γονεν ἐγκρατὴς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως, χρόνων ἐννέα
καὶ εἴκοσι παρωχηκότων ἤδη.

Ἐκποδὼν δὲ γενομένων τῶν κρατησάντων Βασιλέων,
καὶ Λίοντος τοῦ Θηριωνόμου τὰ Ῥωμαῖκά σκῆπτρα δια-
δεξαμένου, ἐκ τῆς ὑπερορίας ὁ Ἅγιος μεταστέλλεται, καὶ
πρὸς αὐτῷ ἐρωτᾶται, Εἰ ταῖς Εἰκόσι προσνέμει σέβας· Τῷ
δὲ Ἀγίου τῇ ἐξ ἔθους παρρησίᾳ χρησαμένου, καὶ ἀναθί-
ματι τοῦτον ὑποβαλόντος, ὁ Ὑράννος ὀργισθεὶς, ἐν τῇ
Ἀσφ τοῦτον ὑπερορίζει καὶ αὐθις· Μαχαίρας δὲ ἔργον
τοῦ κακίστου Λίοντος γενομένου, πρὸς τοῦ μετ' αὐτὸν κρα-
τήσαντος, τῆς Ἀσου ὁ μακάριος ἀνακαλεῖται, καὶ σέβας
ταῖς Ἀγίας Εἰκόσι μὴ προσάγειν ἀναγκάζεται· Ὁ δὲ
αὐθις, καὶ τοῦτον λόγοις καταβροντήσας, καὶ τὸ Εἶτις
οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στόν, ἐν Εἰκόνι περιγραπτόν, ἥ τω ἀνά-
θεμα, ἐκδοήσας, παίεται, καὶ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ ὑπερορί-
ζεται, καὶ ἐν εἰρκτῇ ζωφωδεστάτῃ ἐγκλείεται· Ἐπειτα
ἐκ τεσσάρων τείνεται, καὶ βουνέυροις ὡμοῖς ἐπὶ πολὺ κα-
ταξάινεται· Ὅθεν ὁ Ἅγιος, δίκην ἀσκού, ἐκ τῶν ἀφορή-
των ἐκείνων πληγῶν ὀγκωθεὶς, ὀκτὼ μόνας ἡμέρας μετὰ
τὴν ἀθλοποιίαν ἐκαρτέρησε· καὶ ὑπὲρ ἡλίον λάμψας, τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Στίχ. Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
Ὁ Θεὸς ἀνθεῖ, καὶ θανὼν Κωνσταντῖνος.

Τούτῳ πατρίς μὲν ἦν ἡ Συναδὼν, πατέρες δὲ τῇ τοῦ
νόμου σκιᾷ λατρεύοντες· Ἰουδαῖοι γὰρ τὴν θρησκίαν
ὑπῆρχον· Νήπιος δὲ ὑπάρχων κομιδῇ, καὶ τῇ μητρὶ συν-
επόμενος, ἰδὼν τινὰ Χριστιανόν, χάσματι περιπεσόντα,
καὶ τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ τῷ στόματι ἐγχαράξαντα, καὶ
αὐτὸς ἔκτοτε τὰ ὅμοια ἐποίει, τὸν θαλιντα μιμούμενος,
καὶ τὰ Χριστιανῶν κατησπάζετο, καὶ θερμῇ διεπράττετο
πίστει· διὸ τὸ πρόσωπον καταλάμπεται, καὶ τὰ Χριστιαν-
ῶν Θεόθεν μυεῖται, αἰσιος ἐπίτινας ἡμέρας διατελέσας.

Τούτῳ κόρη τις Ἑβραία ἐταιρικῶς ποτὲ ἐπεπῆδησεν· ὁ
δὲ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ νεκρὰν ταύτην ἀπέδειξε, καὶ
αὐθις ἐζώωσε· Νεφέλῃ δὲ θείᾳ ποδηγούμενος, καταλαμ-
βάνει ψυχῶν φροντιστήριον, λεγόμενον Φουβούτιον,
ἐν ᾧ μεγίστων ἀνδρῶν ἐξέλαμψεν ἀρετὴ, τὸν ἀσκητικὸν
βίον διανυόντων.

Ὡς δὲ τῷ Προεστῶτι τὰ καθ' ἑαυτὸν διηγήσατο, κελεύει
ἐκεῖνος ἐνεχθῆναι Σταυρόν, καὶ προστάττει αὐτὸν ἀσπά-
σασθαι· Ὡς δὲ τὴν βίαν ἡσπάζετο περιδῶς ὁ μακάριος,
ὅλῳ τῷ ἰκρίῳ καὶ τοῖς κέρασι τὸ σεβάσμιον ὄπλον ἐκείνο
κατὰ τῆς ὁσίας ἐπικλιθεὶς κεφαλῆς, σταυροειδῇ τύπον εἰρ-
γάσατο ἐν αὐτῇ, ἀναξάλειπτον φυλαχθέντα μέχρι ἐξόδου
αὐτοῦ· Εἶτα τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀξιώθεῖς, Κωνσταν-
τῖνος μετονομάζεται· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ ἵστη, ἐξελθὼν τῆς
Κολυμβήθρας, ἐκτυποῦνται τὰ ἴχνη αὐτοῦ· καὶ πρὸς πνευ-
ματικούς ἀγῶνας ἀποδύεται, ὑπερβαλόντα πάντας φιλονει-
κῶν τῇ σκληραγωγίᾳ· καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὴν

τίχνην μεταχειρίζεται. Ὅπνικα δὲ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπιδίδου, εὐδίας ὁ τέπος ἐπληροῦτο· αὐτομάτως τε αὐτῷ αἱ θύραι τῆς Ἐκκλησίας ἠνοίγοντο, καὶ τοὺς λογισμοὺς ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν διὰ καθαρότητα ψυχῆς ἰώρα.

Ἐπειτα τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος καταλαμβάνει· ἐν τοῖς Μύροις ἔρχεται· τῆς Κύπρου ἐπιβαίνει· εἰς Ἀττάλειαν παραγίνεται· καὶ ναυσίπορον ποταμὸν ποσὶν οἰκίαις περαιοῦται· καὶ πολλοὺς ἐτέρους τέπους περινοστήσας, πάλιν εἰς Ὀλυμπον ἔρχεται. Τεσσαράκοντα ἡμέρας οὐ μόνον νῆστις, ἀλλὰ καὶ μέχρι ὁσφύος ἐν λάκκῳ τινὶ κεχωσμένος διετέλει. Μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν καὶ ἄκων δέχεται, τῶν ἀγῶνων ἐχόμενος· καὶ πρὸ ὁκτώ ἐνιαυτῶν τὴν αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν μυείται· ὧν περαιωθέντων, πρὸς Κύριον μεθίσταται, τὰ περὶ αὐτοῦ πάντα σαφέστατα προδηλώσας.

Καὶ Μνήμη τῷ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐαρέστου.

Στίχ. Ἐσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ

Ἔως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι, Λόγε.

Ὁστος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου, γονέων ἐπιφανῶν. Ἐκδίδεται σὺν εἰς τὴν τῶν μαθημάτων ἀνάληψιν, καὶ γίνεται τοῖς πᾶσι χρηστός. Εἰς δὲ Κωνσταντινούπολιν ἀπάρας, ξενίζεται παρά τινι τῶν ἐν τέλει, συγγενεῖ αὐτοῦ τυγχάνοντι, Βρυεννίῳ τοῦνομα, Πατρικίῳ τὴν ἀξίαν, καὶ τινὰς ἡμέρας συνῆν αὐτῷ. Ἐπειτα χρείας καταλαβούσης, ἀποστέλλεται παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας πρέσβυς ὁ Πατρίκιος πρὸς Βουλγάρους, ἔχων μεθ' αὐτοῦ τὸν τίμιον Εὐάρεστον· κατὰ δὲ τὸν, οὕτω λεγόμενον τέπον, Σκέπελον, ἐλθόντων αὐτῶν, καὶ μικρὸν διαναπαυομένων, ὁ μακάριος, κατὰ τινα οἰκονομίαν, ἐντυχὼν Πρεσβύτῃ, τὸν ἀσκητικὸν μετερχομένῳ βίον, τοῦ ποθομένου τυγχάνει· καὶ τὴν κόμην καρεῖς, προθύμως τὸν ἐλαφρὸν ὑπῆλθε τοῦ Κυρίου ζυγόν.

Ὁ δὲ γέρων ἐκεῖνος, εὐχῇ καὶ γράμμασι τοῦτον ἐφοδιάσας, τῇ Μονῇ τῶν Στουδίων ἐξέπεμψε· καὶ εἰσδεχθεὶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρει. Ἐνα δὲ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν προκρίνας, ὡς κατ' ἀρετὴν ὑπερέχοντα, τοῦτον κοινωνόν τῶν σπουδασμάτων ἐτίθετο, μηδενὸς ἐτέρου γενόμενος ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος, πλὴν μικροῦ ἄρτου, καὶ τούτου ἐξ ἀλφίτων κατεσκευασμένου, καὶ ζωμοῦ λαχάνων. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ σπουδασμάτων καὶ ἀγῶνων, ἀδύνατον ἴστί· ἡμᾶς καταλείβειν· κύκλους γὰρ δύο πολυταλάντους τῶν ὧμων ἀπαιωρήσας ἐν γυμνῷ τῷ σώματι, τὴν ὁσφύν διεζώσατο. Ἐν τούτοις διαρίστως βεβιωκώς, καὶ τὸν ἐβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τῆς αὐτῆς ζωῆς συντετελεκώς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ Κοκκοροδίου ἀπετίθη Μονῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, Ἐσωσε λαόν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ψάλλεται ἡ Δ'. Ὡδὴ, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν· καὶ οἱ ἐν σκοτει καὶ σκιά, εὐρομέν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Λίνες, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότη, δῶρα προσφέρουσιν· Ἀγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοὶ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ἐὺτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεισαν Παρθένον· Χαίροις πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ. Διὸ ψάλλομεν· Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀναρχος ἀρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκῆται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα θαυμάζουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντί τοῦ Τρισαγίου, Ὁ σοὶ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ μετ' αὐτὸ, Ἡ γέννησίς σου Χριστέ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑ.

Ψάλλομεν ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Ὁ Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τεχθεῖς σε Χριστὸς σπαργάνοις στέφει, Πάτερ. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τεχθέντα τὸν αἰεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαργανωθείς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμειε, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Εν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ τοὺς κρουνοὺς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μῶλωπας, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεῖς ὁ Κύριος· τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ στερρόν καὶ εὐτονον, τῆς ἀνενδότου καρτερίας σου.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότης θάνατον, ἐκμιμησάμενος, δεσποτικᾷ ἐβόησας φωναῖς, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐχόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντός Ποιητῆς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλην Μήτηρ ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ιχῶρας μαρτυρικοὺς, ἀντὶ λιβάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, ὡς Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερρότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἠλεγξας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου ἐκμιμητῆς, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμειε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ετήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολήν· Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τῷ ἀχωρήτῳ Πλαστοῦργου γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσας, Κεχαριτωμένη πανάχραγτε,

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ραπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῇ θείᾳ, χαριτωθὲν λαμπρότητι, τῆς ἄνω σοφίας, γέγονας συμμέτοχος, Χριστοῦ παμμακάριστε, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν ραπισθέντος σαρκί.

Ιερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἄσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀνελημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανουμένῳ καὶ φάτνῃ ἀνακειμένῳ, τῷ Λυτρωτῇ Εὐθύμειε, πολύτιμον δῶρον, Πάτερ προσενήνοχας, τὸ τίμιον αἷμά σου, πόθῳ δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλημένους, καὶ τὴν αὐτῇ ἀγάπησιν, περιεζωσμένους (*), τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σταζόμενος, τῷ ἐκ μαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον.

Οτὰς αὐτοὺς οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομητορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σοὶ ἔμφυχος εἰκὼν, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσας τὴν εἰκόνα, τῆς ἀχράντου σαρκός σου, καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ Δέσποτα Ποιμὴν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείῳ, ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων· Εὐθύμειε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, χυθέντων σε αἱμάτων, Παμμακάριε ἱερώτατε.

Ανέστειλας ὁρμὴν, τῶν ἀθέων Μακάριε, τῇ ῥώμῃ τῶν διδασχῶν σου, καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα, σχετικῶς σὺ τετίμηκας.

Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντά.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γυμνώσει, τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γυμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Αγάπην, καὶ ἐλπίδα, καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δι' αἰῶνος μενούσας, ἀρεταῖς πλουτή-

(*) Ἐλήφθησαν τροπικῶς ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως· Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένος τὴν ἐσφύην αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, (Ἠσ. ια'. β').

σας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου, δωροφορεῖς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔν-
θεον, ἱεουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τού-
του Πάτερ ἀντεκομίσω, θεορρήμον, τὸ σὲ τε-
λειωθῆναι δι' αἵματος. Θεοτοκίον.

Ο πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρω-
πον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀνα-
πλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομήτορ,
ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προσήνεγκας Χριστῷ, ἐκ Παρθένου τεχθέν-
τι, Εὐθύμιε σοφέ, ὡς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα,
ἀθλήσας καρτερώτατα, ἱεράρχα τὸ αἷμά σου·
ὅθεν εἴληφας, διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης,
καὶ παρίστασαι, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι, πρεσ-
βεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὤδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ιερωσύνης, ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον, χρίσμα
συγκεράσας αἷματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτα-
τον ἀπέδειξας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου
κραυγάζων καὶ Κύριος.

Σὺ ἐφελκύσω, χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρ-
τυρος, οὐπὲρ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητής,
εὐλογίας ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀ-
νηλεῶς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Στήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ πέτραις τῆς πίστεως
ἀσφαλῶς, πάσαις προσβολαῖς Παμμάκαρ
τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, Εὐ-
λογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῷ Ὑψίστῳ, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα,
χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεο-
τόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυ-
ναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Ὤδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Εστης ἐπὶ βήματος, στερόνως ἀγωνιζόμενος,
Πάτερ Εὐθύμιε· τὸν τελειότατον ὅρον γὰρ,
τῆς ἀγάπης ἐμελέτησας θεόληπτε, ὥσπερ ἐλό-
μενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βοών-
των· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν
ἐκέκτησο, ψυχὴν καὶ πρόσωπον· νῦν δὲ
φαῖδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμιε,
πρὸς Βασιλεῖς θεοστυγεῖς ἀντιταξάμενος, καὶ
κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Ε'πέθεντο Μάκαρ ἐπὶ σέ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοὶ
τοῦ θανατῶσαί σε, παρανομώτατα πράτ-
τοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς τὸν τε-

χθέντα Λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ἀ-
νεβόας· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰῆδα φυλῆς
ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτο-
κας, ὃ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν
τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὃ φαλλομεν· Εὐλογεῖ τε,
πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὤδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὄρμον, μετέστης Πά-
τερ τῶν ἐντεῦθεν· ὥσπερ γὰρ στρουθίον
ἐρρύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε,
εὐλογῶν τὸν ῥυσάμενον, ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἴγλη τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἀνατολῆς πε-
ρωτισμένος, καὶ φωτοφανείαις ἀσέρος, τῷ
ἐξ Ἰουδα νῦν ἀνατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπό-
μενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη, χωροβατεῖν
κατηξιώθης· οὐ τῶν Μακαρίων λαμπρότης,
καὶ τῶν Ἀγίων ἡ ἀγαλλίασις, ὡς Ἀθλητὴν Εὐ-
δίμιε, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Εἰσὼν πρὸς Θεὸν παρρήσίαν, ὡς ἱεράρχης τε
καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος,
τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἶτησαι, καὶ τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ ὑμνεῖσι Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀνεβλάψης ρίζης, τοῦ Ἰησοῦ ἡμῖν
τεκοῦσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστὸν· Θεο-
γεννητορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώ-
ρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Στιχηρ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τῷ παραδόξῳ θαύματος!

Εἴ τι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος
θερμῷ, καὶ ἀτμίζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ
παρέστηκας, θεορρήμον Εὐθύμιε· τῶν σῶν πλη-
γῶν οὖν, Πάτερ τῆς μώλωπας, ἀνθ' ἰκεσίας νῦν
προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν
ὑμνούντων σε, καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσαι,
ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Δώρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χρι-
στῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολὺν αἰ-
δέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, ἱεραρχίας,
Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀ-
θλήσεως, πίστιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρό-
θυμον, καὶ ἀρράγῃ, ὄντως καὶ ἀσάλευτον, ἀ-
γάπην πάνσοφε.

Πλῶσσα κινουμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομέ-
νη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα, θεοσδό-
του χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα· τῆς εὐ-
σεβείας λύρα θεόφθογγος· ὀρθοδοξίας κρηπίς
ἀκράδαντος· σῶμα μελίρρυτον· θησαυρὸς φρε-

νήσεως· Ἐκκλησιῶν, σάλπιγξ μεγαλόφωνος, ἐδείχθης Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σπηλαίῳ παρώκησας, Χριστέ ὁ Θεός, φάτην ὑπέδεξάτο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐθαύμαζον βοᾶσαι, καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυῖδ τῆ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες ἀνευφημήσωμεν, Δαυῖδ τὸν Βασιλέα· ἐκ γὰρ τούτου προῆλθε, ράβδος ἡ παρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστός, καὶ τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, εἶδεν ἐν γήρα σαφῶς, ὁ Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, ἐμφανῶν πληρουμένας, μνηστείας λαχὼν ξένης, χρηματισμῆς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δόξα Θεῷ ἐκζωόντων, ὅτι ἐν γῇ, τὴν εἰρήνην ἔδωρήσατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς Ἱεράρχην, ὄντα· μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως· οὐ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτην, σπαργανωθείς, σῶσον πάντας τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαυῖδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γερέων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος τε, καὶ εὐφροσύνη, γέγονεν ὁ τόκος σὺ καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἀγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδῶλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζετο Ἰωσήφ, τῷ Δαυῖδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσαν· μετὰ Μάγων προσεκύνησας· μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας· δι' Ἀγγέλους χρηματισθεὶς ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὡς διατέτακται ὀπισθεν, σελ. 204.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὲ σε μέλπω δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ. Ἄδῃ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θαράπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος διάκονε, Χριστοῦ πατὴρ νομιζόμενος, τούτῳ σὺν παρρησίᾳ, παρεστηκώς, αἵτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρημάτων θαίων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ ἐδείχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς ἐπαναπέπαυσαι.

Γδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διὸ ἀνευφημῶμέν σε. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἀγνή ἐν Βηθλεὲμ ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· οὐ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει, προσκυνεῖ, τὴν τούτου δύναμιν.

Κανὼν τῶν Ἀγίων Δαυῖδ καὶ Ἰακώβου, Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ (*).

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει τὸν Κανόνα τοῦτον τῷ ὀνόματι Ἰωάννου Μοναχοῦ, καὶ τοῦτον μόνον ἔχει· ὁ δὲ ἀνωτέρω τοῦ Μνήστορος ἐλλείπει παντελῶς.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Ασομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας Ἀγίας Παρθένου, τὸν ἄνθρωπον ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὐσπλαγχνος.

Σήμερον Ποιμένες Θεολογοῦσι, σὺν Ἀσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεέμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Οσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρᾷ ἀνυμνήσωμεν, Ἰακώβον Θεοδέλφον, καὶ Δαυῖδ Θεοπάτορα.

Δαυῖδ Θεοπάτορ σὺν τῇ κινύρᾳ, τὸν ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, σαρκούμενον Λόγον, Ἰακώβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἐνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ Θεωρὸς, Μάκαρ ἐχρημάτισας.

Οὗ αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουναι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικτῶδε σοφῇ· ὅθεν σε χεραίρομεν.

Υψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην Σοφῇ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σε δοξάζοντες. Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε Ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φατνῇ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Τῶν Ἀγίων. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Τὸν τεχθέντα σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, αἰσπάρων Χριστὸν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγαῖζοντες.

Αγρυλοῦντες πιστοὶ, τὸν ἀληθινὸν αἱ Ποιμένες, Παιμένα Χριστὸν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγαῖζοντες.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ἄδοντες. Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὴν πανέορταν τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πατοῖ ἐορτήν, σὺν Δαυῖδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμνοις ἐπαξίως τιμῶμεν.

Οὗς Νυμφίον Δαυῖδ ἐκ πατρὸς, τῆς μητρὸς νηδύος φησί, νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι· ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, οὐρανόθεν θειάπων, ἐγένετο Ἰωσήφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, Υἱοῦ σὺν νεόμισαι, τῇ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἐορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοί, γεγονὸς ὡς Παρθένε· Θεὸν σεσαρκωμένον γὰρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας· Μάγοι πίσει δέ, σὺν Ἰωσήφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαυῖδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Εχῶν λογισμόν ταῖς θείαις, ὑπεύκοντα προσταξέσαι, καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνον ἐν γυναιξί, καθαρὰν καὶ ἄμωμον μάκαρ Ἰωσήφ σὺ ἐμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον ἀγνήν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ποιήσαντος.

Μόνω Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ μόνω σοὶ αἰοῖδιμε, μετὰ τὴν μόνην Ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῇ, φοβερόν μυστήριον, μάκαρ Ἰωσήφ ἐνεπιστεύθη, τὸν μόνον φθοροποιὸν, ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Εμψυχὸς ναὸς φωτοειδής, ὑπάρχων τοῦ Ποιήσαντος, ἐπιμελείᾳ θείων πράξεων, ἐκ τοῦ Ἁγίου Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιον, σὺ παραλαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, μάκαρ Ἰωσήφ Ἀειπαρθένον.

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοῦ σου προφανῶς, ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοι· Μὴ φοβηθῆς Ἰωσήφ, Μαριάμ τὴν Ἀχραντον, νῦν παραλαβεῖν· γαστρί γὰρ φέρει, τὸν φέροντα τῇ αὐτοῦ, θείῃ δυνάμει τὰ σύμπαντα.

Τῶν Ἀγίων. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου.

Τὴν ἀφραστον, τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν, νηπτοῖς προθεωρήσας Ἀβδακούμ· ὀφθαλμοῖς, Ἀπὸ Θαιμᾶν ἐκραύγαζεν, ἦξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῇ φατνῇ σου, τῇ Θεοδόχῳ περιέστησαν, στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σου, τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζουσαι.

Μετὰ τῶν Μάγων, τὸν Θεοπάτην προσκυνήσωμεν, καὶ μετ' Ἀγγέλων καὶ Παιμένων χορεύσωμεν, θαυπρεπῶς κραυγαῖζοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ο βασιλεύων, τῶν ἀπάντων Βασιλέων Χριστός, κατὰ σάρκα ἐκ σπέρματος Δαυὶδ γεννηθεὶς, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰάκωβον προσήκατο, ἀδελφὸν ὡς νυδόκησεν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου, Θεὸς Κύριος φανείς ἐν σαρκί, συνεδόξασε τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε Ἰάκωβε, καὶ Δαυὶδ παμμακάριστε.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Πραότητι λάμπων, σοφὲ Ἰωσήφ, ἐν τῇ γῇ τῶν πράξεων ἐσκηνώσας, Χριστοῦ τοῦ πράου ῥήματι, Πατὴρ ὀνομασθεὶς ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, κρατήσας ἡγιασθῆς, καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα βροτεῖαν περικείμενον.

Ως θείαν Νεφέλην, τὴν μόνην Ἀγνὴν, ἐν τοῖς κόλποις τὸν ἥλιον κρύπτουσιν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαυὶδ, τὸ ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, Ἰωσήφ μυστηρίου, ὑπὲρ καταλήψιν διακονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίαις ὁδοῖς, τῇ δικαίᾳ Δεσπότου πεπόρευσαι, τοῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιούτῳ φοβεῶ, Παμμακάρι μυστηρίῳ, πιστῶς καθυπουργῆσαι, τῆς ἀρρήτου λοχείας, δι' ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Εὐρέθη ὡς ἔφη, Προφῆτης Δαυὶδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπερίγραφτον, Θεὸν Ἐμμανὴλ ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ θείος ἐδιδάχθη, Ἰωσήφ ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ αἰοίδιμος.

Τῶν Ἀγίων. Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν.

Ο ἀνατείλας ἡμῖν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φέγγος, τῆς σῆς θεοφανείας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς, εὐδόκησας τεχθῆναι, Θεὸς σεσαρκωμένος, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν μνήμην φαίδρυνας, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ὃν ὁ Προφῆτης Δαυὶδ, ὑετὸν ἐπὶ πόκον, ἐκάλει θεοπνεύστως, Ἰάκωβος ἐκήρυξεν, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ο τὴν τοῦ δούλου μορφήν, ἐνδυσάμενος Λόγε, ἐκ μήτρας παναγίας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῇ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μήτηρ Ἀχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ ε'. Σπλάγγνων Ἰωνᾶν. **Ξ**ένω τοκετῷ, ἐκ Κόρης θεόπαιδος, τοῖς ξέναις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν αἰδῖον τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον, λαβὼν Ἰωσήφ, τὴν πρὸς Αἴγυπτον παμμακάρι ξένην κάθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποιήσαι, καθυπεύκων τοῖς θείαις προσταγμασιν.

Ιστασο Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὲ Ἰωσήφ διακονήμενος, ὥσπερ Ἀγγελος καὶ ἀμέσως πρὸς τέτου νυγάσθης σαφῶς, ταῖς ἀκτῖνας ταῖς αὐλοῦς εἰσδεχόμενος, μάκαρ, καὶ φωτοειδέστατος, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ δεικνύμενος.

Ο ἄλος ἐπαφῇ, τῇ θείᾳ πανεύφημε, καθαγιασθεὶς ψυχῇ καὶ σώματι, μεταβέβηκας, πρὸς αὐλοῦς μονὰς ἀγιάζων νυνὶ, τοὺς τελούντας σου τὴν μνήμην Δίκαιε, ὄντως Ἰωσήφ πάν-ἀγιε, παναγίας μνηστήρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον ἐώρακας, Παρθένου Ἀγνῆς ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων ἐκφύντα Πατρός· καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἤκουσας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσήφ ἐπὶ φάτνης πανεύφημε.

Τῶν Ἀγίων. Ἐβόησε προτυπῶν.

Εβόησαν, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, τὸ φρικῶδες μυστήριον, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων θεώμενοι, Ἐν ὑψίστοις δόξα τῷ Θεῷ, ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκεται.

Ενυδόκησας, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων τεχθεὶς ὡς Θεός· ἵνα τὸν φθαρέντα, ἀναπλάσῃς Ἀδάμ ὡς φιάνθρωπος.

Εκάθισας, ἐπὶ θρόνου ὡς ὦμοσας Κύριε, τῇ Προφῆτου σου Δαυὶδ, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, προελθὼν Ἰακώβω δέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Επέστησαν, ἐκπληττόμεναι τάξεις οὐράνιαι, ἐν σπηλαίῳ, καὶ τὸν τόκον τὸν ἄχραντον ὑμνησαν, ἀσιγήτως, Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμελῆσαι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ Δαυὶδ καὶ Προφῆτης θεσπέσιος, καὶ Προπάτωρ, ἀνεδείχθη τῆς θείας σαρκώσεως· Πρωτεπίσκοπος δέ, μαθητῆς ὁ Ἰάκωβος δείκνυται.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ
 Δεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσ-
 φέρει· ξέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαθόν-
 τες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέν-
 τα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῶζε τὴς
 σὲ γεραίροντας. Ὁ Οἶκος.

Απόρρητῷ βουλή, τίπτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρ-
 κος· περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπερί-
 γραπτος, καὶ σῶζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐ-
 σίας· ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἀναρχος, καὶ μό-
 νος ὑπέρχρονος· ὁρᾶται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος·
 φέρεται χερσὶν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τῆς
 τούτου συγγενείᾳ συμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέ-
 φει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ· οὓς δοξάζοντες πίστει,
 ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ
 γεραίροντας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰω-
 σήφ τῆ Μνήστορος τῆς Ἀγίας Παρθένου Δεσποί-
 νης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τῆ Ἀδελφοῦ τοῦ
 Κυρίου, καὶ Δαυὶδ τῆ Προφήτι καὶ Βασιλέως.

Στίχοι.

Τιμῷ Ἰωσήφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου,
 Ὡς ἐκλεγέντα φιλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου·
 Τοῦ πάντα τεκτάναντος ἐν λόγῳ Μάκαρ.

Ἐγὼ τι φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·

Τὸν Δαυὶδ εὗρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν;

Δαυὶδ, ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεὺς, τὴν υἱὲς Ἰεσοαί. Τῇ
 τον ἐδίδαξεν ὁ Προφήτης Νάθαν τὸν Νόμον Κυ-
 ρίου, καὶ πρεσβύτευσεν ἐπὶ τεσσαράκοντα. Προσέλαβε δὲ
 τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἐννεακώσια ἐννεήκοντα
 ἐννέα, καὶ ἦν ἐν Γαθαά (*). Εἶπε δὲ Νάθαν, ὅτι Δαυὶδ
 ἐν τῇ Βηρσαβεί παραβήσεται· καὶ σπεύδων ἐλθεῖν ἀναγ-
 γείλαι αὐτῷ, ἐνεπεδίσθη ὑπὸ τοῦ Βελίαρ· εὗρε γὰρ κατὰ
 τὴν ὁδὸν νεκρὸν κείμενον, ἐσφαγμένον γυμνόν· καὶ ἐπέ-
 μινεν ἐκεῖ, θύλων θάψαι τὸν νεκρόν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐ-
 κείνη ἐπέγνω, ὅτι ἐποίησε τὴν ἁμαρτίαν Δαυὶδ, καὶ ὑπέ-
 σπερεψε πυνθῶν· ὡς δὲ ἀνέβη καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁ
 Δαυὶδ, ἐπεμψε Κύριος τὸν Προφήτην Νάθαν ἐλέγχει αὐ-
 τόν. Πολλὰ δὲ πυνθήσας ὁ Δαυὶδ, καὶ πάνυ γηράσας, ἀ-
 πέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μετὰ τῶν Πατέρων
 αὐτοῦ. Γίνεται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλη-
 αίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώ-
 βου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἐνθον τεῦ σεβασμίῳ Οἴκῳ,
 τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν Χαλκοκρατείων. Τὰ δὲ
 περὶ τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰακώβου
 τοῦ Ἀδελφοῦ, πάντες γινώσκουσι, μαθόντες, αὐτὰ ἐκ
 τῶν ἁγίων Γραφῶν.

(*) Τὸ δὲ ἐξῆς περὶ τοῦ Δαυὶδ ἱστοροῦμενον μέχρι τοῦ, καὶ
 ἐπεμψε πυνθῶν, μὴ ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, δη-
 λῶς, ὅτι ἐλήφθη ἐξ Ἀποκρύφων βιβλίων, ἢ ἐκ παραδόσεως τινός.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μνήστορος.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Προρρήσεων τὸ πέρασ, τῶν ἐνθέων Προφη-
 τῶν ἐώρακας· ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστόν,
 ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης ἀγνῆς, ἐψηλάφησας, καὶ
 βρέφος κατενόησας, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν,
 Χριστοῦ θεράπων.

Αμέμπτῳ πολιτείᾳ, Ἰωσήφ κεκοσμημένος
 ἐνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθῶς, παρθε-
 νίας ἐχρημάτισας, καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομένου
 Παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ προσ-
 ηγορίᾳ.

Ρήματι ὁ τεκταίνων, οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος Υἱὸς,
 σοῦ Παμμακάρε ἀξιάγαστε, τῇ ἀνάρχου σε Πα-
 τρὸς ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπουργὸν τῶν
 ὑπὲρ λόγον.

Αγίως σου τὸν βίον, διανύσας Ἰωσήφ πανά-
 ριστε, ἐν ταῖς λαμπρότησι νυνὶ τῶν Ἀγίων
 κατεσκήνωσας, ἀγιάζων τοὺς πιστῶς τὴν πανα-
 γίαν σου, ἐκτελοῦντας αἰεὶ καὶ θείαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπουμένην Ἰωσήφ ὁ
 δίκαιος, Θεοχαρίτωτε ἀγνή, ἐγνωκὼς ῥά-
 βδῳ κληροῦταί σου, τὴν μνηστείαν τὴν σεπτὴν,
 ἐπιμνησθεὶς Ἀαρὼν, τῆς βλαστησάσης ποτὲ
 ἀγίας Ῥάβδου.

Τῶν Ἀγίων. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εν Βηθλεὲμ Ποιμένες, τὸν τῆς Παρθένου
 τόκον, δοξολογοῦντες κατεμήνυον, Σωτῆ-
 ρα καὶ Κύριον, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, ἀνθρώπων
 σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον, τῆς Θεοτόκου Μα-
 ρίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι, Ἐν
 τοῖς ὑψίστοις ἐκραύγαζον, τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα,
 καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβὶμ ἐδείχθης, ὑψηλοτέρα Παρθέ-
 νε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βασιάσασα, τὸν
 τούτοις ὀχόμενον· ὃν δυσωποῦσα σῶσαι, ἡμᾶς
 αἰεὶ μὴ παύσῃ.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαυὶδ, θαλαμηπόλος δὲ
 Δεῖος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰακώβος, γενό-
 μενοι ἔλεγον· Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Χριστέ
 εὐλογητὸς εἶ.

Ο ἐν Προφήταις Ἀναξ, καὶ ἐν Βασιλεῦσι
 Προφήτης, σὺν Ἰακώβῳ τῷ θεόφρονι,
 ἡμῖν ἐμελώδησαν· Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Χρι-
 στὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβάλῳ καμίνῳ, σὺ προγραφείσα Μήτηρ Ἀχραντε, ἀσπόρως ἐκύησας, σεσαρκωμένον Θεόν, Ἀγνὴν εὐλογημένην.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατενώπιαν ὤφθη Κυρίου, Ἰωσήφ πανόλβιε· σὺ γὰρ ὅλως ὀσιωθείς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγέννησαι τῆς εὐλογημένης· μεθ' ἧς ἐμέλπεις· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απαντες χαροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὃν περ τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίστην, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, παρρησία πανευλαβῶς, περιπτύσσεται ὡς βρέφος, καὶ ἀσπάζεται, καὶ φῶς νοητὸν βοῶν κομίζεται· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέτρῳσαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάκαρ πόθῳ, καὶ ὡς Ἀγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεστῶς προσταΐξῃς, καθυπείκεις ταῖς θεϊκαῖς, δι' Ἀγγέλου ἐξ Αἰγύπτου μηνυόμενος, πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανεύσεσθαι, μετ' αὐτοῦ τοῦ Παιδίου καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· οἷς συνεπανῆλθες, τὸν Κύριον δοξάζων.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ ταῖς σκιαῖς εἶδες λυθείσας, τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσία· φωτεινὴν νεφέλην τε, τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, ἀνατέλλουσιν σαρκί, Ἥλιον ἐβλεψας, καὶ ὥσπερ ἀστὴρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς βοῶντας σοφὴ Ἰωσήφ ἐκάστοτε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν βασιλέα Χριστόν.

Τὴν Βασιλέα Χριστόν, ὃν κατεμήνυσαν ἐν Βηθλεὲμ αἱ Ποιμένες, καὶ ἀστὴρ ἐφανερώσεν, ἐν δούλῳ μορφῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν γεννηθέντα Χριστόν, ὃν προσεκύνησαν μετὰ δώρων αἱ Μάγοι, καὶ ἐθεολόγησαν τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, ὃν ἐδοξολόγησαν οὐρακῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τὰ Πολυόμματα ἀπαύστως ἀνυμνεῖ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, ὃν προεφήτευσεν Δαυὶδ ὁ θεοπάτωρ, καὶ τοῖς λαοῖς ἐκήρυξεν Ἰάκωβος, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν, ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μνήστορος. Ὡδὴ θ'. Μυστήριον ξένον.

Ισότιμος, πάντων Ἀγγέλων γεγέννησαι, προφητῶν μαρτύρων τε, Μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν, Ἀποστόλων συνάμιλος ὄντως· διὸ σὺν αὐταῖς σε μακαρίζοντες, σοφὴ Ἰωσήφ, τὴν ἱεράν σου μνήμην σέβομεν.

Ος ἐκ γένους, βασιλικοῦ καταγόμενος, τὴν Ἀγνὴν Βασίλισσαν, μέλλουσιν Ἰησοῦν, Βασιλέα, τίκτειν ἀπορρήτως, σοφὴ ἐμνηστεύσω, ὑπὲρ ἅπαντας, ἐν γῇ προκριθείς, τοὺς γηγενεῖς μακαριώτατε.

Σθενοῦμενος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι, μάκαρ, ἐν βαθυτάτῳ τα γῆρα, πρὸς τοὺς αἰῶνες μετέβης, λαμπρῶς Ἰωσήφ πατέρας μέγιστος, πατὴρ νομισθείς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Η μνήμη σου, πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα, συγκαλεῖ καὶ αἰνεῖν, Λόγου τοῦ σὲ δόξασαντος Μάκαρ· ὦ σὺν παρρησίᾳ, αἰεὶ παρεστῶς, ἀπαύστως πρέσβευε, ἡμᾶς λυτρωθῆναι, πειρασμῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φυλάττουσαν, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν Ἀγνὴν ἐφύλαξας· Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτὴν, μετὰ γέννησιν ἀπόρρητον· μεθ' ἧς θεοφόρε, Ἰωσήφ ἡμῶν μνημόνευε.

Τῶν Ἀγίων. Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει.

Τὴν ἀπόρρητον πρὸ αἰώνων, φύντα Λόγον, καὶ Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων σαρκί, σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· ὃν ὑμνοῦσ Ποιμένες, Ἀγγέλων βοώντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν Ἀστέρα οἱ Μάγοι ἰδόντες, δρόμῳ ξένῳ, ταύτῳ παρείποντο, τὸν τεχθέντα ἐπιζητοῦντες· ὃν εὐρόντες δώροις ἐτίμησαν, χρυσῷ καὶ λιθάνῳ καὶ σμύρνῃ βοῶντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Βηθλεὲμ νῦν εὐφραίνου, Πόλις γενομένη τοῦ Νέου Δαυὶδ· καὶ Σιών ἐπαγάλλου, τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις, κοινὴν εὐωχίαν ταῦ Παμβασιλέως, καὶ τῶν αὐταῦ θεραπόντων νῦν δεξάμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτίσις τράπω ὑπαύρησεν· οὐρανοὶ μέγα τὸν

Ἀστέρα, ἡ γῆ τὴν φάτνην, ὅρος τὸ σπήλαιον, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα. Ποιμένες τὸ θάυμα, Ἄγγελοι τὸν ὕμνον αὐτῷ προσφέροντες.

Βασιλεὺς ἐκ ποιμένων, πάλαι μὲν Δαυὶδ ἐχρημάτισεν· ἐκ φυλῆς δὲ Ἰουδα, σὺ τῆς Βασιλίδος Ἰάκωβε, Ποιμὴν ἀναδείχθης, τῆς τοῦ σαρκωθέντος ποιμνῆς, Ἀμνοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, σὲ Θεοκυῆτορ δοξάζουσι, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, σὲ ἀκαταπαύστως ἐν ὕμνοις τιμᾷ· σὺ γὰρ τῷ θείῳ τόκῳ, βροτοὺς οὐρανίοις ἠνώσας· ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ἐξαποσειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἀγίων. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ θεοαδελφῷ, Δαυὶδ τὸν θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ, γεννήσει καθυπουργήσαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Εἶτα, τῆς ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότη, δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρῶν κατάραν τῆς εὐας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεισαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἐμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε· μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ο πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγαλλεται.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Αἶμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωὴλ· αἶμα, τὴν Σάρκωσιν· πῦρ, τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὼν τῇ Παρθένῳ, καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Θεοδώρου τῆ Γραπτῆ, αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν τύχη τῇ κζ'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῷ Σαββάτῳ ἐσπείρας, στιχολογούμεν τοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, τὸ κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Χορεύουσιν Ἄγγελοι. Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον· τῶν Πατέρων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἀξιόμ. ἐστὶ, Τροπάρ. Ἡ Γέννησίς σε Χριστέ. — Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὁκτωήχου. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. ὡδής, Κάθισμα, Πατέρες ὡς ἀληθῶς. Δόξα, τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, Ἀπόστολε Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἱκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμα, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγ. Στεφάνου δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ μὴ, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοί· Ἀπόστο-

λος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Κανονικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ κζ'. τοῦ παρόντος μηνὸς Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων ψάλλεται, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἀγγελος, ὥφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγόντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἀνοδὸν, αἱ τῶν λίθων νιφάδες, σοὶ γεγονάσιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον Στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωφόρῳ· οὐ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσθεις τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσνύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὁμοία.

Ενιτείας τοῖς τραύμασι, προσετέθη σοι τραύματα, ἐξορίας Ὅσιε, χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν θρόνον τὸν ἐννομον, καὶ συγγέοντος δεινῶς, τοὺς δεσμοὺς τοὺς τῆς πίστεως, καὶ τὴν Ἀχραντον, τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα καθελόντος· ὃν τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, Χριστοῦ θανάτῳ κατήσχυνας.

Ὁὕφρουρά σε οὐ στένωσις, οὐδὲ σκότος ἀνήμερον, οὐ πληγαὶ καὶ μάστιγες, περιῆσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρίσαι Θεόδωρε· οὐδὲ νόσος χαλεπὴ, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· οὐδὲ ἐνδεια, τῆς τροφῆς θεωρήμον· ἀλλ' ἀτρέπτως, ἐκαρτέρησας προβλέπων, τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Αντὶ θλίψεως ἄνεσιν, ἀντὶ πόνων ἀπόλαυσιν, ἀντὶ σκότους ἔλλαμψιν, σοὶ δεδώρη-

ται, ὁ Ἀθλοθέτης ὁ δίκαιος· ἀντὶ δὲ θρασείας, τῆς ἐν ὄψει σου γραφῆς, ζωῆς βίβλῳ ἐγγέγραψαι· Ἐκκλησίᾳ δὲ, πρωτοτόκων ἐταίγης, ἐν ὑψίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσεληλυθας.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος,

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τῷ βασιλεῖ καὶ Δεσπότη τοῦ παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηριθμένος. Ἀλλ' ὦ φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ἁσμάτων ἀνθὶ δρεψάμενοι, ταῖς κεφαλαῖς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, εἰπώμεν· Ὁ σοφία καταγλαῖσθεις, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παραδόξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τῇ Πατρὶ οὐ κεχώριται. Ἀγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἐξανατείλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, Πατρικῷ αἰεὶ ὄντα, αὐτῆς δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἀγκαλαῖς Μητρὸς, ὡς ἐν θρόνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων, Ποιμένων, Μάγων τε νῦν, προσκυνούμενον ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Εν Βηθλεὲμ συνελθόντες, πιστοὶ κατίδωμεν, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· καὶ τοὺς ἐκ Χαλδαίων δῶρον καλόν, προσκομίζοντας τρίῦλον, ὡς Βασιλεῖ, ὡς Θεῷ τε καὶ δι' ἡμᾶς, τριημέρῳ ἐσομένῳ νεκρῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης, ὑπὸ τὸ Σπήλαιον· καὶ γρατιαὶ Ἀγγέλων, ἐπιστᾶσαι ἐβόων· Δόξα ἐν ὑψίστοις σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορφῇ, καὶ ἀναπλάσαντι κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρὸς.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων. Τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορτάζοντας μνήμην αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πται-

σμάτων ἰλασμόν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιώθῃναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδῶλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλεῖον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἁθλῶν ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ο ἄφρονι πυριμόρφῳ, ἐν ὑψίστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκί, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀστήρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκρα συγκатаβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. Ἀλλ' ὦ Τρισμάκαρ, τοὺς σέ τιμῶντας, σῶζε θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο ἄχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠυδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ ὢν, ὁ οὐκ ἦν

δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος· Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Ο' Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφανώσωμεν· καὶ θεία στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑποποιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστατῆς χερῶν γεγέννηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης· καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστὸς, δι' αἵματος μεταθέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς, ἀδελφε, γνησίους πλέκω πρότους.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὀψews, ἰδόντα παρὰ χωρεῖ, τὰ Χερσὶν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἡ φλογίνη ρομφαία δὲ, πανευλαβῶς τὰ νῶτά σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε.

Ο τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ Πάνσοφε, ὅψει τῇ σῇ κεκόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρέστατα.

Υψώθη ἐπὶ Σταυρῷ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν· σὺ δὲ ταθεὶς ἐν σκάμνῳ καρτερῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὡς περ κριὸς ἐπίσημος, Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Σοφία παντοδαπεῖ κοσμήμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἡλεγξας σαφῶς, τῆς κακίης αἰρέσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δὲ, τούτους τὰς φρένας κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάντα γινε, Θεογεννητορ μόνη τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ὕμνησις· σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Τοῦ Ἀγίου, Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος τῶν παρανόμων ἐθρίαμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάβσφημον αἵρεσιν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θείῃ ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἀλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κήρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρουσίας ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισηλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πρόθῳ τοῦ Δεσπότητος βαλλόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκ ἔχων ὅτι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὁσίε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Υπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ ζητῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν Θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρρης ῥαπίσματα.

Σοφία πνευματικῇ, καὶ προθυμία λογισμοῦ ἡσχυνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Αθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἔθραυσας, τὴν μανηκὴν Ὁσίε, βδέλλαν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δαυὶδ καθὰ κιβωτὸν, ἐν Βηθλεὲμ προφητικοῖς ὄμμασι, Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσαν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφὲ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμος τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στόμα πέφηνας τῆς παρρησίας, θράσος τύραννον, μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἄθλων σου· ἐκκεντηθεὶς γὰρ ταῖς ὤφεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν

πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἅπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σαρκί, ὥφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγην αὐτόν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Τῇ Ἀγίῳ. Ὡδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σε.

Κατήγορος κριτῆς τε καὶ ἄδικος, ὁ βροτοκτόνος καὶ πατήρ, τοῦ ψεύδους Στέφανε δεικνυταί· ἀλλ' ἐαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκτηνάμενος.

Ο μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβολος, ἀντ' οὐδενός τῃ δυσμενοῦς, τυράννου κρίνας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβαίς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας ἐν ἡμῖν, τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος. Θεοτοκίον.

Εκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς ἥλιος, συνανατέλλουσιν Χριστέ, ὡς Ἑωσφόρον τὴν ἐνδοξον, τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμην, τῇ σῇ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Εφηπλωμένος σανίδι κατεκεντήθης, ὡς προσκυκνῶν Θεόδωρε, Χριστὲ τὴν εἰκόνα, καὶ τῆς Θεομήτορος, Θρακὸς ἀγριότητι, καὶ βαρβαρικῇ ἰταμότητι.

Λειτουργήσας ἐκ νεότητος τῷ Δεσπότη, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον, τὴν ἔφεσιν ἔχων, Μάικαρ δι' ἀσκήσεως, Μαρτύρων ἐν αἵματι, αὖθις ἐκοσμήθης φαιδρότατα.

Φαινότατος ὡς ἥλιος Θεοφόρε, ἀνατολῆς ἐξώρμησας, ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τῆς ὁμολογίας σε, καὶ τῆς μεγαλόφρονος, καὶ γενναιοτάτης ἐνστάσεως.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Θεὸς Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ, ὡς εὐσπλαγχνος, ἐξ ἀπειρογάμης, Πάναγνε κοιλίας σε· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, σῶσαι τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ελάμψεν ὡς Ἄγγελος ὁ Πρωτομάρτυς σου, ἐτῶν ἑρανίων Χριστὲ ἀψίδων, γεγονώς ὑπέρτερον καὶ δόξης ἀρρήτου ἐμφορηθεὶς Φιλάνθρωπε.

Ος ἀκαταγώνιστος, τῷ Πρωτομάρτυρος, τοῦ
Θείου ζήλου ἡ παρρησία· καὶ γὰρ μέχρι
αἵματος, πρὸς τοὺς Θεοκτόνους, ἀνδρείως πα-
ρετάξατο.

Θεγόρη στόματος, νιφάσιν ἔβαλε, τῆς μαι-
φόνος ὁ Πρωτομάρτυς· ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις
δὲ, τῶν λίθων κφάσιν, ὡς νικητὴς ἐστέφετο.
Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπιδημήσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητροῦ, ὁ
Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τῷ Πατρὶ Θεό-
τητι, ἐστῶτα καὶ δόξῃ, ἐν οὐρανοῖς τεθέαται.
Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γῆν ξένην κατοικῶν, ξενιτείας ἐπ' ἄλγεσιν,
ἀλγήματα ἐξορίας, καὶ φρουραῖς ὠμοτάτας,
ὑπέστης καρτερόψυχε.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, νικηφόρον στεφάνωμα,
δεξάμενος ἐν ἡμέρᾳ, τῇ φαιδρᾷ καὶ φωσφό-
ρῳ, τοῦ Θείου Πρωτομάρτυρος.

Ην ἔσχες ἐκ παιδός, εὐσεβῶς ὑπόθεσιν, ἐτή-
ρησας μέχρι τέλους, ἀπερίτρεπτος μείνας,
ἀήττητε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ 5'. Μαινομένην κλύδωνι.

Οκλεινὸς ταξίαρχος, τῶν Μαρτύρων, Στέφα-
νος πιστοί, τοὺς δεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ
χάρτι, ἐκθεβηκῶς, τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγαίζεται.

Μιμητὴς πανάριστος, χρηματίσας, Δέσποτα
Χριστέ, τῷ τιμίῳ πάθους σου ὁ Στέφανος,
τοὺς φονευταῖς, δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μαιφόνῃ πράξεως, ἀμετόχους, φύλαττε Χρι-
στὲ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον τῆς
ἐμνηταῖς, τῆς κληρουχίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Παγκοσμίῃ γέγονε, σωτηρίας, Δέσποτα Χρι-
στὲ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, καὶ Μάρτυσι,
θεοπρεποῦς, ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Τοῦ Ὁσίου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ιδρῶτι, τῶν ἀγῶνων εἰσέτι σταζόμενος, Ἀγω-
νοθέτη παρέστης, τῷ δικαίᾳ κρίσει, πᾶ-
σαν τὴν Κτίσιν, κυβερνῶντι, θεοφόρε παμμά-
καρ Θεόδωρε.

Οὐδὲν σε, τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν,
οὐκ αἰκίζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆ-
φος ἀπειλουμένη, οὐ ζημία, τῶν προσόντων
θεόφρον Θεόδωρε.

Υἱὸς ὢν, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας Θεόδωρε,
πλήρης φωτὸς μετετέθης, πρὸς τὰ φῶς τὸ

θεῖον αὐξανομένης, τῆς ἡμέρας, καὶ νυκτὸς μει-
ουμένης θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράιμενος,
ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄν-
θος ὡς Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρὸς
σου Λόγος προέρχεται.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδή-
μει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς
ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ Βασιλεὺς σαρκὶ
ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι'
αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ
θεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ος ἀστήρ φαεινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ
Γεννήσει Χριστῷ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφα-
νος, ἀσράπων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαν-
τα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἡμαύρωσε τὴν πᾶσαν
δυσσέβειαν, σοφίαν λόγοις τούτους διέλεγξας,
ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων
τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰη-
σοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τού-
των τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς
καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τῷ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀ-
ποστόλου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου
Στεφάνου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχοι.

Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίῳις λίθοις,
Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λατνεὸς Στέφανον, μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Οὗτος ζητήσας γενόμενης ποτὶ μεταξὺ Ἰουδαίων, καὶ
Σαδδουκαίων, καὶ Φαρισαίων, καὶ Ἑλλήνων, περὶ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μὲν λεγόντων,
ὅτι Προφήτης ἐστὶ, τῶν δὲ, ὅτι πλάνας, τῶν δὲ, ὅτι Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, στὰς ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ὁ Στέφανος, ἐπηγγέλσα-
το πᾶσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰπὼν· Ἄνδρες
ἀδελφοί, ἵνα τί ἐπληθύνησαν ὑμῶν αἱ πακίαι, καὶ συγ-
κίχεται πᾶσα Ἰερουσαλήμ; Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς συνέ-
ιδίσταται εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ κλίνας
οὐρανούς, καὶ καταβάς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τεχθεὶς
ἐκ Παρθένου ἁγίας καὶ καθαρᾶς, καὶ ἐκκληλεγμένης πρὸ
καταβολῆς κόσμου. Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ
τὰς νόσους ἐβάστασε· τυφλοὺς γὰρ ἐποίησεν ἀναβλεῖναι, λέ-
πρους ἐκαθάρισε, καὶ τοὺς δαίμονας ἀπήλασε.

Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον
πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἴσχυον γὰρ ἀντιστῆναι τῇ σο-
φίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι, φέελατι. Καὶ ἐισελθόντες, ὑπέ-
βαλον ἄνδρας τινὰς λέγοντας· Ὅτι ἀνεκὸς αὐτῶν
αὐτοῦ λαλῶντος ῥήματα βλάσφημα κατὰ

τοῦ τόπου τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Νόμου, καὶ τὰ λοιπὰ καταλέξαντες, καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς Πράξεσιν ἐμφέρεται τῶν Ἀποστόλων. Ἀτινίσαντες δὲ, καὶ ἰδόντες πάντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου, καὶ τὴν αἰσχύνην τῆς ἡττης μὴ φέροντες, λιθοβολήσαντες ἀναιροῦσιν ὑπερευχόμενον, καὶ λέγοντα· Κύρια, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην.

Ἐπεὶ δὲ ἐξαίρεταν πτώμα, διὰ τῆς νομισθείσης αὐτοῦ πτώσεως, ὁ Θεὸς Πρωτομάρτυς τὸν ἀντίπαλον καταβαλὼν, τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀνεπαύσατο, συγκομίζεται τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο σκάνωμα ὑπὸ ἀνδρῶν εὐλαδῶν, ἐν γλωσσοκόμφῃ Περσίας (εἶδος δὲ τούτου φυτοῦ). οἱ καὶ κατασφαλισάμενοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸ κατέθεντο τῷ Ναοῦ. Ὁ δὲ Νομοδιδάσκαλος Γαμαλιήλ, καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἀβελδοῦς πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐδραπνίσθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον Κωνσταντιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,

Ἐκ γῆς ἀπαίρων ὡς μέγα, στίξῃς θείας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὅμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Θεοφάνῃ, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Ἀγίων Εἰκόνων μεγάλως ἐπαρρησιασάμενος· ὑφ' οὗ καὶ τὰς ὕψεις κατεγράφησαν, καὶ εἰς ἐξορίαν παρεπέμφθησαν. Οὗτοι οὖν ἐν τοῖς μετώποις ἐγράφησαν, προστάξει Θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου, δι' ἱαμβῶν ἀτίχων· καὶ παραπεμφθέντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ, πρὸς Κύριον ὁ μέγας ἀριστῶς Θεόδωρος ἐξεδήμησε. Αἰχματίζεται δὲ γέροντα τινα, ἐπιστάντα τῇ αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίᾳ, Ἀγγελικῶν ἐπακουσάων ὡδῶν, καὶ αὐτὸν ἵνα τῶν ἀδόντων γενέσθαι. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἱαμβῶν γραφέντες τῷ προσώπῳ στίχοι, ἔχοντες οὕτως·

Στίχοι ἱαμβικοί, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων ποθούντων· προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,

Ὅπου πάντα γνοὶ τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες

Ἐστησαν, εἰς σύστασιν τῆς αἰκουμένης,

ᾧ φθῆσαν οὗτοι τῷ σεβασμῷ τόπῳ,

Σκευὴ πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.

Ἐκεῖσε παλλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας,

Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβοφράνως,

Ἐκεῖθεν ἠλάθησαν, ὡς ἀποστάται.

Πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες,

Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμους μωρίας.

Ὅθεν γραφέντες, ὡς κακοῦργοι, τὴν θείαν,

Κατακρίνονται καὶ διώκονται· πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς αὐτῆς Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Εὐλαβεστάτου Κωνσταντίνου

τοῦ Πρωτομάχου. Ἐγένετο δὲ, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐλάβειαν, Πρεσβύτερος τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας· εἶτα Σύγγελος καὶ Σκευοφύλαξ. Τοῦ δὲ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, ἐκδισαθείς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἀπάσης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς οἰκασμοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἐγχειρίζεται. Καὶ καλῶς αὐτὴν κυβερνήσας ἔτη δύο καὶ μῆνας τρεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐορτάζει ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐβδομήκοντα Μαρτύρων.

Οὗτος ὑπῆρχε σὺν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανῶν. Διερχομένου σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς Ἀπαμείων Πόλεως, διεβλήθησαν αὐτῷ οἱ Ἅγιοι οὗτοι· οἱ καὶ παραστάντες, καὶ χριστιανούς εαυτοὺς εἶναι φάμενοι, ἀφαιρῶνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φραυρῇ ἐγκλείονται· καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν πρὸς κληθέντες, ἐρωτῶνται· Ὡς δὲ ἔμενον ἀκαμπτεῖς, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρᾶς ῥίπτονται· εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ξίονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπηθῆναι τὸν Ἅγιον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προστάττει· ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῇ τὴν πίστιν τηροῦντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἐν τάπῳ ἀλωῶσαι, μέσον δύο ποταμῶν καὶ λίμνης κειμένων, σφηκῶν τε καὶ μυιῶν καὶ κωνώπων καὶ σκνιπῶν ὑπάρχοντι ἀναμίστῳ· οἱ τινες ὑπὸ τούτων κατακεντούμενοι, ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ὠραίαις Στέφανε, ταῖς λίθοις κοσμούμενος, σαυτὸν προσενήνοχας, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελωδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, ἡ τοῦ Σαύλου ἐνατασις, παρθοῦντος τὸ πρότερον, Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, προσάγοντας δὲ ἔθνη, κὺν Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες, φονικῶς οἱ ἄνομοι, ὡς θῆρες ἀρπάσαντες, ἀνήρουν τὸν Στέφανον, ἐνδύως μελωδῶντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπαρθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ Στέφανε, ἀρρήτως τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγάζων τῇ Τριάδι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατεῖλαντι, ἐκ Παρθένου θείας ἀγνῆς, προσήνεκται ἔμψυχος, ὡς Βασιλεῖ Στέφανος, ἐνθέως μελωδῶν σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πεπυρσευμένος, τῷ ἀρθοδόξῳ ζήλῳ Πάνσοφε, πλάνην μαρᾶς αἰρέσεως καὶ δεινῆς, θαρσαλέως ἐξηκόντισας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Λόγον σοφίας, λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, λόγον διδαγμάτων, Πάτερ πανευσεβῶν, Θεός Λόγος σοι δεδῶρηται, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶντι καὶ Κύριος.

Εξανατείλας, ἐκ τῆς Ἑώας ὥσπερ ἥλιος, αἶγλην εὐσεβείας ἐσπειρας ἐπὶ γῆς, τῆς εἰκόνης τὴν προσκύνησιν, Χριστοῦ φωτίζουσας, καὶ διδάσκουσας Πάτερ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη, δεδοξασμένη ὑπερλάμπουσα, φέγγει, Παρθενείας Μήτηρ Θεῶ, μετὰ σώματος ἐγέννησας, καὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν ὁμίχλη τὴν γῆν σπαργανώσαντα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στεφάνου δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωφθη σοι Χριστός, ἐν τῇ Πατρὶα δόξῃ, τῶν ἀθλῶν μηνύων σοι, σαφῶς τὰ ἔπαθλα. ὅθεν ἐβόας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῇ, τῆς παρανόμου πλάνης, ἀθλήσεως στέφανος, ἐπλάκη Στέφανε. ὅθεν ἐβόας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επλέξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότης τόκος, χορίαν ἢ μνήμη τε, τοῦ Πρωτομάρτυρος. ὅθεν ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνεῖμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σιὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσας, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλαγοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ως λέων Παμμακάρι πεποιθώς, ψυχῆς στερότῃτι, οὐκ ἐδεικίασας, τὸν τῆς αἰρέσεως πρόβολου, τῆς μακίας τὸν ἐπώνυμον. ὃν καταπτήξας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρεία τὸν θυμὸν, τῇ σωφροσύνῃ δέ, Μάκαρ τὴν ἔφεσιν, τὸν νέον φρονήσεως ἔμπλεων, κεκτημένος διετέλεσας. δικαιοσύνη δέ τὰς σὰς φρένας ἐρρύθμισας, ἀνακραζῶν. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ραγδαίως φερόμενον τὸν ῥοῦν, τὸν τῆς αἰρέσεως Πάτερ ἐξήρανας, τοῖς σοῖς συντάγμασιν Ὅσιε, καὶ πανσόφοις ἀποδείξεις, ταῖς μηχαναῖς τῶν ἀσεβῶν, καταστρεφάμενος, καὶ κραυγαῖων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οπλάσας τὴν φύσιν κατ' ἀρχάς, τὴν τῶν ἀνθρώπων Θεός, ταύτην ἐνδύεται, ἐκ τῆς ἀχράντου σε Πάναγνε, καὶ ἀγίας γαστρός σήμερον, ἐν Βηθλεὲμ προφητικῶς, ἀποτικτόμενος. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ Σ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης ἅπαντα δεσμὸν, καὶ φέρεις κατὰ παντός, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια. ἀδυνατεῖ, βρότειος γὰρ νοῦς, πλέξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Ωτῆς μακαρίας σου, ἥς ἐφθέγξω, Στέφανε φωνῆς! Μὴ στήσης ταῖς φονευταῖς, Δέσποτα βοῶν, Χριστέ τὸ ἀγνόημα. ἀλλ' ὡς Θεός καὶ Δημιουργός, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ὥσπερ θυμὰ εὐδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον, ἀνεδήσω τὸ νικητικόν, ἐκ Παντοκρατορικῆς, στέφος δεξιᾶς. καὶ νῦν Παμμακάριστε, παρεστηκώς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χάριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρκὶ ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἄχρονος Υἱός. διὸ ἀναιρούμενος, ὁ μμητῆς, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς αἰδίου ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, τῶν διωγμῶν τὰς παρατάσεις, ῥᾶον ὑποφέρεις Θεόφρον. καὶ τῷ διώκτῃ τὴν ἀγριότητα, καταβαλὼν ἀπείληψας, τὸν τῶν ἀγώνων Πάτερ στέφανον.

Ολβον ἐπουράνιον εὔρες, καὶ διαμένουσας οἰκίαν, ἀντὶ τῆς μακρᾶς ἐξορίας, καὶ ξενητείας καὶ μεταβάσεως. καὶ νῦν τρυφᾶς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Υμνον τῷ Δεσπότη προσφέρων, Μάκαρ δυσώπησον ἀπαύστως, ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, καὶ συσκηνίας καὶ ἀδελφότητος. ὅπως ὁμοῦ βιώσαντες, τύχωμεν ἅμα τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σιὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἐν Βηθλεὲμ τὸν Θεὸν Λόγον, σήμερον τεκοῦσαν Παρθένε, καὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον εἰλήσασαν, ὡς ἀληθῶς Θεόπαιδα, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ ὡς Βασιλεῖ, ἐμψυχος προσενήκεται, νῦν τῆς σαρκὸς ἐκδημήσας, τῷ ἐνδῷ.

μήσαντι σαρκί, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, δι' ὃν καὶ τὸν ἀγῶνα, ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

Ἐτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄντως, τερατουργῶν διήλεγχε, θεοκτόνων τὰ στίφη, διακενῆς μελετῶντα· ὑψηλότερον δὲ γλώττη, θεολογῶν ὁ Στέφανος, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶ νῦν ἔφησεν ἐσηκότε· πρὸς ὃν λιθολευστούμενος στεφηφόρος ἀνῆλθεν.

Τῆς ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, καὶ συμφυῆς καὶ σύνηθρος, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεέμ νῦν ὡς βρέφος· ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, εἰριδῆλως κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μισαφόνων χαίρων λιθολευστεῖται, καὶ στεφηφόρος ἀνέισι, πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγίου Στεφάνου.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Α θλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ πλέξωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδόν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Ἰδὲ τῆς οὐρανῆς ἀνεωγμένης θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα, τοῦ ἀοράτου Πατρὸς.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Α γωσύνην ἐνεδύσω, Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχῇ· δυσωπήθητι, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὴν Σωτῆρα Κυρίαν τὴν ἀναμάρτηταν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Π ρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένετο τοῖς Ἀγίοις, καὶ πολλὰς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἐκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τ ὃν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἐστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐκ δεξιᾶ Πατρὸς, Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σ τέφανε ἐνδόξε, οὐρανοπολίτα, Χριστοῦ θεράποντα μακάριε, πρεσβείαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Σ τέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ἀποικῶν ση-

μεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἀγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, τοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανούς ἀνελαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Κυπριανοῦ.

Π ρωτομάρτυς Ἀπόστολε καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανούς ἐθεάσω ἀνεωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστὼς· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τῷ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς Ἀγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· Καὶ νῦν αἰτήσαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημῶσί σε, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α καταλήπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεέμ σημερον μυστήριον· ὁ ἀόρατος ὁράται· ὁ ἄσαρκος σαρκούται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ ὢν γίνεται· ὁ ἐκ ἡν. Παρθένης τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτνη ἐκτυπᾶται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει, χερουδικὴν παράστασιν· Ποιμένες θαυμάζουσι· Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν· Ἀγγελοι ἀκυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουὴλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ι δαῦσα κρατούμενον χερσίν, ἐαυτῆς ἡ Πάναγνος, τὸν Ποιητὴν ἀπεφθέγγετο· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σὲ βρέφος βλέπω, καὶ νοεῖν οὐ δύναμαι, τὴν ἀπειρόν σου νῦν συγκατάθασιν· ὕμνῳ τὸ κράτος σου, προσκυνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, δι' ἧς σῶσαι, κόσμον παραγέγονας.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ως βρέφος με βλέπουσα· ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μητὲρ ἀγκάλαις εὐφρανῆθητι· ἦλθον τὸν κόσμον γὰρ ὅλον διασῶσαι, καὶ Ἀδαμ ὃν ἐπλασα, κακίστη συμβουλία τῇ ὀφθῶς, ξύλου γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἔξω γεγόμενον, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγεννησάμε.

Σ ἔ βρέφος προτέλειε ὄρω, φάτνη προσκλινόμενον· οὐ συνορῶ μυστηρίου δέ, βάθος τὸ ἀφραστον· πῶς καὶ μετὰ τόκον, ἀφθορὰς διέ-

μεινα, τοὺς νόμους ὑπερβάσῃ τῆς φύσεως. Τίνα οὖν αἶνόν σοι, προσαγάγω; πῶς δοξάσω σε; ἡ Παρθένος, Κάρη ἀπεφθέγγετο (*).

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'. Κυπριανοῦ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, Ἰουδαίων κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παραδόξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὁ ἐκ ἦν προσέλαβεν· οὐ φυρμόν ὑπομείνας οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντός, περιδεδραγμένος δυναστεία σθ, Ἀγνή ἡ πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα· Πῶς σε σπαργάνοις, ἐνείλησώ ὡς νήπιον; πῶς θαλάσσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δέλησθαι νῦν χρηματίζουσα; Ὑμῶν εὐλογῶ σε, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Βρέφος σωματωθέν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὀρώσα, χερσὶ κρατῆσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρὰς πλησθεῖ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια, διάλογον περιέχοντα τῆς Παρθένου καὶ τοῦ βρέφους Ἰησοῦ Ποίημα εἰσὶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτου ἀκροστιχίζουσι μεθ' ἑτέρων τριῶν, τῶν ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἰνῶν τῆς κγ'. τοῦ παρόντος. Ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν πρωθυστερώς καὶ ἐλλιπῶς· ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ, ἀνελλιπῶς καὶ ἐν τάξει κείμενα, ἡγουν τρία μὲν (τὰ ἀνωτέρω) ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κα'. τρία δὲ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κβ'. καὶ τρία ὡσαύτως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κδ'. φέρουσιν ὁμοῦ τὴν δὲ τὴν ἀκροστιχίδα, Ἰωσήφ ὡδὴφ, μετὰ προσθήκης δηλαδὴ ἐπὶ τέλους ἐνὸς Φ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος ἐννάτου Προσομοίου.

σὰ προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὕψιζε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπηλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τῆτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἡ Σεμνή, θαμβητικῶς τε φθεγγομένη ἀκήκοε, τῶν Μάγων, πρὸ τῆς Σπηλαίας παρισταμένων ὁμοῦ, καὶ πρὸς τῆτους ἔφη· Τίνα θέλετε; ὑμεῖς, ὡς ὀρῶ γὰρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἦλθετε, Περσῶν τὸ σχῆμα, οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες; ξένην ἀφίξιν, καὶ πορείαν πεποιήσθε· καὶ πρὸς τὸν ξενιτεύσαντα, ἐξ ὕψους καὶ ξένως μοι, ἐνοικισθέντα ὡς οἶδε, μετὰ σπιδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνῆσαι, τὸν δωρούμενον τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δισμύριοι Μάρτυρε Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυάριθμος πυρὶ, ἥδη ὠλοκαύτῳται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπεράνια· καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν, ἐφαίδρυνε· χαρὰς τε ἐπλήρωσε, νῦν τὰ ἐπίγεια· καὶ πρεσβεύει τῇ σωθῆναι ἡμᾶς, τῆς τελῶντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὁσφραϊνόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἰχνεσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριο· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμενα, Εὐεργέτα κατωκίσθησαν, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ἦχος δ'.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παραδείσος ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄψις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἠπάτησε πρῶην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὁ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκης· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειραῖς ἀ-

μαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὐδίας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοίνυν, πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ολον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἀδάμ· Χριστέ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνην ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψᾶλλε προφητικῶς, Δαυὶδ κινῶν τὴν λύραν· τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὀσφύος, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, Χριστὸς γεννᾶται σήμερον.

Στίχ. Ἐκ γαστροῦ πρό Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Α

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωματίων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοὺς ὑψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πικανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Παράδοξον πιστοὶ, τὸ μυστήριον τῆτο! Θεὸς ἐκ γυναικὸς, ἐγεννήθη ὡς οἶδε, τὰ γέματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τῇ καταβάσει αὐτοῦ, κράζουσιν ἀνυμνοῦντα· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατός Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Αἶνον ᾠ-

σατε Θεῶν, οἱ τῶν θραυμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πληθὺς με σῶζοις Καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Πληθὺς πολυάριθμε, σεπτῶν Μαρτύρων, τὰ πλήθη ἐξάλειψον, τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ δίδου λόγον ἀνυμνεῖν, τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτήρες ὑπέρφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας, καλλινίκοι Μάρτυρες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι, Θεὸς δοξάσαντες, τῇ φωτοφόρῳ νῦν ἡμῖν, μνήμη δοξάζεσθε.

Ηπίσις ἡ ἐνθεος, τῶν Ἀθλοφόρων, ἀπίστων τὴν ἄθεον, τυραννίδα ὤλεσε, καὶ ἐξηφάνισε, τὴν τῶν δαιμόνων πονηράν, ἐνσασιν χάριτι.

Θεὸν παντοδύναμον, σάρκα λαβόντα, καὶ θάνατον λύσαντα, τῷ θανάτῳ Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἐθανατώθητε ζωὴν, λαβόντες ἀληκταν.

Θεοτοκίον.

Υμνωσε Πανύμνητε, εὐλογημένη, Θεὸν ὑπερύμνητον, ἐν σαρκὶ κηύσασαν, τὸν μεγαλύναντα, τοὺς Ἀθλοφόρους τὸν ἐχθρὸν, καταπαλαίσαντας.

Ὡδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Ωραιοτάτως ἐκπυρούμενοι, τῇ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πανεύφημοι, ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς, ὑδαμῶς ἐπτοήθητε· ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειούμενοι, ὑφ' ἐν ἐδοξάσθητε.

Ζώσῃ φωνῇ Θεὸν κηρύττοντες, ἀπειλαὶ ἀθέων ἐκ ἐπτηξαν· ἀλλὰ τῶν Παίδων τὴν φωνὴν, ὁμοφρόνως ἐκραύγαζον, οἱ πανεύφημοι ὁπλῖται, τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Οὐ δειλιῶμεν πῦρ ὁμόδουλον, οἱ γενναῖα ᾧμα ἐκραύγαζον· ἀγαλλομένη δὲ ψυχῇ, διὰ σὲ θανατέμεθα, τὸν θανόντα καὶ τὸν θάνατον, Σωτὴρ καταργήσαντα. Θεοτοκίον.

Ινα θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐκ σὲ Παρθένε τῆς Ἀγνῆς, ὑπὲρ λόγον καὶ ἐννοιαν· διὰ τοῦτο σε συμφώνως, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θεῆλμα
» σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν,
» στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας
» ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, Δισμυρίων Μαρτύρων, τιμώμενος ἡμῖν, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γὰρ, θείᾳ στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἁγίαν, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εν φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μακρόθυμε Σωτήρ, νηπιάσας βουλήσει· Ποιμένες δέ σε ὕμνησαν, μετ' Ἀγγέλων κραυγάζοντες· Δόξα αἰνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σοῦ τῷ πόθῳ προσέδυσαν, καρδίας Λόγε οἱ Ἀθλοφόροι, διὰ σέ δέ θανατούμενοι, ὡς ἀρνία ἄμωμα μιμηταὶ τῆς πάθης σου ὤφθησαν.

Κυβερνήσαντες Ἅγιοι, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐν Πνεύματι, ζάλην διεφύγετε, εἰδωλομανίας μακάριοι.

Απερίτρεπτοι ὤφθητε, ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς μαρτυρίου, ἀκατάσειστοι ἀπτόητοι, διωκτῶν τὴν ἐνστάσιν, τῇ ἐνθέῳ πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, Εὐλογημένη, τῆς πρὶν κατάρτας, εὐλογίαν ἀπειλήφαμεν, καὶ ζωὴν καὶ λύτρωσιν, οἱ σέ Θεοτόκον δοξαῖζοντες.

Ὡδὴ ε'. Τὸ φαινὸν ἡμῶν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε, τῶν Ἀθλοφόρων σου, καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ πέρατα, ταῖς τῶν θαυμάτων, θείαις διαδόσεσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ιερούργοι θυσίαν προσάγοντες, θύματα τέλεια, προσηνέχθησαν ὀλοκαυτόμενοι, σὺν πᾶσιν ἄλλοις, πλείοσι συμμάρτυσι, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ναοὶ Θεῷ ὑπάρχοντες Ἅγιοι, διὰ βαπτίσματος, τέλος ἅγιον ὁμοῦ ἐδέξασθε, ἐν οἷῳ θείῳ, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, Ναὸν ἀνιενέχθητε.

Θεοτοκίον.

Ινα Θεὸς τοῖς ἄνω συνάψῃ, τοὺς ὀλισθήσαντας, παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον, τὴν σὴν γαστέρα ὥκησε Πανάχραντε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Ὡδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Κορυφαῖος ἱεροῦ, ἐχρημάτισας λαοῦ, καὶ προέπεμψας αὐτόν, ἐν χαρᾷ πρὸς οἶκον, ἀθλήσαντα, Ἱερομάρτυς Ἀνθιμὲ Ὅσιε.

Ως χρυσίον καθαρὸν, ἀκαμέσον τοῦ πυρὸς, ἡ εὐσέβεια ὑμῶν, Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐγνώρισται, ἡλίου πλέον ἐναπαστράπτουσα.

Νεκρωθέντες τῇ σαρκί, τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, ἐκλήρώσασθε σοφοί, συνυπάρχοντες Χριστῷ, τῷ δείξαντι, δυνατωτέρως ὑμᾶς κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀληθῶς, ὡς πρὸ τόκου Μαριάμ, τῇ δυνάμει τῇ ἐκ σῆ, σαρκωθέντος Ἰησοῦ, διέμεινας, Παρθένος ὄντως, θαῦμα παραδόξον!

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
• Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, κραζόντα· Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Στίχοι.

Ὡς προσφοραὶ σοι Σῶτερ ἐξωπτημέναι,
Οἱ Δισμύριοι τοῦ νεῶ κεῖνται μέσον.

Ἀνέρας ὁ γδοάτηκτάνενεϊκάδι Δισμυρίους πῦρ. τοῦ βασιλέως Μαξιμιανοῦ, μετὰ νίκης ὑποστρέψαντος ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Αἰθίοπων πολέμου, καὶ βουλευμένου ἐπινίκια θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, γράμματα ἐπέμφθησαν πανταχοῦ, συνελθεῖν προτρεπόμενα ἅπαντας ἐν Νικομηδείᾳ, εἰς προσκύνησιν τῶν παρ' ἐκείνῳ θεῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀνθιμος, Ἐπίσκοπος ὢν τῆς τοιαύτης Πόλεως, συναθροίσας ἐν τῇ ὑπ' αὐτόν Ἐκκλησίᾳ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαόν (τὴν γὰρ ἑορτὴν τηνοῦσα τῆς Χριστοῦ γεννήσεως), συνεόρταζεν αὐτοῖς, καὶ ἐδίδασκε τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Μαξιμιανός, προσέταξε κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας τεθῆναι φρύγανα, καὶ ἐξαφθῆναι, καὶ κατακαῆναι τοὺς Χριστιανούς· ὅπερ γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, σπεύσας καὶ βαπτίσας τοὺς κατηγουμένους, τὴν θείαν ἱερωγίαν ἐπέτελλε, καὶ μετέδωκεν ἅπασιν τοῖς Χριστιανοῖς τῶν θείων καὶ ἀχράντων μυστηρίων. Καὶ οὕτως ἀναφθίντων τῶν φρυγάνων, ἐτελειώθησαν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀνθιμος διεφυλάχθη Θεοῦ χάριτι ἵνα, καὶ ἑτέρους ὠφελήσας, καὶ διὰ βαπτίσματος, προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, διὰ πολλῶν βασάνων πρὸς αὐτόν μεταστῇ, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἀπελτφόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἀπὸ τῆς Συγκλήτου, ἔξω τῆς πυρᾶς ἀπολειφθέντων, καὶ τελειωθέντων.

Ὁ Ἅγιος Ἰνδης, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰνδὴν ἀκούω τοῦ βίου λαβεῖν πέρας,
Ἄκρον καταντήσαντα πρὸς βυθὸς πέρας.
Οἱ Ἅγιοι Γοργόνιος καὶ Πέτρος ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Πόντος καλύπτει Γοργόνιον καὶ Πέτρον,
Μνήμη δὲ τούτων οὐ καλύπτεται χρόνῳ.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Ζήνων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων κεφαλὴν τέμνεται διὰ ξίφους.

Μὴ προσκυνεῖν ἄγαλμα τῷ Ζηνὸς θέλων.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόنيος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ Μαρδόνιον Μαρτύρων ἔγνω ἓνα,

Στέργοντα Χριστὸν, καὶ στέγοντα πῦρ φλέγον.

Ο Ἅγιος Δωρόθεος, ὁ Πρεπόσιτος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος, τὴν κεφαλὴν μου λέγει,

Δῶρον κομίζω τῷ Θεῷ τετμημένην.

Ο Ἅγιος Θεόφιλος ὁ Διάκονος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπόγραφε βληθέντα συχνοῖς τοῖς λίθοις,

Καὶ Θεόφιλον συλλόγῳ Θεοῦ φίλων.

Ο Ἅγιος Μυγδόنيος, βόθρῳ ἐγχωσθεὶς, τελειῖται.

Στίχ. Καὶ ὡννύηται Μυγδόنيος ἐν βόθρῳ,

Ἐγνωσμένος τοῖς πᾶσι Μάρτυς τυγχάνει.

Ο Ἅγιος Γλυκερίος, ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γλυκερίος, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος,

Ἔφη· Γλυκὺς μοι τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος.

Μετά τὸ ἀποφύνασθαι τὸν μιστὸν Μαξιμιανὸν τοῦ καὶ σαι τοὺς ἁγίους Δισμυρίους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἔξω τῆς πυρᾶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπολειφθέντας Χριστιανοὺς φονεῦσθαι. Φονεῖται δὲ ὁ Ἅγιος Ἰνδῆς, καὶ Γοργόνιος, καὶ Πέτρος, λίθοις προσδεθέντες, καὶ ἐν θαλάσῃ ριφέντες. Ὁ δὲ Στρατηγὸς Ζήνων, συντριβεὶς τὴν ἔψιν καὶ τοὺς ὀδόντας μετὰ λίθων, σὺν Δωροθέῳ τῷ Πρεποσίτῳ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται. Μαρδόنيος πυρὶ φλέγεται. Μυγδόنيος εἰς βόθρον ἐμβάλλεται. Γλυκερίος ὁ Πρεσβύτερος πυρὶ τελειοῦται. Θεόφιλος ὁ Διάκονος, τὴν γλῶσσαν τμηθεὶς, ἐν τῷ κάμπῳ λιθοβολεῖται· καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Δόμνα, ξίφει τμηθεῖσα, τῷ πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκτηνσυνάπτω ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, τὴν ψευδόμωρον Δόμναν ἐκτετμημένην.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Δόμνα, ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Νικομηδείας, ἱέρισσα τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ Δωδεκαθίου. Ἐντυχοῦσα δὲ ταῖς Πράξεσι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ παρ' αὐτῶν τὴν ψυχὴν φωτισθεῖσα, καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν μαθοῦσα, ἐπίσταντο τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται παρὰ Κυρίλλου Ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἅμα τῷ Εὐνούχῳ Ἰνδῇ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς· καὶ ἀπὸ τότε, εἴτι ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦ παλατίου, ἐδίδου τοῖς πτωχοῖς. Διαγνωσθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, προεφασίστατο παραφροσύνην, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἐπισκοπον, ἵνα θεραπευθῇ· καὶ ἦν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Ο δὲ Μαξιμιανός, ὑποστρέψας ἀπὸ τοῦ ταξειδίου, ἐζήτησε τὴν Δόμναν, καὶ μὴ εὐρὼν ἐπικράνθη· καὶ προσέταξεν ἀποθανεῖν πάντας τοὺς Χριστιανοὺς, ὁ καὶ γέγονεν. Τότε ἡ Ἁγία Δόμνα ἀνελαμβάνετο τὰ τῶν ἁγίων Λείψανα, καὶ ἔθαπτε· καὶ γνωσθεῖσα, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου Σωτήρ.

Ἀποσκοποῦντες μόνᾳ τῇ ἐκεί, Μακάριοι μένοντα, δυνάμει θείῃ, ὥσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι θεῖοι Παῖδες, τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι, ὥφθητε θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενοι.

Ῥῆμα Τυράννου ἄλογον Σοφοί, φαυλίσαντες, σὺν ἱερωτάταις γυναιξὶ, καὶ κομιδῇ ὡς ἀληθῶς, θείοις νηπίοις, προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός προσανηνέχθητε.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως Χριστοῦ, προσφέροντες, ἔνδον ἐν ψυχῇ πανευλαβῶς, τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθείας νέφος ὄντως, Ἀθληταὶ διηλθετε, καὶ εἰς αἰώνιον φῶς μετεβιβάσθητε.

Θεοτοκίον.

Υψηλότερα ὥφθη οὐρανῶν, κηῖσασα πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν· ὃν ἐκτενῶς, καθικετεύουσα μὴ παύσῃ, Παναγία ἄχραντε σῶσαι, τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογούντάς σε.

Ὡδὴ η'. Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ.

Ῥέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, ἱαμάτων τὰ μύρα, Μαρτύρων τὰ λείψανα· καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι, τῶν πίστει ἀνυμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡφθητε ὡς ῥόδα Ἀθλοφόροι, ὠραιότατα μέσον περιχεόμενοι τοῦ πυρὸς, καὶ προθύμως ἐκράζετε· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσκοι ἅμα καὶ Παρθένοι, καὶ πρεσβύτεροι καὶ νέοι, Ἁγία Νήπια, γυναικῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος, τῆς ἄνω ἔτυχον χορείας, ὁμοῦ ἐνηθληκότες.

Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιήλ σε πύλιν βλέπει, κεκλεισμένην Παρθένε· δι' ἧς διώδευσεν Ἰησοῦς, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σε, καὶ σὰρκα ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, φορέσας ἀσυγχύτως.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς ἐθελόθυτοι ἄρνες, ὠλοκαυτώθητε ἅμα, καὶ ὡς θυσιάα καθαρά, τῷ τυθέντι Δεσπότη, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γηγενῶν, καλλίνικοι Μάρτυρες, προσήχθητε, καὶ σεφάνους τῆς νίκης, ἐπαξίως, ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς ἁγίοις Προφήταις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν,

καὶ Ἁγίοις Ἀγγέλοις, πληθὺς Μαρτύρων εὐ-
κλεῶν, Κυρίου δεήθητε, τοῦ σωθῆναι, πειρα-
σμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, μακαρί-
ζοντας ὑμᾶς.

Ηλιακῶν λαμπηδάνων, ἡ ἱερά ὑμῶν μνήμη,
πλέον ἐκλάμπει Ἀθληταί, τῶν δαιμόνων
τὸ σκότος, ἀπεδιώκουσα αἰεὶ, καὶ πάντας φω-
τίζουσα, Πανεύφημοι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πάθῳ,
κατὰ χρέος, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ Δεῖον, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀ-
ναλάμψαν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν,
ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου, καὶ γεγонуῖαν τῶν
ἐχθρῶν, Πανάμωμε παῖγνιον, οἰκτείρησον, καὶ
φωτὶ μετανοίας, σωτηρίου, καταξιώσον Ἀγνή.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων
» Δεσπότης, ὡς ὑστὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
» πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκιώθη δι' ἡμᾶς, γε-
» νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνομεν
» πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πληθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ φαίλαγξ
Θεοσύλλεκτε, τῶν Δισμυρίων Ἀγίων, τὸν
ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε,
ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραί-
ροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ
πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰκόνοσ ἥς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείτ-
τονος, ἐξώσθην οἶμοι ὁ τλήμων! δι' ἀκρα-
σίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὐσπλαγχνος,
ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείλη-
φας, καινοποιήσας Σωτήρ με, Παρθενικῶν ἐξ
αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς οἰκείας χρηστότητος, ὁ Δεσπότης βου-
λόμενος, ταῖς ἀνθρώποις τὸν πλεόν ὁ φι-
λάνθρωπος, καθυποδεῖξαι τὰ φύραμα, τὸ τού-
των ἀνέλαβες, καὶ ἐτέχης ἐν σαρκί· καὶ τὸ
Σπηλαιον ὤκησας, ἵνα ἅπαντας, ἑρανίης ποιή-
σῃς ἀνυψώσας, τοὺς αἰνοῦντας, καὶ ὑμνοῦντας,
τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν.

Δίς.

Τῇ δυνάμει νευρώμενοι, καὶ στερρώως κρατυ-
νόμενοι, καὶ ἐνισχυόμενοι τοῦ Παντάνα-
κτος, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, ἀήπτητοι Μάρτυ-
ρες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κραταιῶς ἐκκήσα-
τε, καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ τὴν

εἰρήνην, καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν, ὡς ἀντιλή-
πτορες μέγιστοι.

Εν τοῖς λόγοις Φιλόθεος, καὶ ἐν ἔργοις Δωρό-
θεος, καὶ Δεῖος Μαρδόνιος, καὶ Γοργό-
κιος, σὺν τῷ Σεκούνδῳ καὶ Πέτρῳ τε, καὶ Ἰνδῇ
ἠρίστευσαν, καὶ ἐχθροῦ παρεμβολαῖς, ἐτροπώ-
σαντο χαίροντες, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ παν-
τοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκ-
τελοῦντας, τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ακατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ
σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὁράται·
ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται·
καὶ ὁ Ὄν γίνεται, ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει
ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύ-
σεως· φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουρά-
νιον· κτήνη ἀπεικάζει· χερσικὴν παράστασιν.
Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρου-
σιν. Ἀγγελοι ἀνυμνῶντες λέγῃσι· Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις
γὰρ εὐδόκησεν ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αγεῖ ἑορτὴν, ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ
αἱ οὐρανοί, σὺν ἡμῖν ἀγαλλικῶνται· ἐν
φάτνῃ γὰρ ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου τικτόμε-
νος, καὶ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, βρέφος νῦν
ῥαῖθῃ παραδόξως· πρὸς ὃν εἴπωμεν· Εὐλογη-
μένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Νέον δι' ἡμᾶς, Ἰησοῦ ὠφθῆς παιδίον, ὁ ἐκ
τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἀνατείλας, πα-
λαιωθέντας πάλαι, παραβάσει βεβλόμενος, πάν-
τας καινουργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους· διό σοι πάν-
τες εὐχαρίστως, αἰεὶ κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ
τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Υμνησαν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου προελθόν-
τα, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ κοιλάδες καὶ
πεδία· ἀστὴρ δὲ ταῦτον Μάγοις, οὐρανόθεν ὑ-
πέδειξε, κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ, σάρ-
κα δουλικὴν ἡμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν·
Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

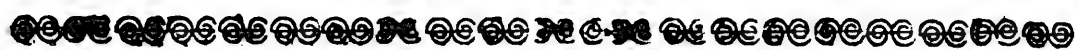
Δόξα, ὁμοιον.

Τίς σου ἡ πολλή, καὶ αἰείκαστος πτωχεία,
δι' ἧς ὁ Ἀδάμ, κατεπλούτησε τὰ Δεῖα;
ἐδόξα ἡ Παρθένος, ἐν ἀγκαλῆς κατέχουσα, τὸν
Ἐμμανυὴλ Θεὸν καὶ Κτίστην, σάρκα ἐξ αὐτῆς·
ἀνελκφότα· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος
ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Παιδίον ὁ προῶν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, ἐτέχθη ἐκὼν, καὶ Υἱὸς ἡμῶν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γινώτε καὶ ἡττάσθαι· μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπεΐκουσαν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς χιλιάδες ἰδ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν κρυπτόμενον, ἐκζητῶν ὁ παράνομος, τοὺς ἀνάκους σήμερον, Παῖδας ἔθυσεν· καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἀπαράκλητος, ὑπῆρχε τὴν ἀδικίαν, καὶ ἠπτεύουσα σφαγὴν, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον· οὗς ἐθρήνησε, δονουμένη τὰ σπλάγχνα· ἀλλὰ τούτους, ἐπευφραίνεται ἐν κάλποις, τοῦ Ἀβραάμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, βασιλεὺς παράνομος ἐπεζήτησε· καὶ μὴ εὐρῶν ἀνελεῖν αὐτόν, τῶν Παίδων ἐθέρισεν, ἀπειρόκακον πληθύν· ὃς εἰργάσατο Μάρτυρας, ὡς οὐκ ᾔετο, καὶ πολίτας τῆς ἁνῶ βασιλείας, τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, παραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Εκ Παρθένου τεχθέντι σοι, προαιώνιε Κύριε, καὶ δι' ἀγαθότητα νηπιάσαντι, χορὸς Νηπίων προσήνεκται, Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἀθόλωτον ψυχὴν, λαμπρυνθεὶς δικαιοτάτα· ἃ κατώκισας, εἰς Μονὰς αἰεζώους, τὴν Ἡρώδου, ζηλιτεύοντα κακίαν, καὶ ὤματάτην παράνοian.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Ε'γκρατείας ὑπόδειγμα, ἀνεδείχθης Μονάζουσι, Θεοφόρε Μάρκελλε καὶ ἀσκήσεως· ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως· στύλος ἐπαιρόμενος, ἀπὸ γῆς πρὸς ἑρανόν· καὶ ἀγνείας συνόμιλος, ἡσυχίας τε, ἀληθῆς ὄντως φύλαξ, καὶ ἀνδρείας,

στήλη ἔμφυχος κανὼν τε, πρὸς ἀρετὴν ἀκριβέστατος.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβαὶς Πάτερ Μάρκελλε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ αὖλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω δοξαζῶν Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεδέαστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας, ἀρεταῖς ὡς Μάρκελλε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι, γηίνων ἀμέτοχος, ἐνδεικνύμενος τερπνῶν, διὰ πόθον τῆς Κτίσεώς σου· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεδέαστον μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ηρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρην, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. Ἡ δὲ Ἑλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου. Ὅρος ἐδέξατο τὸν Πράδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παραδόξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινότομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὃπερ ἦν μεμνηκὲς, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμόν ὑπομείνας, ἠδὲ διαίρεσιν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μυστήριον φρικῶδες ἄρῳ· Θεὸς γὰρ ὁ κατέχων δρακί, πᾶσαν κτίσιν, περιέχεται σαρκί, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων· καὶ ῥάκει σπαργανοῦται, ὃ σπαργανῶν ὁμίχλη θάλασσαν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ο ἄσαρκος σαρκοῦται Θεός, καὶ ἀρχεται ὁ ἀναρχος, καὶ ὁ πλήρης, νῦν κενοῦται ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ ἐκ Παρθένου, καὶ βρέφος γαλουχεῖται, ὃ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σκιρτῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ, Ποιμένες καὶ δοξαζοῦσι, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ ἀστὴρ δορυφορεῖ, καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι· καὶ ἄνθρωποι σωθέντες, τὴν Θεοτόκον μεγαλύνει.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ταῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τῶν Ἰουδαίων τὸ κράτος κατήρηται. Σμυρτάτω τὰ Νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. Ἰουδαία ὀδυρέσθω· φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ραμαῖ· Ραχήλ κλαίουσα, θρηνεῖ ὡς γέγραπται τὰ τέκνα αὐτῆς. Βρέφη γὰρ Ἡρώδης, ἀνελὼν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρωσεν τὴν Γραφὴν, τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλὼν αἰθίου αἵματος· καὶ ἡ γῆ μὲν ἠρυθραίνετο τοῖς τῶν Νηπίων αἵμασιν· ἡ ἐξ Ἑθνῶν δὲ Ἐκκλησία, μυστικῶς ἀγνίζεται, καὶ στολὴν ἐνδύεται. Ἦλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκιά καθήμενοις, ἐκ Παρθένου γέννηθεις, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φατνῇ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλῶσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγχνος τὸ γένος ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α'.

Τὰς ἀληθδόνας τῶν Ἀγίων, αἵς ὑπὲρ σῆς ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας, ἴασαι ψαλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Μάρκελλε τὸ Πνεῦμά σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σποράς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὁρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανός μοι ἐφάνης σήμερον γῆ· ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται ὁ Ποιητής, καὶ φατνῇ ἀνακλίνεται, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· σὺν Ἀγγέλοις ὕμνοῦσι, καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· Ἐν ὑψίστοις δόξα, εἰρήνη τῷ Κόσμῳ τε· εἶδον γὰρ ἀστέρα, ὁδοιποροῦντα οἱ Μάγοι, ὁξέως τε προέτρεχον, τοῦ προσάξει τὰ δῶρα αὐτῶν, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ αἰωνίῳ, καὶ Κτίστη τῆ παντός, ἐν σπηλαίῳ δι' οἶκτον, ἐπιφανέντι βροτοῖς.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων Νηπίων, συνηκωμένος μετὰ τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νεογνὰ Χριστοῦ θύματα στέφω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Νεοποιεῖται ἡ κτίσις, καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλάττεται, ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τικτομένου ἐξ ἀγνῆς, καὶ παναχράντου Μητρός.

Εκ στελεχῶν νεοφύτων ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία σήμερον, ὥσπερ ἄνθη εὐθαλῆ, δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς καὶ ὠραίζεται.

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων τῶν εὐσεβῶν, Παίδων τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανίαν νοητῶς, τοῦ Ἡρώδου ἔκλυσαν· διὸ, ὑποβρύχιον αὐτοῦ ὦφθη τὸ θέσπισμα. Τοῦ Ὁσίου.

Γνωσιν δεξάμενος Πάτερ παρὰ Θεοῦ, ἀληθῆ καὶ ἀπταιστον, ἐπεζήτησας αὐτὸν, διὰ βίου Μάρκελλε σεμνοῦ, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς ἐπεθεράπευσας. Θεοτοκίον.

Γῆ τῆς προτέρας κατάρας τῆς ἐν Ἐδέμ, λύτρωσιν ἐδέξατο, ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος Ἀχραντε ἐκ σαῦ, καὶ καυνίσαντος αὐτὴν καὶ ἀγιασάντος.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νεφέλαι σταάζατε ἐν γῇ, γλυκασμὸν εὐφροσύνης· ἐκ νεφέλης φῶτός γάρ, ἀνέτειλεν

(*) Ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος τούτου, μηδὲν ἀναφύρουσα τὸν Ὅσιον Μάρκελλον, ἔχει καὶ αὐτοῦ ἀνα ἐν Τροπάρῳ εἰς ἐκάστην ὥδην. Ἔστι δὲ ἐλλιπὴς ὁ Κανὼν Τροπαρίων τεσσάρων· ἀλλ' οὐδὲ τὸ χειρόγραφον εἶχεν αὐτὰ πρὸς ἀναπλήρωσιν (1).

(1) Ταῦτα τὰ τέσσαρα Τροπάρια προστεθήσαν ἤδη ἐνταῦθα εἰς τὸν οἰκεῖον ἕκαστα τόπον, ληφθέντα ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδόσεως, τοῦ 1843.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

ὁ Χριστὸς ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν τικτόμενος.

Α΄πημφιάσατο τὴν πρίν, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, ἀκοσμίαν καὶ κόσμον, περιέθετο τερπνόν, τοῦ κοσμήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Χορὸς θεόλεκτος βρεφῶν, ἐν σαρκὶ γεννηθέντι, προσηνέχθη τῷ Κτίστῃ, ὡς θυσία μυστικὴ, τυθείσα διὰ σφαγῆς, μαρτυρίου καὶ θείας ἀθλήσεως. Τοῦ Ὁσίου.

Ρωμαλέότητι ψυχῆς, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ὀπλισθεὶς Θεοφόρε, διέκοψας, τὰς αὐτῶν, παρατάξεις κραταιῶς, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω Μάρκελλε. Θεοτοκίον.

Εκ τῶν ἀχράντων σου Ἀγνή, καὶ τιμίων αἱμάτων, σαρκωθείς ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεός, τῶν κτισμάτων, σὲ ἀπάντων Δέσποιναν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν Νηπίων στράτευμα, ὡς Ποιητῇ καὶ Βασιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια, προτεθυμένα, Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αγνείας τοῖς ἀνθραξι, προκαταρθεὶς τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπαθείας ἰσχύν, Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλε· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθης, ἐνδιαίτημα θείον, νόσους ἀποδιώκων, καὶ φωτίζων τοὺς πίστει, αἰεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ενθέως εὐφραίνεται ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱός, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἁγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων τε τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὐας. Διὸ εὐχαριστοῦντες αὐτῷ, ἐν ὕμνοις δοξάζωμεν.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ιδοῦσαι Κύριε, τὴν ἐν Σπηλαίῳ σου, συγκατάβασιν τάξεις Ἀγγελικαί, φόβῳ ἐξεπλάγησαν, καὶ διανύμνησαν Χριστέ, τὸ ἀνείκαστόν σου ἔλεος.

Συνέσει Κύριε, ὁ τεκτηνάμενος, πᾶσαν κτίσιν. βουλήσει, σωματικῶς, σεαυτὸν ἠρίθ-

μψας, ἐν τοῖς ποιήμασι τοῖς σοῖς, καὶ ἐν τούτοις ἀναπέπαυσαι.

Τὸ ξίφος ὤθησε, μανεῖς ὁ ἄνομος, καὶ παρὰ φρων Ἡρώδης, καθ' ἑαυτοῦ, ἀνελεῖν πειρώμενος, τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντός, καὶ ἀνώλεθρον Θεότητι. Τοῦ Ὁσίου.

Οἱ πόνοι Ὅσιε, καὶ οἱ ἰδρωτές σου, τῶν αἱμάτων τοῖς ρείθραις τοῖς τῶν Βρεφῶν, κεκραμένοι Μάρκελλε, τῷ γεννηθέντι ἐν σαρκί, δῶρα τίμια προσήχθησαν. Θεοτοκίον.

Ωραίαν κάλλει σε, ὑπεραστράπτουσιν, τοῦ Υἱοῦ σου ἀκτίσιν οἱ τῶν ἐθνῶν, δωροφόροι Ἀχραντε, ἰδόντες θάμα καινόν, καὶ παρὰ δοξὸν ἀνύμνησαν.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Υπὲρ ἐκκέχυται ὁ κρατὴρ, ὁ τῆς εὐσπλαγχνίας σου Χριστέ, εἰς τὰ ποιήματα ἅπαντα, καὶ ἀφθάνου ταῦτα ἐλέους ἐπλήσε, σαρκὶ ἐπιφανέντος καὶ γεννηθέντος σου.

Θύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ, σήμερον προσήχθησαν ὁμοῦ, καὶ μυστικῶς ἀννέχθησαν, ὡς πυρὶ τῷ ξίφει ὀλοκαυτούμενα, τὰ Βρέφη, καὶ τῶν θείων βραδείων ἔτυχον.

Τοῦ Ὁσίου.

Υλῶδους Ὅσιε τὴν ψυχὴν, σχέσεως καὶ πάσης γειράς, καὶ ἐπικήρου τερπνότητος, πόνοις ἐκκαθάρας, τῆς σῆς ἀσκήσεως, ἰσαγγελὸς ἐδείχθης, ἐν κόσμῳ. Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα ἐπήγαγε νοητὰ, τῆς ἀθανασίας ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ Ἀγνή, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν κατήρδευσαν, ἀφθαρσία πλουτίσας, αὐτὴν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μύρα εὐωδέστατα, ἀναδέδωκεν ἡ γῆ, ἐν ταύτῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ ἀκενώτου μύρου ἐκ τῆς Ἀγνῆς, σαρκὶ ἀναβλύσαντος, καὶ βροτοὺς εὐωδίας πλήσαντος.

Αἷμασιν ἐφοίνιξεν, ὁ Ἡρώδης τῶν βρεφῶν τὴν Βηθλεὲμ ὁ δαίλαιος· ἀλλὰ ταῦτα βοήσαντα πρὸς Θεόν, ἐνδικὸν εἰργάσατο, τὴν αὐτοῦ καταδίκην καὶ τὸν ὀλεθρον.

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, καὶ τὸ ἄστατον σαφῶς, κατανοήσας Μάρκελλε, πρὸς τὰ αἰεὶ ἐστώτα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσας ἔφεσιν, ὧν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γεννᾶται ὁ ἄχρονος, Θεὸς Λόγος ἐν γαστρὶ, ἐκ σοῦ ἐν χρένῳ Ἀχραντε, ἵνα ζῶν τὴν

ἄχρονον τοῖς ἐν γῇ, καὶ λῆξιν αἰώνιον χορηγήσῃ, καὶ δόξαν τὴν ἀκήρατον.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορών, τῶν περασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀστήρ Μάγης ἔπεμψε, πρὸς τὸν τεχθέντα· καὶ Ἡρώδης ἄδικον, στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς, φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν ὁμοῦ εὐφρανόμενων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βασιλέως, Ἡρώδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις· εἰκὸς γὰρ μόνους αὐτοὺς ὀδύρεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύουσιν· ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου, καὶ ἔτι κρατήσῃ, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρηομένη, καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλουμένη, μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ κατοπτεύειν, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Στίχοι.

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη,

Ἀνεῖλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου Βρέφους.

Νήπια ἀμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Προστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέψαι, καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστήρ, ᾧ ἠκολούθουν, ἐμήνουν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἐψηφίσατο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσεν, πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω· τοῦτο θέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύσει, πάντως ἀποθανεῖται καὶ ὁ μέλλων βασιλεύσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδὼς, ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐρανῶν, ἐαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψει, καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρύει τελειωθέντων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Χαλκο-

πρατείοις εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἀγία σορός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλοῦ, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Στίχ. Ἀϋπνία δούς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,
Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Ὁ ὅτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς· ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παιδευσιν μετήλθε. Καὶ ταύτην παριδὼν, κατέλιπε τὰ οἰκεία, καὶ παραγίνεται εἰς Ἐφεσον, καὶ ξενίζεται παρὰ τισιν εὐσεβίσι· καὶ ἐν τινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθὼν, καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθίου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς κατ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἰακώβου τοῦ μετ' ἐκεῖνον χρηματίσαντος Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Πολλῶν δὲ θαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν, ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ κοιμηθεὶς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ Ὁμολογητῆ.

Στίχ. Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,
Ὁμολογητὴς ἀναφανείς ὡς μέγας.

Ὁ ὅτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος ἀπελευθερώσας γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ κοινάβιον ποιήσαντος. Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός· καὶ πολιτείαν κτησάμενος θαύρεστον, ἠγαπηθὴ παρὰ πάντων· νηστείαν γὰρ καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε πολλήν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχήν τῶν θείων λόγων, χαμευνίαν, καὶ ὑπακοὴν ὑπερβάλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιδεδίκητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε Εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημί τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καὶ Ἡγουμένους, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξώριζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας αγωνιστὴς Θεόδωρος, ὁ τοῦτου γεγονώς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σὺν τούτῳ οὐκ ἐνελθὼν ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ὁ Θεόφορος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλῳ θείῳ πυρωθεὶς, ἠλεγξε τὸν δυσσεβῆ ἐκεῖνον βασιλέα ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. Ὁ δὲ ἐκέλευσε τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῇ, τὸν δὲ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ἐπιστῆναι ἄνωθεν τῆς ἀγίας εἰκόνης, καὶ μὴ βυλόμενον, κατεχόμενον ὑπὸ τινων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆναι καὶ, Ἰδε, φησὶν ὁ Τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σε εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. Ὁ δὲ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχὴν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ, δυσσεβίστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε Τύρανε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνώμης τοῦτο πεποίηκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τοῦτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως· προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἀγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτήν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἰρούμαι.

Τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτῆριος αἰσχυρθεὶς, ὡς ἀπὸ ἀγροίκου, καὶ Σκυθογενοῦς, καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὑβρισθεὶς, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ριφῆναι, καὶ

ἀνηλιῶς τύπτεσθαι· καὶ τοσαῦτον αὐτὸν τοῖς ῥοπαλοῖς ἐ-
τυψαν, ἄχρις αὖ καὶ ἤλπιζον ἀναπνεῖν. Εἵτα, νομίσαν-
τες τεθνάναι, ἔουρον ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω· ὃν καὶ τινες τῶν
παρεστώτων δῆσαντες, εἰλκυσαν ὡς θνησιμαῖόν τι καὶ ἀ-
κάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου· καὶ ῥίψαντες αὐτὸν
πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρε-
ψαν ἀπολουσάμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρί-
στως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκὼν, τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέ-
ρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Απ' ἐμείωσε τὴν νύκτα ὁ τεχθεὶς σαρκί, Ἡ-
λίου ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ ἐπηύξησε
τὴν διττὴν ἡμέραν τοῖς πιστοῖς, βοῶσιν αὐτῷ
εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τὸν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Σαλευθεῖσαν ἀθεότητι τὴν ἅπασαν, κτίσιν
ὁ ἐν Σπηλαίῳ τεχθεὶς, ἐπεστήριξεν, ἐπι-
γνώσει πάλιν τῇ αὐτοῦ, ἀπαύστως κραυγά-
ζουσιν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τὰ ἀνεύθυνα μὲν βρέφη ἀπεθέρισεν, Ἡρώ-
δης μαιφόνῳ χειρὶ, τῶν ἐλπίδων δέ, τῶν
ματαίων ὅλως ἐκπεσῶν, τὴν ἐνδικὸν δίκην ἑαυ-
τῷ, θεοκτονίαν μελετῶν ἐναπεγράψατο.

Τοῦ Ὁσίου.

Εν πυρὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως κατέφλεξας,
Μάρκελλε τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς· ἀπα-
θείας δὲ τῇ δρόσῳ ἠρδευσας ψυχάς, βοῶν τῷ
Χριστῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδεν ἅπασα ἡ κτίσις Θεονύμφευτε, τὰ θεῖα
μεγαλεῖά σου, ἐν σαρκὶ ἐκ σοῦ, τοῦ Δε-
σπότης πάντων καὶ Θεοῦ, τεχθέντος ἐν πόλει
Βηθλεὲμ, καὶ σὺν τοῖς Μάγοις καὶ Ποιμέσι σὲ
ἀνύμνησεν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρον ἡ κτίσις, στολὴν ἐνδέδυται, καὶ
κατήφειαν πᾶσαν ὅλως ἀπέθετο, τῇ και-
νοποιᾷ καὶ Δεσπότη τεχθέντος ἐν γῇ· ὃν ὑπερ-
υψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως χρυσίον καὶ σμύρναν, Χριστὲ καὶ λίβα-
νον, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας δέξαι φιλάνθρωπε,
καὶ ὡς τῶν Βρεφῶν τῶν ἀγίων τὰ αἵματα,
πρόσδεξαι οἰκτίρμον, διδοὺς ἡμῖν ἐλὲν.

Λελυμένα τοῦ βίου, καὶ τῆς παρῆσης ζωῆς,
δί' ἐνθέου, θανάτου βρέφη ἀνεύθυνα, πρὸς
τὸν ἀθλοθέτην Θεὸν ἐχωρήσατε, τὸν τὴν αἰώ-
νιον ζωὴν ὑμῖν διδοῦντα.

Τοῦ Ὁσίου.

Οσιότητος ὅπλοις, Ὅσιε Μάρκελλε, παρα-
τάξεις Δαιμόνων κατεπολέμησας, καὶ
ὡς νικητῆς, κατ' αὐτῶν ἤρας τρόπαια, καὶ θαυ-
μάτων χάριν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ σοῦ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθεὶς Πανάχραν-
τε, αἰωνίους ἀνθρώποις, σκηναὶς νῦτρέ-
πισε, τοῖς εἰλικρινῶς, Θεοτόκον ὑμνήσῃ σε, καὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
» ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βί-
» λεσθαι. Σὲ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γνωστὸν ἐδείχθη Χριστὲ τὸ ἔλεος, τὸ ὑπὲρ
νῦν τῆς σῆς φιλάνθρωπίας τοῖς ἔθνεσιν·
ἐν σαρκὶ γὰρ Δέσποτα ἐπτώχευσας, ἵνα πλέ-
του μετόχους, κρείττονος Κύριε, ποιήσης ἡμᾶς
ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Οσὸς Παρθένε τόκος ὁ ἄρρήτος, ξένην
βροτοῖς, καὶ θεῖαν παρασχὼν ἀναγέννη-
σιν, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκαινούργησε, καὶ
τοὺς ἐν γῇ Ἀγγέλοις ἠνώσεν ἄδοντας, καὶ δο-
ξολογοῦντάς σε αἰεὶ καὶ μεγαλύνοντας.

Ισχύς Ἡρώδου τοῦ πολεμήτορος, τῇ τῶν βρε-
φῶν μανέντος ἀναιρέσει ἡσθένησε· τὴν ἀήτ-
τητον γὰρ ταῦτα δύναμιν, ἐκ Θεοῦ ἐζωσμένα,
χάριτι πίστεως, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην καὶ Θεὸν
φαιδρῶς ἀνέδραμεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἄρας μακάριε, τὸν τοῦ
Χριστοῦ, καὶ πάθη τὰ αὐτοῦ ἐκμιμούμε-
νος, ἐσταυρώθης τῷ κόσμῳ καὶ μέτοχος, δόξης
τῆς ἀνεκφράστου, γέγονας Ὅσιε· ἐν ᾗ καὶ ἡ-
μῶν σὼν ὑμνωδῶν μέμνησο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Υίους Θεοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο, ὁ γεννηθεὶς
σαρκὶ Θεὸς ἐκ σοῦ Παναμώμητε· καὶ τὸ
πρῶτον δέδωκεν ἀξίωμα, τοῖς αὐτὸν δεξαμέ-
νοις, καὶ Θεομήτορα, σὲ δοξολογοῦσιν ἐκτενῶς,
καὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Νηπίων.

Τῶν μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Η Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε, ἀλλ' εὐθύμει, τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει· Σύματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότη, Χριστῷ προσανηνέχθησαν ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ σφαγέντα, συμβασιλεύουσι τῷ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας πάσης κατακοιμίσας, ἄγρυπνον ἐθέσπισας καὶ πάννυχον, ἐν τῇ Μονῇ σου Μάρκελλε, δοξολογίαν τελεῖσθαι, Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν Πάτερ. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Επὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις, Θεοκυῆτορ γέγονεν εὐδοκία. Ἀγγελοι χορεύοντες ἐκραύγαζον· Ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα σοι, τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Παρθένου. Εἰς τῆς Αἴνης, Στιχηρὰ Προσόμοια, τῶν Νηπίων. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ως τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! κατὰ Θεοῦ ἐμμανεῖς, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος, Βηθλεὲμ τοῖς βρέφεσι, τὸν θυμὸν ἐπαφίησι· καὶ ξίφει πάντα, δημίων δίδωσι, ζωῆς στερῆσαι, τὸν ζωῆς αἴτιον τούτων αἰόμενος, τῆς σφαγῆς τῷ αἵματι, ὁ λυμεὼν, τοῦ καρποῦ τῆς φύσεως, ὁ ἀπηνέστατος. Δίς.

Μάγοι ἐκ Περσίδος φθάσαντες, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸν Ἡρώδην ἐτάραξαν· καὶ μανεῖς ὁ δαίλαιος, τὰ Νήπια κατέσφαττεν· ὡς βότρυες δέ, Χριστῷ προσήχθησαν, εἰ καὶ μητρῶν μαζῶν ἐσπιάσθησαν, οἱ Νεομάρτυρες, τὸν Ἡρώδην πλήξαντες· διὸ Χριστὸν, πίστει ἱκετεύουσιν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει ἡ Ῥαχὴλ τὰ Νήπια· ἐν τῇ Ῥαμᾷ δὲ φωνή, νῦν μεγάλη ἀκούεται· ὁ Ἡρώδης μαίνεται, καὶ ἀθέως φρυάττεται· ὁ Ἰωάννης φεύγει ἐν ὄρεσι· λίθος Μητέρα σὺν τέκνῳ δέχεται· ὁ Ζαχαρίας δέ, ἐν Ναῶ φονεύεται· ὁ δὲ Χριστὸς, φεύγει ἀφ' οὗτος ἔρημον, Ἑβραίων οἴκημα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ηρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφῆρπαζεν· Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνη· Ὅρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνουν· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Εν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθινὸν μνηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθημέρον

ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, Νηπίου μορφήν δι' ἡμᾶς ἀνελήφοτα· Κύριε δόξα σοι.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ Ἰδωμεῖλα τῶν Νηπίων.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ Χριστέ ὁ Θεός, πρώτῃ θυσία γέγονε τὰ Νήπια· Ἡρώδης γὰρ χειρώσασθαι, σὲ τὸν ἀχείρωτον βουλευθεὶς ἠγνόησε, Μαρτύρων προσάγων σοι χορόν· Διὸ σε ἱκετεύομεν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, Βρέφη τίμια· δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα ἐξεχέετε, καὶ ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε· καὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας, μισητὴν κακίαν καταγγέλλετε, δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆς ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἦχος γ'.

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτανία, διὰ τὴν αὐτοῦ μαιφονίαν· καὶ σεπτὴ ἡ τῶν Παίδων θυσία, ὡς ἡλικιωτὶς Χριστῷ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυομένη, καὶ προπεπονθυῖα· Μὴ κλαῖε Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, μιμησκομένη τῶν κόλπων Ἀβραὰμ, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ος Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ ταῖγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἀγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ καὶ ἀγαλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν Εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Εἰν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λαΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας Ἀνυσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἡστραψας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι ἡλίῳ γάρ, πεισθεῖσα, τὴν αἰδίκον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινηχθεῖσα τοῖς αἵμασι· καὶ παρέστηκας, τῷ Ἠλίῳ τῆς δόξης στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσι, κατανύξει Ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηκες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῆσα καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἀπτομένη διανοίᾳ, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, ἐνυμφεύθης ἀφθορος τῷ Ποιήσαντι· καὶ ὡς περ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν αἱμάτων τοὺς κρουνοὺς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὗ ὑπέμεινεν, Ἀνυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κατοικίσας σε τὸν Θεῖον, ὡς Ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας Μελάνης.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Η ταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ ὑπερίπτασθαι ἔπεισε, τῶν ὀρωμένων, δι' ἀπαθείας καὶ καθαρότητος· τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐζώγρησας, Θεοπειθέσι τὴν ἄστατον ἀποβαλέσθαι, τύρβην τοῦ βίου τὴν διαρρέουσιν· ὅθεν σὺν τούτῳ τὴν αἰώνιον, εὖρες ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωποῦσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Η τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνῆδονον τρυφὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατεῖᾳ σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνία, καὶ χα-

μευνία καὶ ταπεινότητι· τότε καθαρώτατον, σκεῦος γεγένησαι, Πνεύματος Θεοῦ χάρισμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένη πρὸς τούτου πάνσοφε· ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφειλκύνσω λαοὺς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότη Μελάνη, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η καλλοναῖς ἀρετῶν ὠραῖσμένη, ὅτε τὸν σωτήριον λόγον ἐπλήρωσας, καὶ διανείμασα δέδωκας, τὰς μυριάδας, τοῦ σοῦ χρυσοῦ πτωχοῖς καὶ πένησι· τότε τὸν οὐράνιον ὄλβον ἀπείληφας, δικαιοσύνην πλουτήσασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν Πανσεβάσμιε· ὅθεν τιμῶμεν σοῦ τὴν καίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε, ἵκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τῷ σωθῆναι ταῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· σήμερον γάρ ἀληθῶς, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ ἀνάρχος ἀρχεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· καὶ Παρθένος ἀπείρανδρος, Μήτηρ ὁράται Θεοῦ, καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένος εὐρίσκεται. Ὁ σαρκωθείς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται, καὶ Ποιμένες κήρυκες, κοινωνοὶ τοῦ μυστηρίου γίνονται. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκόμιζον, ὑπὸ ἀστέρος ὁδηγούμενοι, καὶ τὸν τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς καρδίας θησαυροὺς προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθὰς, πίστιν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, ὡς χρυσὸν καὶ λίθον, καὶ σμύρναν, τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ φθορᾶς, τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Μάγοι ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τῷ ἐκ Παρθένου Βασιλίδος ἐκλάμψαντι, ἀπάντων, Θεῷ καὶ Κτίστη καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, δῶρα προσκυνοῦντες προσεκόμισαν· πρὸς οὓς ἡ Πανάμωμος, ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο· Εἴπατε δὴ μοι, οἱ τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον, σεβαζόμενοι, καὶ ἐν σκότει βαδίζοντες· πῶς τὸν ὑπὲρ καταλήψιν, φωτίζοντα σύμπαντα, ἐγνωτε σάρκα λαβόντα, καὶ ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, ἐν γῇ, καὶ δι' οἶκτον, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος;

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Λόγοις ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς, τοῦ Βαλαάμ, πρὸς τὴν Ἀγνὴν ἀπεκρίθησαν, οἱ Μάγοι, Πάρετρημέν, ἀνατολὴν καθαρῶ, καὶ λαμπροῦ Ἀστέρος, προσγενήσεσθαι· καὶ δὴ θεασάμενοι, αἰσυνήθη φαινόμενον, τοῦτον ἀρτίως, ὑπ' αὐτοῦ ὁδηγούμενοι, οὐκ ὠκνήσαμεν, τὴν πορείαν ποιήσασθαι. Τίς ἔν ὁ ταῖς ἀγκάλαις σθ, ὡς βρέφος κρατύμενος; πῶς μυστηρίῳ τοιούτῳ, καθυπουργῆσαι ἠξιώσαι, σεμνὴ Παναγία; δι' οὗ εὐρατο ὁ κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Λέξω πυνθανομένοις ὑμῖν, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἀπάσαν, ἡ Κόρη, φησὶ τοῖς Μάγοις· Βλέπω γὰρ νεύσει ὑμᾶς, ἀφικέσθαι ὧδε τοῦ παιδίου μου. Καινὰ καὶ παράδοξα, ὡς ὁράτε, τὰ πράγματα· ὁ γὰρ ἀχρόνως, τῷ Πατρὶ συννοούμενος, τὴν πτωχείαν μου, ἐκουσίως ἐφόρεσεν· ὅπως καταπλουτήσῃς, τοὺς γνώμη πτωχεύσαντας, καὶ Παραδείσου τὴν θείαν, διαγωγὴν ἀπολέσαντας. Αὐτός ἐστιν οὗτος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ὁμοιον.

Βρέφος σωματωθέν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὁρῶσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεέ ὕψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τῇ παντός, περιδεδραγμένος δυναξεία σθ, Ἀγνή ἡ Πανάμωμος, προσεφθέγγετο χαίρουσα· πῶς σε σπαργάνοις, ἐνείλησω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔνονοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; ὑμῶ εὐλογῶ σε, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ο ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ ὢν, ὁ ἐκ ἧν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστάς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖ σε τὸ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τίκτω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν, τίς ἐώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βέλεται, νικᾶται φύσεως τάξις ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, τὴν πρὶν κατάραν τοῦ Ἀδάμ θέλων λύσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ο' Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀνυσίας. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοι κατάπεμψον, ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φῶτων ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν παθῶν μου θύελλαν, σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Ασκήσει τὴν ψυχὴν νεώσασα, Θεόφρον ἄρραν, τῇ μαρτυρίῳ εἰσάχυν γεωργεῖς, Γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχὺν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρὶ σου πλουσιωτάτῃ νείμασα, πλοῦτον ἐπὶ κηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζωὴν, μηδαμῶς διαρρέουσας, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράκιον.

Θεοτοκίον.

Εκ σθ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντός Ποιητῆς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλην Μητὲρ αἰεπάρθενε.

Κανὼν τῆς Ἀγίας Μελαίνης. Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελανωθέντα με πάντοθεν, λαμπρύνας καθάρισον, ταῖς φωτοδόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὁσίας σου, φιλάνθρωπε Μελαίνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγονμοι ἔμπνευσον,

Θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ δια' σέ τὸν ἐκούσιον, Σταυρὸν ὑπομείναντι, ἐπ' ὧμων φέρουσα, Παμμακάριστε, προθύμως τὸν σταυρὸν σου, καὶ τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιώματα.

Γονέων προσπάθειαν, καὶ τῆς σαρκὸς ἡδυσπάθειαν, τελείως ἐξέκλινας, μόνον προήσασα, τὸ ἐράσμιον, Χριστοῦ Θεόφρον καλλος, οὐ πάντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Κλοιὸν ἀπορρίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, σὸν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τὸν θεῖον ζυγόν, ἐπαυχένιον, καὶ φέρει καὶ βαδίζειν, ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, εἰς τὰς αὐλὸς μοναίς.
Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τῇ ἀκρασίᾳ μου· καὶ ὁ ἀναρχος, ἀρχὴν ἰδοὺ λαμβάνει, ἐκ Κόρης τικτόμενος, νῦν τῆς Θεόπαιδος.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοῦ καλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητὴς σου ἐρασθεὶς νύμφην σε, ὄντως καλὴν καὶ ἁμωμον, Μάρτυς ἐαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργεσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ὡς θυμὰ πνευματικόν, ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεται, ἡ τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τῷ ἀχωρήτου Πλαστοργοῦ πέφνηας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποστάσα ῥοπῆς, ὅλην δέδωκας, τὴν ῥοπὴν πανευσεβῶς, τῆς προαιρέσεως Ἐνδοξε, μόνᾳ πρὸς τὰ μένοντα καὶ αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη, καὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραινέσεις, ἀστηρίκτων στηριγμός, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῇ συντονίᾳ, τῶν εὐχῶν τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅθεν γέγονας, ἐν σώματι αὐλόν, βίον ζηλώσασα.

Θεοτοκίον.

Ὁ περιβάλλων, οὐρανούς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουλευθεὶς, χειρὶ Παρθένου ὡς νήπιον, χειρὸς ἀφαρπάζων με, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ κυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-

τρὸς ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τῆ οἰκείου αἵματος φοινίζασα σεμνὴ, χλαῖναν ἀδιάφθορον, εὐσεβῶς Ἀνυσία· ὅθεν τοῦ Παντάναικτος, Νύμφη ἁμωμος ὥφθης· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ θεῖα προσταγμάτων, ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριάδας τοῦ σου, χρυσίου τοῖς πένησιν· ἄρασα δὲ ἐπ' ὧμων, τὸν σταυρὸν σου Μελάνη, ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ, ἠκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκί, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἐνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλῶσιν, ὡδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἔχνεσιν ἐπομένη, λόγῃ πλευράν τιτρώσκεται, καὶ τὴν στρεφομένην, ἀβλαβῶς παρέρχεται, ῥομφαίαν ἡ δούλη σου, Δέσποτα Χριστέ ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, Μάρτυς Ἀνυσία πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐάν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς αὐλούς οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ κατήμενος ἐν δόξῃ.

Εγκρατεῖα τὰς ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς θανάτωσας, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, ἔσχες ἐνακουσάν σοι Πάνσεμνε· πρὸς ἣν ἐκ γῆς μετα-

στάσα, κατεσκήνωσας, βασιλείας τὴν ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Ταῖς πολλαῖς σου μυριάδας, τῇ χρυσίῃ διένειμας, πενομένοις ὄντως, ταύτας θησαυροῖς δὲ ἀπέθηκας, παλαιουμένοις μηδέπω· εἰς αἰῶνα δέ, συντηροῦσί σοι, τὴν διαρκὴ μονιμότητα.

Συμπαθείας σου ὁ πλοῦτος, ποταμὸς ὥσπερ γέγονε, καταρδεύων πᾶσαν, πένητος Ἀοιδάμε ἔνδειαν, ῥύπον ἐκπλύνων πτωχείας, ὄλβον ἄσυλον, προξενῶν σοι, τὸν ἐν οὐρανοῖς μὴ κενούμενον. Θεοτοκίον.

Ταῖς ὁρμαῖς καθυποκύψας, τῶν παθῶν ὥσπερ ἄλογος, λογικὸς ὑπάρχων, παρασυνεβλήθη ταῖς κτήνεσιν· ἀλλ' ἢ τὸν Λόγον τεκοῦσα τὸν αἰδίων, μὴ παρίδης με, διαπαντὸς ἀπολλύμενον.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε πηγὴν, σωτηρίου γινώσκουσα, ποτήριον Μαρτυρίου, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ, ἡ Μάρτυς σου ἐξέπιεν.

Ω δάμαλις Χριστοῦ, ὦ θεόδεκτον σφάγιον, ὦ ἄμωμον ἱερεῖον, Ἀθληφόρε Κυρίου, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν σὺς ἐορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀσπώρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ταῖς ἀμόρφους τέλεον, ιδέας τῶν παθῶν, ἐκ ψυχῆς ξέσασα Σεμνή, ἐγκρατείας χρώμασι, διεζωγράφησας, ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγὲς ὡς ἔσοπτρον, ὑπάρξασα Σεμνή, διαυγεῖς Πνεύματος Θεοῦ, διαδόσεις ἔνδοξε, ὑποδέδεξαι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Εγκρατεία σθέσασα, παθῶν πυρκαϊάν, τὸν πυρσὸν ἦψας τῆς ψυχῆς, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σε, καταλαμπρύνοντα, καὶ ταῖς ἀμαυρότητας, τῶν δαιμόνων ἐκκρουόμενον. Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν Ἐμμανὴλ, ἐν Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδέμ ἀνοίγοντα, παλαι κλεισθεῖσάν μοι, ἀκρασίᾳ βρώσεως, καὶ ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ανδρεῖον, γυναικείῳ ἐν σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς παῖλιν, δυσμενῶν ἀσάρ-

κων Μάρτυς ἐξῆλθες, καὶ ῥομφαία, ὑπομονῆς αὐτοὺς ἐθανάτωσας.

Αμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστῇ δέ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, Ἀνυσία, ἀθληφόρων Παρθένων τὸ καύχημα.

Αβρόχως, τῶν ἀγώνων διῆλθες κλυδώνιον, κυβερνωμένη παλάμη, τοῦ τὰ πάντα λόγῳ πεποιηκότος, καὶ πρὸς ὄρμον, σωτηρίας Παρθένε κατήντησας. Θεοτοκίον.

Οπλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομήτορ, ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Αβρόχως, τὸ τοῦ βίου διῆλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἀκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοιδίμε.

Σπινθῆρσι, τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἔρωτος, πεπυρωμένα τὰ βέλη, κατεφλέχθη πάντα τῆς ἀμαρτίας· καὶ δαιμόνων, κακουργία εἰς τέλος ἠφάνισται.

Ονοῦς σου, πρὸς τὸ κρεῖττον ἐνώσει θεούμενος, τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας, διεζεύχθη νεύσει παντοδυναμῶ· διὰ τοῦτο, τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες. Θεοτοκίον.

Θεοῖ με, γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος, καὶ σπαργανοῦται τὴν λύσιν, τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, καὶ χωρεῖται, ἐν Σπηλαίῳ ὁ πᾶσιν ἀχώρητος. Ὁ Εἰρμός.

• Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίαις, τῇ ἀναλάμψαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· πλεῖτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆς ἐφθαρμένον, ἐναπεθησαύρισας, τὸν οὐράνιον πλεῖτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἐλάμψας φαιδρῶς. Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Φυγοῦσα κόσμου τὰ τερπνὰ, χρυσοῦ ταῖς μυριάδας ἐσκόρπισας πλουσίως, εἰς χεῖρας τῶν πενήτων ἀποθεμένη εὐσεβῶς· τόπους δὲ τοὺς θείους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἰσαγγελον, καὶ πᾶσιν ἐπαρκοῦσα· τῷ ἐλαίῳ δὲ τῆς εὐποιίας,

φαιδρύνασα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσῆλθες
σὺν Χριστῷ πρὸς θεῖον νυμφῶνα, βασιλείας
τῆς αὐτοῦ κατακυρώσα. Ὅθεν Μελάνη, σὲ
πόθῳ γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Εἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν καιρίως,
Πλευρᾶς Ἀδάμ κῆμα τὴν Ἀνυσίαν.

Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶ, ἐκ Πόλεως
Θεσσαλονίκης, γεννήτορας ἔχουσα εὐσεβεῖς καὶ πι-
στούς, καὶ περιουσίαν πολλὴν κεκτημένης· ὧν τελευτησάν-
των, αὕτη κατὰ μόναν ἦν, διὰ βίου καὶ πράξεως εὐαρε-
στοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀπερχομένην δὲ κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν, στρατιώτης τις, τοῖς εἰδώλοις προσκείμενος,
κατέσχευ αὐτήν, ἐπὶ τῆς βωμῶς ἔλκων, καὶ ἀνθίλκων αὐ-
τήν, καὶ προτρεπόμενος μᾶλλον τοῖς δαίμοσι σπονδὰς προσ-
ενηχεῖν. Τῆς δὲ, τὸν Χριστὸν ἐμολογούσης, ὁ στρατιώτης
δυμῶ πλησθεὶς (καὶ γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡ Ἀγία
Μάρτυς ἐνεφύση καὶ ἐνέπτυσεν) κατὰ τῆς πλευρᾶς αὐ-
τῆς διελαύνει τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἡ ἀ-
οίδιμος Μάρτυς ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας,
τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα,
Οὐπερ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ἡγάπα.

Αὕτη ἡ Ὁσία ἠσκησεν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Ἀννης,
τῇ λεγομένῃ Ριγιδίου· ὑπῆρχε δὲ ἐπὶ τῆς βασι-
λείας Λέοντος, πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου,
γένους οὕσα λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου, πατρὸς μὲν, ὀνόματι
Θεοφίλου, Πατρικίου τὴν ἀξίαν, μητρὸς δὲ Θεοδώρας. Αὐ-
τῇ ἡ Θεοδώρα, ἐν πολλοῖς ἔτεσι τὴν στείρωσιν ἀποδυρο-
μένη, καὶ τὸν Θεὸν ἐκτεύουσα, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεο-
τόκον, δέχεται τὴν χάριν οὐρανόθεν, ταύτην κομισάσης
τῆς Ἀγίας καὶ τιμίας Ἀννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Τεχθεῖσα τοιγαροῦν ἡ νεανὶς, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας
φθάσασα, προσάγεται τῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Ἀννης, καὶ
τῷ Μοναστηρίῳ εἰσδέχεται, ὡς θεῖον ἀνάθημα. Θεοσεβῶς
δὲ ρυθμιζομένη παρὰ τῆς Προεστῶσης, ἐκδιδάσκειται καὶ
τὰ ἱερὰ γράμματα. Τῆς δὲ τιμίας παιδὸς καλῶς πολι-
τευομένης, οὐκ ἤνεγκεν ὁ πονηρὸς δαίμων ὁρᾶν ἑαυτὸν
ὑπὸ ταύτης πατούμενον· ἀλλ' ἐξηγείρει τὸν θεομάχον Λέον-
τα τὸν βασιλέα, ἀγαγέσθαι ταύτην εἰς γυναῖκα Χριστο-
φόρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ὃν Καίσαρα ἀνηγόρευσε· καὶ βία
καὶ τυραννίδι ταύτην ἀποσπάσας τῆς Μονῆς, καταλαβεῖν
τὴν Κωνσταντινούπολιν κατηνάγκασεν. Ἀχθείσης δὲ αὐ-
τῆς, τὰ τοῦ γάμου αἴσια ἐπ' αὐτῇ τελοῦνται, καὶ παστὰς
πήγνυται· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείνου σκοπός, τοιοῦτος.

Ὁ δὲ Θεός, ὁ τὸν Αἰγύπτιον πάλαι δειματώσας λυ-
τῶντα κατὰ τῆς Σάρρας, καὶ τὸν Τηριδάτην ὑπὸ τῆς
Ριψιμίας καταγωνισάμενος, αὐτὸς καὶ ταύτην ἀμόλυντον
διασώζει ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ συναφείας τοῦ μνηστῆρος·
παρὰ δόξαν γὰρ τῶν Σκυθῶν ἐπιστρατευσαμένων ἐν τῇ
Ἐσπέρᾳ, ἐν τάχει ἀποστέλλεται ὁ νυμφίος, ἀντιπαραταξ-
όμενος τοῖς βαρβάροις· ὅς καὶ κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν
παράτρεπεται τῷ θανάτῳ. Τότε πληροφορίαν λαβοῦσα ἡ

ἀκήρατος ἀμνὰς Θεοδώρα, καὶ τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ λα-
βοῦσα πάντας, χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον, καὶ μαργαρίτας
καὶ ἱματισμὸν λαβοῦσα πολυτελεῖ, καὶ ἐν πλοίῳ εἰσελθοῦσα,
πρὸς τὴν Μονὴν ἐπανῆλθε, χαίρουσα καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ
τῶν ὅλων Θεῷ.

Ὡς δὲ ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτήν, ἐλθὼν ὁ δεύτερος υἱὸς
τοῦ Θηριωνύμου, καὶ εὐρὼν αὐτὴν κεκαρμένην, καὶ ῥα-
κώδη ἱματισμὸν ἡμφιεσμένην, Θεοῦ προνοίας συνεργησά-
σης, ἀφῆκεν αὐτήν· καὶ τελείας λαβομένη ἀδείας καὶ ἐ-
λευθερίας, ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σάρκα κατεδάμασεν, ὥστε
τὰς τῶν ἐστίων αὐτῆς ἀρμονίας καθορᾶσθαι· τροφή δὲ
ἦν αὐτῇ ἄρτου οὐγγία μία· καὶ τοῦτο διὰ δύο, ἡ καὶ
τριῶν ἡμερῶν, καὶ οὐδὲ ἕτερον· ἐνδυμα δὲ εἶχεν ἓν, καὶ
τοῦτο τοίχινον· ἡ τε στρωμνὴ αὐτῆς ἄνωθεν μὲν τριχίνῳ
ράκει περιεκεκάλυπτο, κάτωθεν δὲ, λίθοι ὑπεστρωμένοι·
καὶ οὕτω τὸν τῆς ἀγρυπνίας πικρότατον ὕπνον ἐξετέλει·
πολλάκις καὶ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἦν ἀγρυπνοῦσα. Οὐ
τούτοις δὲ μόνον ἠρκέσθη τοῖς παλαίσμασι, ἀλλὰ καὶ
σιδήροις τὴν σάρκα καθελώσασα, αὐτὴς τὰ μέλη
κατεδαπάνησεν, ὥστε καὶ πνοὴν δυσώδη ἐκ ταύτης ἀπο-
πέμπεσθαι. Οὕτως οὖν ἐπὶ πλείστους χρόνους, παντοίων
ἀρετῶν ἰδίαις ἐνδιαπρέψασα, πρὸς τὴν ἀγῆρω καὶ μακα-
ρίαν ζωὴν μετατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Φιλεταίου.

Στίχ. Φιλέταιρος πέπονθεν Ἀθλητῶν νόμῳ,

Κᾶν οὐκ ἀπῆλθεν, ὡς Ἀθλητὴς ἐκ βίου.

Τοῦ Διοκλητιανοῦ ποτὲ ἐλθόντος ἐν Νικομηδείᾳ, ἐμνησ-
θῆναι αὐτῷ περὶ τινος Χριστιανοῦ Φιλεταίου· καὶ ἀ-
ποστείλας εὐθύς, παρίστηεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ κατε-
πλάγη μόνῃ τῇ θείᾳ· ἦν γὰρ ὁ Ἅγιος μέγας τῇ ἡλικίᾳ,
καὶ εὐειδής· ἡ δὲ θρίξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ πώγων,
ἐν ἀληθείᾳ, ὥσπερ χρυσός ἦν ἐκστίλβων· ὅθεν καὶ Θεὸν
αὐτὸν ἀπεκάλεσε, καὶ οὐκ ἄνθρωπον. Λέγει δὲ πρὸς αὐ-
τὸν· Εἰπέ ἡμῖν, πόθεν εἰ, καὶ τί σου τὸ ὄνομα, καὶ τί
τὸ ἐπιτηδεῦμα; καὶ ὁ Ἅγιος· Ταύτης τῆς Νικομηδείᾳ
εἰμὶ Πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, υἱὸς Ἐπαρχοῦ γεγα-
νώς Χριστιανῶ, ὄνομα δὲ μοι Φιλέταιρος.

Τότε ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἅγιον προσκαλεσάμενος, καὶ κε-
λεύσας, ἤρξατο ῥήματα βλάσφημα ἀποφθεγγέσθαι κατὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ Ἀγίου εὐθύς
εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα ἀνατείναντος, καὶ, Ἐμφραχθεῖν τὸ
στόμα, εἰπόντος, τοῦ κατὰ τοῦ Χριστοῦ μου τὰ βλάσφημα
λέγοντος, βροντὴ τοιαύτη καὶ σεισμός γέγονεν, ὥστε τὸν
Βασιλέα σύντρομον γενέσθαι σὺν τοῖς περὶ αὐτόν. Τοῖνον
καὶ εἰς κάμινον, σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσαν, ἐμβάλλεται· προσ-
ευξάμενος δὲ, καὶ τὴν κάμινον διασκορπίσας, καὶ παν-
τελῶς οδίσας, ἐξῆλθεν αἰσινῆς. Διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς αἰδε-
σθεὶς, ἐνεκεν τοῦ κάλλους αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους, πλέον δὲ,
δι' αὐτὸν πεποίηκε θάνατον, ἀπέλευσεν αὐτὸν ἄνετον διάγειν,
ὅπου εἴαν ἐθέλη καὶ βούληται.

Βασιλευσάντος δὲ μετὰ τοῦτον ἐν Νικομηδείᾳ Μαξι-
μιανῶ, διεβλήθη ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· καὶ παραστάς, ὡ-
μολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, καὶ τοῦ παντὸς
Ποιητὴν· καὶ πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτεται τοσοῦτον, ὥ-
στε, τοὺς δημίους ἀτονήσαντας, κατὰ γῆς πισεῖν, ὡς ἡμ-
δνήτους· ἐφικε γὰρ, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχειν, ὑ-
πὸ Χριστοῦ δυνατούμενος. Εἰθ' οὕτως ἀναρτηθεὶς, ζίσται
ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παραπλήσια τοῖς πρῶτοις τῆς ζίστης
ὑποστῆναι· καὶ μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐκδίδεται· καὶ τῶν
θηρίων κυλιόμενος παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῦ Ἀγίου, εἰς
τὸν Ναὸν ἄγεται προσκυνήσων τοῖς εἰδώλοις· ὃ καὶ δι' υ-
χῆς συντρέψας, καὶ τὴν διὰ ξίφους τελείωσιν τοῦ Μαρτυρίου

ἀποφνηαμένου τοῦ Βασιλέως, παραχρῆμα ἀπεξηράνθη τὴν χεῖρα ὁ δῆμιος· καὶ ἕτερος τὴν σπάθην λαβὼν, ἐκτείνας ταύτην κατὰ τοῦ Ἀγίου, τὰ ὅμοια πίπουνθεν· εἴτα βάλλεται ἐν φυλακῇ, καὶ αὐτὸς ἐξετασθεὶς, σιδήροις κατεδεδεσμεύθη.

Ὡς δὲ εἶδεν ὁ Βασιλεὺς, μὴδὲ μὲν κυριευόμενον αὐτόν, εἰς Προικύννησον ἐξορίζει· καὶ δέσμιος περιεγόμενος, καὶ ὁδὸν θαύματα οὐκ ὀλίγα ἐποίει, δαίμονας διώκων, λεπτοὺς ἀποκαθαίρων, καὶ πᾶν ἕτερον νόσημα θεραπεύων. Εἰδὼλα λόγῳ μόνῳ ἀφ' ὧν καταράσσω, καὶ εἰς χεῖρας καὶ ὕδωρ μετασκευάζων. Καὶ δέσμιος ἐν Νικαίᾳ γενόμενος, καὶ προσπαύσας Εἰδωλίκῳ ναῶ περιδοήτῳ, εὐθέως ἐκ θεμελίων πάντα κατεβαλε· καὶ διὰ τῶν τοιούτων σημείων πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ὁ Κόμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Στρατιῶται.

Ὡς δὲ πρὸς τὰ μέρη τῆς Σιγριανῆς ἐφθασεν ὁ Ἅγιος, καὶ ἐκεῖσε πολλὰ εἰργάσατο θαυμάσια, εἶπον οἱ ἐκεῖσε τῷ Ἀρχοντι· Ὅτι ἐστὶν ὧδε ἐγγιστα ἡμῶν ἀνθρώπος τις. Εὐβίотος τοῦνομα, Χριστιανός, ποικίλα δεινὰ καὶ διάφορα ὑπομείνας διὰ τὸν Χριστὸν παρὰ τοῦ Ἀρχοντος, ὡς ἀδάμας δὲ γενναῖος καὶ ἀδολογῆς διαφυλαχθεὶς, καὶ σημεῖα ἐξαιστία ποιῶν. Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ἅγιος Φιλέταιρος, ἤλθε θεάσασθαι τοῦτον· ὅθεν καὶ Ἀγγελος Κυρίου πρὸς τὸν μακάριον Εὐβίотον ἀπελθὼν, εἶπεν· Ἐξέλθε τοῦ κελίου σου μικρὸν, καὶ δεῦρο εἰς τὸν δε τὸν τόπον, εἰς συνάντησιν Φιλεταίρου τοῦ συμμάρτυρός σου. Ὁ δὲ, εὐθέως ἐξελθὼν, κατήρχετο ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῆς Σιγριανῆς.

Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλέταιρος, ἐδηγηθεὶς πρὸς τὴν εἰς τὸν Ἅγιον Εὐβίотον ὁδὸν παρὰ τινος ἐγγωρίου, ἀνήρχετο πρὸς τὸ Ὄρος τῆς Σιγριανῆς μετὰ τοῦ Κόμης, καὶ τῶν ἐξ Στρατιωτῶν, τῶν πιστευσάντων καὶ βαπτισθέντων, καὶ σὺν αὐτῷ μελλόντων εἶναι. Καὶ μικρὸν προαναβάντες, ὁρῶσι τὸν μακάριον Εὐβίотον πρὸς αὐτοὺς κατερχόμενον· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους καὶ χαρὰς πολλῆς πλησθέντες, εὐφρανθέντες τε, ἀνῆλθον ἑμοῦ εἰς τὸ τοῦ Ἀγίου Εὐβίотου οἰκίδιον, καὶ προσμεινάντων ἐκεῖσε ἑμοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, ἐκοιμήθη ὁ μακάριος Φιλέταιρος ἐν ὕπνῳ ἐπόθει, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον μετέστη Χριστὸν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν παραθείς. Ἐκῆδευσε δὲ αὐτόν ὁ μακάριος Εὐβίотος εἰς τὸ ἑαυτοῦ καταγώγιον. Ὡσαύτως δὲ ὁ, τε Κόμης καὶ αἱ σὺν αὐτῷ ἐξ Στρατιῶται, κοιμηθέντες καὶ αὐτοὶ μετὰ ταῦτα, διὰ ἑνδεκα ἡμερῶν, ὧν ἐκεῖσε διεδίδασαν, ἐτέθησαν πλησίον τοῦ Ἀγίου. Τὰ δὲ τοῦ μακαρίου Εὐβίотου πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ὁγδόην καὶ δεκάτην τοῦ ἐπιστώτος Μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λέων, ὁ Ἀρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ρευστοῦ μεταστάς, Χριστέ, Λέων ἐκ βίβης, Σκύμνον λέοντος, ἐξ Ἰουδα σέ βλέπει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Σοὺ τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς, Μάρτυς νοητῶς ἰδρυμένην, ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ, τῶν βασιάνων συρρέουσιντες χεῖμαρροι, οὐδ' αὐμῶς παρυσάλευσαν, Ὁ Θεὸς ἀναβώσης, εὐλογητὸς εἶ.

Δικαιοσύνης τὸν Χριστὸν, Ἥλιον γινώσκουσα Μάρτυς, οὐ κατεδέξω δυσσεβῶς, ἐπιθῦσαι Ἥλιῳ κελεύοντος, τῷ Τυράννῳ, ἀλλ' ἐμελπεσ· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Σοὺ ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, βάψασα σαυτὴ ἄλμυρ- γίδα, νικητικῶς τὴν κεφαλὴν, διαδήματι, Μάρτυς κατέστεψαι, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ, εὐφραينوμένη.

Θεοτοκίον.

Ὁ σπαργανώσας οὐρανὸν, νέφεσι τὴν γῆν δὲ ὁμίχλῃ, σοὺ ἐκ γαστροῦς ἀποτεχθεὶς, σπαργανούται καὶ φάτνη προσκλίνεται, Θεομῆτορ πανάμωμε, ταῖς σειραῖς μου διαλύων τῶν ἐγλημάτων.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Σὺν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγόν, φέρουσα Χριστοῦ Θεοφόρε, κατενεώσατε εὐχῶν, τῷ ἀρότρῳ ψυχᾶς, καὶ τὴν ἄρουραν, τῶν καλῶν γεωργήσαντες, ἐντρυφᾶτε εἰς αἰῶνας τῆς ἁγίας δόξης.

Ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, οἶκῳ τῷ Θεοῦ φυτευ- θείσα καθιλαρύνεις μουσικῶς, ταῖς καρδίαις Ὁσία καὶ πρόσωπα, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῷ, σθέσασα παθῶν ταῖς καμίνους, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν εὐχῶν, ἱαμάτων πελαγὴ ἀνέβλυσας, παθημάτων ἐπήρειαν, κατακλύζοντα Μελάνη, τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον.

Πόνον σε ἔφη ὁ Δαυὶδ, ὡς τὸν ὑετὸν δεξα- μένην, τὸν ἐπουράνιον Ἀγνὴ, ἀνομίας χειμαρρῶν ξηραίνοντα, καὶ πιστῶν καταρδεύοντα, διανοίας χερσωθείσας τῇ ἁμαρτίᾳ.

Τῆς Μάρτυρος. Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χήραις ὀρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, καὶ πᾶσι χρῆζουσι, πλοῦτον διένειμας, τοῦ Παντοκράτορος στέργουσα, ἀδιάπτωτα προσάγματα, καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτὸν, ὄντως ποτήριον ἐκπιούσα, ἔσθης Παρθένε σεμνὴ τῆς ἐφέσεως.

Ὡς προῖκα προσῆξας τῷ Χριστῷ, νησεῖαν δάκρυα, παθῶν τὴν νέκρωσιν, καὶ τὴν τῷ αἵματος πρόσχυσιν, τῆς πλευρᾶς τε τὴν ἐκκέντησιν· μὴ παλαιόμενον αὐτὸς, ὅθεν σοι γέφανον, καὶ πασταδα, ἄφθορον νέμει, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Ὡς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συναγελάζουσα πρόσωπον, τοῦ νυμφίου σε πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε, σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ὧς τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὧς ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, Τριάδος
τῆς ὑπερθέου ἐκτελέσασα, Θεῖους ἀνεδό-
μησας, οἴκους Ἀξιάγαστε· ἐν οἷς Παρθένων
τάγματα, καὶ Μοναζόντων χοροὺς, συνήθροι-
σας, ὑμνοῦντας συμφώνως, καὶ δοξολογοῦντας,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει, ἀνδρεία, σωφροσύνη, καὶ Θεία δι-
καιοσύνη διαλάμπουσα, ἔσχες ἀνυψῆσάν
σε, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὕψοποιὸν ταπείνωσιν,
δίῃ κατέβαλες, Ὁσία, τὸν μεγάλυχον ὄφιν·
ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς ὄντως νικηφόρον.

Ελέω τὸν ἔλεον ἐκτήσω· ἐσκόρπισας ἔδω-
κας τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη σου μένει
αἰωνίζουσα, καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοι, μὴ
παλαιούμενον. Μελάνη Θεοφόρε Ὁσία, κλέος
τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με ταραττει τρικυμία· βυθός με χει-
μαρίζει ἀπογνώσεως· σῶσόν με Πανάμωμε,
Μήτηρ, καὶ σωθήσομαι· τὸν γὰρ Σωτῆρα Κύ-
ριον ἐκυοφόρησας, ἐν φάτνῃ, τὸν ὡς βρέφος τε-
χθέντα· ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
» μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Μάρτυρος.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας, παρὰ τὸν
Κτίσαντα ὁρᾷ σε, Ἐνδοξε μὴ φέροντες
Θεῶ, ἀνακειμένην ξίφει συγκόπτουσι, διὰ Θα-
νάτου Θεῖαν σοι, ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονικέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργά-
νοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶ-
ται παρθένε· ἡ Ἐκκλησία τῶν προτοτόκων δέ,
μετὰ δικαίων ἔχει σε, πνεῦμα τὸ Θεῖον εὐφραι-
νόμενον.

Λιβανὸν χρυσόν τε καὶ σμύρναν, ἐν Βηθλεὲμ
τῷ γεννηθέντι, Μάγοι προσενήνοχον πίσει·
ἡ Ἀθληφόρος δὲ τὴν δι' αἵματος τῆς Μαρτυρίας
ἄθλησιν, ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀνεβλάστησας ρίζης, τῆς Ἰεσσαὶ Θεο-
γεννητορ, ἄνθος τῆς Θεότητος Χριστὸν, ἡ-
μῖν τεκοῦσα, Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀ-
χώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Τῆς Ὁσίας. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εἰς ὕψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς, ἀνέδρα-
μες, Μακαρία τελειότητος, ἔφθασας ταί-
ξεις Ἀσωμάτων, τῷ ὄντως ἐφετῷ προσεπέλα-
σας, πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατείληφας· ὅθεν
σε πάντες μακαρίζομεν.

Χοροῖς συνευφραίνῃ Ἀσκητῶν, ἀσκήσασα,
καὶ τὰ πάθη θανατώσασα· βλέπεις ἀ-
νακεκαλυμμένῳ, προσώπῳ τοῦ Θεοῦ τὴν λαμ-
πρότητα, ἥς πρῶν ταῖς ἐμφάσεις ἐκέντησο,
σώφρων Μελάνη παναοίδιμε.

Βαδίσασα τρίβον τὴν στενὴν, εὐρύχωρον,
Παραδείσου πλάτος ἔφθασας, ὅπου χαρὰ
ἐορταζόντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐνθα πέφυκεν,
ἡμῶν διὰ παντὸς μνημονεύουσα, τῶν ἐκτελούν-
των σου τὴν κοίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις φρικτῶς Χερουβικοῖς ὀχοούμενος,
ἐν ἀγκάλῃς νῦν καθέζεται, Κόρης ἀγνῆς,
καὶ σπαργανοῦται καὶ λύει ταῖς σειραῖς τῶν
κακῶν ἡμῶν· καὶ γάλακτι ὡς νήπιος τρέφεται,
ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσαστο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ηθήκη τῶν λειψάνων σου, μύρον εὐώδες
βρύσσει, ἰᾶται πάθη ποικίλα, τὰ τῶν βρο-
τῶν Ἀνυσία, Παρθενομάρτυς ἐνδοξε· διὸ πανη-
γυρίζομεν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σε· ἐν ἣ Χρι-
στὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Μελάνη παναοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύ-
χημα, παθῶν με τῇ ἀμαυρώσει, μελανω-
θέντα κατ' ἄμφω, λαμπρύνασα καθάρισον, ταῖς
πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· ὅπως φαιδρῶς γε-
ραίρω σε, καὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην, λαμ-
προφανῶς ἐορτάζω.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Οὖν σὺν τῷ Γεννήτορι, Θεὸς αἰεὶ προάναρχος,
ἐκ Πνεύματος νῦν Ἀγίε, ἐν Βηθλεὲμ ἀπορ-
ρήτως, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ὑπὸ τὸ Θεῖον
σπήλαιον· ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δέ, σπαργανω-
θεὶς ἀνεκλήθη, λύων σειραῖς μου πταισμάτων.

Εἰς τῆς Αἴνης, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Οτῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ μεγάλων μυστηρίων!
πῶς ὁ ἀναφῆς, ἐνειλούμενος σπαργάνοις,

ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἀνεκλίθη ὡς νήπιον, πάντα ἀλογίας ἀπαλλάττων, καὶ πρὸς οὐρανούς ἡμᾶς ἀνάγων, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸν Ἐμμανουήλ, ἐν Σπηλαίῳ γεννηθέντα, ἄνωθεν ἀστήρ, κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις, δι-
καιοσύνης ὄντα, ἀπερίγραπτος Ἥλιον, καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνῃ, σάρκα υἱικὴν ἡμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς, πεφανέρωται παιδίον, ὃ ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. Ἀγάλλου πᾶσα κτίσις· οὐρανοὶ εὐφρανέσθωσαν, βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θέλων οὐρανούς, κλίνας Κύριε κατέβης, καὶ Παρθενικὴν, μήτραν ὥκησας ἀφράστως, καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενος· καὶ συνανεστράφης τοῖς ἀνθρώποις, ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων, τοῖς σοὶ κράζουσιν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α΄φθορον, Ἀγνὴν, ἑαυτὴν κατανοοῦσα, μετὰ τὴν φρικτὴν, καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν, ἐβόα ἡ Παρθένος· Ἀνερμήνευτε Κύριε, βρέφος, σπαργανούμενον κρατῷ σε, καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων, πιστῶς κράζουσα· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Αἶ Ἀγγελικαί.

Ράβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίῃ, οἷα ἀπειθής, καὶ Προφῆταις ἀντιπύπτων· Ὡς γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατὰσχεσιν γῆν πᾶσαν· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μαιφόνε· βοᾶν οὐ πείθη γάρ· Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κράζε ὦ Δαυὶδ, Θεοπάτορ καὶ Προφῆτα· Ἄστρον φαεινόν, προεκλάμψαν Ἐωσφόρῃ· καὶ ποῖον ἀνακράζεις; Τὸν ἀσπόρως τικτόμενον, Κόρης ἐκ Παρθένου ὥ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου.

Λέγε ἐμφανῶς, Ἡσαΐα ὦ Προφῆτα· Ἴδου ἐν γαστρὶ, ἔξει ἄνανδρος Παρθένος, καὶ τέξεται ἀσπόρως, Πλαστουργὸν καὶ δεσπόζοντα, πάντων τῶν αἰώνων· ὥ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν

τῆς Θεοτόκου, παιδρῶς ψάλλοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Ορῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται· Μάγοι ἐκ Περσίδος Βασιλεῖς, τῷ Βασιλεῖ πάντων δῶρα προσφέρουσι· Ποιμένες θαυμάζουσιν ἐκπλαγέντες, καὶ Θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ προσκυνοῦσι σαρκί· Ὡς θαύματος! ὁ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ πανάγνῳ, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς τῶν Χριστουγέννων Ἑορτῆς, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Διτῆς, καὶ τοῦ Πολυελίου.

Ἐὰν δὲ τύχη ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ΄. τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ΄. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β΄. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β΄. Ἀύγουστο του μοναρχήσαντος. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β΄. Ἱερῶν μνήμη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄. Σπηλαίῳ παρόκησας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἀξιόν ἐστι, Τροπάριον, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ. — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυελεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήγου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ΄. Ὁδῆς, Κάθισμα, Πατὴρ ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ΄ ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπὶ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον, ψυχῆ μου... Στίργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, εἰπὶ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι.

Οὐχ ὕλική σε χεὶρ, Μελάνη, καὶ μέλαν,
Θεὸς δέ, καὶ τὸν τέθνηκας, ἐν ζῶσι γράφει.

Πρώτη ἐν τριακοστῇ ἀπῆρε βίοιο Μελάνη.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ὀνωρίου, γένους περιδόξου, καὶ λαμπροῦ. Ἐξ ὅλης δὲ ψυχῆς τὸν Κύριον ἀγαπήσασα, παρθενεύειν ἡρετίσαστο· ἀλλ' οἱ ταύτης γονεῖς ἀνδρὶ ταύτην, καὶ μὴ βυλομένην, ζευγνύουσι, καὶ δύο παῖδων μήτηρ ἐγένετο. Εἶτα οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα τοῦ βίου μεθίστανται. Αὕτη δὲ τὴν Πόλιν καταλιπούσα, ἐν Προαστείῳ διῆγε, τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους ὑποδεχομένη, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καὶ ἐξορίαις ἐπισκεπτομένη. Μετὰ ταῦτα τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς, πολλὴν οὖσαν, διαπώλησασα, καὶ δώδεκα μυριάδας χρυσοῦ συναγαγοῦσα, εἰς τὰ Μοναστήρια καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἐξέκένου, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν τροφῆς μετελάμβανεν· εἶτα διὰ πέντε, ὡς ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ μόνον ἐσθίειν, πάνυ ἐντέχνως καὶ εὐφρῶς γράφουσα. Διαγαγοῦσα δὲ ἐν Ἀφρικῇ χρόνους ἑπτὰ, καὶ τὸν πολὺν ἀποθεμένη πλοῦτον, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀφίκετο. Ἐκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἐνθα κελλίῳ ἑαυτὴν ἐγκλεισαμένη, καὶ ἐννεήκοντα Παρθέτους συναγαγοῦσα, πάντα τὰ πρὸς χρεῖαν αὐταῖς ἀπαραλείπτως παρεῖχε. Περισχθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς τῆ πλευροῦ ἀλγηδόνος, σφόδρα ἐνόσησε· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ἐπίσκοπον Ἐλευθερουπόλεως, καὶ δεξαμένη παρ' αὐτοῦ τὴν Ξίαν μετάληψιν, καὶ συνταξαμένη ταῖς Ἀδελφαῖς, ἐσχάτην ταύτην ἀφῆκε φωνήν. Ὡς τῷ Κυρίῳ εἶδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· καὶ εὐθὺς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος καὶ Πρεσβυτέρου, Ζωτικῆ τοῦ Ὀρφανοτρόφου.
Στίχ. Πῶλων συρόντων, Ζωτικὸς σκιρτῶν τρέχει.
Ὡ βαλβίς ἡ γῆ, τέρμα δὲ δρόμου πόλος.

Οὗτος ἔφυ μὲν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γένους ὑπάρχων ἐντίμου καὶ λαμπροῦ, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων πάση σοφίᾳ παιδευθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ ἐν Βασιλεῦσι μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς ἀγγίλους μετοικίζεται, καὶ Μαγιστριανὸς τιμάται. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἑτεροὶ τῶν ἀπὸ Ῥώμης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέρχονται, ὁ τῶν Ἀρμάτων Μαγιστριανός, καὶ Παυλῖνος ὁ τούτου ἀνεψιός· ἐτι τε καὶ Ὀλύμβριος, Βῆρος, Σεβῆρος, Μαρριανός, Ἀνθιμος, Οὐρβίκιος, Ἰσίδωρος, Καλλί-

(*) Σημείωσαι, ὅτι οὐ μία, ἀλλὰ δύο γυναῖκες ἦσαν, μάμμη καὶ ἐγγόνη, ἀμφότεραι τὸ αὐτὸ ἔχουσαι ὄνομα, Μελάνη. Ταύτας ὁ μὲν Συναξαριστὴς συνέχεν εἰς μίαν· ὁ δὲ Ἀσματογράφος Θεοφάνης (Ὁδῇ Α'. Τροπ. γ'. καὶ Ὁδῇ Η'. Τροπ. α.), φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἐγγόνην. Ὅρα τὴν περὶ τούτων ἀκριβεστέραν ἱστορίαν ἐν τῷ Μεγ. Ὁρολογίῳ Δεκεμβρίου 31.

στρατος, Φλωρέντιος, Εὐδούλος, Συμφών, καὶ Στωδῖος· ὧν καὶ αἱ ἱππονομίαι ἐν τοῖς εὐαγίσιν αὐτῶν αἰκοῖς μέχρι τῆς σήμερον ἐπικεκλήνται.

Λέγεται δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐνσκηφαι τὴν ἱερὰν νόσον ἐν τῇ Πόλει, καὶ δόγμα ἐκθῆσθαι τὸν Βασιλέα, βυθῷ θαλάσσης τὸν ἐν τῇ νόσῳ ταύτῃ ἐμπεσόντα παραπέμπισθαι· τοῦτο μὴ φέροντα ἰδεῖν, ἢ ἀκοῦσαι τὸν τίμιον ἄνδρα (Ζωτικόν), πόθῳ θείῳ πυρποληθέντα, προσελθεῖν τῷ Βασιλεῖ καὶ φῆσαι· Δέτω ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ χρυσίον πολὺ, καὶ ὠνήσεται μαργαρίτας, καὶ τιμίους λίθους καὶ διαφανεῖς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ὡς πολλὴν πείραν ἔχων ἐν τούτοις. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκέλευσε παραυτίκα τοῦτο γενέσθαι. Ὁ δὲ Σεοφιλὴς ἐκεῖνος, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐργάτης δοκιμώτατος, τὸ χρυσίον εἰληφώς, ἐξῆλθε μετ' εὐφροσύνης· καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ τοῖς δημίῳ παραδιδόμενους εἰς ἀπώλειαν, ἱκανὸν παρέχων τίμημα, τῆς θανατικῆς πνιγμονῆς ῥυόμενος, πέραν τοῦ Βυζαντίου ἐν τῷ Ὄρει, κατὰ τὸν τότε καιρὸν, Ἐλαιῶν λεγομένῳ, ἀπεκόμιζε· καὶ σκηναὺς πηγνύμενος, ἐν αὐταῖς αὐτοὺς ἐπανεπαυε. Τοῦτο τὸ θεοκερδὲς ἐμπόρευμα οὐκ ἔλαβε τοὺς πολλοὺς, διὰ τὸ πλεῖστα αὐτοῖς τὸ καθ' ἡμέραν ἐπιχορηγεῖν παμπόλλους οὖσι· καὶ τούτου γινόμενον, λιμὸν τῇ πόλει οὐ μικρὸν ἐσεσθαι προσδοκᾶν.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου καὶ αἰοιδίμου ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίνου μεταστάσιν, Κωνσταντῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν ἑλὴν Βασιλείαν οὐκ εὐσεβῶς ὑποζωσάμενος (Ἀρειανίζων γὰρ ἦν), πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ποιναῖς διαφόροις ὑπέβαλλεν. Οὗτος καὶ τὸν μακάριον Ζωτικόν, ὀρθόδοξον ὄντα, ἀπεστρέφετο, εἰ καὶ τὴν πρὸς τὸν Ὅσιον στοργὴν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ ἠύλαθεῖτο. Εὐκαίρου δὲ λαβόμενος ἀφορμῆς, ἐνείχεν αὐτῷ, ὡς τὴν νόσον τῆς λελωθμένης λέπρας δι' αὐτοῦ τῇ Πόλει ἐνσκηφαι. Συνέβη δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως θυγατέρα τῇ αὐτῇ νόσῳ περιπεσεῖν, ἥτις καὶ παρεδόθη τῷ Ἐπαρχῷ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, πρὸς τὸ τῇ θαλάσσῃ ἐναπορρίφηναι. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικός, δοὺς κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῖς δημίῳ τὸ ἐποφειλόμενον, ἐξωνήσατο τὴν παῖδα, καὶ τοῖς λοιπαῖς λωβοῖς συνηρίθμησε.

Τοῦ δὲ προσδοκωμένου λιμοῦ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ γενομένου, καὶ ἐν σπάνει χρεῶν τῆς Πόλεως καταστάσης, ὁ Βασιλεὺς ἐπειράτο μαθεῖν τοῦ λιμοῦ τὴν αἰτίαν. Οἱ δὲ συκοφάνται, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ, ἀδείας λαβόμενοι, διέβαλον τὸν Ὅσιον, καὶ αὐτὸν αἴτιον γενέσθαι τοῦ λιμοῦ διεβεβαίουν, ὡς τοῖς λωβοῖς τὰς σωματικὰς χρεῖας παρέχοντα δαψιλῶς, πλῆθος ἀναρίθμητον οὖσιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τούτων ἀκούσας, καὶ πρὸς ὀλίγον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ταμειυσάμενος, μικρὸν ὅσον ἠδεῖτο τὸν Ὅσιον, καὶ ὑπεστέλλετο, διὰ τὸ μήπω τοὺς μαργαρίτας, καὶ τοὺς τιμίους λίθους ἀπολαβεῖν· ὅμως παραπεισθεὶς ὑπὲρ κακῶν ἁνδρῶν, συλληφθῆναι τοῦτον ἐκέλευσεν. Ὁ δὲ Ὅσιος τοῦτο μαθὼν, καὶ σπουδῇ καὶ λάθρα πρὸς τὸ Παλάτιον εἰσελθὼν, ἐμφανίζεται τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς εἰρηνικῶς ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἦλθες, Μαγιστριανέ, ἡ τοὺς διαφανεῖς λίθους ἀποκομιζομένη Ναῦς; Ὁ δὲ φησιν· Ἐλθέ Βασιλεῦ, εἰ ἀξιοῖς, μετὰ τοῦ δούλου σου, καὶ ἰδὼς πάντως αὐτήν.

Αὐτίκα οὖν, μὴ μελήσας ὁ Βασιλεὺς, τῆς πορείας ἀπήρξατο· ὁ δὲ μακάριος Ζωτικός, προλαβὼν ἐν τῷ Ἐλαιῶνι, τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς ἐκέλευσεν ἐξελθεῖν τῶν Καλυδῶν, μετὰ τῆς τῆ Βασιλέως θυγατρὸς, πρὸς ὑπαντὴν αὐτοῦ λαμπαδηφοροῦντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, φθάσας τὸν τόπον, καὶ ἰδὼν τοὺς λωβοὺς λαμπαδηφοροῦντας, θαυμάσας τὸ πλῆθος εἶπε· Τίνες οὗτοι; Ὁ δὲ, τῷ ἰδίῳ ἰδακτύλῳ ὑποδεικνύς, Οὗτοι, Δέσποτα, οἱ ὑπέρτιμοι λίθοι, καὶ διαφανεῖς μαργαρίται, οὓς ἐμπόρως ἐπρίαμην. Καὶ ὁ Βασι-

λεῦς, ἰμπαιγμὸν τὸ πρᾶγμα λογισάμενος, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζήσας, κελεύει τούτον, ἀφειδῶς συνδεθέντα, ἀγρίοις ἡμίονοις ἐλαύνεσθαι, ὅπως, ὑπὸ τῶν ἐκείσε πετρῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ κατακοπτομένων, βιαίως ἀπορράγῃ τῆς ζωῆς.

Τούτου οὖν διὰ τάχους γεγονότος, παρυστώτος καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ βλέποντος, αἱ ἡμίονοι παρὰ τῶν δημίων κέντροις βαλλόμεναι, βιαίῳ δρόμῳ τὸν Ἅγιον, ἀπὸ τοῦ λόφου πρὸς τὸ κάταντες, ἵσυρον· ὅθεν τὰ μέλη αὐτῆς κατὰ μέρος δισκορπίσθησαν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἠχρειώθησαν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐτελεῖτο, παραντίκα, πηγὴ ἀνεδέθη καθαροῦ ὕδατος καὶ ποτίμου, ἣτις καὶ ἴαται πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, εἰς ἱππαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ, καὶ τοῦ Σεράποντος αὐτοῦ.

Ἐπεὶ δὲ, συρόμενος ὁ μακάριος, τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Κυρίῳ, αὐτίκα καὶ αἱ ἡμίονοι ἀκίνητοι μείνασαι, καὶ περ βίᾳ μαστιζόμεναι ὑπὸ τῶν δημίων, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἰς ἐπήκοον πάντων, τοῦ Βασιλέως τὴν ὡμότητα καὶ ἀλογίαν ἐθρίαμβευσαν, τυφλὸν αὐτὸν, καὶ ἀναίσθητον παραδόξως ἀποκαλοῦσαι· τὸν δὲ Ὅσιον, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, εἶπον ταφῆναι.

Ταῦτα ἰδὼν, καὶ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς καὶ Σάμβουε τὴν ψυχὴν πληρωθεὶς, δάκρυσι πικροῖς καὶ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἐξιλεοῦτο, ἄγνοιαν εἶναι βοῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραχθέντα· καὶ παραντίκα προστάττει, μετ' ἐπιμελείας πολλῆς, καὶ ὑπερβαλλούσης τιμῆς, τὸ σῶμα κηδευθῆναι τοῦ Μάρτυρος· καὶ σπουδῇ συντόνῳ ἀνεγείραι τοῖς λωδοῖς ἐκ βασιλικῶν ἀναλωμάτων μίγιστον οἶκον, πλεῖστα προάστεια, καὶ προσόδους ἐκεῖσε ἀφιερώσας. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικός, ἔκτοτε ἄχρι τοῦ παρόντος,

χάριτι τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀπείρως θαυματουργῶν οὐ παύεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γελάσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γελάσιος, ἄχρι καὶ τέλους βίου,
Τὸν ἄξιον γέλωτος ἦν γελῶν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγαι δέκα Παρθένοι αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατρηθεῖσαι, καὶ τὰς πλευρὰς ξεσθεῖσαι, τελειοῦνται.

Στίχ. Διπλοῦν τὸν ἄθλον, τρῆσιν εἴτα καὶ ξέσιν,
Χοροῦ γινώσκω διπλοπενταπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἅγία Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγῶνι πρὸς πῦρ τῆς Ὀλυμπιοδώρας
Ὑμνος τὸ δῶρον, οὐκ Ὀλυμπίων πίτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς ἀνέτλη Γαῖος θεῖος πόνουσ.

Καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ τῶν πόνων ἔχει γέρα.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον,
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

18.

APR 12 1955

